

مختصر

صحیح البخاری

المسمى بـ

التجريد الكريم

دائرة: أبي العباس زين الدين الزبيدي

به كوردی کردن و لیکۆینه وهی

نوری فارس همه خان

به گویره ته خریجی (د. مصطفی دیب البغا) ته خریج کراوه

محمود أحمد محمد

پیدا چۆته وهو سه ره په رشتی ته چا پدانی کردوه

دارالمعرفة

بيروت - لبنان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

📖 ناوی کتیب: مختصر صحیح البخاری المسمى بـ (التجريد الصريح).

📖 دانراوی: ابي العباس زين الدين الزبيدي.

📖 ودرگیرانی: نوری فارس همه خان.

📖 تیراژ (۲۵۰۰) دوووهزارو پینج سده دانه.

📖 ژماره‌ی سپاردن: (۲۴۶۴ سالی ۲۰۰۹).

📖 سالی چاپ: ۲۰۱۰ ز ۱۴۳۱ ک

📖 کۆمپیوتەرو هه‌ته‌ چنن : (روبار حسین/کۆمپیوتەری شایا)

📖 له‌سه‌ر ئه‌ركی كتیبخانه‌ی ئارام له‌ سلیمانی چاپ کراوه. مافی چاپکردنه‌وه‌ی بۆ

کتیبخانه‌ی ناویراوه.

مُخْتَصَر صَحِيحُ الْبُخَارِي

المُسَمَّى

بِالتَّجْرِيدِ الصَّرِيحِ

دانراوی: اَبی العباس زین الدین الزبیدی

به کوردی کردن و لیکۆئینه وهی

نوری فارس همه خان

به گویرهی ته خریجی (د. مصطفى ديب البغا) ته خریج کراوه

محمود أحمد محمد

پیییدا چۆته وهو سه ره پهرشتی له چاپدانی کردووه

1431 ك

2010 ز

به رگی دووهم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

باسی گه وره یی نویژ له مزگه وتی مه ککه و مه دینه دا

۵۸۶- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (لَا تُشَدُّ الرَّحَالُ إِلَّا إِلَى ثَلَاثَةِ مَسَاجِدَ: الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ، وَمَسْجِدِ الرَّسُولِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَمَسْجِدِ الْأَقْصَى). (الحديث ۱۱۸۹)¹.

له نه بوهوره پیره وه (رمزای خوی نې بڼ) له پیغهمبه روه وه - دروودی خوی لسمر بڼ - دمفه رموی: (ته نیا بو ئهم سئ مزگه وته سه فهر ده کری: بو مه سجیدولحه رام له مه ککه و، بو مزگه وتی پیغهمبه ر - دروودی خوی لسمر بڼ - له مه دینه و، بو مه سجیدولنه قصا له شاری قودس له فه له ستین).

۵۸۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ : أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (صَلَاةٌ فِي مَسْجِدِي هَذَا خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ صَلَاةٍ فِيمَا سِوَاهُ، إِلَّا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ). (الحديث ۱۱۹۰)²

نه بو هورمه پره (رمزای خوی نې بڼ) له پیغهمبه روه وه - دروودی خوی لسمر بڼ - دمفه رموی: ته نیا مه سجیدول حهرامی نې دهرجئ، یه ک نویژ له م مزگه وته ی مندا له هه زار نویژ له شوینانی تر دا خیرتره.

له تاجول نوصولا دمفه رموی: بوخاری و موسلیم و تهرمه زی و نیبنو ماجه یش ئهم فهرمووده یه یان گیراوه ته وه، نیبنو ماجه نه مه یشی نې پترکردوه: (وه یه ک نویژ له مه سجیدولحه رامدا خیرتره له سه ده هه زار نویژی شوینانی تر). (بروانه: تاج/ ۱/ ۳۵۰/ ز/ ۱۱۵).

(۱) أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ فِي الْحَجِّ. بَاب: لَا تُشَدُّ الرَّحَالُ إِلَّا إِلَى ثَلَاثَةِ مَسَاجِدَ. رَقْم: ۱۳۹۷.

(۲) أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ فِي الْحَجِّ. بَاب: فَضْلُ الصَّلَاةِ بِمَسْجِدِي مَكَّةَ وَالْمَدِينَةَ. رَقْم: ۱۳۹۴

راقه و شیکردنه وه:

مامۆستای عهسقه لانی - په همنی خودی ئی - له فهتحو لباری دا دهفه رموی: (مه به ست له مه سجید و لچه رام هه موو حهره می مه ککی یه، ته نانه ت نوێژ کردن له ناو هه موو خانوو هکان و به شه کانی تری خاکی حهره مدا، له باره ی چه ند باره وه بوونی پاداشته وه، دهق وهك نوێژ کردن له ناو مه سجید و لچه رامدا وایه.. وه سه فه ر کردن بو سهر دانی گۆری پیروزی پیغه مبه ر له مه دینه بهر ئهم نه هیه ناکه وی، به لکوو شتی وای پیرو ز له و کرده وه فره باشانه یه که ده بن به مایه ی شاد بوون بهر مزای خودای گه و ره وه مهن، و مهروایی نه وه به بی کی شه و به ره ئی جماعی له سه ره..) وه گله یی له ئی بو ته میمه له م مه سنه له یه دا دهکا.

و ده هیش فه رموی: (ئه مه به س له پاداشا وایه، به لام بو گیرانه وه و بریتی که وتن و شتی وای، وانییه، چونکه که سی دوو نوێژی له سه ربی، له یه کی له م دوو مزگه وته دا نوێژی بکا هه ر بریتی یه کیکیان ده که وی.. و منه چه ند باره وه بوونی پاداشه جگه له ی جه ماعه ته، که نه ویش بیست و جه وت پله ی پتره..). (بر: فهتخ شهر حی فهرمووده ی ژماره: ۱۱۹۰، باسی گه و ره یی مزگه وتی مه که وه مه دینه). له ژماره (۹) دا گو ترا: نه بو هوره ی ره له بو خاری دا (۴۸) فهرمووده ی هه یه له موقه دده ی فهتحو لباری دا ده ئی: له بو خاری دا (۴۴۶) هه یه.

باسی مزگه وتی قوباء

۵۸۸ - (عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ كَانَ لَا يَصَلِّي مِنَ الصُّحَى إِلَّا فِي يَوْمَيْنِ يَوْمَ يَقْدُمُ بِمَكَّةَ فَإِنَّهُ كَانَ يَقْدُمُهَا ضَحًى فَيَطُوفُ بِالْبَيْتِ ثُمَّ يُصَلِّي رَكَعَتَيْنِ خَلْفَ الْمَقَامِ وَيَوْمَ يَأْتِي مَسْجِدَ قُبَاءَ فَإِنَّهُ كَانَ يَأْتِيهِ كُلَّ سَبْتٍ فَإِذَا دَخَلَ

الْمَسْجِدَ كَرِهَ أَنْ يَخْرُجَ مِنْهُ حَتَّى يُصَلِّيَ فِيهِ قَالَ وَكَانَ يُحَدِّثُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَزُورُهُ رَاكِبًا وَمَاشِيًا (الحديث ۱۱۹۱ - أطرافه في: ۱۱۹۳، ۱۱۹۴، ۷۳۲۶) ۳.

قَالَ: وَكَانَ يَقُولُ: (إِنَّمَا أَصْنَعُ كَمَا رَأَيْتُ أَصْحَابِي يَصْنَعُونَ وَلَا أَمْنَعُ أَحَدًا أَنْ يُصَلِّيَ فِي أَيِّ سَاعَةٍ شَاءَ مِنْ لَيْلٍ أَوْ نَهَارٍ غَيْرَ أَنْ لَا تَتَحَرَّوْا طُلُوعَ الشَّمْسِ وَلَا غُرُوبَهَا). (الحديث ۱۱۹۲):

عہدو لٹائی کو پری عومہر، کہ ناسراوہ بہ ٹیبنو عومہر (رمزی خوی ن ہن) دستووری وابوو تہنہا لہم دوو پڑوہدا، لہکاتی چیشتہنگاودا نوپڑی سوننہتی دہکرد: ئہو پڑوہی کہ دہرپویشتنہ ناوشاری مہککہ، لہکاتی چیشتہنگاودا دہچووہ ناوشار، جا لہپیشا دہچوو تہووافی بہیتی دہکرد، ئہوجا لہپشتی مہقامی ئیراہیمہوہ دوو پکات نوپڑی سوننہتی دہکرد.

ہہروا ئہو پڑوہیش کہ دہچوو بو سہردانی مزگہوتی قوباو دیسان لہکاتی چیشتہنگاودا نوپڑی سوننہتی دہکرد، چونکو ئیبنو عومہر (رمزی خواہیان ن ہن) ہہموو شہمہمی دہرپویششت بو سہردانی مزگہوتی قوباو، جاکاتی دہچووہ ناو مزگہوتہکہوہ حہزی نہ دہکرد لیی دہرچی، ہہتا دوو پکات نوپڑی سوننہتی تیدا نہ کردایی، فہرمووی: ئیبنو عومہر (رمزی خوی ن ہن) دہیفہرموو: (جاران پیغہمبہریش (درووی خوی لہسمہر ہن) ہہموو شہمہمی بہ پی، یا بہسواری ولآخ دہچوو بو سہردانی مزگہوتہکہی قوباو).

فہرمووی: ئیبنو عومہر (رمزی خوی ن ہن) دہشی فہرموو: (ئہی نافع! ئہمہی من دہیکہم تہنیا ئہوہیہ کہ لہہاورپکانی خوئم دیوہ کردوویانہو

(۳) أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ فِي الْحَجِّ. بَابُ فَضْلِ مَسْجِدِ ثَبَاءٍ وَفَضْلِ الصَّلَاةِ فِيهِ وَزِيَارَتِهِ.

رقم/۱۳۹۹. وانظر مسلم: صلاة المسافرين وقصرها. رقم/۸۲۸.

بەس، و مریگەى نوێژکردنى سوننەتیش لەکەس ناگرم، لەهەر کاتیکی شەودا، یا لەهەركاتیکی پڕۆژدا، بۆ خۆی نوێژی سوننەت بکا، بەلام بەمەرجی لەکاتی خۆرکەوتن و خۆر ئاوابووندا نەبێ).

پاڤەو شیکردنەو:

عەسقەلانی (مەسئەلەى خودى ئى بن): دەفەر موی: (.. ئەوەى کە دەفەر موی:.. لەکاتی چێشتەنگاودا ئیبنوعومەر نوێژی سوننەتى دەکرد، هەڵدەگرێ کەمەبەست نوێژی سوننەتى تەواف بێ، یامەبەست نوێژی سوننەتى تەواف و سوننەتى چێشتەنگاوبی پیکەو، چونکە کردنى ئەو نوێژە بەتایبەتى لەو کاتەدا بەلگەى ئەوەى کەمەبەستى کردنى نوێژی چێشتەنگاو بێ. (ب: فەتخ، فەرموودەى ژمارە ۱۱۷۶).

باسى کەوهرەى نىوانى گۆرى پىروزی پىغەمبەر و مینبەرەکەى

۵۸۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (مَا بَيْنَ بَيْتِي وَمَنْبَرِي رَوْضَةٌ مِنْ رِيَاضِ الْجَنَّةِ، وَمَنْبَرِي عَلَى حَوْضِي). (الحديث ۱۱۹۶ - أطرافه في: ۱۸۸۸، ۶۵۸۸، ۷۲۳۵).^۴

ئەبو ھورەیرە (زمەى خۆى ئى بن): لەپىغەمبەرەو دەروودى خۆى لەسەر بێ. دەفەر موی: (لەنىوانى گۆرەکەم و مینبەرەکەمدا، باخیکە لە باخەکانى بەهەشت، بارانى رەحمەتى ئى دەبارێت، خۆشە لەو کەسەى کە لەم شوێنە پىروزی مزگەوتەکەما بەتایبەتى، خۆدایەستى جوان دەکا، و ئەم مینبەرەى ئیستاکەیشم، لەسەر حەوزى کەوسەر، کەوا لە بەهەشتا، وەك خۆى

(۴) أخرجه مسلم في الحج. باب: ما بين القبر والمبشر روضة من رياض الجنة، رقم: ۱۳۹۱.

دادەنریتەوہ بوۆم و، لە بەھەشتیشا وەك ئیستا لەسەری دادەنیشم و،
پیشوازی لەھاتووانی ئۆمەتەم دەکەم، کە بۆ نوشتین لەناوی کەوسەر دین بۆ
سەری). (ب: تاج ۲۵۰/۱).

پایانی: خاتمة

مامۆستای عەسقلانی - پەرزەو پەحمەتی خودی ئی. - لە پایانی ئەم باسەدا دەفەرموێ:

(باسەکانی نوێزی تەپەووع و بابەتەکانی تەکی، سیی و چوار
فەرموودە بەرزەوہ بوو (مەرفووع)ی لەخۆ گرتوہ، دەیان بئێرشتە
(مەلق)ن و، ئەوانی تریان پەییوەستن، واتە مەووصلن، لەم سیی و چوارە
بیست و دوویان دووبارەن، پالفتەکەیان کەدووبارە نەبن دوازدەن.
موسلمیش پەحمەتی خودی ئی. - گشتیانی گێراوەتەوہ، تەنیا ئەم سیانە نەبی:

۱. فەرموودە ئیبنو عومەر: (قُلْتُ لَابْنِ عُمَرَ أَصَلَّى الصُّحَى ؟ قَالَ لَا..)
ژ/ ۱۱۷۵ ف.

۲. ۲- فەرموودە عبداللە المزنی: (صَلُّوا قَبْلَ صَلَاةِ الْمَغْرِبِ ..) ژ/ ۱۸۳ ف

۳. ۳- فەلاموودە عقبە کوری عامر: (أَتَيْتُ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ الْجَهَنِيَّ ..)
ژ/ ۱۸۴.

۴. ھەروا دەفەرموێ: یازدە بیستراویشی واتیادا.

پاشەو شیکردنەوہ:

لەبەرئەوہی کەخوینەری ئازیز بزانی کەسەرچاوەی دیاریکردنی
ژمارە فەرموودەکانی ھەر صەحابەیی لەصەحیحی بوخاریدا کوئیە
دەئیم: وابەباش دەرئەم کە موقەددیمە فەتحوالباری بکەین بەسەرچاوەی

ئەم بابەتە، چۈنكى بەئاسانى لەویدا ژمارەگە دەدۆزىتەو بۆكەسى خۇي،
تەنەنت لىرەدا ئامازە بۇ ئەو ناوانەيش دەكەين كە لەبەرگى يەكەمدا
رۇيشتوون، بەپشتى خوا لەمەودوا بەپىي موقەددىمەي فتح البارى و بەپىي
عەينى ژمارەكان تۆمەردەكەين جا دەللىين:

ئەم دوو ھىمايە واتايان وايە:

(ع/۱/۲۲۸-۲۸) = عومدەتولقارى، بەرگى يەكەم، لاپەرە-۲۸، ژمارەي
فەرموودەي ئەوگەسە (۲۲۸) فەرموودەيە بەپىي عەينى).

(م - ۲۴۲ = موقەددىمەي فەتحولبارى، ژمارەي فەرموودەي ئەوگەسە
بەپىي موقەددىمەي فەتحولبارى (۲۴۲) فەرموودەيە. وەھەرودھا. واتە (ع
= عەينى = عومدەتولقارى) (م = موقەددىمەي فەتحولبارى):

ژ ۳- عانىشە (ع/۱/۲۲۸-۲۸). (م-۲۴۲).

ژ ۴- جابىرى كورى عەبدوللاي ئەنصارى (ع/۱/۸۴-۶۵). (م-۹۰).

ژ ۵- ئىبنو عەبباس (ع/۱/۲۱۵-۷۰). (م - ۲۱۷).

ژ ۸- ابن عمر (ع/۱/۲۵۱-۱۱۶). (م-۲۷۰).

ژ ۱۰- عەبدوللاي كورى عەمر (ع/۱/۲۵۱-۱۳۱). (م-۲۶).

ژ ۱۱- ئەبو مووساي ئەشعەرى (ع/۱/۵۴-۱۳۵). (م-۵۷).

ژ ۱۳- ئەنەسى كورى مالىك (ع/۱/۲۵۱-۱۴۰). (م-۲۶۸).

ژ ۱۸- عوبادەي كورى صامىت (ع/۱/۸-۱۵۳). (م-۹).

ژ ۱۹- ئەبو سەئىدى خۇدرى (ع/۱/۶۲-۱۶۱). (م-۶۶).

ژ ۲۸/۳۰- ئەبۇزەرى غىفارى (ع/۱/۱۴-۲۰۵). (م-۱۴).

ژ ۲۹- ئەبۇبەكرە (ع/۱/۳۷-۲۴۲). (م-۱۴).

- ژ ۳۰- ئیبنو مه سعوود (ع/۱۱۵-۸۵). (م-۸۵).
- ژ ۳۸- بهرائی کوپی عازیب (ع/۲۴۲-۳۷). (م-۲۸).
- ژ ۴۳- طلحهی کوپی عوبهیدوئلا (ع/۲۶۵-۴). (م-۴).
- ژ ۴۸- نوعمانی کوپی به شیر (ع/۲۹۶-۰). (م-۶).
- ژ ۵۱- نه بو مه سعوود (ع/۳۱۷-۱۰). (م-۱۱).
- ژ ۵۲- جهریری کوپی عهبدوئلا (ع/۳۲۳-۱۰). (م-۱۰).
- ژ ۵۹- نه بو واقدیدى له یثی (ع/۱۳۲-۲). (م-۱).
- ژ ۶۳- معاوییه (ع/۴۹-۸). (م-۸).
- ژ ۶۸- مه حموودی کوپی په بیع (ع/۷۱-۰). (م-۱).
- ژ ۷۵- نه سمائی کچی نه بوبه کر (ع/۹۲-۸). (م-۱۶).
- ژ ۷۶- عوقبهی کوپی حاریث (ع/۱۰۱-۳). (م-۳).
- ژ ۷۹- زمیدی کوپی خالد (ع/۱۰۸-۵). (م-۵).
- ژ ۸۸- نه بو شوره یح (ع/۱۳۹-۲). (م-۲).
- ژ ۹۰- سه له مهی کوپی نه کوه ع (ع/۱۵۲-۲۱). (م-۲۰).
- ژ ۹۴/۱۱۵- نوم سه له مه (ع/۱۷۳-۱۲). (م-۱۶).
- ژ ۱۳۷/۱۱۱- عهبدوئلاى کوپی زمیدی نه نصاری (ع/۲۵۱-۸). (م-۹).
- ژ ۱۳۹/۱۱۳- ئوسامهی کوپی زمید (ع/۲۵۸-۱۷). (م-۱۷).
- ژ ۱۴۴/۱۱۷- نه بو نه ییوبی نه نصاری (ع/۲۷۶-۸). (م-۷).
- ژ ۱۵۳/۱۲۱- نه بو قه تاده (ع/۲۹۴-۱۳). (م-۱۳).
- ژ ۱۵۹/۱۲۶- عثمان بن عفان (ع/۱۱۵-۳). (م-۹).

- ژ- ۱۸۲/۱۳۷- مغیر بن شعبه (ع/۱/۳۲۴ + ع/۳/۶۲-۰). (۱۱-م).
- ژ- ۱۸۷/۱۴۰- ئەبو جوحەیفە (بروانە: ژمارە- ۲۴۰).
- ژ- ۱۹۰/۱۴۱- سانیبی کەوپی یەزید (ع/۳/۷۷-۵). (۶-م).
- ژ- ۲۰۲/۱۴۹- سەعدی کۆری ئەبو وەقاص (ع/۱/۱۹۲-۲۰). (۲۰-م).
- ژ- ۲۰۴/۱۵۰- عەمری کۆری ئومەییە کۆری ضەمری (ع/۳/۱۰۰-۲۰). (۲-م).
- ژ- ۲۰۹/۱۵۳- سوویدی کۆری نوعمان (ع/۳/۱۰۶-۱). (۱-م).
- ژ- ۲۱۰/۱۵۴- مەیموونە کچی حاریث (ع/۳/۱۰۷ + ۱۷۹/۲- ۹). (۷-م).
- ژ- ۲۲۳/۱۶۲- ئوم قەیس کچی میحصەن (ع/۲/۱۳۲-۲). (۲-م).
- ژ- ۲۲۴/۱۶۳- حوزمیفە کۆری یەمان (ع/۲/۱۲-۲۰). (۲۲-م).
- ژ- ۲۴۳/۱۷۴- سەھلی کۆری ئەل- ساعیدی (ع/۳/۱۸۳-۲۹). (۴۱-م).
- ژ- ۲۵۴/۱۸۴- جوبەیری کۆری موطعیم (ع/۳/۲۰۰-۹). (۹-م).
- ژ- ۲۸۰/۱۹۴- ئوممو ھانی کچی ئەبو طالیب (ع/۳/۲۳۳-۰). (۲-م).
- ژ- ۳۱۳/۲۰۵- ئوممو عەطییە (ع/۳/۲۸۱-۰). (۵-م).
- ژ- ۳۳۲/۲۱۴- سەموورە کۆری جوندوب (ع/۳/۳۱۶-۴). (۳-م).
- ژ- ۳۳۷/۲۱۸- ئەبو جوحەیمی کۆری حاریثی صیممە ئەنصاری (ع/۴/۱۴-۲). (۲-م).
- ژ- ۳۳۸/۲۱۹- عەبدوڕەحمانی کۆری ئەبزا (ع/۴/۱۷-۱). (۱-م).
- ژ- ۳۴۴/۲۲۰- عیمرانی کۆری حوصەین (ع/۴/۲۶-۱۲). (۱۲-م).
- ژ- ۳۷۵/۲۳۹- عوقبە کۆری عامیری جوحەینی (ع/۴/۸۹۷-۸). (۹-م).
- ژ- ۳۷۶/۲۴۰- ئەبو جوحەیفە (ع/۲/۱۵۹ + ع/۴/۴۹۹-۴). (۷-م).
- ژ- ۳۹۰/۲۴۸- عەبدوڵلای کۆری مالیکی کۆری بوجەینە (ع/۴/۱۲۲-۰). (۴-م).

- ژ- ۴۵۳/۲۷۷- حهسانی کوپی ثابت (ع/۴-۲۱۷-۱). (م-۱).
- ژ- ۴۵۷/۲۷۹- کهعبی کوپی مالیک (ع/۴-۲۲۸-۴). (م-۴).
- ژ- ۴۷۵/۲۹۰- عهبدوللای کوپی زمیدی نه نصاری (ع/۲-۲۵۱-۹). (م-۹).
- ژ- ۵۴۱/۳۱۸- نهبو بهرزه (ع/۵-۲۷-۴). (م-۴).
- ژ- ۵۵۳/۳۲۴- بورهیدهی کوپی حوصهیب (ع/۵-۳۹-۳). (م-۳).
- ژ- ۵۵۹/۳۲۹- رافیعی کوپی خهدیج (ع). (م-۴).
- ژ- ۵۶۳/۳۳۱- عهبدوللای کوپی موغهففهل (ع/۵-۵۵۹-۸). (م-۸).
- ژ- ۶۰۲/۳۴۹- عهبدورهحمانی کوپی نهبویهکری صهدیق (ع/۵-۹۹-۳). (م-۳).
- ژ- ۶۱۸/۳۵۹- حهفصهی کچی عومهری کوپی خهطاب (ع/ /). (م-۵).
- ژ- ۶۲۸/۳۶۲- مالیکی کوپی حووهریث (ع/۵-۱۴۲-). (م-۴).
- ژ- ۷۳۱/۴۰۱- زمیدی کوپی ثابت (ع/۵-۲۶۵-). (م-۸).
- ژ- ۷۴۶/۴۰۷- خهبابی کوپی نه رتت (ع/۵-۵۳۰۴-۵). (م-۵) + (ز/۶۱۶).
- ژ- ۷۵۵/۴۱۰- جابیری کوپی سه مووره (ع/۶-۲۰۵-۲). (م-۲).
- ژ- ۷۹۹/۴۳۴- ریفاعهی کوپی رافیعی نهل- زورمقی (ع/۶-۷۴-۳). (م-۳).
- ژ- ۸۲۸/۴۴۴- نهبو حومهیدی نهل- ساعیدی (ع/۶-۱۰۳-۱). (م-۴).
- ژ- ۸۳۴/۴۴۸- نهبویهکری صهدیق (ع/۶-۱۸-۱). (م-۲۲).
- ژ- ۸۳۸/۴۵۱- عیتبانی کوپی مالیک (ع/۶-۱۲۵-۱). (م-۱).
- ژ- ۹۰۷/۴۷۹- نهبوعهبس عهبدورهحمانی کوپی جهبره (ع/۶-۱۲۰۵-۱). (م-۱).
- ژ- ۹۲۳/۴۸۷- عهمری کوپی تهغلیب (ع/۶-۲۲۶-۲). (م-۲).
- ژ- ۱۰۸۳/۵۴۷- حاریشهی کوپی وههب (ع/۷-۱۲۱-). (م-۴).

- ژ - ۱۱۰۴/۵۵۴ - عامیری کوپی رمبیعه (ع/۷/۱۴۸-۴). (م-).
ژ - ۱۱۲۴/۵۶۰ - جوندوبی کوپی عہدوئلا (ع/۷/۱۷۱). (م - ۸).
ژ - ۱۲۰۰/۵۹۰ - زمیدی کوپی نہرقہم (م-۶).
ژ - ۱۲۰۷/۵۹۱ - موعہ یقیبی کوپی نہبو فاطیمہ (م-۱).
ژ - ۱۲۳۳/۵۹۷ - عہدوئرہ حمانی کوپی نہزہر (م-۰).
ژ - ۱۲۴۳/۶۰۱ - عوسمانی کوپی مہظمون (م-۰) + ئوم عہلای نہنصاریہ (م/۱).
ژ - ۱۲۶۹/۶۰۹ - عہدوئلای کوپی عہدوئلای کوپی سہلوول.
ژ - ۱۲۷۶/۶۱۱ - خہبابی کوپی نہرمت (م-۱۵) + موضعی کوپی عومہیر.
ژ - ۱۲۸۱/۶۱۴ - ئوم حہبیبہ (م-۲).
ژ - ۱۴۹۷/۷۲۰ - عہدوئلای کوپی نہبو نہوفا (م-۱۵). (ع/۹/۱۵۹۴).
ژ - ۱۴۹۰/۷۱۶ - عومہری کوپی خہطاب (م-۶۰).
ژ - ۱۶۵۸/۷۸۸ - ئوممہل فہضل، لوپاہی کچی حاریث (م-۲).
ژ - ۱۶۹۴/۷۹۹ - میسودری کوپی مہخرہمہ (م-۸).
ژ - ۱۶۹۵/۷۹۹ - مہروانی کوپی حہکہم (م-۲).
ژ - ۱۸۱۵/۸۳۷ - کہعی کوپی عوجرہ (م-۲).

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۲۷- باسه‌کانی کارکردن له‌ناو نویژدا

باسی نه‌وه‌ی که له‌ناو نویژدا نه‌یی لی ده‌کری

۵۹۰- عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كُنَّا نُسَلِّمُ عَلَى النَّبِيِّ وَهُوَ فِي الصَّلَاةِ، فَيَرُدُّ عَلَيْنَا، فَلَمَّا رَجَعْنَا مِنْ عِنْدِ النَّجَاشِيِّ، سَلَّمْنَا عَلَيْهِ فَلَمْ يَرُدِّ عَلَيْنَا، وَقَالَ: (إِنَّ فِي الصَّلَاةِ شُغْلًا) الْحَدِيث ۱۱۹۹ - طَرَفَاهُ فِي: ۱۲۱۶، ۳۸۷۵ °

عەبدوللای کوری مەسعوود، کەناسراوە بە ئیبنومەسعوود (ڕەزای خۆی ئی بن) دەفەر موو: (له‌پێشدا له‌ناو نویژدا سلاومان له‌پێغه‌مبەر - دروودی خۆی له‌سەر بی: ده‌کرد، نه‌ویش سلاوه‌که‌ی وه‌لام ده‌داينه‌وه، تا نه‌وه‌کاته‌ی که له‌لای نه‌جاشی پادشای حه‌به‌شه‌ گه‌ڕاينه‌وه، ئیتر که له‌ناو نویژدا سلاومان ئی ده‌کرد وه‌لامی سلاوه‌که‌مانی نه‌ئه‌دايه‌وه، جا عه‌رزیمان کرد: ئه‌ی پێغه‌مبهری خودا! جارێ که له‌ناو نویژدا سلاومان ئی ده‌کردیت، وهرامی سلاوه‌که‌ت ده‌داينه‌وه، که‌چی ئیستا وه‌لامی ناده‌یته‌وه، ه‌و‌ی ئه‌مه‌ چییه؟ فهرمووی - دروودی خۆی له‌سەر بی: : (به‌راستی نویژ خه‌ریکه‌بوونی گه‌ره‌که، که‌واته: نویژکه‌ر له‌ناو نویژه‌که‌یدا ده‌بی هه‌ردلی لای نویژه‌که‌ی بیو به‌س). (تاج/۱/۲۲۰).

وَفِي رِوَايَةٍ عَنْ زَيْدِ بْنِ أَرْقَمٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: إِنْ كُنَّا لَتَتَكَلَّمُ فِي الصَّلَاةِ، عَلَى عَهْدِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُكَلِّمُ أَحَدُنَا صَاحِبَةً بِحَاجَتِهِ، حَتَّى نَزَلَتْ: (حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ) الْآيَةِ فَأَمَرْنَا بِالسُّكُوتِ). (الْحَدِيث ۱۲۰۰ - طَرَفُهُ فِي: ۴۵۳۴):

(۵) اخْرَجَهُ مُسْلِمٌ فِي الْمَسَاجِدِ وَمَوَاضِعِ الصَّلَاةِ، بَاب: تَحْرِيمِ الْكَلَامِ فِي الصَّلَاةِ رَقْم: ۵۲۸،

له گیرانه وهیه کا، له زهیدی کورې ئه رقه مه وه (رمزی خوئی لی بی) دمفرموی:
 ئیمه له پێشدا له ناو نوێژدا قسه مان له گهڵ په کتریدا دهکرد، ههتا ئه
 ئایه ته هاته خواره وه که دمفرموی: ﴿حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ
 الْوُسْطَى وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ﴾. البقرة ۲/۲۳۸ ﴿

واته: به باشی ئاگاداری هه موو نوێژه فهرز هه کانتان بکهن، به تایبه تی
 نوێژی ناسراو به (الصلاة الوسطی) که نوێژی عه صره، وه له ناو نوێژدا به
 سه رکزی و ملکه چی راوهستن و، دم به زیکرو یادی خودا بن و له کاری
 دنیا یی و قسه ی ئاسایی به دوور بن).

ئیت به پێی ئه م ئایه ته فهرمانمان پێکرا به بێدهنگی و خاموشی له
 نوێژاو، قسه کردنی ئاساییمان لی^۲ قه دهغه کرا (تاج/۱/۲۱۹-ش/د/ت/ن).

رافه و شیکردنه وه:

زهیدی کورې ئه رقه می قه یسی ئه نصارییه خه زره جیه، مالی
 ئه رقه می باوکی، له سه ره تای ئیسلامه وه بوو بوو به خانه ی کۆبوونه وه ی
 نه ئینی موسو لمانه کان، له رۆژی غه زای ئو حوددا ویستی هاو به شی ئه
 جه نگه بکا، به لام پێغه مبه ر (رمزی خوئی لی بی) رپگه ی نه دا له به ر ئه وه ی که
 به می ردمنا لی دانا، په که م شه رگه که ئاماده ی بووه خه نده ق بووه،
 له خزمه ت حه زره تدا حه فده غه زای کردووه، فهرمووده ی زۆری
 پێغه مبه ری گیرا وه ته وه، به تایبه تی له ئیمامی عه لی یه وه، به لکو دادمه نریت
 به په کیك له خو شه ویسته کانی عه لی.

ئهم زاتانه فه قی بوون، فهرموودمیان لێیه وه گیرا وه ته وه: ئه بو
 طوفه یل و ئه بو عوسمانی ئه ل- نه دی و ئیبنو ئه بی له یلاو طاووس و
 که سانی تریش.

له صه حیجی سوننه تدا داستانیکی هه یه سه بارمت به سوورمتی (المنافقون). له گه ل ئیمامی عه لیدا (رمزی خوی ئی بێ) ئاماده ی پروداوی (صه فین) بوو، سالی (٦٦) یان (٦٨) ک، له سه رده می (المختار) دا له (کووفه) مردوو. جارئ گوئی ئی ده بی عه بدوللای کوری ئوبه ی هه ر شه له پیغه مبه رو موسولمانان ده کاو ده ئی: (ئه گهر گه پاینه وه بۆ مه دینه، ده سته ی من و ده سته ی موحه ممه د، کاممان نازاترو تواناتر بوو، ده سته ی داماو له مه دینه وه در ده ئی!) جا ئه مه ده گێر پێته وه بۆ پیغه مبه ر - دروودی خوی له سه ر بێ - پیغه مبه ریش - دروودی خوی له سه ر بێ - له عه بدوللا ده پرسئ که شتی وای گوتوو؟ ئه ویش سویندی خوارد که شتی وای نه گوتوو، پیغه مبه ریش باوه ری پئ ده کاو باوه ر به قسه که ی زه ید نا کا، تا له ئه نجامدا خودا ئایه تی ناره خواره وه راستی قسه ی زه یدی چه سپاندو قسه ی ئیبنوسه لوولی به دروخسته وه (به روانه: تاج/ ٧ ل / ١٩٨ ف/ ١).

باسی ته خت کردنی چه وو شتی وا له جیگه ی کورنووش دا

٥٩١ - عَنْ مُعَيْقِبِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: فِي الرَّجُلِ يُسَوَّى الثَّرَابُ، حَيْثُ يَسْجُدُ، قَالَ: (إِنْ كُنْتُ فَاعِلًا فَرَأَيْتُ) (الحديث ١٢٠٧) ٦.

موعه قیب (رمزی خوی ئی بێ) فه رمووی: له پیغه مبه ر - دروودی خوی له سه ر بێ - پرسیارکرا: له ناو نوێژدا، ئه گهر که سئ، له جیگه سوژده که یدا، چه وو خو ل ریک بخاو، به ده سته ی، خو ل و چه وی شوین کورنووشه که ی ته خت بکا، دروسته یان نا؟ فه رمووی - دروودی خوی له سه ر بێ - (ئه گهر شتی واتکرد، یه کجار بیکه و به س) واته: به یه کجار ده ست پیاده یانان چه وه که ریک بخه.

(٦) أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ فِي الْمَسَاجِدِ وَمَوَاضِعِ الصَّلَاةِ، بَابُ: كَرَاهَةِ مَسْحِ الْحَصِيِّ وَتَسْوِيَةِ الثَّرَابِ، رَقْم: ٥٤٦.

راقەدو شىكردنه وه:

۱- وهك له شه رحه كانى فهرمووده كه وه دمرده كه وئ، له م جوړه شوینانه دا، جیاوازی ژن و پیاو نییه، ناوهینانی پیاو له م جوړه شوین و پرسیارانه دا، له بهر زۆرینه ییه، واته: تغلبیه، دنا هم بۆ پیاو هم بۆ ژن دروسته كه له ناو نوێژدا، نارێكى كورنووشگا كه ی رێك بكا، ئه گهر به هۆى خۆل و زیخ و چه وه وه بهرزو نزمى تیا دا بوو.

۲- موعه قیبى كورپى ئه بو فاطیمى دهوسى، له موسوئمانه هه ره پێشینه كانه، له مه كه كه موسوئمان بووه، له وێوه كۆچى دووه مى كردووه بۆ حه به شه، له وئ ما یه وه هه تا پێغه مبه ر - دروودى خوى له سه ر بێ- كۆچى فهرموو بۆ مه دینه ی نازدار، جا ئه ویش له حه به شه وه ته شریفى برد بۆلاى پێغه مبه ر - دروودى خوى له سه ر بێ- ئاماده ی په یمانى به یعه تو رېضوان بوو، هه روا هه موو مه شاهیدو مه ئه بنده كانى تری پاش ئه و، چاودێرى سه ر ئه موسوئله كه ی پێغه مبه ر بوو، فهرمووده ی كه م گێرا وه ته وه، له سه رده مى جێنیشنى ئه بو به كرو عومه ردا - رمزى خواهان ئ بێ- موعه قیب سه ركارى سه ر به یتولال بوو. ئه و ئه موسوئله یه ی پێغه مبه ر - دروودى خوى له سه ر بێ- كه كه وته لای ئیمامى عوسمان و ئیمامى عوسمان زۆر زۆر ته بارو كى پێوه ی ده كرد، به ده ست ئه مه وه بوو، كه كه وته ناو بیری ئه ریه وه، كه عوسمان ئه مه ی له لا زۆر ناخۆش و زهحمه ت بوو، وهه ول و تهقه لایه كى بى ماندوو بوونیدا، بۆ دۆزینه وه ی، به لام ره شه را هات و نه دۆزرایه وه، ئیتر به ره به ره دوو به ره كى و ناكو كى و ناته با یى سه رى هه لدا، وهه تا ئه مرۆكه یش به رده وامه. خوى گه وه ره په نامان بدا، له ئاخرو ئۆخرى جێنیشینی پێشه وا عوسماندا مه رگ بوو به میوانى و فهرمانى هه قى به جى هینا (رمزى خوى ئ بێ) ئامین.

باسی: نه گهر ولاخه که ی له ناو نویژه که یدا خوئی راده پسان چی بکا؟

۵۹۲- عَنْ شُعْبَةَ - رَحِمَهُ اللَّهُ تَعَالَى - قَالَ: حَدَّثَنَا الْأَزْرَقُ بْنُ قَيْسٍ قَالَ: كُنَّا بِالْأَهْوَازِ نُقَاتِلُ الْحُرُورِيَّةَ، فَبَيْنَمَا أَنَا عَلَى جُرْفٍ نَهْرٍ، إِذَا رَجُلٌ يُصَلِّي، وَأَدَا لِحَامٌ دَابَّتَهُ يَدَيْهِ، فَجَمَلَتِ الدَّابَّةُ ثَنَازِعُهُ، وَجَعَلَ يَتَّبِعُهَا، قَالَ شُعْبَةُ: هُوَ أَبُو بَرَزَةَ الْأَسْلَمِيُّ، فَجَمَلَ رَجُلٌ مِنَ الْخَوَارِجِ يَقُولُ: اللَّهُمَّ افْعَلْ بِهَذَا الشَّيْخِ، فَلَمَّا انْصَرَفَ الشَّيْخُ قَالَ: إِنِّي سَمِعْتُ قَوْلَكُمْ، وَإِنِّي غَزَوْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سِتَّ غَزَوَاتٍ أَوْ ثَمَانٍ، وَشَهِدْتُ تَيْسِيرَهُ، وَإِنِّي إِنْ كُنْتُ أَنْ أُرَاجِعَ مَعَ دَابَّتِي، أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْ أَنْ أَدْعَهَا تَرْجِعُ إِلَى مَالِفِهَا، فَيَشُقُّ عَلَيَّ. (الحديث ١٢١١ - طَرَفُهُ فِي: ٦١٢٧):

شوعبه (رمزی خوئی ن بئ): نه زرمقی کوپی قه یس گپراپه وه بؤمان فهرمووی: له ولاتی نه هواز بووین، له گهل خه واریجه کان دا دهجه نکاگین، جاری له سهر رووباری که ناری بووم، لهو دهمه دا دیم کهوا پیاویک نویژ دهکاو، لغاوی ولاخه که ی وابه دهستی وه، ولاخه که یشی ههر بؤلای خوئی رای دهکیشاو، پاکیش پاکیشی بوو له گهل یدا، نهویش ناوبه ناو که می خوئی بؤ شل دهکردو درویش له گهل، شوعبه (رمزی خوئی ن بئ) فهرمووی: (نهم نویژ خوینه نه بو بهرزه ی نه سلهمی بوو، که هاوه لی پیغه مبه ره).

کابرایه کی خه واریجیش دهستی کرد به قسه پیکردنی و گوتی: نویژ چۆن واده بی، دهی خودایه واوای لی بکه ی!

جا که پیره میرد له نویژه که ی بؤوه فهرمووی: (گویم له قسه و ره خنه کانت بوو، به لام من خۆم شەش غەزا، یا هەشت غەزام له گهل پیغه مبه ره خۆیدا (رمزی خوئی ن بئ) کردوووه، خۆم به چاوی خۆم دیومه که تا چی راده بی کاری بؤمان ئاسان دهکرد، نه ک گران، به تایبه تی له حالی وادا).

نهوجا فهرمووی: (دهی من نهووم پی باشته که کهمه کهمه و لاخه کهم به کیشم بکاو له ناو نویژه کهدا کهمی له گه لیدا برپوم، هه تا نهووی که بهرهلای بکه م و بگه ریته وه بو ماله وه خووم تووشی سه خله تی بکه م).

٥٩٣ - عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: خَسَفَتِ الشَّمْسُ، فَقَامَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَرَأَ سُورَةَ طَوِيلَةً، ثُمَّ رَكَعَ فَأَطَالَ، ثُمَّ رَفَعَ رَأْسَهُ، ثُمَّ اسْتَفْتَحَ بِسُورَةِ أُخْرَى، ثُمَّ رَكَعَ حِينَ قَضَاهَا، وَسَجَدَ، ثُمَّ فَعَلَ ذَلِكَ فِي الثَّانِيَةِ ثُمَّ قَالَ: (إِنَّهُمَا آيَتَانِ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ، فَإِذَا رَأَيْتُمْ ذَلِكَ فَصَلُّوا، حَتَّى يُفْرَجَ عَنْكُمْ، لَقَدْ رَأَيْتُ فِي مَقَامِي هَذَا كُلَّ شَيْءٍ وَعِدْتُهُ، حَتَّى لَقَدْ رَأَيْتُنِي أُرِيدُ أَنْ أَخَذَ قِطْفًا مِنَ الْجَنَّةِ، حِينَ رَأَيْتُمُونِي جَعَلْتُ أَتَقَدَّمُ، وَلَقَدْ رَأَيْتُ جَهَنَّمَ يَخْطُمُ بَعْضُهَا بَعْضًا، حِينَ رَأَيْتُمُونِي تَأَخَّرْتُ، وَرَأَيْتُ فِيهَا عَمْرُو بْنُ لُحَى، وَهُوَ الَّذِي سَبَّ السَّوَابِ). (الحديث ١٢١٢) ٧:

عائیشه (همزی خوی ن بن) فهرمووی: به سه ری نی پیغه مبه ر درودی خوی له سه ر بی:

خوور گیرا، پیغه مبه ر درودی خوی له سه ر بی هه ل سایه وه، دوو رکات نویژی خوورگیرانی کرد له سه ر نه م شیوه یه: له پی شدا له دوا ی فاتیه، له پرکاتی یه که مده سووره تیکی دریژی خویند، نهوجا چوو بو چه مینه وه له چه مینه وه شدا زورمایه وه نزاو ویردی زوری له رکوعدا خویند، نهوجا سه ری بهرزه وه کردو ری ک راوه ستایه وه دهستی کرده وه به خویندنی سووره تیکی تر، جا که رکاته که ی ته واکرد چوو بو چه مینه وه نهوجا کوورنووشی برد، نهوجا له رکاتی دوو ده می شدا هه مان شتی کرده وه، له پاشدا وتاریکی داو تیادا فهرمووی:

(٧) أخرجه مسلم في كتاب الكسوف في الصلاة، بوجوده مختلفاً انظر صحيح مسلم

(لەپراستیدا ئەم خۆرو مانگە دوو نیشانەى گەورەن، لەنیشانە گەورەکانى خودا، کە دەبن بەبەلگە لەسەر یەکیىتى و تەوانایى بۆسنوورى پەرورەدگار، هەر وەك دەبن بەبەلگە و نیشانەى چاوترسىنەر بۆ بەندەکان، جا ئەگەر دیتان شتى وا پوویدا، ئەوا لەخودا بپارێنەو و نوێژ بکەن، خێرو خیرات بکەن، هەتا دەرووتان بۆ دەکریتەو و خۆرمەکان یان مانگەکە بەردەبێ، لەپراستیدا لەم مەقامەمدا، هەموو ئەو بەلێنانەى کە پێم دراوون بینیم، ئەو کاتەى کە منتان بینى خەریکبوو بچمە پێشەو، ئەو و ابەهەشتیان پێ نیشاندام ووالیيان نزیک کردمەو، تەنانەت قەرمم لێ خۆش کردو دەستم برد کە بۆلێ تری ی لێ بهینم ! ئەو کاتەیش کە دیتان وامن پاشەو پاش دیمە دواو، ئەو و دۆزەخیان پێ نیشاندام، و تاوى سەندبوو، بەشەکانى لەناو خۆيانا یەکیان دەخواردو یەکتریان دەپلێشانەو ! لەناویدا عەمرى کورى لوحەیم بینى، بەناو ناگرەکەدا ریخۆلەى خۆى بەکیش دەکرد، چونکە ئەو یەکەم کەس بوو کە وشرە مەرەخەسى داھێنا).

رافە و شیکرنەو:

بەپێى شەرەکان ئەم بەھرانە لەم فەرموودەیه و مردەگرین:

١. کاری کەم لەناو نوێژا پوچی ناکاتەو.
٢. بەهەشت و دۆزەخ حاڵى حازر دروستکراون و هەن، بگرە هەندى لە تاوانباران وان لەناو دۆزەخ دا سزا دەدرین.
٣. لەپیش هاتنى ئیسلامدا، هەندى کەس دەیانگوت: ئەگەر لەم نەخۆشیە چاک بومەو، یا لەم سەفەرە بەساغ و سەلامەتى گەرامەو، یا ئەو مەزەم هاتەدى، ئەوا ئەو وشرەم مەرەخەسى بێ، نیتەر بەم

جوڑہ وشتره یان دهگوت (سائبه) که جه معه که ی (سوانب) ه، ئیتر نه و وشتره بو خوی به پره لا دهبوو، نه باریان ئی دهنه، نه سواری یان پی دهگرد، بو ناو و له و پریش مه ره خهس بوو، هیچیان ئی قه دهغه نه ده کرد.

له ناو نوێژدا وه لآمی سلاو نادریته وه

۵۹۴ - عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: بَعَثَنِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي حَاجَةٍ لَهُ، فَأَنْطَلَقْتُ، ثُمَّ رَجَعْتُ وَقَدْ قَضَيْتُهَا، فَأَتَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَسَلَّمْتُ عَلَيْهِ فَلَمْ يَرُدَّ عَلَيَّ، فَوَقَعَ فِي قَلْبِي مَا اللَّهُ أَعْلَمُ بِهِ، فَقُلْتُ فِي نَفْسِي: لَعَلَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَجَدَ عَلَيَّ آثَى أَبْطَأْتُ عَلَيْهِ؟ ثُمَّ سَلَّمْتُ عَلَيْهِ فَلَمْ يَرُدَّ عَلَيَّ، فَوَقَعَ فِي قَلْبِي أَشَدُّ مِنَ الْمَرَّةِ الْأُولَى، ثُمَّ سَلَّمْتُ عَلَيْهِ فَرَدَّ عَلَيَّ، فَقَالَ: (إِنَّمَا مَنَعَنِي أَنْ أَرُدَّ عَلَيْكَ آثَى كُنْتُ أَصْلَى). وَكَانَ عَلَى رَاحِلَتِهِ، مُتَوَجِّهًا إِلَى غَيْرِ الْقِبْلَةِ (الْحَدِيثُ ۱۲۱۷): ^۸

جابیری کوپی عهبدوللا (روزی خوی ئی بی) فه رمووی: جاری پیغه مبهه - دروودی خوی لسهه بی. ناردمی بو کاریکی خوی، منیش چووم کردم و هاتمه وه بو لای پیغه مبهه و سلاوم لیگرد، به دهستی ناوایه کی کرد، به لام به گوتن وه لآمی نه دامه وه، منیش له به رنه وه ی له ناماژه که ی پیغه مبهه - دروودی خوی لسهه بی. حالی نه بووم، نه وه ی که هه ر خوا خوی باشر ناگای لییه تی هات به دلما، جا له دلی خوما گوتم: په نگه پیغه مبهه - دروودی خوی لسهه بی. له سهه نه وه لییم زویر بووبی چونکه درهنگ هاتمه وه بو خزمه تی؟ دیسان سلاوم ئی کرده وه، دیسانه وه سلاوی نه دامه وه، نه مجاره یان له جاری په کهم زیاتر خه م

دایگرتەم و دڵەم سەخڵەت بوو، لەجاری سییەما کەسلاوم لێکرد، وەلامی دامەووە فەرمووشی: (ئەووە مەشغوولی نوێژ بووم، بۆیە وەلامی سلاوەکەتم نەدایەووە).

جابیر فەرمووی: لەو کاتەدا بەرپۆه بوو، بەسواری و لاخەکە ی بوو، لەو کاتەدا رووشی لە رووگە (قیبلە) نەبوو.

نەیی کراوە لە دەست گرتن بە کەلەکەووە لەناو نوێژدا

۵۹۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: لُهِىَ أَنْ يُصَلِّيَ الرَّجُلُ مُخْتَصِرًا (الحديث ۱۲۲۰ - طَرَفُهُ فِي ۱۲۱۹)^۱

ئەبو ھورەیرە (رەزای خوی ئی بێ) فەرمووی: پێغەمبەر -درووی خوی لەسەر بێ- نەهی کردووە لەووە، کە مروڤ، چ پیاوو، چ ژن، لەناو نوێژا، دەست بگرێ بە ھەردوو کەلەکەپەووە.

راڤە و شیکرنەوہ:

دەست گرتن بەکەلەکەووە ئەوہیە کە مروڤ ھەردوو دەستی لەسەر ھەردوولا کەلەکە ی و ئانیشکەکانی لەلا قەبرغە ی دووربختاھووە، لەسەر شیوہ ی نیوہ بازنەیی. ئەم کارمیش بۆیە ناباشە چونکە پەفتاری دەعیە زلەکانە، گەلێ جار ماتەمدارو خەمبارەکانیش وادەکەن. دەلێن: جوولەکەیش زۆر وادەکەن.

(۹) أخرجه مسلم في المساجد ومواضع الصلاة، باب كراهة الاختصار في الصلاة، رقم:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۲۸. باسه کانی هه لهی ناو نویژ (أَبْوَابُ السَّهْوِ)

باسی نهوه: نهکه ر نویژ خوین به هه له پینج رکاتی کرد

۵۹۶- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَلَّى الظُّهْرَ خَمْسًا، فَقِيلَ لَهُ: أَزِيدَ فِي الصَّلَاةِ؟ فَقَالَ: (وَمَا ذَاكَ؟) قَالَ: صَلَّيْتُ خَمْسًا، فَسَجَدَ سَجْدَتَيْنِ بَعْدَ مَا سَلَّمَ (الْحَدِيثُ ۱۲۲۶) ۱:

عه بدوللای کوری مه سهوود (رمزی خوی لی بی) فه رمووی: پیغه مبه ر - درودی خوی
سهر بن - ویزی نیومرۆی به جه ماعت بۆ یارانیکرد، له جیاتی چوارپکات پینج
رکاتی کرد، هه رزی کرا: نهی پیغه مبه ری خوا! خیربوو و پینج رکاتت
کرد، ئایا نویژی نیومرۆ رکاتیکی لی زیادکراوه؟ فه رمووی: (کوا شتی
وابوو) پرسیارکه ره که گوتی: تۆ ئیستا له باتی چوارپکات پینج رکاتت
کرد، نه و جا پیغه مبه ر - درودی خوی له سه ر بن - له پاش سلاودانه وه دوو کورنووشی
هه له ی برد، نویژکه ره کانی تریش له که ئیدا نه و دوو کورنووشه یان برد.

نهکه ر نویژ خوین قسه ی له که ئدا کرا و کویی له قسه کرت و به ده ست

نامازه ی کرد: که نویژ ده که م، نویژه که ی بووچ نابیته وه!

۵۹۷- عَنْ كُرَيْبٍ رَحِمَهُ اللَّهُ تَعَالَى: أَنَّ ابْنَ عَبَّاسٍ وَالْمُسَوَّرَ بْنَ مَخْرَمَةَ وَعَبْدَ الرَّحْمَنِ بْنَ أَزْهَرَ، رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَرْسَلُوهُ إِلَى عَائِشَةَ، رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فَقَالُوا، إِقْرَأْ عَلَيْهَا السَّلَامَ مَنَّا جَمِيعًا، وَسَلِّمْ عَلَيْهَا عَنِ الرَّكْعَتَيْنِ بَعْدَ صَلَاةِ الْعَصْرِ، وَقُلْ لَهَا: إِنَّا أَخْبَرْنَا أَلَّاكَ تُصَلِّيْنَهُمَا، وَقَدْ بَلَّغْنَا أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

(۱۰) أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ فِي الصَّلَاةِ، انْظُرْ (الْعَيْنِي ۳۱۵/۷، فَتْح ۱۳۰/۳- خاتمة، صحيح مسلم بشرح النووي ج/ ۶ ص ۱۱۹ مبحث الأوقات التي نهى عن الصلاة فيها، دار إحياء التراث العربي. بيروت. لبنان).

— المترجم —

نَهَى عَنْهَا، وَقَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: وَكُنْتُ أَضْرِبُ النَّاسَ مَعَ عُمرَ بْنِ الْخَطَّابِ عَنْهَا، فَقَالَ كُرَيْبٌ: فَدَخَلْتُ عَلَى عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، فَبَلَّغْتُهَا مَا أُرْسَلُونِي، فَقَالَتْ: سَلْ أُمَّ سَلَمَةَ، فَخَرَجْتُ إِلَيْهِمْ، فَأَخْبَرْتُهُمْ بِقَوْلِهَا، فَرَدُّونِي إِلَى أُمِّ سَلَمَةَ بِمِثْلِ مَا أُرْسَلُونِي بِهِ إِلَى عَائِشَةَ. فَقَالَتْ أُمُّ سَلَمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَنْهَى عَنْهَا، ثُمَّ رَأَيْتُهُ يُصَلِّيهِمَا حِينَ صَلَّى الْعَصْرَ، ثُمَّ دَخَلَ وَعِنْدِي نِسْوَةٌ مِنْ بَنِي حَرَامٍ مِنَ الْأَنْصَارِ، فَأَرَسْتُ إِلَيْهِ الْجَارِيَةَ، فَقُلْتُ: قُومِي بِجَنِبِهِ، فَوَلَّى لَهُ: تَقُولُ لَكَ أُمُّ سَلَمَةَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، سَمِعْتُكَ تَنْهَى عَنْ هَاتَيْنِ، وَأَرَاكَ تُصَلِّيهِمَا؟ فَإِنْ أَشَارَ بِيَدِهِ فَاسْتَأْخِرِي عَنْهُ، فَفَعَلْتُ الْجَارِيَةَ، فَأَشَارَ بِيَدِهِ، فَاسْتَأْخَرْتُ عَنْهُ، فَلَمَّا أَنْصَرَفَ، قَالَ: (يَا بِنْتُ أَبِي أُمَيَّةَ، سَأَلْتُ عَنْ الرَّكَعَتَيْنِ بَعْدَ الْعَصْرِ، وَإِنَّهُ أَتَانِي نَاسٌ مِنْ عَبْدِ الْقَيْسِ، فَشَغَلُونِي عَنِ الرَّكَعَتَيْنِ اللَّتَيْنِ بَعْدَ الظُّهْرِ فَهُمَا هَاتَانِ). (الحديث ١٢٣٣ - طَرَفُهُ فِي: ٤٣٧٠) ١١:

كورهيب (رمزي خوي نى بس) فهرمووى: نيبنوعهباس و ميسوهرى كورى
مهخردهو عهبدورهامانى كورى نهزههر، نهام سى هاورپيهى پيغهمبر درودى
خوي لسمبر بس: منيان نارد بولاى عائشهى هاوسهرى پيغهمبر درودى خوي لسمبر بس:
فهرموويان بجو بؤ خزمهتى، سلاوى ههموومانى عهرز بكه، وه لهبارهى
گردنى دووركات نويزى سوننهت لهپاش فهرزى عهصرهوه پرسيارى لى بكه،
عهرزى بكه لهزمانى نيمهوه، كه نيمه ههوالمان پى دراوه، كه تو نهو
دووركات ه سوننهته دهكهى، وهلحال نيمه پيمان گهيشتوتوه كه پيغهمبر
درودى خوي لسمبر بس: نهپى لهام نويزه كردوه، سهردراى نهامهيش نيبنو عهباس (رمزي
خوي نى بس) فهرمووى: وهمن خوؤم لهگهل نيمامى عومهردا، لهسهركردنى نهام نويزه
لهپاش عهصر، لهخهلكم دهدا، جا كورهيب فهرمووى: جا چووم بؤمالي عائشه
(رمزي خوي نى بس) پهيامهكهى نهوانم پى راگهيانند، فهرمووى: له نوم سهلهمهى

هاوسهری پیغهمبهر لهم بارهیهوه بپرسه، ههوالی تهواو لای ئهوه، منیش جوومهوه بۆ خزمهتی ئهوان و قسهکهی عائیشه پێگوتن، جا لهسهرهمان شیوهی که ناردمیان بۆلای عائیشه، ناردمیشیان بۆ خزمهتی ئوم سهلهمه، ئوم سهلهمه (رمزی خوی ئی بن) فهرمووی: لهپیغهمبهر خۆیم دهبیست کهنههی دهکرد لهم نوێژه، کهچی پوژی دیتم کاتی لهکردنی نوێژی عهصر بۆوه تهشریفی هات بۆ مالهوه لهمالهوه دوورکات نوێژی لهپاشیهوه کرد، لهو کاتهدا کۆمهلی ئافرمی ئهناصریم لهلا بوون، که لهخیلی بهنی حهرام بوون، لهبهرئهوه خۆم لێیم نهپرسی، بهلکوو کارهکهرهکهم نارد بۆ خزمهتی و پیم گوت: لهتهنیشتییهوه رابوهستهو عهرزی بکه: که ئوم سهلهمه عهرزت دهکا: ئهی پیغهمبهری خوا! من لهخۆتم بیستوو که نهیی دهکهی لهکردنی ئهم دوو رکاته لهم کاتهدا، کهچی ئهوهتا خۆت دهیانکهی؟ به کهنیزهکهم گوت: جا ئهگهر بهدهستی ئامازهی بۆ کردی کهکاتی ئهوه نییه، بجۆره دواوه وازی ئی بهین، کهنیزهکهکش ریک وایکردو ئهویش لهناو نوێژهکهدا، که له پرسیارهکه حاالی بوو بهدهستی ئامازهی کرد، ئیت کارهکهرهکه رویشته دواوه پیغهمبهری بهجی هیشت، کاتی له نوێژهکهی بۆوه، فهرمووی: دروودی خوی لاسهر بی: (ئهی کچی ئهبو ئومهیه! لهم دوو رکاته نوێژه سوننهته دهپرسیت، که ئیستا لهپاش نوێژی عهسروه من کردم، ئهوه دوو رکاته سوننهتهکهی دوا نوێژی نیومپو بوو ئیستا گیرامنهوه، چونکه لهکاتی خۆیاندا نهم پهرژا که بیانکه، بههوی خهریکبوونم لهگهڵ وهفدهکهی هۆزی عهبدول قهیس دا که هاتبوون ئیسلام ببن و ببن به نوینهری هۆزهکهیان).

رافه و شیکرنهوه:

عهبدولرحمانی کوری ئهزههر برازای عبدالرحمنی کوری عهوفه، له صهحابه گهنجهکانه، له سالی فهتحد، پهسیده بوو، لهگهڵ پیغهمبهردا ئامادهی غزای حونهین بوو.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۲۹- نامه‌ی تهرم: کتاب الجنائز

باسی نهو کهسه‌ی له سه‌ره مه‌رکدا دوا وشه‌ی ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ بی

(بروانه: تاج/۵۱۶/۱ ز/۱۹۱ تا - ۲۲۹ - باسی تهرم)

۵۹۸- عَنْ أَبِي ذَرٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (أَتَانِي آتٍ مِنْ رَبِّي فَأَخْبَرَنِي، أَوْ قَالَ: بَشَّرَنِي، أَنَّهُ مَنْ مَاتَ مِنْ أُمَّتِي لَا يُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا دَخَلَ الْجَنَّةَ). قُلْتُ: وَإِنْ زَنَى وَإِنْ سَرَقَ؟ قَالَ (وَإِنْ زَنَى وَإِنْ سَرَقَ). (الحديث ۱۲۳۷- أطرأفه في ۱۴۰۸، ۲۳۸۸، ۳۲۲۲، ۵۸۲۷، ۶۲۶۸، ۶۴۴۳، ۶۴۴۴، ۷۴۸۷) ۱۲

ئه‌بوذر (رمزی خو‌ی لی‌ بن) فه‌رمووی: پی‌غه‌مبه‌ر درو‌دی خو‌ی له‌سه‌ر بی- فه‌رمووی: (له‌ته‌رفی په‌روم‌ر دگار مه‌وه، له‌ خه‌ودا، جو‌برائیل ته‌شریفی هات بو‌لام، ئه‌م موژده خو‌شه‌ی داپی‌م: هه‌ر که‌سه‌ی له‌گه‌لی ئیسلامی من له‌سه‌ر نی‌مان و باومر به‌خودا به‌مری و هیج هاوبه‌ش بو‌ خودا دانه‌نی، ده‌جی‌ته به‌هه‌شت). ئه‌بوذر فه‌رمووی: عه‌رزی چه‌رتم کرد: باحیزی و دزی‌شی کردبی؟ فه‌رمووی درو‌دی خو‌ی له‌سه‌ر بی- : (باحیزی و دزی‌شی کردبی).

رافه‌و شیک‌ردنه‌وه:

له‌ فه‌تحو‌ل‌باریدا ده‌فه‌رمووی: له‌کاتی سه‌ره‌مه‌رگدا، ده‌یان‌ه‌وی، وشه‌ی پی‌روزی ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ بخه‌نه سه‌ر زمانی مامو‌ستای فه‌رمووده‌زانی مه‌زن ئه‌بو زورعه‌و به‌م وشه‌ پی‌روزه ته‌لقینی بکه‌ن، جا له‌خزمه‌تیدا

(۱۲) اخرجہ مسلم فی الایمان، باب مات لا یشرک باللہ شیئاً دَخَلَ الْجَنَّةَ، رقم/ ۹۴.

بروانه: ریاض الصالحین، به‌رگی دووه‌م لاپه‌ره / ۳۲۷ ز/ ۱۴۴ تا ز/ ۱۶۱. -ومرگپر-

باسی فہرموودہ کہی موعاز دہکن کہ پیغہ مبہر دروودی خوی لہسمر بن۔ دہفہ رموی:
(ہہرکہ سی دواقسہی وشہی پیروزی ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ بی دہجیتہ
بہہشت) جا نہبو زورعہ بہ رشتہی خوی ہہتا سہر پیغہ مبہر دروودی خوی
لہسمر بن۔ نہم فہرموودہ یہیان بو دہگیریتہ وہو لہگہل گوتنی ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾
دا، گیانی پاکی دہردہ چی! فہرماہشتی ماموستای عہسقہ لاننی تہواو۔

خودایہ! لہ سہر مہرگدا گوتنی نہم وشہ پیروزہ مان بہنسیب
بفہر مووی و خوت و فریشتہ کانت تہ ثقینمان بکہن پی۔ نامین۔
۵۹۹- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ: (مَنْ مَاتَ يَشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا دَخَلَ النَّارَ). وَقُلْتُ أَنَا: مَنْ مَاتَ لَا يُشْرِكُ
بِاللَّهِ شَيْئًا دَخَلَ الْجَنَّةَ. (الحديث ۱۲۳۸ - طرفاه في ۴۴۹۷، ۶۶۸۳) ۱۳

عہ بدوللای کوری مہسعوود رمزی خوابان لی بن۔ فہرمووی: خوشہ ویست دروودی
خوی لہسمر بن۔ فہرموویہ تی: (ہہرکہ سی لہسمر ٹیمان و باوہری ساغ بہ خودا
نہمری، بہ لکو بہ موشریکی ہمری دہجیتہ ناو دوزہ خہ وہو نہ وجورہ
کہسہ دوزہ خین)۔

منیش بہ پی موقتہ زای نہم فہرموودہ یہی پیغہ مبہر دروودی خوی لہسمر بن۔
دہ ٹیم: (ہہر کہ سی لہسمر ٹیمان و باوہر بہ خودا ہمری و ہیج ہاوبہش
بو خودا بریار نہدا دہجیتہ بہہشت و نہوہ بہہشتیہ)۔

فہرمان کراوہ بہ شوین کہوتنی تہرمی مردوو

۶۰۰- عَنْ الْبَرَاءِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَمَرْنَا النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
بَسْبَعٍ وَكَهَانَا عَنْ سَبْعٍ: أَمَرْنَا بِاتِّبَاعِ الْجَنَائِزِ، وَعِيَادَةِ الْمَرِيضِ، وَإِجَابَةِ الدَّاعِي،
وَتَصْرِ الْمَظْلُومِ، وَإِبْرَارِ الْقَسَمِ، وَرَدِّ السَّلَامِ، وَتَشْمِيتِ الْعَاطِسِ، وَكَهَانَا عَنْ آيَةِ

الْفِضَّةُ، وَخَاتَمُ الدَّهَبِ، وَالْحَرِيرُ، وَالذَّيَاجُ، وَالْقَسِيُّ وَالْإِسْتَبْرَقُ. (الحديث ١٢٣٩، أطرافه في: ٢٤٤٥، ٥١٧٥، ٥٦٣٥، ٥٦٥٠، ٥٨٣٨، ٥٨٤٩، ٥٨٦٣، ٦٢٢٢، ٦٦٥٤) ١٤:

به‌رای کوری عازیب (رمزی خوی لی بی) فہر مووی: پیغہ مبہر درویدی خوی لہ سہر بی: فہرمانی پیگردین بہ حہوت شت، وجلہ وگیری لیگردین لہ حہوت شت، فہرمانی پی گردین بہ شوینکھوتنی تہرم و بہسہردانی نہخوش و چوون بو سہر دمعویت و یاریدہی ستہ مبارو بہجیہینانی سویندو و ہلامدانہوہی سلاوونزا بو پڑمیو۔ جلہ وگیری لی گردین لہم حہوتہ: لہ حاجہتی زیوو نہنگوستیلہی زیرو لہ ناوریشم و لہ دیباج و لہ کالو مشکی و ہہوری و بووشینی تیکیل لہ ناوریشم و شتی ترو لہ نیستہبرہق۔

چوونہ ژوورہوہ بو لای مردوو لہ پاش کفن کردنی

٦٠١ - عَنْ أُمِّ الْوَلَدِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا امْرَأَةً مِنَ الْأَنْصَارِ بَايَعَتِ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَخْبَرْتَهُ أَنَّهُ اقْتَسَمَ الْمُهَاجِرُونَ قُرْعَةً فَطَارَ لَنَا عُثْمَانُ بْنُ مَظْعُونٍ فَأَنْزَلْنَاهُ فِي أَبِيَاتِنَا فَوَجَعَ وَجَعَهُ الَّذِي تُوفِّي فِيهِ فَلَمَّا تُوفِّيَ وَغُسِّلَ وَكُفِّنَ فِي أَثْوَابِهِ دَخَلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقُلْتُ رَحِمَهُ اللَّهُ عَلَيْكَ أَبَا السَّائِبِ فَشَهِدَاتِي عَلَيْكَ لَقَدْ أَكْرَمَكَ اللَّهُ فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (وَمَا يُدْرِيكَ أَنَّ اللَّهَ قَدْ أَكْرَمَهُ). فَقُلْتُ يَا بِي أَنْتَ يَا رَسُولَ اللَّهِ فَمَنْ يُكْرِمُهُ اللَّهُ؟ فَقَالَ: (أَمَّا هُوَ فَقَدْ جَاءَهُ الْيَقِينُ وَاللَّهُ إِنِّي لَأَرْجُو لَهُ الْخَيْرَ وَاللَّهُ مَا أَذْرِي وَأَنَا رَسُولُ اللَّهِ، مَا يُفْعَلُ بِي). قَالَتْ فَوَاللَّهِ لَأُزَكِّي أَحَدًا بَعْدَهُ أَبَدًا.

(الحديث ١٢٤٣ - أطرافه في: ٢٦٨٧، ٣٩٢٩، ٧٠٠٣، ٧٠٠٤، ٧٠١٨)°:

ئوم عەلاء (رمزى خوى ئى بىن) كە ژنىك بوو لە ياريدەدەمران (ئەنصار) وە يەككىش بوو، لەو ئافرەتەنەى كە پەيمانيان بەپيغەمبەر دابوو - فەرمووى: كاتى كۆچكاران (موهاجيرين) كۆچيان كرد بۆ مەدينە، نەداراو هەزار بوون، مال و سامانيان هەموو ئى بەجى ماوو، لەبەرئەوه موهاجيرەگان بەتير و پشك دابەش کران بەسەر مائە ياريدەدەمرەکاندا، عوسمانى كورپى مەظموون بەرئيمە كەوت و ئيمەيش بردمانەوه بۆ مائى خويمان و جيگەو ريگەى شايانمان لە مائەوه بۆ دابين كرد، بەلام خواستى خوا وابوو نەخۆشكەوت و لەو نەخۆشىيەدا مرد، جاكاتى مردو شۆردراو لەجلەگانی خۆىدا كفن كرا، پيغەمبەر - دروودى خواى لەسەر بىن - هاتە ژوورەوه بۆ سەرترەمەكەى.

منيش گوتەم: رەحمەتى خودات ئى بى، ئەى ئەبوسائيب!

- ئەبوسائيب كەسناوى (كنيە)ى عوسمانى كورپى مەظموونە - من شايتەت بۆ ئەدەم كە خودا ريزدارى كردووى.

پيغەمبەر - دروودى خواى لەسەر بىن - فەرمووى: (چووزانيت كە خوا ريزى ئى گرتووه؟).

منيش گوتەم: بە باوك و دايكەوه بەقوربانىت بىم، پيىم بىم فەرموو ئەگەر خودا ريز لەم زاتە پاك و پيرۆزە نەگرى، ئەى ريز لەكى دەگرى؟ ئەويش فەرمووى: (هەرچى وەكوو عوسمانە وامردو روشت بەرپى هەقى

خۆیهوه، به خودا من ئومید دهکهم که خیر بێته ریگهی، بهلام بۆ کهسانی تر، ئههناهی کار نادیاره، تههناهت خۆم که پیغههمبهری خواشم، سویندم بهخودا نازانم چیم ئی دهکری و له قیامهتدا چیم بهسهر دئی (١).

ئوم عهلا (رمزی خوی ئی بهی) فهرمووی: کهواته سویندم بهخودا جاریکی تر، لهسهر ئهم داستانی عوسمانهه، له خۆمهوه، کهسی به پاک و پیرۆزو بهههشتی دانهنیم، مهگهر خوداو پیغههمبهری خودا برپاری ئهوهیان دابی.

رافه وشیکردنهوه:

١- ئهوهی که پیغههمبهر - درودی خوی لهسهر بهی - دهفهرموئی: ((نازانم.. له قیامهتدا چیم بهسهر دئی) ئهمه پیشهاتنی ئایهتهکهی سوورتهی فهتخ بووه که دهفهرموئی: ﴿لِيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ﴾ - واته: ههتا خودا لهگوناھی پیشین و پاشینت خوش ببی ئهی موحهممه! وه بهپیی ئهم ئایهتهی تره که دهفهرموئی: ﴿قُلْ مَا كُنْتُ بِدْعًا مِنَ الرُّسُلِ، وَمَا أَدْرِي مَا يُفْعَلُ بِي وَلَا بِكُمْ﴾.

ئهوهی که گومانی تیدا نییه که پیغههمبهر - درودی خوی لهسهر بهی - لهم بارهیهوه فهرمووی: (من یهکههم کهسم که دهچمه ناو بهههشت).

٢- لهم فهرموودهیهدا ناوی دووان لههاورپییانی پیغههمبهر هاتوو، یهکهمیان عوسمانی کوری مهظعوونه، لهمهکهکه ئیسلام بوو، لهپاش سیانزه پیاو، لهکۆچی یهکهما خۆی و سانیبی کوری کۆچیان کرد بۆ حهبهشه، یهکههم کهس بوو لهکۆچکاران (موهاجیرین) که له مهدینه مردوووه، له گۆرستانی بهقیع نیژراوه، پیغههمبهر - درودی خوی لهسهر بهی - به مردوویی ماچی کرد، وهبۆی دهگری، کاتی ئیبراهیمی کوری پیغههمبهر.

دروودی خوی لسمیر بن: دهمری، پیغهمبهر - دروودی خوی لسمیر بن: دهمرموی: (بچو بۆلای پيشینی باشی خۇمان عوسمانی کوری مهظعوون).

عوسمانی کوری مهظعوون برای شیرى پیغهمبهر بووه، پیغهمبهر - دروودی خوی لسمیر بن: گۆرهکەى بەکێلى نیشانه کردبوو زۆرجار سەرى دەدا لەگۆرهکەى، لە سەردەمى نەزانیشتا عوسمان مەى و بادەى لەخۆى حەرام کردبوو، لەسالى دووهمى کۆچیدا لەمەدینە مرد (رمزى خوی ئى بن) بېروانه: (تاج/۱/ ۵۷۴ ف/ ۶ ز/ ۲۲۱).

دووهم هاوړپى نوم عەلايە لەو ژنانەيە کە پەيمانيانداوه بەپیغهمبهر - دروودی خوی لسمیر بن: ئەنصارىيە، لە خەويدا دەبينيت: (عوسمانی کوری مهظعوون جوگەيەك ئاوى پروونى پەوانى هەيە، کە دەيگيرپیتەوه بۆ پیغهمبهر - دروودی خوی لسمیر بن: دهمرمویت: (ئەوه کردەوهى باشیەتى، پاداشتی باشی هەر بەردەوامە بۆی).

نەخۆش دەبیت پیغهمبهر - دروودی خوی لسمیر بن: دەچیت بۆ سەردان و هەوال پرسینی، فەرموودەى لە بوخارى و موسليما هەيە.

۶۰۲- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: لَمَّا قُتِلَ أَبِي، جَعَلْتُ أَكْشِفُ الثُّوبَ عَنْ وَجْهِهِ، أَبْكِي وَيَنْهَوْنِي عَنْهُ، وَالنَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا يَنْهَانِي، فَجَعَلْتُ عَمَّتِي فَاطِمَةُ تَبْكِي، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (تَبْكِينَ أَوْ لَا تَبْكِينَ، مَا زَالَتْ الْمَلَائِكَةُ تَطْلُعُ بِأَجْنِحَتِهَا حَتَّى رَفَعْتُمُوهُ). (الحديث ۱۲۴۴ - أطرافه في: ۱۲۹۳، ۲۸۱۶، ۴۰۸۰).

جابر (رمزى خوی ئى بن) فەرمووی: (لە پۆزى غەزای ئوحووددا باوكم شهیدکرا، کە لاشەکهیان هیئا بۆ لای پیغهمبهر - دروودی خوی لسمیر بن: لووت و گویان کردبوو منیش چووم سەرىم هەلدايەوهو دەستم کرد بەگریان

بوئی! خرمان نه يانده هیشت بوئی بگریم، به لام پیغه مبه ر گهرچی ناگای
لیم بوو قه دهغهی لی نه کردم، تا فاتیمهی کچی عمر، که خوشکی باو کم
بوو، وه پووری من بوو هاتوو دهستی کرد به گریان بوئی، نه وسا پیغه مبه ر
دروودی خوی لهسر بی. فهرمووی: (بوئی بگریت و بوئی نه گریت چوونیه که بوئو،
چونکه نهو به پایهی شهیدی گه یشتوو، نهو فریشته به بالیان سیبهریان
بوئی کردبوو، تا له خۆره تاوه که بی پارێزن و تا لاشهی تیک نه چیت،
وه گیانی پاک و پیروزی بهرزوه بکه ن بوئاسمان، نه مه حالیان بوو ههتا
نهو کاتهی که له سه ر تاته شوړمه که هه ئتانگرت). (بروانه: تاج/ ۵/ ۱۸۲ ف/ ۱
+ تاج ۵/ ۱۸۱ - باسی/ ۵۰).

دروسته له سه ر شیوه یه کی دهوا مردنی مردوو رابگه یه نری

۶۰۳ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ: (نَعَى النَّجَاشِيَّ فِي الْيَوْمِ الَّذِي مَاتَ فِيهِ، خَرَجَ إِلَى الْمُصَلَّى فَصَفَّ بِهِمْ
وَكَبَّرَ أَرْبَعًا) (الحديث ۱۲۴۵ - اطرافه فی: ۱۳۱۸، ۱۳۲۷، ۱۳۲۸، ۱۳۳۳، ۳۸۸۰، ۳۸۸۱).^{۱۶}

نهو هوریره (همزی خوی لی بی) فهرمووی: لهو روژمه دا که نه جاشی تیا مرد،
که ووشهی نه جاشی نازناوی پادشایانی حبه شیهه کانه، وهک چۆن روژم به
پادشای خویان ده لئین قه یسه رو ئیرانیان به پادشای خویان ده لئین کیسرا،
حبه شیش به پادشای خویان ده لئین نه جاشی، وه پادشایه کی باش بوو،
پیغه مبه ر - دروودی خوی لهسر بی. په یامی مردنی نهوی به یارانئ راگه یاند،
فهرمووی: نه صحمه که به نده یه کی باشی خودا بوو نه مرؤ مرد. جا

حه زرمهت - دروودی خوی لهسهر بێ- له گه‌ل هاورێیانیدا دمر چوو، رۆیشتن بۆ نوێژگا که، لهوئ له‌پشت خۆیه‌وه ریزی کردن و نوێژی نادیار (صلاة الغائب) ی به کۆمه‌لی لهسهر کرد، له‌نوێژه‌که‌دا وه‌ک نوێژی مردووی ئاسایی چوار الله اکبری کرد. (تاج / ۲/۵۵۱/ ۲ + ل/ ۵۶۰/ ف - ۲).

۶۰۴- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (أَخَذَ الرَّأْيَةَ زَيْدٌ فَأَصِيبَ، ثُمَّ أَخَذَهَا جَعْفَرٌ فَأَصِيبَ، ثُمَّ أَخَذَهَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ رَوَاحَةَ فَأَصِيبَ، وَإِنْ عَيَّنِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَتَذَرِفَنَّ ثُمَّ أَخَذَهَا خَالِدُ بْنُ الْوَلِيدِ مِنْ غَيْرِ امْرَأَةٍ فَفُتِحَ لَهُ). (الحديث ۱۲۴۶ - اطرافه في: ۳۶۳، ۳۰۶۳، ۲۷۹۸، ۳۷۵۷، ۶۲۴۲): ۱۷

ئه‌نه‌س (زمای خوی ئی بێ) فهرمووی: پێغه‌مبه‌ر - دروودی خوی لهسهر بێ- هه‌والی مه‌رگی زه‌یدو جه‌عفهر و عه‌بدولای کوری ر‌ه‌واحی ر‌اگه‌یانده‌ موسو‌لمانان، له‌غه‌زای مۆته‌دا له‌شام شه‌هیدکران پێش ئه‌وه‌ی هه‌والیان به‌شیوه‌یه‌کی ئاسایی بگاته‌ مه‌دینه‌ فهرمووی - دروودی خوی لهسهر بێ- (زه‌ید ئالاکی هه‌لگرت و بێکرا، ئه‌وجا جه‌عفهر هه‌لگرت و ئه‌ویش بێکرا، ئینجا عه‌بدولای کوری ر‌ه‌واح هه‌لگرت و ئه‌ویش بێکرا) له‌م کاته‌دا هۆن هۆن فرمیسک به‌چاوه‌گانی پێغه‌مبه‌ردا - دروودی خوی لهسهر بێ- ده‌هاته‌ خوارئ. فهرمووی - دروودی خوی لهسهر بێ- (ئیتیر ئالاکه‌ خالیدی کوری وه‌لید - که شمشیریکه‌ له شمشیره‌گانی خودا - هه‌لگرت و داینه‌نا هه‌تا خودای گه‌وره‌ سه‌ری خستن، خالید خودسه‌ر له‌خۆوه‌ ئالاکی هه‌لگرت و خۆی کرد به‌سه‌رکرده‌ی سوپاکه‌ به‌ بێئ‌ه‌وه‌ی که‌سیک ئه‌و ئه‌رکه‌ی پێ بسپیریت). (تاج / ۵/ ۱/۴۳).

رافه و شیکردنه وه:

ئهم بههرانه لهم باسه وهردهگیرین:

راگه یاندنی په یامی مردنی که سئ له سهر شیوه یه کی رهوا دروسته، له بابیه تی ئه و (نهی) ه نییه که شهرع نه هی لی کردوه، وهک ئیستا باوه له رادیو ته له فزیوډ و رپوژنامه دا مهرگی که سیك بلا وده که نه وه، تا خه لك بچن بو بهر یکردنی تهرمه که ی و بو پرسه و سهره خوښی کردن له که س و کاری.

نویژی مردوو له سهر مردووی نادیار دروسته

بو باسی فه زلی جه عفه رو زهید بپروانه (تاج ۱/۱۰۵/۵ + ۲ + ۳ + ۴ + ۵) و (تاج ۱۲۲/۵ - ۲۲ + ۱۲۳/۵ - ۲۳ + ۱۲۵/۵ - ۲۴)

پاداشتی منال مردن

۶۰۵ - عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (مَا مِنَ النَّاسِ مِنْ مُسْلِمٍ، يُتَوَقَّى لَهُ ثَلَاثٌ لَمْ يَلْغُوا الْجَنَّةَ، إِلَّا أَدْخَلَهُ اللَّهُ الْجَنَّةَ بِفَضْلِ رَحْمَتِهِ إِيَّاهُمْ). (الحديث ۱۲۴۸ - طرفه فی: ۱۳۸۱): ۱۸

پیشوهوا نه نه س (ره زای خوی لای بن) فه رمووی: خوښه ویست دروودی خوی له سهر یی:

فه رمووی: (ههر موسولمانیک سئ منالی نابالقی بمرن، که ره سیده نه بووین، بیگومان که خودا له بهر خاتری ئه و مندالانه دهیاته به ههشت) (تاج ۱/۵۳۵/۲، تاکو تایي باسه که).

(۱۸) لم یوافقه مسلم علي تخريجه (فتحة ۳/۳۰۶/۱۳۹۴ - خاتمة) انظر رقم (۸۶)

وصحيح مسلم ۱۶/۸۰/ - باب فضل من يموت له ولد فيختسبه. - المترجم

شۆردنی مردوو دهستنوویژگرتن بۆی به ناوو به مؤرد

۶۰۶- عَنْ أُمِّ عَطِيَّةَ الْأَنْصَارِيَّةِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: دَخَلَ عَلَيْنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حِينَ تُؤْفِتُ ابْنَتُهُ، فَقَالَ: (اغْسِلْنَهَا ثَلَاثًا، أَوْ خَمْسًا، أَوْ أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ إِنْ رَأَيْتَ ذَلِكَ، بِمَاءٍ وَسِدْرٍ وَاجْعَلْنَ فِي الْآخِرَةِ كَافُورًا أَوْ شَيْئًا مِنْ كَافُورٍ فَإِذَا فَرَعْتَنَ فَأَذِنِّي). فَلَمَّا فَرَعْنَا آذَنَّا، فَأَعْطَانَا حِقْوَهُ فَقَالَ: (أَشْعِرْنَهَا إِيَّاهُ) تَعْنِي إِزَارَهُ. (الحديث ۱۲۵۳): ۱۹

ئوم عەتیی (رمزی خوی ن بئ) فەرمووی: خەریکبووین تەرمی زەینەبی کچی پیغەبەرمان دەشۆرد، پیغەمبەر خۆی دروودی خۆی لەسەر بئ. هاته ژورەوہ بۆلامان، فەرمووی: (بە ناوو مؤرد سەجار، یاپینج جار بیشۆن، یازیاتریش ئەگەر زیاترتان بە پیویست زانی، وە لەدواترین دەستا کافووریسی تی بکەن، کاتیکیش لیبۆونەوہ لە شۆردنەکە ی ناگادارم بکەن). جا کە لیبۆوینەوہ پیمان گووت. جا پیغەمبەر دروودی خۆی لەسەر بئ. کراس (نیزار) دەکە ی خۆی هەلدا بۆمان و فەرمووی: (بیکەن بەژیرکراس بۆی). واتە: لەسەر گۆشتەوہ بیکەنە بەری. (تاج ۵۴۶/۱ ز - ۲۰۳).

وَفِي رِوَايَةٍ أُخْرَى: أَلَّهُ قَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (إِذَا دُنَّ بِمِيَامِنِهَا وَمَوَاضِعِ الْوُضُوءِ مِنْهَا). قَالَتْ: (وَمَشَطْنَاهَا ثَلَاثَةَ قُرُونٍ). (الحديث ۱۲۵۴):

لەگێڕانەوہیەکی تردا: ئوم عەتییە (رمزی خوی ن بئ) فەرمووی: پیغەمبەر دروودی خۆی لەسەر بئ. بۆ شۆردنی تەرمی زەینەبی کچی فەرمووی پیمان: (لەئەندامە راستەکانیەوہ و لەئەندامەکانی دەستنوویژیهوہ دەست بکەن بەشۆردنی). ئوم عەتییە فەرمووشی: قژەکەیشیمان شانەکردوو کردمان بەسێ پەلک و بەپشتیا شۆرمان کردوہ.

بەرگی سېی بۆ کفن باشه، باسی کفن

٦٠٧- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَفَنَ فِي ثَلَاثَةِ أَثْوَابٍ يَمَانِيَةٍ بِيضٍ سَحُولِيَّةٍ مِنْ كُرْسُفٍ لَيْسَ فِيهِنَّ قَمِيصٌ وَلَا عِمَامَةٌ (الحديث ١٢٦٤ - اطرافه في: ١٢٧١، ١٢٧٢، ١٢٧٣، ١٣٨٧): ٢٠

عایشه (همزای خوی ن یین) فهرمووی: پیغه مبهه - درودی خوی لسهه یین- له سی لۆ جلی یه مهنی سېی خاوینی لۆ که دا کفن کرا، نه کراس و نه میزمه ریان تیان هه بوو (تاج/٥/٥٤٥/٤)

٦٠٨- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: بَيْنَمَا رَجُلٌ وَقِفَ بِعَرَفَةَ، إِذْ وَقَعَ عَنْ رَاحِلَتِهِ فَوَقَصَتْهُ. أَوْ قَالَ فَأَوْقَصَتْهُ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (اغْسِلُوهُ بِمَاءٍ وَسِدْرٍ، وَكَفِّنُوهُ فِي ثَوْبَيْنِ، وَلَا تُحَنِّطُوهُ، وَلَا تُخَمِّرُوا رَأْسَهُ، فَإِنَّهُ يُبْعَثُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مُلَبَّيًّا). (الحديث ١٢٦٥ اطرافه في: ١٢٦٦، ١٢٦٧، ١٢٦٨): ٢١

ئیبنو عه عباس (همزای خوی ن یین) فهرمووی: پیاوی له حه جی مالاوایی دا، به بهرگی ئیجرامه وه، له کیوی عه ره فه، له خزمه تی پیغه مبهه ردا بوو، له وشتره که ی که وه ته خواره وه نه ستوی شکاو مرد، ئیمه ش له خزمه تی پیغه مبهه ردا بووین، پیغه مبهه ر خووشی - درودی خوی لسهه یین- له ئیجرامدا بوو، فهرمووی - درودی خوی لسهه یین- : (به ئاوو مؤرد بيشوړن و له دوو لۆ جلا کفی بکه ن به لām هه نوو و بوئی خووشی لى مه ده ن و سه ریشی دامه پوشن، چونکه روژی قیامه ت که خودا زیندوو ده کاته وه به بهرگی ئیجرامه وه زیندوو ده کاته وه وهك حاجیان له بهه یکه دهکات). (تاج ١/٥٤٩/١-ش/د/ت/ن).

(٢٠) أخرجه مسلم في الجنائز، باب كفن الميت، رقم: ٩٤١

(٢١) أخرجه مسلم في الحج، باب: ما يفعل بالمحرم إذا مات، رقم: ١٢٠٦

۶۰۹- عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ أَبِي لَمَّا تُوفِّيَ جَاءَ ابْنُهُ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ: أَعْطِنِي قَمِيصَكَ أَكْفَنُهُ فِيهِ وَصَلَّ عَلَيْهِ وَاسْتَغْفِرَ لَهُ، فَأَعْطَاهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَمِيصَهُ، فَقَالَ (أَذْنِي أَصْلِي عَلَيْهِ) فَأَذَنَهُ فَلَمَّا أَرَادَ أَنْ يُصَلِّيَ عَلَيْهِ جَذَبَهُ عُمَرُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فَقَالَ: أَلَيْسَ اللَّهُ نَهَاكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى الْمُنَافِقِينَ؟ فَقَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (أَنَا بَيْنَ خَيْرَيْنِ، قَالَ: (اسْتَغْفِرْ لَهُمْ أَوْ لَا تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ إِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ). فَصَلَّى عَلَيْهِ، فَتَزَلَّتْ: (وَلَا تُصَلِّ عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَى قَبْرِهِ). (الحديث ۱۲۶۹ - اطرافه في: ۴۶۷۰، ۴۶۷۲، ۵۷۹۶: ۲۲)

نیبنو عومەر - رمزی خوابان ن بن - فہرمووی: (کہ عہدولای کوری سہلول - سہروکی ناپاکہکان - مرد، عہدولای کوری نہم عہدولایہ، کہ یہ کیک بوو لہاوری راست و باشہکانی پیغہمبہر - درودی خوی لہسہر بن - ہات بو خزمہتی پیغہمبہر - درودی خوی لہسہر بن - عہرزی گرد: نہی پیغہمبہری خودا! کراسیکی خوتہم بدہری، تا بیکہم بہ کفن بو باوکہم، نہویش کراسیکی خوییدا پیی، لہ پاشا داواشی لیگرد کہ نویژی مردووشی لہسہر بکاو بووشی بپاریتہوہ، پیغہمبہریش - درودی خوی لہسہر بن - بہ لینی نہوہی پیداو فہرمووی: (ناگادارم بکہ نویژی لہسہر دہکہم) جا کہ لہشورین و کفن کردنی بوونہوہ، عہدولای پیغہمبہری ناگادارکردہوہ، کہ تہشریفی بجی نویژی مردوو لہسہر تہرمہکہی باوکی بکا، پیغہمبہریش - درودی خوی لہسہر بن - ہہلسا کہ نویژی لہسہر بکا، عومہر - رمزی خوابان ن بن - ہہلسا جلہکہی پیغہمبہری گرت و کیشایہ دواوہو عہرزی گرد: قوربان! نہی پیغہمبہری خودا! تو خودا ریگہی

ئەمەى نەداویت، ئیتر نوپىزى چى لەسەر دەكەى! ئەوھتا بەئاشكرا قورئان دەفەرموویت: ﴿اَسْتَغْفِرُ لَهُمْ اَوْ لَا تَسْتَغْفِرُ لَهُمْ...﴾؟ پيغەمبەرىش -دروودى خوى لەسەر بى- فەرمووى: (ئەمەى تۆ دەيلكى وایە، بەلام من هیشتا ئومیدم ماوهو بەتەواوى ریگەى ئەوه نەگیراوه، چونکە لەم ئایەتەدا، کە سەبارمت بەم بابەتەن، خودا منى کردووه بەسەر پشك و خاتر خۆى کردووم و دەفەرموى: ﴿اَسْتَغْفِرُ لَهُمْ اَوْ لَا تَسْتَغْفِرُ لَهُمْ اِنْ تَسْتَغْفِرُ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ - تەوبە ۸۰/۹﴾ واتە: ئەى پيغەمبەرى! ئارمىزوى خۆتە داواى لیخۆش بوون بکە بۆیان یا مەكە، ئیمە ریگەى ئەومت لیئاگرین، بەلام ئەوه بى سووده، ئەگەر نەك جارو دووجار، تەنانەت حەفتا جاریش داواى لیخۆش بوونیان بۆ بکەى خودا لییان خۆش نابى). ئەوجا پيغەمبەر -دروودى خوى لەسەر بى- فەرمووى: (دەى من لە حەفتا جار زیاتر داواى لیخۆش بوونی بۆ دەكەم). عومەر -رمزى خویمان ئى بى- فەرمووى ئاخىر ئەمە ناپاك و موناققە.

جا قسەبەر فەرمووى: جاکاتى پيغەمبەر -دروودى خوى لەسەر بى- نوپىزى لەسەر ئیبنو سەلوول کرد، خودا ئەم ئایەتەى تری ناردە خواریوه کەدەفەرموویت: ﴿وَلَا تَصَلِّ عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَى قَبْرِهٖ - تەوبە ۸۴/۹﴾. واتە: بە هیچ جوړى نوپزمەكە لەسەر هیچ کامى لەوان، کاتى کە دەمرن، وه لەسەر گۆرەكەى راپامەوهسته بۆ نزاکردن بۆى (بەروانە: تاج ۶/۲۰۷/۱۶-ش/ت).

رافەوشیکردنەوه:

یەكەم- ئەم فەرموودەیه بەلگەیهكى روون و ئاشکرایە بۆ

چەند بابە تێکی تازە بابەتی ھاوچەرخی، کە بە زەمقی و مەترەقی لەم سەردەمە ی ئێمەدا روودەدەن، بە تاییبەتی لەو ناوچە و ولاتانە ی کە بە ناوی ئازادی و سەربەستییە وە رێگە ی ئیلحاد دراو، وە هەندێ گرووپ و لایەن و کۆمەڵ و پارت پەیدا بوون، بە دەق لە بەرنامە ی نووسراوی خۆیاندا جار دەدەن: (ئێمە باوەرمان بە هیچ ئایینی نییە). وە زۆر کەسیش لە خەڵکی ولات، دەچنە سەر ئەم بیرو باوەرمانە، وە ناوی خۆیان لە لیستی ئەوانا دەنوسن و ناسنامە ی ئەو گرووپانە وەردەگرن، کە ئەمانە لە پێش ئەم گۆرانکارییەدا سەر بە ئایینی لە ئایینەکان بوون. ئەمە لە لایێ. لە لایەکی تریشە وە زۆرینە ی کات هەتا کاتی مردن، ئەو ی پێی بلیی بۆی ئایین لێیان نای، بگرە زۆرینە ی کات بە ناشکراش دژی ئایین دەوێستن، وەکی تریش کاتی دەمرن، بە شیۆمیەکی گشتی، هەموو مەراسیم و پتویستیه ئایینیەکانیان بۆ دەکری، بە وینە ئەگەر لە پێشدا بە ئیسلام ناسرابن ئەوا وەک موسوڵمانانی تر دەشۆرین و کفن دەکری و نوێژی مردوویان لە سەر دەکری و تەلقینیان دا ئەدری و پرسەیان بۆ دادەنری و سەرخۆشی لە کەس و کارییان دەکری و لە پرسە کەیاندا فاتیحە و قورئان دەخوینری و پاداشە کەیان دەنیرری بۆ گیانیان و نزای باشیان بۆ دەکری و داوا ی لیخۆشبوونی گوناھیان لە خدا بۆ دەکری !!

دە ی برپاری شەری پیرۆز سەبارت بەم مەراسیم و دەستوورە ئایینیانە کە بۆ ئەم زەندیق و بێ پروا رەسمییانە دەکری چیه؟
لەو لەمدا دەلێین: بە پێی بنەما شەریعیەکان و فەرموودە ی زانا گەرەکان و فەرماشتی پەرپاوە ناو دارەکانی شەریعەت، دەبێ لەم جۆرە بابەتانەدا، ئەم بنەما و رێسا سەرەکیانە بەووردی رەچا و بکری:

۱- هەرکەسێ ساغ بوویە وە کە بە شیۆمیەکی شەری لە ئایین پاشگەز

بوو ته وه نه وه له یاسانامه ی خودادا کومه ئی بریاری چه سپاوی ناسراو، له بارمیه وه هه یه. ئیمه لیږده دا مه به ستمان پروونکردنه وه ی نه و بریاره زانراوانه نییه، که له یاسانامه (شهریعت) دا سه بارهت به ملحدین و مورته ددی شهرعی هه یه.

٢- بریاردان له سهر و مرگه پان له ئایین کاری موفتی و قازییه، ئیشی ږه شه خه لک و عه وام نییه، وه نه وانیش له کاتی وادا ده بی نه و په ږی دووربینی بکه ن و به کوپړانه بریاری کافر بوونی که سی نه دهن که نیسه تی گوفتارو کرداری پاشگه ز بوونه وه یان ئی دهری وه ک نه م که سانه ی که گووتمان.

٣- هه موو ئاده میزادی به زیندوویی و به مردوویی، به شی خوی ریژی هه یه، وه هه موو ریژیکی پاریزراوه، مه گهر ریژی که شهرع ئیسقاتی بکاو پووچی بکاته وه.

٤- وه ک له شهرحه کانی نه م فه رمووده یه دا هاتووه، حیکمه تی نه م ئاسانکارییه که پیغه مبه ر خوی - دروودی خوی له سهر - بڼ سهر وکی مونا فقه کانی ږه وا دیوو نه م چه ند مه به سته یه:

أ - ئومید نه براره، ده گونجی کابرا ته و به بکا، یا ته و به ی کردبی، خاتیمه مه جهووله، ئیمان په نه انه، زور له مانه له سهره مرگ و نه خوشینی مه رگا، پاش نه وه ی که له جاهو ده سته لات و خوشی دنیا نا ئومید ده بن، مل بڼ هه ق داده نه وینن و دین له کانگای دل نه وه قه بوول ده کهن، ئیمان هی نانی فرعه ون له کاتی نووقم بوونیدا راسترین به لگه یه بڼ نه م بابه ته.

وه ک قورئان به ده ق ده فه رموی: ﴿... حَتَّىٰ إِذَا أَذْرَكَ الْفَرْقُ قَالَ آمَنْتُ أَلَهُ

لَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي آمَنَتْ بِهِ بَنُو إِسْرَائِيلَ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ. ﴿۹۰/۱۰﴾. واته: کاتئ فیرعمون له دهریا که دا غه رق بوو، ئیمانی هیئاو گوتی: (وابا ورم هیئا بهو خوایهی که نه وهی ئیسرائیل دهیپهرستن، وه من یه کیکم له موسولمانان).

ب - (استصلاحا للقلوب المؤلفه) ئیتر شته که سوودی ههیه بؤ مردوو که یا نییه تی نه وه زؤر کاریگهر نییه له کاره که دا. دهئین: بههوی ئهم هه ئویستهی پیغه مبه ره وه له گه ل ئیبنوسه لولدا، ئهو رۆژه هه زار که س له هۆزه کهی ئیسلام ده بن.

ج - بؤ ریزلینان له عه بدوللای کوری، که موسولمانیکی زؤر زؤرباش بووه، وهک له ژیان نامه کهیدا که می له مه ودوا پروونی ده کهینه وه، زؤر له شوینکه وتوانی ئهم پارتیه ئیلحادییانه ساویلکه وه هه ژارۆکه وه ره شه خه لکن، له کاره که به باشی حالی نه بوون، پارتیه زهن دیکه کانیش بؤ ته فره دانی جه ماومره دینداره که ته قیه به کار دهینن و زؤر به زهقی شالاو نابهنه سه ر ئایین و په پره وانی. بگره زؤر که س له په پره وانی ره سمی ئهم پارتیه زهن دیق و بی ئایینانه نوێژ ده که ن، رۆژو ده گرن، جه ج ده که ن، هامۆشوی مزگه وت ده که ن، خیر ده که ن.

نموونهی زؤر ههیه له سه ره نه وه که مرو فکای رهش نییه که هه تا مردن له یهک پیستا بمینیتیه وه. نه وه تا رۆژانه ده بینین که سانی تاوانبارو فاسق و زهن دیق و بی دین ته وه به ده که ن و ده گه رپنه وه بؤ باوهشی ئایین، کی ده لی ئه مانه هیش ته به رایان له و لایه نانه نه کردوو ه؟

ته کفیری شه خصی به تایبه تی - واته: له پاش مردن - جگه له وانهی که له قورئان و سوننه تدا ناو براون، کاریکی باش نییه، بگره دروست نییه،

له پاش ره چا و گردنی ئه م خالانه، به دئنیاییه وه ده ئین:

ا - گردنی ئه م جوړه شتانه، بو ئه م جوړه که سانه، به م جوړه نیازانه که باسما ن گردن، قهیدی نییه، بهر مهرته بهی عه فو ده که ون، وه بهر ئه و شتانه ده که ون، که قورئان له باره یانه وه ده فهرمیت: ﴿یا ایها الذین امنوا لاتسألوا عن اشیاء ان تبدلکم تسؤکم﴾. وه پیغه مبه ریش خوای له سهر بی ده فهرموئ: ﴿وَعَفَا عَنْ أَشْيَاءَ رَحْمَةً بِكُمْ لَا عَنْ نِسْيَانٍ فَلَا تَسْأَلُوا عَنْهَا...﴾.

وه کی تریش شته که گه یشتوته راده ی به لوا عاممه، له بهرئه وه چاوپووشی گردن و خو گیل گردن لی کاریکی خراپ نییه. ئه وه ند هیه نه گهر که سی ئاگاداری ته واوی هه بی به سهر حالی مردو وه که دا، که هه تا کاتی گیان دمرچوون، ههر بهر دموام بووه له سهر پاشگه ز بوونه وه له نیسلام، ئه وه باشتر و چاکتر نه وه یه، که وه که پاشگه زو مورتهدد مامه ئه ی له گه ئدا بکا، به لام له سنووری ئه م فهرموو ده یه ی پیغه مبه ردا، که هانمان ده دا له سهر سر قایمی که به ده ق ده فهرموئ: (استعینوا علی قضاء حوائجکم بالکتمان).

ب - وه که له م فهرموو ده پیرۆزه وه دمرده که وئ، مردو و - گهرچی له ژیانیدا خراپیش بی - به لام کاتی دهرمئ، له لای که سوکاری شیرین ده بی، نه نگیه گانی ده شارپته وه، له بهرئه وه که سوکاری به پیی توانا، هه وئ دده ن مایه ی چاوپووشی لی گردنی خودای بو دابین بکه ن، وه به هوی سهرمتای خو ربه لی که وتنه وه و سامی مهرگه وه، له مه دا تاراده یی عوزریان هه یه. سهرنج بفرموون: ئه و هتا عه بدوللای کورپی عه بدوللای کورپی سه لوول، له ژیانی باوکید، زور توندوتیژ بووه دهره هقی، ته نانه ت داوای

له پیڅه مېهر - دروڼدی خوی له سمر - ټیځه کې ریځه کې بدات خوی به دهستی خوی بدا
له گهر دنی باوکی، له سمر نهو هه ټیځه ته ناشیرینانه یی که بهرام مېهر
به پیڅه مېهر هه پېوو، به لām پیڅه مېهر ریځه کې نهو دی نه دا، چونکه ناگای
لهو نایه تانه بوو که سهارمت به ئیبنوسه لوولی باوکی هاتبوون، له گهل
نهو هیشا، نهو هتا کاتی ئیبنوسه لوول دهمری، له بهر چاوی عه بدو لای
کورې شیرین دهمی، مهرگ خراپه کانی داده پوښی، شلوقی هه ټیځه ته
کاریکی واده کا، که په حمی بوی بجوولی، چونکه کاتی گلویی و تانهو
ته شهر نییه به لکو کاتی لیقه ومان و فریا که وتن و نرای باشه.

نهم دیدو بوچوونه نو پیه بوو که وای له عه بدو لای کرد داوا له
پیڅه مېهر بکاو نهو شتانه بو باوکی بکا، که له فهرمو وده که دا باس کراوون.

ج - پیڅه مېهری خودا - دروڼدی خوی له سمر - به نه پنی، ناوی موفاق و
ناپاکه کانی به حوزه یفه ی کورې یه مان فهرموو بوو، له بهر نهو هه کاتی که سی
دهمرد، پیڅه و عومهر - دمرای خوا بیان - له لای خوی هه سهرنجی حوزه یفه ی ددها،
نه گهر ناماده ی سهر تهرمی نهو مردووه ببوایه و نو پزی له بهر بگردایه، نهوا
حه زهرمتی عومهریش دیزانی که نهو موفاق نییه، له بهر نهو هه ناماده ی
سهر تهرمه که ی دهمو، و نو پزی له سهری ده کرد، به لām نه گهر حوزه یفه
ناماده ی سهر تهرمه که ی نه بوایه، نهوا عومهریش ناماده ی نه دهمو، وه
له ووه نهو دی و مرده گرت خاوهن نهو تهرمه لهو ناپاکانه یه، که پیڅه مېهر
ناوه کانیانی به نه پنی به حوزه یفه ووتووه، دی نه مه به لگی نهو دیه که نهم
جوړه بابته تانه هه تا له پز پرده ووه بن باشه، و هشرع ناشکرا بیینه،
له بهر نهو هه برپاری شهرع به پی رواله ته، و نه وصل لهم جوړه کاتانه دا،
به رانه ته، چونکه نه وصل به قای نه صله که ئیمان، وه به رانه ته له کوفر هه تا
به به لگی دامه زراو کوفری کابرا ده چه سپی.

د - فەرمايشتى راست و دروست ئوۋەيە: (كە موسولمان ھەتتا بۆى دەكرى لەدنیاو لەقيامەتدا لەم جۆرە كەسانە دوور بى، لە دۇنيادا ھاوپىتى يان نەكات و، لە گۆرستان گۆرى لەگەل گۆرپاندا نەبى، چونكە نزيكى مرقۇقى خراپ لە ھەردوو دۇنيادا مايەى سەراسىيە).

ھ - لەبابەتى نيكاح و تەلاق و ميرات و شتى ترى وايشدا ھەمان حسابيان بۆ بكرى.

دوۋەم: عەبدوللای كۆرى عەبدوللای كۆرى سەلوول (رەزای خوی ئ بى)
يەككە لە ھاوپى زۆر بەرپىزەكانى پىغەمبەر - دروودى خوی لەسەر بى - خەزەرەجىيە،
ئەنصارىيە، لەپىشدا ناوى حوباب بوو، پىغەمبەر - دروودى خوی لەسەر بى - ناوەكەى
گۆرى و ناوى نا عەبدوللای نامادەى غەزای بەدرو ئوحدو گشت
غەزاوتەكانى ترى پىغەمبەر بوو، لەخزمەت پىغەمبەر خۆيدا وەيەكى
بوو لەنووسەرانى سرووش، وە لەغەزای تەبووكا عەبدوللای باوكى، كە
ناودارە بە ئىبنوسەلوول، كە سەرۆكى ناپاكەكان بوو، ھەرەشەى
لەپىغەمبەر كردو گوتى: (من و موحەممەد كاتى گەراپىنەو ھە بۆ شارى
مەدينە، گامان بەدەسەلات و تواناتر بوو، بەوى ترمانى چۆل دەكات،
مەدينە يا بۆ من دەبى يا بۆ ئەو) جا كاتىك قورئانى پىرۆز، پەردەى
لەسەر ئەم قسە ژەرراويىيەى ئىبن سەلوول ھەلماى، عەبدوللای كۆرى،
پشتى پىغەمبەرى گرت و لەدزى باوكى وەستاو بەپىغەمبەرى فەرموو:
(سۆيىندم بە خودا ئەى پىغەمبەرى خودا ! داماوو ناتەوان ئەو، عەزىزو
دلیروتوانا تۆى!) ھەروەھا فەرمووى: (ئەى پىغەمبەرى خوا ! ئەگەر
پىگەم پى بدەى بەدەستى خۆم دىكوژم) بەلام پىغەمبەر - دروودى خوی لەسەر بى -
پىگەى پى نەدا، پىغەمبەر - دروودى خوی لەسەر بى - زۆر لىى رازى بوو، وەگەل جابر
پەسەن و مەدحى ئەوى كردوو، لە شەرى ھەلگەراوەكاندا (رددە) دا،

له کاتی جینشینى ئەبوبکرى سدیقدا، له سالى دوانزەى کۆچیدا، له
یهامە شەهیدبوو، (رمزى خوارى ١ بى) (بەر: شەریعەتى ئىسلام، مغنى موحىاج،
فیقهى ئاسان، باسى تەرم).

سینەم: ئەم عەبدوللای کورێ سەلوولە باوکی ناوی ئوبەیی کورێ
مالیکە، سەلوول نەنکییەتی، دایکی باوکییەتی، ژنی بوو لەهۆزی خوزاعە،
ئیبنو سەلوول یەکیک بوو لەسەرۆک هۆزەکانی هۆزی خەزرج لەمەدینە،
هۆزی خەزرج - لەپیش کۆچی پیغەمبەر بۆ مەدینە - بێریان دابوو کە
ئیبنو سەلوول بکەن بەپادشای خویان، بەلام پیغەمبەر موسوڵمانان
دەوڵەتی ئىسلامییان لەمەدینە دامەزراند، ئەم هەلەى لەدەست چوو
لەبەرئەوە هەتا مرد، ئەو کۆنە رقیەى لە پیغەمبەر بوو، مەشهورە بە
سەرۆکی ناپاکەکان، کە لەزاراوەى سوونەتدا ناودارە بەسەرۆکی
موناققەکان. ئیبنو سەلوول لەسالى نۆی کۆچیدا مردوو.

٦١٠- عَنْ جَابِرِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَتَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَبْدُ
اللَّهِ بْنُ أَبِي بَكْرٍ مَا دُفِنَ فَأَخْرَجَهُ، فَتَفَتَّ فِيهِ مِنْ رِقِيهِ، وَأَلْبَسَهُ قَمِيصَهُ (الحدیث
- ١٢٧٠ - أطرافه في: ٣٥٠، ٣٠٠٨، ٥٧٥٩): ٢٣

جابرى کورێ عەبدوللای (رمزى خوارى ١ بى) فەرمووی: پیغەمبەر - دروودی خوارى لەسەر بى -
چوووە سەر گۆرەکەى عەبدوللای ئوبەیی، لەپاش ناشتنی، فەرمانی کرد
دەریان هیئا لە گۆرەکەى، بەئومیدی سوود بۆی تفی دەمی بەقووی خۆیدا
لەجەستەیی و، کراسیکی خۆی بۆ موفەرکی لەسەر گۆشتەووە کردەبەری.

٦١١- عَنْ خَبَّابٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: هَاجَرْنَا مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ نَلْتَمِسُ وَجْهَ اللَّهِ، فَوَقَعَ أَجْرُنَا عَلَى اللَّهِ، فَمِنَّا مَنْ مَاتَ لَمْ يَأْكُلْ مِنْ أَجْرِهِ

شَيْئًا، مِنْهُمْ مُصْعَبُ بْنُ عُمَيْرٍ، وَمِنَّا مَنْ أَيْنَعَتْ لَهُ ثَمَرَتُهُ، فَهُوَ يَهْدِيهَا قَتْلَ يَوْمٍ
أَخَذَ، فَلَمْ نَجِدْ مَا نُكَفِّهُ إِلَّا بُرْدَةً، إِذَا غَطَّيْنَا بِهَا رَأْسَهُ خَرَجَتْ رِجْلَاهُ، وَإِذَا
غَطَّيْنَا رِجْلَيْهِ خَرَجَ رَأْسُهُ، فَأَمَرَنَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ نَغْطِيَ رَأْسَهُ،
وَأَنْ نَجْعَلَ عَلَى رِجْلَيْهِ مِنَ الْإِذْخِرِ (احديث ١٢٧٦ - اطرافه فى: ٣٨٩٧،
٣٩١٤، ٣٩١٣، ٤٠٤٧، ٤٠٨٢، ٦٤٣٢، ٦٤٤٨):

خه بباب (رمزى خوى ئى بن) فهرمووى: كاتى له خزمت پيغه مبهردا درووى خوى
لهسر بى- كاتيك كۆچمان كرد، مهبه ستمان بهس رمزى خوا بوو، ئيتير نه جرو
پاداشى باشمان كهوتنه سهر خودا، جا گه ئى كه سمان لى مردو هيچى له
نه جرو پاداشتى خوى له دونيادا نه خواردوو، گشتى برد بو قيامهتى،
يهكى لهم خودا پيداوانه ي كه نه مه حاليان بوو، كه مردوو موصعبى
كورى عومه ير بوو، وه گه ليك كه سيشمان ماوون و له خوداى گه وره به زياد
بيت، باخه كه يان خه مليوهو په يتا په يتا ده ير نن! موصعبى كورى عومه ير
(رمزى خوى ئى بن) كه له غمزاي ئو خودا شه هيد كرا، يهك لو بهرگى له پاش
به جيما بوو كه برىتى بوو له عه بايهك، نهو عه بايايه يان بو كرد به كفن،
به لام نه و يش نه و منده نه بوو كه هه موو له شى داپوشى، نه گهر ده ياندا
به سهر سهر يدا قاچه كانى دمرده كه وتن، نه گهر ده ياندا به سهر قاچه كانيدا
سهرى دمرده كه وت ! له بهر نه وه حه زرت درووى خوى لهسر بى- فهرمووى: (سهرى
به جله كه ي داپوشن و پوشه سورناتك (گياى ئيژخر) يش بدن به سهر
قاچه كانيدا). (تاج/٥/١٢٩).

رافه و شيكر د نه وه:

خه بابى كورى نه مرتت (رمزى خوى ئى بن)، يه كي كه له موسولمانه هه ره
پيشينه كان، يه كه م كهس بوو كه ئيسلامبوونى خوى ئاشكرا كرد، له پيناوى

ئایینی خودادا تووشی ئەشکەنجەو ئازاردانیکی زۆربوو، لەپیش ئیسلامدا ئاسنگەر بوو شمشیری دروست دەکرد، لە گۆچکارە پێشینەکانە دمیفرموو: ھاوبەش پەیداکارەکان ئاگریکان کردموە بۆم و بەسەر ئەو ئاگرەدا رایان کیشام، قەرچە قەرچ جەستەم دەسووتا، تا بەرە بەرە بەزە تەواومکە لە شەم ئاگرەکی کۆژاندموە! هەتا مرد چال و چۆلی ئەو سووتانە بەپشتییەو مابوو، لەکاتی بەستنی پەیمانی بڕایەتیدا پێغەمبەر - دروودی خۆی لەسەر بێ - کردی بەبەرای جوبەیری کۆری عەتیک، خەباب نامادە جەنگی بەردو هەموو شەرگاکی تری پاش بەرد بوو لەخزمەت پێغەمبەردا، لە کوفە نیشتەجێ بوو هەر لەوێش مرد، لەسالی ٣٧ کۆچیدا، لەو دەمەدا کە عەلی کۆری ئەبو تالیب - دروودی خۆی لەسەر بێ - لە شەری صفین گەڕایەووە عەلی نوێژی لەسەرکرد، ٦٣ ساڵ ژیاوە.

موصەبە کۆری عومەیر (رمزی خۆی ئی بێ)، لەموسوڵمانە هەرەپێشینەکانە، جوانترین و شوخ و شەنگترین و تەپۆشتەین لاو بوو لەمەککەدا ئەو کاتە موسوڵمان بوو کە پێغەمبەر لەمالی ئەرقەمدا بەدزییەووە لەگەڵ موسوڵمانەکاندا کۆ دەبوونەووە، کە دایک و باوکی پێیان زانی پێوەندیان کردو حەپسیان کرد، تا هەلی بۆ هەلکەوت و هەلھاتو کۆچی کرد بۆ حەبەشە، پاشان گەڕایەووە بۆ مەککەو لەوێوە کۆچی کرد بۆ مەدینە، لە پاش عەقەبەیی دوووم پێغەمبەر - دروودی خۆی لەسەر بێ - ناردی بۆ مەدینە، لەوێ فیزی قورئانی دەکردن و شارمزی دەکردن لە ئاییندا، ئەو یەکمەم کەس بوو کە لە مەدینە لەپیش کۆچی پێغەمبەردا نوێژی هەینی کرد بۆ موسوڵمانەکانی مەدینە، نامادە جەنگی بەرد بوو، لە جەنگی ئوحووددا ئالای ئیسلام بەو بوو، کە لەم جەنگەدا شەھید کرا، عەلی ئالاکەیی هەلگرت، موصەب لەتەمەنی چل سالییدا لەشەری ئوحووددا بە دەستی ئیبنو قەئەی لەیسی شەھید کرا (رمزی خۆی ئی بێ).

کفن ناماده کردن بؤ کاتی مردن دروسته

٦١٢- عَنْ سَهْلٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ امْرَأَةً جَاءَتْ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِرُودَةٍ مَنْسُوجَةٍ، فِيهَا حَاشِيَتُهَا، أَتَذَرُونَ مَا الْبُرْدَةُ؟ قَالُوا: الشَّمْلَةُ، قَالَ نَعَمْ، قَالَتْ نَسَجْتُهَا بِيَدَيَّ فَجِئْتُ لَأَكْسُو كَهَا فَأَخَذَهَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُحْتَاجًا إِلَيْهَا، فَخَرَجَ إِلَيْنَا وَإِثْمُهَا إِزَارُهُ فَحَسَنَهَا فَلَا نَ فَقَالَ اكْسُيْهَا، مَا أَحْسَنَهَا، قَالَ الْقَوْمُ مَا أَحْسَنْتَ لِبِسِهَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُحْتَاجًا إِلَيْهَا، ثُمَّ سَأَلْتُهُ، وَعَلِمْتَ أَنَّهُ لَا يَرُدُّ، قَالَ: إِنِّي وَاللَّهِ، مَا سَأَلْتُهُ لَأَلْبِسَهَا، إِنَّمَا سَأَلْتُهُ لَتَكُونَ كَفَنِي قَالَ سَهْلٌ فَكَانَتْ كَفَنُهُ (الحدیث ١٢٧٧- اطرافه فی: ٢٠٩٣).

سهلی کوری سهعد (رمزی خوی لی بی) فهرمووی: ثافره تی پارچه یه شالی هیئا بؤ پیغه مبه ر - درودی خوی لسه ر بی- هیشتا ریشووه کانی همر پیوه مابوو، همر توپ بوو نه برابوو، نهو پارچه شاله بهشی بالاپوشیکی دهکرد، خو دوزان بالاپوش جیه؟ گوتیان: به لی عابایه، که ههموو لهش داده پوشی - ژنه که گووتی: نهی رهوانه کراوی یهزدان! به دل و به داو، به دهستی خوّم نه م پارچه شاله م چنیوه بؤ تو که بؤ خوّت له بهری بکهی، پیغه مبه ریش - درودی خوی لسه ر بی- ئاتاجی به شاله که هه بوو وهریگرت، رۆژی نهو شاله ی کرد بوو به ئیزارو له باتی دهر پی ئالاند بووی به لای خوارووی خو یه وهو ته شریفی هات بؤ ناومان، جا پیاوی که ناوی فیسار بوو، دهستی دا له قوماشه که ی وگوئی: به راستی جوان و چاکه، نهی پیغه مبه ری خودا! نه م شاله م بدمری تا له بهری بکه م، فهرمووی - درودی خوی لسه ر بی- : (باشه) جاجه نده هزی خودای له سه ر بوو، پیغه مبه ر - درودی خوی لسه ر بی- نه وه نده له ناو کۆره که دا مایه وهو پاشان گه رایه وه بؤ ماله وه، له وی شاله که ی پیچایه وهو ناردی بؤی، خزمانیش پیان گووت: جوان نه بوو داوای نهو شالته لی کرد، نهو خو ی ئاتاجی پیی هه بوو، نهو هبوو له بهری کردبوو،

تۆ خۆت دهمزانیست که نهو - دروودی خوی لهسهر بی- داواکار ناومید ناکا، کهواته نهدهبوو داوای بکردایه. پیاوهکهش (که ههندی دهلین: عهبدورهحمانی کورپی عهوف بووه، وه ههندی دهلین: سهعدی کورپی نهبو وهقاس بووه، گوتی: بهخودا بۆ نهوهم داوا نهکردوو که لهبهری بکههه وهک ئیوه وادهزانن، بهلام بۆ نهوه داوایم کردوو، که ههلی بگرم بۆ نهو رۆژهی دهمرم، تابیی بهکفنم. سهل (همزی خوی ئی بی) فهرمووی: ئاواتهکهی هاتهدی، که مرد نهو شالّه بوو بهکفنی، خۆزگهم بهخۆی. (بر/ تاج / ١٠٦/٤ / ف/ ٦).

راقهه و شیکردنهوه:

لهکۆی فهرموودهکانی ئهم باسهوه نهوهی که لهشهرعی پیروژدا پیی دهگوتری (التَّبَرُّكُ بِآثَارِ الصَّالِحِينَ) بهباشی رنگ دهداتهوه.

چوونی ژنان لهگهڵ تهرما بۆ گۆرستان

٦١٣- عَنْ أُمِّ عَطِيَّةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: نُهِينَا عَنْ اتِّبَاعِ الْجَنَائِزِ وَلَمْ يُحْزَمْ عَلَيْنَا. (الحديث ١٢٧٨):^{٢٤}

ئوممو عهتییه (همزی خوی ئی بی) فهرمووی: ئیمهه ژنان نههیمان لیکراوه له شوینکهوتنی تهرم که لهگهڵیدا بچین بۆ گۆرستان، بهلام لهگهڵ نهوهشدا یاساغ نهکراوه لیمان که لهگهڵ تهرمدا برۆین بۆ سههر قهبران و ئامادهی ناشتنی بین (تاج / ٧/٥٦٩/١).

(٢٤) أخرجه مسلم في الجنائز باب: نهی النساء عن إتباع الجنائز (ج/ ٧ / ص/ ٢ / صحيح مسلم بشرح النووي).
- المترجم -

واته: چوونى ژنان له گهال تهرمى مردوودا بۆ گۆرستان و ناماده
بوونى پى و پهسمى ناشتنى تهرم، له لايهن ژنانهوه، ناباشه، واتا:
كه راهه تى ههيه، بهلام چهرام نيهه.

ماته م دانانى ژن له سى رۆژ بۆ غهبرى مێردى

٦١٤- عَنْ أُمِّ حَبِيبَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا زَوْجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
قَالَتْ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: (لَا يَحِلُّ لِمَرْأَةٍ تُؤْمِنُ
بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، تُجِدُّ عَلَى مَيِّتٍ فَوْقَ ثَلَاثٍ، إِلَّا عَلَى زَوْجٍ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ
وَعَشْرًا). (الحديث ١٢٨١ - اطرافه في: ٥٣٣٥، ١٢٨٢، ١٢٨٠). ٢٠.

حومهيدى كورى ناخ (مژى خوى ئى بى) فهرمووى: زهينبى كچى ئوم سه له مه
(مژى خوى ئى بى) فهرمووى: كاتى ئه بو سوفيان مرد كه باوكى ئوم حه بيبه
هاوسهرى پيغه مبه ر بوو، بهم بۆنهيه وه چوون بۆلاى، روانيم ئوم حه بيبه
داواى بۆنيكى گيراوهى كرد، كه مئى زهغه رانى تيدا بوو، جا ههردوو دهستى
كرد به ناويداو ئينجا دهسته كانى هينا به سه رى كه نيزه كه كه دا، هه تا دهستى
بۆنى كه مئى پيوه بمينيت ئينجا دهستى سووى به ههردوولا روومه تى خوي داو،
بۆنى دا له خوى و تازيئى شكاندو فهرمووى: بهو خودايه ي كه هه ر خوى
خودايه هيج كاريك م به بۆنى خوش نيهه، بهلام بۆ ئه وه به كاري دهينم
چونكه له پيغه مبه رم ژنه وت - درودى خوى له سه ر بى - له سه ر دووانگه دهيفه رموو: (ئهو
ژنه ي باوه رى به خوداو، به رۆژى دوايى ههيه، دروست نيهه بۆى: كه له سى
رۆژ زياتر په سه و ماته م بگيريت بۆ مردوو مه گه ر بۆ مێردى، كه ده بيت بۆ
ئهو چوار مانگ و ده شه و تازي باربيت بۆى). (تاج ١٨٧/٣ - ٤).

(٢٥) أخرجه مسلم في الطلاق، باب: وجوب الإحداد في عدة الوفاة (صحيح مسلم

راڻه و شيڪردنه وه:

ئوم حەبیبەى ھاوسەرى پيڻەمبەر - دروودى خواى لەسەر بێ- ناوى ڕەملەى کچى ئەبوسوفيانى کورى سەخرە، خوشكى حەزرەتى موعاویەىە. لەپيش پيڻەمبەرايەتيدا بە حەقەدە سال لەدايك بوو، لەموسولمانە پيشينه‌گانه، کۆچى کرد بۆ حەبەشە لەوئ بيوەژن کەوت، ئوم حەبیبە دەفەرموئ پياوئ لەخەومدا پيئ فەرمووم: (ئەى داىكى موسولمانان!) لەم خەونە شلەژام، زۆرى پيئ نەچوو، ھەر کە عیدەى شەرعیم تەواوبوو پاشای حەبەشە کەنیزەکیكى نارد بۆ لام و خوازبيني کردم بۆ پيڻەمبەر و شووم پيکرد، خالیدی کورى وەلیدم کردە وەکیلى خۆم، وەکیلى پيڻەمبەرىش جەعفەرى کورى ئەبوتالیب بوو، نەجاشى لەجياتى پيڻەمبەر - دروودى خواى لەسەر بێ- چوارسەد لیرەى زيڤرى کرد بە مارەيیم، خالید وەریگرت و دواى دایەو بەخۆم.

لەباسى مارەيیدا، لەبەرگى سیئ تاجول ئوصولدا، ئوم حەبیبە دەفەرموئ: ژنى عەبدووللای کورى جەحش بووم، لە وولاتى حەبەشە ئەمرى خودای کرد، جا نەجاشى شای حەبەشە مارەى بريم لە پيڻەمبەر - دروودى خواى لەسەر بێ- وە نەجاشى خۆى چوارەزار درەم مارەيى لەباتى پيڻەمبەردا پيیم، ئەوجا لەگەڵ شۆرە جبیلی کورى حەسەنەدا ناردمى بۆ پيڻەمبەر - دروودى خواى لەسەر بێ- (تاج/٢-٧٨ + تاج/٥-١٥٨ ز/٣٩).

ئوم سەلەمە نزیکەى ھەشتاوسى سال ژیاو، چونکە لە اصابەدا دەفەرموئ: بەحەقەدە سال لە پيش پيڻەمبەرايەتيدا لەدايك بوو، وە لەمەدینە لەسائى پەنجاو چواری کۆچیدا مردوو. دەى ١٧+١٢+٥٤=٨٣ سال.

زۆرکەس فەرموودەى لە ئوم حەبیبەو گيڤاوەتەو، دوو فەرموودەى لە بوخاریدا ھەيە. حەزرەتى عائیشە دەفەرموئ لەکاتى سەرەمەرگدا، ئوم

حهبيبه ناردى به دوامدا، فهرمووى: خۆت دهرانى من وتۆ ههوى يه كترى بووين، ههويش له وههزهنى ههوى پزگارى نابيت، كهواته به خهپرى خۆت گهردنه نازاد بكه، منيش گهردينيم نازادكردو لهخودا پارامه وه بۆى كه له گوناھى خۆش بيت، نهويش پيى فهرمووم: بهراستى دلت خۆش كردم خوا دلت خۆش بكات.

دينى و سهردانى گۆرو گۆرستان

٦١٥- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: مَرَّ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِامْرَأَةٍ تَبْكِي عِنْدَ قَبْرِ، فَقَالَ (اتَّقِي اللَّهَ وَاصْبِرِي). قَالَتْ: إِلَيْكَ عَنِّي فَإِنَّكَ لَمْ تُصَبِّ بِمُصِيبَتِي، وَلَمْ تَعْرِفْهُ، فَقِيلَ لَهَا إِنَّهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَتَتْ بَابَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَلَمْ تَجِدْ عِنْدَهُ بَوَّابِينَ، فَقَالَتْ لَمْ أَعْرِفْكَ، فَقَالَ: (إِنَّمَا الصَّبْرُ عِنْدَ الصَّدْمَةِ الْأُولَى) (الحديث ١٢٨٣): ٢٦

پيشهوا نهنسى كورى ماليك (رمزي خوى ن بن) فهرمووى: ژنيك لهسهر گۆرى منالتيكى خۆى دهگريا، پيغه مبههر - دروودى خوى لهسهر بن. لهلايه وه رهت بوو پيى فهرموو: (ئافهرمت! لهخودا بترسهو دان بهخۆتا بگهرو ئارام بگهه، له بهربارى خودادا). ژنهكهيش نهيناسى كه نه وه پيغه مبههره، گوتى پيى: بهولاوه! تۆ ئاگات له دهردى من نيه، له پاشدا پييان ووت نه وه پيغه مبههر بوو، ژنهكهيش چوو بۆ مالى پيغه مبههر - دروودى خوى لهسهر بن. پروانى كه دهرگاوانى لى نيه، گووتى: ئه ي پيغه مبههرى خوا ليم مهگره كه نه وه قسه زهق و پهقهه له پرووى تۆدا، چونكه نه مناسيت، فهرمووى - دروودى خوى لهسهر بن: (ئه وه

صهبرو نارام و خورپاگرتنه‌ی که خودا پیی خوشه، دهشی له سه‌ره‌تای
خورپه لئکه‌وتنه‌وه بیټ). (تاج/۱/۵۳۲-۲ س /د/ت/ن)

گریان بو مردوو، ره‌واو ناره‌وا‌ی

۶۱۶- عَنْ أَسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ أُرْسِلَتْ ابْنَةُ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَيْهِ: إِنَّ ابْنًا لِي قُبِضَ فَأَتَيْنَا، فَأُرْسِلَ يُقْرَأُ السَّلَامَ، وَيَقُولُ: (إِنَّ لِلَّهِ مَا أَخَذَ وَلَهُ مَا أَعْطَى، وَ كُلُّ عِنْدَهُ بِأَجَلٍ مُّسَمًّى فَلْتَصْبِرْ وَلْتَحْتَسِبْ). فَأُرْسِلَتْ إِلَيْهِ تُقْسِمُ عَلَيْهِ لِيَأْتِيَنَّهَا، فَقَامَ وَمَعَهُ: سَعْدُ بْنُ عُبَادَةَ، وَمَعَادُ بْنُ جَبَلٍ، وَأَبِيُّ بْنُ كَعْبٍ، وَزَيْدُ بْنُ ثَابِتٍ، وَ رَجَالٌ، فَرَفَعَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الصَّبِيَّ وَنَفْسُهُ تَتَقَفَّعُ، قَالَ حَسْبُهُ اللَّهُ قَالَ: كَأَنَّهُا شَنْ، فَفَاضَتْ عَيْنَاهُ، فَقَالَ سَعْدُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، مَا هَذَا؟ فَقَالَ: (هَذِهِ رَحْمَةٌ جَعَلَهَا اللَّهُ فِي قُلُوبِ عِبَادِهِ، وَإِنَّمَا يَرْحَمُ اللَّهُ مَنْ عِبَادِهِ الرُّحَمَاءَ). (الحديث ۱۲۸۴ - اطرافه
في: ۷۳۷۷، ۶۶۵۵، ۶۶۰۲، ۵۶۵۵، ۷۴۴۸): ۲۷

ئوسامه‌ی کوری زهید (رمزای خوای لی بن) فه‌رمووی: کچیکی پیځه‌مبه‌ر - دروودی خو‌ی
لسمر بن که ناوی زهینه‌ب بوو، ناردی به‌شوین باوکیا: که‌وا کور‌ه‌که‌م گیان
ده‌دا، ته‌شریفت بی‌نه بۆلامان، پیځه‌مبه‌ریش - دروودی خو‌ی لسمر بن: به‌راپه‌ره‌که‌دا
سلاوی بۆناردو فه‌رمووی: پیی بلی: ئه‌وه‌ی خودا ده‌یدا به‌به‌نده‌ی خو‌ی
هه‌تا ماوه‌یه‌ک و له‌پاشا ده‌یباته‌وه بۆ خه‌زینه‌ی خو‌ی هی خو‌یه‌تی، وه
هه‌مووشتی‌کیش له‌لای خودا ماوه‌یه‌کی دیاری‌کراوی هه‌یه‌و که‌ئاکامی هات
ئیتیر پاش و پی‌شی نیه‌و ماوه‌ی به‌سه‌رده‌چی! که‌وا‌بوو پیی بلی: با‌صه‌برو
نارام بگری، ساغ له‌به‌ر رمزای خودای گه‌وره، به‌لام دیسانه‌وه کچه‌که‌ی

ناردییه وه به شوینیداو سویندی لی خوارد که دهبی هەر ته شریف بهینی
 بۆلای، پیغه مبه ریش - دروودی خوی له سهر بی- هه ئسا له گه ل سه عدی کوری عوباده و
 مو عادی کوری جه به ل و ئوبه یی کوری که عب و زهیدی کوری پابیت و
 چه ند پیاویکی تر دا چوون بۆلای، که مناله که یان هی نا بو پیغه مبه ر - دروودی
 خوی له سهر بی- گیانی دهاو هه ناسه ی سوار بووبوو، وه ک کونده یی که بیژنه ی
 به دم گیانه لانه وه ده هات و ده چوو، جاهو ن هو ن فرمی سک به چاوه کانی
 پیغه مبه ر دا - دروودی خوی له سهر بی- ها ته خواره وه، سه عدی ش (ره زای خوی لی بی) فه رمووی:
 نه ی پیغه مبه ری خوا ! نه م گریانه چییه ؟ فه رمووی: نه مه سو زو ره حمه
 خودا ده یخاته دلی به نده کانی خو یه وه، وه خودای گه وه له ناو به نده کانی
 خویدا ته نیا ره حم به وانه ده کات، که به ره حم و مه یهره بان). (تاج/ ۱/
 ۱/۵۸۸- ش/ د/ ن).

رافه و شیکردنه وه:

به ندو عی برمت له م جو ره فه رمودانه دا نه وه یه که موسو لمان له
 هه موو بو نه و کاتی کا، پیغه مبه ر بکا به سه ر مه شق. ئیسلام چه زده کا که
 موسو لمان گه شبین بی، ره شبین نه بی، هه می شه له گه ل خه لکا روو خو ش و
 قسه شیرین و ره فتار جوان و کراوه بی، چه نده ی له توانا دیه هه ول بدات
 که باریان سووک بکا. خه میان بره وینیی ته وه، ببی به مایه ی سه بوری و
 خه م و په ژاره یان، پاداشی باشی گه وه ری خو یان لای خوا یاد بخته وه، بو
 ئیمه له م سه رده مه ناسکه دا، که هه وری خه م وه ک تو یژالی ته م بالی
 کی شاهه به سه ر مینای دل و دموونی هه موو کوردیکی مه ردو موسو لمانی
 پاکدا، عه رزی خوشک و باریان ده که م، که نا ئومید نه بن، جله وی
 سه به روشه کی بایی و خو گری، له کاتی لیقه ومانی کاره سات و رووداوی

دلته زیندا له دهست نه دهن، ته سلیم به خهم و خهفت و رهشبینی نه بن،
 بابزانن که کاری موسولمان هه موو هه رخیره، هه رچی تووشی موسولمان
 دهبی، دهبی به مایه ی په حمهت، دهبی نه وانه ی که نازیزیکیان له دهست
 دهچی، پیغه مبهری نازیزو نازدار بکه ن به پیشه و او سه رمه شق بو خویمان،
 له راستیدا نه و هه موو نازیز مردن و ناخویشی و زه حمه ته ی که به سه ر
 پیغه مبهردا - دروودی خوی له سه ر بی- هاتوو، بو نه ویه که یه ک به یه ک پرووداو هگانی
 ژيانی پیغه مبه ر، بن به سه ر مه شق بو نیمه، پیغه مبه ری خوا - دروودی خوی له سه ر
 بی- له سکی دایکی دا باوکی ده مرئ، له هه تیوی دمرناچی دایکی ده مرئ،
 هه روا باپره ی - که دالده ی بووه - نه ویش ده مرئ، له شه ش منال،
 پینجیان له پیش خویدا دهمرن، وه ک نیمامی جه زمری له (ذات الشفاء) دا
 دمفه رموئ:

وَكُلُّهُمْ قَدْ مَاتَ فِي حَيَاتِهِ إِلَّا الْبَتُولَ قَالَى وَقَاتِهِ

واته:

منالی، یه ک یه ک، به ر له خویش مردن به س فاتیمه ما، تا وه فات کردن

حیکه مه تیکی تری نه م لایه نه ی ژيانی پیغه مبه ر - دروودی خوی له سه ر بی-
 نه ویه: که کهس نه ئی: نه م مناله مان شووم بوو، یاپی رهش بوو، یا نه مه
 سه رمخوره یه، سه ری باوکی خوارد، یا گوته ی بی بایه خی تری له م بابه ته.
 پیغه مبه ر - دروودی خوی له سه ر بی- دمفه رموئ: (لَا طَبْرَةَ وَخَيْرُهَا أَلْفَالُ): (نه نوقلانه ی
 خراب هه یه و، نه پی رهشی و به دقوومی هه یه، به لام باشرین نوقلانه
 نوخشه لیډانه). که واته دروسته بلاین: نه م منداله سه ری به رزقه، یا نه م
 دوکانه پیوقدومی باشه! یا من چووم بو حه ج نوخشه ش بی له توش،
 چونکه نه مه یان زیانی بو کهس نییه، به لکوو دهبی به هو ی خو شه ویستی
 زیاتر. وه ک نه و ی که حه لیمه ی سه عدیه ی پیغه مبه ری برده وه، بو یان بوو

به هوی گوشاد بوونی رزق و رۆزی. له مامۆستا به پیرهکانی خۆم
بیستوو، له ولاتی خۆمانا، پیره زنی خواناسی وابوو کاتی سولتان
له ههسته مبول گۆراوه، نهو لیڤه ههستی پیکردوو، به وهدا که مانگا
شیر دمره کهی، به ره کهت که وتوو ته شیر!

۶۱۷- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: شَهِدْنَا بَيْنَا لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: وَرَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ جَالِسٌ عَلَى الْقَبْرِ، قَالَ: فَرَأَيْتُ عَيْنَيْهِ تَدْمَعَانِ، قَالَ: فَقَالَ: (هَلْ مِنْكُمْ رَجُلٌ لَمْ يُقَارِفِ اللَّيْلَةَ) فَقَالَ أَبُو طَلْحَةَ أَنَا، قَالَ: (فَأَنْزِلْ) قَالَ: فَنَزَلَ فِي قَبْرِهَا. (الحديث ۱۲۸۵- طرفه في ۱۳۴۲).^{۲۸}

ئه نه سهی کوری مالیک (رهزای خوی لی بن) فهرمووی: له گهل تهرمی کچی
پیغه مبهردا - درودی خوی له سهر بن: چووین بو سهرقه بران، فهرمووی: پیغه مبهرم
بینی له سهر لیواری گۆره که دانیشتبوو، ته ماشایم کرد ههردوو چاوی
پیغه مبهه هۆن هۆن فرمیسیان پیدا دیته خواره وه جا فهرمووی: (ئایا
پیاویکتان واتیادا که ئهم شهو نهو ئیشهی نه کردبیت!). نه بوته لحه
فهرمووی: (بهائی من) فهرمووی - درودی خوی له سهر بن: (دهتۆ دابهزه ناو گۆره که وه)
ئه ویش دابه زییه ناو گۆره که وهو تهرمی مردوو کهی داگرته ناویه وه.

رافه و شیکردنه وه:

ئه م کچهی پیغه مبهه - درودی خوی له سهر بن: ناوی ئوم که لپوم بوو، سالی نۆی
کۆچی مردوو، هاوسهری ئیمامی عوسمان بووه.
ئه بو ته لحه ناوی زهیدی کوری سههلی ئه نصاری بوو، خه زه جیه،

لههه موو غهزه واته کانی پیڅه مبهردا ئاماده بووه، پیڅه مبهرد دروودی خوی لسمه بښ. له وهسفی دلیږی نهودا دمفه رمووی؛ (تهنھا دهنګی نه بو تهلحه لهناو سوپای نیسلاندا له سهد پیاو باشره). له رږژی شهرې حونه یندا بیست پیاوی له بیږ واکان کوشت و چهک و کهلوپه له کانیانی گشت به تالان گرت، له شهر و غهزاکاندا خوی دهکرد به سوپهرو په رده بو پیڅه مبهرد دروودی خوی لسمه بښ. وه دهیغه رموو: (نهی پیڅه مبهردی خوا روحم دهکهم به قوربانۍ روحي تو). بروانه (تاج ۵/ ۱۷۹/۱)

۶۱۸- عَنْ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (إِنَّ الْمَيِّتَ يُعَذَّبُ بِبَعْضِ بُكَاءِ أَهْلِهِ عَلَيْهِ) (الحديث ۱۲۸۷ - طرفاه فی: ۱۲۹۰ - ۱۲۹۲).

قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: فَلَمَّا مَاتَ عُمَرُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ذَكَرَتْ ذَلِكَ لِعَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) فَقَالَتْ: رَحِمَ اللَّهُ عُمَرَ، وَاللَّهِ مَا حَدَّثَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِنَّ اللَّهَ لَيُعَذِّبُ الْمُؤْمِنَ بِبُكَاءِ أَهْلِهِ عَلَيْهِ، وَلَكِنْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (إِنَّ اللَّهَ لَيَزِيدُ الْكَافِرَ عَذَابًا بِبُكَاءِ أَهْلِهِ عَلَيْهِ) وَقَالَتْ: حَسْبُكُمْ الْقُرْآنُ: (وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى). (الحديث ۱۲۸۸ - طرفاه فی ۱۲۸۹ - ۳۹۷۸): ۲۹

کاتی پيشهوا عومهرد (رمزای خوی لی بښ) پیکرا، صوهه یب (رمزای خوی لی بښ) هاواری لی هه لسا دهیگوت: ئای برارو! عومهردیش فهرمووی: نهوه چوون واده لییت، نه دیی نازانی که پیڅه مبهرد دروودی خوی لسمه بښ. ریځه ی شتی وای نه داوه، نه وهتا دمفه رمووی: (مردو سزا ددری به هو ی هه ندی لهو گریان هوه که کهس و کاره که ی له سهردی دهگرین).

ثیبنوعه باس (رمزی خوی ن بئ) فهرمووی: کاتی عومەر (رمزی خوی ن بئ) بهو
 پیکرانه مردن قسه کهی عومهرم گیرایه وه بؤ عائیشه: که گوايه مردو سزا
 دهدری له سهر نهو گریانهی که که سوکاره کهی بؤی ده کهن، عائیشه (رمزی خوی
 ن بئ) فهرمووی: رهمه تی خوا له عومهر، عومهر پیاوی درؤ نه بوو، بهلام
 یا باش له یادی نه ماوه، یا به هه له دا چوو، چونکه به خودا پیغه مبهه
 درودی خوی له سهر بئ. سهرومال و حال و ههست و نهست به قوربانی گهردی
 سه رگۆری پیرۆزی بئ. وه های نه فهرموو، نه یفه رموو که موسولمان
 به هو ی گریان ی که سوکاری له سهر ی ئیش و نازار دهدری، بهلام فهرمووی
 درودی خوی له سهر بئ: (کافرو بی پروا که که سوکاری بؤی ده گرین، خودا به هو ی
 نه وه وه نه وه نده ی تر ئیش و نازاری گرانتر دهکا). عائیشه فهرمووی:
 دهقی نایه تی قورنانتان به سه بؤ شایه تی راستی و دروستی نه قسه ی من،
 که ده فهرموئ: ﴿وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ/ الانعام ۱۶۴/ واته: هیچ
 که سی با گونا هباریش بئ، بارو گونا هی که سی کی تر، جگه له خوی
 هه ئنا گری﴾. (بر: تاج/ ۱/ ۵۲۷ / ۳ ز - ۱۹۶، ز ۱۹۷، ۱۹۸) + (فقهی ئاسان
 بهرگی ۱/ لاپه ره ۲۷۵).

۶۱۹- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا زَوْجَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 قَالَتْ: إِذَا مَا مَرَّ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى يَهُودِيَةٍ يَبْكِي عَلَيْهَا أَهْلُهَا،
 فَقَالَ: (إِنَّهُمْ لَيَكُونَنَّ عَلَيْهَا، وَإِنَّهَا لَتُعَذَّبُ فِي قَبْرِهَا). (الحديث ۱۲۸۹ - طرفاه
 فی: ۱۲۸۸، ۳۹۷۸): ۳۰

عائیشه (رمزی خوی ن بئ) فهرمووی: نه بو عه بدولر حمان خوا لیخۆش بییت
 پیاوی درؤنییه که وا ده فهرمووی، بهلام یا باش له یادی نه ماوه، یا
 به هه له دا چوو، چونکه شته که خوی ئاوا بوو، جاری پیغه مبهه درودی خوی

لەسەر بێن لە لای گۆڤری ژنه جووله کهیه کهوه پەت بوو، که چی که سوکاره کهی
لەسەری دەگریان، فەرمووی: (ئەوان لەسەری دەگرین، که چی ئەویش لە
گۆڤره کهیدا سزا دەدرێ) (تاج ۱/ ۵۲۸-ش/د/ت/ن).

۶۲۰- عَنْ الْمُغِيرَةِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: (إِنَّ كَذِبًا عَلَيَّ لَيْسَ كَكَذِبِ عَلَى أَحَدٍ، مَنْ كَذَبَ عَلَيَّ مُتَعَمِّدًا فَلْيَتَّبِعُوا مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ) وَسَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: (مَنْ نَبَحَ عَلَيْهِ يُعَذَّبُ بِمَا نَبَحَ عَلَيْهِ) (الحديث ۱۲۹۱): ۳۱

موغیره (رمزی خوی ن بێ) فەرمووی: بە گۆیی خۆم لەزاری پیرۆزی
پێغه مبه‌ری ئازیزو نازدارم بیست ده‌یفه‌رموو: (درو به‌دهم منه‌وه وه‌ك
درو به‌دهم كه‌سی تروه‌ه نییه‌ هه‌ركه‌سی به‌ئارەزوو به‌دهم منه‌وه درۆ
هه‌لبه‌ستێ باجێ قه‌نگی خۆی له‌ناو ئاگری دۆزه‌خا خۆش بکات).
وه‌هه‌روه‌ها لێم ژنه‌ووت ده‌یفه‌رموو (هه‌رمردووێ شین و زاری له‌سه‌ر
بکری به‌هۆی ئەو شین و زارییه‌وه سزا دەدرێ). (تاج ۱/ ۵۲۶ + ژماره ۸۹/
و ۹۰ که له‌پێشه‌وه رابوون.

۶۲۱- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (لَيْسَ مِنَّا مَنْ لَطَمَ الْخُدُودَ وَشَقَّ الْجُيُوبَ وَدَعَا بِدَعْوَى الْجَاهِلِيَّةِ) (الحديث ۱۲۹۴- اطرافه فی: ۱۲۹۸، ۱۲۹۷، ۳۵۱۹): ۳۲

عه‌بدووللا (رمزی خوی ن بێ) فەرمووی: پێغه‌مبه‌ر -دروودی خۆی له‌سەر بێ- فەرمووی:
(ئه‌وه‌ی ر‌وومه‌ت ب‌ر‌ن‌یته‌وه‌وه یه‌خه‌ دابه‌رێ و بانگه‌وازی سه‌رده‌می نه‌زانی
پێش هاتنی ئیسلام هه‌ل بدات له‌ ئیمه‌ نییه‌) (تاج ۱/ ۵۲۴-ش/ت/ن).

(۳۱) اخرجہ مسلم شطره الأول في المقدمة، باب: تغليظ الكذب علي رسول الله رقم: ٤
وشرطه الثاني في الجنائز، باب الميت يعذب ببكاء اهله عليه رقم: ٩٣٣
(۳۲) اخرجہ في الأيمان، باب: تحريم ضرب الخدود، رقم: ۱۰۳

راقه و شیکردنه وه:

عەبدوڵڵا کان کە هاوڕێی پێغەمبەر بوون چەند کەسیکن: عەبدوڵڵای کورپی عەبباس و عەبدوڵڵای کورپی مەسعود و چەندین عەبدوڵڵا ناوی ترن کە لە ئیصابە و ئیستیعیاب و چەندین پەراوی تری لە بابەتی ئەمانە ناویان تۆمار کراوە لە ناو هاوڕێانی پێغەمبەر دا. دروودی خۆی لە سەر بی. جاپاش ئەمە دەئێین: هەركاتى فەرموودەیی لە (عەبدوڵڵا) وه گیرایەوه، لە سەر ئەم شیوەیەى ئێره، کە هەرنایى خۆی براوه، ناوی باوکی نەبراوه، ئەوه مەبەست عەبدوڵڵای کورپی مەسعودە، کە ناسراوه بە ئیبنو مەسعود.

مەبەست لەوه کە دەفەرموی (لەئیمە نییه) دەرکردنی نییه لە بازنەى ئیسلام، بە ئکوو مەبەست هەره‌شەیه، دەنا موسوڵمان بەکردنی هیچ تاوانی - بێجگە لە هاوبەش پەیداکردن بو خوداو باوهر نەکردن بە پێغەمبەر - کافر نابێ.

باسی راسپێری و بەزەیی هاتنه‌وه به‌مردودا

٦٢٢- عَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ عَنْ أَبِيهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَعُودُنِي عَامَ حَجَّةِ الْوَدَاعِ مِنْ وَجَعٍ اشْتَدَّ بِي، فَقُلْتُ إِنَِّّي قَدْ بَلَغَ بِي مِنَ الْوَجَعِ وَأَنَا ذُو مَالٍ، وَلَا يَرِئُنِي إِلَّا ابْنَةُ، أَفَأَتَصَدَّقُ بِثُلْثِي مَالِي؟ قَالَ: (لَا) فَقُلْتُ: بِالشَّطْرِ؟ فَقَالَ: (لَا). ثُمَّ قَالَ: (الثُّلُثُ وَالثُّلُثُ كَبِيرٌ أَوْ كَثِيرٌ، إِنَّكَ أَنْ تَذَرَ وَرَثَتَكَ أَغْنِيَاءَ خَيْرٌ مِنْ أَنْ تَذَرَهُمْ عَالَةً يَتَكَفَّفُونَ النَّاسَ وَإِنَّكَ لَنْ تُنْفِقَ نَفَقَةً تَبْغِي بِهَا وَجْهَ اللَّهِ إِلَّا أُجِرْتَ بِهَا حَتَّى مَا تَجْعَلَ فِي فِي أَمْرِكَ). فَقُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَخْلَفَ بَعْدَ أَصْحَابِي؟ قَالَ: (إِنَّكَ لَنْ تُخْلَفَ فَتَعْمَلَ عَمَلًا صَالِحًا إِلَّا أُرْدِدْتَ بِهِ دَرَجَةً وَرِفْعَةً ثُمَّ لَعَلَّكَ أَنْ تُخْلَفَ حَتَّى يَنْتَفِعَ بِكَ أَقْوَامٌ وَيُضَرَّ بِكَ

آخِرُونَ، اللَّهُمَّ أَمْضِ لِأَصْحَابِي هِجْرَتَهُمْ وَلَا تَرُدَّهُمْ عَلَى أَغْقَابِهِمْ لَكِنَّ الْبَائِسُ
سَعْدُ بْنُ خَوْلَةَ (الحديث ١٢٩٥): ٣٣

سہ عدی کو ری نہ بو وقاص (رمزای خوی لی بی) فہرمووی: سالی حہ جی
مالئاوایی، کہناسراوہ بہ سالی حہ جہ تلوہوداع (حجہ الوداع)، لہمہ ککہ
نہ خو شکہ و تم، کہ شہنگ بووم، خہریکبووم بمرم، پیغہمبہر - دروودی خوی لہسر بی-
ہات بو سہردان و ہہوال پرسیم۔ عہرزیم کرد: ئە ی پیغہمبہری خوا!
دہمبینی کہنہ خو شہی چی لی کردووم، مائیکی زوری شہم ہہیہ، تاقہ
کچیکی شہم ہہیہ کہ کہلہ پوو رو میراتم لی بگری، جادہمہوی دووبہش لہسی
بہشی مالہ کہم بکہم بہ خیرو وہسیٹ و راسپیڑی، لہ پاش مردنم بووم
بکری بہ خیڑ، تو فہرمانت جییہ، شتیوا دروستہ یان نا؟

فہرمووی: (نہوہ دروست نیہ) گوتم دہ نیوہی؟ فہرمووی: (ئہویش
نابی). گوتم: دہ سی یہ کیکی؟ فہرمووی - دروودی خوی لہسر بی- سییہک دہبی،
بہلام سییہکیش ہہر زورہ، کہمتر بی باشترہ، چونکہ تو لہ پاش مردنی
خوت، کہلہ پوو رگرہکانت بہدہولہمہندی و تیروتہسہلی بہ جی بہیٹیت،
کہلی لہوہ باشترہ کہ بہ ہہزاری بہ جیان بہیٹلی، لہپ لہم ولہو پان
بکہنہوہو چاویان لہ دہستی خہلک بی!

ئہوہیش بزائہ ہہرجی خہرج بکہی لہبہر رہزای خودای گہورہ، ئہوا
پاداشتی باشی لہسہر و مردہگریٹ، تہنانہت ئہو پارووہ نانہیش کہ
دہیدہیت بہ زنی خوت، یا ئہو مہصرہفہی کہ دہیکہی بو خیڑانی خوت،
کہ ژیاوریان لہسہر توہیہ، ئہم جوڑہ مہسرفہیش، بہمہرجی بہ نیازی
پاک بی، ئہویش ہہر خیڑیکی گہورہیہ).

عەرزیم کرد: قوربان! ئەی پیغەمبەری خودا! دەترسم لە ھاوڕێکانم بەجێ بمێنم و لەم نەخۆشییەدا لە مەککە بمرم و نەگەرێمەووە لەگەڵ ئێوەدا بۆ ڕەوگەیی کۆچ و داری هیجرەتم؟! وە ئەوەش بۆ کۆچەکەم زیانی ھەبێ؟! فەرمووی: (بابە جێش بمێنێ، گەرنگ ئەوەیە تۆ بەنیازی پاکی خۆت دەگەیی ھەر کاری بکە، لە ھەر کۆی بێ، بەمەرجی مەبەستت ڕەزای خودا بێ پێی، ئەو پاپە و پلەت پێی بەرزتر دەبێتەو، ئومێد دەکەم کە جارێ نەمەری و بمێنی و تەمەنت درێژبێ و خوا بتکا بەمایەیی خێرو خۆشی بۆ گەلی موسوڵمانان و ببی بەھۆی زیان و شکستی بۆ ھۆزی کافران، ئەی خودایە! کۆچ و هیجرەتی ھاوڕێکانم گیرا بکەو پاشگەزیان مەکەرەووە ئاخەر شەریان مەکە، بەلام داخەکەم ھەژارە سەعدی کوری خەولە لە مەککە مرد، بۆیە پیغەمبەر درودی خوی لەسەر بێ بەزمیی پیاوا ھاتەووە دلی پێی سووتا). (تاج/٣/٢٧-١/ش/د/ن) + (ریاض/١/١٣-٦/کوردی)

راھەو شیکردنەو:

سەعدی کوری ئەبو وەقاص لەپاش ئەم نزایەیی پیغەمبەر بۆی، چل سالی تر ژیا، خوا پیت و فەری خستە تەمەنی.

شین و شەپۆرو روومەت و قژ رنینهووە دانیشتن بەغەمباری

٦٢٣- عَنْ أَبِي مُوسَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: وَجَعَ أَبُو مُوسَى وَجَعًا شَدِيدًا، فَغَشِيَ عَلَيْهِ وَرَأْسُهُ فِي حَجَرٍ امْرَأَةٍ مِنْ أَهْلِهِ فَلَمْ يَسْتَطِعْ أَنْ يَرُدَّ عَلَيْهَا شَيْئًا فَلَمَّا أَفَاقَ قَالَ: أَنَا بَرِيءٌ مِمَّنْ بَرِئَ مِنْهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَرِئَ مِنَ الصَّالِقَةِ وَالْحَالِقَةِ وَالشَّاقِقَةِ. (الحديث ١٢٩٦): ٣٤

ئەبو بوردەى كۆرى ئەبو موسا (زمزى خۆى لى بىن) فەرمووى: جارى باوكم
 نەخۆش كەوت، لە كەشەنگى خۆى بوورايەو، لەوكاتەدا سەرى لەسەر
 كۆشى ژنى بوو لەكەسوكارەكەى، ژنەكە دەستى كرد بەگريان و هات و
 هاوار، ئەبو موسا نەيتوانى لەو كاتەدا وەلامى ئەو ژنە بداتەو، بەلام
 كاتى ھۆشى ھاتەو فەرمووى: من بىزارى خۆم دەرەبىرم و بەرىم لەو
 كەسەى كە پىغەمبەر -درودى خۆى لەسەر بىن- لىى بىزارەو بەرىيە لىى فەرمووى:
 پىغەمبەر -درودى خۆى لەسەر بىن- بىزارو بەرىيە لەو ژنەى كە شىن و شەپۆر دەكاو،
 سەرى خۆى دەتاشى و يەخەى خۆى دادەدرى لەكاتى ڕوودانى كارەساتا).
 (تاج/ ١/ ٥٢٤ ٢/ ش/ د/ ن).

٦٢٤- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: لَمَّا جَاءَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ قَتَلَ ابْنَ حَارِثَةَ وَجَعْفَرَ وَابْنَ رَوَاحَةَ، جَلَسَ يُعْرِفُ فِيهِ الْحُزْنَ، وَأَنَا أُنْظَرُ
 مِنْ صَائِرِ الْأَبَابِ، شَقَّ الْأَبَابِ، فَأَتَاهُ رَجُلٌ فَقَالَ إِنَّ نِسَاءَ جَعْفَرَ وَذَكَرَ بُكَاءَهُنَّ
 فَأَمَرَهُ أَنْ يَنْهَاهُنَّ، فَذَهَبَ، ثُمَّ أَتَاهُ الثَّانِيَةَ، لَمْ يُطِغْنَهُ، فَقَالَ: (اِنَّهِنَّ) فَأَتَاهُ الثَّالِثَةَ،
 قَالَ وَاللَّهِ لَقَدْ غَلَبْنَا يَارَسُولَ اللَّهِ. فَرَعَمَتْ أَلَّهُ قَالَ: (فَاحْثُ فِي أَفْوَاهِهِنَّ
 التَّرَابَ). (الحديث ١٢٩٩- طرفاه في: ١٣٠٥، ٤٢٦٣٩): ٣٥

عائيشە (زمزى خۆى لى بىن) فەرمووى: پىغەمبەر -درودى خۆى لەسەر بىن- كاتىك ھەوالى
 شەھىدبوونى ئەم سى سەرکردەى بۆ ھات، كە لە شەرى مۆتەدا
 كۆژرابوون، كە عەبدووللاى كۆرى ڕەواھەو جەعفەر و زمىدى كۆرى حارىئە
 بوون پىغەمبەر -درودى خۆى لەسەر بىن- لە مزگەوت بەغەمبارى دانىشت و
 خەموخەفەت و پەستى لەرووى دياربوو، من لەدرزى دەرگاكوە تەماشام
 دەكرد، پياوى ھاتە خزمەتى ەرزى كرد: ئەى پىغەمبەرەى خودا! ژنانى

جہ عفر شین و شہ پور دہکن؟! نہویش فہرمانی پی کرد کہ نہہیان لی بکات، نہویش رویش، بہ لام سوودی نہبوو، ژنہکان بہ گویان نہکرد، دیسان پیاوہکہ ہاتہوہو پی گوتہوہ، نہویش فہرموویہوہ: (نہہیان لی بکہن).

جا بو جاری سیہم پیاوہکہ ہاتہوہ بو خرمہتی پیغہمبہرو عہرزی کرد بہخودا نہی پیغہمبہری خودا! چاریان ناکہین! عایشہ (ہزای خوی لی ہن) فہرمووی: حہزہمت - درودی خوی لہسہر ہی۔ پیی فہرموو: (دہی قوربدہن بہدہمیاند). (ہر: ژمارہ/٦٠٤).

رافہو شیکردنہوہ:

نہم فہرموودہیہ وہک شیخی عہینی دہفہرمووی: بہلگہی دہستوریی دانیشتن بو تازی واتیادا، لہگیرانہوہی ئیمامی نہبوداودا دہلئت: پیغہمبہر - درودی خوی لہسہر ہی۔ لہ مزگہوت دانیشنت. کہواتہ: نہمہی کہ ئیستا موسولمانان لہ مزگہوت دادہنیشن بو پرسہی مردووی خویان لہم فہرموودہیہ وہرگیراؤہ.

٦٢٥- عَنْ أَنَسَ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: اشْتَكَى ابْنُ لَآبِي طَلْحَةَ قَالَ فَمَاتَ وَأَبُو طَلْحَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فَمَاتَ وَأَبُو طَلْحَةَ خَارِجٌ، فَلَمَّا رَأَتْ امْرَأَتُهُ أَنَّهُ قَدْ مَاتَ هَيَّاتَ شَيْئًا وَنَحْنَهُ فِي جَانِبِ الْبَيْتِ فَلَمَّا جَاءَ أَبُو طَلْحَةَ قَالَ: كَيْفَ الْغُلَامُ؟ قَالَتْ قَدْ هَدَّاتَ نَفْسُهُ، وَأَرْجُو أَنْ يَكُونَ قَدْ اسْتَرَاخَ وَظَنَّ أَبُو طَلْحَةَ أَنَّهَا صَادِقَةٌ. قَالَ: فَبَاتَ، فَلَمَّا أَصْبَحَ اغْتَسَلَ، فَلَمَّا أَرَادَ أَنْ يَخْرُجَ أَعْلَمَتْهُ أَنَّهُ قَدْ مَاتَ، فَصَلَّى مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثُمَّ أَخْبَرَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِمَا كَانَ مِنْهُمَا فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (لَعَلَّ اللَّهَ أَنْ يُبَارِكَ

لَكُمَا فِي لَيْلَتِكُمَا).

قَالَ رَجُلٌ مِنَ الْأَنْصَارِ: (فَرَأَيْتُ لَهُمَا تِسْعَةَ أَوْلَادٍ كُلُّهُمْ قَدْ قَرَأَ الْقُرْآنَ).
(الحديث ١٣٠١ - طرفه في: ٥٤٧٠): ٣٦

پیشہوا ئه نسی کوری مالیک (رمزی خوی لئ بی) فہرمووی: کورپکی منالی
ئہبوتہلحہ نہخوش بوو، کہ ئہبوتہلحہ لہمال دمرچوو کورہکہ کہدایک
برای من بوو مرد، کہ ئہبوتہلحہ دیتہوہ بہدایکی دلئیت: کورہکہم چؤنہ
؟ ئوم سولہیمیش، کہ ہم دایکی من و ہم دایکی منالہ مردوہکہ بوو،
پی دہفہرموئیت: لہ گشت کاتیک خاموشترہ زور بیدہنگہ، تہرمی منالہ
مردوہکہیش لہ فوزبنیکی مالہکہدا دادہنئیت، ئینجا شیو دادہنئیت بو
ئہبوتہلحہو شیو دہکا، شہویش خوی نہختیک بوی دہرازیئیتہوہو لہگہلی
دروست دہبئیت، کہرؤز دہبئیتہوہ ئہبوتہلحہ خوی دہشورئیت و کاتیک
دہیہوئیت لہمال دمرچئیت، ژنہکہ پی ووت: منالہکہ مردوہ، دہی
بیسپیئن بہخاک و برؤن بینئژن ! جا ئہو بہیانئیہ ئہبوتہلحہ نوئژی
بہیانی لہگہل پیغہمبہردا دہکات و، سہرگوزہشتہی خوی و ژنہکہی و
منالہکہیانی عہرز دہکات دہفہرمئیت دروودی خوی لہسہر بی: (ئایا ئہم شہو دروست
بوون پیکہوہ ؟) دلئیت: بہلی، دہفہرموئیت: (خودا ! لئتان پیروز بکات).

دوایی ئوم سولہیم کورپکی بوو، ئہبوتہلحہ باوہپیارہم بوو، پی
فہرمووم: براکەت ہہلبرہو ببہ بو خزمہتی پیغہمبہر دروودی خوی لہسہر بی:
وہچہند دہنکی خورماشی لہگہلہدا نارد، حہزرت دروودی خوی لہسہر بی:
فہرمووی: (ہیچت ہیناوہ لہگہلی ؟) گوتم: بہلی، چہند قلی خورمام
ہیناوہ، جا خورماکہی و مرگرت و جووی و دوایی لہدہمی خوی دہری

هینا و خورما جو وراو دهکە ی نایە ناو دەمی منالە که و مە لاشووی پێ هەنوو،
وہ ناوی نا عە بدوللا).

ئیبنو عویە یینە دەیفەر موو: پیاویکی ئە نصاری دە یگوت: بە چاوی
خۆم نو منالی ئەم عە بدوللایەم دیو، و دەهر نو یان قورئان خوین بوون.
(ریاض ٤٤/٦١/١).

٦٢٦- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: دَخَلْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى أَبِي سَيِّفٍ الْقَيْنِ، وَكَانَ ظَنَرًا لِإِبْرَاهِيمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَأَخَذَ
رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِبْرَاهِيمَ فَقَبَّلَهُ وَشَمَّهُ، ثُمَّ دَخَلْنَا عَلَيْهِ بَعْدَ
ذَلِكَ، وَإِبْرَاهِيمُ يَجُودُ بِنَفْسِهِ، فَجَعَلَتْ عَيْنَا رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
تَذَرِفَانِ، فَقَالَ لَهُ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ عَوْفٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ وَأَلَّتْ يَا رَسُولَ اللَّهِ ؟
فَقَالَ: (يَا ابْنَ عَوْفٍ إِنَّهَا رَحْمَةٌ) ثُمَّ أَتْبَعَهَا بِأُخْرَى، فَقَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
(إِنَّ الْغَيْنَ تَذْمَعُ وَالْقَلْبَ يَحْزَنُ، وَلَا تَقُولُ إِلَّا مَا يَرْضَى رَبُّنَا وَإِنَّا بِفِرَاقِكَ يَا إِبْرَاهِيمَ
لَمَحْزُونُونَ). (الحديث ١٣٠٣) ٣٧

ئەنەسە کورە مالیک (رمزی خوی ئی) فەر مووی: لە خزمەت پێغەمە مەردا
- دروودی خوی لەسەر بێ- چووین بو مالی ئە بوسە یفی ئاسنگەر، که میردی دایە ئەنە که ی
ئبراهیمی کورە پێغەمە ربوو - دروودی خوی لەسەر بێ- باوکی شیر ی ئبراهیم بوو،
پێغەمە مەر - دروودی خوی لەسەر بێ- ئبراهیمی هە لگرت و گرتیە باو هەش و تی رتیر
ما چی کردو بوئی کرد، لە پاشان روژی تر چوینە وە بو مالیان، ئەم
جارە یان که چووین ئبراهیم گیانی دەدا، جا چاوە گانی پێغەمە مەر - دروودی خوی
لەسەر بێ- هۆن هۆن فرمی سکیان پێدا دە هاتە خوارە وە، لە بەر پەر وشی بو

حالی ئیبراهیم، جا عهبدولرحمانی کوری عهوف پئی ووت: ئهوه تۆیش دهگریت؟ ئهه پێغه مبهری خودا! فهرمووی - دروودی خوی لسهه به- : ئهه کوری عهوف! رێگهه رهم ناگیر، ئههه نیشانهه رهم و میهره بانیه ئینجا فرمیسکیکی تری بهشوینا پێژاو فهرمووی - دروودی خوی لسهه به- : (چاو پردهبی لهئهسهرین و دل کهیل دهبی لهخهم و پهژاره بهلام بهزمان ئهوهه رمزای خودای پهرومردگارمانی لهسهه نهبی نایلین). (لهراستیدا ئهه ئیبراهیم! ئیمه له دووری تو خهمگین و خهمبارین و به کوچی بیوهختت پهروشین). (پر: تاج ١/٥٢٨/١) + (ریاض ١/٣ تا دواهی).

٦٢٧- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: اشْتَكَيْ سَعْدُ بْنُ عُبَادَةَ شَكْوَى لَهُ، فَأَتَاهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَعُودُهُ مَعَ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ، وَسَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فَلَمَّا دَخَلَ عَلَيْهِ فَوَجَدَهُ فِي غَاشِيَةِ أَهْلِهِ، فَقَالَ: (قَدْ قَضَى)، قَالُوا: لَا يَارَسُولَ اللَّهِ، فَبَكَى النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَلَمَّا رَأَى الْقَوْمَ بُكَاءَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَكَوْا فَقَالَ: (أَلَا تَسْمَعُونَ إِنَّ اللَّهَ لَا يُعَذِّبُ بِدَمْعِ الْعَيْنِ، وَلَا بِحُزْنِ الْقَلْبِ، وَلَكِنْ يُعَذِّبُ بِهَذَا وَأَشَارَ إِلَى لِسَانِهِ، أَوْ يَرْحَمُ، وَإِنَّ أَلَمِيَّتَ يُعَذِّبُ بِكُأَةِ أَهْلِهِ عَلَيْهِ). (الحديث ١٣٠٤) ٣٨

ئیبنو عومهر - رمزای خواهان لێ به- فهرمووی: جارێ سهعدی کوری عوباده، نهخۆش بوو، پێغه مبهه - دروودی خوی لسهه به- رپۆشیت بوو سههرلیدانی، عهبدولرحمانی کوری عهوف و سهعدی کوری ئههه وهقاص و عهبدوللای کوری مهسهوودیشی لهگهه بوون، که پێغه مبهه - دروودی خوی لسهه به- رپۆشیته ژوورههه بوو لای، روانی بووراوهتهوهه بهه و پۆی شکاوهه که سوکارهکهه

دهورميان داوه، جا فهرمووی دروودی خوی لسمبر بی: (ثایا ماوه، یا مردووه ؟) گوتیان: نهی پیغهمبهری خودا ! هیشتا ماوه، ئیتیر پیغهمبهر دروودی خوی لسمبر بی: دهستی کرد به گریان، کاتی خه لکه کیش دییان واپیغهمبهر دروودی خوی لسمبر بی: دهگری نهوانیش گریان، جا فهرمووی دروودی خوی لسمبر بی: (گویتان لی بی: خودا له سهر فرمیسکی چاوو له سهر خهم و پهزاری دل ئازارو سزاتان نادا، بهلام بههوی نهم زمانه وه سزاتان ددها: نهگهر شیوهن و ناسوپاسی پی بکهن، یا رهمتمان پی دهکا، نهگهر له کاتی سهختی و قورت و کؤستدا قسهی باشیی پی بکهن، وهك نهوه بلی: انالله وانا الیه راجعون - ۱۵۶/۲). (بر/تاج/۱/۵۲۹/۲).

۶۲۸- عَنْ أُمِّ عَطِيَّةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: (أَخَذَ عَلَيْنَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عِنْدَ الْبَيْعَةِ أَنْ لَا نُتُوحَ، فَمَا وَقَّتْ مِنَّا امْرَأَةً غَيْرَ خَمْسٍ نِسْوَةٍ، أُمِّ سَلِيمٍ، وَأُمِّ الْعَلَاءِ، وَابْنَةُ أَبِي سَبْرَةَ امْرَأَةً مُعَاذٍ، وَامْرَأَتَانِ أَوْ ابْنَةُ أَبِي سَبْرَةَ، وَامْرَأَةً مُعَاذٍ وَامْرَأَةً أُخْرَى) (الحديث ۱۳۰۶ - طرفاه فی: ۴۸۹۲، ۷۲۱۵) ۳۹.

نوم عهتییه (رمزی خوی لی بی) فهرمووی: نهو کاتهی که ئیمه ی ژنان پهیمانمان بهست له گهل پیغهمبهردا، له سهر پابه ندبوون به دهستوورده کانی ئیسلام، چه زرهت دروودی خوی لسمبر بی: به تایبه تی پهیمانی نهوه ی لیسه ندین: که شیوهن و زاری نه کهین، بهلام پینج ئافرتمان نه بی که سمان نه مان برده سهر، نهوانیش نهم ژنانه بوون: نوم سولهیم و نوم عهلاوو کچه که ی نهو سهبره ی ژنی موعازو دووژنی تربوون، یا، کچه که ی نهو سهبره و نه که ی موعازو ژنیکی تر بوون).

ههستان له بهر تهرم و شتی تری وهها

٦٢٩- عَنْ عَامِرِ بْنِ رَبِيعَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (إِذَا رَأَى أَحَدُكُمْ جَنَازَةً فَإِنْ لَمْ يَكُنْ مَاشِيًا مَعَهَا فَلْيَقُمْ، حَتَّى يُخَلِّفَهَا أَوْ يُخَلِّفَهُ، أَوْ تُوَضَّعَ مِنْ قَبْلِ أَنْ تُخَلِّفَهُ). (الحديث ١٣٠٨) ٤٠:

عامری کوری ره بیعه (رمزی خوی لی بی) فهرمووی پیغه مبهه - دروودی خوی له سهه بی-
فهرمووی: (کاتی تهرمیکتان بینی له بهری هه لسن، جائه گهر له گه لی نه چوو دامه نیشنه وه هه تا تهرمه که تیده بهری، یا نه گهر تی نه بهری هه تا دانه نری) پروانه: تاج / ١ ز / ٢٢٠ ل - (٥٧١).

٦٣٠- عَنْ سَعِيدِ الْمَقْبَرِيِّ عَنْ أَبِيهِ: قَالَ: (كُنَّا فِي جَنَازَةٍ، فَأَخَذَ أَبُو هُرَيْرَةَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَدَ مَرْوَانَ فَجَلَسَا، قَبْلَ أَنْ تُوَضَّعَ، فَجَاءَ أَبُو سَعِيدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فَأَخَذَ يَدَ مَرْوَانَ، فَقَالَ: قُمْ، فَوَاللَّهِ لَقَدْ عَلِمَ هَذَا أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَهَانَا عَنْ ذَلِكَ، فَقَالَ: أَبُو هُرَيْرَةَ، صَدَقَ) (الحديث ١٣٠٩ - طرفه في: ١٣١٠) ٤١:

سه عیدی مهقبووری (رمزی خوی لی بی) فهرمووی: باوکم ناوی کیسان بوو،
فهرمووی: جاری تهرمیکیان بهری دهکرد، بهرله وه تهرمه که له سهه رسانی
پیاوان دابگیری و له سهه زهوی دابنری، نه بو هورهیره (رمزی خوی لی بی) دهستی
مهروانی گرت و فهرمووی: (هه لسه دامه نیشه، دهسا بهخودا ئه مهی که له گه لت دانیشتوو ئه ویش وه کو من دهزانی که پیغه مبهه - دروودی خوی له سهه بی-
نه هی لی کردوین له شتی وا که بهرله وه تهرمه که دابنری له سهه زهوی
ئیمه دابنشین، نه بو هورهیره ش فهرمووی: راست دهکا).

(٤٠) أخرجه مسلم في الجنائز، باب: التشديد في النياحة، رقم: ٩٣٦

(٤١) الحديث من أفراد البخاري (عيني ٦٨/١٠٩/٨).

٦٣١- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: (مَرَّ بِنَا جَنَازَةٌ فَقَامَ لَهَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَقَمْنَا لَهُ فَقُلْنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّهَا جَنَازَةٌ يَهُودِيٍّ؟ قَالَ: (إِذَا رَأَيْتُمْ الْجَنَازَةَ فَقُومُوا). (الحديث ١٣١١) ٤٢:

جابرى كورى عهبدوللا (مژای خوى ن بن) فهرمووى: تهرمى لهلامانهوه رپتو، پيغهمبر - درووى خوى لهسر بن- لهبهري ههلسا، ئيمهش لهگهليا، لهبهري ههلساين، ئينجا گوتمان: ئهه پيغهمبرى خودا! خو ئهوه تهرمى جوولهكه بوو؟ فهرمووى - درووى خوى لهسر بن- (مردن به سامه! لهبهرنهوه كه تهرمتان بينى لهبهري ههلسن). (تاج ٢/٥٧٢/١ + ١/٥٧١/١ + ٣/٥٧٢/١).

رافه و شيكردنهوه:

ئهم فهرموودهيهو چهند فهرموودهيهكى دروستى ترى لهم بابتهه بهلگهيهكى روشنن لهسر رپز گرتنى تهرمى مردوو، چ تهرمى جوولهكهبى، چ مهسيحى، چ بيپرواى تر. كهواته بهشداريكردى نوينهري دهولهتيكى موسولمان له رپ و رهمى بهرپيكردى تهرمى كهساياهتييهكى ناموسولمانان كاريكى دروستهه بهلگهه سينگ فراوانى نوممهتى ئيسلامه، به مهرجى كه ئهه نوينهره بهشدارى نهكا له كاريكى دژى ئيسلامدا، وهك ئهوان لهكاتى بهخاك سپاردندا رهمزى صهليب لهسر سينگى خويان بكيشن، ئهه نابى شتى وابكا، بهلام سلاو ليكردن و گول دانان و شتىوا لهسر گوڤهكهه ئهوه شتى تره، ئهوه رپزيكى مهدهنييه، رپزي دينى نييه، ئهوه پهيوهندى بهكاروبارى جيهانهوه پتره وه لهو بابتهيه كه پيغهمبر - درووى خوى لهسر بن- له بارهيهوه دمهفرموى: (انتم اعلم بامر دنياكم - واته: خوتان له كاروبارى جيهانى پهتى خوتان، كه پهيوهندى بهلايهنى

ثاينيه وه نه بى، باشر دمزان (١). پروانه: تاج/٤/٣٣٠ ز (١٠٣).

٦٣٢ - عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (إِذَا وُضِعَتِ الْجَنَازَةُ، وَاحْتَمَلَهَا الرَّجَالُ عَلَى أَعْنَاقِهِمْ، فَإِنْ كَانَتْ صَالِحَةً قَالَتْ قَدْ مُنِنِي، وَإِنْ كَانَتْ غَيْرَ صَالِحَةٍ، قَالَتْ يَا وَيْلَهَا أَيْنَ يَذْهَبُونَ بِهَا، يَسْمَعُ صَوْتَهَا كُلُّ شَيْءٍ إِلَّا الْإِنْسَانَ، وَلَوْ سَمِعَهُ صَعِقَ). (الحديث ١٣١٤ - طرفاه في: ١٣١٦، ١٣٨٠) ٤٣.

نه بو سهعيد (رمزي خوى ن بى) له خو شه ويسته وه - درووى خوى لسمير بى - دمفه رموى: (كاتى تهر مى مردوو دادهنرى ليناو داره تهرما، وه پياوان هه لى ده گرن و ده نيئنه سهرشانيان هه تا بيبهن بؤسهر گؤرستانن لهو كاته دا مردوو ده كه نه گهر مروفيكى باش بى ده لى: زووكهن زوو بمبهن ! وه لى نه گهر مردوو ده كه مروفيكى باش نه بى ده لى: هه ي هاوار ! خو م رؤ ! بؤكويم ده بهن ؟ چه زرم ت - درووى خوى لسمير بى - فهر مووى: (له م كاته دا هه مووشتى دهنگى ده بيستى، ناده ميزاد نه بى، خو نه گهر ناده ميزاد گوئى له م هاتوهاواره بى له ترسانا ده توفى و زنده مقى ده جى) (تاج/ ١ / ٨/٥٦٩).

٦٣٣ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (أَسْرِعُوا بِالْجَنَازَةِ، فَإِنْ تَكَ صَالِحَةً فَخَيْرٌ تُقَدَّمُوكَهَا، وَإِنْ يَكُ سَوَى ذَلِكَ، فَشَرٌّ تَضَعُونَهُ عَنْ رِقَابِكُمْ). (الحديث ١٣١٥) ٤٤.

نه بو هورمهيره (رمزي خوى ن بى) له خو شه ويسته وه - درووى خوى لسمير بى - دمفه رموى: (دهست وبرد له بهر پى كردنى تهر مى مردوو دا بكه ن و زوو به زوو بيبهن بؤ گؤرستان و له رى خيرا برؤن، چونكه حال له م دوو خاله به دمر نييه: نه گهر خوى مروفيكى باش بى نهوا ئيوه نه يبهن به سهر خير و خو شيدا،

(٤٣) لم يوافقهم مسلم علي تخريجه (فتح / ٣/ ٣٠٦ - خاتمة كتاب الجنائز). - المترجم

(٤٤) أخرجه مسلم في الجنائز، باب: الإسراع في الجنابة رقم: ٩٤٤.

خُوْ نِهْ كِهَر خُوْى مَرُوْ قِيْ كِيْ بَاش نِهْ بِيْ، نِهْ وَا نِهْ وِهْ شِهْ رِيْ كِهْ وِ زُوْ وِ بِهْ زُوْ وِ
لِهْ كُوْ لِيْ خُوْ تَانِيْ دِهْ كِهْ نِهْ وِهْ (تاج/١/٥٦٨-٥ ش/د/ت/ن+ز - ٢٨ ب/١).
٦٣٤- عَنْ نَافِعٍ رَحِمَهُ اللَّهُ تَعَالَى قَالَ: (حُدِّثَ ابْنُ عُمَرَ: أَنَّ أَبَا هُرَيْرَةَ
رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقُولُ: مَنْ تَبَعَ جَنَازَةَ فَلَهُ قِرَاطٌ، فَقَالَ أَكْثَرُ أَبُو هُرَيْرَةَ عَلَيْنَا
(١٣٢٣)، فَصَدَّقَتْ يَغْنِي عَائِشَةُ أَبَا هُرَيْرَةَ وَقَالَتْ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُهُ. فَقَالَ ابْنُ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا لَقَدْ فَرَطْنَا فِي قَرَارِيطَ كَثِيرَةٍ
(الحديث ١٣٢٤) ٤٥.

نَافِع (رَمَزِيْ خُوْى لِيْ بِيْ) فَهَرْمُوْى: (عَهْرَزِيْ ثِيْبِيْنُوْ عُوْمَهْرِ يَآن كَرْد: كِه
نِهْ بُوْ هُوْرِهِيْرِهْ دِهْ فِهْرْمُوْى: پِيْغِهْ مِهْ بَر - دِرُوْدِيْ خُوْى لِهْ سَمَر بِيْ - دِهْ فِهْرْمُوْى: (هَهْر كِهْ سِيْ
شُوْ يَنْ تِهْرْمِيْ بَكِهْ وِيْ) (قِيْرَاتِيْ كِيْ بُوْ هِهْ يِهْ) نِهْ وِيْ ش فَهْرْمُوْى:
(نِهْ بُوْ هُوْرِهِيْرِهْ پِيْ لِيْ هَهْ لَبْرِيْ!).

جَا كَاتِيْ كِ نِهْ مِهْ كِهْ يَشْتِهْ وِهْ بِهْ عَائِيْ شِهْ (رَمَزِيْ خُوْى لِيْ بِيْ) فَهْرْمُوْى:
(نِهْ بُوْ هُوْرِهِيْرِهْ رَاسْت دِهْ فِهْرْمُوْى، مَنِيْش نِهْ مِهْ لِهْ پِيْغِهْ مِهْ بَر بِيْ سْتُوْ وِهْ)
جَا كَاتِيْ ثِيْبِيْنُوْ عُوْمَهْر فَهْر مَآيْ شْتِهْ كِهْ يِ عَائِيْ شِهْ يِ ژْنِهْ وِت، فَهْرْمُوْى: (قِيْرَات
كِهْ لِيْ كِيْ زُوْرْمَآن لِهْ كِيْ سِ خُوْ مَآن دَاوِهْ). (بِرَوَانِهْ: تاج/١/٥٥٧-١ ز - ٢١٠).

نِهْ وِ شُوْ يَنْ نَآنِهْ يِ كِهْ نُوْ يَزِيْآن تِيَا بَاش نِيْ يِهْ

٦٣٥- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ:
فِي مَرَضِهِ الَّذِي مَاتَ فِيهِ: (لَعَنَ اللَّهُ الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى اتَّخَذُوا قُبُورَ أَلْيَائِهِمْ
مَسْجِدًا) قَالَتْ: وَلَوْلَا ذَلِكَ لَأَبْرَزُوا قَبْرَهُ، غَيْرَ أَنِّي أَخَشَى أَنْ يُتَّخَذَ مَسْجِدًا.
(الحديث ١٣٣٠) ٤٦.

(٤٥) أخرجه مسلم في عدة مواضع (عيني/ ١٢٧/٨).

-المترجم-

(٤٦) أخرجه مسلم في المساجد ومواضع الصلاة، باب: النهي عن بناء المساجد غلي القبور، رقم: ٥٢٩.

عائیشه (رمزی خوی ئی بئ) کاتی فریشتهی مهرگ هات بو خزمهتی چه زرمهت دروودی خوی لهسهر بئ. له کاتی سه ره مهرگدا، چه زرمهت دروودی خوی لهسهر بئ. پارچه په کی گول گولی، دابوو بهسهر پرووی خویدا، ناوبه ناو که پارچه که خهفه و تهنگه نهفه سی ده کرد، پرووی خووی لادهدا وه له م کاتی سه ره مهرگدا فهرمووی: (له عنهت و نهفرینی خودا له جووله که و گاوربی، که گۆری پیغه مبه رهکانی خویان کردوو به مزگهوت). پیغه مبه ره دروودی خوی لهسهر بئ. بهمه هه ره شهی له م کرداره ناپه سه ندهیان ده کرد نه بادا موسولمانه کانیش چاو له وان بکه و گۆری پیغه مبه ره دروودی خوی لهسهر بئ. بکه به مزگهوت و نویژو په رستشی تیدابکه و به ره به ره له پاش پۆزگاریکی دوورو دریز گۆره که خۆشی به رستن. عائیشه (رمزی خوی ئی بئ) فهرمووی: دهی نه گهر له بهر ئه م مه ترسییه نه بوایه گۆره که ی پیغه مبه ریان دروودی خوی لهسهر بئ. دهرئه خست خانوویان به سه ره وه نه ده کرد، گهرچی من هه ره مه ترسی ئه وه م هه یه که گۆره که ی بکریت به مزگهوت) سوپاس بوخوا که هه تا ئیستا گۆره که ی نه و په ری ریژی ئایینی ئی ده گیری، به لام ئه وه ی عائیشه مه ترسی ئی کردوو، له سایه ی خواوه رووی نه داوه. (بروانه: تاج (۳+۲+۱/۳۶۶/۱/).

نویژ خوین له کوئی ته ره مه وه ده وه ستی

۶۳۶- عَنْ سَمْرَةَ بْنِ جُنْدَبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: (صَلَّيْتُ وَرَاءَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى امْرَأَةٍ مَاتَتْ فِي نَفْسِهَا فَقَامَ عَلَيْهَا وَسَطُهَا). (الحديث ۱۳۳۱) ٤٧:

سه موورهی کوری جوندوب (رمزی خوی تی بی) فهرمووی: له پشته پیغه مبهروهه دروودی خوی لهسر بی. نویژی مردووم بهکومه لی (بهجه ماعت) لهسر تهرمی ژنیک کرد، له زهستانیدا مردبوو، پیغه مبهه دروودی خوی لهسر بی. له نویژه کهدا له ناوهراستی تهرمه کهدا وهستا بوو (تاج/۱/۵۵۸/۲ - ش/د/ت/ن).

۶۳۷- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّه صَلَّى عَلَى جَنَازَةٍ، فَقَرَأَ بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ، فَقَالَ: لِيَعْلَمُوا أَنَّهَا سُنَّةٌ. (الحديث ۱۳۳۵) ^{۴۸}:

تهلحهی کوری عهبدو لالا (رمزی خوی تی بی) ده لیت: لهسر تهرمی له پشته ئیبنو عهباسه وه نویژی مردووم بهجه ماعت (بهکومه لی) کرد، له پاش نه لالاو نه کبهری نویژ دابهستن سوورتهی فاتیحای خویند، که دیباچه و سه رتهای قورنانی پیروژه، له پاشا که لی بووه وه فهرمووی: (بویه وام کرد تاموسولمانان بزنان که خویندنی فاتیحا له نویژی مردوودا یاساو رپفتارو ریبازی پیغه مبهه خویه تی) (تاج/۱/۵۵۲/۴ - ب/د/ت/ن).

مردوو له ناو گۆردا شت ده بیستی و گفتوگۆ ده کا

۶۳۸- عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (الْعَبْدُ إِذَا وُضِعَ فِي قَبْرِهِ وَتَوَلَّى وَذَهَبَ أَصْحَابُهُ، حَتَّى إِذَا لَيْسَ مَعَهُ قَرَعٌ نَعَالِهِمْ أَنَاهُ مَلَكَانِ فَأَقْعَدَاهُ فَيَقُولَانِ لَهُ: مَا كُنْتَ تَقُولُ فِي هَذَا الرَّجُلِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَيَقُولُ: أَشْهَدُ أَنَّهُ عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ، فَيَقَالُ: انْظُرْ إِلَى مَقْعَدِكَ مِنَ النَّارِ أْبَدَلَكَ اللَّهُ بِهِ مَقْعَدًا مِنَ الْجَنَّةِ، قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (فَيَرَاهُمَا

(۴۸) لم يوافقته مسلم علي تخريجه (فتح ۲/ ص ۳۰۶ حديث رقم: ۱۳۹۴، خاتمة كتاب

جَمِيعًا، وَأَمَّا الْكَافِرُ، أَوْ الْمُنَافِقُ، فَيَقُولُ: لَا أَذْرِي، كُنْتُ أَقُولُ مَا يَقُولُ النَّاسُ،
فَيَقَالُ: لَا ذَرَيْتَ، وَلَا تَلَيْتَ، ثُمَّ يُضْرَبُ بِمِطْرَقَةٍ مِنْ حَدِيدٍ ضَرْبَةً بَيْنَ أُذُنَيْهِ،
فَيَصِيحُ صَيْحَةً يَسْمَعُهَا مَنْ يَلِيهِ إِلَّا الثَّقَلَيْنِ). (الحديث ١٣٣٨ - طرف
في: ١٣٧٤) ٤٩:

ئەنەسى كۆرى مالىك (رەزى خەي ئى بىن) فەرموۋى: خۆشەويست دروودى خەي لەسەر بىن.
فەرموۋى: (كاتى بەندە دايدەنن لىناو گۆرەكەيداۋ ھاورپىكانى بەرەو
دواۋە دەگەپنەۋە، ھىشتا گوۋى لەچرپەي كەۋشەكانيانە، دوو فرىشتە
(كە ناويان نەكىرو مونكىرە) دەگەنەسەرى و دايدەننىشىنن و پىي دەلئىن:
باومرپت چىيە دەربارەي ئەم پىاۋە ؟ واتە: باومرپت چىيە دەربارەي
موحەمەد دروودى خەي لەسەر بىن. فەرموۋى: (جائەۋەي موسولمان بى دەلئى:
ئاگادارم كە ئەم پىاۋە كە ناۋى موحەمەدى كۆرى عەبدوللايە، بەندەو
پىغەمبەرى خودايە، ئەۋجا پىي دەگوترى: ئا ئەۋە جىگەي تۆ بوو لە
ئاگرى دۆزەخا، سەيرى كە، خودا بۆي گۆرپتەۋە بەو شوپنە خۆشە لە
بەھەشتا، جائەۋىش ھەردوۋ جىگەكە بەچاۋى خۆي دەبىنئى) ھەزەرەت .
دروودى خەي لەسەر بىن. فەرموۋى: (بەلام بىپروا) يافەرموۋى: (بەلام ناپاك =
مونافىق = دوو پروو، كەھەمان پرسىياري ئى دەكەن دەلئى: ئاگام لەھىچ
نىيە، ئەۋەندە ھەيە سەيرى دەمى خەلگم كردوۋە، ئەۋان چىيان گوتوۋە
منىش ئەۋەم گوتوۋە! ئەۋجا دەلئىن دەك ھەرنەزانىت ! ئىتر يەك گورزى
ئاسنىنى ئى دەدەن، دەدەن لەنىۋانى ھەردوۋ گوۋى، ئەۋسا يەك قىزە دەكا
ھەرچى لەدەۋرۋبەرەتەي دەبىيىستى، مەرۇف و جنۆكە نەبى، ئەم دوو
رەگەزە نايىبىستن !). (تاج/١/٥٨١ - ش/د/ت/ن).

(٤٩) أخرجه مسلم في الجنة وصفة نعيمها وأهلها، باب: عرض مقعد الميت من الجنة أو النار عليه، رقم: ٢٨٧٠.

نہم فرمودہ دیہ لہ گہل نہر موودہ کی دوائ، بہ لکھ کی رؤشنہ لہ سہر نہم بابہ تانہ

- سزای گۆر راستہ و ہہیہ.
 - پرسیری نہ کیرو مونکیر ہہقہ.
 - مردوو لہ ناو گۆردا دہ بیستی، قسہ دہکا، دادہ نیشی دہ بینی، قیزہ و ہاتوو ہاوار دہکا، چاوو گوئی و زمان و نہندامی تری ہہیہ، جہستہ ی ہہیہ، شتی بہ باشی لہ بیر دہمی نی، فریشتہ دہ بی نی، شایہ تو ومانی سوودی ہہیہ بوی، پیلینیانی لہ سہر تاوانی خوی لہ سہری دہکھوی !
 - گیانلہ بہرانی تر خوا پہنامان بدات. نامین - بیجگہ لہ نادہ میزادو جنوگہ - دہنگی مردوو دہ بیستن.
 - بہہشت و دۆزخ نیستا ہہن و دروستکراون.
 - دوعای خیر و شہر لہ پاش مردنیش کاریگہرییان ہہیہ.
 - ناشتن لہ شوینی پیروزو شوینی چاکدا پہسہندہ.
- ۶۳۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: (أُرْسِلَ مَلَكُ الْمَوْتِ إِلَى مُوسَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فَلَمَّا جَاءَهُ صَكُّهُ، فَرَجَعَ إِلَى رَبِّهِ، فَقَالَ: أُرْسَلْتَنِي إِلَى عَبْدٍ لَأُيْرِدَ الْمَوْتَ، فَرَدَّ اللَّهُ عَلَيْهِ عَيْنَهُ، وَقَالَ: ارْجِعْ فَقُلْ لَهُ يَضَعُ يَدَهُ عَلَى مَنْ ثَوْرٍ، فَلَهُ بِكُلِّ مَا غَطَّتْ بِهِ يَدُهُ بِكُلِّ شَعْرَةٍ سَنَةٌ. قَالَ: أَيُّ رَبِّ تُمْ مَاذَا؟ قَالَ: تُمْ الْمَوْتُ. قَالَ: فَالآنَ، فَسَأَلَ اللَّهُ أَنْ يُدْنِيَهُ مِنَ الْأَرْضِ الْمُقَدَّسَةِ رَمِيَّةً بِحَجَرٍ). قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (فَلَوْ كُنْتُ تُمْ لَأَرَيْتُكُمْ قَبْرَهُ إِلَى جَانِبِ الطَّرِيقِ عِنْدَ الْكَيْبِ الْأَخْمَرِ). (الحديث ۱۳۳۹ - طرف في: ۳۰۴۷) °:

ئەبو ھوریرە - دروودی خوی لەسەر بێ - فەرمووی کە پیغەمبەر - دروودی خوی لەسەر بێ - فەرمووی: (فریشتە ی گیان کیشان بە فەرمانی خودا دەچی بۆ لای پیغەمبەر موسا - دروودی خوی لەسەر بێ - کاتی دەگاتە خزمەتی، موسا مستەکوڵە یەکی ئی دەدا، چاویکی قەلپووج دەکا، جا فریشتە کە دەگەریتەووە بۆ لای خودا دەفەرموی: تۆ منت ناردوووە بۆ لای بەندەیی کە نایەوئ بمرئ! جا خودا چاوی چاک دەگاتەووە، دەفەرموی: بچۆرەووە بۆ لای و پئی بلی: دەستت دابنئ لەسەر پشتی جوانە گایی، چەند موو بوو بەژێر دەستتەووە لەباتی ھەر مووی، لەو مووانە سائی تریش بژی، موسا فەرمووی: ئەو پەرورەدگارم! لەپاش ئەووە چی؟ فەرمووی: لەپاش ئەووەش ھەر مردنە، موسا فەرمووی: کەواتە با ئیستا بئ، بەلام داوی لە خودای گەورە کرد کەوا نزیکی بکاتەووە لەخاکی پیرۆزەووە کە بە قەد یەک بەردە ھاویژی بمینئ بۆی! جا خوشەوپیست - دروودی خوی لەسەر بێ - فەرمووی: ئەگەر ئیستا من لەوئ بوومایە گۆرە کەیم نیشان دەدان، کەوا لە تەنیشت ریگە کەووە لە بن تەپۆلکە لە سوورە کەدایە، بەردە ھاویژیکی دەمینئ بۆ بەیتول مەقدیس) (تاج/۴/۳۸۱ - ش):

بەلگە یە لەسەر ناشتنی تەرم لە شوینی پیرۆزدا، ھەروا لە تەنیشت گۆری پیاوچاکانەووە.

ئەم جۆرە فەرموودە یە جۆرە غەیبیەتیکی وا تیادا، باش وایە بەبئ عیلم قەسە ی ئی نەکرئ.

نوێژ لەسەر تەرمی شەھید

۶۴۰ - عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَجْمَعُ بَيْنَ الرَّجُلَيْنِ مِنْ قَتْلَى أَحَدٍ، فِي تَوْبٍ وَاحِدٍ، ثُمَّ يَقُولُ: (أَيُّهُم

أَكْثَرُ أَخَذًا لِلْقُرْآنِ)، فَإِذَا أُشِيرَ لَهُ إِلَى أَحَدِهِمَا قَدَّمَهُ فِي اللَّحْدِ، وَقَالَ: (أَنَا شَهِيدٌ عَلَى هَؤُلَاءِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ)، وَأَمَرَ بِدَفْنِهِمْ فِي دِمَائِهِمْ وَلَمْ يُعَسَّلُوا، وَلَمْ يُصَلَّ عَلَيْهِمْ. (الحديث ١٣٤٣ - اطرافه في ١٣٤٥، ١٣٤٦، ١٣٤٧، ١٣٤٨، ١٣٥٣، ٤٠٧٩) ٥١:

جَابِرِي كُورِي عَهْدُ لَوْلَا (رهزي خوي لي بن) فهِرْمُوِي: يَبْغِهِ مَبْهَر دروودي خوي له سمر
بن شه هیده گانی شهر ی ثوحودی، دوو پیاو، دوو پیاو، ده خسته ناو یه ک لو
جله وه له باتی کفن، ئه و جا ده یفه رموو: (کامیان له م دووانه، زیاتر
قورئانی له بهر بووه، ئه و میانی له ئه لحه ده که دا ده خسته لای قیبله وه !).

وه فهِرْمُوِي (رهزي خوي لي بن) (له رۆژی قیامه تا من خۆم ناگاداری ئه مانه
ده که م و ده بم به شایهت بۆیان و شایهتیان بۆ ده دم که گیانی شیرینی
خۆیان، له پیناوی خودادا به خت کردوو، له پاشدا فه رمانی فه رموو که
هر به خۆین و خورکه ی خۆیا نه وه ناشتیان، نه شوێردان و نه نوێژیان
له سهر کرا) (تاج/١/٥٤٧ - ب/د/ت/ن).

٦٤١ - عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
خَرَجَ يَوْمًا فَصَلَّى عَلَى أَهْلِ أُحُدٍ صَلَاتَهُ عَلَى الْمَيِّتِ، ثُمَّ انْصَرَفَ إِلَى الْمَنْبَرِ،
فَقَالَ: (إِنِّي فَرَطُ لَكُمْ، وَأَنَا شَهِيدٌ عَلَيْكُمْ، وَإِنِّي وَاللَّهِ لَأَنْظُرُ إِلَى حَوْضِي الْآنَ
وَإِنِّي أُعْطِيتُ مَفَاتِيحَ خَزَائِنِ الْأَرْضِ أَوْ مَفَاتِيحَ الْأَرْضِ وَإِنِّي وَاللَّهِ مَا أَخَافُ
عَلَيْكُمْ أَنْ تُشْرِكُوا بَعْدِي، وَلَكِنْ أَخَافُ عَلَيْكُمْ أَنْ تَنَافَسُوا فِيهَا). (الحديث
١٣٤٤ - اطرافه في: ٣٥٩٦، ٤٠٤٢، ٤٠٨٥، ٦٤٢٦، ٦٥٩٠) ٥٢:

(٥١) لم يوافقته مسلم علي تخريجه (فتح / ٣ / ٣٠٦ ح / ١٣٩٤ خاتمة) - المترجم

(٥٢) أخرجه مسلم في فضائل النبي صلى الله عليه وسلم ، باب: حوض نبينا صلى الله
عليه وسلم وصفته (ج/ ١٥ ص ٥٧/ طبقة ٢. شرح صحيح مسلم للنووي). - المترجم

عوقبەى كورپى عامر (رمزى خوى لى بى) دىھەرموئى: پۇژى پىڭەمبەر درودى
 خوى لەسەر بى: لەپاش ھەشت سال لە شەھىد بوونى شەھىدانى ئوھود، لەمال
 دەرچوو، رۇيشت نوژى مردووى لەسەر شەھىدانى غەزى ئوھود كرد،
 لەپاشا كەگەراپەوھ بۇ مەدینە درودى خوى لەسەر بى: رۇيشتە سەر دوانگەكەو، وەك
 خواخافىزى لەزىندووان و مردووان بكا، فەرمووى: (خۆم بەرايى و
 پىشەرەوتانم لەپىش گەلى ئىسلامى خۆمەوھ دەرپۇم، تائەوان دىن ھەوزى
 كەوسەريان بۇ نامادە دەكەم، خۆم چاودىرم بەسەرتانەوھ لەھەردوو
 جىھاندا كەردەموكانى ئۆھم پى نىشان دەدرى و لە قىامەتدا شاھەتتە بۇ
 دەدەم، سوپىندم بەخودا مەن ئىستاكە لەم دەمەدا ھەوزى كەوسەر - كە
 ھەوزى تايبەتى خۆمەو ژوانگەى خۆم و ئۆمەتمەو پىشوازى ئۆمەتمى لە
 بەھەشتا لەسەر دەكەم - ئا ئىستا وا لەبەرچاوم و، بەچاوى سەر تەماشى
 ئەو ھەوزە دەكەم، بىگومان كلىلەكانى گەنجىنەكانى زەوى ھەموو
 خەلاتكراون بە مەن، يا فەرمووى: كلىلەكانى زەوى دراون بە مەن، كەواتە:
 زوو يادەرنىگ گەلى ئىسلام دەست دەگرن بەسەر ئەو ولاتانەدا، بەخودا
 تازە مەن مەترسىم لەوھ نەماوھ كە ئۆھ خوا نەخواخستە، لەپاش مەرگى
 مەن بچنەوھ سەر بىتپەرستى و فرەخودايى و شتى واو دەست بکەنەوھ بە
 بىتپەرستى، بەپشتى خودا شتى واتازە لەتیکراى ئۆمەتم رووناداتەوھ، تاك
 و تەرايش ئەو گەرنىگەى نىيە، بەلام ترسى ئەوھم لىتان ھەيە، كەئۆھش
 وەك نەتەوھكانى تری پىش خۇتان، كە لەسەر پروپىتى دنيا، لەناو خۇتاننا
 بچن بەگزیەكاو تىك بەربىن و لەناوبچن وەك چۆن ئەوان لەسەر شتىوا
 لەناوچوون). (تاج ۴/ ۳۶۸ + تاج ۱۰/ ل ۵۶/۱).

داواى نيمان هينان له منال دهكرى

۶۴۲- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَخْبَرَهُ أَنَّ عُمَرَ انْطَلَقَ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي رَهْطٍ قَبْلَ ابْنِ صَيَّادٍ، حَتَّى وَجَدُوهُ يَلْعَبُ مَعَ الصَّبْيَانِ، عِنْدَ أَطْمِ بَنِي مَعَالَةَ، وَقَدْ قَارَبَ ابْنُ صَيَّادٍ الْحُلْمَ، فَلَمْ يَشْعُرْ حَتَّى ضَرَبَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَدَهُ، ثُمَّ قَالَ لِابْنِ صَيَّادٍ: (تَشْهَدُ أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ)، فَتَطَرَّأَ إِلَيْهِ ابْنُ صَيَّادٍ، فَقَالَ: (أَشْهَدُ أَنَّكَ رَسُولُ الْأُمِّيِّينَ)، فَقَالَ: ابْنُ صَيَّادٍ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (أَتَشْهَدُ أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ)، فَرَفَضَهُ، وَقَالَ (آمَنْتُ بِاللَّهِ وَبِرَسُولِهِ)، فَقَالَ لَهُ: (مَاذَا تَرَى ؟) قَالَ ابْنُ صَيَّادٍ: يَأْتِينِي صَادِقٌ وَكَاذِبٌ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (خُلْطَ عَلَيْكَ الْأَمْرُ). ثُمَّ قَالَ لَهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (إِنِّي قَدْ خَبَأْتُ لَكَ خَبِيئًا). فَقَالَ ابْنُ صَيَّادٍ: هُوَ الدُّخُّ، فَقَالَ: (اخْسَأْ، فَلَنْ تَعْدُوَ قَدْرَكَ)، فَقَالَ عُمَرُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: دَعْنِي يَا رَسُولَ اللَّهِ أَضْرِبُ عُنُقَهُ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (إِنْ يَكُنْهُ فَلَنْ تُسَلِّطَ عَلَيْهِ وَإِنْ لَمْ يَكُنْهُ فَلَا خَيْرَ لَكَ فِي قَتْلِهِ). (الحديث ۱۳۵۴ - اطرافه في: ۳۰۵۵، ۶۱۷۳، ۶۶۱۸).

وَقَالَ سَالِمٌ سَمِعْتُ ابْنَ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، يَقُولُ: انْطَلَقَ بَعْدَ ذَلِكَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَبِي بَنُ كَعْبٍ، إِلَى التَّخْلِ الَّتِي فِيهَا ابْنُ صَيَّادٍ، وَهُوَ يَخْتَلُ أَنْ يَسْمَعَ مِنْ ابْنِ صَيَّادٍ شَيْئًا، قَبْلَ أَنْ يَرَاهُ ابْنُ صَيَّادٍ، فَرَأَاهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ مُضْطَجِعٌ، يَعْنِي فِي قَطِيفَةٍ، لَهُ فِيهَا رَمْزَةٌ أَوْ زَمْرَةٌ، فَرَأَتْ أُمُّ ابْنِ صَيَّادٍ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ يَتَّقِي بِجُدُوعِ التَّخْلِ، فَقَالَتْ لِابْنِ صَيَّادٍ: يَا صَافٍ وَهُوَ اسْمُ ابْنِ صَيَّادٍ، هَذَا مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَتَارَ ابْنُ صَيَّادٍ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (لَوْ تَرَكْتُهُ بَيْنَ). (الحديث ۱۳۵۵ - اطرافه في: ۲۶۳۸، ۳، ۳۳، ۶۱۷۴، ۳۰۵۶) ۵۳:

عەبدوللای کوری عومەر - رمزی خۆیان ئی بێن - فەرمووی: عومەری کوری خەتتاب (رمزی خۆی ئی بێن) لە گەڵ دەستەیی لە یارانی پیڤەمبەردا - دروودی خۆی لەسەر بێن - لە خزمەتی حەزەرەتدا دەرچوون - دروودی خۆی لەسەر بێن - بۆ سووسەکردنی باسی ئیبنو سەیاد، کە دەیدۆزنەو، دەروانن لەناو دەستەیی منالای یاری دەکات لەلای قەلاکەیی بەنی مەغالە لەمەدینە، ئەو کاتە ئیبنو سەیاد نزیکەی ڕەسییدە بوون بوو، ئیبنو سەیاد بە خۆی نازانی هەتا پیڤەمبەر - دروودی خۆی لەسەر بێن - لە پشتهو دەستی دەمالی بە پشتیدا، لە پاشا فەرمووی: (ئایا شایەتی دەدەیی کە من پیڤەمبەری خودام؟) جا ئیبنو سەیاد تەماشای پیڤەمبەری کردو گوتی: شایەتی دەدەم کەتۆ پیڤەمبەری عەرەبە نەخویندەوارە بێ سەوادەکانی، ئەنجا گوتی: ئەی تۆ شایەتی دەدەیی کە من پیڤەمبەری خودام؟ پیڤەمبەریش - دروودی خۆی لەسەر بێن - شتی وای نەسەلاندو فەرمووی: (باوێرم بەخودا پیڤەمبەرانێ خودا هەیه) ئەنجا پیڤەمبەر - دروودی خۆی لەسەر بێن - پێی فەرموو: (لەهەواڵە نەینییەکان، لە دەنگوباسی غەیب چی ئی دەزانی؟) گوتی: راستیشم بۆ دئی و درۆیشم بۆ دئی.

پیڤەمبەر - دروودی خۆی لەسەر بێن - فەرمووی: (سەریان ئی شیواندووی) لە پاشا پیڤەمبەر - دروودی خۆی لەسەر بێن - فەرمووی پێی: (من شتیکم بۆ گرتوویتە ناو دڵم، ئایا دەتوانی کە هەڵی بهێنی و بزانی چی وا لەدڵما) گوتی: ئەو دوو خە ! پیڤەمبەر - دروودی خۆی لەسەر بێن - پێی فەرموو: (چغەت ئی بێ ! رادەت ناکەوئ لە پلەوپایەیی خۆت - کە پلەیی کوڵەنانی و کاهینییه - سەرکەویت و پەیی بەغەیبی خودایی ببەیی و بجیتە پایەیی پیڤەمبەران).

عومەری کوری خەتتاب (رمزی خۆی ئی بێن) فەرمووی: (ئەی پیڤەمبەری خودا لێم گەڕی با لە گەردنی بدم، پیڤەمبەر - دروودی خۆی لەسەر بێن - فەرمووی: (ئەگەر ئەو بێ - واتە: ئەگەر ئیبنو سەیاد جەجال بێ - تۆ دەرەقەتی نایەیی،

خُوْ نه گهر نه ویش نه بیْ خیر له کوشتنیدا نییه بۆ تۆ. (تاج/ ۱۰-۲۴۸- ز - ۹۶ - ش د ت).

عه بدوللای کورێ عومهر -رمزای خوابان لی یئ- فهرمووی: له پاشدا جاریکی تریش پیغه مبههر -دروودی خوای لسههر یئ- خۆی و ئوبهیی کورێ کهعب چوون بۆناو ئه و باخه خورمایهی که ئیبنوصه ییاد لهوئ بوو، پیغه مبههر -دروودی خوای لسههر یئ- خۆی ده دایه پهنا بنکی داره خورماکان و له پال قه دی داره خورماکانه وه، به ماته مات به نه سپای ده چوو به پشه وه، به لکو پیش نه وهی که له ئیبنوصه ییاد ناشکرا بی، به دزه شتیکی لی ببیستی، ئیبنو صه ییاد له سههر رایه خێ پال که وتبوو، له ناو پارچه یی قه یفه دا بوو، له بهر خۆیه وه له ناو قه دیفه که دا ورته ورتی بوو، دایکی ئیبنوصه ییاد له و کاته دا پیغه مبههری بینی، که وا خۆی ده داته پهنا قه دی داره خورماکان، له بهر نه وه کوره که ی ناگادار ده کاته وهو بانگی دهکا: صافی! نه وه مو حوممه ده. ئیبنوصه ییاد راده په رێ، پیغه مبههر -دروودی خوای لسههر یئ- فهرمووی: (نه گهر دایکی لی بگه رایی خۆی ناشکرا ده کرد).

۳۴- عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: (كَانَ غُلَامٌ يَهُودِيٌّ، يَخْدُمُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَمَرَضَ، فَأَتَاهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَعُوذُهُ، فَقَعَدَ عِنْدَ رَأْسِهِ، فَقَالَ لَهُ: (أَسْلِمَ) فَتَنَظَرَ إِلَى أَبِيهِ وَهُوَ عِنْدَهُ، فَقَالَ لَهُ: أَطْعَمَ أَبَا الْقَاسِمِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَأَسْلَمَ، فَخَرَجَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ يَقُولُ: (الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَلْقَدَهُ مِنَ النَّارِ). (الحديث ۱۳۵۶ - طرفه في: ۵۶۵۷) ٥٤

ئه نهس (رمزای خوای لی یئ) فهرمووی: جاران له مه دینه کورپکی جووله که هه بوو، خزمه تی پیغه مبههری ده کرد، کوره که نه خۆش کهوت، پیغه مبههر.

دروودی خوی لهسەر بـ: چوو بۆ سەردانی، له سەرىنيهوه دانىشت و پيى فهرموو: (موسولمان ببه) كورەكهيش باوكى لهلايهوه بوو سەيرىكى باوكى كرد، باوكيشى پيى گوت: بهگويى ئەبو القاسم بکه، جا ئەویش موسولمان بوو، پيغه مبهريش -دروودی خوی لهسەر بـ: که ته شريفى هه لساو رويشت فهرمووى: (سوپاس بۆ خودا که له ناگرى دۆزهخ رزگارى کرد). (تاج/۴/۱۸۵).

٤٤٦- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (مَا مِنْ مَوْلُودٍ إِلَّا يُولَدُ عَلَى الْفِطْرَةِ، فَأَبَوَاهُ يُهَوِّدَانِهِ، أَوْ يُنَصِّرَانِهِ، أَوْ يُمَجِّسَانِهِ، كَمَا تُنْتَجُ الْبَهِيمَةُ بِهَيْمَةٍ جَمْعَاءَ، هَلْ تُحِسُّونَ فِيهَا مِنْ جَدْعَاءَ). ثُمَّ يَقُولُ أَبُو هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: (فِطْرَةُ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ). (الحديث ١٣٥٩- اطرافه في: ١٣٥٨، ١٣٨٥، ٤٧٧٥، ٦٥٩٩) °°

ئەبو هورەيره (زمای خوی ئ بـ) دهفهرموئ: (له پيغه مبهري خۆشهويستهوه -دروودی خوی لهسەر بـ: دهفهرموئ: (هه موو مندائى كاتى لهدايك دهبى، بهسروشت، بهخودا كرد نامادهيه بۆ قه بوئى ئايينى پاك، ئەگەر وازى ئى بهيئىرى بەردەوام دەبى لهسەر خوداناسى، بهلام لهوهودوا باوك و دايكى و نهريت و دەستووور و باوى ناو كۆمەل دەيگۆرن و لهپى دەرى دهكەن، جابهيه دهيكەن به جوولهكه، ههيه دهيكەن بهگاور، ههيه دهيكەن به ئاگرپه رست، ههيه دهيكەن به جوړى تر، بهئى هه موو مندائى، ههروهك چۆن بهچكهى نازەل و مالات له سەرەتاوه، بهتهواوى و بهبى كه م و كورى لهدايك دەبن: ئەوهتائى نابينن كه بهچكهيى لهو بهچكانه، لهكاتى لهدايكبووندا، لووتى برابى، يا گوپى قرتابى، ياكەمى و كورتى و ناتەواوييهكى ههبى، بهلام

پاش له‌دايك بوون، لیان كوۆل ده‌كرئ، یان لووت و گوۆ و ده‌ست و قاجییان، هی هه‌ندیکیان ده‌قرتی (! ئینجا نه‌بو هوره‌یره (رمزی خوی ن بئ) فه‌رمووی: نه‌گهر چه‌زیش ده‌که‌ن بو پشتیوانی ئه‌م باسه ئه‌م ئایه‌ته بخویننه‌وه: ﴿فَطَرَهُ اللَّهُ الَّذِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تُبْدِلُ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ - ۳۰/۲۰﴾

واته: نه‌و ره‌وشت و سروشته پاکه خودا کرده بگرن، که خودای گه‌وره له سه‌ره‌تاوه، به‌نی ئاده‌میزادی له‌سه‌ر دروست کردووه، نه‌وه ئایینی راستی دروستی ده‌ستکردی خودا خو‌یه‌تی، بو‌یه هه‌رگیزو هه‌رگیز گۆرینی بو نییه). (تاج/۱/۳۸- س/د/ت).

داواى باوهر هينان له بى بىروا له‌كاتى سه‌ره مه‌ركا

٦٤٥- عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيْبِ رَحِمَهُ اللَّهُ عَنْ أَبِيهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَخْبَرَهُ أَنَّهُ: لَمَّا حَضَرَتْ أَبَا طَالِبٍ الْوَفَاةُ، جَاءَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَوَجَدَ عِنْدَهُ أَبَا جَهْلٍ بْنُ هِشَامٍ، وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي أُمَيَّةَ بْنِ الْمُغِيرَةِ، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِأَبِي طَالِبٍ: (يَا عَمُّ! قُلْ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، كَلِمَةً أَشْهَدُ لَكَ بِهَا عِنْدَ اللَّهِ) فَقَالَ أَبُو جَهْلٍ، وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي أُمَيَّةَ: (يَا أَبَا طَالِبٍ، أُرْغَبُ عَنْ مِلَّةِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ، فَلَمْ يَزَلْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَعْزِضُهَا عَلَيْهِ، وَيَعُودَانِ بَيْنَكَ الْمَقَالَةَ، حَتَّى قَالَ أَبُو طَالِبٍ آخِرَ مَا كَلَّمَهُمْ هُوَ عَلَى مِلَّةِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ، وَأَبَى أَنْ يَقُولَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (أَمَّا وَاللَّهِ لَأَسْتَغْفِرَنَّ لَكَ مَا لَمْ أَتُكِّمْ أَنَّهُ عَنْكَ)، فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى فِيهِ: (مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ) الْآيَةُ. (الحديث ١٣٦٠- اطرافه في: ٣٨٨٤، ٤٦٧٥، ٤٧٧٢، ٦٦٨١) ٥٦:

سه عیدی کوری موسویب (رمزی خوی ئی بی) فهرمووی: باو کم (رمزی خوی ئی بی)
 فهرمووی: کاتی نیشانهی مردن له ئه بوتالیب دیاریداو هاته سه مردن،
 پیغه مبهه - دروودی خوی له سهه بی - چوو بۆلای، له و کاته دا ئه بوجه هل و عه بدو لای
 کوری ئه بو ئومه ییهی کوری موغیره ی له لا بوون، پیغه مبهه - دروودی خوی له سهه بی -
 فهرمووی: (ئه ی مامه بلی: لا اله الا الله، دمی کم به به لگهی باو ورو شایه تیت
 بو ددهم له لای خودا له سه ره ئه وه که تو ئه م ووشه پرۆزه یه ت قه بوول
 کردوه). به لام ئه بوجه هل و عه بدو لای کوری ئومه ییه - که له و کاته دا
 له وئ بوون - چوونه بن کلێشه ی و پیان گوت: ئه ی ئه بوتالیب! دمه وئ
 له ئایینی عه بدو لوته لیب و باو و باپیری خۆت لایه دیت و حاشای ئی بکهیت؟
 ئیتر ئه مانه گه ئی قسه یان له م باریه وه له گه ئدا کردو دلیان سارد دمر کرده وه،
 هه موو جارئ که پیغه مبهه - دروودی خوی له سهه بی - دهیدا به گویدا که شایه تمان به یئی،
 ئه وانیش وه ک شملئ شه پ به ره ره چییان ده دایه وه دوو باره ده یان گوته وه: ئای
 حاشا ده که ی له میلله ت و ئایینی باو و باپیری خۆت، هه تا کوو دواقسه ی
 ئه وه بوو گوتی پیان: که ئه وه له سه ره ئایینی عه بدو لوته لیبی باو کیتی، وه
 قاییل نه بوو که بلی: لا اله الا الله. ئیتر پیغه مبهه - دروودی خوی له سهه بی - فهرمووی:
 (ئه دیی به خودا هه ربۆت ده پارێمه وه داوای لیخۆش بوونت له خودا بو
 ده کم، به مه رجی خودا ئه وه م ئی قه دهغه نه کات جا خودای گه وره مه زن ئه م
 ئایه ته ی نارد ه خواره وه، که ده فهرموئ: ﴿مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَنْ
 يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُوا أُولِي قُرْبَى مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ أَصْحَابُ
 الْجَحِيمِ﴾. (سورة التوبة). (تاج/ ۶ ل- ۲۱۲ ش).

رافه و شیکردنه وه:

۱. ئه بو تالیب که مامه ی هه قی پیغه مبهه، واته: برای دایک و

باوکیه‌تی، ناوی عه‌بدوله‌نافی کورپی عه‌بدول موته‌لیبه، باوکی نیمامی عه‌لییه.

۲. ئەبو جه‌هل به‌کافری کوژراوه له‌غه‌زای به‌دردا (ب‌ر/تاج/ ۸ ل ۲۰۸).

ناوی عه‌مری کورپی ه‌شامی کورپی موغیره‌ی مه‌خزوومیه، که‌می خیل بوو، مابون بوو واته: به‌دناو بوو، مه‌شه‌وره به‌فیره‌ونی ئەم ئوممه‌تی ئیسلامه، کاتی پ‌یغه‌مبه‌ر درودی خ‌وای له‌سه‌ر ب‌ئ هه‌والی کوشتنی بیست، خ‌وی چوو ب‌و سه‌ر لاشه‌که‌ی تابزانی ر‌استه کوژراوه، که بینی ت‌و‌پاوه، ر‌اوه‌ستا له‌سه‌ری و فه‌رمووی: (سو‌پاس ب‌و خودا که به‌ه‌وی کوشتنی ئەم سته‌مکاره‌وه ئیسلام و موس‌و‌لمانانی سه‌ربه‌رزکرد) سی‌جار وای فه‌رموو. ئەبو‌جه‌هل ز‌و‌ر ئازاری پ‌یغه‌مبه‌رو موس‌و‌لمانانی ده‌دا (ب‌روانه: به‌رگی یه‌که‌م له‌م کت‌یبه پ‌ی‌رو‌زه فه‌رمووده‌ی ژماره ۱۷۲). ئەم مه‌لعوونه یه‌که‌م که‌س بوو، که له‌سه‌رده‌می ئیسلامدا سه‌ری ب‌پ‌رئ، کاتی پ‌یغه‌مبه‌ر به کوژراوی چوو سه‌ر لاشه‌که‌ی فه‌رمووی: (ئه‌ی دو‌ژمنی خودا! سو‌پاس ب‌و ئەو خودایه‌ی که ر‌یس‌وای کردی، ئەمه فه‌یره‌ونی ئەم ئوممه‌ته بوو، سه‌رو‌کی پ‌یشه‌وایانی ب‌پ‌روا‌کانه) ئەوجا کورنوش‌یکی سو‌پاسی ب‌و خودا برد، لاشه‌که‌ی تو‌و‌ر درایه ب‌یره‌که‌ی به‌دره‌وه.

۱. عه‌بدول‌ل‌ای کورپی ئەبو ئومه‌ییه، که‌رچی له‌پ‌یشدا ز‌و‌ر ئازاری موس‌و‌لمانانی داوه‌و، دو‌ژمنایه‌تی‌یه‌کی سه‌ختی به‌رابه‌ر به‌پ‌یغه‌مبه‌ر درودی خ‌وای له‌سه‌ر ب‌ئ ئەنجامداوه، به‌لام له‌پ‌یش ئازادکردنی شاری مه‌که‌دا ئیسلام بووه، وه‌ئ‌ی‌سلام‌یکی جوانی ئ‌ی دهر‌چوو، پ‌ورزای پ‌یغه‌مبه‌ره درودی خ‌وای له‌سه‌ر ب‌ئ. دایکی ناوی عاتیکه‌ی کچی عه‌بدول‌وته‌لیبه، برای باوکی هه‌زره‌رتی ئوم‌موسه‌له‌مه‌ی هاوسه‌ری پ‌یغه‌مبه‌ره درودی خ‌وای له‌سه‌ر ب‌ئ. له‌خ‌زمه‌ت پ‌یغه‌مبه‌ردا ئاماده‌ی فه‌ت‌ح‌ی مه‌که‌و غه‌زای حونه‌ین و غه‌زای تائیف

بووه، له غه زای تائیف تیرئ بهری ده که وئ، به و تیره شه هید ده بی. (بر: تاج/ ۳ ل/ ۱۳۹ ف/ ۶).

۲. سه عیدی کوړی موسه ییبه بی کوړی هه زن. سه عید تابیییه، باوکی و باپیره صه حابی بوون، له مه که که وه کوچیان کرد بو مه دینه، موسه ییبه ب بازارگان بوو، له و کو مه له یه، که له ژیر دره خته که ی شه جه ره توول ریضواندا په یمانی به ست له گه ل پیغه مبه ردا، هه وت فه رمووده ی گپرا ته وه، سیانیان له بوخاری پیر وژدا هه یه. هه زن پوژی ئازاد بوونی مه که ئیسلام بوو، په کی که بوو له پیا و ما قولانی قورپش، ناماده ی شه ری یه مامه بوو، له کاتی جینشینی نه بوبه کردا له پوژده که ی شه ری یه مامه دا شه هیدکرا، ره زاو ره حمه تی خوداو به ره که تی خودا له خو ی و له موسه ییبه بی کوړی و سه عیدی کوړه زای. سه عید تابیییه، په کی که له رجالی صه حیه یه په کی که له مه لا گه وره کانی مه دینه، که ناوداران به (فقهاء المدینه) له نزیکه ی چل هاوړپی پیغه مبه ره وه فه رمووده ی گپرا وه ته وه، داده نرئ به سه رومری تابیین، له سالی سییه می جینشینی عومه ری کوړی خه تتابدا له دایک بووه، له سالی نه وه دو چواری کوچیدا له سه رده می جینشینی وه لیدی کوړی عه بدوله لیک دا، فه رمانی هه قی به جیه ئاوه و مردووه، ره زاو ره حمه تی خوا له م کوړو باوک و باپیره بی. (بروانه: تاج / ۵ ل - ۳۳۱ + تاج/ ۱۰ ل - ۱۶۱ ف - ۱ + عمده القاری و/ ۸ ص ۱۸۰ العمده / ۲۲ ص ۲۰۷ + ئیصابه و ئیستیعباب، له ناوی (حزن و مسیّب) دا.

۳. ئه م فه رمووده یه:

أ- داده نرئ به مورسه لی صه حابی، چونکه له کاتی ئه م پروودا وه دا، که ئه م گفتوگو یه له نیوانی پیغه مبه رو نه بوتالیب و نه واندا پروودا وه، نه موسویب و نه هه زنی باوکی موسوئمان نه بوون و، موسه یبیش پروونی

نہ کردوہ تہ وہ کہ ئەم فەر موودہ یە لەکێ بیستووہ، بەلام مورسلی
 صەحابی برپاری مەر فووعی ھەبە، چونکە صەحابە ھەموویان عدولن.
 ب- ئەم فەر موودہ یە کہ بوخاری و موسلیم گیراویانە تہ وہ، دادەنری
 بەیەکێ لە فەر موودہ ئەفرا دەکانی صەحیحەین چونکە ئەم فەر موودہ یە
 کہ موسەیب دەگیر پتہ وہ، موسەیب یەک راوی ھەبە، کہ سەعیدی
 کورپەتی، بەلایەنی کەمە وہ بۆ ئەوہی رەفعی جەھالە، لە راوی ببی دەبی
 دوو راوی ببی، بەلام چونکە صەحابە ھەموویان دادپەر و مرن تاقە یەک
 راویشی ھەبی بەسە.

باسی خۆبەندەوہی نامۆزگاری لەسەر گۆرۆ

دانێشتن لە دەوری نامۆزگار

٦٤٦- عَنْ عَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كُنَّا فِي جَنَازَةٍ فِي بَقِيعِ الْغَرْقَدِ، فَأَتَانَا
 النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَعَدَ وَقَعَدْنَا حَوْلَهُ، وَمَعَهُ مِخْصَرَةٌ، فَكُنَّسَ، فَجَعَلَ
 يَنْكُتُ بِمِخْصَرَتِهِ ثُمَّ قَالَ: (مَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ، مَا مِنْ نَفْسٍ مَنفُوسَةٍ، إِلَّا كُتِبَ
 مَكَائِلُهَا مِنَ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ، وَإِلَّا قَدْ كُتِبَ: شَقِيَّةٌ، أَوْ سَعِيدَةٌ) فَقَالَ رَجُلٌ: يَا رَسُولَ
 اللَّهِ، أَفَلَا تُتَكَلَّمُ عَلَى كِتَابِنَا وَنَدْعُ الْعَمَلَ، فَمَنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ السَّعَادَةِ فَسَيَصِيرُ
 إِلَى عَمَلِ أَهْلِ السَّعَادَةِ وَأَمَّا مَنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ الشَّقَاوَةِ فَسَيَصِيرُ إِلَى عَمَلِ أَهْلِ
 الشَّقَاوَةِ؟ قَالَ: (أَمَّا أَهْلُ السَّعَادَةِ فَيُيسَّرُونَ لِعَمَلِ السَّعَادَةِ، وَأَمَّا أَهْلُ الشَّقَاوَةِ
 فَيُيسَّرُونَ لِعَمَلِ الشَّقَاوَةِ). ثُمَّ قَرَأَ: (فَأَمَّا مَنْ أُعْطِيَ وَاتَّقَى، وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَى ...) (الآية). (الحديث ١٣٦٢- اطرافه في: ٤٩٤٥، ٤٩٤٦، ٤٩٤٧، ٤٩٤٨، ٤٩٤٩، ٦٢١٧، ٦٦٠٥، ٧٥٥٢) ٥٧:

(٥٧) أخرجه مسلم في القدر، باب: كيفية خلق آدمي في بطن أمه وكتابة رزقه..

پیشەوا علی (رمزی خوئی ئی بی) فەرمووی: لەگەڵ تەرمیک بووین، لەگۆرستانی بەقیعول غەرقەد، پیڤەمبەر -دروودی خوئی لەسەر بی- تەشەریفی هات بۆلامان، پیڤەمبەر -دروودی خوئی لەسەر بی- تەشریفی دانیشت، ئیمەیش لەدەوری دانیشتین، حەزەمت دار دەستیکی بەدەستەووە بوو، سەری دانەواندو مات بوو، خۆش خۆش داردەستەگەیی دەخشاندا لە عەرزەگە، وەك کەسێ بەرۆشی شتێ بۆو بیر بکاتەو، ئەوجا فەرمووی: (یەك بەیەكتان، یەك بەیەکی دروست کراوان، لەسەرەتاو، لە ئەزەلدا جیگەیی هەم لە بەهەشت و هەم لە دۆزەخدا نووسراو، هەروا نووسراو کە بەدبەختە یا بەختەو). پیاویکیش لەیاران فەرمووی: ئەو پیڤەمبەری خودا! جا کەوا یە بۆ بەو نووسراوەمان پشت نەبەستین و پشتی ئی نەدەینەو و ئیتر واز لە کارو کردەوی چاکە بهینین، ئیمە چی بکەین و چی نەکەین، بۆ سوو دە، چونکە جیگەمان لە بەهەشتا، لەدۆزەخدا لەپیشدا، لە ئەزەلەو دیاریکراو. فەرمووی -دروودی خوئی لەسەر بی-: ئیو لەکاری چاکە سارد مەبنەو و کارو کردەوی خۆتان بکەن، قەدەر سەپکی خوداییە، چارەنووس رازیکی خوداییە، هۆش و ئەقڵی ئیو دەرکی حیکمەت و دانایی ئەو نەینییە ناکات، هەرکەسێ لەئەزەلدا، لەزانستی خودادا بۆ کوێ دروست کرابی، رێگەیی ئەوێ دەگری، جا لەسەر ئەم بنیاتە بەختیار رێگەیی چاکە دەگری و بەدکار رێگەیی خرابە، بەم پیڤە کاری باش نیشانەیی بەهەشت و خراب نیشانەیی دۆزەخ).

ئینجا پیڤەمبەر -دروودی خوئی لەسەر بی- لە بۆ پشتیوانی ئەم مەسەلەییە، ئەم ئایەتەیی خویندەو کە دەفەرمووی: ﴿فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى وَاتَّقَىٰ وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَىٰ... ۷۵-۷۴﴾.

واتە: جا هەرکەسێ مائی خوئی لەرێگەیی خودادا بدات، زەکات و

سہر فیترو بہشی بہشدارانی لی بداو، لہخودا بترسی و کو لہگوناه و تاوان بکاتہوہ، پہلاماری سہرو نامووس و مالی خہلکی نہدا، وہ لہ ہمان کاتدا پیئی وابی کہ چاکہ چاکہیہو خراپہ خراپہیہ، ئہوہ ئیمہش کہ خودای بہہقی ئیوہین ئہو کہسہ دہخہینہ سہر ریگہی چاکہو، نامادہی دہکہین بو گہشتن بہپلہی باش کہ شادبوونہ بہ دیداری خودای مہزن و چوونہ ناو بہہہشتی بہرینہ ۱). (بر: تاج/۷ ل/۲۵۳ ف/۱).

باسی خو کوشتن

۶۴۷- عَنْ ثَابِتِ بْنِ الصَّحَّاکِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (مَنْ حَلَفَ بِمِلَّةٍ غَيْرِ الْإِسْلَامِ، كَاذِبًا مُتَعَمِّدًا فَهُوَ كَمَا قَالَ، وَمَنْ قَتَلَ نَفْسَهُ بِحَدِيدَةٍ عَذَّبَ بِهِ فِي نَارِ جَهَنَّمَ). (الحديث ۱۳۶۳ - اطرافہ فی: ۴۱۷۱، ۴۸۴۳، ۶۰۴۷، ۶۱۰۵، ۶۶۵۲)^{۵۸}

ثابتی کوری ضحاک (رمزی خوی لی بن) لہپیغہمبہرہوہ - درودی خوی لہسر بن - دمفرموی: ہہرکہسی سویند بخوا بہمیللہتی غہیری ئیسلام، وہک ئہوہ بہ قہستی دل بلی: ئہگہر ناپاکی لہگہلی خوُم بکہم جوولہکہ ہم، وہ لہپاشا دروزن دہرچی و ناپاکی لہگہلی خوی بکا، ئہوہ وہک خوی دہلی وایہ، بہو قہسیہی کافر دہبی، وہ کہسی بہ شتی خوی بکوژی لہناو ناگری دوزہخیشا، دیسانہوہ بہو شتہیہ سزا دہدرپتہوہ، لہعنہت و نہفرمت کردنیش لہ موسوئمان بہ قہد کوشتنہکہی گوناہو، موسوئمان چی لہعنہتی لی بکہیت و چی بیکوژی چوون یہکہ، وہ ئہو کہسہی بہموسوئمان بلی: ئہی بی بروا ! ئہی کافر ! ئہوہ وہک بیکوژی وایہ (تاج/۳ ل/۳۲۵ ف/۳ - ش/د/ت/ن).

رافه و شیکردنه وه:

ثابیتی کوپی ضحاک نه نصاریه، له کومه ئی اصحاب الشجره یه، که پیان دهوتریت: تاقمه ی به یعه تولپیزوان، به لام نه وکاته منال بووه، ناماده ی غه زای به درو صولجی حوده یبیه و غه زای خه نده ق وحه مرانول نه سه د بووه. له اصابه دا ده فهرموئ: له سالی سی بیعته تا له دایک بووه، واقیدی ده فهرموئ: له سی کوجیدا له دایک بووه و له چل و پینج دا مردووه.

۶۴۸- عن جندب رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: (كَانَ بِرَجُلٍ جَرَّاحٌ فَقَتَلَ نَفْسَهُ فَقَالَ اللَّهُ بَدَرَنِي عَبْدِي بِنَفْسِهِ حَرَمْتُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ). (الحديث ۱۳۶۴ - طرفه في: ۳۴۶۳) ۵۹:

جوندوب (ره زای خوی ئی بن) له پیغه مبه ره وه - هرودی خوی له سر بن - ده فهرموئ (له نه ته وه کانی پیش ئیوه کابرای دهبی، زامار دهبی، جا ئارامی ئی هه لده گیرئ و چه قوی دینی و دهستی خوی پی لهت لهت دهکا، ئیتر خوینه که ی ناگیر سیته وه، تاده مرئ، خوی گه وره پیش ده فهرموئ: (ئهم بهنده یه دهست پیشکهری ئی کردم و په له ی له مردنی خوی کردو ئارامی نه گرت له ژیرباری خودادا، وامنیش له سر نه وه به هه شتم له و حهرام کرد). (تاج ۳۹/۹/ فت۱):

رافه و شیکردنه وه:

جندوبی کوپی عه بدوللای کوپی سوفیانی بوجه لی، له کوفه داده نیشت، له پاشا له به صره، ناودار بوو به جوندبی خیر، له پاش فیتنه که ی

ثیبنو زووبهیر مردووہ، (رمزی خوی لی بی) •

۶۴۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (الَّذِي يَخْنُقُ نَفْسَهُ يَخْنُقُهَا فِي النَّارِ، وَالَّذِي يَطْعُنُهَا يَطْعُنُهَا فِي النَّارِ). (الحديث ۱۳۶۵ - طرفه في: ۵۷۷۸) ۶۰

نہبو ہوریرہ (رمزی خوی لی بی) فہرمووی: پیغہمبہر درودی خوی لسمہر بی۔
فہرمووی: (ہرکہسی لہم جیہانہدا بہ ہہرشتی، یا بہ ہہرجوئی خوی بکوژی لہقیامہتیشدا دیسانہوہ بہو شتہ سزا دہدری، بہوینہ کہسی بہخنکان خوی بکوژی لہناو ناگری دوزہخیشا سزاکی نہوہیہ کہ خوی دہخنکینی ہہروا نہگہر بہچہکی خوی بکوژی)۔

باسی بہچاکہ ناو ہینانی مردوو

۶۵۰- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقُولُ: (مَرُّوا بِجَنَازَةٍ، فَأَتَتْهَا عَلَيْهَا خَيْرًا، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (وَجَبَتْ)، ثُمَّ مَرُّوا بِأُخْرَى فَأَتَتْهَا عَلَيْهَا شَرًّا، فَقَالَ: (وَجَبَتْ)، فَقَالَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ مَا وَجَبَتْ؟ قَالَ (هَذَا أَتَيْتُمْ عَلَيْهِ خَيْرًا فَوَجَبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ، وَهَذَا أَتَيْتُمْ عَلَيْهِ شَرًّا فَوَجَبَتْ لَهُ النَّارُ، أَنْتُمْ شُهَدَاءُ اللَّهِ فِي الْأَرْضِ). (الحديث ۱۳۶۷ - طرفه في: ۲۶۴۲) ۶۱:

نہنس کوری مالیک (رمزی خوی لی بی) فہرمووی: پیغہمبہرو درودی خوی لسمہر بی۔
کؤمہلی لہ ہاورپیانی دانیشتبون، تہرمی لہلایانہوہ تیپہری، خہلکہکہ

(۶۰) من افراد البخاري من هذا الوجه، و أخرجه في الطب من طريق الأعمش عن أبي صالح عن أبي هريرة.. ومن ذلك الوجه أخرجه مسلم: (عيني / ۸ / ۱۹۲) - المترجم
(۶۱) أخرجه مسلم في الجنائز، باب: فيمن يثنى عليه خيراً أو شراً.. من الموتى، رقم: ۹۴۹۰.

وہسفی باشی ئہویان کرد، پیغہمبہری خودایش -درودی خوی لەسەر بی- و سەر و مال و منداڵ ھەست و نەست بە قوربانی گەردی سەرگۆری پیرۆزی بی - فەرمووی: (پیویست بوو) جا تەرمیکی تریش لەلایانەوہ تیپەری، خەڵکەکە بە خراپە ناویان ھینا، پیغہمبەریش -درودی خوی لەسەر بی- فەرمووی: (پیویست بوو). عومەری گۆری خەتتابیش (رمزی خوی ئی بی) فەرمووی: ئەو پیغہمبەری خودا ! باوک و دایکەم بە قوربانت بن، چی پیویست بوو، مەبەستت چییە لەوہ کە دەفەر مووی پیویست بوو؟ فەرمووی: (ئەو کەسە کە ئیوہ وەسفی باشیی ئەو بکەن بە ھەشت پیویست دەبی بو، وە ئەو کەسە ئیوہ وەسفی خراپی ئەو بکەن، دۆزەخ پیویست دەبی بو، ئیوہ شایەتانی خودان لەسەر زەوی، ئەوہی شایەتی باشی بو بدن، بە ھەشت بو خۆی دابین دەکا، ئەوہی شایەتی خراپی ئی بدن، دۆزەخ مسۆگەر دەکا بو خۆی). (تاج/ ۱/ ۵۶۴ + ریاض/ ۳/ ل ۷۷۲ ز/ ۱۶۳ ف/ ۱).

۶۵۱- عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (أَيُّمَا مُسْلِمٍ شَهِدَ لَهُ أَرْبَعَةٌ بِخَيْرٍ، أَدْخَلَهُ اللَّهُ الْجَنَّةَ) فَقُلْنَا: وَكَلَاةٌ؟ قَالَ: (وَكَلَاةٌ). فَقُلْنَا: وَائْتَانِ؟ قَالَ: (وَائْتَانِ) ثُمَّ لَمْ نَسْأَلْهُ عَنِ الْوَاحِدِ. (الحديث ۱۳۶۸ - طرف في: ۲۶۴۳) ۶۲:

ئەبولئەسود (رمزی خوی ئی بی) فەرمووی: چووم بو مەدینە، پەتایی دا کە وتبوو، زوو زوو خەڵک دەمردن، لە خەزمەتی عومەردا دانیشتم، تەرمی لەو یوہ رەتبوو، خەڵکەکە وەسفی چاکەیان دەکرد، عومەریش (رمزی خوی ئی بی) فەرمووی: (مسۆگەر بوو) لە پاشا تەرمیکی تریش تیپەر بوو، خەڵکەکە وەسفی خاوەن تەرمەکیان بە باشە دەکرد، عومەریش (رمزی خوی ئی بی)

فهرموویه وه: (مسؤگهر بوو) له پاشا تهرمیکی سییه م ږت بوو، خه لکه که باسی خاوه نه که یان به خراپه ده کرد، وهك ئه وه دهیانگوت: به راستی پیاوړی به د بوو، عومه ریش گوتییه وه: (مسؤگهر بوو).

ئهبولئسود ده فهرموئ: منیش سهرم له م فهرمایشته ی عومه سورما، چوڼ سهارت به که سی مه دحی بکه ن ههرده لئ: (مسؤگهر بوو) هه روا سهارت به که سی کیش زه می بکه ن ههر ده لئ (مسؤگهر بوو) له بهر ئه وه لییم روونکرده وه گوتم: ئه ی فهرمان ږه وای موسولمانان! چی مسؤگهر بوو، وه ئه م فهرمایشته واتای چییه ؟ فهرمووی: (ئو گوته یه ده لیم که پیغه مبه ر خوئ درووی خو ی لسمر بن- له ویننه ی ئه م شوینه دا ده ی فهرموو، که ئه م گوته پیروزیه تی: (ههر موسولمانئ چوار کهس شایه تی خیری بو بدن، خودای گه وره ده بیاته به هه شته وه). ئیمه ش که له خزمه تیدا بووین، عه رزمان کرد، ئه ی ئه گهر که سی سی کهس شایه تی بو بدن چوڼه ؟ فهرمووی: (سی که سیش شایه تی بو بدن هه روایه). گوتمان ئه ی دووان ؟ فهرمووی: (دوانیش هه روا). به لام بو یه ک شایه ت لیمان نه پرسی. (تاج/۱/۵۶۴ + ریاض/۲/ ۷۷۵ ل/ ۱۶۳ ز/ ۲/ف).

سزای ناوگور

۶۵۲- عَنْ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (إِذَا أَقْعَدَ الْمُؤْمِنُ فِي قَبْرِهِ، أُنْبِئَ، ثُمَّ شَهِدَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، فَذَلِكَ قَوْلُهُ: (يُبَيِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ). (الحدیث ۱۳۶۹ - طرفه فی: ۴۶۹۹) ۶۳:

بہراو (رمزای خوی لی بی) گوتی پیغہ مبرہ - دروودی خوی لسمہر بی۔ فہر مووی: (موسولمان کاتی دہینیژن، دوو فریشتہ - کہ ناویان نہکیرو مونکیرہ - بۆ تاقیکردنہوہ دینہ سہری و دایدہ نیشینن و لیی دہپرسن: خوات کییہ؟ پیغہ مبرہرت کییہ، لہسہر چی ئاینیکی؟ خودای گہورہیش توفیقی دہدات و دہلی: اشہد ان لا الہ الا اللہ وان محمد رسول اللہ).

شایہتی دووہم کہ ہہرخودا خودایہو خودای بہہہقی تر نییہو محمد پیغہ مبرہری خودایہ، خودای من ئەللائیہو پیغہ مبرہرم موحمہ مہدہ، جا مہبہست لہم ئایہتہ پیرۆزہ ئەم پرسیارو وەلامہی ناوگۆرہ، کہ لہقورئان دا دہفہرموی: ﴿يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ ۝۱۴-۲۷﴾.

واتہ: خودای گہورہ بہہوی ئەم وتارہ دامہ زراوہ جوانہوہ، کہ ووشہی (لا الہ الا اللہ محمد رسول اللہ) یہ موسولمان رزگار دہکاو دایدہ مہزرینی لہ دنیاو قیامہتدا. (تاج/۱/ ۵۸۰ ف/۱) بپوانہ: فہرموودہی ژمارہ/ ۶۳۸ کہ لہپیشہوہ رابوردن لہم بہراوہ پیرۆزہدا.

۶۵۳- عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَخْبَرَهُ قَالَ: اطَّلَعَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى أَهْلِ الْقَلْبِ، فَقَالَ: (وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا)، فَقِيلَ لَهُ: تَذَعُّوْا أَمْوَانًا؟ فَقَالَ: (مَا أَنتُمْ بِأَسْمَعَ مِنْهُمْ وَلَكِنْ لَا يُجِيبُونَ). (الحدیث ۱۳۷۰ طرفاہ فی: ۳۹۸۰، ۴۰۲۶) ۶۴

ئیبنوعومہر - رمزای خویان لی بی۔ فہر مووی: حہزرمٹ - دروودی خوی لسمہر بی۔ لہپاش سی پۆژ، چووہ سہرئہو بیرہی گہلاشہی ئەبو جہہل و ئومہییہی کوری خہلہف و کۆمہلیکی تری لہکوزراوانی رۆژی بہدری تییدا بوو، لہسہر

لیواری بیرهکه وهستا، دهستی کرد به بانگکردنی کافره کوژراوهکانی ناو
بیرهکهو یهکه یهکه، بهناوی خویان و باوکیانهوه بانگی دهکردن و
دهیغهرموو: ئه‌ی ئه‌بوجه‌هلی کوپی هشام! ئه‌ی ئومه‌یه‌ی کوپی خه‌له‌ف
! ئه‌ی فیساری کوپی فیسار! ئه‌ی ئه‌وه‌وه‌ی ئه‌ی ئه‌وه! ئایا په‌شیمانیتان
حاصل کردو، ئیستا خۆزگه‌ ده‌خوازن که ئه‌م په‌نده‌تان به‌خۆتان نه‌دایه‌و،
له‌دنیا‌دا موسو‌ل‌مان ببونایه‌و، له‌فرمانی خوداو پی‌غه‌مبه‌ری خودا
دهرنه‌چوونایه‌و، ئه‌م پۆژه په‌شه‌تان به‌سه‌ر خۆتان نه‌هینایه‌، ده‌ی بزانی
ئه‌وه ئی‌مه له‌سایه‌ی خوداو به‌ئاواتی خۆمان گه‌یشتین و، ئه‌و مژده‌و
به‌لین‌ه‌ی که خودای خۆمان واده‌ی پیمانداوه، هاته‌دی و به‌چاوی خۆمان
دیمان، دیاره ئی‌وه‌ش به‌تۆ‌له‌ی سه‌ختی کاری به‌دی خۆتان گه‌یشتون و
نه‌و هه‌ره‌شه‌و ئیش و نازاره‌ی که خودا واده‌ی ئه‌وه‌ی پێ‌دا بوون، به‌چاوی
خۆتان بینیتان! ئیمامی عومه‌ر (رم‌زی خوی ئ‌ه‌ی) فه‌رمووی: (قوربان! قسه‌ی
چی له‌گه‌ل‌ مردووان ده‌که‌ی؟ فه‌رمووی: (سویند به‌و که‌سه که گیانی
موحه‌مه‌دی به‌ ده‌سته، ئه‌وانیش وه‌ک ئی‌وه‌ ناوا گو‌ی‌یان له‌ قسه‌کانه‌،
به‌لام ناتوانن وه‌لام بده‌نه‌وه). (تاج ۸/۲۰۰/۶)

٦٥٤- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: إِذَا قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (إِنَّهُمْ لَيَعْلَمُونَ الْآنَ أَنَّ مَا كُنْتُ أَقُولُ لَهُمْ حَقٌّ). وَقَدْ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: (إِنَّكَ لَا تُسْمِعُ الْمَوْتَى). (الحدیث ۱۳۷۱ طرفاه فی: ۳۹۷۹، ۳۹۸۱)

عائیشه‌ی هاوسه‌ری چه‌زهره‌ت -دروودی خوی له‌سه‌ر بێ- دمه‌فه‌رمووی: ئه‌وه‌ی که
پی‌غه‌مبه‌ر -دروودی خوی له‌سه‌ر بێ- له‌م باره‌یه‌وه فه‌رموویه‌تی، که گوايه قسه‌ی
له‌گه‌ل‌ لاشه‌کانی ناو بیره‌که‌ی به‌دردا کردووه، ئه‌مه‌یه که من ده‌یلیم، نه‌ک
ئه‌وه‌یه که ئیبنو عومه‌رو ئه‌و خه‌لکه‌ی تر ده‌یلین پی‌غه‌مبه‌ر -دروودی خوی له‌سه‌ر
بێ- ته‌نیا ناوای فه‌رموو بوو: (له‌راستیدا ئه‌مانه ئیستا بۆیان دهرکه‌وتوووه

زۆرباش دوزانن كه نهو قسانه‌ی من بۆيانم ده‌كرد، سه‌بارمت به‌راست و دروستی ئايینی پیرۆزی ئیسلام، هه‌موویان هه‌ق بوون)، عائیشه فه‌رمووی: (ئه‌وه‌تا خودای گه‌وره به‌ده‌قی ئایه‌تی قورئان، به‌پێغه‌مبهر ده‌فه‌رموئ: ﴿إِنَّكَ لَا تَسْمِعُ الْمَوْتَى﴾ واته: بێگومان ده‌نگی تۆ ناگات به‌مردووان و تۆ ناتوانی گوته‌ی خۆت به‌مردووان ببیستی ﴿واته: كه‌واته چون نه‌و خه‌لكه ده‌لێن: پێغه‌مبهر قسه‌ی له‌گه‌ڵ بێ‌پراو كوژراوه‌كانی بیره‌كه‌ی به‌دردا كردووه‌؟).

رافه‌و شیکردنه‌وه:

لێره‌دا به‌پێی شه‌رحه گه‌وره‌كانی سه‌حیحی بوخاری و سه‌حیحی موسلیم، ئه‌م چه‌ند خاله‌ روون ده‌كه‌ینه‌وه:

۱- پرسیارو وه‌لامی ناوگۆڤ هه‌ق و راسته، له‌پاش ناشتن دوو فریشه‌ دێن بۆلای، خودا رۆحی ده‌كاته‌وه به‌به‌رداو ئه‌و پرسیارو وه‌لامانه‌ پووده‌ده‌ن كه له‌ فه‌رمووده‌ی ژماره (۶۵۲۰) دا رابوو‌ردن.

۲- جه‌ماوهری زاناكان فه‌رمووده‌كه‌ی ئیبنوعومهر په‌سه‌ند ده‌كه‌ن و رایه‌كه‌ی عائیشه به‌رپه‌رج ده‌ده‌نه‌وه و ئایه‌ته‌كه ئاوا ته‌ئویل ده‌كه‌ن: (ئه‌گه‌ر قسه‌و گوته‌ی تۆش ببیستن سوودی نابێ بۆیان).

۳- رای جه‌ماوهر وایه: كه له‌كاتی پرسیارو وه‌لامی ناو گۆڤدا، گیان ده‌كریته‌وه به‌به‌ر له‌شی مردوو‌ه‌كه‌دا، نه‌ك وه‌ك هه‌ندی ده‌لێن: پرسیار ئاراسته‌ی گیانی ده‌كری و به‌س.

۴- قسه‌ی دروست له‌م جو‌ره باسانه‌دا، كه بابه‌تیکی غه‌یبی په‌تین، ئه‌وه‌یه كه ده‌قی فه‌رمووده ده‌یفه‌رموئ، له‌به‌رئه‌وه گوی به‌بۆچوونی

ئەقلى پرووت نادى. عەسقىلانى- پەخمەتى خوداى لەسەربى- لەفەتحو
بارىدا بەدەق دەفەرموى: (هەلەى ئەمانە لەموو هاتووە كە قىاسى غايە
لە شاھىد دەكەن و كاروبارى پاش مردن بەپۆمى پيش مردن دەپۆن)
بەروانە: فەرموودەى ژمارە: ۶۳۸ كە لەپيشەو پابوورد. هەروا بەروان:
رياض الصالحين/ ۲/ ل ۱۳۹/ ژ/ ۵۸۴/۴.

۶۵۵- عَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ أَبِي بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَتْ: قَامَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَطِيبًا، فَذَكَرَ فِتْنَةَ الْقَبْرِ الَّتِي يَفْتِنُ فِيهَا الْمَرْءَ فَلَمَّا ذَكَرَ ذَلِكَ ضَجَّ الْمُسْلِمُونَ ضَجَّةً. (الحديث ۱۳۷۳):

ئەسمای كچی ئەبوبەكر (رمزى خۆى لى بى) فەرمووى: پۆزى پىغەمبەر -خوودى خۆى
لەسەربى- هەلەسايەو، وتارىكى پى سۆزو كاريگەرى فەرموو، بەدووورو دىزى
باسى ئەو ئەزموونەو تافىكرەنەو سامناكەى فەرموو، كە لەپاش مردن لە
گۆردا بۆ مەرووف ئەنجام دەدى، جا ئەوئەندە بەسامناكى باسى كرد،
موسولمانان زۆر شەزان و لە تاوان هاواريان لى هەلەسا).

پەناكەرتن بەخودا لە سزای گۆر

۶۵۶- عَنْ أَبِي أَيُّوبَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: خَرَجَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: وَقَدْ وَجِبَتْ الشَّمْسُ، فَسَمِعَ صَوْتًا، فَقَالَ: (يَهُودُ تُعَذَّبُ فِي قُبُورِهَا). (الحديث: ۱۳۷۵) ۶۵:

ئەبو ئەيووبى ئەنصارى (رمزى خۆى لى بى) دەفەرموى: جارى پىغەمبەر -خوودى
خۆى لەسەربى- لەپاش خۆرناوا بوون تەشريفى دەرچوو بۆ دەرەو مەدينە
جادهنگىكى سامناكى بىست، لەبارمەو فەرمووى: (ئەو جوولەكەن

له گۆره كانيانا سزاو نازار دهدرين).

٦٥٧- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَذْعُو وَيَقُولُ: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَمِنْ عَذَابِ النَّارِ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ). (الحديث ١٣٧٧) ٦٦:

ئەبۇھورەیرە (رمزى خوى لى بن) فەرمووى: بەردەوام پىغەمبەر -جروودى خوى لەسەر بى- ئەم نزاىە دەکرد: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَمِنْ عَذَابِ النَّارِ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ: خودايە! پەنا دەگرم بەتۆ لەسزای گۆرو، لەسزای ئاگرى دۆزەخ و، لەفیتنەو ئازاوەى ژيان و مردن و، لەفیتنەو ئازاوەى جەجائە کوپەرى هەلاتباز). (تاج ٥٨٤/١- ش-ن).

مردوو لەگۆرا، بەيانيان و نىواران جيگەى خوى پيشان دەدرى

٦٥٨- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (إِنَّ أَحَدَكُمْ إِذَا مَاتَ، عُرِضَ عَلَيْهِ مَقْعَدُهُ بِالْعَدَاةِ وَالْعَشِيِّ، إِنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ، فَمِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ، وَإِنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ النَّارِ، فَمِنْ أَهْلِ النَّارِ، فَيُقَالُ: (هَذَا مَقْعَدُكَ حَتَّى يَبْعَثَكَ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ). (الحديث ١٣٧٩- طرفاه في: ٣٢٤، ٦٥١٥) ٦٧:

عەبدووللاى كورى عومەر -رمزى خوايان لى بن- فەرمووى: پىغەمبەر -جروودى خوى لەسەر بى- فەرمووى: (ئىوہ کاتى دەمرن، گشت رۆژى بەيانيان و نىوارانن ھەر کەسەتان جيگەى خوى پيشان دەدرى، جا ئەگەر بەھەشتى بى ئەوا

(٦٦) أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ فِي الْمَسَاجِدِ وَمَوَاضِعِ الصَّلَاةِ، بَابُ: نَا يَسْتَعَادُ مِنْهُ الصَّلَاةُ، رَقْمٌ: ٥٨٨

(٦٧) أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ فِي الْجَنَّةِ وَصِفَةِ نَعِيمِهَا وَأَهْلِهَا، بَابُ: عَرْضُ الْمَقْعَدِ الْمَيْتِ..

جيگه‌ی خو‌ی له بهه‌شتا ده‌بينی، وه نه‌گهر دۆزه‌خی بی، نه‌وا جيگه‌ی خو‌ی له دۆزه‌خا ده‌بينی، وه‌پیی ده‌لین: نه‌مه جيگه‌ته، له رۆژی قیامه‌تا، که خودا زیندووت ده‌کاته‌وه دییته ئیره‌و نه‌مه مالی هه‌تا هه‌تاییه‌ته). (تاج/٥٨٣/١-ش-تن).

منالی بيبروايان، که به مندالی ده‌مرن جيگه‌يان کوييه؟

٦٥٩- عَنْ الْبَرَاءِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: لَمَّا تُوفِّيَ إِبْرَاهِيمُ عَلَيْهِ السَّلَامُ، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (إِنَّ لَهُ مُرَضِعًا فِي الْجَنَّةِ). (الحديث ١٣٨٢ - طرفاه في: ٣٢٥٥، ٦١٩٥، ٦٨).

به‌راء (ره‌زای خو‌ی ن بێ) فه‌رمووی: کاتی ئیبراهیمی کوری پیغه‌مبه‌ر -جروودی خو‌ی له‌سه‌ر بێ- مرد. پیغه‌مبه‌ر -جروودی خو‌ی له‌سه‌ر بێ- فه‌رمووی: (له بهه‌شتا دایه‌نیکی بۆ دانراوه، شیری ده‌داتی، تا له‌ته‌مه‌نی مه‌مک خواردنی تیده‌په‌ری). (ب‌ر: تاج/٢٥٧/٥-ف/١).

ئه‌وه‌ی که له‌باره‌ی مندالی ناموسولمانه‌کانه‌وه

له‌ناییندا روون کراوه‌ته‌وه

٦٦٠- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سُئِلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ أَوْلَادِ الْمُشْرِكِينَ، فَقَالَ: (اللَّهُ إِذْ خَلَقَهُمْ، أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا عَامِلِينَ). (الحديث ١٣٨٣- اطرافه في: ١٣٨٤، ٦٥٩٧، ٦٥٩٨، ٦٦٠٠، ٦٩).

ئیبینو عه‌باس (ره‌زای خو‌ی ن بێ) فه‌رمووی: له‌باره‌ی مندالی ناموسولمان و

(٦٨) من أفراد البخاري لم يوافقه مسلم علي تخريجه (العيني/٢١١/٨/ح/١٣٦). -الترجم-

(٦٩) أخرجه مسلم في القدر، باب: معني كل مولود يولد علي الفطرة، رقم: ٢٦٦٠.

هاوبهش پهيدا كهره كانه وه، له پيځه مېهر - درویدی خوای له سهر بن - پرسيار كرا: نایا مندالی ته مانه كه به مندالی دهمرن، بهههشتیین یا دۆزهخین ؟ فهرمووی: (خودا خوۍ باش دمزانی ئهو مندالانه نه گهر گه وره ببوونایه و ته كليفيان له سهر بوايه كارو كرده وميان چی دهبوو، بهلام مادهم له پيش ره سيدمبوندا مردوون ئه وه نهرك و ته كليفيان له سهر نييه، كه واته له بهر نه وه بهههشتیین). (تاج/ ١٠/ ٣٥ ف/ ٣).

٦٦١- عَنْ سَمُرَةَ بْنِ جُنْدَبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا صَلَّى صَلَاةً، أَقْبَلَ عَلَيْنَا بِوَجْهِهِ، فَقَالَ: (مَنْ رَأَى مِنْكُمْ اللَّيْلَةَ رُؤْيَا)، قَالَ: فَإِنْ رَأَى أَحَدٌ قَصَّهَا، فَيَقُولُ: (مَا شَاءَ اللَّهُ)، فَسَأَلْنَا يَوْمًا، فَقَالَ: هَلْ رَأَى أَحَدٌ مِنْكُمْ رُؤْيَا، قُلْنَا: لَا، قَالَ: (لَكِنِّي رَأَيْتُ اللَّيْلَةَ رَجُلَيْنِ أَتَيْنِي فَأَخَذَا بِيَدِي فَأَخْرَجَانِي إِلَى الْأَرْضِ الْمُقَدَّسَةِ فَإِذَا رَجُلٌ جَالِسٌ، وَرَجُلٌ قَائِمٌ، بِيَدِهِ كَلْبٌ مِنْ حَدِيدٍ)، قَالَ: بَعْضُ أَصْحَابِنَا عَنْ مُوسَى إِنَّهُ يُذْخِلُ ذَلِكَ الْكَلْبَ فِي شِدْقِهِ حَتَّى يَبْلُغَ قَفَاهُ، ثُمَّ يَفْعَلُ بِشِدْقِهِ الْآخَرَ مِثْلَ ذَلِكَ، وَيَلْتَمِسُ شِدْقَهُ هَذَا فَيَعُودُ فَيَصْنَعُ مِثْلَهُ، قُلْتُ: مَا هَذَا؟ قَالَا: انْطَلِقْ، فَانْطَلَقْنَا، حَتَّى أَتَيْنَا عَلَى رَجُلٍ مُضْطَجِعٍ عَلَى قَفَاهُ وَرَجُلٌ قَائِمٌ عَلَى رَأْسِهِ بِفَهْرٍ أَوْ صَخْرَةٍ فَيَشْدُخُ بِهِ رَأْسَهُ فَإِذَا ضَرَبَهُ تَدَهَّدَ الْحَجَرُ فَانْطَلَقَ إِلَيْهِ لِيَأْخُذَهُ فَلَا يَرْجِعُ إِلَى هَذَا حَتَّى يَلْتَمِسَ رَأْسَهُ وَعَادَ رَأْسَهُ كَمَا هُوَ فَعَادَ إِلَيْهِ فَضَرَبَهُ قُلْتُ مَنْ هَذَا قَالَا انْطَلِقْ فَانْطَلَقْنَا، إِلَى ثَقَبٍ مِثْلِ الثَّنَوْرِ أَعْلَاهُ ضِيقٌ وَأَسْفَلُهُ وَاسِعٌ يَتَوَقَّدُ تَحْتَهُ نَارًا، فَإِذَا اقْتَرَبَ ارْتَفَعُوا، حَتَّى كَادَ أَنْ يَخْرُجُوا، فَإِذَا خَمَدَتْ رَجَعُوا فِيهَا، وَفِيهَا رِجَالٌ وَنِسَاءٌ غُرَاءُ، فَقُلْتُ: مَنْ هَذَا، قَالَا: انْطَلِقْ، فَانْطَلَقْنَا، حَتَّى أَتَيْنَا عَلَى نَهْرٍ مِنْ دَمٍ، فِيهِ رَجُلٌ قَائِمٌ وَعَلَى شَطِّ النَّهْرِ - قَالَ يَزِيدُ وَوَهْبُ بْنُ جَرِيرٍ عَنْ جَرِيرِ بْنِ حَازِمٍ - وَعَلَى شَطِّ النَّهْرِ، رَجُلٌ بَيْنَ يَدَيْهِ حِجَارَةٌ، فَأَقْبَلَ الرَّجُلُ الَّذِي فِي النَّهْرِ، فَإِذَا أَرَادَ أَنْ يَخْرُجَ رَمَى الرَّجُلُ بِحَجَرٍ فِي فِيهِ، فَرَدَّهُ حَيْثُ كَانَ، فَجَعَلَ كُلَّمَا جَاءَ لِيَخْرُجَ رَمَى فِي

فِيهِ بِحَجَرٍ، فَيَرْجِعُ كَمَا كَانَ، فَقُلْتُ: مَا هَذَا؟ قَالَ: الطَّلُقُ، فَاطْلُقْنَا، حَتَّى
انْتَهَيْنَا إِلَى رَوْضَةٍ خَضِرَاءَ، فِيهَا شَجَرَةٌ عَظِيمَةٌ، وَفِي أَصْلِهَا شَيْخٌ وَصِيَّانٌ، وَإِذَا
رَجُلٌ قَرِيبٌ مِنَ الشَّجَرَةِ بَيْنَ يَدَيْهِ نَارٌ يُوقِدُهَا، فَصَعِدَا بِي فِي الشَّجَرَةِ وَأَدْخَلَانِي
دَارًا لَمْ أَر قط أَحْسَنَ مِنْهَا، فِيهَا رِجَالٌ شُيُوخٌ وَشَبَابٌ وَنِسَاءٌ وَصِيَّانٌ، ثُمَّ
أَخْرَجَانِي مِنْهَا فَصَعِدَا بِي الشَّجَرَةَ فَأَدْخَلَانِي دَارًا هِيَ أَحْسَنُ وَأَفْضَلُ فِيهَا شُيُوخٌ
وَشَبَابٌ قُلْتُ طَوَّقْتُمَانِي اللَّيْلَةَ فَأَخْبِرَانِي عَمَّا رَأَيْتُ قَالَا: نَعَمْ، أَمَّا الَّذِي رَأَيْتَهُ
يُشَقُّ شِدْقُهُ، فَكَذَّابٌ، يُحَدِّثُ بِالْكَذِبَةِ فَتُحْمَلُ عَنْهُ حَتَّى تَبْلُغَ الْآفَاقَ فَيُصْنَعُ بِهِ
إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ، وَالَّذِي رَأَيْتَهُ يُشْدَخُ رَأْسُهُ، فَرَجُلٌ عَلَّمَهُ اللَّهُ الْقُرْآنَ، فَنَامَ عَنْهُ
بِاللَّيْلِ، وَلَمْ يَعْمَلْ فِيهِ بِالنَّهَارِ، يُفْعَلُ بِهِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ، وَالَّذِي رَأَيْتَهُ فِي الثَّقَبِ،
فَهُمُ الرُّنَاةُ، وَالَّذِي رَأَيْتَهُ فِي النَّهْرِ، أَكَلُوا الرِّبَا، وَالشَّيْخُ فِي أَصْلِ الشَّجَرَةِ،
إِبْرَاهِيمُ - عَلَيْهِ السَّلَامُ - وَالصَّبِيَّانُ حَوْلَهُ فَأَوْلَادُ النَّاسِ، وَالَّذِي يُوقِدُ النَّارَ،
مَالِكُ خَازِنِ النَّارِ، وَالِدَارُ الْأُولَى، الَّتِي دَخَلْتَ، دَارُ عَامَةِ الْمُؤْمِنِينَ، وَأَمَّا هَذِهِ
الدَّارُ، فَدَارُ الشُّهَدَاءِ، وَأَنَا جِبْرِيلُ، وَهَذَا مِيكَائِيلُ، فَارْفَعِ رَأْسَكَ، فَرَفَعْتُ
رَأْسِي، فَإِذَا فَوْقِي مِثْلُ السَّحَابِ، قَالَا: ذَاكَ مَنَزِلُكَ، قُلْتُ: (دَعَانِي أَدْخُلْ
مَنَزِلِي)، قَالَا: (إِنَّهُ بَقِيَ لَكَ عُمْرٌ، لَمْ تَسْتَكْمِلْهُ، فَلَوْ اسْتَكْمَلْتَ، أَتَيْتَ مَنَزِلَكَ).
(الحديث ١٣٨٦) ٧٠:

سہ موورہی کوپری جوندوب (رمزی خوی لی بن) فہر مووی: گہ لی جار، پیغہ مہر
دروودی خوی لمسر ہی۔ کہ نویژی بہ یانی بو دہ کردین، رووی تیدہ کردین و
دہیفہ رموو: (کہستان نہم شہو خہ وونی نہ دیوہ؟) نیتر نہ گہر کہ سنی
خہ وونیکی بدیبایہ دہیگیرایہ وہ بووی و پیغہ مہریش - دروودی خوی لمسر ہی۔

(٧٠) قال العسقلاني: (.. لم يوافقه مسلم علي تخريجه.. ولكن عند مسلم طرف يسير
من اوله: (خاتمة / فتح / ٢٠٦).
الترجم-

نه و نه ندهی خودا مهیلی له سهر بوايه، لیکی دمدایه وه و خه و په رژی نی ده کرد، جا پوژی پرسی لیمان و فه رمووی: (کهستان خه ونی دیوه؟) عه ر زمان کرد: نه خه یر، فه رمووی: (به لام من نه م شه و له خه و مدا، دوو پیاو هاتنه لام و دمستان گرتم و بردمیان بو خاکی پیروژ، بو ولاتی شام، له وی، که ته ماشام کرد: وا کابرای دانیشتوو و پیاو یکیش قولاپیکی ناسینی به دهسته وهیه و به پیوه وه ستاوه، خوش خوش قولاپه که ده خاته لالغاوه ی کابراکه تا له پشت سه ریوه دمرده چی، نه و جا نه و لالغاوه که ی تریشی ناوا لی ده کرد، جا هه تا نه م لای والی ده کرد، نه و لاکه ی تری چاک دمبووه و دهنوسایه وه به یه کدا، نه ویش دیسانه وه وهک جاری پیشووی لی ده کرده وه ! نیتر هه ر به م ده ستووره، گووتم: نه مه چییه؟ دوو فریشته که فه رموویان: جاری برپو، پویشتنین تاجووینه لای کابرایه کی تر، له سهر گازمره ی پشت راکشابوو، پیاو یکیش خرکیکی پیبوو یا تاویریکی پی بوو له سهر سه ری کابراکه راوه ستا بوو دیمالی به ته پئی سه ری دا، جا که به رده که ی ده کی شا به سه ری کابراکه دا، به رده که هه لده به زییه وه و خلور دمبووه، پیاوه که ییش ده چوو دمیهاییه وه، تا دهاته وه سه ری کابرا وهک خو ی ساریژ دمبووه، جا نه ویش دیسانه وه ده کی شایه وه به سه ری دا، نیتر هه روه ها نه مه کاری بوو، گووتم: نه مه چییه؟

گوئیان: جاری برپو !

جا پویشتنین هه تا گه یشتینه لای شتی وه کوو ته ندوور وابوو، له سه رمه وه ته سک و له بنه وه پان و ده لپ بوو، ته ماشام کرد، پیاوو ژنی پرووتی زوری تیادا بوو ناگر له ژیریدا ده سووتاو بلیسه ی ناگره که نیله نیلی ده هات، جا که تاوی ده سه ند ناوه که ده کولاو قولپه ی ده کردو چه پوکانی ده کردو زه لامه کانی ناوی وهک دهنکی دانووله ی سه ر ناگر، له کاتی کولاندا،

بەدەم قوڭتە قوڭتە ھەرز دەبوونە ھەرز خەریک بوون ھەلجەن ! بەلام
 کلپەى ناگرەكە گورج كپ دەبوو، ئیتەر ئەوانیش دەكەوتنە ھەبنەكەى !
 ئیتەر ھەروەھا ئەمە ھالئان بوو، گوتەم: ئەمە جیپە؟ ھەرموویان: جارئ
 بېرۇ، پۇشتین ھەتا گەشتینە سەر پووباریكى خوین، كابرایئ لەناویدا
 بەپۆھ پراوەستابوو، پیاویكیش لەسەر لیواری چۆمەكە بوو، بەردیكى
 زۆرى لەبەردەستدا بوو، گشت جارئ كاتئ كابرای ناو چۆمە دەھات كە
 دەربجئ، كە دەگەشتە لاى ئەو بەردیكى دەكیشا بەناو دەمیداو، تەسى پئ
 دەكرەو ھە شوینى پئشووى، ئیتەر ھەموو جارئ تلیكى دەمالئ بە دەم و
 قەپۇزیاو، كابرا دەگەپراپە ھە شوینى خۇى، گوتەم: ئەى ئەمە جیپە؟
 ھەرموویان جارئ بېرۇ، جا پۇشتین، تا گەشتینە لاى باخىكى سەوز،
 درەختىكى گەورەى تیايدا بوو، پیرەمیردىكى نوورانئ لەبنیدا دانىشتبوو،
 كۆمەلە مندالئ زۆر زۆرى لە دەوربوون، پیاویكى تریش - لەنزىك
 درەختەكەو، ناگرىكى لەبەردەم دابوو، ھەر ناگرەكەى خۆش دەكرد،
 ئینجا دوو ھرىشتەكە بەو شىخەلەدا سەریانخستەم و بردمیانە ناو
 خانووپەكەو، قەت خانووى واباشم نەدیو، پېرپوو لەپیاوى پېرو لە لاوو
 لە ژن و لە منال، ئینجا لەوئ ھینامیانە دەرەو ديسان بەشىخەلەكەدا
 سەریانخستەم و بردمیانە ناو خانووپەكى ترەو لەوئ تر جوانتر و باشتەر
 بوو، پېرى بوو لە پېرو لاو.

ئینجا گوتەم: ئەم شەو منتان سوورپانەو، دەپیم بلین ئەمەى من دیم
 چى بوو؟ ھەرموویان: بەلئ باشە، ئەوئ كە دیت: لالغاوھیان ھەلەدەرى،
 ئەو ئەو درۆزنەپە كە درۆپئ ھەلەدەبەستئ و لەدەمئ ئەو ھەو بەھەر
 چوارلادا بلاو دەبیئەو، ئینجا ئەو ھەتا پۆزئ قیامەت ھەروای ئى دەكرئ،
 ئەو ھیش كە بینیت سەریان دەشكاند، ئەو ئەو جۆرە كەسەپە كە خودا

فیّری قورئانی کردووهو له سایه‌ی خوداوه فیّری قورئان بووه، که چی به شهو دمه‌هوی و دهوری ناکاته‌وه، به رۆژیش رهفتاری پی ناکا، تا رۆژی قیامت هه‌روای لی ده‌کری و نه‌وه حالیه‌تی، نه‌وانه‌یش که له‌ناو کونه‌که‌دا دیتن، نه‌وانه داوین پیسه‌کانن، نه‌وه‌یشی که له‌ناو چه‌مه خویناوه‌که‌دا دیت، نه‌وه سوو خۆر بوو، پیره‌می‌رده‌که‌ی بن دره‌خته‌که‌یش ئیبراهیم بوو، دروودی خوی لی بی، مندا‌له‌کانی ده‌وریشی منالی خه‌لکان بوون، که له‌پیش ره‌سیده بوونیاندا مردوون، نه‌وه پیاوه‌یش که له‌نزیکی دره‌خته‌که‌وه ناگره‌که‌ی خۆش ده‌کرد، مالیکی وه‌ردیانی دۆزه‌خ بوو، خانووی یه‌که‌میش که‌چوو‌پته ناوی خانه‌ی سه‌رتاپای موسو‌ل‌مانان بوو، نه‌م خانووه‌یش مالی شه‌هیدانه ! منیش جو‌برائیلیم و نه‌مه‌یش که‌وا له‌که‌ل‌مایه می‌کائیله، جا سه‌ره‌ه‌ل‌په‌، که سه‌رمم هه‌ل‌په‌ی له ژوور سه‌رمه‌وه شتی‌کم دی، وه‌ک په‌له هه‌ور وابوو، فه‌رموویان: نه‌وه‌یش هه‌وارو باره‌گای تۆیه، گوتم: ده‌لیم که‌رپن باب‌چه‌ ناو جی‌گه‌ی دوا‌رۆژی خۆم، فه‌رموویان: هیشتا ته‌مه‌نت ماویه‌تی، که‌ی ته‌مه‌نت له جیهاندا ته‌واو بوو دی‌پته ناو مالی خۆت). (تاج/۸/۱۰ - ف/۱).

مردنی کوتوپری

۶۶۲- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّ رَجُلًا قَالَ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (إِنَّ أُمَّي أَقْتَلْتُ نَفْسَهَا، وَأَطْنُهَا لَوْ تَكَلَّمْتُ تَصَدَّقْتُ، فَهَلْ لَهَا أَجْرٌ إِنْ تَصَدَّقْتُ عَنْهَا؟) قَالَ: (نَعَمْ). (الحدیث ۱۳۸۸ - طرفه فی: ۲۷۶۰) ۷۱:

عائیشه (همزای خوی لی بی) فه‌رمووی: سه‌عیدی کوری عوبیده (همزای خوی لی بی)

عهرزی پیڼغه مبهري كرد - دروودی خوی لسمبر بن- فهرمووی: نهی پیڼغه مبهري خودا !
 دايكم له ناکاو مرد، فريانه کهوت که پاسپیری و و مسيهت بکا، تاخیری بو
 بکهين، ودها دهمزانم نه گهر مه وداي قسه کردنی ببوايه خيریکی برپار ددها
 بو خوی، که له پاش مردنی بوی بکری، جا ئايا خیری دهگا نه گهر من
 نیستا له جياتی خوی خیری بو بکه م؟ فهرمووی: (به ئی خیری دهگا).
 (تاج/١/ل/٥٩٤ ف/١+ ف/٣ + تاج/١/ل/٩٥ ف/١، ٢، ٣ + تاج/٢/ل/٣٧٨ ف/٣
 ز/١٨٣).

باسی گۆری پیڼغه مبهرو نه بوبه کرو عومهر

٦٦٣- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: إِنْ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَيَتَعَدَّرُ فِي مَرَضِهِ: (أَيْنَ أَنَا الْيَوْمَ أَيْنَ أَنَا غَدًا) اسْتِطَاءً لِيَوْمِ عَائِشَةَ، فَلَمَّا كَانَ يَوْمِي قَبَضَهُ اللَّهُ بَيْنَ سَخْرِي وَنَخْرِي، وَذُفِنَ فِي بَيْتِي. (الحديث ١٣٨٩) ٧٢:

عائيشه (همزای خوی لی بن) فهرمووی: پیڼغه مبهرو - دروودی خوی لسمبر بن- له نه خویشی
 سه ره مهرگیدا، ههر پوژدی به سه ره، له مائی یه کی له ژنه کانی دهبوو،
 نه لهای نوره پوژی من بوو، دهیفه رموو: نه مپو من له کویم، سبهینی له لای
 کیم له هاوسه ره کانم، دوو سبهی له لای کامیانم ؟ بویه وای دمه فهرموو
 چونکه هزی له مائی من بوو، که سه ره پوژی من هات، ئیت له لای من
 گلی خوارده وه ماله و مائی نه کرد، به پیی نوره پوژی ژنه کانی، که
 له شه رعی پیروژا پیی دهگوتری: (قه سم) ئیت له و ماوه یه دا خوم خزمه تم

دهکرد، ههتا گیانی سپاردو شادبوو به دیداری په رومردگاری، ناوا له رۆژی
سهری خوځدا له باوهمدا پشتمی پیرۆزی دابوو به سینگ و بهرۆکهوه که
خودای مهزن گیانی کیښاو رۆحی موبارهکی و مرگرت). (تاج/۵/۱۵۶ ف/۷ +
تاج/۴ ل/۲۹۷ باسی تهمهنی پیڅه مبهړ و ماوهی په یامه کهی).

راښه و شیکردنه وه؛

۱- پیڅه مبهړی خودا دروودی خوی لسمر بڼه زور ریږو نازی حه زرتهی عائیشهی
دهگرت، له بهر نهم دوو هوښه؛

په کهم/ عائیشه ژنیکی ژپرو زرنګ و هوښیارو هوښمهندو خانه دان و
زاناو دانا بوو، په کی بوو له بلیمه ته کانی میژوو، زور زور پیڅه مبهړی
خوش دهوښت و پیڅه مبهړیش نهوی زور خوش دهوښت.

دووه/ وهك له چهند فهرمووده په کی ساغ و دروسته وه دمردکه وئ،
عائیشه ریږوفه زلی تایبه تی هه بووه له لای خودا، وه به سړوش پیڅه مبهړ
دروودی خوی لسمر بڼه ناگادار کراوه؛ که عائیشه له ههر دوو جیهاندا ژنی ده بی، جا
له بهر نهم دوو هوښه عائیشه له لای پیڅه مبهړ نازدار بوو، به لام له کاتی
داستانی بوختیانه گه وره که دا، که کرا بؤ عائیشه، حه زرتهی عائیشه
نه خوش کهوت، ناگای لهم که پین و به پین و هه لاتنه نه بوو، که بوی کرابوو،
له بهر نه وه وهك له وه وپیش نازی عائیشهی نه ده گرت، تاخودای گه وره
پاکانهی بؤ عائیشه کرد، به ناردنی (۱۰) ده نایه تی قورثان، نیتر پیڅه مبهړ
دروودی خوی لسمر بڼه هیچی له دلا نه ماو گه پرایه وه سهرحالی ئاسایی له وهو بهری،
ته نانه ت له سهرمه رگیښدا مه بهستی بوو که شوینه واری نه و رووداوه
ساردوسره له دلی عائیشه دا بسپړته وه، بویه له و ماوه ناسکه دا له مائی
عائیشه مایه وه تاگیانی پاکی سپارد، وه له هه مان کاتدا موسو لمانانیش

تیبگه یه نئ ریژی هاوسه ری خۆیان بزنان و خاوه نی ریژو فه زلی فه رامۆش
نه که ن !

به نده بۆ پروونکردنه وهی ئەم دوو هه لۆیسته ی پیغه مبه ر گوتومه :

بولبول ناز ده کا له گول ده تۆی بۆیه به نه سه ری ده ستنویژ ده شوپی

واته :

حه زه رته ی پیغه مبه ری خۆشه و یست و نازدار دروودی خوی له سه ر بـ: له کاتی
بوختانه گه وه که دا که کرا بۆ عانیشه، که عانیشه نه خۆشکه وت، له و
نه خۆشینده دا، هه زه رت وه ک جاران نازی نه ده گرت، به لام له کاتی سه ره
مه رگا، بۆ سه رینه وه ی ئەو یادگار ه ناخۆشه، هه زه رت له باوه شی عانیشه دا
گیانی سپارد، دیاره له و ده مه دا، عانیشه فرمی سکی زۆری بۆ هه زه رت
ریژاوه، مه به ست ئەوه یه: چۆن بولبول له شه ودا، که تاریکی دادی، خۆی
له گول ده دزی ته وه، به لام به یانی زووده چی خۆی هه لده سوئ له بۆن و
به رامه و شه ونمی گول، وه ک داوای چاوپۆشی ئی بکا ئاوا، پیغه مبه ریش
دروودی خوی له سه ر بـ: له به ره به یانی ژیا نی ناو به هه شتا ده ستنویژی به فرمی سکی
عانیشه گرتوه و ئەو گه رده کۆنه ی له دل سه ری وه ته وه.

٢- وه ک چراوگئ بۆ کاریگه ری و شوینه واری ئەو ناکوکییه ی که له ناو
یارانا پروویداوه له ناو دلایا، ئاماژه ده که ی ن بۆ راستیه ک عانیشه (زمزی خوی ئی
بـ) له فه رمووده که ی پیش ئەم فه رمووده یه دا، بۆیه ناوی سه عدی کوپی
عوباده نابا، به لگو ده فه رموی: (پیاوی له پیغه مبه ری سه ری ... دایکم له
ناکاو مرده تاد)، چونکه سه عده له رووداوی ئیفکدا له سه ر عانیشه ی
نه کردۆته وه، به لگوو له دزی سه عدی کوپی مو عاز وه ستا که ویستی تو له
له سه روکی هه لاتبازه کان بسینی، هه روه ک له گه ل هه زه رته ی عه لیشدا

لهبهر هه مان هو تا مردن نیوانیان ساز نه بوو !

۶۶۴- عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: إِنِّي لَا أَعْلَمُ أَحَدًا أَحَقَّ بِهَذَا الْأَمْرِ مِنْ هَؤُلَاءِ النَّفَرِ، الَّذِينَ تُوفِّي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ عَنْهُمْ رَاضٍ، فَمَنْ اسْتَخْلَفُوا بَعْدِي فَهُوَ الْخَلِيفَةُ، فَاسْمَعُوا لَهُ وَأَطِيعُوا، فَسَمِيَ: عُثْمَانُ وَعَلِيٌّ، وَطَلْحَةُ وَالزُّبَيْرُ، وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ عَوْفٍ، وَسَعْدُ بْنُ أَبِي وَقَّاصٍ، رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ. (الحديث ۱۳۹۲ - اطرافه في: ۳۰۵۲، ۳۱۶۲، ۳۷۰۰، ۴۸۸۸، ۷۲۰۷) ۷۳:

عومهري كورې خه تاب (رمزي خوي نى بن) كاتى نه بولونلونهى فارسى زامارى كرد، له پيش شه هيدبوونى دا، وه سىتى بو موسولمانان كرد، به شى له راسپيرييه كهى نهمه بوو، فهرمووى: (به پيى ناگادارى من، كه سى تر وهك نهم چهند كه سهي، شايه نى نه وه نييه كه بى به جينشيني پيغه مبهري له پاش مردنى من، چونكه نهم زاتانهى كه من ناويان دينم، پيغه مبهري دروودى خوي له سمر بن هه تا وفاتى كرد ههرلييان رازى بوو، جا نهمانه ههر كه سيكيان هه لى زاردو كرديان به جينشين نيتر گوپرايه لى بن و فهرمانبهري بكهن، وه ناوى نهم شهن كه سهى هيئا: عوسمان و عه لى و طه لحه و زوبيرو عه بدولرهمانى كورې عه وف و سه عدى كورې نه بوو ومقاص (رمزي خوي نى بن).

۶۶۵- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (لَا تَسْبُوا الْأَمْوَاتَ، فَإِنَّهُمْ قَدْ أَفْضَوْا إِلَى مَا قَدَّمُوا). (الحديث ۱۳۹۳ - الحديث ۱۳۹۳ - طرفه في: ۶۵۱۶) ۷۴:

(۷۳) لم يخرجہ مسلم (انظر: خاتمة / فتح الباري / ۳ ص ۲۰۶) - المترجم

(۷۴) لم يخرجہ مسلم (فتح الباري / ۳ - خاتمة - ص ۲۰۶) - المترجم

عائیشه (رعزای خوای ن بئ) فہرمووی: پیغہ مہر دروودی خوای لہسہر بئ۔ فہرمووی: (جنیو بہ مردووان مہدہن، چونکہ ئہوان رووبہ پروو بوونہ تہوہ لہ گہل کردہوی لہوہ پیچی خویان، کہ لہ جیہانا کردوویانہ، ج چاک، ج خراپ، وہ بہ پیی ئہو کردہوہ پیشینہ یان پاداشی خویان و مردہ گرن). (تاج/۱/۵۵۰-۲).

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ماموستای عہسقہ لانی - رحمتی خودی ن بئ۔ لہ پایانی (نامہ ی تہرمدا)، بۆمان پروون دہکاتہوہ: کہ نامہ ی تہرم دوو سہدو دہ فہرموودہ ی بہرزوہ و ہکراوی واتیا، بہنجاو شہشیان بئرشتہو موتابہ عاتن، ئہوانی تریان پە یوہستی تہواون، واتہ: مہووصولن، سہدو نو فہرموودہ یان دووبارہن، سا یا لہ نامہ یہ خو ی دا، یا لہ بابہ تہکانی پیشیدا، سہدو یہکیان پالفتہ ی ئہم نامہ یہن و دووبارہنین، پیشہوا موسلیمیش ہہموو فہرموودہ پالفتہکانی گیراوتہوہ، بیجگہ لہم بیست و چوارہیان:

۱. فہرموودہکە ی عائیشہ: (أَقْبَلَ أَبُو بَكْرٍ عَلَى فَرَسِهِ) رقم ۱۲۴۱، ۱۲۴۲ فتح. لہ تہجریدہکە دا نییہ.

۲. فہرموودہکە ی ئوم عہلا سہبارت بہداستانی مہرگی عوسمانی کوری مہظمون، ژمارہ: ۱۲۴۳ ف، ۶۰۱ ت.

۳. ئہنہس (أَخَذَ الرَّأْيَةَ زَيْدٌ فَأَصِيبَ) ز/ ۱۲۴۶ ف/ ۶۰۴ ت.

۴. فہرموودہکە ی ئہنہس (مَا مِنَ النَّاسِ مِنْ مُسْلِمٍ يَتَوَفَّى لَهُ ثَلَاثَةٌ) ز/ ۱۲۴۸ ف/ ۶۰۵ ت.

۵. فہرموودہکە ی عہبدولرہ حمانی کوری عہوف (قُبِلَ مُصْعَبُ بْنُ عُمَيْرٍ) ز/ ۱۲۷۵ ف، لہ تہجریدہکە دا نہہاتوہ.

۶. فہرموودہکے ہی سہ ہلی کوری سہ عد: (إِنَّ امْرَأَةً جَاءَتْ بِبُرْدَةٍ مِّنْسُوجَةٍ) ز/ ۱۲۷۷ ف/ ۶۱۲ ت.
۷. فہرموودہکے ہی نہ نہس: (شَهِدْنَا بِنْتًا لِّلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ز/ ۱۲۸۵ ف/ ۶۱۷ ت.
۸. فہرموودہکے ہی نہ بو سہ عید: (إِذَا وُضِعَتِ الْجَنَازَةُ وَاحْتَمَلَهَا الرَّجَالُ) ز/ ۱۳۱۴ ف/ ۶۳۲ ت.
۹. فہرموودہکے ہی نیبنو عہ بباس سہ بارت بہ خویندنی سوورہتی فاتحہ لہ نو یژی مردوودا. ز/ ۱۳۳۵ ف/ ۶۳۷ ت.
۱۰. فہرموودہکے ہی جابیر: (زَمَلُوهُمْ بِدِمَائِهِمْ...) ز/ ۱۳۴۳ ف، لہ تہ جریدہ کدا لہم جیگہ یہ دا نیہ.
۱۱. فہرموودہکے ہی صفیہ کی شہیبہ، سہ بارت بہ تہ حریمی مہ ککہ ز/ ۱۳۴۹ ف، لہ تہ جریدہ کدا لہم جیگہ یہ دا نیہ.
۱۲. فہرموودہکے ہی جابیر. داستانی شہید بوونی باوکی و ناشتنی. ز/ ۱۳۵۱ ف. لہ تہ جریدہ کدا لہم جیگہ یہ دا نیہ.
۱۳. فہرموودہکے ہی نہ نہس: چیرۆکی کورہ جوولہ ککہ. ز/ ۱۳۵۶ ف/ ۶۴۳ ت.
۱۴. فہرموودہکے ہی نیبنو عہ بباس: (كُنْتُ أَنَا وَأُمِّي مِنَ الْمُسْتَضْعَفِينَ) ز/ ۱۵۵۷، لہ تہ جریدہ کدا نیہ.
۱۵. فہرموودہکے ہی نہ بو ہور میرہ: (سہ بارت بہ تاوانی نہو ککہ سہ کہ بہشتی خوی بخنکینی) ز/ ۱۳۶۵، ۶۴۹ ت (بروانہ تہ خرچی ژمارہ/ ۶۴۹ + فتح الباری، بہرگی/ ۳ لاپرہ/ ۲۶۸).
۱۶. فہرموودہکے ہی عومہر: (أَيُّمَا مُسْلِمٍ شَهِدَ لَهُ أَرْبَعَةٌ بِخَيْرٍ) ز/ ۱۳۶۸ ف/ ۶۵۱ ت.
۱۷. فہرموودہکے ہی نہ بو ہور میرہ، لہ بارہی پہناگرتن بہ خودا لہ ناگری

دۆزهخ و سزای گۆږ. ژ/۱۳۷۷ ف/۶۵۷ ت.

۱۸. فەرموودهکەى بەراو. کاتى ئیبراهیم مرد ژ/۱۳۸۲ ف/۶۵۹ ت.

۱۹. فەرموودهکەى سەمووره. خەونە درێژەکەى پێغەمبەر - دروودی خوی لەسەر بێ -

ژ/۱۳۶۸ ف/۶۶۱ ت (پروانە ژمارە: ۶۶۱).

۲۰. فەرموودهکەى عائیشە: (تَوَقَّى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَوْمَ

الْاُثْنَيْنِ). ژ/۱۳۸۷ له تەجریدهکەدا نییه.

۲۱. عائیشە رادهسپێری کە لە گەڵ ئەوانا نەنیزری. ژ/۱۳۹۱ ف، له

تەجریدهکەدا نییه.

۲۲. فەرموودهکەى عومەر. راسپێرییهکەى عومەر. ژ/۱۳۹۲ ف/۶۶۴ ت.

۲۳. فەرموودهکەى عائیشە: (لَا تَسْبُوا الْأُمْرَاتِ..). ژ/۱۳۹۳ ف/۶۶۵ ت.

۲۴. فەرموودهکەى ئیبنوعەبباس. سەبارەت بە گوتەکەى ئەبولهەب

ژ/۱۳۹۴ له تەجریدهکەدا نییه.

هەروا عەسقەلانی - ڕەحمەتی خودای ئی - فەرمووی: لەم نامەیه‌دا چل و هەشت

بیستراو (آثر) ی واتیادا، کە هەیانە دەچیتەووە سەر هاوڕێیانی پێغەمبەر

دروودی خوی لەسەر بێ، هەشیانە دەچیتەووە سەر زانایانی دوا ئەوان، شەشیان

پەيوەست (موصول)ن، ئەوانی تریان بى رشتەن (واتە: معلق)ن.

شیخی عەسقەلانی - ڕەحمەتی خودای ئی - له پایانی (باسەکانی کارکردن لەناو

نوێژدا) دەفەرموی:

لەم باسەدا سێو و دوو فەرمووده‌ی بەرزموه بووی واتیا، شەشیان بى

رشتەن، واتە: موعلله‌قن، ئەوانی تریان هەموو پەيوەستن، واتە: موصولن،

بیست و شەشیان دووبارەن، ئەوانی تریان کە شەشن پالفتەى باسەکەن،

پێشەوا موسلیم - ڕەحمەتی خودای ئی - گشتیانی گیراوتەووە ئەمەیان نەبى:

۱. فەرموودهگهی ئەبو بەرزە سەبارت بەچیرۆکی بەلەسە بوونی
ولآخهگهی ژ/ ۱۲۱۱ ف.

۲. تەعلیقەگهی عبدالله ی کۆری عەمر سەبارت بە فووگردنی پێغەمبەر
لەناو کړنووشی ناو نوێژی خۆر گیراندا، وا لەپیش ژماره/ ۱۲۱۳ و،
خۆی ژماره ی بۆ دانەنراوه.

۳. فەرموودهگهی ئەبو هورەیرە لە بابەت خۆیندنی سوورمت لەناو
نوێژی شیواندا.

۴. هەروا شیخی عەسقلان دمهفرموی: ئەم باسە شەش بيسراویشی واتیا.
بیسترۆ - واتە: اثر = ئەسەر.

هەروا مامۆستای عەسقلانی پەحمەتی خودای ئی بن. لەکۆتایی (باسەکانی
هەڵە ی ناو نوێژدا) دمهفرموی:

لەم باسەدا نۆژدە فەرمووده ی بەرزەوهکراوی واتیا، دووانیان لەم
نۆژدەیه بێ پشته (معلق) ن بۆیه بە نۆژدە فەرمووده دادەنرێن، چونکە
فەرموودهگهی کورەیب (ژماره/ ۵۹۷ ت/ ۱۲۳۳ ف) بە چوار فەرمووده
دادەنرێ، ئاوا:

۱- کورەیب لە عەبدولرەحمانی کۆری ئەزەهرهوه.

۲- کورەیب لە ئیبنو عەبباسهوه.

۳- کورەیب لە عەبدولرەحمانی کۆری ئەزەهرهوه.

۴- کورەیب لە میسورە ی کۆری مەخرەمهوه.

موسلیم - پەزاو پەحمەتی خودای ئی بێ- گشتیانی گێراوتهوه.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۳۰- نامه‌ی زهکات (کتاب الزکاة)

باسی پیوستی زهکات

۶۶۶- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: بَعَثَ مُعَاذًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ إِلَى الْيَمَنِ، فَقَالَ: (ادْعُهُمْ إِلَى شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّي رَسُولُ اللَّهِ، فَإِنْ هُمْ أَطَاعُوا لِذَلِكَ، فَأَعْلِمُهُمْ أَنَّ اللَّهَ قَدْ افْتَرَضَ عَلَيْهِمْ خُمْسَ صَلَوَاتٍ فِي كُلِّ يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ، فَإِنْ هُمْ أَطَاعُوا لِذَلِكَ فَأَعْلِمُهُمْ أَنَّ اللَّهَ افْتَرَضَ عَلَيْهِمْ صَدَقَةً فِي أَمْوَالِهِمْ تُؤْخَذُ مِنْ أَغْنِيَائِهِمْ وَتُرَدُّ عَلَى فَقَرَائِهِمْ). (الحديث ۱۳۹۵ - اطرافه في: ۱۴۵۸، ۱۴۹۶، ۲۴۴۸، ۴۳۴۷، ۷۳۷۱، ۷۳۷۲) ۷۰.

ثیبنو عه‌باس (رمزی خوی لی بن) فهرمووی: کاتی پیغه‌مبه‌ر - درودی خوی له‌سهر بن- موعازی کوری جه‌به‌لی نارد بو یه‌مه‌ن و کردی به سهرکارو ماموستایان، له‌سهر نهم شیوه‌یه فهرمانی پیکردو پیی فهرموو: (ئه‌وا تو ده‌جیت بوناو گه‌لیک، که ئه‌هلی کیتاب و خاوه‌نی نامه‌ن، کاتی ده‌جیته ناویان له‌پیشدا داویان لی بکه شایه‌تی بده‌ن: که ههر خودا خودایه‌و خودای تر نییه‌و موحه‌مه‌دی کوری عه‌بدو‌للا پیغه‌مبه‌ری خودایه، ئه‌وجا ئه‌گهر بو ئه‌مه به گوئیان کردی ئه‌وا پیشیان بللی: که خودا -له ههموو شه‌وو رۆژیکدا- پینج نویژی له‌سهریان داناوه جا ئه‌گهر بو ئه‌مه‌یش به‌گوئیان کردی، ئه‌وا پیشیان بللی: که خودا زه‌کاتی له‌سهریان داناوه، که له ده‌وله‌مه‌نده‌کانیان وهرده‌گیرئ و دهریته‌وه به هه‌زاره‌کانیان، جا ئه‌گهر بو ئه‌مه‌یش به گوئیان کردی، ئه‌وا نه‌که‌یت بجیت، نایابی سامان و ماله‌کانیان هه‌لبیژی

و لهباتی زهکات و هری بگری. وه خوشت له نالھو نزای سته مبار بپاریزه، چونکه ئاهو نزولهی سته مبار تیریکی کوشندهیهو له گهل له کهوان دهرچوو برستی سته مکار دهبرئ و هیچ شتی بهری ناگرئ تاخوی دهگهیه نیته باره گای په رومردگار (!). (بر: ریاض الصالحین به کوردی بهرگی په کهم چاپی دووم لاپهړه/ ۱۹۵ ف/ ۲۰۸/ ۶ ز/ ۲۶).

۶۶۷- عَنْ أَبِي أَيُّوبَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَجُلًا قَالَ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (أَخْبِرْنِي بِعَمَلٍ يُدْخِلُنِي الْجَنَّةَ، قَالَ: مَا لَهُ مَا لَهُ، وَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (أَرَبَ مَا لَهُ تَعْبُدُ اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا، وَتَقِيمُ الصَّلَاةَ، وَتُؤْتِي الزَّكَاةَ، وَتَصِلُ الرَّحِمَ). (الحدیث ۱۳۹۶ - طرفاه فی: ۵۹۸۲، ۵۹۸۳) ۷۶:

ئهبو ئه یوبی ئه نصاری (رمزای خوی ئی بن) فهرمووی: پیغه مبهه - دروودی خوی له سمر بن. و سهرومال و منال و دایک و باوک و ههست و نهست گشتی به قوربانی گهردی بهرپی دینی کهرانی گوړی پیروزی بی - به سواری و شترئ بوو، پیاوئ هات جلّه وی و لاخه کهی گرت و رایوهستان و عهرزی کرد: ئهی پیغه مبهه ری خود! کاریکم پی بفرموو ئه گهر ئه نجامی بدهم بمباته به ههشت، بازئ له یارانیش - رمزای خوابان ئی بن - فهرموویان: چی چی! پیغه مبهه ریش - دروودی خوی له سمر بن. فهرمووی: (خودا بپهرسته و هیچ هاوبه شی بو دامه نی و نوئز بکه و زهکات بده و په یوهندی به خرم و خویشه وه بکه و بویان باش به و به پیی حال پییان ئی مه بره و یارمه تیان بده، ئینجا پیی فهرموو: ده ئینجا بهری و لاخه که بهرده بابروا له ریگهی خویشه وه). (تاج/ ۱۳/ ۹ ف/ ۱/ ۴).

۶۶۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ أَعْرَابِيًّا أَتَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

وَسَلَّمَ فَقَالَ: (دُلَّنِي عَلَى عَمَلٍ إِذَا عَمِلْتُهُ دَخَلْتُ الْجَنَّةَ، قَالَ: تَعْبُدُ اللَّهَ لَا تُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا، وَتُقِيمُ الصَّلَاةَ الْمَكْتُوبَةَ، وَتُؤَدِّي الزَّكَاةَ الْمَفْرُوضَةَ، وَتَصُومُ رَمَضَانَ، قَالَ وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، لَا أَرِيدُ عَلَى هَذَا، فَلَمَّا وُلِّي، قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (مَنْ سَرَّهُ أَنْ يَنْظُرَ إِلَى رَجُلٍ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ فَلْيَنْظُرْ إِلَى هَذَا). (الحديث ۱۳۹۷) ۷۷:

ئەبو ھورەیرە (ھزای ھوای ل بن) ھەرمووی: پیاوی ھاتە خزمەتی پیغەمبەر - درودی ھوای لەسەر بن: گوئی: قوربان! کاریکم پی نشان بدە، ئەگەر بیکەم بێم بەبەھەشتی؟ ھەرمووی: (بەس خودا بپەرستەو بەندەیی و پەرستشی بو بکەو، هیچ ھاوبەشی بو بپرێار مەدەو، نوێژە ھەرزەکان بکەو، زەھکاتی ھەرزە سەرت بدەو، پۆزوی مانگی ڕەمەزان بگرە). پیاوھەیش گوئی: بەو کەسە کە گیانی منی بەدەستە، لەمانە زیاتر ناکەم، جا کە ڕویشت پیغەمبەر - درودی ھوای لەسەر بن: ھەرمووی: (ھەرکەسی ھەزەدەکا کە لەم جیھانەدا بەچاوی ھوای پیاویکی بەھەشتی ببینی باتەماشای ئەم پیاوھ بکا). (تاج/ ۲ ل- ۵۵ ف- ۲ ش/ن)

۶۶۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: لَمَّا تُوفِّي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَكَانَ أَبُو بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ وَكَفَرَ مَنْ كَفَرَ مِنَ الْعَرَبِ، فَقَالَ عُمَرُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: (كَيْفَ تُقَاتِلُ النَّاسَ وَقَدْ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أُمِرْتُ أَنْ أُقَاتِلَ النَّاسَ حَتَّى يَقُولُوا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، فَمَنْ قَالَهَا فَقَدْ عَصَمَ مِنِّي، مَالَهُ، وَنَفْسُهُ، إِلَّا بِحَقِّهِ وَحِسَابُهُ عَلَى اللَّهِ)، (الحديث ۱۳۹۹- اطرافه في: ۱۴۵۷، ۶۹۲۴، ۷۲۸۲) فَقَالَ: (وَاللَّهِ لَأُقَاتِلَنَّ مَنْ فَرَّقَ بَيْنَ الصَّلَاةِ، وَالزَّكَاةِ، فَإِنَّ الزَّكَاةَ حَقُّ الْمَالِ، وَاللَّهُ لَوْ مَنَعُونِي عَنَّا كَانُوا يُؤَدُّونَهَا إِلَيَّ

رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَقَاتِلَتْهُمْ عَلَى مَنْعِهَا، قَالَ عُمَرُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ
فَوَاللَّهِ مَا هُوَ إِلَّا أَنْ قَدْ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَ أَبِي بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فَعَرَفْتُ أَنَّهُ
الْحَقُّ. (الحديث ١٤٠٠ - اطرافه في: ١٤٥٦، ٦٩٢٥، ٧٢٨٥) ٧٨:

ئەبو ھوریرە (رمزى خوارى ئى بنى) ڦەر مووى: كاتى پيغەمبەر - دروودى خوارى لەسەر بى: -
كوچى دوايى كرد، وه لەباش ئەو ئەبوبەكر كرا بە جينشين (واته: بە
خەليفە) وئەو عەرمانەى كە لە ئايين ھەلگەرانەو پەيدا بوون، وه
ئەبوبەكر ويستى بچى بە گزيانا، بەم بۆنەيەو عومەرى كورپى خەتاب (رمزى
خوارى ئى بنى) پيى ڦەر موو: تو چۆن جەنگ دەكەى لەگەل ئەم خەلگەداو،
بەلگەت چيە لەم بارميەو؟ ئەى چى دەكەى لەو كە پيغەمبەر - دروودى خوارى
لەسەر بى: - دەڤەر موئ: ڤەرمانم پيكر اوو كە شەرپ لەگەل ئەو خەلگەدا بكەم، تا
شايەتمان دئين و بەزمان دەلئين: (لا اله الا الله: ھەر خودا خودايەو بەس)
ئيتەر ئەو كەسەى كە ئەمە بلئ، ئەوا سەر و مالى خوى لەمن قەدەغە دەكاو،
خوين و نامووس و سەر و سامانى لە من حەرام دەبئ، مەگەر لەسەر
ماڤيكي رەوا، كە لەسەرى بئ بە پئى شەرى خا، وەئيتەر حيساب و
ليپرسينەوئ لەسەر نيازى دئ، لەو دنياىدا لەسەر خودايە؟ جا بۆم روون
بكەرەو: ئايا ئەم ھەلويستەى تو لەگەل ئەم ڤەر موودەيە پيغەمبەر دا
چۆن يەك دەگر نەو؟

ئەبوبەكر يش بؤ وەلامى ئەم رەخنەيەى عومەر - ڤەر مووى: (ئەمەى
تو دەليلى راستە، بەلام مەسەلەكە گەلئ لەم روالەتكارىيە قوولترە، بەخودا
زۆرباش دەچم بەگژ ئەوانەدا كە ڤەرقى نوپژو زەكات دەكەن و دەلئين:
نوپژ ڤەرزەو دەيكەين و، زەكات ڤەرز نبيەو نايدەين، چونكە زەكات ماڤى

ماله، مافیکه خوا له سامانا پیویستی کردووه، نهوهی ئینکاری بکا، ئیکاری له نهصلی له نوصولی ئایین دهکا، جا له بهرئهوه دهچم به گزیدا، سویندم به خودا نهگهر لهم لایه نهوه فرهقی من و پیغه مبهه بکهه لیان قه بوول ناکهه، که واته نهگهر له مه و بهر گیسه زه کاتیکیان دابی به پیغه مبهه رو ئیستا به بر و بیانووی بی سهرو بهر، نهیدهن به من، که جینشینی پیغه مبهه رم و فره مانه روای گشتی موسولمانانم، له سهه نه دانی نهوه گیسه که یه دهچم به گزیانا. عومه دهیفرموو: به خودا دیار بوو که کردنی نهوه جهنگه شتی بوو له خوداووه خوئی نابوو یه ناو دلی نه بو به کرموه، وه منیش بوم دهر کهوت که فره مایشته که ی نه بو به کرم راست بوو (تاج/۲/۱۲ ف/۴ - ش/د/ت/ن).

تاوانی زهکات نه دهر

۶۷۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقُولُ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (تَأْتِي الْإِبِلُ عَلَى صَاحِبِهَا، عَلَى خَيْرِ مَا كَانَتْ، إِذَا هُوَ لَمْ يُعْطِ فِيهَا حَقَّهَا، تَطَوُّهُ بِأَخْفَافِهَا، وَتَأْتِي الْغَنَمُ عَلَى صَاحِبِهَا عَلَى خَيْرِ مَا كَانَتْ، إِذَا لَمْ يُعْطِ فِيهَا حَقَّهَا، تَطَوُّهُ بِأَظْلَافِهَا، وَتَنْطَحُهُ بِقُرُونِهَا، وَقَالَ وَمِنْ حَقِّهَا أَنْ تُحْلَبَ عَلَى الْمَاءِ). قَالَ: (وَلَا يَأْتِي أَحَدُكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِشَاةٍ يَحْمِلُهَا عَلَى رَقَبَتِهِ لَهَا يُعَارَ، فَيَقُولُ يَا مُحَمَّدُ، فَأَقُولُ: (لَا أَمْلِكُ لَكَ شَيْئًا، قَدْ بَلَغْتُ، وَلَا يَأْتِي بِبَعِيرٍ يَحْمِلُهُ عَلَى رَقَبَتِهِ، لَهُ رُغَاءٌ، فَيَقُولُ: يَا مُحَمَّدُ، فَأَقُولُ: (لَا أَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا قَدْ بَلَغْتُ). (الحديث ۲/۱۴۰ - اطرافه في: ۲۳۷۸، ۳۰۷۳، ۹۶۵۸) ۷۹:

ئهم فره مووده یه دوو فره مووده یه، یه که میان له بهرگی سیی ریاض

الصالحیندا، زنجیر ۲۱۶/۵ ل-۹۰۰ف۹. تەرجمە کوردییه‌کە ی ئاواپە:

ئەبو ھوریرە (رەزى خۇى ئى) ڧەر مووى: پېغەمبەر درود دەڧەر موئ: (ئەوگەسەى خاوەنى زېرپوزىو بئ و زەكاتى ئ دەرئەگا، لەرۇزى قىامەتا، ئەو زېر و زىوہ سوور دەكریتهوہ، لەناو ئاگرى دۆزەخا، تادمبئ بەیەك پارچە ئاگرى سوور، ئەوجا تەنىشتى و ناوچەوانى و پىشتى و ھەموو لەشى تری پېئى داخ دەكرئ، ھەموو جارئ كە سارد دەبیتهوہ، سەرلەنوئ سوور سوورى دەكەنەوہ بوئ و دیسان وای ئ دەكەنەوہ، ئیتر لەو پۆژەدا كە پەنجا ھەزار سال درېژە، ئەو كابرایە ئەمە حالیەتى، ھەتا دادگایى بەندەكان لەناو خۇيانا لە دادگای خودادا تەواو دەبئ، ئەوجا رېگەى خۇى نیشان دەدرئ، سا یا بۇ بەھەشت، یا بۇ دۆزەخ.

گوترا: ئەى پېغەمبەرى خودا ! ئەى وىتر؟

ڧەر مووى: (وہ ئەوہى خاوەنى وىتر بئ و، مافى مافدارانى ئ نەدا، كە یەكئ لەو مافانەى كە لە وىتردا ھەن ئەوہیە: ئەو رۆژەى كە وىترەكە دەبرئ بۇ سەر ئاوو ئاودەدرئ و دە دۆشرئ، لەو شیرەى ئەو پۆژەیشدا مافى ھەزارانى واتیادا، وەك خەرمانلۇغەى خەرمان، ئەو خاوەن وىترەى كە مافى مافدارانى ئ نەدا، لە پۆزى قىامەتدا، لە دەشتىكى كركا، لەسەر دەم رایدەخەن بۇ ئەو وىترانە، وەتا بلیت زل و فیلەتەن و قەبەن و یەك پارێنەشیان كەم نییە، ئیتر ئەوانیش بەپا دەیشیلن و بە دەم دەیگەزن و قەبى ئ دەگرن، گشت جارئ كە دوایى یەكەیان بەسەریدا تئ دەپەرئ، دیسانەوہ بەرایەكەیان دەگێرنەوہ بۇ سەرى ئیتر ئەمە حالیەتى لەو پۆژەدا، كە پەنجاھەزار سال درېژە ھەتا مەحكەمەو دادپرسیى ناو بەندەكان تەواو دەبئ، ئەوجا رېگەى خۇى پىشان دەدرئ، سا یا بۇ بەھەشت یا بۇ دۆزەخ.

گوترا: ئەى پىغەمبەرى خودا! ئەى رەشەولاخ و مەرو بزن ؟

فەرمووى: (وہ ئەوہى خواہنى پەشەولاخ و مەرو بزن بىو، مافى ھەزارانىان ئى نەداو زەكاتى شەرىعیان ئى دەرئەکا، لە پۇزى ژینەویدا، لە قیامەتدا، لە دەشتىكى كركاى كركا، لە سەردەم بۆيان رادەخرى، ئەو ئازەلە لەو كاتەدا، نە تاقە يەككىيان كەمە، نە شاخبار دراویكیان واتیادا، نە كۆلئى، نە شاخ شكائى، بەلكوو ھەموو زرت و زیت و بز و نامادەن بۆ شەپە شوق و قوچ وەشانەن، ئىتر بە شاخ دەیدەنە بەر شوق و بە سم گیرەى دەكەن، گشت جارى كە دوايەكەیان بەسەریدا تى دەپەرى، دیسانەو بەراییەكەیان دەگیرنەو بە سەرى، ئىتر ئەمە حالىەتى لەو پۇژەدا كە پەنجا ھەزار سال درێژە، ھەتا مەحكەمەى ناوەندە بەندەكان تەواو دەبى، ئەوجا رینگەى خوى پى نیشان دەدرى: جا یا بۆ دۆزەخ، یا بۆ بەھەشت.

گوترا: ئەى پىغەمبەرى خودا! ئەوا بپريار (حوكم) ى زىرو زيوو و شترو پەشەولاخ و بزن و مەرمان زانى ئەى بپريارى ولاخى بەرزە چيەو چۆنە؟

فەرمووى: (ولاخى بەرزە سى جۆرە: بۆ ھەندى پياو مايەى پاداش و خیرە، مايەى تاوان و شەپە بۆ ئەو پياوہى كە رايدەگرئ بۆ ریاو چاوہو خۆنەندەن و شانازی كردن و ھەروا بۆ دوژمنایەتى و دزايەتى گەلى ئیسلام و لە دژى موسولمانان!

بەردەو تارمىەكى داپۆشەريشە بۆ ئەو پياوہى كە لەرینگەى خودادا رايدەگرئ و بۆ پروسوورى ھەردوو جیھان، كارو كەسابەتى پپوہ دەكاو، ئەو مافەى كە خودا لەسەر ئەو ولاخەى داناو، كە بریتىيە لە خەباتگيران لەسەر پىشتى فەرامۆش نەكا، لەكاتى خۆیدا ئاوو ئالىكى دەدا، وچانى دەدا، ناپرەتینى، مايەى پاداشى باش و خیرى گەورەيشە بۆ ئەو پياوہى كە

راپىدەگىرى بۇ غەزا كىردىن و تىكۆشان لەبەر رەزاي خودا، بۇ بەرژەۋەندىي گەلى ئىسلام، لە مېرگىكىدا، يا لە مېرغوزارېكا دەپبەستىتەۋ، ئىتەر ئەۋ و لاخە ھەرچى بخوات لەۋ مېرگ و مېرغوزارەۋ، چەندە لەۋ لەۋەرە بىلەۋەرې، بە ژمارەى ئەۋە چاكەۋ خىرو خىرات بۇ خاۋەنەكەى دەنۋوسرى، تەنانەت ئەگەر مەر بەندەكەى بېسىنى، يان پەت و گورىسەكەى بېچرىنى، ۋە سەرى دووسەر غار بكاۋ، باى بالى خۆى بداۋ، يارى بكاۋ، تەنانەت ئەگەر بەبى سوارەكەيشى تەراتىن بكا، ھەتا لەكەتى واپىشدا، خودا بە ژمارەى شوپىن سەم و بە ژمارەى تەرس و مېزەكەى چاكەۋ خىرى بۇ دەنۋوسرى.

گرىمان خاۋەنەكەى بەسەر ئاۋىكا باردى، نيازى ئەۋەيشى نەبى كە ئاۋى بدا، بەلام و لاخەكە لە خۆپەۋە دەمى نايە ئاۋەكەۋەۋ لىي خواردەۋە، ئەۋە بە قەد ژمارەى ئەۋ ئاۋەى كە دەپخواتەۋە چاكەى بۇ دەنۋوسرى!

گوترا: قوربان! ئەى گوپدرېژ؟

فەرموۋى: (لەبارەى گوپدرېژەۋە ھىچ سىرووشىكەم بەتايبەتى بۇ نەھاتەۋە، تەنبا ئەم ئايەتە دانسقەۋ كەم ھاۋتايە نەبى، كە تىكرا گشت جۆرە خەپرى، كەم و زۆر دەگرىتەۋە، كە دەفەرموۋى: ﴿فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ، وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ﴾. (۷-۸) - زلزە - ۸/۹۹ واته: ھەر كەسى بەقەى سەنگى تۆسقالى چاكەى كىردى پاداشتەكەى و مردەگىرى، ھەروا ھەر كەسى بەقەى سەنگى تۆسقالى خراپەى كىردى، پاداشتەكەى و مردەگىرى..)، (رياض الصالحين، كوردى/۳/۹۰۰ ف/۹ ش).

فەرموۋەدى دوۋەمىيان لە بەرگى سىي تاجول ئۈصول دا، و مرگەراۋە كوردىيەكەى، لە لاپەرە/۲۹۶ ز/۱۰۹ ف/۲ - دا ئاۋايە:

ئەبو ھورەيرە (رمزى خىواي ئى بىن) فەرمووى: پىغەمبەر دروودى خىواي لەسم بى.

ھەئسايەو، وتارىكى فەرموو بۆمان، باسى ناخونەك و دەستپىسى لەمالى تالانى كرد، وە ئەوئى بە تاوانىكى گەئى گەورە دانا، وە فەرمووى: (نامەوئى لە پۆزى قىامەتدا بەيەكىكتان بگەم سەپئى ماينى، بەلووشكە لووشك، بە قەلاندۆشكانىيەو بى، كە لە جىھانا بەناھەق بەدەستى ھىنابى، بىت بۆ لام و بلى: ئەى پىغەمبەرى خودا دەخىلتەم لىم قەوماو، بەدەستى ئەسپەو پەرىشانم، ھەم شەكەت و ماندووم و ھەم ئابرووم چوو، دەى فرىامكەو، منىش پىئى دەللىم كە من دەسەلاتى ھىچەم نىيە بۆت كە بىكەم، من لە كاتى خۆيدا پىتەم راگەيانددوويت، نامەوئى لە پۆزى قىامەتدا بگەم بەيەكىكتان مەپئى، يا بزنى، بە بارەبارو قارە قارو باعە باع، بەسەر نەپەى شانىيەو بى، بى و بلى: ئەى پىغەمبەرى خودا! فرىامكەو منىش پىئى دەللىم: من دەسەلاتى ھىچەم نىيە كە بۆتى بكەم، من لەكاتى خۆيدا پىم راگەيانددووى !

نامەوئى لە پۆزى قىامەتدا بەيەكىكتان كەسى (بە ھاتووھاوار قىزە قىز) بە قەلاندۆشكانىيەو بى، بىت بۆ لام و بلى: ئەى پىغەمبەرى خودا ! فرىامكەو، منىش پىئى دەللىم، من دەسەلاتى ھىچەم نىيە كە بىكەم بۆت، من لەكاتى خۆيدا پىتەم راگەيانددو، نامەوئى لە پۆزى قىامەتدا بگەم بە يەكىكتان نكالو جىل و بەرگ (بەخششى) بە قەلاندۆشكانىيەو بىت، بى بۆ لام و بلى: ئەى پىغەمبەرى خودا ! فرىامكەو، منىش پىئى دەللىم: من دەسەلاتى ھىچەم نىيە كە بىكەم بۆتو، من لە كاتى خۆيدا پىتەم راگەيانددو، نامەوئى لە پۆزى قىامەتدا بگەم بەيەكىكتان مردە مال و زىرو زىوى دزىتى و گزىتى و فزىتى، بەقەلاندۆشكانىيەو بىت، بىت بۆلام و بلى: ئەى پىغەمبەرى خودا ! فرىامكەو، منىش پىئى دەللىم: من دەسەلاتى ھىچەم

نبيه كه بيكه م بؤت، من له دنيا دا، سه بارمت بهم كاروباره، پيتم
 راگه ياندوو. له گيرانه وهديه كدا: نهى خه لكينه انهى موسولمانينه! هر
 كه سيكتان كران به سهركارو كار به دهستي ئيمه ن له سهر كارى، له كاروبارى
 موسولومانان، وه به قهد دهرزيهك، يا زياتر، له و كارهى له ئيمه شارده وه
 قولى دا بو خوئى و به دزيه وه حه شارى دا، نه وه داده نرى به گزي تي
 ده سته پيسى (غولل). وه له رؤزى قيامه تدا ده ينئ به سهر شانيه وه
 به بهر چاوى نه وه هم كه عه شاماته وه ده يه ينئ بو مه يدانن بو پاى هه ق و
 حساب و ليپر سنه وه! نه وا به هويه وه باش باش ته ريق و ريسواو شه رمه زار
 ده بئ، وهك خوداى گه و ره مه زنن له م ئايه ته دا، سه باره تي بهم بابيه ته
 ده فهرموى: ﴿وَمَنْ يَغْلُلْ يَأْتِ بِمَا غَلَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ - نايه تي ئالى عيمران/ ١٦١/٣-
 واته: ههر كه سئ ده سته پيسى و ناپاكى و دزى و گزرى له مالى ده سكه وتى
 جهنگى ئايينى بكاو به ناهه ق ليى قول بدا بو خوئى، نه وه له رؤزى
 هه لسانه وه دا كه رؤزى قيامه ته، ده ينئ به سهر شانيه وه ده ده يه ينئ بو
 مه يدانى ليپر سنه وه به هويه وه باش ريسواو شه رمه زار ده بئ. خوا په نامان
 بدا. نامين. (تاج/ ٢٩٦/٣ ف/ ٢ ز/ ١٠٩ باسى به رتيل و ديارى بو كار به ده ست
 نارده وايه: تَحْرِمُ الرِّشْوَةَ وَالْهَدْيَةَ عَلَى الْحَاكِمِ).

٦٧١- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ: (مَنْ آتَاهُ اللَّهُ مَالًا فَلَمْ يُؤَدِّ زَكَاتَهُ، مُثِّلَ لَهُ مَالُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ شُجَاعًا أَقْرَعَ،
 لَهُ زَبَبَتَانِ يُطَوِّفُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، ثُمَّ يَأْخُذُ بِلِهْزِمَتَيْهِ، يَغْنِي بِشِدْقَيْهِ، ثُمَّ يَقُولُ: أَنَا
 مَالِكٌ، أَنَا كَنْزُكَ، ثُمَّ تَلَا: (وَلَا يَخْسِبَنَّ الَّذِينَ يَنْخَلُونَ.. الْآيَةَ). (الحديث ١٤٠٣
 اطرافه في: ٤٥٦٥، ٤٦٥٩، ٦٩٥٧) ^{٨٠}:

(٨٠) اخْرَجَهُ مُسْلِمٌ بِالْمَعْنَى: (ج/ ٧ ص ٦٩ عن ابي هريرة، و ص ٧٢ عن جابر، صحيح
 مسلم بشرح النووي - مبحث اثم مانع الزكاة).
 المترجم

ئەبۇ ھوریرە (رەزى خوى لى بىن) فەرمووى كە خوشەويست دروودى خوى لىسەر بىن:

فەرمووى: (ھەر كەسى خۇدا مالى پى بىدات و زەكاتەكەى نەدا، لەپۇژى قىامەتدا دەبى بەنپىرە ھەفيانىكى سەرگەپرى زەھراوى، دووكەئبەى دەپەپىوى لە دەم داىە، جا وەك كەئەمە لە مى گادا، ئاوا ئەلقە دەخوات بە مليا، دەنووسى بەھەردوو لالغاومىدا، سەرى لەم لالغاوى و كلكى لەم لالغاوكەى ترى گىر دەكاو، بە تەوہسەوہ بۇ زىادە سزا، پىي دەلى: من مالەكەى خۆتەم، من گەنچەكەى خۆتەم!)

ئىنجا ھەزرىت دروودى خوى لىسەر بىن: بۇ پىشتىوانى ئەم فەرموودەيە ئەم ئايەتە پىرۇژەى خويندوہ: ﴿لَا يَحْسِبَنَّ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ...﴾

واتە: ئەوانەى كە رۇدى و چروكى دەكەن، لە بەختكردى ئەم مال و دارايىيەدا، كە لە سايەى خوداوہ پىيان دراوہ، باوانەزانن كە ئەم رۇدى و رەزىلىيە بۇ ئەوان چاكە، بەلكوو ئەوہ زۆربەدو خراپە بۇ دواپۇژيان، ئەم بەشە مالە لەكوئ سامانەكانيان، كەھەقى خاوەن ھەقانىو، ئەوان لەبەر رۇدى نايدەن پىيان، لەپۇژى رەستاخىزدا، دەكرئ بەتەوقى ئاسنىن و دەكرىتە مليان! (تاج/۲-۱۱-۳-ش/ت/ن).

ئەم مالەى زەكاتەكەى بدرى بەر ئەم (كنزە ناكەوى كە

ھەرەشەى سەخت لەخاوەنەكەى كراوہ

۶۷۲- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقُولُ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (لَيْسَ فِيمَا دُونَ خَمْسٍ أَرَاقٍ صَدَقَةٌ، وَلَيْسَ فِيمَا دُونَ خَمْسٍ ذَوْدٌ صَدَقَةٌ، وَلَيْسَ فِيمَا دُونَ خَمْسٍ أَرْسُقٍ صَدَقَةٌ) (الحديث ۱۴۰۵ - اطرافه في: ۱۴۴۷، ۱۴۵۹، ۱۴۸۴)^{۸۱}:

ئەبو سەئیدى خۇدرى (رەزى خۇاى ئى بىن) فەرمووى: پېغەمبەر -جروودى خۇاى لەسەر بىن- فەرمووى: (زىو لە پېنج ئۆقىيە كەمتر بى زەكاتى ئى ناكەوى، پېنج ئۆقىيە دەكاتە دوو سەد درەھەم، ژمارەى وشتر لەپېنج وشتر كەمتر بى زەكاتى ئى ناكەوى، دانەوئە لە پېنج ويسق كەمتر بى، زەكاتى ئى ناكەوى). (تاج/۲/۱۵ ف/۴ + ل/۲۵ ف/۱).

رافە و شىكردنەوہ:

۱. پېنج وەسق دەكاتە سەد صاع، بەپيوانەى كوردەوارى دەكاتە نزىكەى چل و پېنج تەنەكە.
۲. درەمى شەش دانقە، دە درەم حەوت مسقالە، كەواتە: دوو سەد درەم دەكاتە: سەدو چل مسقال.

خیر کردن له كهسابهتى پاك

۶۷۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (مَنْ تَصَدَّقَ بِعَدْلِ ثَمَرَةٍ، مِنْ كَسْبٍ طَيِّبٍ، وَلَا يَقْبَلُ اللَّهُ إِلَّا الطَّيِّبَ، وَإِنَّ اللَّهَ يَتَقَبَّلُهَا بِمِيزَانِهِ، ثُمَّ يُرَبِّهَا لِصَاحِبِهَا، كَمَا يُرَبِّي أَحَدُكُمْ فَلَوْهٗ، حَتَّى تَكُونَ مِثْلَ الْجَبَلِ) (الحديث ۱۴۱۰ - طرفه في: ۷۴۳۰):

ئەبو ھورەيرە (رەزى خۇاى ئى بىن) لە پېغەمبەرەوہ -جروودى خۇاى لەسەر بىن- دەفەرمووى: (ئەوہى خیرى بکا، لە كەسابەتى حەلال چونكە ھەرچى حەلال نەبى خودا وەرى ناگرى، ئەوہى خیرى بکا لە حەلال، خوداى مېھربان بەدەستى راستى خۇى وەرى دەگرى، وەك چۆن يەكى لەئىوہ جووانووى ماينى، يا پارینە وشترى، بۆ خۇى پەرودەگا، خودايش ئەو خیرە ئاوا پەرودە دەگا، تا تەواو گەورە دەبى، وەبەقەد كیویكى ئى دى). (تاج/۲/۶ ف/۴).

تا زوو خیر بکری درهنگه

۶۷۴- عَنْ حَارِثَةَ بْنِ وَهَبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: (صَدَّقُوا، فَإِنَّهُ يَأْتِي عَلَيْكُمْ زَمَانٌ يَمْشِي الرَّجُلُ بِصَدَقَتِهِ فَلَا يَجِدُ مَنْ يَقْبَلُهَا، يَقُولُ الرَّجُلُ لَوْ جِئْتُ بِهَا بِالْأَمْسِ، لَقَبِلْتُهَا، فَأَمَّا الْيَوْمَ فَلَا حَاجَةَ لِي بِهَا). (الحديث: ۱۴۱۱ طرفاه في: ۱۴۲۴، ۷۱۲۰) ^{۸۲}:

حاریثه ی کوری وهب (رمزی خوی لی بن) فهرموی: بهگویی خۆم لهزاری پیرۆزی خۆشهویستم بیست درودی خوی لهسەر بن. دهیضهرموو: (تازوو خیربکهن درهنگه هاكا كهوتنه پۆزگارێکی واوه كهستان دهست ناکهوی، كهخیرتان لی وهربگری، هاكا وای لیها ت پایاو بهمالی خیرهوه بهسهر خهلكا بسورپتهوه، بهلكوو ئهو كهسهی كهخیرهكهی دهداتى پێی دهلى: ئهگهر دوینی بهاتیتایه لیتم وهردهگرت، بهلام ئیستا كارم پێی نییه، لهبهرنهوه وهری ناگرم! لهئهنجامدا كهسى دهست ناکهوی كهخیرهكهی لی وهربگری). (تاج/ ۱۰/ ل ۷۳/ ف ۴- ش).

۶۷۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (لَا تَقُومُ السَّاعَةُ، حَتَّى يَكْثُرَ فِيكُمْ الْمَالُ فَيَفِضَ، حَتَّى يُهَمَّ رَبُّ الْمَالِ مَنْ يَقْبَلُ صَدَقَتَهُ، وَحَتَّى يَعْزِضَهُ، فَيَقُولَ الَّذِي يَعْزِضُهُ عَلَيْهِ: لَا أَرَبَ لِي). (الحديث ۱۴۱۲) ^{۸۳}:

ئهبو هورهيره (رمزی خوی لی بن) له خۆشهویستهوه درودی خوی لهسەر بن. دهفهرموی: (قیامهت ههئناسی، تا مال لهنیوانتانان وا زۆردمبی، دمبی بهلیشاو، تهنانهت خاومن سامان دهکویهته مشووری ئهوهوه دمبی كهسیکی وای دهست بکهوی،

(۸۲) أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ فِي الرِّكَاءَةِ أَيْضًا: (صحيح مسلم بشرح النووي/ ۹۹/۷). -الترجم-

(۸۳) أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ فِي الرِّكَاءَةِ، بِأَب: الترغيب في الصدقة قبل أن رقم: ۱۵۷.

که خیر و زهکاتی لی و مرگری ! هتا نه گاته نه وه خاومن سامان خیر و زهکات دمبا بؤ مهردووم، به لام نه وهی که بؤی دمبا لکی و مرناگری و پیی دهلی: کارم پیی نییه.

۶۷۶- عَنْ عَدِيِّ بْنِ حَاتِمٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقُولُ: كُنْتُ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَجَاءَهُ رَجُلَانِ، أَحَدُهُمَا يَشْكُو الْعِيْلَةَ، وَالْآخَرُ يَشْكُو قَطْعَ السَّبِيلِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (أَمَّا قَطْعُ السَّبِيلِ، فَإِنَّهُ لَا يَأْتِي عَلَيْكَ إِلَّا قَلِيلٌ حَتَّى تَخْرُجَ الْعِيرُ إِلَى مَكَّةَ بِغَيْرِ خَفِيرٍ، وَأَمَّا الْعِيْلَةُ، فَإِنَّ السَّاعَةَ لَا تَقُومُ حَتَّى يَطُوفَ أَحَدُكُمْ بِصَدَقَتِهِ لِيَجِدَ مَنْ يَقْبَلُهَا مِنْهُ ثُمَّ لِيَقْفَنَ أَحَدُكُمْ بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ، لَيْسَ بَيْنَهُ وَبَيْنَهُ حِجَابٌ، وَلَا تَرْجُمَانِ يُتْرَجَمُ لَهُ، ثُمَّ لِيَقُولَنَّ لَهُ: (أَلَمْ أَوْتِكَ مَالًا فَلْيَقُولَنَّ: بَلَى، ثُمَّ لِيَقُولَنَّ: أَلَمْ أُرْسِلْ إِلَيْكَ رَسُولًا؟ فَلْيَقُولَنَّ: بَلَى، فَيَنْظُرُ عَنْ يَمِينِهِ فَلَا يَرَى إِلَّا النَّارَ، ثُمَّ يَنْظُرُ عَنْ شِمَالِهِ فَلَا يَرَى إِلَّا النَّارَ، فَلْيَتَّقِيَنَّ أَحَدُكُمْ النَّارَ، وَلَوْ بِشِقِّ تَمْرَةٍ، فَإِنْ لَمْ يَجِدْ فِكَلِمَةٍ طَيِّبَةٍ). (الحديث ۱۴۱۳- اطرافه في: ۱۴۱۷، ۳۵۹۵، ۶۰۲۳، ۶۵۳۹، ۶۵۴۰، ۶۵۶۳، ۷۴۴۳، ۷۵۱۲) ^{۸۴}:

عهدی کوپی حاتم (رمزی خوی لی بی) فهرمووی: له خزمه تی چه زهتدا بووم دروودی خوی لسمه بی: له و کاته دا دوو پیاو هاتن بؤ خزمه تی، یه کیکیان سکاالی له دهستی هه زاری کرد، نه وی تریان سکاالی له دهستی ریگری و جهرده یی کرد. پیغه مبه ریش دروودی خوی لسمه بی: فهرمووی: (نه ی عه دی ! ئایا شاری حیرت دیوه؟ گوتم: نه مدیوه، به لام ناوو نیشانیم بیستوو، فهرمووی: (نه گهر مهرگ مؤلته ت بدات و ته مهنت دریژی، به چاوی خو ت نافرمتی که زاوه نشین ده بینی له حیره وه دی، ته وافی که عبه دهکا، به بی نه وهی

کەسیکی لەگەڵدا بێ، وە لەو ماوەیدا لەخودا نەبێ لەکەسی تر ناترسی، چونکە ئاوا پێگەوبان ئەمین و بێ ترس دەبێ و جەردەو پێگر نامینن، منیش لەدژی خۆمدا گوتم: ئەو دەشێ ئەو جەردانەی ھۆزی طەی چییان بەسەر بێ و بۆ کوێ بچن، ئەوانەی کە ئیستا ئەم ولاتەیان کردوو بە ئاگر. حەزەرت فەرمووشی: (ئەگەر تەمەنت بەبەر یەو ھەبێ گەنجینەکانی کیسرا فەتەح دەکری، ئەو گشتە گەنج و سامان و گەوھەرە دەکەونە دەستی مسوڵمانان و مسوڵمانان بەتالان دەیاننەن بۆ خۆیان!).

عەرزیم کرد: مەبەستت کیسرای کۆری ھورموزە کە ئیستا شای ئێرانە ؟ فەرمووی: بەئێ، مەبەستم ئەو، ھەروا ئەگەر تەمەنت درێژ بێ بە چاوی خۆت پیاو دەبینی بە چنگی زیڕەو، یا بە پێ چنگی زیو، دەسوورپێتەو، بەلام لەبەر زۆری پارو و پول و لێشای مال، کەسی دەست ناکەوێ کە ئەو چنگە زیڕو زیوێ لێ وەرگری، سویندم بەزاتی خودا، ئێو یەک بەیەکتان لە پوژی قیامەتدا کە دەگەنەو بەخەزەتی خودای خۆتان، ھەرکەسەتان بەتەنھا خۆی دەجێتە بەردەستی خودا، خودا بەخودی خۆی بەبێ پەردەو بەبێ تەرجومان و زمانزان قسەتان لەگەڵ دەکا، دەفەرموێ بەبەندە لەو گفتوگۆیەدا: ئایا لە دنیا دا پێغەمبەرەم نەنارد بۆ سەرت، ھەتا فەرمانی منت پێ راگەینێ؟ بەندە دەئێ: بێ، بەئێ، دەفەرموێ: مال و منالەم دابوو پێت یا نا؟ خێرو بێرێکی زۆرم پێزاندا بۆ سەرتا یا نا؟ بەندە دەئێ: بەئێ وابوو، ئێتر ئەو بەندە یە کە سەیری لای راستی خۆی دەکا دۆزەخ دەبینی، کە تەماشای لای چەپی خۆی دەکا دیسان ھەر دۆزەخ دەبینی، جا کە حال وایە خۆتان بپاریزن لە ئاگری دۆزەخ، ئەگەر چی بەلەتی دەنکە خورمایەکیش بێ، ئەو ھیشی کە نییەتی بەخێرو خێرات خۆی لە ئاگر قوتار بکا، بابە قسە ی باش و زمانی

شیرین خوی رزگار بکا). عهدی فہرمووی: من خۆم بہ چاوی خۆم دیتم کہ
 ژنی کہ ژاومنشین لە حیرەوہ دەهاتو تەوافی کہ عەبەہی دەکردو ترسی کہسی
 تری نہبوو، ترسی خودای گەورہ نہبی، وە من خۆیشم یەکیک بووم لەو
 لەشکرەہی کہ گەنجینەکانی کیسرامان بەتالانی گرت، ئیوەیش ئەگەر
 تەمەنتان درێژ بی ئەوی کہ پێغەمبەر - دروودی خوای لەسەر بی - فہرمووی بہ چاوی
 خۆتان دەبینن). (تاج/ ۴/ ۳۶۲ ف/ ۱) ئەم تەرجەمەہیہ دەقی ئەو رپوایەتەہی
 بوخاریی کہوا لە (کتاب المناقب) باب علامات النبوة فی الاسلام (بروانہ:
 عمدة القاریء/ ۱۶ ص/ ۱۳۴ ژمارەہی فہرموودە/ ۱۰۰). ھەرودھا بروانہ: ریاض
 الصالحین/ کوردی بەرگی یەکەم ژمارە/ ۲۳-۱۳۹).

۶۷۷- عن أبي موسى رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم
 قال: (لَيَأْتِيَنَّ عَلَى النَّاسِ زَمَانٌ، يَطُوفُ الرَّجُلُ فِيهِ بِالصَّدَقَةِ مِنَ الذَّهَبِ، ثُمَّ
 لَا يَجِدُ أَحَدًا يَأْخُذُهَا مِنْهُ، وَيُرَى الرَّجُلُ الْوَاحِدُ يَتَّبِعُهُ أَرْبَعُونَ امْرَأَتٌ يُلْذَنَ بِهِ، مِنْ
 قِلَّةِ الرِّجَالِ وَكَثْرَةِ النِّسَاءِ) (الحديث ۱۴۱۴) ^{۸۵}:

ئەبو موسای ئەشعەری (زمزای خوای ن بێ) فہرمووی: خۆشەویست - دروودی خوای لەسەر
 بی - فہرمووی: (مەردوم دەکەونە پۆزگارێکی واوہ، پیاو بەزێری خێرەوہ
 مالەو مال و شارەو شار دەسوورێتەوہ تابیکا بەخێر، یا بیدا بەزەکات،
 بەلام ھەژاری دەست ناکەوێ کەلێی وەرگرێ، لەبەر زۆری مال کەس
 نایەوێ، وەدەبێری چل ژن شوینی تاقە پیاوێ دەکەون و پەنای بۆ دەبەن،
 تا سەرەوکارییان بکاو، کەس دەسدرێژیان لێنەکا، ئەمەیش لەبەر کەمی
 پیاو و زۆری ژن، بەھوێ زۆری ئازاوەو زۆری کوشتنەوہ). (ریاض/ ۴/ ل/ ۱۳۲۲
 + تاج/ ۲/ ۵۹ ز/ ۲۳ ف/ ۲).

خیر که میشی هه زۆره

۶۷۸- عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ الْأَنْصَارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا أَمَرَنَا بِالصَّدَقَةِ، أَنْطَلَقَ أَحَدُنَا إِلَى السُّوقِ، فَتَحَامَلَ، فَيُصِيبُ الْمُدَّ، وَإِنَّ لَبَعْضَهُمُ الْيَوْمَ لَمِائَةَ أَلْفٍ. (الحديث ۱۴۱۶) ۸۶:

ئهو مهسعوودی نه نصاری (رمزی خوی ن ب) فهرمووی: جاران کاتی پیغه مبهه دروودی خوی لهسهر بئ. که فهرمانی بیمان دهکرد بهکردنی خیر و سه دهقه، هه مانبوو دهچوو بو بازارو کۆل کیشی دهکردو مشتێ دانه و بیلهی پهیدا دهکردو دهیکرد بهخیر، نهوسا لهکاتی پیغه مبههرداو بهسهرینی ئهو زاته، حالی ئیمه وابوو، بهلام نیسته خهک دارابوون، ههندی له برادرمان سهه ههزار درهم و دیناریان ههیه).

۶۷۹- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: دَخَلَتْ أَمْرَأَةً مَعَهَا ابْتَنَانِ لَهَا تَسْأَلُ، فَلَمْ تَجِدْ عِنْدِي شَيْئًا غَيْرَ ثَمَرَةٍ، فَأَعْطَيْتُهَا إِيَّاهَا، فَقَسَمْتُهَا بَيْنَ ابْنَتَيْهَا، وَلَمْ تَأْكُلْ مِنْهَا، ثُمَّ قَامَتْ فَخَرَجَتْ، فَدَخَلَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَيْنَا فَاخْبَرْتُهُ، فَقَالَ: (مَنْ ابْتَلَى مِنْ هَذِهِ الْبَنَاتِ بِشَيْءٍ كُنَّ لَهُ سِتْرًا مِنَ النَّارِ). (الحديث ۱۴۱۸ - طَرَفُهُ فِي: ۵۹۹۵) ۸۷:

عائیشه (رمزی خوی ن ب) فهرمووی: زنی دووکچی خویی پیبوو، هاتهلام بو سوال، منیش تاقه دهکنی خورمام ههبوو دام پیی، نهویش لهتیکرد بو ههردوو کچهکهی و خوی لیی نهخوارد، ئینجا ههلساو رویشت، که پیغه مبهه دروودی خوی لهسهر بئ. هاتهوه ئهمه بو گیرایهوه، فهرمووی: (کهسێ

(۸۶) أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ: (صَحِيحُ مُسْلِمٍ بِشَرْحِ النَّوَوِيِّ ج/ ۷ ص ۱۰۵، بَابُ الْحَمْلِ بِأَجْرِهِ). - المترجم.

(۸۷) أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ فِي الْبَرِّ وَالصَّلَةِ.. فَضْلُ الْإِحْسَانِ إِلَى الْبَنَاتِ، رَقْم ۲۶۲۹.

دووچارى دهستى كچ بېئو خودا بيهوئ بههوى كچهوه تاقي بكاتهوه،
وهباش بئ بؤيان، ئيتړ كچهكان يهك بن يا پتر، خودا له پرؤزى قيامهتدا
بههوى نهو كچانهوه پرزگارى دهكا له ناگرى دؤزهخ). (رياض/۱/ ۲۳۴ ز/ ۳۳
ژماره/ ۱۰/ ۱۲۶۹ + تاج/ ۱۱/ ۹/ ف/ ۴/ ز/ ۳).

كام خيړه زؤر خيړه

۶۸۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَيُّ الصَّدَقَةِ أَعْظَمُ أَجْراً؟ قَالَ: (أَنْ تُصَدَّقَ
وَأَنْتَ مَحِيحٌ صَحِيحٌ، تَخْشَى الْفَقْرَ وَتَأْمُلُ الْغِنَى، وَلَا تُمَهِّلُ حَتَّى إِذَا بَلَغْتَ
الْحُلُقُومَ قُلْتَ: لِفُلَانٍ كَذَا، وَلِفُلَانٍ كَذَا، وَقَدْ كَانَ لِفُلَانٍ). (الحديث ۱۴۱۹-
طرفه فى: ۲۷۴۸) ۸۸.

ئهبوهورهيره (رمزى خواى ن بئ) فهرمووى: پياوئ هاته خزمهتى
خوشهويست - درووى خواى لسمه بئ - عهرزى كرد: نهى پهوانهكراوى خودا! كام
خيرو بهخشينه پاداشتى گهورهتره؟ فهرمووى: (نهو خيړه ك هديكهى
لهشت ساخ بئو دلت بهمالدارى خوش بئو، مهترسى ههژاركهوتنت
ههبيو هيوى دهوئهمه ندبونت ههبي، نهوهك كه متهرخه مى بكهى تا
نهو دهمه كهيان دهگاته سهرليو، وه مردن يه خهت دهگرئ، جائه و حله
به پهله پرووزه بلئى، نهوه بؤ نهو و نهوه بؤ نهو، تازه چ سوودا گريمان
نهگهر سووديشى ههبي كه مه لهچاو خيړ كردنى حالى لهش ساخيدا،
چونكه نهو شته لهدهستى دهرچووهو دهبي به مالى يهكيكى تر!).
(تاج/ ۵۷/ ۲/ ف/ ۱- ش/ ن).

۶۸۱- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ بَعْضَ أَزْوَاجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قُلْنَ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَيُّنَا أَسْرَعُ بِكَ لِحَقِّاقًا؟ قَالَ: (أَطْوَلُكُمْ يَدًا). فَأَخَذُوا قَصَبَةً يَذَرَعُونَهَا، فَكَانَتْ سَوْدَةً أَطْوَلَهُنَّ يَدًا، فَعَلِمْنَا بَعْدُ: أَلَمَّا كَانَتْ طُولَ يَدِهَا الصَّدَقَةَ، وَكَانَتْ أَسْرَعَنَا لِحَقِّاقًا بِهِ، وَكَانَتْ تُحِبُّ الصَّدَقَةَ. (الحديث ۱۴۲۰) ۸۹:

عائشه (رضی خوی فی ہر) فہرمووی: ہندی لہاوسہرہکانی پیغہمبہر - درودی
خوی لہسہر ہر۔ عہرزی پیغہمبہریان کرد: لہپاش مردنی تو کاممان زووتر
دہمرین و لہو دنیا بہخزمہت دہگہینہوہ؟ پیغہمبہر - درودی خوی لہسہر ہر۔
فہرمووی: (نہوہتان کہ دہستی دریژترہ زووتر دہگاتہوہ بہ من) جا
ژنہکانی پیغہمبہر - درودی خوی لہسہر ہر۔ تہلئ قامیشیان ہینا باسکی خویان پی
پیوا، تابزان دہستی کامیان دریژترہ، بہلام لہدواییدا دہرکہوت مہبہستی
حہزمت لہدہستی دریژ، خیرہومہندی و بہخندہی بوو، چونکہ سہوہ
لہ ہہموویان باسکی دریژترہ بوو، (بہلام زمینہب لہپیش ہہموویانا
نہمری خودای کرد، دیاربوو کہدہست دریژیہکھی زمینہب بریتی بوو لہ
خیرہومہندی و خیرخواہی، چونکہ ہہمیشہ بہدہستی خوی نیشی
دہکردو کووی دہکردہوو دہیکرد بہخیرو چاکہ). (تاج/۵/۱۶۰/ف/۱-م/ب)۔

پافہو شیکردنہوہ:

شیکہرہوہکانی نہم فہرموودہیہ زورقسہیان لہم فہرموودہیہ کردوہو،
لہبارہی توفیق و سازان لہنیوان خاتوو سہوہو خاتوو زمینہبہوہ۔ گرنگ
نہوہیہ کہجوڑی خیری نایابی پیدمزانری۔

خیر به دہولہ مہ ندو دزو داوین پیس

۶۸۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (قَالَ رَجُلٌ: لَأَتَصَدَّقَنَّ بِصَدَقَةٍ، فَخَرَجَ بِصَدَقَتِهِ، فَوَضَعَهَا فِي يَدِ سَارِقٍ، فَأَصْبَحُوا يَتَحَدَّثُونَ: تُصَدِّقَ عَلَى سَارِقٍ، فَقَالَ: اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ، لَأَتَصَدَّقَنَّ بِصَدَقَةٍ، فَخَرَجَ بِصَدَقَتِهِ فَوَضَعَهَا فِي يَدِي زَانِيَةٍ، فَأَصْبَحُوا يَتَحَدَّثُونَ: تُصَدِّقَ اللَّيْلَةَ عَلَى زَانِيَةٍ، فَقَالَ: اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى زَانِيَةٍ؟ لَأَتَصَدَّقَنَّ بِصَدَقَةٍ، فَخَرَجَ بِصَدَقَتِهِ، فَوَضَعَهَا فِي يَدِي غَنِيٍّ، فَأَصْبَحُوا يَتَحَدَّثُونَ: تُصَدِّقَ عَلَى غَنِيٍّ، فَقَالَ: اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ، عَلَى سَارِقٍ، وَعَلَى زَانِيَةٍ، وَعَلَى غَنِيٍّ، فَأَتَى: فَقِيلَ لَهُ: أَمَّا صَدَقَتُكَ عَلَى سَارِقٍ فَلَعَلَّهُ أَنْ يَسْتَعِفَّ عَنْ سَرِقَتِهِ، وَأَمَّا الزَّانِيَةُ فَلَعَلَّهَا أَنْ تَسْتَعِفَّ عَنْ زَنَاهَا، وَأَمَّا الْغَنِيُّ أَنْ فَلَعَلَّهُ يَعْتَبِرُ، فَيَنْفِقُ مِمَّا أَعْطَاهُ اللَّهُ). (الحديث: ۱۴۲۱)۹۰

نہو ہورہیرہ (رمزی خوی لی بی) فہر مووی: خوشہ ویست درویدی خوی لہسر ہی۔ لہسہرو مال و منال و ہست و نہست گشتی بہ قوربانی نہو گہر دہبی، کہ لہ پیی دینیکہ رانی گوڑی پیروزی دہنیشی فہر مووی: پیاو دہبی لہ نہو دہوی ٹیسرائیل، دہلی: بہ خودا دہبی نہ مشہو خیری بکہم، شہو خیرہ گہی دہباو دہینیٹہ ناودہستی دزیکہوہ، بو بہیانی خہ لک دہلین: زور سہیرہ نیمشہو خیر بہ دزی کراوہ ! خیرکہرہ کہ دہلی: خودایہ! سو پاس بو تو لہسہر نہم خیرہ بہم دزہ (چونکہ نہمہ ویست و خواستی توئی لہسہر بووہ، خواستی تویش پرہ لہ زانستی بہرزو، بی دانایی نییہ) دہبی خیری تر بکہم، خیرہ گہی دہباو، دہینیٹہ ناودہستی ژنیکی داوین

(۹۰) اخراجہ مسلم فی الزکاۃ، باب: ثبوت آخر المتصدق وان وقعت صدقته فی ید غیر

پیسەو، بۇ بەیانی دیسان خەلك دەلئین: سەیرە! ئیمشەو خیر بە ژنیکی داوین پیس کراو، پیاوگە دەلئ: خودایە! سوپاس بۇ تۆ لەسەر ئەم خیرەیش بەم ژنە داوینپیسە، دەبی خیرئ تر بکەم، خیرەگەى دەباو دەینیتە ناو دەستی دەولەمەندیگەو، دیسان بۇ بەیانی خەلگەگە دەلئین: ئای چەند سەیرە خیر بەپیاویکی دەولەمەند کراو!

پیاوگەش دەلئ: خودایە! سوپاس بۇ تۆ لەسەر خیردان بەپیاوی دزو بە ژنی خراپەکارو بە پیاوی دەولەمەند، خیرکەرەگە شەو لەخەودا خەوی دی، لەخەوا پییان گوت: هەرسى خیرەکانت گیرابوون، سا بەلکو ئەو دزە بەهۆی خیرەگەى تۆو واز لەدزی کردن بهینئ، بەشکو ئەو ژنە سەلیتەیه (واتە: سۆزانییه) بەهۆی ئەو خیرەى تۆو دەست لەو ئیشە خراپە هەلبگرئ، بەشکو دەولەمەندەگەیش پەندوعیرەت وەربگرئ و شەرم لەخۆی بکاو، لەو مال و سامانەى کە خودا پئی داو دەست بکا بە بەخشش و خیرکردن). (تاج/۱۰/۷۵-۷۶ ش).

خیر بەخزمی خۆت و بەکور و کچی خۆت

۶۸۳- عَنْ مَعْنِ بْنِ يَزِيدَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: بَايَعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ -أَنَا وَأَبِي وَجَدِي رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا وَخَطْبَ عَلِيٍّ فَأُكْحِنُ وَخَاصِمْتُ إِلَيْهِ: كَانَ أَبِي يَزِيدُ أَخْرَجَ دَنَانِيرَ يَتَصَدَّقُ بِهَا، فَوَضَعَهَا عِنْدَ رَجُلٍ فِي الْمَسْجِدِ، فَجِئْتُ فَأَخَذْتُهَا، فَأَتَيْتُهَا بِهَا، فَقَالَ: وَاللَّهِ مَا يِيَاكَ أَرَدْتُ، فَخَاصِمْتُهُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: (لَكَ مَا نَوَيْتَ يَا يَزِيدُ وَلَكَ مَا أَخَذْتَ يَا مَعْنُ). (الحديث ۱۴۲۲) ۹۱:

مەعنى كۆرى يەزىدى كۆرى ئەخەنسە سى السّلمى (رەزى خۇاى ئى بىن)، فەرموۋى:
(من پەيۋەندىيەكى پتەوم لەگەل پىغەمبەردا ھەبوو - دروۋى خۇاى لەسەر بىن - چونكە
خۆم و باۋكەم و باپىرم بەيەت و پەيمانمان بەپىغەمبەر داۋە، وەپىغەمبەر
خۆى - دروۋى خۇاى لەسەر بىن - داخۋاىى ژنى بۆكردم و ھەرخۆشى لىى مارەبىرم،
سكالايشم لەخزمەتدا كىردوۋە: جارى يەزىدى باۋكەم چەند دىنارى لەلاى
پىاۋى، لەمىزگەوت دادەنى كە بۆى بكا بەخىر. منىش چووم پارەكەم برد
بۆخۆم و ھىنام بۆلاى باۋكەم. باۋكەم فەرموۋى: بەخودا شتى وانابى، من
مەبەستم تۆ نەبوۋە، جامنىش بۆ دادخۋاىى و سكالاكرىن، باۋكەم برد
بۆلاى ھەزرىت - دروۋى خۇاى لەسەر بىن - خۆشەويست پاش ئەۋەدى كە لەھالەكە ھالى
بوو، فەرموۋى: (تۆ بەنىازى خۆت گەيشتوۋىت ئەى يەزىد! وەتۆيش
ئەۋەدى كەبىردوۋتە ھى خۆتە ئەى مەعن! چونكە ئەو پارەيە دانراۋە كە
بدرى بەكەسى ئاتاجى پىى ھەبى، تۆيش ئەو مەرجەت واتىادا).
(تاج/۱/ ۶۹/۱ ف/۱).

باقەو شىكردنەۋە:

وہك لەدەقى فەرموۋەدەكەۋە دەردەكەۋى: مەعن خۆى و يەزىدى
باۋكى و ئەخەنسە باپىرى، ھەرسىكىان ھاورپى پىغەمبەر بوون، دروۋى
خودا لە پىغەمبەر و پەزىلەت خودا لەۋان بى.

يەزىد دەفەرموۋى: كاتى مسوئلمان بووم، ھەموو كەس و كارەكەم
لەگەلما مسوئلمان بوون، تەنىا ژنى نەبى، بەم بۆنەيەۋە خودا ئەم ئايەتە
پىرۋەزى ناردە خوارەۋە بۆ پىغەمبەر: ﴿وَلَا تُنْكِرُوا بِعِصْمِ الْكَوَافِرِ﴾. سورة
المتحنة - ۱۰.

خوشه‌ویست درودی خوی لیسر بی: دمه‌رموی: (خودای گه‌وره به‌ئینی پی‌م داوه، که حه‌فتا هزار کس له‌نومه‌تم به‌بی لی‌پرسینه‌وه بباته به‌هه‌شت) به‌زیدی کوری ئه‌خنه‌سیش دمه‌رموی: (سویندم به‌خودا ئه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خودا! ئه‌م نه‌ته‌وه‌ی نی‌سلامه‌ی که به‌میرموی تو دم‌کهن، ئه‌م‌نده زورو گه‌ورمو بی‌شومار دم‌بن، ئه‌م ئه‌ندازمیه له‌چاو ئه‌واندا وه‌ک می‌شی مؤر وایه له‌چاو هه‌موو جو‌رمکانی تری می‌شد).

خیر کردن مهرج نییه مروّف به‌دهستی خوی بیکا

۶۸۴- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (إِذَا أُلْفَقَتِ الْمَرْأَةُ مِنْ طَعَامِ بَيْتِهَا، غَيْرَ مُفْسِدَةٍ، كَانَ لَهَا أَجْرُهَا بِمَا أُلْفَقَتِ الْمَرْأَةُ مِنْ طَعَامِ بَيْتِهَا، غَيْرَ مُفْسِدَةٍ، كَانَ لَهَا أَجْرُهَا بِمَا أُلْفَقَتِ، وَلِزَوْجِهَا أَجْرُهُ بِمَا كَسَبَ، وَلِلْخَازِنِ مِثْلُ ذَلِكَ، لَا يَنْقُصُ بَعْضُهُمْ أَجْرَ بَعْضٍ شَيْئًا). (الحديث ۱۴۲۵ - أطرافه فی: ۱۴۳۷، ۱۴۳۹، ۱۴۴۰، ۱۴۴۱، ۲۰۶۵) ۹۲:

عائیشه (هم‌زای خوی بی) له‌پی‌غه‌مبه‌روه درودی خوی لیسر بی: دمه‌رموی: (کاتی ژن به‌بی ده‌ست بلاوی- له‌خو‌راکی ماله‌وه‌ی به‌خشی، ئه‌وه پاداشتی باشی بو‌هیه له‌سهر ئه‌و به‌خشینه، چونکه ئه‌و هو‌ی ئه‌وه‌یه، هه‌روه‌ها می‌رده‌کشی پاداشتی باشی بو‌هیه، چونکه ئه‌و په‌یدای کردووه، کلیلدارو کلیل به‌ده‌ستیش هه‌روه‌ها، که‌سی‌شان له‌پاداشتی که‌سیان که‌م ناکه‌نه‌وه، واته: نابن به‌موزاحیمی به‌کتری). (تاج/۶/۲- ف/۴- ش/د/ت/ن).

رافہ و شیکردنہ وہ:

مہ بہ ست نہ وہیہ: (نہ گہر دوو کہس یا چہند کہسئ ہاوبہ شی بکہن لہ
نہنجامدانی کاریکی خیردا، نہ وہ ہہریہ کئی لہوان بہ قہد جوڑی ہاوبہ شی و
نہرک و ماندو و بوونی خوئی، لہ جیبہ جئ بوونی نہ و کاری چاکہ پہدا، خیرو
پاداشتی دہگا، و مزوڑی و کہمی پاداشی ہہریہ کئی لہوان، پہیوہندی بہ
نہندازہی رپوئی خوئیہ وہ ہہیہ لہ نہنجامدانی نہ و کارہ خیردا، کہواتہ مہرج
نیہ کہ ہہموو ہاوبہ شکہرہکان و ہک یہک خیریان بگات، بؤ وینہ: دروستہ
ژن کہ لہ مالی میردی، خیرو بکا، دہ چاکہ ی بؤ ہہبی، یا کہ متر یا زیاتر،
وہ میرد سہد چاکہ ی بؤ بنووسری، یا زیاتر یا کہ متر).

خیردہ بی لہ سہر تیروی بی

۶۸۵- عَنْ حَكِيمِ بْنِ حِزَامٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
قَالَ: (الْيَدُ الْغُلْيَا خَيْرٌ مِنَ الْيَدِ السُّفْلَى، وَابْدَأْ بِمَنْ تَعُولُ، وَخَيْرُ الصَّدَقَةِ عَنْ
ظَهْرِ غَنَى، وَمَنْ يَسْتَغْفِرْ يُعْفُ اللَّهُ، وَمَنْ يَسْتَعِنْ يُعْنِ اللَّهُ). (الحديث -
۱۴۲۷) ۹۳.

حہکیمی کوپی حیزام (رمزی خوائ لہ بی) لہ خوشہ ویستہ وہ - درودی خوائ لہ سہر بی -
دہفہ رموی: (دہستی سہرہ وہ، کہ دہستی خیرکہرہ، لہدہستی ژپرہ وہ
باشترہ، کہدہستی خیروہرگرہ، لہ خیزان و خزمی خوشتہ وہ دہست بکہ
بہ خیروکردن، باشترین خیرویش نہ و جوڑہ خیروہیہ کہ لہ سہر تیروی بی،
وہہر کہ سیکیش خوئی بہ دوور بگری لہ پروزمردی سوال و سوالکردن،
خودا لہ ہہردو جہاندا پرو سوورو سہرہرزی دہکا، وہ ہہر کہ سیکیش

چاوی تیږبې و خوی بېنیز بگرئ و چاوی له دهستی نه مو نهو نه بې، خودا دهوله مه ندو بې نیازی دهکا). (تاج/۲/۴۸ ف/۱ + ل/۵۱ ف/۵ + ل/۵۴ ف/۱).

پاښه و شیکردنه وه:

بؤ نه وهی سا به لکو خودای گه وړه، به دهسته لاتی بېسنووری خوی، به ږحه مته تی بې پایانی خوی، ږهفتاره شیرین و جوانه کانی جاران له ناو مسولمانان زیندوو بکاته وه، به ږمه ږه شه وکته و سامو شکوی مسولمانان له سهرجه می جیهانا، وهک سهرده می زیږنیا، دهست پېبکاته وه، وابؤ نه م مه بهسته، به پشته خودا، ژیاننامه ی پر له شانازی و سهر به رزی و جوامیری حه کیمی کوږی حیزام دهنووسین، به راستی هیج شتی وهک داستان و باسی ژیاننامه ی پیاوچاکان ږوادر نابه ستیته وه به نایین و به په ږهوی کردنی نایینه وه. حه کیمی کوږی حیزام (رمزی خوی نې) ږرازای حه زره تی دایکه خه دیجه ی هاوسه ری پېغه مبه ږ بووه - درودی خوی له سهر بې - ، ږمزای خودا له خه دیجه و ږرازاکه ی بې، یه کئ بووه له به گزاده کانی قورمیش، ږیفاده له دهستی نه و دابوو، ابن الاثیر (رمزی خوی نې) دهغه رموی: (ږیفاده جوړه پیتاک کوکړدنه و مبهک بووه، قورمیش له ناو خویندا، هه رکه سی به پېی توانای خوی، ږږئ به خششی ددها، هه تا سامانیکی زوړیان کو ده کړده وه، جا له و ماله خوارده مهنی و میوژو خو شواویان دهکږی، وه له ږوژانی حه جدا دمرخواردی خه لک و حاجیانیان ددها...).

حه کیم خوی دهیغه رموو: (سیازده سال له پېش سالی فیلدا، له دایک بووم، له بیرم دی، که عه بدولوت ته لیبی باږه ی پېغه مبه ږ، دهیویست، بؤ جیه جئ کردنی نه زره که ی، عه بدولای کوږی، واته: باوکی پېغه مبه ږ، سهر ږږئ و بیکا به قوربانی، حه کیم له ناو ژووری که عبه دا له دایک بووه،

له جاهیلیه تا شهست سال ژیاوه، له ئیسلامیشا شهست سال ژیاوه، شهست کۆیله ی له سهرده می نادانی پیش ئیسلامدا نازادکردوو، له سهرده می ئیسلام دا حه جی کرد، سه د و شتری دیاری بهیتی پی بوو، کاتی له چیا ی عه رمفه، له پۆژی عه رمفه دا پاره ستا، سه دکۆیله ی هی نابوو، له و ئی له گه ئیا پاره ستابوون، له گه ئیا حه جیان ده کرد، هه ر سه دیان یه کی سه روته وقی زیویان له گه ردندا بوو، به نه خش لیان نوو س رابوو؛ نه مانه نازادکراوی خودان، له بهر پرمزای خودا حه کیمی کوپی حیزام نازادی کردوون، هه زار سه ر په زیشی کرد به هه دیی بهیت.

حیزامی باوکی له هه رای (فجار) دا کوژرا، خو ش ئاماده ی نه م هه رایه بووه، له پیش بیعته تا دۆستی پیغه مبه ر بوو، له دوا ی بیعته تیش هه ر پیغه مبه ری خو شی ده ویست، به لام درمنگ ئیسلام بوو، یه ک ئی بوو له (مسلمه) ی فه تج، له پۆژی نازادکردنی مه ککه دا، بو پیزنان له حه کیم، پیغه مبه ر دروودی خوی له سه ر بن فه رمووی: (هه رکه سه ی پروه ته مائی حه کیمی کوپی حیزامه وه، له سه رو مائی خو ی دلنیا بی). حه کیم پیاویکی ژیری پیزداری له خوا ترسی ده و له مه ند بوو، زۆر به خشنده و خیرکه ر بوو، سه دو بیست سال ژیاوه، سالی په نجاو چوار، له سه رده می جینشینیی مو عاوییه دا، له مه دینه، له مائی خو ی دا زایه بوو (رهزی خوی ئی بن).

۶۸۶- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ، وَهُوَ عَلَى الْمَنْبَرِ، وَذَكَرَ الصَّدَقَةَ وَالْتَعَفُّفَ وَالْمَسْئَلَةَ: (الْيَدُ الْعُلْيَا خَيْرٌ مِنَ الْيَدِ السُّفْلَى، فَالْيَدُ الْعُلْيَا هِيَ الْمُنْفَقَةُ، وَالسُّفْلَى هِيَ السَّائِلَةُ). (الْحَدِيثُ ١٤٢٩) ٩٤:

عه بدو ئلای کوپی عومه ر (رهزی خوی ئی بن) فه رمووی: پیغه مبه ر دروودی خوی له سه ر

ب. له سهر دوانگه، باسی خیر کردن و خو پاراستن له دهر و وزه و گه دایی
 فهرموو، لهم لایه نه وه فهرمووی: (دهستی سهره وه له دهستی ژیره وه
 باشتره، دهستی سهره وه نه وه دهسته یه گه شت دبه خشی، دهستی
 ژیره ویش نه وه دهسته یه که گه دایی دهکا).

رافه و شیکردنه وه:

نهم به هرانه له فهرمووده کانی نهم باسه و مرده گیرین:

۱. چاکه کردن له گهل خیزان و باشوون و بویان و مه سرفه کردن بویان
 به نیازی پهرستش به شیکه له خیر کردن، خیر به باوک و دایک و برا
 دهشی.

۲. وازهینان له هه ندی کاری ناشایسته و پشت بهستن به خودا، که هه قی
 نه وهی بۆ بکاته وه، وهک تۆ واز له سوال کردن بهینی، به نومیدی نه وهی
 که خودا دهر و ویه کی باشترت لی بکاته وه، بۆ دابینکردنی بزوی و
 گوزهرانی خۆت و مال و منال، له کاتی وادا خودا دی به هانای بهنده ی
 خۆیه وه و به لینی نه وهی دهداتی.

باسی هاندان له سهر خیر کردن

۶۸۷- عَنْ أَبِي مُوسَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ إِذَا جَاءَهُ السَّائِلُ، أَوْ طُلِبَتْ إِلَيْهِ حَاجَةٌ، قَالَ: (أَشْفَعُوا تُؤْجَرُوا، وَيَقْضِي
 اللَّهُ عَلَى لِسَانِ نَبِيِّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَا شَاءَ). (الحديث ۱۴۳۲- أطرافه
 فی: ۶۰۲۷، ۶۰۲۸، ۷۴۷۶) ۹۰:

نهبو مووسا (رمزی خوی ن بر) فهرمووی: جاران که خوشه ویست دروودی خوی لهسهر بر-
نیازمه ندی دهاته خزمه تی بو کاریکی خوی، رووی ده کرده دانیشتوانی
خزمه تی و دهیفه رموو: (تکای باش بکه ن بو داماو و نیازمه ندان، هه تا
کری و مزو پاداشتی باشی لهسهر وهر بگرن، هه چیش نیازی خودای
گهوره ی لهسهر بی، دپته دی، وه خودای گهوره لهسهر زمانی پیغه مبهری
خوی بهیانی دهکا) (بر: ریاض ل/ ۲۸، تاج/ ۹ ل/ ۸۷ ص/ ۵۴ ج/ ۵).

۶۸۸- عَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ أَبِي بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَتْ: قَالَ لِي النَّبِيُّ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (لَا تُرْكِي فَيُوكِي عَلَيْكَ). وَفِي رِوَايَةٍ: (لَا تُخْصِي فَيُخْصِي اللَّهُ
عَلَيْكَ). وَفِي رِوَايَةٍ: (لَا تُوعِي فَيُوعِي اللَّهُ عَلَيْكَ، إِرْضَخِي مَا أَسْتَطَعْتَ) (الحديث:
۱۴۳۴) ۹۶:

نهمای گچی نه بوبه کری صه دیق (رمزی خوی ن بر) فهرمووی: پیغه مبهر -
دروودی خوی لهسهر بر- پیی فهرمووم: (نهی نهماو! خیر بکهو ببه خسه ره وه،
دهست مه گرمره وه، تا ده توانی مال له ریگهی خودادا، بهخت بکهو،
مه یکه ره کیسه و توورده کهو پریاسکه وه، دمرگا که ی به ده دمبین مه بهسته و،
پاره و پوولی زور، به بی سوودیکی ره واکه له که مه که، نه گینا خودایش
له توی ده گریته وه!) (ریاض/ ۲/ ۱۱۴ فهرمووده ی ژماره/ ۱۶/ ۵۵۹ + تاج/ ۱۰/ ۷۷
ف/ ۱۰ ص/ ۲۲۰ ج/ ۵).

۶۸۹- عَنْ حِكْمِ بْنِ حِزَامٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: يَأْرَسُولَ اللَّهِ، أَرَأَيْتَ
أَشْيَاءَ، كُنْتُ أَتَحَنُّ بِهَا فِي الْجَاهِلِيَّةِ، مِنْ صَدَقَةٍ، أَوْ عَتَاقَةٍ، وَصَلَةِ رَحِمٍ، فَهَلْ
فِيهَا مِنْ أَجْرٍ؟ فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (أَسَلِمْتَ عَلَى مَا سَلَفَ مِنْ
خَيْرٍ) (الحديث ۱۴۳۶ - أطرافه في: ۲۲۲۰، ۲۵۳۸، ۵۹۹۲) ۹۷:

(۹۶) أخرجه مسلم في الزكاة (عيني/ ۸/ ۲۰۰) = ج/ ۷ ص ۱۸ - المترجم).

(۹۷) أخرجه مسلم في الإيمان، باب: بيان حكم عمل الكافر.. رقم: ۱۲۳ - ج/ ۲/ ۱۴۰.

حه کیمی کوری حیزام (رمزی خوی لی بن) فهرمووی: (ئهی پیغه مبهری خودا !
 نایا نهو چاكانه‌ی که له مه و پیش، له سهرده می نه زانی پیش هاتنی ئیسلام
 دا کردوومن، به نیازی نزیکبوونه وه له خودا، وهك خیرکردن و کۆیله نازاد
 کردن و به سهرکردنه وهی خزم و خویش، نایا پاداشیان ههیه، وه به کرده وهی
 چاکه ژمیره ده کرین بۆم؟ پیغه مبهر - دروودی خوی له سهر بن- فهرمووی: (له سهر
 بناغه و پیشینه یه کی باش مسوئمان بوویت).

پاشه و شیکردنه وه:

ئهم فهرمووده یه به لگه یه کی روونه له سهر نه وه: که کرده وهی باشی
 کاتی بئ باوه‌ری، له پاش ئیسلام بوون، سوودی ههیه بۆ خاوه نه که ی،
 ههروهك کرده وهی باشی پیش ره سیده بوون، سوودی ههیه بۆ خاوه‌نی له
 پاش بالق بوون.

خیرکردنی کلیل به دهست له وه ماله‌ی وا له ژیر دهستیدا

۶۹۰- عَنْ أَبِي مُوسَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 قَالَ: (الْخَازِنُ الْمُسْلِمُ الْأَمِينُ، الَّذِي يُنْفِقُ - وَرَبَّمَا قَالَ: يُعْطِي - مَا أُمِرَ بِهِ، كَامِلًا
 مُؤَفَّرًا، طَيِّبٌ بِهِ نَفْسُهُ، فَيَدْفَعُهُ إِلَى الَّذِي أُمِرَ لَهُ بِهِ، أَحَدُ الْمُتَصَدِّقِينَ). (الحديث
 ۱۴۳۸ - طَرَفَاهُ فِي: ۲۲۶۰، ۳۳۱۹) ۹۸:

له نه بو مووساوه (رمزی خوی لی بن) خوشه ویست - دروودی خوی له سهر بن- فهرمووی:
 (کلیل به دهستی مسوئمانی دهستپاک، کاتی نهو فهرمانه‌ی که خاوه‌ن مال

پیی کردوو، سه بارمت به کردن و جیبه جی کردنی خیری، نه گهر به ته و اوای و به تیرو ته سه لی، وهك پیی گوتراوه، نه و فه رمانه نه نجام بداو پیدا به و که سه ی که پیی گوتراوه، وه پی خوشحال بی به نه نجامدانی، نه وه خیر که ره کان دهن به دوو، که نه و یه کیکیانه). (بروانه: ژماره: ٦٨٤).

٦٩١- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (مَا مِنْ يَوْمٍ يُصْبِحُ الْعِبَادُ فِيهِ، إِلَّا مَلَكَانِ يَنْزِلَانِ، فَيَقُولُ أَحَدُهُمَا: اللَّهُمَّ أَغْطِ مَنْفِقًا خَلْفًا، وَيَقُولُ الْآخَرُ: اللَّهُمَّ أَغْطِ مُنْسِكًا تَلْفًا). (الحديث: ١٤٤٢) ٩٩:

نه بوهوره پره (رمزی خوی لی بی) له خوشه ویسته وه، دمه رموی (روودی خوی لسم بی-: هه موو روژی که به نده کان روژیان لیده بیته وه، دوو فریشته دینه خواره وه، یه کیکیان دمه رموی: خودایه! نه وه ی به خشنده یه، تو ش پیی ببه خشه و تو له ی به زیاده وه بو بکه ره وه، نه وی تریشیان دمه رموی: خودایه! نه وه ی چرووک و گرو خیرنه که ره، تو ش له وی بگره وه و نایه و مایه ی بفه و تینه). (بر: ریاض/٧/٢٩٥/ل/٢٤٧).

٦٩٢- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: (مَثَلُ الْبَخِيلِ وَالْمُنْفِقِ، كَمَثَلِ رَجُلَيْنِ، عَلَيْهِمَا جُبَّتَانِ مِنْ حَدِيدٍ، مِنْ تَلْبِيهِمَا إِلَى تَرَائِيهِمَا، فَأَمَّا الْمُنْفِقُ: فَلَا يُنْفِقُ إِلَّا سَبْعَتِ، أَوْ وَفَرَتْ عَلَى جُلْدِهِ، حَتَّى تُخْفِيَ بَنَاتُهُ، وَتَغْفُوا أَثَرَهُ، وَأَمَّا الْبَخِيلُ: فَلَا بُرِيدَ أَنْ يُنْفِقَ شَيْئًا إِلَّا لَزِقَتْ كُلُّ حَلَقَةٍ مَكَانَهَا، فَهُوَ يُوسِعُهَا وَلَا تَتَّسِعُ). (الحديث ١٤٤٣) - أطرافه فی: ١٤٤٤، ٢٩١٧، ٥٢٩٩، ٥٧٩٧) ١٠٠:

نه بوهوره پره (رمزی خوی لی بی) فه رموی: ژنه وتم له خوشه ویست (روودی خوی

لسمربین: دهیفرمموو: (پیاوی ږمزیل و پیاوی به خشنده (سهخی) مانهندی دوو پیاو وان، کهیهکی سهر و زریه ی ئاسنینی تهسکیان لهسهردابې، له مهمکیانهوه بی تاددانه ی سنگیان، جاجار له گهل جارا، که به خشنده که شتی دهبه خشی، زریه که ی کشی دی و گوشادو گه وره دهبې، تاوای لی دی له بهر پیی ده خشی (و وهک چوون جلی شوړ شوین پیی خاونه که ی له کاتی ږویشن دا، کویر ده کاته وه، خیر و خیرات و به خشنده پیش ناوا گونه و تاوانی خاونه که ی داده پوښی)!

به لام پیاوی ږمزیل و چرووک هه رگاتی ویستی خیر بکا، یا شتی ببه خشی، نه لقه ی زریه که ی دپته وه پهک و زیاتر قولفه کانی تهسک دهنه وه، هه تا بهر بهر، هه ردو و دهستی شه تهک دهرین به بهر بینیه وه). فهرمووی: له پیغه مبهرم بیست دهیفرمموو: (جا ږمزیله که هه هه ول و تهغه لا دمدات، که کهشی بینئ به لام ناتوانی!).. (تاج - ش + ریاض/۱۱۵/۲/۱۷/۵۶۰/۶۰/۶۰).

۶۹۲- (مکرر) - عَنْ أَبِي مُوسَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ صَدَقَةٌ). فَقَالُوا: يَا نَبِيَّ اللَّهِ، فَمَنْ لَمْ يَجِدْ؟ قَالَ: (يَعْمَلْ بِيَدِهِ، فَيَنْفَعْ نَفْسَهُ وَيَتَصَدَّقُ). قَالُوا: فَإِنْ لَمْ يَجِدْ؟ قَالَ: (يُعِينُ ذَا الْحَاجَةِ الْمَلْهُوفَ). قَالُوا: فَإِنْ لَمْ يَجِدْ؟ قَالَ: (فَلْيَعْمَلْ بِالْمَعْرُوفِ وَلْيُمْسِكْ عَنِ الشَّرِّ، فَإِنَّهَا لَهُ صَدَقَةٌ). (الحديث ۱۴۴۵ - طرفه فی: ۶۰۲۲) ۱۱:

نه بومووسا (ږمزی خوی لې) فهرمووی: پیغه مبهرم - ږروودی خوی لسمربین: فهرمووی: (هه موو مسولمانئ له سهریه تی که خیری بکا) عه رزیان کرد: نه ی پیغه مبهری خودائهی نه گهر مسولمانئ نه یبوو چوون؟ فهرمووی: (قوئی لیته لمانئ و نیش بکا، هه خوی به خیو بکا، هه خیریش له دهسکه وتی

کارهکەى بکا). گوتیان: ئەى ئەگەر ئەمەى بۆ نەکرا چۆن؟ فەرمووی: (یاریدەى لێقەوماویکی داماو بدە) گوتیان: ئەى ئەگەر ئەمەشى بۆ نەلوا جى بکا؟ فەرمووی: (بارەفتارى جوان بى و کارى باش بى و ڕێگەى باش بەخەلك بلى و واز لەخراپە بێنئ، ئەمەيش دەبى بەگەورەترین خێرو خیرات بۆى). (ریاض/۱/۱۳۳ / ژ/۱۴۱ / ز/۱۳).

۶۹۳- عَنْ أُمِّ عَطِيَّةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَتْ: بُعِثَ إِلَى نُسَيْبَةَ الْأَنْصَارِيَّةِ بِشَاةٍ، فَأَرْسَلَتْ إِلَى عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ مِنْهَا، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (عِنْدَكُمْ شَيْءٌ، فَقُلْتُ: لَا، إِلَّا مَا أَرْسَلْتُ بِهِ نُسَيْبَةَ مِنْ تِلْكَ الشَّاةِ، فَقَالَ: هَاتِ، فَقَدْ بَلَغْتَ مَحَلَّهَا). (الحديث ۱۴۴۶ - طرفاه فى: ۱۴۹۴، ۲۵۷۹) ۱۰۲:

ئوم عەتى (رمزى خوى ن بى) فەرمووی: من کەناوم نوسەیبەى ئەنصارىیەو، ناودارم بە داىکى عەتى، پێغەمبەر - دروودى خوى لەسەر بى - مەریکی زەکاتى بۆ ناردم، کاتى سەرىم برى، بەدیاری بەشى عائیشەى هاوسەرى پێغەمبەرم لى نارد، پێغەمبەر - دروودى خوى لەسەر بى - بەعائیشە دەفەرموى: (ئایا شتیکتان لەلا هەیه کەقاوەلتى بى بکەین؟). عائیشە دەفەرموى: (هیچم لەلا نییە، تەنیا دیارییەکەى ئوم عەتى نەبى، کە لەو مەره زەکاتە بۆى ناردووم، کە تۆ پیت دابوو، ئایا تۆ لەو دەخۆی؟) پێغەمبەرىش - دروودى خوى لەسەر بى - فەرمووی: (بەهینە ئەو کە یووتە جیگەى خۆى، گە یووتە ئەو جیگەى کە پى حەلل دەبى، چونکە هەتا زەکات بى بەمن حەرامە، ئیستا بوو بەمالى ئوم عەتى و لەزەکاتى دەرچوو، بەلکوو دادەنرئ بەدیاری، دیاریش بۆ من حەلآله). (بروانه: تاج/۲/۴۶ - ف/۱+۲+۳+۴+۵+۶).

(۱۰۲) أخرجا مسلم في الزكاة، باب: إباحة الهدية للنبي صلى الله عليه وسلم ..

زەكاتى نازەل

٦٩٤- عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ أَبَا بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: كَتَبَ لَهُ النَّبِيُّ أَمَرَ اللَّهُ رَسُولَهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (وَمَنْ بَلَغَتْ صَدَقَتُهُ بِنْتُ مَخَاضٍ وَلَيْسَتْ عِنْدَهُ، وَعِنْدَهُ بِنْتُ لَبُونٍ، فَأَلَّهَا يُقْبَلُ مِنْهُ، وَيُعْطِيهِ الْمُتَدِقُّ عَشْرِينَ دِرْهَمًا أَوْ شَاتَيْنِ، فَإِنْ لَمْ يَكُنْ عِنْدَهُ بِنْتُ مَخَاضٍ عَلَى وَجْهِهَا، وَعِنْدَهُ ابْنُ لَبُونٍ، فَإِنَّهُ يُقْبَلُ مِنْهُ، وَلَيْسَ مَعَهُ شَيْءٌ). (الحديث ١٤٤٨) طرفاه فى: ١٤٥٠، ١٤٥١، ١٤٥٣، ١٤٥٤، ١٤٥٥، ٢٤٨٧، ٣١٠٦، ٥٨٧٨، ٦٩٥٥) ١٠٣:

بیشهوا نه نهس (رمزى خوى ن بى) فهرمووى: (.. نهو زهكاتيه فهرزهى كه خوداى گهوره دايئاوه له سهر نه ته وهى ئيسلام، نه بوبه گر بوى نووسيمه وه: (وه ههر كه سى زهكاتيه كهى ده يكرده گويره كه وشترىكى مئى يهك سائه، به لام نه وهى نه بوو، به لكو گويره كه وشترىكى مئى دوو سائهى هه بوو، نهوا نه وهى لى ودرده گيرئ، به لام زهكات سينه كه بيست درهم يا دوو مهر يادوو بزن سهر باقى دمداته وه به زهكادر، وه نه گهر كه سيكىش زهكاتى وشتره كانى ده يكرده كويره كه وشترىكى مئى يهك سائه، به لام گويره كه وشترى واى نه بوو، به پئى مهر جى خوى، كه به كه لگى زهكات بى، به لكوو پارينه وشترىكى نيهرى دوو سائهى هه بوو، نهوا نه وهى ليوهرده گيرئ، سهر به سهر به بى سهر باقى). (تاج/٢٠/٢ ف/١ - ب/د/ن).

رافه و شيكر دنه وه:

نهم فهرمووديه نهم ناسك كارى يانهى وا تيا (بى: زماره/٤٨ ب/١):

(له فەرمووده رشته چوارینه‌کانی بوخارییه، رشته‌که‌ی ئاواپه: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ، قَالَ: حَدَّثَنِي أَبِي، قَالَ: حَدَّثَنِي ثُمَامَةُ أَنَّ أَسْمَاَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ حَدَّثَهُ أَنَّ أَبَا بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ.. واته: بوخاری د‌ه‌ف‌ه‌رموئ: موحه‌مه‌دی کو‌ری عه‌بدو‌ل‌لا قسه‌ی بو کردین، ف‌ه‌رمووی: باوکم قسه‌ی بو کردووم، ف‌ه‌رمووی: ئومامه قسه‌ی بو کردووم، که ئه‌نه‌س قسه‌ی بو کردووه، که ئه‌بو‌به‌کر ئه‌و زه‌کاته‌ی.. تاد. رشته‌که‌ی له‌ه‌ه‌موو قو‌نا‌غه‌کانیدا به‌ته‌حدیثه، له شوینی یه‌که‌ما ته‌حدیثه‌که به‌بیژێ کۆیه، له‌سن شوینکه‌ی تر‌دا به‌بیژه‌ی تاکه، پیاوانی رشته‌که هه‌موویان به‌صره‌یین، کو‌ر له‌باوکیه‌وه ده‌گی‌رپ‌ته‌وه، که موحه‌مه‌ده له عه‌بدو‌ل‌لاوه، کو‌ره‌زا له با‌پ‌ریه‌وه، که ئومامه‌یه له ئه‌نه‌سه‌وه، چونکه ئه‌نه‌س با‌پ‌ره‌ی ئومامه‌یه، برا‌زا له مامه‌یه‌وه، که عه‌بدو‌ل‌لای کو‌ری مو‌شه‌ن‌نای کو‌ری ئه‌نه‌سه، له مامه‌یه‌وه ده‌گی‌رپ‌ته‌وه که ئومامه‌ی کو‌ری عه‌بدو‌ل‌لای کو‌ری ئه‌نه‌سه، زنجیره‌ی رشته‌که هه‌موویان نه‌وه‌ی ئه‌نه‌سن، عه‌بدو‌ل‌لای کو‌ری مو‌شه‌ن‌نا له‌ئه‌ف‌راد (تاکه‌گان)ی بوخارییه، واته: پ‌ی‌شه‌وا موس‌لیم احت‌جاجی پ‌ینه‌کردووه، واته: له‌پیاوانی سه‌حیحی موس‌لیم نییه (ب‌ر: ف‌ه‌رمووده‌ی ژماره‌/ ٦٦ به‌رگی یه‌که‌م). بوخاری (رع‌زی خ‌وای ن‌ه‌ی) له ده شوینا له‌سه‌حیحی بوخاریدا ئه‌م ف‌ه‌رمووده‌یه‌ی گ‌یراوه‌ته‌وه، له‌هه‌ندئ شوینا پارچه‌ پارچه‌ی کردووه، له‌هه‌ندئ شوینا به‌دوو‌رو در‌یژێ گ‌یراویه‌ته‌وه، هه‌ندئ گ‌یرانه‌وه‌ی ئه‌م ف‌ه‌رمووده‌یه، بو د‌ل‌ن‌یایی ته‌واو، مؤ‌ری ئه‌موست‌یله‌که‌ی پ‌ی‌غه‌م‌به‌ری وا پ‌یوه. ئه‌م به‌ه‌رانه له‌م ف‌ه‌رمووده‌یه و‌مرده‌گی‌ر‌ین:

دروسته ف‌ه‌رمووده بن‌ووس‌ری، دروسته باش‌تر بدرئ به‌زه‌کات، حه‌نه‌فیه‌کان ئه‌م ف‌ه‌رمووده‌یه ده‌که‌ن به‌به‌لگه‌ بو: (دانی به‌ها له‌زه‌کاتا دروسته، هه‌روا له‌که‌ف‌ارمه‌تو له‌سه‌رف‌ترمه‌ له‌ع‌وش‌ورو له‌خه‌راجو له‌نه‌زرا).

(بلا رقم) - وَعَنْهُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ أَبَا بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: كَتَبَ لَهُ الْقِيَّاسَ فَرَضَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (وَلَا يُجْمَعُ بَيْنَ مَتَفَرِّقٍ، وَلَا يَفْرَقُ بَيْنَ مُجْتَمِعٍ، خَشْيَةَ الصَّدَقَةِ). (الحديث ۱۴۵۰):

دیسان له نه نه سه وه (رمزی خوی ن بئ) دهفه رموی: (نه وه زهکاته فه رزهی که پیغه مبه ر - درودی خوی له سه ر بئ - به فه رمانی خودای گه وره دایناوه له سه ر مسولمانان، نه بو به کری صه دیق (رمزی خوی ن بئ) نووسی بؤم و کردمی به سه رکاری سه ر زهکات و ناردمی بؤ به حرمین، تا به پیی نه وه زهکاتنامه یه زهکاته که یان کؤبکه مه وه، له وه زهکاتنامه یه دا نه مه ی تیا نوو سرا بوو: (نه مائی جیا کؤده کری ته وه، نه مائی کؤ جیا ده کری ته وه له ترسی زهکات). (تاج/۲۰/۲ ف/۴).

راښه و شیکردنه وه:

وهک برپاره نازه لئ ورده تا نه گاته چل سه ر مه ر، یا چل سه ر بزن، زهکاتی لئ ناکه وئ، که بوو به چل سه ر یهک سه ری لیده که وئ، جا بؤ تیگه یشتنی ته و او له م فه رمو وده یه نه م نمو ونه یه ده یئینه وه:

سئ که س، یه کی سه رو چل سه ر مه رپان هه بی، سی سه ر زهکاتیان ده که وئ، هه ری هه کی مه ری، به لام بچن به حیل ه شهر ع، مه رپه کان بکه ن به یهکا، نه وهکاته یهک سه رپان ده که وئ، گوا یه هاو به شن و مائی هاو به شیش نازه لئ ورده هه تا نه گاته سه دو بیست و یهک، هه ری هه کی سه رپان لیده که وئ. نه مه نمو ونه ی فیلی شهر عی کؤ کردنه وه، نمو ونه ی فیلی شهر عی جیا کردنه وده وده وده: دوو هاو به ش دوو سه دو دوو مه رپان هه بی، لهکاتی وادا، سئ مه ر زهکاتیان ده که وئ نه وان بچن لهکاتی زهکات له یهک

جیاببنه وه نهوگاته لهباتی سی سهر دوو سهریان دهکهوئ.
 وَفِي أَنَّ أَبَا بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: كَتَبَ لَهُ الَّتِي فَرَضَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (وَمَا كَانَ مِنْ خَلِيطَيْنِ، فَإِنَّهُمَا يَتَرَجَعَانِ بَيْنَهُمَا بِالسُّورَةِ) (الحديث: ١٤٥١)

لهگێرانه وهیهکا: نه نهس (رمزی خوی ئی بی) فهرمووی: (نهو زهکاتهی که
 پیغه مبهه - دروودی خوی لهسهر بی - دایناوه، نه بویه کر نووسی بۆم که: (نه مائی جیا
 کۆده کریته وهو نه مائی کۆ جیا ده کریته وهو له ترسیی زهکات،
 وه هاوبه شانیش له ناو خویانا، بهرێک و پێکی که م و زیادی ده گێر نه وه بۆ
 یه کتری، هه رکه سی به قه د به شی خوی له سه رمایه که دا زهکات ده دا)
 (تاج/ ٢٠٢ - فز/ ٤).

رافه و شیکردنه وه:

بۆ نهوونه: دوو هاوبهش چل سهر مه پریان ههیه، مه پری زهکاتی لی
 ده کهوئ، گریمان سیی سهریان هی یه کێکیانه و، ده سه ری هی نهوی
 تریان، مه پره زهکاته که دابهش ده کری به سه ر چواردا، سی چاره کی بهر
 نهو هاوبه شه یان ده کهوئ که سیی سه ری ههیه، چواریه کیشی بهر نهوی
 تریان ده کهوئ که ده سه ری ههیه.

٦٩٥ - عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ أَعْرَابِيًّا سَأَلَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنِ الْمَجْرَةِ، فَقَالَ: (وَيَحْكُ إِنَّ شَأْنَهَا شَدِيدٌ، فَهَلْ لَكَ مِنْ إِبِلٍ تُؤْذِي صَدَقَتَهَا؟). قَالَ: نَعَمْ. قَالَ: (فَاعْمَلْ مِنْ وَرَاءِ الْبَحَارِ، فَإِنَّ اللَّهَ لَنْ يَتْرِكَ مِنْ غَمْلِكَ شَيْئًا). (الحديث: ١٤٥٢ - أطرافه في: ٢٦٣٣، ٣٩٢٣، ٦١٦٥) ١٠٤:

ئەبوسەئیدی خودری (رەزای خوی ن بێ) فەرمووی: عارەبێکی دەشتەکی دەیویست کۆچ بکا بۆ مەدینە بۆلای پیغەمبەر - دروودی خوی لەسەر بێ - جا سەبارەت بەم بابەتە لە حەزرەتی پرسی، خوشەویست - دروودی خوی لەسەر بێ - پێی فەرموو: هاوار لەخۆت! ئەو بایە گەلی سەخت و دژوارەو ئەرکی گرانە، بەهەموو کەسێ راناگیرێ، واز لەم لایەنە بێنە، بەلام ئایا و شەرت هەیە، کە زەکاتیان لێ بدە؟ گوتی: بەلێ هەمە. فەرمووی: (دە لە هەرکۆی کاری باش دەکە ی بیکە، خودا دەکا کە لەو پەر دەرپاوه دەیکە، لە هەرلا دەیکە ی جیاوازی نییە، کاری خێر هەر کاری خێرە، خودا بۆتی دەنووسی و هیچی لێ کەم ناکاتەوه). (تاج/ ٢ / ١٤ ف- ٢ ش/ د/ ن).

٦٩٦- عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ أَبَا بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ كَتَبَ لَهُ فَرِيضَةَ الصَّدَقَةِ، الَّتِي أَمَرَ اللَّهُ رَسُولَهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (مَنْ بَلَغَتْ عِنْدَهُ مِنَ الْإِبِلِ صَدَقَةُ الْجَدْعَةِ، وَلَيْسَتْ عِنْدَهُ جَدْعَةٌ، وَعِنْدَهُ حِقَّةٌ، فَإِنَّهَا تُقْبَلُ مِنْهُ الْحِقَّةُ، وَيَجْعَلُ مَعَهَا شَاتَيْنِ إِنْ اسْتَيْسَرَتْ لَهُ، أَوْ عِشْرِينَ دِرْهَمًا، وَمَنْ بَلَغَتْ عِنْدَهُ صَدَقَةُ الْحِقَّةِ، وَلَيْسَتْ عِنْدَهُ الْحِقَّةُ، وَعِنْدَهُ الْجَدْعَةُ، فَإِنَّهَا تُقْبَلُ مِنْهُ الْجَدْعَةُ، وَيُعْطِيهِ الْمَصْدِقُ عِشْرِينَ دِرْهَمًا أَوْ شَاتَيْنِ. وَمَنْ بَلَغَتْ عِنْدَهُ صَدَقَةُ الْحِقَّةِ وَلَيْسَتْ عِنْدَهُ إِلَّا بَنْتُ لَبُونٍ، فَإِنَّهَا تُقْبَلُ مِنْهُ بَنْتُ لَبُونٍ، وَيُعْطِي شَاتَيْنِ أَوْ عِشْرِينَ دِرْهَمًا، وَمَنْ بَلَغَتْ صَدَقَتُهُ بَنْتُ لَبُونٍ، وَعِنْدَهُ حِقَّةٌ فَإِنَّهَا تُقْبَلُ مِنْهُ الْحِقَّةُ، وَيُعْطِيهِ الْمَصْدِقُ عِشْرِينَ دِرْهَمًا أَوْ شَاتَيْنِ، وَمَنْ بَلَغَتْ صَدَقَتُهُ بَنْتُ لَبُونٍ وَلَيْسَتْ عِنْدَهُ، وَعِنْدَهُ بَنْتُ مَخَاضٍ، فَإِنَّهَا تُقْبَلُ مِنْهُ بَنْتُ مَخَاضٍ، وَيُعْطِي مَعَهَا عِشْرِينَ دِرْهَمًا أَوْ شَاتَيْنِ) (الحديث ١٤٥٣) ١٠٠:

پێشەوا ئەنەس (رەزای خوی ن بێ) فەرمووی: ئەو زەکاتە فەرزی کە خودا

دایناوه له سهر مسولمانانی ئوممهتی پیغه مبهه درووی خوی له سهر بی نه بوبه کر
 (رمزی خوی لی بی) بوی نووسیمه وه له سهر ئه م شیومهیه: (ههرکه سی زهکاتی
 وشترهکانی دهیکرده وشتریکی میچکهی چوار ساله، بهلام ئه م جوړه
 وشتریکی نه بوو، به لکوو نیونه وشتریکی می سی ساله ی هه بوو، نهوا
 وشتریکی می سی ساله ی لیومرده گیرئ له گهل دوو مهردا، یا له گهل دوو
 بزندا، نه گهر مهرو بزنی هه بوو، یا له گهل بیست دره م زیوی پروت دا.
 وههرکه سی زهکاته که ی دهیکرده نیونه وشتریکی می سی ساله، بهلام
 نهوه ی نه بوو، به لکو وشتریکی می چوار ساله ی هه بوو، نهوا نهوه ی
 لیومرده گیرئ، بهلام زهکات سیننه که، یا بیست دره م، یا دوو مهرو، یا دوو
 بزنی سهرباقی دمهاته وه به خاوهن وشترهکان، وه ههرکه سی زهکاته که ی
 دهیکرده نیونه وشتریکی سی ساله، بهلام نه مه ی نه بوو، به لکو پارینه
 وشتریکی می دوو ساله ی هه بوو، نهوا نهوه ی لیومرده گیرئ، له گهل دوو
 مهرو یا دوو بزنی، یا بیست دره م سهرباقی دمهاته، وههرکه سی زهکاته که ی
 دهیکرده پارینه وشتریکی می دوو ساله، بهلام نه مه ی نه بوو، به لکو
 نیونه وشتریکی سی ساله ی هه بوو، نهوا نهوه ی لیومرده گیرئ، بهلام زهکات
 سیننه که بیست دره م، یا دوو سهر مهرو یادوو سهر بزنی سهرباقی دمهاته وه
 پی وههرکه سی زهکاته که ی دهیکرده پارینه وشتریکی می دوو ساله بهلام
 نه مه ی نه بوو به لکو گویره که وشتریکی می یه ک ساله ی هه بوو، نهوا
 نهوه ی لیومرده گیرئ له گهل بیست دره م یا دوو مهرو، یا دوو بزنی
 سهرباقی دا، وه هر که سی زهکاته که ی دهیکرده گویره که وشتریکی می
 دوو ساله ی هه بوو نهوا نهوه ی لیومرده گیرئ، بهلام زهکات سیننه که بیست
 دره م یادوو مهرو، یا دوو بزنی سهرباقی دمهاته وه، نه گهر که سیکیش
 گویره که وشتریکی می یه ک ساله ی ریکوپیکی نه بوو، بهلام پارینه

وَشَرِيكِي نِيرَهِي دُوو سَالَهِي هَهَبُوو نَهَوَا نَهَوَهِي لِيَوْمَرْدَهَكِي سَهَرَبَهَسَهَر
بَهَبِي سَهَرَبَاقِي). (تاج/٢١/٢ ف/١-ب/د/ن).

٦٩٧- عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ أَبَا بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ كَتَبَ لَهُ هَذَا
الْكِتَابَ، لَمَّا وَجَّهَهُ إِلَى الْبَحْرَيْنِ:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

هَذِهِ فَرِيضَةُ الصَّدَقَةِ، الَّتِي فَرَضَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى
الْمُسْلِمِينَ وَالَّتِي أَمَرَ اللَّهُ بِهَا رَسُولُهُ، فَمَنْ سَأَلَهَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ عَلَى وَجْهِهَا
فَلْيُعْطِهَا، وَمَنْ سَأَلَ فَوْقَهَا فَلَا يُعْطِ:

(فِي أَرْبَعٍ وَعِشْرِينَ مِنَ الْإِبِلِ فَمَا دُونَهَا، مِنَ الْغَنَمِ، مِنْ كُلِّ خَمْسٍ شَاةٌ، فَإِذَا
بَلَغَتْ خَمْسًا وَعِشْرِينَ إِلَى خَمْسٍ وَثَلَاثِينَ فَفِيهَا بَنْتُ مَخَاضٍ أُثْنَى، فَإِذَا بَلَغَتْ
سِتًّا وَثَلَاثِينَ إِلَى خَمْسٍ وَأَرْبَعِينَ فَفِيهَا بَنْتُ لَبُونٍ أُثْنَى، فَإِذَا بَلَغَتْ سِتًّا وَأَرْبَعِينَ إِلَى
سِتِّينَ فَفِيهَا حِقَّةٌ طَرَوْقَةُ الْجَمَلِ، فَإِذَا بَلَغَتْ وَاحِدَةً وَسِتِّينَ إِلَى خَمْسٍ وَسَبْعِينَ
فَفِيهَا جَدَعَةٌ فَإِذَا بَلَغَتْ (يَعْنِي) سِتًّا وَسَبْعِينَ إِلَى تِسْعِينَ فَفِيهَا بَنْتُ لَبُونٍ فَإِذَا بَلَغَتْ
إِحْدَى وَتِسْعِينَ إِلَى عِشْرِينَ وَمِائَةٍ فَفِيهَا حِقَّتَانِ طَرَوْقَتَا الْجَمَلِ، فَإِذَا زَادَتْ عَلَى
عِشْرِينَ وَمِائَةٍ فَفِي كُلِّ أَرْبَعِينَ بَنْتُ لَبُونٍ، وَفِي كُلِّ خَمْسِينَ حِقَّةٌ، وَمَنْ لَمْ يَكُنْ
مَعَهُ إِلَّا أَرْبَعٌ مِنَ الْإِبِلِ فَلَيْسَ فِيهَا صَدَقَةٌ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ رَبُّهَا، فَإِذَا بَلَغَتْ خَمْسًا مِنَ
الْإِبِلِ فَفِيهَا شَاةٌ، وَفِي صَدَقَةِ الْغَنَمِ: فِي سَائِمَتِهَا إِذَا كَانَتْ أَرْبَعِينَ إِلَى عِشْرِينَ
وَمِائَةٍ شَاةٌ، فَإِذَا زَادَتْ عَلَى عِشْرِينَ وَمِائَةٍ إِلَى مِائَتَيْنِ شَاتَانِ، فَإِذَا زَادَتْ عَلَى
مِائَتَيْنِ إِلَى ثَلَاثِمِائَةٍ فَفِيهَا ثَلَاثُ شِيَاهٍ، فَإِذَا زَادَتْ عَلَى ثَلَاثِمِائَةٍ فَفِي كُلِّ مِائَةٍ شَاةٌ،
فَإِذَا كَانَتْ سَائِمَةُ الرَّجُلِ نَاقِصَةً مِنْ أَرْبَعِينَ شَاةً وَاحِدَةً، فَلَيْسَ فِيهَا صَدَقَةٌ إِلَّا أَنْ
يَشَاءَ رَبُّهَا.

وَفِي الرِّقَّةِ رُبْعُ الْعُشْرِ، فَإِنْ لَمْ تَكُنْ إِلَّا تِسْعِينَ وَمِائَةً فَلَيْسَ فِيهَا شَيْءٌ إِلَّا أَنْ تَشَاءَ رَبُّهَا (الحديث ١٤٥٤) ١١٦:

پیشہوا ئہنہس (رمزی خوی ئی بن) دمفہرموی: ئہبوبہکر (رمزی خوی ئی بن) کاتی منی
کرد بہ سہرکاری سہرزہکاتی ولاتی بہحرہین و ناردمی بؤئہوی، ئہم
زہکاتنامہیہی بؤ نووسیم:

بہناوی یہزدانی بہخشندهی میہربان

ئہمہ دستووری زہکاتدانی فہرزہ، کہ پیغہمبہر -دروودی خوی لہسہر بی-
بہفہرمانی خودای گہورہ دایناوہ لہسہر مسوئمانان، جا ہہر مسوئمانی
لہسہر ئہم شیوہ ریک و پیکہ داوای لیکرا ئہوا بابیدات، وہ ہہرکہسی
داوای زیاتری لہمہ لیکرا ئہوا بازیادہکہ نہدات.

وشر لہپینج سہرہوہ ہہتا دہگاتہ بیست و چوار سہر، زہکاتہکہی بہ
مہر، یا بہبزن دہدری، لہہموو پینج سہر وشری، مہری، یا بزنی،
زہکاتی لیدہکہوی، لہدہسہر دوو مہر یادوو بزن، لہپازدہ سہر سی مہر، یا
سی بزن، لہ بیست سہر چوار مہر یا چوار بزن، مہری زہکات دہبی
تہمہنی سائیکی تہواو بی یازیاتر، بزن دہبی تہمہنی دوو سالی ریک بی،
یا زیاتر، وہنیروش دہبی واتہ بہران و سابرینش دہدرین بہزہکاتدا،
وہلہکہرتی نیوان دوو ژمارہیش- وک شہش، نو، یاہفدہ، یا بیست و سی
ہیج ناکہوی، بہلام وشرہگان کہبوون بہبیست و پینج سہر ہہتا دہبن
بہچل و پینج سہر پارینہ وشریکی مینگہی دوو سالہیان زہکات
لیدہکہوی، وکہبوون بہچل و شہش سہر ہہتا دہبن بہشہست سہر نیونہ

وشتريكى سى سالى بهر كه لىان زهكات ليدده كه وى، وه كه بوون به شه ست و
يهك سهر هه تا دهن به حه فتاو پينج سهر، وشتريكى مى چوار سالى هان
زهكات ليدده كه وى، وه كه بوون به حه فتاو شش سهر هه تا دهن به نه وه
سهر، دوو پارينه وشتري مينگه ي دوو سالى هان زهكات ليدده كه وى،
وه كه بوون به نه وه دو يهك سهر هه تا دهن به سه دو بيست سهر دوو نيونه
وشتري سى سالى بهر كه لىان زهكات ليدده كه وى، به لام كاتى له سه دو بيست
سهر پتر بوون نه وا له هه موو چل سهرى پارينه وشتري مينگه ي دوو
سالى هان زهكات ليدده كه وى، وه له هه موو په نجا سهرى نيونه وشتري سى
سالى هان زهكات ليدده كه وى، وه هه كه سى ته نيا چوار سهر وشتري هه بوو،
نه وه زهكاتيان لينا كه وى، مه گهر خاونه كه هان به نازو وى خوى زهكاتيان
ليدا.

به لام كه بوون به پينج وشتري مهرى يا بزنى زهكاتيان ليدده كه وى.
زهكاتى مهر و بزنىش كه به ده مى خويان بله و مپين و بؤ دهر وه بپين و به
له و مپى كه ز بپين و به ناليك و نالى ماله وه نه زين- ناوايه: كه بوون به چل
سهر هه تا دهن به سه دو بيست سهر مهرى يا بزنى زهكاتيان ليدده كه وى،
وه كه له سه دو بيست سهر زورتربوون تا دهن به دوو سه دسهر، دوو مهر
يا دوو بزنى زهكاتيان ليدده كه وى، وه كه له دوو سه د سهر زورتربوون هه تا
دهن به سى سه د سهر، سى مهر ياسى بزنى زهكاتيان ليدده كه وى، وه كه له
سى سه د سهر هه لىان بوارد، نه وا له هه موو سه د سهرى مهرى يا بزنى
زهكاتيان ليدده كه وى.

به لام نه گهر مهر و بزنى پياوى كه به ده مى خويان له دهشت و دهر
ده له و مپان، يهك سهر يان له چل سهر كه متر بوو، نه وا زهكاتيان لينا كه وى،
مه گهر خاونه كه يان خوى مه يلى هه بى.

(ئەھلى كىتابىن = جوولەكە و گاورن) لەچاوخەلكانى تردا جوۆره شارەزايىيەكيان هەيه لەنايىندا، جاكاتى دەجىتە ناويان لەپيشا داويان لى بكة كه شايەتى بدن كه هەر خودا خودايەو هەر خوداى گەورە شايانى پەرستەو بەس، وەمەمەدى كورى عەبدوللا پيغەمبەرى خودايە. جاكاتى ئەمەيان زانى و ئەمە حالى بوون و خويان لەسەر ئەم شيوە راست و دروستە ناسى، ئەوا پيشيان رابگەيەنە: كه خودا (لە هەموو شەوو رۆژيكا) پينج نويزى لەسەريان داناو، جاكاتى بو ئەمەيش بە گوڤيان كردى، ئەوا پيشيان رابگەيەنە: كه خودا زەكاتى لەسەريان داناو، كه بەشيكي ديارىكراو لە مالهەكانيان، لە دەولەمەندەكانيان و مردهگيرى و دەدرىتەو بە هەژارەكانيان، جاكاتى بو ئەمە بەگوڤيان كردى و رازى بوون كه بەپيى ياسانامەى خودا زەكاتى سامانەكانيان بدن، ئەوانەكەى نايابى مالهەكانيان هەلبژيرى و لەباقى زەكات و مرى بگرى، بەلكوو ئەوەى دىدن پيت لەجياتى زەكاتى سامانەكانيان لىيان و مەبگرە بەرمەجى مەرجه سەرەككەيەكانى زەكاتى تىادا بى) (ت/۲/۴-ش/د/ت/ن).

دانى زەكات بەخزمى پىشواو خيتره

۷۰۰- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ كَانَ أَبُو طَلْحَةَ أَكْثَرَ الْأَنْصَارِ بِالْمَدِينَةِ مَالًا مِنْ نَحْلٍ، وَكَانَ أَحَبَّ أَمْوَالِهِ إِلَيْهِ بَيْرُ حَاءٍ، وَكَانَتْ مُسْتَقْبَلَةَ الْمَسْجِدِ، وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَدْخُلُهَا، وَيَشْرَبُ مِنْ مَاءٍ فِيهَا طَيِّبٍ، قَالَ أَنَسٌ: فَلَمَّا أُنْزِلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ: (لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ). قَامَ أَبُو طَلْحَةَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى يَقُولُ: (لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ). وَإِنَّ أَحَبَّ أَمْوَالِي إِلَى

بَيْرُحَاءَ، وَإِنَّهَا صَدَقَةٌ لِلَّهِ، أَرْجَوْ بِرَّهَا وَدُخِرَهَا عِنْدَ اللَّهِ، فَضَعَهَا يَارَسُولَ اللَّهِ حَيْثُ أَرَاكَ اللَّهُ. قَالَ: فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (بَيْحٌ، ذَلِكَ مَالٌ رَابِحٌ، ذَلِكَ مَالٌ رَابِحٌ، وَقَدْ سَمِعْتُ مَا قُلْتَ، وَإِنِّي أَرَى أَنْ تَجْعَلَهَا فِي الْأَقْرَبِينَ). فَقَالَ أَبُو طَلْحَةَ: أَفَعَلُ يَارَسُولَ اللَّهِ، فَقَسَمَهَا أَبُو طَلْحَةَ فِي أَقَارِبِهِ وَبَنِي عَمِّهِ). (الحديث ١٤٦١ - أطرافه في: ٢٣١٨، ٢٧٥٢، ٢٧٥٨، ٢٧٦٩، ٤٥٥٤، ٤٥٥٥، ٥٦١١) ١٠٩:

پیشہ وائے نہنس (رمزی خوی ن بن) دہفہ رموی: لہ مہ دینہ، نہ بوتہ لہ، لہ ناو یاریدہ دہران (انصار) دا لہ ہہ موویان دہوئہ مہ ندر بوو، بہ تاییہ تی باخہ خورمای زوری ہہ بوو، باخی خورمای ہہ بوو ناوی بہیرہ حا بوو، بہر ابہر قبیلہ ی مزگہ و تہ گہ ی پیغہ مہر بوو، تہم باخہ خو شہ ویسترتین مالی بوو، کانیاویکی سازگاری تیا دا بوو، گہ لی جار پیغہ مہر - دروودی خوی لہ سمر بن - تہ شریفی دہ چوو لہ ناوہ گہ ی دہ خوار دہوہ.

تہ نہنس (رمزی خوی ن بن) فہ رموی: جا کاتئ تہم ئایہ تہ ہاتہ خوار دہوہ: ﴿لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ﴾. آل عمران / ٩٢/٣. واتہ: ناگہن بہ پاداشتی زور چاک و خیری تہ واو، ہہ تا سہرف دہ کھن لہ ریگہ ی خودا دا، لہ مالہ نایاب و خو شہ ویستہ کانتان و، لہو نازو نیعمہ تہ و پایہ و بہ ہرہ باشانہ ی کہ خودا پیی داوئ).

تہ بو طہ لہ (رمزی خوی ن بن) ہہ لسا چوو بو خزمہ تی پیغہ مہر - دروودی خوی لہ سمر بن - عہرزی کرد: قوربان! خودای گہ ورہ لہ قورئانی پیروز دا کہ نامہ ی خو یہ تی، دہفہ رموی: ﴿لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ﴾ و ہمنیش

باشترین مالّم به لاهمه وه باخی بهیره حایه، جا نهوا نهو باخی بهیره حایه م
کرد به خیر، ساخ له بهر رهمزای خودا، نومید ده کم که خودا به چاکه
بینووسی بؤم، وه پاشه که وتی بکا بؤم بؤ رۆزی دوا ییم، جاتؤیش نهی
پیغه مبهری خودا! خۆت سه رپشک به، چۆنی به باش دهمزانی ناوی لی
بکه، پیغه مبه ریش درودی خوی له سر بی- فهرمووی: (بهه، بهه لهم خیره جوانه!
به راستی مالی به سوودو خیردار ناوا دهب! تیگه یستم ده لیی چی، من وا
به باشی دهمزانه که بیده ی به خزم و خویشانی خۆت). جا نه بوطه لحه
فهرمووی: (باشه ده یکه م) نه وسا نه بوطه لحه دابه شی کرد به سهر خزم و
ناموزاکانی خوی دا). (تاج/۲/۳۷۴/۱-ش/ت).

۷۰۱- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ خَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي أَضْحَىٰ أَوْ فِطْرٍ، إِلَى الْمُصَلَّى، ثُمَّ انْصَرَفَ، فَوَعِظَ النَّاسَ وَأَمَرَهُمْ بِالصَّدَقَةِ، فَقَالَ: (أَيُّهَا النَّاسُ تَصَدَّقُوا) فَمَرَّ عَلَى النِّسَاءِ، فَقَالَ: (يَا مَعْشَرَ النِّسَاءِ تَصَدَّقْنَ، فَإِنِّي رَيْتُكُنَّ أَكْثَرَ أَهْلِ النَّارِ) فَقُلْنَ: وَبِمَ ذَلِكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: (تَكْثِيرُ اللَّعْنِ، وَتَكْفُرُنَ الْعَشِيرَ، مَا رَأَيْتُ مِنْ نَاقِصَاتِ عَقْلِ وَدِينٍ أَذْهَبَ لِلْبَّ الرَّجُلِ الْحَازِمِ مِنْ إِحْدَاكُنَّ يَامَعْشَرَ النِّسَاءِ ثُمَّ انْصَرَفَ، فَلَمَّا صَارَ إِلَى مَنْزِلِهِ جَاءَتْ زَيْنَبُ، امْرَأَةُ ابْنِ مَسْعُودٍ، تَسْتَأْذِنُ عَلَيْهِ، فَقِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ هَذِهِ زَيْنَبُ فَقَالَ: (أَيُّ الزَّيْنَبِ) فَقِيلَ: امْرَأَةُ ابْنِ مَسْعُودٍ، قَالَ: (نَعَمْ ائْذِنُوا لَهَا). فَإِذْنٌ لَهَا، قَالَتْ: يَا نَبِيَّ اللَّهِ إِنَّكَ أَمَرْتَ الْيَوْمَ بِالصَّدَقَةِ، وَكَانَ عِنْدِي حُلِيٌّ لِي، فَأَرَدْتُ أَنْ أَتَصَدَّقَ بِهِ، فَرَعِمَ ابْنُ مَسْعُودٍ، أَنَّهُ وَلَدَهُ أَحَقُّ مَنْ تَصَدَّقْتُ بِهِ عَلَيْهِمْ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (صَدَقَ ابْنُ مَسْعُودٍ، زَوْجُكَ وَلَدُكَ أَحَقُّ مَنْ تَصَدَّقْتُ بِهِ عَلَيْهِمْ). (الحديث ۱۴۶۲) ۱۱:

ئەبو سەئیدى خۇدرى (رەزى خۇى ئى) فەرمووى: پۇژى جەئنى قوربان -
يا رەمەزان - بوو، پېغەمبەر - دروودى خۇى لەسەر بى. دەرچوو پۇشت بۇ نوپزگاگە،
لەوى نوپزى جەئنى بەگۇمەل بۇ كىردىن، كەنوپزەكە تەواو بوو، دەستى
كىرد بە پەندو نامۇزگارى خەلكەكە، وە فەرمانى پىكىردن بەخىكىردن،
فەرمووى: (ئەى مسولمانىنە! خىر بىكەن) ئەوجا پۇشت بۇ ناو ژنەكان و
پى فەرموون: (ئەى ژن گەل! خىرو خىرات بىكەن و زۇرىش بىپارپنەو،
داواى لىبوردن لەخودا بىكەن، چونكە مە لەشەوى مىعراجدا دىم كەئىو
زۇربەى خەلكى دۇزەخ بوون!) عەرزىان كىرد: ئەى پېغەمبەرى خودا!
ئەو لەبەرچى وایە؟ فەرمووى: (زۇر پەفو نەفرىن دەكەن و سېلەى
لەگەل مىرد دەكەن و چاكەى ئەوتان لەبەرچا و نىيە، كەسم نەدیو كە
وەك ئىو هەم كەم هۇش و هەم كەم ئایىن بى، كەچى لەگەل ئەویشا پىاو
بەو هەموو زىرەكى و زىنگىيەو دەپخەلەتپن و بۇرى دەدەن).

لەپاشا پېغەمبەر - دروودى خۇى لەسەر بى. گەرپاىەو بۇ مائەو، لەمائەو
زەینەبى ژنى ئىبنو مەسوود پۇشت بۇ خزمەتى، رىخوازى كىرد كە بچى
بۇ خزمەتى، عەرزىان كىرد: قوربان! زەینەب ھاتوو، پرسىارى ھەىە؟
فەرمووى: (كام زەینەب) عەرزى كىرا: ژنەكەى ئىبنو مەسوود فەرمووى:
(دەى رېگەى پىدەن بابى، نىتر رېگەیان پىدا، گوتى: ئەى پېغەمبەرى
خودا! ئەمپۇ تۇ فەرمانت فەرموو كەخىر بىكەىن، مەنىش برى خىلەم
ھەىە، دەمەوى كە بىكەم بەخىر، كەچى بەقسەى ئىبنو مەسوودى
مىردم بى، ئەو خىلە خىرە بدەم بە ئىبنو مەسوودو بەمەندالەكانى ئەو
خىرى زۇرتەرە، ئایا ئەمە وایە؟ پېغەمبەر - دروودى خۇى لەسەر بى. دەفەر مووى:
(ئىبنو مەسوود راست دەكا، قسەكەى تەواو، مىردەكەت و مائەكانت
پىشیاوترىن كەسەن كەئەم خىرەیان پىدەىت!) (رىاض/۱/۲۶۲ ژ/ ۳۲۶/۱۵ +
تاج/۱/ ۲۶/ف/۲).

۷۰۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (لَيْسَ عَلَى الْمُسْلِمِ فِي فَرَسِهِ وَغُلَامِهِ صَدَقَةٌ): (الحديث ۱۴۶۳ - طرفه فی ۱۴۶۴) ۱۱۱:

نہ بوہورہ پیرہ (رمزی خویٰ لی بن) فہرمووی: پیغہ مبہر - درودی خویٰ لہسہر بی-
دہفہرمووی: (مسوئمان لہم دوو شتہیدا زہکاتی لہسہر نییہ: لہ ولاخی
بہرزہیداو لہ کویلہیدا) واتہ: ولاخی بہرزہو کویلہ زہکاتیان لی ناکہوئی.

دانی زہکات بہ ہہتیو وبہ میرد

۷۰۳- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ جَلَسَ ذَاتَ يَوْمٍ عَلَى الْمِنْبَرِ، وَجَلَسْنَا حَوْلَهُ، فَقَالَ: (إِنَّ مِمَّا أَخَافُ عَلَيْكُمْ مِنْ بَعْدِي مَايُفْتَحُ عَلَيْكُمْ مِنْ زَهْرَةِ الدُّنْيَا وَزِينَتِهَا). فَقَالَ رَجُلٌ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَوْ يَأْتِي الْخَيْرُ بِالشَّرِّ؟ فَسَكَتَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقِيلَ لَهُ: مَا شَأْنُكَ. تَكَلِّمُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَلَا يَكَلِّمُكَ؟ فَرَأَيْنَا أَنَّهُ يَنْزِلُ عَلَيْهِ، قَالَ: فَمَسَحَ عَنْهُ الرُّحْضَاءُ فَقَالَ: (أَيْنَ السَّائِلُ؟) وَكَأَنَّهُ حَمِدَهُ فَقَالَ: (إِنَّهُ لَا يَأْتِي الْخَيْرُ بِالشَّرِّ، وَإِنَّ مِمَّا يُنْبِئُ الرَّبِيعُ يَقْتُلُ أَوْيَلَهُ، إِلَّا أَكَلَةَ الْخَضِرَاءِ أَكَلْتُ حَتَّى إِذَا امْتَدَّتْ خَاصِرَتَاهَا، اسْتَقْبَلَتْ عَيْنِ الشَّمْسِ، فَتَلَطَّتْ وَبَالَتْ وَرَتَعَتْ، وَإِنَّ هَذَا الْمَالَ خَضِرَةٌ خُلُوةٌ، فَيَنْعَمُ صَاحِبُ الْمُسْلِمِ مَا أُعْطِيَ مِنْهُ الْمُسْكِينُ وَالْيَتِيمُ وَابْنُ السَّبِيلِ أَوْ كَمَا قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَإِنَّهُ مَنْ يَأْخُذْهُ بِغَيْرِ حَقِّهِ كَالَّذِي يَأْكُلُ وَلَا يَشْبَعُ، وَيَكُونُ شَهِيداً عَلَيْهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ). (الحديث ۱۴۶۵) ۱۱۲:

نہ بو سہعیدی خودری (رمزی خویٰ لی بن) فہرمووی: روژی پیغہ مبہر - درودی خویٰ

(۱۱۱) أخرجه مسلم في الزكاة، باب: لازكاة علي المسلم في عبده وفرسه رقم: ۹۸۲.

(۱۱۲) أخرجه مسلم في الزكاة باب: تخوف ما يخرج من زهرة الدنيا. رقم: ۱۰۵۲.

لەسەر بىن: لەسەر دوانگەكە دانىشتو ئىمەش لەدەورى دانىشتىن، فەرموۋى: (من زۆرتر لەو دەترسىتان لىدەكەم، كەخودا لەپىتو فەرى زەوى دەرى دەھىنى بۇتان) عەرزى كرا: مەبەست لەپىتو فەرى زەوى جىيە؟ فەرموۋى: (ئەومىيە كە دەبى بەمايەى ئارايشتو رەونەقى ژيانى جىهان، وەك زىرو زىو سامانىتر. پىاۋى عەرزى كرد: قوربان! بۆچى شتىوا دەبى كە ئەم خىرو خوشىيە بىن بە مايەى خراپەو شەر!)

پىغەمبەر: دروۋى خۋى لەسەر بىن: ھەتا ماۋەينى رامو ماتو خامۇش بوو گوتيان بە پرسىار كەرەكە: ئەو چىتە ھەر لەخۆتەو، بەبى ئەو پىغەمبەر قسەت لەگەلدا بىكات، قسەى لەگەل دەكەى؟ خامۇشىيەكەى پىغەمبەر. دروۋى خۋى لەسەر بىن: دىژەى كىشا، ھەتا زىنمان بۇ ئەو چو كە لەم بارىيەو سىرووش (وەحى = نىگا) بۇ بىن، پاش ماۋەينى بارانوى ئارەقى ناۋچەوانى خۋى سىرى و فەرموۋى: (كوا پرسىار كەرەكە؟) وەك بلىى پرسىار كەكى پىخۇش بىن وابوو، پىاۋەكە گوتى: قوربان! ئەمەتام، فەرموۋى: (خىر ھەر خىر دىنى و چاكە ھەردەبى بەھۋى چاكە، كەواتە: خىر شەر ناھىنى! بەلام مالى دىنا ميوەيەكى شىرىن و خۇشە، وەك سەوزەگىي بەھار ناسك و نازدارە، ھەموۋەكەسى كەم تازۇر ھەزى لى دەكا، جائەۋەى كە بەشىۋەيەكى رەوا پەيدى بكاو، لەسەر شىۋەيەكى رەۋايش جىگەى بىكاتەو، ئەو كۆمەك و دەستگىرىكى فرەچاكە بۆى، وەلى ئەۋەى بەشىۋەيەكى ناپەوا پەيدى بكا، ئەو وەك سەكەرۋو ژەمەنبور دەوايە، ھەر دەخاۋ ھەرتىر ناخا، دەق مالىش وەك سەوزەو گزۋگىي بەھار واىە، ئىۋە دەلىن: گوايە گزۋگىي بەھار شتى چاكەو ئازەلى پىدەزى، ئەمە راستەو واىە، بەلام گەلى جارىش ئەگەر ئازەل ھەر بىماشىتەۋەو زىادەخۇرى تىا بكا، تورخەو كاپىچ و ژانى پىدەكاو دەيكوۋى، يازۇرى نامىنى كە بىكوۋى،

به لّام نازدهلی گياخوړکه به دهم و جهم دهیخوا تاکه له که ی هه لّدی، نه و جا خو ی دمد ا به خوړو دهمست دهکا به کاویژو به ناسایی ریخ و گمیزی خو ی دهکا و له پاشدا هه میسه له سهر نه م یاساو دهمستووره تیّه لّ ده چیت ه وه، له گیا خواردن و وچان گرتنی خو ی، نه و نازده له هیچی لّ نایمت.

له راستی دا نه م ماله میوه یه کی سه وزو خوشه وه هاریکاریکی چاکه، بو نه و مسو لمانه ی که به شی نه داراو هه تیوو ریپواری لّ دمدات، ومه وه ی که مال به نار هوا په یدا بکا وهک ژده نه برده وایه، هه رده خواو تیّر ناخوا، وه پوژی قیامه تیش دهبی به شایهت له سهری (تاج/۲ ۵۲/۲ ف/۷ + تاج/۹/۲۹۴ ف/۲۱).

پافه و شیکردنه وه:

شیخ نه بو حامید رحمتی خودی لّ بن: ده لّ: (مال و هک مار وایه، که ههم تریاقی واتیا، که شتیکی به که لکه، وه ههم زه هری واتیا، که شتیکی کوشنده یه، خاوه ن مالیش یا وهک مارمزی لیزان وایه، به هو شیاران ه خو ی له شهر ی مار کهه رزگار دهکا و، به شارمزیی تریاقه که ی لّ دمرده ینی، یا وهک کابرایه کی گیلو که به نه زانی دهیگری و پیوه ی دمد او تووکی سهری با دهیبا، خوا په نامان بدا له شتی وا).

۷۰۴- عَنْ زَيْنَبَ امْرَأَةِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: كُنْتُ فِي الْمَسْجِدِ، فَرَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: (تَصَدَّقْنَ وَلَوْ مِنْ حُلِيكُمْ) وَكَأَنْتَ زَيْنَبُ تُنْفِقُ عَلَى عَبْدِ اللَّهِ وَآيَتَامٍ فِي حَجَرِهَا، قَالَ: فَقَالَتْ لِعَبْدِ اللَّهِ: سَلْ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَيْجُزِي عَنِّي أَنْ أَتَّفِقَ عَلَيْكَ وَعَلَى آيَتَامِي فِي حَجَرِي مِنَ الصَّدَقَةِ؟ فَقَالَ: سَلِي أَلْتَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ،

فَانْطَلَقْتُ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَوَجَدْتُ امْرَأَةً مِنَ الْأَنْصَارِ عَلَى الْبَابِ حَاجَّتُهَا مِثْلُ حَاجَّتِي، فَمَرَّ عَلَيْنَا بِلَالٍ، فَقُلْنَا، سَلِ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَيَجْزِي عَنِّي أَنْ أَتَّفِقَ عَلَى زَوْجِي وَأَيْتَامٍ لِي فِي حَجْرِي، وَقُلْنَا: تُخْبِرُنَا، فَدَخَلَ فَسَأَلَهُ، فَقَالَ: (مَنْ هُمَا) قَالَ: زَيْنَبُ، قَالَ: (أَيُّ الزَّيَانِبِ) قَالَ: امْرَأَةُ عَبْدِ اللَّهِ، قَالَ: (نَعَمْ لَهَا أَجْرَانِ: أَجْرُ الْقَرَابَةِ وَأَجْرُ الصَّدَقَةِ) (الحديث ١٤٦٦) ١١٣:

له پیښه وه پابورد برپاوه ژماره: (٧٠١) زهینه بی کچی عهبدو لای کوری موعاویه، ژنی ثیینومه سعوود بوو (رمزی خوی لی بی) ژنیکی دهست پهنگین بوو، عهبدو لای میړدی دهست کورت بوو، نهو هه تیوانه ی که له لای بوونو خوی به خپوی ده گردن بر ازاو خوشکه زای بوون، چه نندین فهرمووده له پیڅه مبهروه دهگیر پته وه، سه بارهت به چوونی ژنان بو مزگهوت، بو جه ماعه تی خهوتنان، دمه فرموی: پیڅه مبهره دروودی خوی له سر بی. به نیمه ی ژنانی فهرموو: (نیوه ی نافرمتان کاتی چوون بو مزگهوت بو ناماده بوونی جه ماعه تی نویژی خهوتنان، بونی خوش مه دهن له خوتان).

لیرهدا شتی پروون ده کهینه وه، فهرمووده ی دروست (حه دیسی صه حیح) و هه روا هه موو جوړه فهرمووده یه کی تر، وهک فهرمووده ی حه سن، بایه خو نرخ ی ته واوی خوی هه یه، خواه پیاو بیگیر پته وه خواه ژن، وه نهو مه رجانه ی که دانراون بو راوی وهک: عه دالهت وچاگی و ثیقه یی، بو ژن و پیاو وهک یه که، سه حابه ی پیڅه مبهره دروودی خوی له سر بی. هه موویان عادلن، ژن بن یا پیاو، وه هه موویان مه قبول الریوا یهن. واته: له ریوا یه تا جیاوازی ژن و پیاو نییه.

۷۰۵- عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَلِيَّ أَجْرٌ أَنْ أُلْفِقَ عَلَى بَنِي أَبِي سَلَمَةَ إِذَا هُمْ بَنِيٌّ؟ فَقَالَ: (الْفَقِي عَلَيْهِمْ فَلَكَ أَجْرٌ مَا أُلْفِقْتَ عَلَيْهِمْ). (الحديث ۱۴۶۷ - طرفه فی ۵۳۶۹) ۱۱۴.

نوم سه له مه (رمزی خوی لی بن) - دمه رموی: گوتم: نهی پیغمبه ری خودا! چهند منالیکم ههیه له نه بوسه له مهی میردی پیشووم، هیشتا له هه تیوی دمرنه چوون، نایا خیرم دهگا نه گهر مه سرفیان بۆ بکه م وهکی تریش خو ناتوانم به ره لاشیان بکه م به م لاو به م لادا، چونکه منالی خو من؟! فهرمووی: (مه سرفیان بکه، نهو مه سرفه ی بۆیان ده که ی، پاداشتی باشی ههیه بۆت).

پاڤه و شیکردنه وه:

نوم سه له مه (رمزی خوی لی بن) - ناوی هیندی کچی نه بو نوم هیه ی کوری موغیره یه. له پیشا خیزانی نه بوسه له مه ی هه ق نامۆزای بوو، چوار منالی له نه بوسه له مه هه بوو، دوو کوپ، دوو کچ، کوپه کانی سه له مه و عومه ر بوون، کچه گانیش دوو پرپه و زمینه ب بوون، که نه بوسه له مه مرد، هه ر چواریان له هه تیوی دمرنه چو و بوون، نوم سه له مه و نه بوسه له مه ی میردی له موسولمانه پیشینه کانن، کۆچیان کرد بۆ حه به شه، له حه به شه وه گه پانه وه بۆ مه ککه، له مه ککه وه کۆچیان کرده وه بۆ مه دینه. نوم سه له مه ژنیکی جوانی شوخی هۆشمه ندی دانا بوو، له پۆژی خوده ییبه دا نه و ئامازه ی کرد بۆ پیغمبه ر - دروودی خوی له سه ر بن. که ئیحرام بشکینی و سه ری

خوی بتاشی، نیتر مسولمانانیش ناچارده بن کهوا بکهن، هه زره تیش وایکرد، له جومادای دووهمی سالی چواری کۆچی شووی کرد به پیڅه مبهه دروودی خوی له سهر بن. ئوم سه له مه به چاوی خوی هه زره تی جو برائیلی دیوه له سهر شیوهی (دحیه الکلبی).

ئوم سه له مه له م زاتانه وه گیرانه وهی ههیه: له پیڅه مبهه خوی و له ابو سه له مه و فاتیমে ی زههراوه، ئه م زاتانه ییش گیرانه و میان له وه وه وه ههیه: دوو کورپه که ی: سه له مه و عومه و زهینه بی کچی و عامیری برای و موضعه بی برازای و خیره دایکی هه سهنی به صری و زۆر که سی تریش له ژن و له پیاوو له سه حابه و غهیری سه حابه، یه که م که ژاوه نشین بوو له نافرمانی مسولمان، که کۆچی کردوو بۆ مه دینه. له ده و روبه ری (۶۰) ی کۆچیدا مردوو، ئه بو هورهیره نویژی له سهر ته رمه که ی کردوو، دواترین کهس بوو له هاوسهرانی پیڅه مبهه دروودی خوی له سهر بن. که مردوو. ئوم سه له مه ده فهرموی: ناماده ی جهنگی خه بیهر بووم، ئه و کاته که مه رحه ب کوژرا، گویم له قرچه قرچی ددانه کانی مه رحه ب بوو که به شمشیر ده یان شانندن.

ئه بو سه له مه ی میردی ئوم سه له مه ناوی عه بدوللای کوری عه بدول ئه سه دی کوری هیلالی مه خزوومی یه، یازده هه مین کهس بووه که ئیسلام بووه، برای شیر ی پیڅه مبهه و ئیمامی هه مزه ی مامی پیڅه مبهه بوو، پوهه بیبه ی که نه یزه کی ئه بوله هه ب، له پیا ش شیریدا به هه مزه، ئه و جا به پیڅه مبهه له پاشا به ئه بو سه له مه، پورزای پیڅه مبهه بوو، دایکی ناوی به ره ری کچی عه بدول موته لیب بوو، له فهرمووده دا ده فهرموی: (یه که م کهس که نامه ی کرداری به ده سستی راستی وهرده گری، ئه بو سه له مه ی کوری عه بدول ئه سه ده).

له سالی چواری کۆچیدا، له غه زای ئو خوددا زامارده بی، که ده گه پێته وه
 بۆ مه دینه زامه که ی ده گولێته وه ده ته قی و ده مری. له سالی دووی کۆچیدا
 پیغه مبه ر - دروودی خوی له سمر بی - که ده رچوو بۆ غه زوهی (العشیره) نه بوسه له مه ی
 کرد به جینشی نی خوی له سمر شاری مه دینه. بۆ پترناسینی ئه م بنه ماله
 پیرۆزه یه بفرموو بپروانه: (فرمووده ی ژماره (۹۴، ۲۰۱، ۲۱۰، ۲۲۳، ۲۸۴)
 + (تاج/۲/۱۸۴، تاج/۱/۴۹۴ + تاج/۵/ل/۱۵۸ + تاج/۱۴۶-۱/ف/۵/ز/۳۰ +
 تاج/۳-۶۸/ف/۴/ز/۲۹ + ریاض/۱/ل/۲۵۰/ز/۲۹۹/۳۸) + (تاج/۱/۵۲۰/ف/۳+۴
 + تاج/۱۸۹-۴/۱/ت/۲/۴۷/۴) + (تاج/۳/ل/۱۳۰/ف/۲/ز/۵۱، تاج/۳/ل/۱۳۹/ف/۶
 ز/۵۶) + (ت/۵/ل/۱۲۰/ف/۱۶/ز/۲۰، تاج/۵/ل/۱۸۶/ف/۴).

باسی نایه تی

﴿وَفِي الرَّقَابِ وَالْغَارِمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾

۷۰۶- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَمَرَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِالصَّدَقَةِ، فَقِيلَ مَتَى ابْنُ جَمِيلٍ، وَخَالِدُ بْنُ الْوَلِيدِ، وَعَبَّاسُ بْنُ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ. فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (مَاتِقُمْ ابْنُ جَمِيلٍ إِلَّا أَنَّهُ كَانَ فَقِيرًا فَأَغْنَاهُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ، وَأَمَّا خَالِدٌ: فَإِنَّكُمْ تَظْلِمُونَ خَالِدًا، قَدْ اخْتَبَسَ أَذْرَاعَهُ وَأَعْتَدَهُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، وَأَمَّا الْعَبَّاسُ بْنُ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ: فَعَمُّ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَهِيَ عَلَيْهِ صَدَقَةٌ وَمِثْلُهَا مَعَهَا). (الحديث ۱۴۶۸) ۱۱۰:

ئه بو هورمه ريه (رمزای خوی ئی بی) فرمووی: پیغه مبه ر - دروودی خوی له سمر بی - فرمانی
 کرد به دانی زه کات، پێشهوا عومه ر (رمزای خوی ئی بی) فرمووی: ئیبنو جه میل و

خالدی کوری وهلیدو عه عباسی کوری عه بدولوطه لیب، فه زمانه کی
تویان پیگه یشتوو، به لام زهکات نادن!

پیغمبر خوای لیسر بی فهرمووی: (ئیبنو جه میل تۆله ی نه وه
دهستینی، که له پیش نیسلام بوونیدا هه زار بوو، له پیت و فه ری نیسلام و
له سایه ی خواو پیغمبره وه نیستا دهوله مه ندبووه، واته: نه م کاره ی
ئیبنو جه میل نه وه پری سپله یی و پینه زانییه. به لام نیوه ناهه قی له خالد
دهکن، چونکه نه وه ته نانه ت زیره کانی و چه ک و تفاق جیهنگی خوئی
تهرخان (وهقف) کردوو، له پریگه ی خواوا، ئیتر چون زهکات نادات.
عه عباسی کوری عه بدول موطه لیبیش که هه ق مامه ی منه که
پیغمبره ی خواوا، به ئیتان دده می نه وه زهکاته ی که له سه ریته ی
دهیات، و نه وهنده ی تریش له گه ئیدا ده بی بدا).

پوونگر د نه وه:

١- گه لی جار باسی که سی به خراپه ده کری، له پیش نیسلام بوونیدا،
وهک زور له هاو پپانی پیغمبر خوای لیسر بی بگره هه ندیکان هه تا نه وه
دهمه ی که نیسلام بوون، دزایه تی نیسلامیان کردوو، به لام له پاش
نیسلام بوون یه کسه ر گۆراون و له دوژمنیکی سه ر سه خته وه بوون
به دوستیکی دلسۆزی نیسلام.

٢- هه روا جار و بار له فه رمووده و شتی وادا، به تایبه ت له کاتی جه رح و
ته عیدلدا، باسی خراپه ی هه ندی که س ده کری، بگره پیغمبره ی خوای
زه می هه ندی که سی کردوو، وهک نه وه به کابرایه کی فه رموو: (پریگه ی پی
بدن با بی بۆ لام، به راستی کابرایه کی زور به ده).

وهك لهم فہرموودہیش دا پیغہمبہر - دروودی خوی لہسہر ہن - باسی خراپیی
 ئیبنوجہمیل دہکا. دہبئ لہم جوڑہ شوینانہدا ھہئوئستی ئیمہ چی بی؟
 وہلام: کورت و پوخت دہبئ ئیست لہکارہکدا بکہین، یہکسہر حوکمی ئہو
 کسہ بہپیئ ئہو شوینہ نہدہین، بہئکوو دہبئ چاوہروان بکہین، زانا گہورہ
 پسپۆرمکان چییان بریارداوہ لہو بارمیہوہ، ئیمہیش پەپرہوی بریاری
 ئہوان بکہین، تہنانہت ئہگہر زاناکان لہناوخۆیاندا سہبارت بہوکسہ
 رایان جیاجیا بوو ئیمہ سہرپشکین پای کامیان بہہیزتر بوو، ئہو رایہ
 دہکەین بہ سہرمہشق.

با ئیبنوجہمیل بکہین بہنموونہ بو ئہم بابہتہ:

۱- قازی حوسہین -رحمەتی خودای لی ہن- دہئ: ناپاک (منافق) بوہ، بہقسہی
 ئہوبئ گوايہ ئہم ئایہتہ: ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ عَاهَدَ اللّٰهَ سَهَابَرْتِمْ وَهَاتُوْهُ،
 عہسقہلانی لہ ئیصابہدا ئہمہ بہ (إدعاء) دادہنئ، وہ دہفہرموی: (وا باوو
 ناسراوہ کہ ئہم ئایہتہ سہبارت بہ ئہعلہبہ ہاتووہ).

۲- موہللہب -رحمەتی خودای لی ہن- دہفہرموی: (ئیبنو جہمیل ناپاک بوو،
 لہبہرئہوہ زہکاتی نہدا، بہلام کاتی خودا داوای تہوبہی لیکرد بہم ئایہتہ:
 ﴿وَمَا لَقَمُوا إِلَّا أَنْ أَغْنَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ مِنْ فَضْلِهِ فَإِنْ يَتُوبُوا يَكُ خَيْرًا لَهُمْ.
 التوبہ: ۷۴﴾

ئیبنوجہمیل کوتی: پەروردگارم داوای تۆبہو پەشیمانیم لیئدہکا،
 ئیتر تۆبہی کردو مسوئمانیکی جوانی لی دەرچوو.

۳- شیخی عہینی دہفہرموی: (ئہم فہرمايشتہی پیغہمبہر - دروودی خوی لہسہر
 ہن - دووپات کردنہوہی مہدحہ لہشیوہی زہم دا). عہسقہلانیش ھہروا
 دہفہرموی.

۴- پیښه وانه ووی - ږمزاو ږهحه ته خوی لئ بئ- پښتگیری ئیبن
قهصار دهکا، که داستانه که دهږی به سهر نه دانی خیری سونه تداو ده لئ:
(گومانی نه و نه نبری به هاوړپایانی پیغه مبر که فهرز جیبه جئ نه کهن).
که واته: کورتو پوخت زوړینه ی فهرمایشته گان له بهر ژدهندی ئیبنو
جه میل، له بهر نه و بهر نه م فهرمووده یه ده که وئ: (باسی چاکه ی
مردووتان بکه ن و باسی خرابه یان مه کهن). ږمزاو ږهحه ته خوی له
ئیبنو جه میل بئ.

باسی ږووسووری دووری له سوال

۷۰۷- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: إِنَّ نَاسًا مِنَ الْأَنْصَارِ، سَأَلُوا
رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَعْطَاهُمْ، ثُمَّ سَأَلُوهُ فَأَعْطَاهُمْ، حَتَّى نَعِدَ مَا
عِنْدَهُ، فَقَالَ: (مَا يَكُونُ عِنْدِي مِنْ خَيْرٍ فَلَنْ أَدْخِرَهُ عَنْكُمْ، وَمَنْ يَسْتَغْفِرْ يَغْفِرْهُ
اللَّهُ، وَمَنْ يَسْتَغْنِ يُغْنِهِ اللَّهُ، وَمَنْ يَتَصَبَّرْ يُصْبِرْهُ اللَّهُ، وَمَا أُعْطِيَ أَحَدٌ عَطَاءً خَيْرًا
وَأَوْسَعَ مِنَ الصَّبْرِ). (الحديث ۱۴۶۹ - طرفه فی ۶۴۷۰) ۱۱۶:

نه بوسه عیدی خودی (ږمزی خوی لئ بئ) فهرمووی: چهند که سئ - له
یاریده دمران (نه نصار) - چهند جاری داوای به شیان له پیغه مبر ږروودی خوی
نسر بئ. گرد، نه ویش هه موو جاری به شی ددان، تا نه و مالئ که له لای بوو
هه مووی ته و او بوو، جا فهرمووی ږروودی خوی نسر بئ: (نه و مال و خپرو بیړه ی
له لای من بئ له نیوه ی ناشارمه و، وه من نه و له ده ستم بئ له نیوه
دریغی ناکه م، وه هه رکه سیکیش خوی به دوور بگری له ږووزمردی
سوال و سوال کردن، خودا له هه ردو جیهاندا ږوو سوورو سهر بهرزی دهکا،

وہ ہر کہ سیکیش چاوی تیربی و خوی بی نیاز بگری و چاوی لہدستی
نہم و نہو نہی، خودا دہولہ مہندو بی نیازی دہکا، وہ ہر کہ سیکیش دان
بہ خویا بگری و سہووری خوی بدا، مسوگر کہ خودایش سہبرو نارامی
پیدہ بہ خشی، وہباشترین و گہورہترین خہلاتی کہ بہ کہ سی درابی،
خہلات و بہرہی سہبرو نارامگرتنہ (تاج/۲/۱۴۸-ش/د/ت/ن)

۷۰۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
قَالَ: (وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَأَنْ يَأْخُذَ أَحَدُكُمْ حَبْلَهُ، فَيَحْتَطِبَ عَلَى ظَهْرِهِ خَيْرٌ لَهُ
مِنْ أَنْ يَأْتِيَ رَجُلًا فَيَسْأَلَهُ أَغْطَاهُ أَوْ مَنَعَهُ). وَفِي رِوَايَةٍ: عَنْ الزُّبَيْرِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ
عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (لَأَنْ يَأْخُذَ أَحَدُكُمْ حَبْلَهُ فَيَأْتِيَ بِحُرْمَةٍ
الْحَطَبِ عَلَى ظَهْرِهِ فَيَبِيعَهَا، فَيَكْفَأَ اللَّهُ بِهَا وَجْهَهُ خَيْرٌ لَهُ مِنْ أَنْ يَسْأَلَ النَّاسَ
أَغْطُوهُ أَوْ مَنَعُوهُ). (الحديث ۱۴۷۰ - أطرافه في: ۱۴۸۰، ۲۰۷۴، ۲۳۷۴
+ الحديث ۱۴۷۱ - طرفاه في: ۲۰۷۵، ۲۳۷۴) ۱۱۷:

نہبوہورہیرہ (رمزی خوی لہ سن) فہرمووی: پیغہ مبہر درووی خوی لہ سمر بی
فہرمووی: (سویندم بہو کہ سہ کہ گیانی منی بہ دہستہ، کہ سی لہ نیوہ
گوریسئ ہلہ بگری و بہ کؤل کؤلہ دار بکیشی و بیفرؤشی و خودا بیکا
بہ مایہی نہوہ کہ خوی پی رزگار بکا لہ چاو بہرہو ژیری نہم و نہو،
نہمہی گہلی باشرہ لہوہ کہ بچی دہست لہ مہردوم پان بکاتہوہ، نیتر نہو
مہردومہ بہشی بدن یا بہشی نہدن، ہر نیش کردنہ کہ باشرہ لہ سوال
کردنہ کہ ۱) (تاج/۲/۴۹-۳-ش/د/ت/ن).

۷۰۹- عَنْ حَكِيمِ بْنِ حِزَامٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى

اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَعْطَانِي ثُمَّ سَأَلْتُهُ فَأَعْطَانِي، ثُمَّ قَالَ: (يَا حَكِيمُ إِنَّ هَذَا الْمَالَ خَضِرَةٌ حُلْوَةٌ، فَمَنْ أَخَذَهُ بِسَخَاوَةِ نَفْسٍ بُوْرِكَ لَهُ فِيهِ، وَمَنْ أَخَذَهُ بِإِشْرَافٍ نَفْسٍ لَمْ يُبَارَكْ لَهُ فِيهِ، وَكَانَ كَالَّذِي يَأْكُلُ وَلَا يَشْبَعُ، أَلَيْدُ الْعُلْيَا خَيْرٌ مِنَ الْيَدِ السُّفْلَى). قَالَ حَكِيمٌ: فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَالَّذِي بَعَثَكَ بِالْحَقِّ، لَا أَرْزَأُ أَحَدًا بَعْدَكَ شَيْئًا حَتَّى أَفَارِقَ الدُّنْيَا، فَكَانَ أَبُو بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَدْعُو حَكِيمًا إِلَى الْعَطَاءِ فَيَأْبَى أَنْ يَقْبَلَهُ مِنْهُ، ثُمَّ إِنَّ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ دَعَاهُ لِيُعْطِيَهُ فَيَأْبَى أَنْ يَقْبَلَ مِنْهُ شَيْئًا، فَقَالَ إِنِّي أَشْهَدُكُمْ يَا مَعْشَرَ الْمُسْلِمِينَ عَلَى حَكِيمٍ أَنِّي أَغْرَضُ عَلَيْهِ حَقَّهُ مِنْ هَذَا الْفَنِيِّ فَيَأْبَى أَنْ يَأْخُذَهُ، فَلَمْ يَرْزَأُ حَكِيمٌ أَحَدًا مِنَ النَّاسِ بَعْدَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَتَّى تُوفِّيَ). (الحديث ۱۴۷۲ - أطرافه في: ۲۷۵۰، ۳۱۴۳، ۶۴۴۱، ۱۱۸):

حەكیمی كۆری حیزام (رەزای خۆای ئی بێ) فەرمووی: جاری داوای بەشەم لە پیڤەمبەر دروودی خۆی لەسەر بێ. کرد، ئەویش بەشی دام، دیسان داوام لێکردەوه، دیسانەوه بەشی دامەوه، هەم دیسان داوام لێکردەوه هەم دیس بەشی دامەوه، لەپاشا فەرمووی: (ئەو حەكیم! راستە كە مالا میوهیهکی سهوزو شیرین و خوشه، بەلام بزانه ئەوهی بهرجاو تێربێ و دل تێربێ وەری بگری، خودا بهرەكەت و پیت و فەری بۆتێ دەكاو ئەو ماله خیر دەداتەوه، وەلێ ئەوهی كە بە خوازەلۆکی و چاوجنۆکی هەلپەهەلپی بۆدەكاو قەرم و مرخی لێخۆش دەكاو چاوی تێدەمبێ تادەیسەنی، بەشیومهکی وا لەوهودوایش خاومەكهی چاوی لەدوایهتی، ئەوه ئەو ماله پیت و بهرەكهتی بەحهوادا دەچێ! ئیتەر ئەوكەسە كه ئەوه حالیهتی وەك ژەمەنبوردهی لێدێ، هەر دەخواو هەر تێرنابێ! دیارە كه دەستی سەروو،

کہ دہستی خیرکەرہ، یا نہو دہستہیہ کہ بیز لہ دمرووزہ دہکاتہوہ، دیارہ کہ دہستی سہروو لہ دہستی ژپرو کہ دہستی دمرووزہ کەرہ گہ لی باشترہ).

حەکیم (رمزای خوی لی بن) فەرمووی: کہ ئەمەم لەخۆشەویست دروودی خوی لەسەر بن. ژنەوت گوتەم: ئەو پەڕەبەری خودا! بەو کەسە کەتۆی کردووہ بە پیغەمبەرێکی راست و دروست و پەوانە ی کردووی لە گەل ئەو ئایینە راست و دروستەدا، نیت لہ پاش تو تا لہ جیہان دەر دەچم شت لہ کەس وەر ناگرم، لہ پاش حەزرت دروودی خوی لەسەر بن. ئەو بە کەر و عومەر - رمزای خویان لی بن. لہ کاتی جینشین (خەلافەت) ی خۆیاندا، بەشی حەکیمیان لہ دہسکەوتی جەنگی (فہی) دہدا، بە لām حەکیم ہەتا مرد بزگورپکی لہ کەس وەر نہ گرت، عومەریش شایەتی لیگرت و فەرمووی: ئەو گەلی مسوڵمانینە! ئیوہ بە شایەت بن، ئەو ہتا من بە بەرچاوی ئیوہوہ لہم دہسکەوتە بەشی خویی دہدەم، وەك ئەو پشکە ی کہ خودا بو ی داناوہ، بە لām حەکیم خوی وەری ناگری). (ریاض الصالحین ۲/ ل ۹۵ ژ ۵۲۴/۳ ز ۵۷).

۷۱۰- عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُعْطِينِي الْعَطَاءَ فَأَقُولُ: أَعْطِهِ مَنْ هُوَ أَفْقَرُ إِلَيْهِ مِنِّي، فَقَالَ: (خُذْهُ إِذَا جَاءَكَ مِنْ هَذَا الْمَالِ شَيْءٌ، وَأَلْتَ غَيْرَ مُشْرِفٍ وَلَا سَائِلٍ، فَخُذْهُ وَمَالًا فَلَا تُتْبِعْهُ نَفْسَكَ). (الحدیث ۱۴۷۳ - طرفاہ فی: ۷۱۶۳، ۷۱۶۴) ۱۱۹.

عومەری کوری خەتاب (رمزای خوی لی بن) فەرمووی: جاران پیغەمبەر دروودی خوی لەسەر بن. کەبەشی دہدام لہ مال، عەرزی م دەرکرد: قوربان! بیدە بە کەسی کہ ئەو لہ من زیاتر پیووستی پیی ہەب، ئەویش دروودی خوی لەسەر بن. دہیفەر موو:

ئەى عومەر! كاتى لەم ماله شتتكت پئدرا وەرى بگرە، بەمەرچى چاوى تئىنەبىرى و خوت داواى نەكەى، ئەگىنا خوتى تئىمەگەىنە). (تاج/۲/۵۱/۶ - ش/ن).

۷۱۱- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (مَا يَزَالُ الرَّجُلُ يَسْأَلُ النَّاسَ، حَتَّى يَأْتِيَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ لَيْسَ فِي وَجْهِهِ مُزْعَةٌ لَحْمٍ) وَقَالَ: (إِنَّ الشَّمْسَ تَذْهَبُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، حَتَّى يَبْلُغَ الْعَرَقُ نِصْفَ الْأُذُنِ، فَيَبْتِئُهُمْ كَذَلِكَ اسْتَغَاثُوا بِآدَمَ، ثُمَّ بِمُوسَى، ثُمَّ بِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (الحديث ۱۴۷۴) + (الحديث ۱۴۷۵ - طرفه: ۴۷۱۸) (۱۲۰):

ئىبنو عومەر (رەزى خەى ئى بن) دەفەر موى: حەزەمت - درودى خەى لەسەر بى - دەفەر موى: (پىاوى واتان هەى ئەى مەولمانەگان! هەرخەرىكى دەرووزەو سەولکردنە، هەتا لە پۆزى ژىنەو دەا كەدى بۆ دىوانى خەداى گەورە، بۆ لىپرسىنەو، يەك پەرزۆلە گوشت بەرووئەو نامىنى، لەو دەشتى مەحشەر دەا خەدا مۆزى سەولكەرى دەنى بەرووئەو، دەم و چاوى يەكپارچە ئىسقانى رووتى بى گوشت دەبى! (فەر موودەى ۱۴۷۴ لە فەتھول بارى دا). (رىاض/۲/ل ۱۰۰/ژ ۵۳۰/ز ۵۷/ف ۹ - ش).

فەر موودەكەى تر كورته وەكراوى فەر موودەىكەى زۆردرئە. بىروانە: (رىاض/۱/ل ۳۱۲/ژ ۳۹۹ هەتا ۴۰۳ + تاج/۱۰/ز ۱۳۰/ف ۴، ۵، ۶، ۷، ۸) + (تاج/۲/ل ۵۲/ز ۲۰).

۷۱۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (لَيْسَ الْمِسْكِينُ الَّذِي يُطَوَّفُ عَلَى النَّاسِ، تَرُدُّهُ اللَّقْمَةُ وَاللَّقْمَتَانِ، وَالتَّمْرَةُ وَالتَّمْرَتَانِ، وَلَكِنَّ الْمِسْكِينَ: الَّذِي لَا يَجِدُ غِنًى يُغْنِيهِ، وَلَا يُعْطَنُ بِهِ فَيَتَذَقُّ عَلَيْهِ

وَلَا يَقُومُ فَيَسْأَلُ النَّاسَ). (الحديث ۱۴۷۹) ۱۲۱.

نه بوهورمیره (رمزی خوی ن ب) له پیغه مبهروه درووی خوی لسمه ب- دمه رموی:
(هه زاری به پراستی نه وه نییه که دمرگاو ماله و مال دمسوورپته وه، خه لک
خیری پی ده که ن و، لیرو له وی به پارووی، دوو پاروو، یا دهنکی دوو دهنک
خورما دهستی پیوه دهنین و له کولی خویانی ده که نه وه، به لام هه زاری
ته و او که شایسته ی ده سگرویی و زه کات پیدانه، نه و که سه یه که خوی
نه وه نده ی دارایی نییه که به شی بکاو، که سیش پی نازانی تازه کاتی
بداتی و ده سگرویی بکا، وه خویشی له بهر قه درگرتنی خوی ناجی سوال
له م و له و بکا!). (ریاض ۲/ ل ۱۰۴/ ز ۵۳۷/ ز ۵۷ - ش + تاج ۲/ ل ۴۲/ ف ۳
ز ۱۸/ ش/ د/ ن).

باسی خه مل و خه رساندن ی به رزه دره خت

۷۱۳- عَنْ أَبِي حُمَيْدٍ السَّاعِدِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: غَزَوْنَا مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ غَزْوَةَ تَبُوكَ، فَلَمَّا جَاءَ وَادِي الْقُرَى، إِذَا امْرَأَةٌ فِي حَدِيقَةٍ لَهَا،
فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِأَصْحَابِهِ: (أَخْرُصُوا) وَخَرَصَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَشْرَةَ أَوْسُقٍ، فَقَالَ لَهَا: (أَخْصِي مَايَخْرُجُ مِنْهَا). فَلَمَّا أَتَيْنَا تَبُوكَ
قَالَ: (أَمَّا، إِنَّهَا سَتَهَبُ اللَّيْلَةَ رِيحٌ شَدِيدَةٌ، فَلَا يَقُومَنَّ أَحَدٌ وَمَنْ كَانَ مَعَهُ بَعِيرٌ
فَلْيَعْقِلْهُ). فَعَقَلْنَاهَا، وَهَبَتْ رِيحٌ شَدِيدَةٌ فَقَامَ رَجُلٌ فَأَلْقَنَاهُ بِجَبَلٍ طَيِّبٍ. وَأَهْدَى
مَلِكُ أَيْلَةَ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَغَاءَ بَيْضَاءَ، وَكَسَاهُ بُرْدًا وَكَتَبَ لَهُ
بَبْخَرِهِمْ، فَلَمَّا أَتَى وَادِي الْقُرَى قَالَ لِلْمَرْأَةِ: (كَمْ جَاءَتْ حَدِيقَتُكَ) قَالَتْ: عَشْرَةٌ
أَوْسُقٍ: خَرَصَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

وَسَلَّمَ: (إني مُتَعَجِّلٌ إِلَى الْمَدِينَةِ فَمَنْ أَرَادَ مِنْكُمْ أَنْ يَتَعَجَّلَ مَعِيَ فَلْيَتَعَجَّلْ)، فَلَمَّا — قَالَ الرَّأْوِي كَلِمَةً مَعْنَاهَا أَشْرَفَ عَلَى الْمَدِينَةِ قَالَ: (هَذِهِ طَابَةُ) فَلَمَّا رَأَى أَحَدًا قَالَ: (هَذَا جَبَلٌ يُحِبُّنَا وَنُحِبُّهُ، أَلَا أَخْبِرُكُمْ بِخَيْرِ دُورِ الْإِنصَارِ). قَالُوا: بَلَى، قَالَ: (دُورُ بَنِي النَّحَارِ، ثُمَّ دُورُ بَنِي عَبْدِ الْأَشْهَلِ ثُمَّ دُورُ بَنِي سَاعِدَةَ، أَوْ دُورُ بَنِي الْحَارِثِ بْنِ الْخَزْرَجِ، وَفِي كُلِّ دُورٍ الْأَنْصَارِ — يَغْنَسُ — خَيْرًا). (الحديث ١٤٨١ — أطرافه في: ١٨٧٢، ٣١٦١، ٣٧٩١، ٤٤٢٢) ١٢٢:

نهبو حومه يدي نهل — ساعیدی (رمزی خوی لی بن) فهرمووی: له خزمه تی
 حه زرمندا (رمزی خوی لی بن) چووین بو غه زای ته بووک، که گه یشتینه وادیلقورا،
 زنی له ناو باخیکی خویدا بوو، پیغه مبه ر — دروودی خوی لسمه ر — به هاوړپیانی خوی
 فهرموو: (ناده ی نهم به ری نهم باخه بخه ملینن) نیمه ش هرکه سه مان
 به جوړی خه ملاندان، وه پیغه مبه ر — دروودی خوی لسمه ر — خوی خه ملاندی به ده
 وه سق، وه به زنه که شی فهرموو: (تو سه رزمیری بکه، به ری باخه که
 چه نده بوو ژماره که یمان بو له به ربکه). نه و جا رویشتن هه تا چووینه
 ته بووک، پیغه مبه ر — دروودی خوی لسمه ر — فهرمووی: (ناگاداربن! که نه مشه و
 بایه کی سه خت هه لده کا لیتان، که ستان له وکاته دا هه لمه سن، هه رکه سه ش
 وشتری هه یه باتوند پیومندی بکا) جائیمه یش وشتره کانمان نه شکیل کرد،
 جابایه کی سه ختی وا هه لی کرد، پیاوی له وکاته دا هه لسا بایه که هه لیگرت و
 له لای دوو کیوه که ی طه یدا، له وی تووړی دا، فروستاده ی نیبنو عه لمای شای
 نه یله نامه یه کی له نیبنو عه لماوه هیئا بو پیغه مبه ر — دروودی خوی لسمه ر — له گه ل
 هیستره ماچه یه کی سپیدا، به دیاری، پیغه مبه ریش — دروودی خوی لسمه ر —

(١٢٢) أخرجه مسلم في الحج، باب: أحد جبل يحبنا ونحبه وفي الفضائل باب: في معجزات النبي ﷺ. رقم: ١٣٩٢، لاحظ (فتح — ٣ ص ٤٤١ — خاتمة) من نفي العسقلانيي لإخراج مسلم لهذا الحديث — المترجم.

نامه‌یه‌کی بۆی ناردو عه‌بایه‌کی نایابیشی به‌دیاری بۆ ناردو به‌پیی
 په‌یماننامه‌یه‌کی نووسراو، به‌رام‌بهر سه‌رانیه‌کی دیاریکراو، له‌سه‌ر
 قه‌له‌م‌ره‌وه‌که‌ی خۆی هی‌شتیه‌وه، جاکاتی هاتینه‌وهو بۆ وادیلقورا،
 پی‌غه‌م‌بهر -دروودی خوای له‌سه‌ر بی- بۆ مه‌سه‌له‌ی به‌ری باخه‌که له‌ژنه‌که‌ی پرسى:
 (به‌ره‌که‌ی چهند وه‌سقی دمرچوو ؟). گوتى: ده وه‌سق؛ ده‌ق به‌قه‌د ئه‌وه که
 پی‌غه‌م‌بهر خه‌ملاندى. ئه‌وجا پی‌غه‌م‌بهر -دروودی خوای له‌سه‌ر بی- فه‌رموى: (من
 به‌زووی دهرۆمه‌وه بۆ مه‌دینه، جا ئه‌وه‌ی هه‌ز ده‌کا له‌گه‌ل من دابی ئه‌وه
 که‌یفی خۆیه‌تی و ئه‌وه‌شی هه‌ز ده‌کا لی‌ره به‌می‌نی‌ته‌وه ئه‌وه به‌می‌نی‌ته‌وه).
 ئه‌وسا که‌وتینه‌ پ‌ڕ، کاتی له‌دووره‌وه مه‌دینه‌مان لی دهرکه‌وت، پی‌غه‌م‌بهر
 -دروودی خوای له‌سه‌ر بی- فه‌رمووی: (ئهمه‌ طابه‌یه) کاتی‌کیش چاوی به‌جیای ئو‌حود
 که‌وت فه‌رمووی: (ئه‌وه‌یش جیای ئو‌حوده، ئه‌م کپۆه ئیمه‌ی خۆش ده‌وی و
 ئیمه‌ش ئه‌ومان خۆش ده‌وی ؟). له‌پاشدا فه‌رمووی: (ئهدی با‌پی‌تان بلی‌م
 که‌ باشترین تیره‌دهران (انصار) گامانه‌ن). یاران فه‌رموویان
 به‌فه‌رموو، فه‌رمووی: (باشترین بنه‌ماله‌ی یاری‌ده‌هران، که‌ هه‌موویان
 هه‌رباشن، بنه‌ماله‌ی به‌نی نه‌ج‌ارن، ئه‌وجا بنه‌ماله‌ی به‌نی عه‌بدول
 نه‌شه‌هل، ئه‌وجا بنه‌ماله‌ی به‌نی ساعیده، ئه‌وجا بنه‌ماله‌ی به‌نی حاریسی
 کو‌پی خه‌زرج، وه‌کی تریش به‌شی‌وه‌یه‌کی گشتی تیره‌و بنه‌ماله‌و
 گه‌ره‌که‌کانی یاری‌ده‌هران هه‌موویان هه‌رخێردارو خاسن). (تاج/۴/۱/۳۳۱
 ز/۱۰۳- م/ت).

را‌فه‌و شیکردنه‌وه:

عه‌ینی ده‌فه‌رموی: ئه‌م فه‌رمووده‌یه موس‌لیم اخراجی کردووه.
 مه‌دینه له‌پیشا ناوی یه‌ثریب بوو، تائه‌ندازه‌یی ناوو هه‌وا‌ی بۆ لاوه‌کی

ناسازبوو، یه‌ثریب واته؛ لۆمه‌و سه‌رزده‌نشت. جاله‌به‌ر ئه‌م واتایه پی‌غه‌مبه‌ر
 -دروودی خوای له‌سه‌ر بی- ناوه‌که‌ی گۆڤی و فه‌رمووی: (خودای گه‌وره خۆی مه‌دینه‌ی
 ناوناوه‌ طابه) طابه وشه‌یه‌کی عه‌ره‌بییه، واته: شاریکی خوش و باش و
 سازگار و خاومنی دانیش‌توانی خاس و باش. عه‌سقه‌لانی و عه‌ینی -رحمه‌تی خودایان لێ
 بی- ده‌فه‌رموون: إحصاء بؤیه وای پی ده‌گوتری، چونکه عه‌ره‌به‌گان بی
 سه‌واد بوون، وه نووسینیان باش نه‌ده‌زانی، له‌به‌رئه‌وه ژماره‌یان به وردە
 به‌ردو چه‌و کۆنترۆل ده‌کرد، که‌پێیان ده‌لێن (حصی) بۆ شاره‌زابوونی
 ته‌واو له‌پیرۆزی مه‌دینه به‌روانه: (تاج/ ۲/ ۱۳۸) تا دوا‌یی.

زه‌کاتی دانه‌ویته‌و به‌رووبوو‌می دیمی و به‌راو

۷۱۴- عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ:
 (فِيمَا سَقَتِ السَّمَاءُ وَالْعُيُونُ، أَوْ كَانَ عَثَرِيًّا الْعَشْرُ، وَمَا سُقِيَ بِالنَّضْحِ نِصْفُ
 الْعَشْرِ). (الحديث: ۱۴۸۳) ۱۲۳:

ئیب‌نو عومه‌ر -هم‌ای خوایان لێ بی- فه‌رمووی: پی‌غه‌مبه‌ر -دروودی خوای له‌سه‌ر بی-
 فه‌رمووی: (ئه‌وه‌ی به‌باران و چه‌م و جۆگه‌و کانی و کاریژ ئاوبدری، یاخود
 دیمی بی، یاخود ڤه‌گه‌که‌ی بگاته ئاو و پێویستی به‌ئاودانی ئاسایی نه‌بی،
 ئه‌وه‌ی وابی، زه‌کاته‌که‌ی ده‌یه‌که، ئه‌وه‌یشی که به‌ولاخی ئاو هه‌لگوز،
 یاخود به‌ئاو‌کیش ئاو بدری، زه‌کاته‌که‌ی نیوه‌ی ده‌یه‌که، که ده‌کاته بیست
 یه‌ک). (تاج/ ۲/ ۲۵/ ۷).

کاتی وه‌رگرتنی زه‌کاتی خورما کاتی ڤینینی به‌ره‌که‌یه‌تی

۷۱۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

وَسَلَّمَ يُوْتِي بِالتَّمْرِ عِنْدَ صِرَامِ التَّلْخِلِ، فَيَجِيءُ هَذَا بِتَمْرٍ خٍ، وَهَذَا مِنْ تَمْرِهِ، حَتَّى يَصِيرَ عِنْدَهُ كُومًا مِنْ تَمْرٍ، فَجَعَلَ الْحَسَنُ وَالْحُسَيْنُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا يَلْعَبَانِ بِذَلِكَ التَّمْرِ، فَأَخَذَ أَحَدُهُمَا ثَمْرَةً فَجَعَلَهُ فِي فَمِهِ، فَنَظَرَ إِلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَخْرَجَهَا مِنْ فِيهِ، فَقَالَ: (أَمَّا عَلِمْتَ أَنَّ آلَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا يَأْكُلُونَ الصَّدَقَةَ). (الحديث ١٤٨٥ - طرفاه في: ١٤٦١، ٣٠٧٢) ١٢٤:

نه بو هورهيره (رمزي خوي نى بى) فهرمووى: جاران لهكاتى رڼينى بهرى دارخورمادا، زهكاتى خورمايان دمهينا بو پيغه مبهه درووى خوي لسمه بى. ثم دمهيناو نهو دمهينا، ههتا له خزمهت پيغه مبهردا دهبوو به خهرمانى خورما، ههسهن و حوسهين (رمزي خويان نى بى) ياريان بهو خورماى زهكات ههكرد، جا په كيكيان دهنكى خورماى هه لگرت و نايه ناو دهميه وه، پيغه مبهه درووى خوي لسمه بى. سهرنجيكي داو به په نجهى له دهمى دمهيناو نهوسا فهرمووى: (نه وه چ عه جهب كه نازوانى خانه وادهى مو حه مبهه درووى خوي لسمه بى. زهكات ناخون). (تاج ١٤٦/٢ ز ١٩).

نایا دروسته زهكات دهر زهكات ههكى له زهكات وه رگر بكر يته وه؟

٧١٦- عَنْ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: حَمَلْتُ عَلَى فَرَسٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَأُضَاعَهُ الَّذِي كَانَ عِنْدَهُ، فَأَرَدْتُ أَنْ أَشْتَرِيَهُ، وَظَنَنْتُ أَنَّهُ يَبِيعُهُ بِرُخْصٍ فَسَأَلْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: (الْأَشْتَرُهُ وَلَا تُعْذِرْ فِي صَدَقَتِكَ، وَإِنْ أَغْطَاكَهُ بِدَرَاهِمٍ فَإِنَّ الْعَائِدَ فِي صَدَقَتِهِ كَالْعَائِدِ فِي قَيْئِهِ). (الحديث ١٤٩٠ - اطرافه في: ٢٦٢٣، ٢٦٣٦، ٢٩٧٠، ٣٠٠٣) ١٢٥:

(١٢٤) أخرجه مسلم في الزكاة، باب: تحريم الزكاة علي رسول الله وعلي آله.. رقم: ١٠٦٩.

(١٢٥) أخرجه مسلم في الهبات، باب: كراهة شراء الانسان ماتصدق به ممن تصدق عليه، رقم: ١٦٢٠.

عومهری کورپی خهتاب (رمزی خوای ئی بئ) فهرمووی: ئەسپیکم هه‌بوو، له
 رینگهی خودادا به‌خشییم به‌غەزا کارئ، به‌لام خاوه‌نه‌که‌ی قه‌دری نه‌زانی و
 زۆربئ خزمه‌تی کرد، منیش ویستم لیئ بکرمه‌وه، به‌زه‌ینی خۆم گوتم:
 به‌هه‌رزان ده‌یفرۆشیته‌وه، چونکه‌ ته‌واو له‌روو لاوازی کردبوو، بۆ ئەمه
 پرسیارم له‌ خۆشه‌ویست دروودی خوای نهمه‌ر بئ. کرد، فهرمووی: (نه‌بیکرمه‌وه
 نه‌هیچ خێرو به‌خشینیکی تری خۆت به‌پاره‌ هه‌لبگره‌وه، با
 پێبه‌خسراوه‌که‌ی به‌یه‌ک دره‌میش بیداته‌وه‌ پێت، چونکه‌ ئەوه‌ی که
 خێرو به‌خسرای خۆی بکڕیته‌وه، یا بیه‌بلێنئ به‌پاره‌و به‌و پاره‌یه‌ هه‌لئ
 بکڕیته‌وه، وه‌ک سه‌گئ وایه‌ ر‌شانه‌وه‌ی خۆی بخواته‌وه‌ (ریاض/٤/١٨٨-١
 ز/٢٨٥ + تاج/٢ ل/٣٦٩ ف/١ ز/١٧٨).

پاڤه‌و شیکردنه‌وه‌:

له‌به‌رنه‌وه‌ی که‌ له‌پێشه‌وه‌ له‌جینگه‌ی خۆیدا، ژياننامه‌ی ئیمامی عومهر
 (رمزی خوای ئی بئ) به‌هه‌له‌ نه‌نووسراوه‌، والێرمدا به‌سه‌ری ده‌گرینه‌وه‌: ناوی
 عومهری کورپی خه‌تابه‌، قورده‌یشی‌یه‌، عه‌ده‌وی‌یه‌، له‌پشتی هه‌شته‌ما
 ره‌چه‌له‌کی له‌باوکه‌وه‌ ده‌گاته‌وه‌ به‌پێغه‌مبه‌ر دروودی خوای نهمه‌ر بئ. دایکی ناوی
 حه‌نته‌مه‌ی کچی هاشمه‌، که‌سناوی ئەبو حه‌فصه‌، نازناوی فارووقه‌، له
 عه‌شه‌ره‌ی موبه‌شه‌رمیه‌، جێنشینی دوومه‌، له‌پێش پێغه‌مبه‌ری (بیعه‌ته‌)
 دا به‌سیی سال، یا به‌سیازده‌ سال له‌دایک بووه‌، له‌سه‌رده‌می نه‌زانی‌دا پایه‌ی
 نوێنه‌ری قورده‌یش به‌و سپێرابوو، که‌ شه‌رئ، هه‌رایئ سه‌ری هه‌لده‌دا ئەو
 ده‌که‌وته‌ نیوانیانه‌وه‌، له‌سه‌رم‌تای ئیسلامه‌وه‌ زۆر توندوتیژ بوو له‌گه‌ل
 مسوڵماناندا، به‌لام کاتئ ئیسلام بوو مسوڵمانیکی زۆرجوانی لێدرچوو،
 ئیسلامبوونی دانرا به‌سه‌رکه‌وتنیک‌ی گه‌وره‌ بۆ مسوڵمانان، ئیبنومه‌سه‌عوود

دهيفهرموو: (تا عومهر ئيسلام نه بوو نه مانده ويرا به ناشكرا خودا بپهرستين).

يهكيكه له كوچكاره پيشينه كان، ناماده ي به يعه تي ريزوان و غه زاي به درو هه موو شه رگه و مه لبه ندو جه نكه گه كانى ترى پيغه مبه ر بووه، يه كي بوو له و چهنده كه سانه، كه پيغه مبه ر وه فاتي كرده لييان رازى بوو، له پاش وه فاتي نه بوبه كر، له سالي سيازده ي كوچيدا بوو به دووهم جينشين، نه م ولا تانه و چهندين شوينيتز له سهرده مي نه ودا نازا دركان:

شام و عيراق و ميصر، ديوان نه و داينا، ههر نه و مووچه ي بو پياوانى سويا، به پي خرمه تيان بو ئيسلام برپيه وه، كار ههر مگر نكه گه كانى ترى: نه و نويزى ته راويجى له سهر نه م شيوه ي ئيستا، له شه وانى رده مه زان دا دامه زرانده، ميژووى كوچى دانا، كه هه تا نه مپو كه سالي (١٤٢٤ ك) به رده وامه، وه به پشتى خوا هه تا نزى قىامه ت ههر به رقه رارده مي. نه و يه كه م كه س بوو كه نازناوى (امير المؤمنين: فه رمانرپه وى مسولمانان) ي پى به خشرا).

سهره تاي سه حيجى بوخارى له ناوى سه حابه گاندا به ناوى عومهر ده ست پي ده كا، ههر خو ي له ناو ياراني پيغه مبه ردا ناوى (عومهرى كورى خه تاب) بووه، به لام بيست و چوار عومهر ناوى تر له ناو هاو رپياني ترى پيغه مبه ردا هه يه. پيشه وا عومهر (رمزي خو ي نى سى) پياويكى بالابه رزى ته واو كه له گه تي تي كس مپراوى گرانه بوو، كه له گه تيكي وابوو كه له ناو خه لكا ده و مستا، ده تگوت: نه و سواره و نه وان پياده ن، له سالي گراني و برسيتييه كه دا، وازى له خواردنى گوشت و چه ورى و خواردنى شتى خو ش هينا، له جياتى نه وه به خواردنى رو ن زميتوون ئيكتيفاي ده كرد، هه تا هه ست به و ئيش و نازارو سه خله تي به كا، كه خه لكانى هه زارى نه و

رؤژگارە ناھەموارە ھەستیان پێی کردوو، ئەو مندا جەرەبابەیی خۆی دابوو،
 ڕەنگی ھەڵپسکا بوو، گەرچی ڕەنگی خۆی سوورو سپی بوو، بەلام ڕەنگی
 پەری بوو، زەرد ھەلگەرابوو. عومەر پیاویکی تووکن بوو، مووی خۆی
 دەگرتە خەنەو وسمە، عومەر چەپەوانە بوو، پێشی زۆر پڕبوو، لە
 ھەرموودەو سوننەتی دروستدا مەتھی زۆری عومەر لەلایەن پێغەمبەر
 یارانێ پێغەمبەر مودە گراو، پێغەمبەر خوای لەسمەر بێ. دەفەر موی: (گريمان
 لەپاش من پێغەمبەر ببوایە عومەر دەبوو). عومەر خەزووری پێغەمبەر
 بوو، باوکی حەفصەیی ھاوسەری پێغەمبەر بوو، باسی سەرورەییەکانی
 پێشەوا عومەر لەژمارە نای، بۆ زیادە ئاشنا بوون بڕوانە: (تاج/۵/۲۰ ز/۴ +
 تاج/۵/ل/۲۸ ف/۱+۲+۳+۴ ۱۲۲ + ز/۶ + ز/۷ + تاج/۵/ل/۷۵ پەرەوێزی/۱).

زەکات دەشی بە ئازاد کراوەکانی ھاوسەرەکانی پێغەمبەر

۷۱۷- عَنْ أَبِي عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: وَجَدَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ شَاةَ مَيْتَةٍ، أُعْطِيَتْهَا مَوْلَاةٌ لِمَيْمُونَةَ مِنَ الصَّدَقَةِ، قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ: (هَلَّا انْتَفَعْتُمْ بِجِلْدِهَا). قالوا: إِنَّهَا مَيْتَةٌ؟ قَالَ: (إِنَّمَا حَرَّمَ أَكْلَهَا).
 (الحديث ۱۴۹۲ - اطرافه في: ۳۲۲۱، ۵۵۳۱، ۵۵۳۲) ۱۲۶:

ئەبنو عەباس (ڕەزای خۆی ئی) ھەرمووی: جارێ مەڕێکیان بە زەکات دابوو
 بە کارەگەریکی مەیموونەیی ھاوسەری پێغەمبەر، کە ئازاد کراوی مەیموونە
 بوو، مەڕەگە مردارەو بوو، پێغەمبەر خوای لەسمەر بێ. کەلاکی مەڕەگەیی دی
 فەریدرابوو، پێغەمبەر خوای لەسمەر بێ. کەلاکی مەڕەگەیی دی فەریدرابوو،
 ھەرمووی: (ئەو ئەو بۆچی کە لێکتان لەکەوێتە کە وەرنەگرتوو؟)
 گوتیان: ئاخر ئەمە مردارەو بوو ئێتر چۆن کە لێکی لێوەر بگرین؟

فهرمووی: (تهنیا خواردنی دروست نییه، واته: دروسته سوود له کهه وئی مرداره وه بوو و مربیگری). (تاج/۱/۱۰۸).

کهی زهکات له زهکاتی دهرده چی

۷۱۸- عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَتَى بَلْخَمَ تُصَدِّقَ بِهِ عَلَى بَرِيرَةَ فَقَالَ: (هُوَ عَلَيْهَا صَدَقَةٌ وَهُوَ لَنَا هَدِيَّةٌ) (الحديث ۱۴۹۵) - طرفه فی: ۲۵۷۷/۲۷.

نه نهس (رمزی خوی ل بئ) فهرمووی: گوشتیان هیئا بو پیغه مبه ر درودی خوی ل سمر ب که بیخوات، عهز زیان کرد: نه م گوشته هی صه دهقه یه، داویانه به بهریره ی نازادکراوی عانیشه، نایا تو لیی دهخوی ؟ فهرمووی: (نهمه بو نه و صه دهقه یه، به لام بو نیمه ده بی به دیاری و له صه دهقه یی دهرده چی) (تاج/۲/۴۶ ف/۳ ز/۱۹ - ش/ د ن/).

یه کئ له گپړه وه کانی نه م فهرمووده یه نه بو داوودی طه یالیسیه، له ناو فهرمووده زانه گه وره کاند له پله ی (الحافظ) دا بوو، کاتی له نه سپه هان بوو، فه قیکانی چل هه زار فهرمووده یان له ده م نه وه وه نووسییه وه، په راوی نه ده گرت به ده سته وه، له سائی ۲۰۴ دا له به صره کوچی دوایی کرد.

زهکات له دهوله مه ند وه رده گیری و دهری به هه ژار

۷۱۹- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِمَعَاذِ بْنِ جَبَلٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ حِينَ بَعَثَهُ إِلَى الْيَمَنِ: (إِنَّكَ سَتَأْتِي قَوْمًا أَهْلَ

کتاب، فإذا جئتهم فادعهم إلى: أَنْ يَشْهَدُوا أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، فَإِنْ هُمْ أَطَاعُوا لَكَ بِذَلِكَ فَأَخْبِرْهُمْ أَنَّ اللَّهَ قَدْ فَرَضَ عَلَيْهِمْ خَمْسَ صَلَوَاتٍ فِي كُلِّ يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ، فَإِنْ هُمْ أَطَاعُوا لَكَ بِذَلِكَ، فَأَخْبِرْهُمْ أَنَّ اللَّهَ قَدْ فَرَضَ عَلَيْهِمْ صَدَقَةً، تَتَوَخَّذُ مِنْ أَغْنَائِهِمْ فَتَرُدُّ عَلَى فَقَرَائِهِمْ فَإِنْ هُمْ أَطَاعُوا لَكَ بِذَلِكَ فَإِيَّاكَ وَكَرَائِمَ أَمْوَالِهِمْ، وَاتَّقِ دَعْوَةَ الْمَظْلُومِ فَإِنَّهُ لَيْسَ بَيْنَهُ وَبَيْنَ اللَّهِ حِجَابٌ). (الحديث ۱۴۹۶ - طرفه فی: ۱۴۵۸). له پیشهوه رابوورد، پروانه ژماره/ ۶۹۹^{۱۳۸}.

نزای خیرکردن بو خیرکه روزه کاتدهر

۷۲۰- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ أَبِي أَوْفَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا آتَاهُ قَوْمٌ بِصَدَقَتِهِمْ قَالَ: (اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى آلِ فُلَانٍ) فَأَتَاهُ أَبِي بِصَدَقَتِهِ، فَقَالَ: (اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى آلِ أَبِي أَوْفَى) (الحديث ۱۴۹۷ - أطرافه فی: ۱۶۶، ۶۲۳۲، ۶۳۵۹)^{۱۲۹}.

عہدوللای کوری ئه بو ئه وفا (رمزای خوی ئی بن) فہرمووی: باوکم یه کیئ بوو له دهستهی ئه صاحبول شه جره، واته: دهستهی درمخته که، که له ژیر دار سه مووره که دا، که شیخه ئی بوو له حوده یبیه، ئه و هاوړپیانہ که له و پروو داو دا له خزمهت پیغه مبه ر. دروودی خوی لسمه ر. دابوون، په یمانی خو شنوودی (بیعة الرضوان) یان له گه ل پیغه مبه ردا. دروودی خوی لسمه ر. به سته بوو، پیغه مبه ر. دروودی خوی لسمه ر. دهستووری وابوو، که که سی زه کاتی

(۱۲۸) أخرجه مسلم في الايمان (عيني) انظر: (باب الدعاء الي الشهادتين وشرائع الاسلام) شرح صحيح مسلم للنووي/ ۱ ص ۱۹۶ - المترجم.
(۱۲۹) أخرجه مسلم في الزكاة، باب: الدعاء لمن آتي بصدقتهم رقم: ۱۰۷۸ (صم/ ۷/ ۸۴ = صحيح مسلم ج/ ۷ ص ۱۸۴ بشرح النووي) - المترجم).

خوی بوی دمهینا، دمهیرموو: (اللهم صل علی آل فلان): خودایه پره حمهت برپژده به سهر بنه ماله ی فیساره که سدا). باو کیشم که زه کاته که ی خوی بوی برد، فهرمووی دروودی خوی لسه یی: (اللهم صل علی آل ابی اوفی: خودایه پره حمهت برپژده به سهر بنه ماله ی نه بو نه وفادا). (تاج/۲-۳۹/۴-ز/۱۷).

رافه و شیکردنه وه:

به پیی نه فهرمووده یه، سوننه ته به م بیژمو رسته یه، زه کات و مرگر نزا بکا بو نه و که سه ی که زه کاته که ی لی و مرده گری، بو نمونه: زانا زه کات له دانا و مرده گری، سوننه ته که زانا له پاش و مرگرته که نه مزایه بو دانا بکا: (اللهم صل علی آل دانا): خودایه پره حمهت برپژده به سهر که س و کارو بنه ماله ی دانادا). نه مه یه کیکه له و شوینانه که من پهیره وی سوننه ته پی باشتره، له پهیره وی مه زه ب، چونکه به لگه ی مه زه بی بو داواکه یان، که دمه رموون: نزا کردن بو زه کاتدر سوننه ته، به لام به م رسته یه نا، به لگه که یان له به لگه ی عه قلی یه وه نزیکتره، که گوایه: سه لات و سه لام هر تایبتمه ندن به پیغه مبه ران و فروستاده کانه وه، به لام نه م فهرمووده یه نه وه پووج ده کاته وه.

عه بدوللای کوری نه بو نه وفا (رمزای خوی لی یی) خوی و باوکی، له هاوپیانی پیغه مبه ر بوون، نه بو نه وفا ناوی عه لقه مه ی کوری خالیده، له عه بدوللای وه نه وه دو پینج فهرمووده گیرانه وه ته وه، بوخاری یازده فهرمووده ی له وه وه گیراوه ته وه، عه بدوللای یه کیکه له و حه وت سه حابه یه که پی شه وا نه بو حه نیفه درواو ده حمه تی خودای لی یی: به خزمه تیان گه یشتوو، نه وکاته که نه بو حه نیفه به خزمه ت عه بدوللای ده گا، سالی هه شتای کوچی بووه،

نہ بوحہ نیفہ حہوت سالان بووہ، کہ تہ مہنی فامین و لہشت تیگہ یشتنہ،
کہواتہ: نہ بو حہ نیفہ تابیعۃ، بہ پی فہرموودہی ساغی پیغہ مہر درووی
خوای لہ سمر بن۔ لہ باشی و چاکیدا لہ پلہی دووہ می چاکانی نہ تہوہی ئیسلام دایہ:
(خَیْرُ أُمَّتِي قَرْنِي، ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ - تاج/۵/۴ - ز/۱). عہدوللا ئامادہی
حودہ بیبہ و خہ بیہرو مہ لہ بندو شہرگہ کانی دوائہ وانیش بووہ، خوئی و
باوکی لہ یارانۃ بہ یعہتی ریزوانن، عہدوللا ہہتا پیغہ مہر ومفاتۃ کرد،
لہ مہ دینہ لہ خرمہ تیدا بوو، لہ پاشا باری کرد بو کووفہ، لہ کوٹای
تہ مہ نیدا کویر بوو بوو، عہدوللا دہیفہ رموو: شہش غہ زام لہ خرمہ تی
پیغہ مہردا کردووہ، لہو غہ زایانہدا لہ برسانا کوللہ مان دہخوارد. لہ
ہہشتاو حہوت یا ہہشتاو شہشی کوچیدا لہ کووفہ مردووہ، دوا ہاورپی
پیغہ مہر بووہ کہ لہ کووفہ مردووہ، ئہم زاتانہ فہ قی بوون: نہ بو
ئیسحاق شہیبانی و سہ لہ مہی کوری کھیل، (رمزی خوای ن بن).

نہوہی کہ لہ دہریا دہردہ ہینری

۷۲۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (أَنَّ
رَجُلًا مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ، سَأَلَ بَعْضَ بَنِي إِسْرَائِيلَ بِأَن يُسَلِّفَهُ أَلْفَ دِينَارٍ، فَدَفَعَهَا
إِلَيْهِ، فَخَرَجَ فِي الْبَحْرِ فَلَمْ يَجِدْ مَرْكَبًا، فَأَخَذَ خَشَبَةً فَنَقَرَهَا فَأَدْخَلَ فِيهَا أَلْفَ
دِينَارٍ فَرَمَى بِهَا فِي الْبَحْرِ، فَخَرَجَ الرَّجُلُ الَّذِي كَانَ أَسْلَفَهُ فَإِذَا بِالْخَشَبَةِ، فَأَخَذَهَا
لَأَهْلِهِ حَطْبًا، فَذَكَرَ الْحَدِيثَ. فَلَمَّا نَشَرَهَا وَجَدَ الْمَالَ). (الحديث ۱۴۹۸ -
أطرافہ فی: ۲۰۶۳، ۲۲۹۱، ۲۴۰۴، ۲۴۳۰، ۲۷۲۴، ۶۲۶۱) ۱۳۰:

ئەبو ھورەيرە (رمزى خوى ئىمىن) فەرموۋى: پېغەمبەرى خۇشەويست دروۋدى خوى
 لەمىر بىن. دىمفەرموۋى: (پىاۋى لە نەۋى ئىسرائىل، ھەزار دىنارى زىپى، لە
 پىاۋىكى ترى بەنى ئىسرائىلى قەرز دەكا، كەكاتى دانەۋى قەرزەكە دىت،
 پىاۋەكە دەچى بۇ قەراخى دەريا، بەلام پاپۇرى دەست ناكەۋى (تا
 سوارىي و بچى بۇلاى خاۋەن قەرزەكە و قەرزەكە و قەرزەكەى بداتەۋە). جا
 لەبەرنەۋە كۆتكەدارى دەھىنى و ناۋەكەى ھەلدەكۆلى و نامەيى لەخۇيەۋە
 بۇ ھاۋرىكەى دەنوۋسى و تىادا دەنوۋسى: لە فەيسارە كەسەۋە بۇ فەيسارە
 كەس و دەپخاتە ناو كۆتكە دارەكە و ھەروا ھەزار دىنارى زىپى تىدەخاۋ
 لۆكى دەكا و فرپى دەداتە ناو دەرياكەۋە دەلى: خۇدايە! خۇت ئاگات
 لىيەتى، قاپۇرو كەشتى نىيە، كاتى خۇشى ئەو پىاۋە داۋاى شاپەت و
 كەفلى لىكرەم، منىش شاپەت و كەفلىم نەبوو جگە لە تۆ، جانەۋا من ئەم
 قەرزەى سەرخۆم بەئاۋى ئەم دەريايەدا ناردەۋە بۆى، ئىتر تۆيش
 ئارەزوۋى خۇتە من لەمە زىاترم لە دەست نايى، لەو لايىشەۋە كابراى
 خاۋەن قەرز دى، ھەتا بزائى برادەركەى پارەكەى بۇ دىنى، بەلام كەس
 ديارنابى، كە تەماشا دەكا كۆتكەدارەكە دەبىنى، جادەلى: ئەمە دەبەمەۋە
 بۇ سوۋتەمەنى ئەم شەۋى خىزانەكەم، جا كەلە مائەۋە كۆتەرەدارەكە
 دەقلەشىنى پارەكە و كاغەزەكە دەۋزىتەۋە!). (تاج/۱۰/۹۱-۳- ب ز/۲۳).

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

منىش لەكۆتايى ئەم فەرموۋە پىرۋزەدا، لەناۋ ئەم كىتبە پىرۋزەدا،
 بە دلىكى پىر پەژارەى رۇزگارەۋە، عەرزى ئازىزانى خۇم دەكەم:
 لەقورئاندا دىمفەرموۋى: پەپو و سلىمانە نامەى پېغەمبەر سولەيمانى

دهبرد بۆ شازنی یه مهن، ههروا دمفه رموی: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ. الانبیاء: ١٠٧﴾ وه دمفه رموی: ﴿لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَؤُوفٌ رَّحِيمٌ. التوبه: ١٢٨﴾. له فهرموودهی ساغ دا ههیه، که بوخاری ٢٠٠٠٠٠٠٠ خودی لێ بێ گێڕاویه ته وه دمفه رمویت: (ئیماندارێ کاغهزێ دهنووسیت بۆ دۆستیکی و له گهل سپاردیه کا دایان دهنێ له ناو کۆته ره دارێکاو، کۆته ره داره که دها به دهم ئاوی دمریاوه و دمفه رمویت: خودایه من ههر نه وه مندم له توانادا ههیه، سادهی تویش به ره حمه تی خوێ ئهم نامه و ئهمانه ته م بۆ بگهیه نه به دهستی خاوهنی، وه خودایش نامه و ئهمانه ته که ده گهیه نی به دهستی دۆسته که ی و نزاکه ی گیرا ده کا، له فهرمووده ی ساغیش دا دمفه رموی: له ههر شوینی سلاو له پیغه مبه ر بکری و سلاواتی له سه ر بدری له ناو گۆره که یدا پێی راده گه یه نن و ئه ویش وه لامی ده داته وه، ههروا له سه حیه ی دا ههیه، که هاوڕیانی پیغه مبه ر ٢٠٠٠٠٠٠٠ خودی له سه ر بێ. له کاتی دووری و سه خله تی دا، داویان له خودا ده کرد که سلاو و تکاو هه والیان رابگه یه نی به پیغه مبه ری خودا و یارانی، خودایش داوا و نزاکه یانی جیبه جی ده کرد، عاصیمی کوپی ثابت که سه رکرده ی لق بوو، له پیش شه هیدبوونیدا فهرمووی: (اللَّهُمَّ أَخْبِرْ عَنَّا رَسُولَكَ: ئه ی خودایه هه والمان به پیغه مبه ره که ت رابگه یه نه).

ئیمامی ئه نه س (زمزی خودی لێ بێ) دمفه رموی: قورئان خوینه کان که ژماره یان (٧٠) که س بوو، کاتی گه مارۆدران، له پیش شه هیدبوونیاندا له خودا داوا ده که ن که سلاو و هه والیان به پیغه مبه رو یارانی رابگه یه نی، دمفه رموون: (بَلِّغُوا عَنَّا قَوْلَنَا أَلَّا لَقِينَا رَبَّنَا، فَرَضِيَ عَنَّا وَأَرْضَانَا) واته: خودایه! هه والی حالمان رابگه یه نه به گه لی ئیسلام، که وا ئیمه شادبووین

به دیداری پهرومردگارمان، وهخودا لیمان رازییه، ومپرازیشی کردووین).

له شهرحی پهراوی (الترغیب والترهیب) دا، له لاپهړه/ ۵۱۷ دمدا، له بهرگی دوودا، لهباسی (خُلَاصَةُ أَقْوَالِ الْعُلَمَاءِ فِي حُكْمِ الصَّلَاةِ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دا، موناجاتیکی شیرینی هه زرهتی عومه‌ی واتیادا که له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ردا کردوویه‌تی، له‌پاش مهرگی پیغه‌مبه‌ر - دروودی خوی له‌سهر بڼ -

له ته‌حیاتیشدا هه‌موو جاریک نوږ خوږن چه‌ند جارئ به‌صیغه‌ی نیدا، له‌سهر شیوه‌ی گازکردن، خیتاب ناراسته‌ی پیغه‌مبه‌ر - دروودی خوی له‌سهر بڼ - ده‌کاو ده‌لئ: (السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ): (سلاوو دروودو په‌حمه‌تو هه‌موو جوړه پیتو پیروزیی خودات له‌سهر بیت نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا!).

له‌باسی ئیسراو میعراجدا، له‌حه‌دیسی صه‌حیحا هاتووه: که پیغه‌مبه‌ران و شه‌هیدان، له ژیانې به‌رزه‌خدا زیندون، ته‌نانه‌ت پیغه‌مبه‌ران جه‌سته‌شیان خاک ناپرزینئ، وه‌له‌ژیانی به‌رزه‌خدا، هاموشوی یه‌کتر ده‌کهن، چاویان به‌یه‌کتر ده‌که‌وئ، سلاوو چاک و چوئی له‌یه‌کتری ده‌کهن، دوعای باش بو یه‌کتر ده‌کهن، پاوږ به‌یه‌کتر ده‌کهن، ناموژگاری خیری یه‌کتر ده‌کهن، مشووری گه‌لی خوږان ده‌خون، خه‌م و خه‌فه‌تیان بو ده‌خون، په‌رستش و عیبادت ده‌کهن، هه‌ج ده‌کهن، ته‌وافی به‌یت ده‌کهن، له‌گوړه‌کانیاندا نوږ ده‌کهن، جاری واده‌بڼ به‌هوئی پرووداوی دنیا‌یی‌یه‌وه ده‌گرین، یاخو‌ش‌حال دهن، له‌شه‌وی ئیسرادا هه‌زره‌تی ئیبراهیم (سه‌لامی خوی لی بڼ) سلاوی نارد به‌پیغه‌مبه‌ردا بو گه‌لی ئیسلام و پیی فه‌رموو: نه‌ی موحه‌مه‌د! سلاوم رابگه‌ینه به‌گه‌لی خو‌تو هه‌والیان بڼ‌بده که

بههشت خاکه که ی پاک و به پیژو به فەر، ئاوه که ی شیرینه، هه مووی دهشتایی و نه زمانی، هه رکه س دهیه وی که نه مام و باخی تیادا بنیژی بۆ خۆی، با ئه م زیکره زۆر بلی: (سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ!).

له حه دیسی سه حیح دا هه یه، که شه یخان گێراویانه ته وه، که پیغه مبه ری خودا له شه وی ئیسراو میعراجدا قسه و گفتوگۆو راویژ له گه ل پیغه مبه رکهان ده کاو، ئیمامهت و به رنوێژیان بۆ ده کات، وه به هره له ئامۆژگاری حه زره تی مووسا و مرده گری، هه تا ژماره ی نوێزه فه رزه کان له په نجاوه ده بن به پینج نوێژ، هه روا له حه دیسیکی موسلیما حه زره ت دروودی خوی له سه ر به: ده فه رموی: (ئه و شه وه که چووم بۆ ئیسرا له لای موساوه تیپه ریم، له لای ته پۆلکه له سه سووره که دا بوو، له ناو گۆره کهیدا نوێژی ده کرد).

وه کی تریش په یوه ندی گیانی له نیوانی حه زره ت و ئومه ته دا، قهت نه به راوه، قه تیش نابری، یه کی له و په یوه ندیانه، چاوپیکه وتنی حه زره ته دروودی خوی له سه ر به: به خه و، که له شانی هه موو مسو لمانیک دا هه یه، که به خه و به خزه ت حه زره ت بگات، وه به پێی فه رمووده ی ساخ ئه وکه سه ی که مسو لمان له خه وندا ده یبینی ئه وه پیغه مبه ر خۆیه تی، ئه گه ر خه و نه که مه رچی خه ونی دروستی تیادا بوو، وه ک له پێشه کی ئه م کتیبه پیرۆزه دا ئاماره مان بۆ خه و نه که ی ئیما می بوخاری کرد، که به پێغه مبه ره وه دیبووی، که به و به هۆی دانانی سه حیحی بوخاری پیرۆز. یا ئه وه ی که له خه وندا حه زره تی ئیبرا هیم سه لامی خودای ئی بی به دایکی ئیما می بوخاری فه رموو: (.. به به ره که تی دوعای زۆری تۆ، خودا چاوی کۆره که تی چاک کرده وه ..). له په راوه گه وره کانی شه ریه ته دا،

چەسپاوە کە پەيوەندى گيانى لەنيوانى خۆشەويست و ئوممەتدا ھەتا
 رۆژى قيامەت، بەھۆى سەلاواتدان و خەونى دروستەو دەمىنى. پيڤەمبەر
 دروونى خۆى لەسەر بى. بەدەق دەفەرموى: (.. إِنَّ صَلَاةَ أُمَّتِي تُعْرَضُ عَلَيَّ فِي كُلِّ يَوْمٍ
 جُمُعَةٍ..) فەرموودەى کوێرەكەيش، کە پيڤەمبەر خۆى دروونى خۆى لەسەر بى. فيرى
 نوێژى جيبەجى بوونى مرازى کرد، فيرى ئەوھيشى کرد کە لەپاش دوو
 رگات نوێژى قەزای حاجە، پيڤەمبەر دروونى خۆى لەسەر بى. لەلای خودا بکا بە
 تەکاكارو دەسکەلا، وە لەخوداى گەورە داوا بکا کە لەبەرخاترى پيڤەمبەر
 دروونى خۆى لەسەر بى. مرازى قەبوول بفرموى، وە لەناو پارانەوھى پاش
 نوێژەكەدا، پيڤەمبەر بەدەق پيى دەفەرموى: (... بَلَى: يَا مُحَمَّدُ! إِنِّي
 أَتَوَجَّهُ بِكَ إِلَى رَبِّي فَيَقْضِي حَاجَتِي.. واتە: بلى ئەى موحەممەد! روودەكەمە
 تۆو دەتەكەم بەتەكاكار، لەلای پەرورەدگارم کە مرازم جىبەجى بکا..). ئەم
 فەرموودەيە گەورەترین بەلگەيە لەسەر ئەو کە داواى گىرابوونى نزاو
 پارانەوھو جيبەجىبوونى مرازو مەبەست لەلای خودا، بەھۆى
 پيڤەمبەرەوھو لەبەرخاترى ئەو، شتيكى ھەقەو رەوايەو لەسەردەمى
 پيڤەمبەرەوھەتا ئیستا بەردەوامە، و مزانا گەورەكانى فەرموودە
 سەبارەت بەرشتەو پلەى بەھيزى يەكەى دەفەرموون: تىرميزى
 دەفەرموى: حەديسكى حەسەنى صەحیحە.

حاکم دەفەرموى: صەحیحەو بەپيى مەرجى بوخارى و موسليمە.
 تەبەرانى دەفەرموى: حەديسكى صەحیحە.

پالڤتەى مەبەست لەفەرموودەيەكى ساخ ئەمەيە: (کە سلاوات دانى
 زۆر لەديدارى پيڤەمبەرى خۆشەويست دروونى خۆى لەسەر بى. بەتايبەتى لەوکاتە
 تايبەتيانەدا کە مسولمان تەرخانيان دەکات بۆ خواپەرستى و نوێژو
 زيکروياى خودا، سلاواتدانى زۆرى وا، دەبیت بەمايەى پىرۆزىيەى ھەردوو

جیهان و دهبی بههوی هاتنه دی ئاوات و، دهبی بهرپگه چاره ی رزگاری بوون له هه موو سه خله تی و ناخوشیه ک و، دهبی به کلیلی حه لبوونی گشت کی شهیه کی سلاوات لیدره که، مه به ست نه مه یه که حه زه رت - دروودی خوی له سهر به - به ئوبه ییه ی کوری که عب (ره ی خوی ئی به) ده فهرمویت: (إِذْ يَكْفَى هَمَكَ وَيَغْفِرْ لَكَ ذُنُوبَكَ). تیرمذی بهرشته یه کی ساخ گپراویه ته وه (تاج/ ۱- ۵۱۵ ز/ ۱۹۰ ف/ ۱) له ئیستعابا ابن عبدالر ده فهرموئ: سائی له سه رده می عومه ردا وشکه سال و گرانی بو، پیاوی ده چپته سه ر قه بری پیغه مبه رو عه رزی ده کا: نه ی پیغه مبه ری خودا! داوای باران له خوا بکه بو ئوممه ت، خو و ده خته له به ربی بارانی له ناو بچن، پیغه مبه ر - دروودی خوی له سهر به - ده چپته خه وی، ده فهرموئ: برپو بولای عومه ر پیی بلئ: که نوپژه بارانه بکا، به بیگومان بارانیان فریا ده که وی، نه ویش و ده کا.

نه مه له لایه ک، وه کی تریش: سوپاس و ستایش بو خودای تاک و ته نیاو پاک و پرۆز، که به میهره بانئ خوی هیدایه تی داوین بو قه بوولی ئیسلام، بو په پره وی موحه ممه د - دروودی خوی له سهر به - بو خزمه تی نوری خودا، که ئایینی پرۆزی ئیسلامه، که خوی به ئینی ته و او کردنی نه و نووره دره خشانه ی داوه ده فهرمویت: (وَاللّٰهُ مُتِمُّ نُورِهِ).

قورئانیش ده فهرموئ له باره ی ژبانئ شه هیدانه وه له جیهانی به رزه خدا: (أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ، فَرِحِينَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَيَسْتَبْشِرُونَ بِالَّذِينَ لَمْ يَلْحَقُوا بِهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْ) هه روه ها ده فهرموئ: (وَيَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ قُرْبَاتٍ عِنْدَ اللَّهِ وَصَلَوَاتِ الرَّسُولِ).

ئه وه ته پوخته ی ئه م ئایه ت و فهرموودانه به لگه ی رۆشن له سه ره نه وه که پیغه مبه ران - دروودی خوی له سهر به - له ناو گوپره گانیاندا زیندوون و په رسته شی

خودا دمهکنو، قسهو نزاى خيّر بۆ نههلى ئيمان دمهکنو، بهتهنگى ئوممهتيانهوه دىن، سهئرج بفهرموون، كهچؤن پيغهمبهران لهزيانى بهرزهدا، بۆ بى نازى و كهساسى كهلهكانيان پهروشن، لهفهرموودهيهكى ساغى بوخارى و موسليم دا دمهفرموى: (له شهوى ئيسرادا مووسا دهگريا، خودا لىي پرسى: ﴿مَا أَبْكَاكَ ؟ قَالَ يَارَبِّي هَذَا الْفُلَامُ الَّذِي بُعِثَ مِنْ بَعْدِي يَدْخُلُ مِنْ أُمَّتِهِ أَفْضَلُ مِمَّا يَدْخُلُ مِنْ أُمَّتِي﴾. لهفهرموودهيهكا، كهپيشهوا تهرمدى رحممتى خودى لى بى. دهگيرپيتهوه دمهفرموى: (ئهسما دمهفرموى: چووم بۆلاى ئوم سهلهمه (رمزى خوى لى بى) پروانيم ئوم سهلهمه دهگري، گوتم: خيهره بۆچى دهگري؟ فهرمووى: لهخهوما پيغهمبهرم دى دروودى خوى لى بى. خؤل بهسهر و پيشيهوه بوو، عهرزيم كرد: ئهى پيغهمبهرى خودا! نهوه چ خيهرته بۆ وات ليهااتووه؟ پيغهمبهر دروودى خوى لى بى. فهرمووى: نهختى لهمهوبهر بهديار حوسهينى كورمهوه بووم، لهبهر چاوى خؤم كوشتيان.

جا وابهندهش لهسهر ئهم بنياته داوا لهخوداى گهورهو مهزن دهكهه كه ئهم سلاواتو تكاو ههوالانهمان رابگهيهنى بهپيغهمبهرى نازيزو خوشهويست دروودى خوى لى بى. سا بهشكوو خودا بهلوتفى خؤى بهرتكاو شهفاعهتى نهو زاتهمان بخت، ئهى خوشهويست! ئهى پيغهمبهرى خودا! دروودو سلاوى خودات لى بى، رحمهتو بهرهكاتو سلاواتى زؤرى بىشومارى خوات لهسهر بيت، سلاوى فريشتهو سهرحهمنى مسولمانانت لى بيت، بهتايبهتى سلاوى گهلى كوردى سهرحهمنى مسولمانى ستهمديدهى ستهمبارت لى بى، ئهى موحهممهد! روودهكهمه تۆو دهتكهم به تكاكار لهلاى پهرومردگارم كهئهم مرازهمان جى بهجى بفهرموى: كه لهقيامهتداو لهگشت مهلبهئندو حال و مهقاميكي شياودا، بهسهر بهرزى و به

رووسووری، به خزمهت پیغمه مبهری خوداو یاره نازداره گانی بگهین و،
تیرتیر سهری نووری جه مالیان بکهین.

ههروهها به خزمهت ماموستاو فقی و دوست و برادرو خزم و کهس و
کار و خوشه ویستانی خومان شادبینه وه، وه له بهههشتا به تایبهتی
له خزمهتیاندا بهوپهری شادی و خوشیه وه پیکه وه دابنیشین و جه خاری
دمردی دووری نازیزان له دل دهرکهین و، وهك جاری جاران شادو شکور
ببینه وه به یهکترو تیرتیر سهر بکهینه وه سهرپانی دایک و باوگمان و
ئوخه بکهین، وه له دنیا دا تا ئاخر هه ناسه به بی وهیی و به خوشی و به
سهر بهرزی بژین و، داماو و کهساسی بهردهستی دوست و دوژمن نه بین!

نازیزان! نهی ئاشقانی بهرنامه پیرۆزه کهی موحه ممه د - دروودی خوی لسمه بئ -
خوا یاربئ نیمهی دوعا گوئی ئیوه له م خزمهتی نامه پیرۆزه دا، له هیلی
راست و رهوانی قورئانی پیرۆزو، له پربازی راست و دروستی سوننهت و، له شا
پیکهی ژیاننامه و سهرهتی راسته قینهی هه زرمهت - دروودی خوی لسمه بئ - دهرناچین،
به پستی خودا له بیدعهت و نهفسانه و ئیسرائیلیات و شهت هات زور دوور
ده بین، هه قیشمان نییه به سهر کهسانی که وه که هه زار و یهك شه ئتاخ و
بوختان بۆ سهرجه می نه ته وه و گه لی موحه ممه د - دروودی خوی لسمه بئ - ده کهن و،
به قسهی نه وان بیئت هه رخویان مسوولمانی ساخن، گوایه نه و خه لکهی تر
هه مووی بیدعهت کار و شتی تری وان!

ته نانهت توسل به پیغمه مبه ریش به شيرك دادمه نین! نه مه له کاتی کا که
له فهرموودهی صه حیجی بوخاریدا هه یه که ته وه سسول به
خوشه ویستانی خودا، له لای خودا دروسته، له بوخاری شه ریفدا
ده فهرموی: (عَنْ أَنَسٍ أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ كَانَ إِذَا قُحِطُوا

اسْتَسْقَى بِالْعَبَّاسِ بْنِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ، فَقَالَ: اللَّهُمَّ إِنَّا كُنَّا نَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بَنِيِّنَا فَلَتَسْقِينَا وَإِنَّا نَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بِعَمِّ نَبِيِّنَا فَاسْقِنَا، قَالَ: فَيَسْقُونَ).

ئىستاش كاتى ناردنى ئەم عەرزەيەيە، كە دەينىرىن بۆ خزمەتى
پىغەمبەرى خۆشەويست، لەخوداى گەورە سەرور داواكارىن كەبەلوتف و
كەرمى خۆى بىگەيەنيت پىي، وەدوعاو نزاكانمان گىرا بكاو، مرادمان بىداو،
نائومىدمان نەكاو، پىغەمبەرمان لى رازى بكاو، بەر شەفاعەت و تكاى ئەو
زاتەمان بختو، لە هەردوو ژيان و لە هەردوو جىھانا تۆ تكاكارو پارىزەرمان
بىت ئەى پىغەمبەرى خودا، وەقورئان چەترى سەر سەرمان بىت!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سوپاس بۆ خودا، سڵاو لە حەزەرت
دروود لە ياران، بەحمەت لە ئوممەت
خۆشەويستى خوا، نەحمەدى نازدار!
تا چەكەرەو چووز شىن دەكا بەھار
تا بانگ دەدرى لە دىھات و شار
سڵاوات لە تۆ بە سەدان ھەزار
تا گول لە گولشەن دەشەكيتەو
بە شنۆى بەحمەت دل دەشنيتەو
شەونم بە ھەتاو دەشۆریتەو
بارانى دروود داتگريتەو!
تا مەل دەخوينى لەسەر چلى دار
بە شنەى باوەر دل دەبن بىدار

به شه و به روژ، بئ حه دوو شوهار
 بو گیانی پاکت سلّوی بۆندار
 *_*_*_*_*_*_*_*_*

نهی خۆشه ویستی گهلی کورد زمان
 نهحه دهی سهروهه تاجی سه سه ره مان
 به قهه گهلاو گیاه گولای کوردستان
 بارانی رهحههت بدا له گۆرتان
 *_*_*_*_*_*_*_*_*

کووتری نامه بهر! شنه بای رهحههت
 رابههری نیوان هه زههت و نوومههت
 تکام نههیه که بهه بئ رهحههت
 نهه نامه بههری بو خهههت هه زههت:
 له پاش بهیانی عههزی سلّوم
 ناواتی گه وههه نهی نوووری چاوم!
 به سههیری دیدار بریژم چاوم
 به لکوو بینابن هه تاکوو ماوم!!
 قوربان! کوردیکم نهه شقی قورنانت
 نهه جار بیهه جار بیهه قوربانت
 تهه شریفی بینه بو کوردستان
 دوعای بو بکه، دههستم دامانت
 وا له باوهشیا زۆر له یارانت
 تاهه زۆن له بو میههری جارانت
 وان له نامیزیا نوینههری جوانت

لە خزم و دۆست نەهه و باوانت!
 بۆ کوردان بوونه چەتری ئەمانت
 چاوەڕێن لەبۆ تەشرف هێنان
 کاتن تەواوو گەشت و سەیران
 بۆمبە لە گەل خۆت بۆ دەرکەوانت
 کاتن کوردن هات بوو بەمیوانت
 نەگەر نەیزانی کاکە زمانت
 بفرموو دەبم بە تەرجمان
 خودا بۆمکاتە بال کەردان
 پۆم بەقوربان، سەر بەقوربان
 چاوە بەقوربان، دل بەقوربان!

لە گەنجینهی کۆنی دۆزراوەدا پێنج یەك ههیه

۷۲۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ : أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (الْعَمَاءُ جُبَّارٌ، وَالْبُسْرُ جُبَّارٌ، وَالْمَغْدُنُ جُبَّارٌ، وَفِي الرِّكَازِ الْخُمْسُ). (الحديث ۱۴۹۹ - أطرافه في: ۲۳۵۵، ۶۹۱۲، ۶۹۱۳) ۱۳۱:

ئەبو ھورەیرە (ڕەزای خۆی ئی) فرموی: پێغەمبەر -دروودی خۆی لەسەر بێ- فرموی: (چوار بێ و دەس ئەگەر شتی زامار بکەن، بەبێ سووچی خاوەنەگەیان خۆینی نییە، ھەروەھا کان و بیریش ئەگەر شتیکیان تێکەوت، یارمان بەسەر شتیکا، خۆینی نییە، گەنجینهی کۆنی دۆزراوەیش پێنج یەکی ھی زەگاتە). (تاج/۲/۲۸ - ش/ت/ن).

باسی لیپرسینه وهی زهکات کوکهره وه

۷۲۳- عَنْ أَبِي حَمِيدٍ السَّاعِدِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَسْتَعْمَلُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَجُلًا مِنَ الْأَسَدِ عَلَى صَدَقَاتِ بَنِي سُلَيْمٍ، يُدْعَى ابْنُ اللَّتِيَّةِ فَلَمَّا جَاءَ حَاسِبُهُ). (الحديث ۱۵۰۰) ۱۳۲:

ئه بو حومه ییدی ئهل — ساعیدی (رمزی خوی لی بن) فهرمووی: پیځه مبهه درودی خوی لسهه بن. پیاویکی نه سدی کرد به سه رکاری سهه زهکات، ناوی ئیبنو للوتبییه بوو، کابرا که هاته وه، گوتی: ئه مه هی ئیوهیه وه هی زهکاته، ئه مه ییش هی خومه به دیاری بوم هاتو وه.

جا پیځه مبهه درودی خوی لسهه بن. سهه کهوته سهه دوانگه وراوه ستاو ستایش و سوپاسی خودای کردو، فهرمووی: ئه مه چی پی ده لئین! هه ندی سهه کار که ده ینیرم بو شوینی که دیته وه ده لی: ئه مه یان زهکاته وه هی ئیوهیه، ئه مه یشیان هی منه به دیاری بوم هاتو وه، جائه گهر وایه ئه دیی بوچی له مالی بابی، یا له مالی دایکی دانانیشت، هه تا بزانی که دیاری بو دی یا نا...) (تاج/ ۳/ ۲۹۵ ز/ ۱۰۹ ف/ ۱).

باسی داخ کردنی وشتی زهکات

۷۲۴- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: غَدَوْتُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِعَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي طَلْحَةَ لِيُحَنِّكَهُ، فَوَافَيْتُهُ فِي يَدِهِ الْمِيسَمَ يَسْمُ لِابِلِ الصَّدَقَةِ). (الحديث ۱۵۰۲ — طَرَفَاهُ فِي: ۵۵۴۲، ۵۸۲۴) ۱۳۳:

(۱۳۲) أخرجه مسلم في كتاب الأمانة، باب تحريم هدايا الغمائل ج/ ۱۲ ص ۲۲۰ شرح مسلم للنووي — المترجم).

(۱۳۳) وافقه مسلم علي تخريجه (كاب اللباس والزينة. باب: جواز رسم الحيوان في غير الوجه ج/ ۱۴ ص ۹۸ شرح مسلم. نووي — المترجم).

نه نهس (رمزی خوی ن بی) فهرمووی: که دایکم عه بدوللای کوری
 نه بوطه لحه ی بوو، که دایک برای منه، فهرمووی پیّم: نهی نه نهس! ناگات
 له م کور بهی، هیچی توخن نه که وی و هیج نه خوا هه تا دهیبهیت بو
 خزمه تی پیغه مبه ر - درودی خوی له سر بی - و مه لاشووی شیرین دهکا. نه نهس
 فهرمووی: منیش سه رله به یانی مناله که م برد بولای پیغه مبه ر - درودی خوی له سر
 بی - که چوومه خزمه تی له ناو باخیکا بوو، سه رده ری یه کی کیپر کیپر جه ونی
 له به ردا بوو، داخیکی به دهسته وه بو، وشتری زه کاتی پی داخ ده کرد. (تاج/ ۴-
 ۱۵۲+۲+۲+۴/ ۴۸).

۳۱- باسه کانی زه کاتی سه رفیتره (أَبْوَابُ صَدَقَةِ الْفِطْرِ)

۷۲۵- عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: فَرَضَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ زَكَاةَ الْفِطْرِ، صَاعًا مِنْ تَمْرٍ أَوْ صَاعًا مِنْ شَعِيرٍ، عَلَى الْعَبْدِ وَالْحُرِّ، وَالذَّكْرِ
 وَالْأُنْثَى، وَالصَّغِيرِ وَالْكَبِيرِ، مِنَ الْمُسْلِمِينَ، وَأَمَرَ بِهَا أَنْ تُؤْذَى قَبْلَ خُرُوجِ النَّاسِ
 إِلَى الصَّلَاةِ. (الحديث ۱۵۰۳ - أطرافه في: ۱۵۰۴، ۱۵۰۷، ۱۵۰۹،
 ۱۵۱۱، ۱۵۱۲) ۱۳۴:

ئیبنو عومه ر - رمزی خوابان ن بی - فهرمووی: پیغه مبه ر - درودی خوی له سر بی - مه نی
 خورما، یا مه نی جو، سه رفتره ی دانا له سه ر هه موو مسولمانی، نیتر به نده
 بی، یا نازاد بی، نیرینه بی، یا میینه بی، که وره بی یا بجووک،
 وده رمانیشی کرد: که له پیش نه وه دا مه ردوم برؤن بو نویژی جه ژن
 سه رفتره که بده ن.

واته: واباشه که سه رفتره نه که ویته دوا ی نویژی جه ژن به لکوو له
 پیشر بدری). (تاج/ ۲/ ۳۴ - ش/ د/ ن).

٧٢٦- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كُنَّا تُخْرَجُ فِي عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَوْمَ الْفِطْرِ صَاعًا مِنْ طَعَامٍ أَوْ صَاعًا مِنْ شَعِيرٍ أَوْ صَاعًا مِنْ تَمْرٍ أَوْ صَاعًا مِنْ إِقِطٍ أَوْ صَاعًا مِنْ زَبِيبٍ. وَقَالَ أَبُو سَعِيدٍ: وَكَانَ طَعَامُنَا الشَّعِيرُ وَالزَّبِيبُ وَالْأَقِطُ وَالتَّمْرُ. (الحديث ١٥٠٦) ١٣٥:

نه بوسه عیدی خودری (رمزی خوی ن بن) دمه رموی: له سه رده می پیغه مبه ر
خویدا - درودی خوی له سه ر بن - مهنی خورا کمان ددها له باتی سه رفتره، وهک: مهنی
خورما، یامهنی جو، یامهنی میووز، یامهنی که شک (تاج/ ٣٥/٢ ز - ١٥ -
ش/ د/ ت/ ن).

٧٢٧- عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: فَرَضَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَدَقَةَ الْفِطْرِ، صَاعًا مِنْ شَعِيرٍ أَوْ صَاعًا مِنْ تَمْرٍ، عَلَى الصَّغِيرِ وَالْكَبِيرِ، وَالْحُرِّ وَالْمَمْلُوكِ. (الحديث ١٥١٢): وَاَتَاكَى لَه ذِمَارَه (٧٢٥) دَا
رابور د.

پاڤه و پوونگر دنه وه:

صاع واته: مهن. ماموستا مه لا عه بدولكه ريمى بياره - خودا دهست به
عه مری پیروزی بگری، له بهرگی یه که می شه ریه تی نیسلامدا له لاپه ره/
٢٢٢ دمه رموی: پینج وهسق دهکاته سی سه د صاع، به پیوانه ی
کورده واری دهکاته نزیکه ی چل و پینج تهنه که. بپوانه: (ب/ ١ ز/ ١٤٨
ل/ ١٦٧).

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

شیخی عهسقه لان - پرزاو پرهمه تی خودای گهوره ی لی-بی- له پایانی نامه (کتاب) ی زهکاتدا، بۆمان پروون دهکاته وه؛ که نامه ی زهکات سه دو جهفتاو دوو فهرمووده ی بهرزه وه کراو (مهرفووع) ی وا تیا دا، په پوهسته کانیا ن سه دو نوژده فهرموودن، نهوانی تریان موبابه وه بپراشته ن، دووباره موبوه کانی سه د فهرمووده ی پیکن، پالفته که یان جهفتاو دوو فهرموودن، په نجاو نو فهرموده یان له ته جریده که دا هه ن له ژماره (۶۶۶) وه هه تا ژماره: (۷۲۴) = ۷۲۴ - ۶۶۵ = ۵۹. پیشه وا موسلیمیش - پرزاو پرهمه تی خودای لی-بی- گشت فهرمووده پالفته کانی گیراوه ته وه، بیجگه له م جهفده یه یان:

۱. فهرمووده که ی نه بوزر، ژماره (۱۴۰۶) له فته ت دا، له ته جریده که دا نییه.
۲. فهرمووده که ی نیبنوعومهر، سه باره ت بهراشه ی نایه تی: ﴿وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ...﴾ ژماره (۱۴۰۴) له ته جریده که دا نییه.
۳. فهرمووده که ی نه بو هورهیره: (لَا تَقَوْمُ السَّعَةِ حَتَّى يَكْثُرَ فِيكُمْ الْمَالُ) ژماره (۶۷۵ ت = ۱۴۱۲ ف). پروانه پهراویزی ژماره: (۶۷۵) له ته جریده که داو پروانه (صم/۹۷/۷ = شهر حی صه حیحی موسلیم نه وه ی ل - ۹۷. هه روا له شوینی تریش).
۴. فهرمووده که ی عه دی کوپی حاته م: (جَاءَ رَجُلَانِ أَحَدُهُمَا يَشْكُو الْعِيْلَةَ) ژماره (۶۷۶ ت = ۱۴۱۳ ف). پروانه پهراویزی ژماره: (۶۷۶ ت = ۱۴۱۳ ف + ریاض/۱- ژ = ۱۳۹/۲۳ ز/۱۳).
۵. فهرمووده که ی عانیشه (رمزی خوی ل نه): (أَيُّنَا أَسْرَعُ لِحَوْقًا بِكَ) ژماره: (۶۸۱ ت = ۱۴۲۰ ف)، پروانه: ژماره (۶۸۱) هه روا: (صم/۸/۱۶- باب فضائل أم المؤمنین زینب - کتاب فضائل الصحابة).
۶. فهرمووده کی مه عنی کوپی یه زید: (۶۸۳ ت = ۱۴۲۲ ف).

۷. فہر موودہ کے ی نہ بوبہ کری صہ دیق (فی إِیْثَارِهِ بِمَالِهِ) لہ تہ جریدہ کہدا نییہ، معلقہ، بئِ رشتہ یہ، لہ نیوانی ژمارہ/ ۱۴۲۵ و ۱۴۲۶ داہیہ.
۸. ئەبو ھوریرہ: (خیر الصدقة عَنْ ظَہْرِ غَنِی) ژمارہ: (۱۴۲۶ - ف) لہ تہ جریدہ کہدا نییہ.
۹. ئەنہس لہ ئەبو بوبہ کرموہ لہ بابہت نووسینہ وە ی زہکاتہ وە ژمارہ: (۶۹۴ ت = ۱۴۴۸ ف).
۱۰. ئیبنو عومەر: (لا یجمع بین متفرق ولا یفرق بین مجتمع) ژمارہ: (۱۴۵۰ فتح) لہ تہ جریدہ کہدا ژمارہ ی بؤ دانہ نراوہ، وا لہ دوا ژمارہ (۶۹۴) وە.
۱۱. ئەبو سہ عیدی خودری، داستانہ کہ ی زہینہ بی ژنی ئیبنو مہ سعوود، ژمارہ (۷۰۱ ت = ۱۴۶۲ ف).
۱۲. فہر موودہ کہ ی ئەبولاس: (حَمَلْنَا النبیُّ صَلَّی اللہُ عَلَیْہِ وَسَلَّم عَلَی اِبْلِ الصَّدَقَةِ لِلْحَج) بئِ رشتہ و بئِ ژمارہ یہ، لہ تہ جریدہ کہدا نییہ، لہ فہتہ کہدا وا لہ نیوانی ژمارہ (۱۴۶۷) و (۱۴۶۸) وە.
۱۳. زوبہ یر: (لَاَنْ یَاْخُذَ اَحَدُکُمْ حَبْلَهُ فِیْخْتَطِبُ)، ژمارہ: (۱۴۷۱ ف) لہ تہ جریدہ کہدا نییہ.
۱۴. سہ ہلی کوپی سہ عد، ژمارہ: (۷۱۳ ت = ۱۴۸۱ ف) بروانہ پہراویژی ژمارہ/ ۷۱۳ لہ تہ جریدہ کہدا.
۱۵. ئیبنو عومەر (فِیْمَا سَقَّتِ السَّمَاءُ الْعَشْرُ) ژمارہ: (۷۱۴ ت = ۱۴۸۳ ف).
۱۶. فہضلی کوپی عہ عباس لہ بارہ ی نوئژ لہ ناو مائی کابہ دا لہ تہ جریدہ کہدا نییہ، بئِ رشتہ یہ وا لہ دوا ژمارہ/ ۱۴۸۳ وە لہ فہتہ کہدا.
۱۷. ئەبو ھوریرہ داستان ی کوئمرہ دارہ کہ و ئەمانہ تہ کہ، ژمارہ: (۷۲۱ ت = ۱۴۹۸ ف).
- مامؤستای عہ سقہ لان دہ شفقہ رمؤ: (لہم نامہ یہ دا بیست بیستراو (اثر) یشی واتیداد، کہ لہ ھاوړییانی پیغہ مہرو پہیرہ وان (سہ حابہ و تابعین) وە، گپړدراونہ تہ وە.

۳۲- نامه‌ی حه‌ج (کتاب الحج)

(تیبینی: نامه‌ی حه‌ج له ریاض الصالحین دا وا له بهرگی سی دا ل/۱۸۹ بهشی کوردی).

۱- باسی که‌وره‌یی و پی‌ویستبوونی حه‌ج

باب: وجوب الحج وفضله

۷۲۸- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ الْفَضْلُ رَدَفَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَجَاءَتْ امْرَأَةٌ مِنْ خَتَنَمَ، فَجَعَلَ الْفَضْلُ يَنْظُرُ إِلَيْهَا وَتَنْظُرُ إِلَيْهِ، وَجَعَلَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَصْرِفُ وَجْهَ الْفَضْلِ إِلَى الشَّقِ الْأَخْرَ، فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّ فَرِيضَةَ اللَّهِ عَلَى عِبَادِهِ فِي الْحَجِّ أَذْرَكَتْ أَبِي شَيْخًا كَبِيرًا، لَا يُثْبِتُ عَلَى الرَّاحِلَةِ، أَفَأُحُجُّ عَنْهُ. قَالَ: (نَعَمْ). وَذَلِكَ فِي حَجَّةِ الْوَدَاعِ. (الحديث ۱۵۱۳- اطرافه فی: ۱۸۵۴، ۱۸۵۵، ۴۳۹۹، ۶۲۲۸) ۱۳۶:

عه‌بدو‌ل‌لای کوری عه‌باس (ره‌زی خوی لی بی) فه‌رمووی: فه‌ضلی ب‌رام، له حه‌جی ما‌ل‌ا‌وی‌ی دا، له‌پاشک‌وی پی‌غه‌مبه‌ردا بوو، له‌وکاته‌دا ژنی له‌ه‌و‌زی خه‌زعه‌م هات، پرس‌یاری هه‌بوو، فه‌ضل ده‌ستی کرد به ته‌ماشا‌کردنی ژنه‌که، ژنه‌که‌یش ده‌ستی کرد به ته‌ماشا‌کردنی فه‌چل، جاپی‌غه‌مبه‌ر ده‌رووی خ‌وی له‌سه‌ر بی. ده‌ستی نا به‌رووی فه‌ضله‌وه‌و به‌ر‌چ‌ا‌وی گرت، تا ری‌گه‌ی ته‌ماشا‌کردنی ب‌گری. ژنه‌که گوتی: نه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خودا! حه‌ج که فه‌رزی خودایه له‌سه‌ر به‌نده‌کانی، که‌وت‌وته سه‌ر با‌وکم، له‌حالی‌کا که پیره‌می‌ردی‌کی نی‌ختیاری وایه، خ‌وی به‌سه‌ر و‌لا‌خه‌وه نا‌گری، جا نایا مرو‌قی په‌که‌ه‌وت‌ووی وا حه‌جی له‌سه‌ر ده‌می‌نی؟ وه نه‌گه‌ر له‌سه‌ری

دهمینئ ناشکرایه که خۆی ناتوانئ چه ج بکا، جا ئایا دهبئ که من له باتی خۆی چه جی بۆ بکهه؟ پیغه مبهه حرووی خوی لسهه به فهرموی: (ئا، چه جی له سهه دهمینئ، ودهیش بی که تۆ چه جی بۆ بکهه!) ئهه پرسیارو وهلامهیش له کاتی چه جی مالاواییدا بوو. (تاج/۲/ ۱۵۴ ف/۷ + ل/۱۵۶ ز/۸۰ + ل/۲۳۱).

ئهه بههرانه لهه فهرموودمیه وهردهگیرئ:

۱- چه ج فهرزه

۲- کاتی چه ج له سهه کهسئ پئویست بوو، ئهگهر له بهه هۆیهکی رهوا خۆی نهیده توانی چه ج بکا، دهبئ وهکیل چه جی بگری، چه جی بۆ بکا. بۆیه دهگوترئ: چه جی مالاوایی، چونکه پیغه مبهه لهه چه ج ههه مالاوایی له موسولمانان کرد.

فهضلی کورئ عهباس ههه ئاموزای پیغه مبهه، برای هههقی ئیبنو عهباسه، کورئ گهورهی عهباسه، له غهزای مهکهه و غهزای حونهیفا له خزمهت پیغه مبهه دا بوو، له چه جی مالاواییدا پیغه مبهه حرووی خوی لسهه به بۆ ریزلینان له پاشکۆی خۆیهوه سواری کردبوو، له کاتی شۆردنی تهرمی پیرۆزی پیغه مبهه دا، عهه و فهضل و ئوسامهه کورئ زهید شۆردیان، ههرئهوانیش دایان هیلایه ناو قهبره کهیهوه، عهه تهرمه کهه دهشۆردو فهضل ئاوه کهه دهکرد به دهستیدا. فهضل پیاویکی قزجوانی سپیلکهه قۆزبوو. زۆر کهس له وههه فهرموودهی گێراوتهوه، وهه عهه بوللای برای و ئهه بو هورمیره و تهنا نهت عهباسی باوکیشی یهه فهرموودهی له وههه گێراوتهوه. پیغه مبهه حرووی خوی لسهه به خۆی ژنی بۆ هیناو، خۆی مارهییشی بۆ دا، یهه کچی لههه به جیما، ناوی ئومکولثوم بوو، شووی کرد به

حەسەنی کۆری عەلی، لەپاش ئەو شووی کرد بەئەبوموسای ئەشعەری. ڕا جیایی یەکی زۆر ھەییە لەبارە ی میژووی مەرگیەو، وادەردەکەوئ ئیبنوعەباس ئەم فەرموودە ی لە فەضل وەرگرتبئ (بەر: ۵-۱۷۲/۲). لێردا ئاماژە بو خائیک ی گەنگ، لەھەندئ لایەنی ژیا نی ھاوڕیانی پیغەمبەر -درووی خوی لەسەر بئ- دەکەین، کە ئەویش ئەمەییە: (لە سوننەت و سیرەتدا چەسپاوە، کە گونا، کەم تا زۆر لەناو یارانی پیغەمبەر دا بوو، ھەیانبوو نەزەری حەرامی کردوو، وەک ئەمە ی فەزل و ئەم ژنە، ھەیانبوو ماچی لە ژن سەندوو، ھەیانبوو دزی کردوو دەستی لەسەر دزی بپاوە، ھەیانبوو داوینپییسی کردوو لەسەر داوینپییسی داری ھەددی لێدراو، ھەیانبوو بەدە ی نۆشیو ھەددی بەدەنۆشی لێدراو.

بەلام ئەم جۆرە شتانە نابئ بکریئ بە مەھانە بو تانەدان لێیان، ئەو ی کە گومانی تیا دا نییە: ھاوڕیانی پیغەمبەر -درووی خوی لەسەر بئ- باشترین چینی نەتەو ی ئیسلام بوون و ئەم جۆرە گوناھانە کاتی بوو، بەرەبەرە تەوبەیان لیکردوو، بەھۆی ئامادە بوونی مەجلیسی پیغەمبەر و ھو جئ بەجئ کردنی فەرمانەکانی خودا و، ھەموویان گەشتوونەتە پلە ی یەقین و باو مری تەواو، و ھەموو دادپەر و مرو عادل بوون. کورت و پوخت نابئ ئیمە کویرانە ئەم جۆرە ھەلوستانەیان بکەین بە ئەیارەو پیومر، چونکە ئەنجامی کاری ئەم زاتانە بەس زانا گەرەکان دەیزانن).

۷۲۹- عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَرْكَبُ رَاحِلَتَهُ بِذِي الْحُلَيْفَةِ، ثُمَّ يُهْلُ حِينَ تَسْتَوِي بِهِ قَائِمَةً. (الحديث ۱۵۱۴ - طرفه في: ۱۶۶) ۱۳۷.

نَبِینُوعُمَهْر (رمزی خویشان ن بن) - فہر مووی: جاران پیغہ مبہر کہ ولاخہ کہی
 سہری دہ خستہ سہر کیوی بہیدا، لہ لای مزگہ وتہ کہی ژول حولہ یفہ
 رادہ و ہستا، نہنجا ئیجرامی دادہ بہ ست، واتہ: نیتی چوونہ ناو حہ جی
 دہینا بہ گوتنی ئەم گوتہ یہ: (لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ، لَبَّيْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ، لَبَّيْكَ
 إِنَّ الْحَمْدَ وَالنِّعْمَةَ لَكَ، وَالْمُلْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ). (ت/۱۷۰/۲ ف-۱).
 ۷۳۰- عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَجَّ
 عَلَى رَجُلٍ وَكَانَتْ زَامِلَتُهُ. (الحدیث ۱۵۱۷):

ئەنەس (رمزی خوای ن بن) - فہر مووی: پیغہ مبہر - درودی خوای لەسەر بن. لہ حہ جی
 مالا واید، بہ سواری و شتریکی بی کہ زاوہ حہ جی کرد، لەسەر کورتانیکی
 رووتہ و، بارو بنہ کہشی لەھەمان و شتر نرابوو.

رافہ و روونکردنەوہ:

دەستووری دەولە مەندان و گەورە پیاوان و ئاغاو بەگەکان لہ سەفەردا
 وایہ، بو کہ شخەیی و رابواردن سواری کہ زاوہ دەبن، وەبارو بنە کہشیان
 دەنن لہ و شتریکی یەدەک کہ پئی دەلن بارەبەر، لہ عەرەبیدا بہ و شتری
 سواری دەلن: (راحلة) بہ و شتری باریش دەلن: (زاملة = بارەبەر:
 بارکیش).

جا پیغہ مبہر - درودی خوای لەسەر بن. لەبەر بی ھەوایی، و شتری سواری یە کہی
 کوپانیکی ئاسایی سادە پێوہ بوو، وەھەمان و شتر تفاقى سەفەر کہیشی
 ھەن دەگرت.

۷۳۱- عَنْ عَائِشَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّهَا قَالَتْ: يَارَسُولَ اللَّهِ،
 نَرَى الْجِهَادَ أَفْضَلَ الْعَمَلِ، أَمْ لَا نُجَاهِدُ؟ قَالَ: (لا، لَكُنَّ أَفْضَلُ الْجِهَادِ حَجٌّ

مَبْرُورُ). (الحديث ۱۵۲۰ - أطرافه فی: ۱۸۶۱، ۲۷۸۴، ۲۸۷۵، ۲۸۷۶)^{۱۳۸}:

دایکی مسوئلمانان عائیشہ کی کچی ٹہبوبہ کری صدیق (رمزای خوی لی بن) فہرمووی: ٹہی پیغہمبہری خودا! ٹیمہ خہباتو غہزاگردن بہباشترین کردہوہ دہزانین، چونکہ ٹہوہندہ بہزوری لہفورٹان و سونہتدا، باسی گہورہیی دہکری، جا ٹایا ٹیمہی ژنانیش وەك پیاوان نہچین بو غہزاو خہباتگپران؟ فہرمووی دروودی خوی لہسمر بن: (نہو، چونکہ بو ٹیوہی ژنان حہجی باش گہورہترین غہزاو خہباتہ). (تاج/۲/۱۴۹ - ب/ن).

۷۳۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: (مَنْ حَجَّ لِلَّهِ فَلَمْ يَرَفْثْ وَلَمْ يَفْسُقْ، رَجَعَ كَيَوْمِ وَلَدَتْهُ أُمُّهُ). (الحديث ۱۵۲۱ - طرفاه فی: ۱۸۱۹، ۱۸۲۰)^{۱۳۹}.

ٹہبوہورہیرہ (رمزای خوی لی بن) فہرمووی: بہگوپی خوّم لہ زاری پیروزی پیغہمبہرم دروودی خوی لہسمر بن: بیست دہیفہرموو: (ہہرکہسی بو خودا، حہجی بکاو، لہکاتی کردنی حہجہکەدا، پاریز لہکەیف کردن لہگەل ژندا بکاو، گوریز لہ ہہرزہگوپی و قسہی پروپووج بکاو، گوناہ نہکا، ٹہوہ وەك ٹہو روژہی کە لہدایک بووہ، لہگوناہ پاک دہبیٹہوہ). (تاج/۲/۱۴۹ + ریاض/۳/۹۳۳ ز/۲۳۳).

۷۳۳- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: إِنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَقَّتَ لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ، ذَا الْحُلَيْفَةِ، وَلَأَهْلِ الشَّامِ الْجَحْفَةَ، وَلَأَهْلِ نَجْدٍ قَرْنَ الْمَنَازِلِ، وَلَأَهْلِ الْيَمَنِ يَلْمَلَمَ، هُنَّ لَهُنَّ، وَلِمَنْ أَتَى عَلَيْهِنَّ مِنْ غَيْرِهِنَّ، مِمَّنْ أَرَادَ الْحَجَّ

(۱۳۸) أخرجه مسلم في الحج، باب فضل الحج والعمرة (ج/۹/۱۱۹ صم - المترجم).

(۱۳۹) أخرجه مسلم في الحج، باب: فضل الحج والعمرة (ج/۹/۱۱۹ صم - المترجم).

وَالْعُمْرَةَ، وَمَنْ كَانَ دُونَ ذَلِكَ فَمِنْ حَيْثُ أَلْشَأْ، حَتَّى أَهْلُ مَكَّةَ مِنْ مَكَّةَ).
(الحديث ١٥٢٤ - طرافاه في: ١٥٢٦، ١٥٢٩، ١٥٣٠، ١٨٤٥) ١٤١:

ثِيَابُ عَمَلِ بَاس (رمزي خوي لن بن) فہرمووی: پیغہ مبہر - دروودی خوی لہ سہر
بی (ذولحولہ یغہ) کہ ٹیستا ناودارہ بہیری علی دیاری کردوہ بؤ جیگہ
نیحرام دابہ ستنی خہ لکی مہ دینہ، وہ بؤ خہ لکی شامیش جوحفہ، وہ بؤ
خہ لکی نہ جدیش فہرنولہ نازیل، وہ بؤ خہ لکی یہ مہ نیش یہ لہم لہم،
وہ فہرمووی: (نہم شوینانہ جیگہ نیحرام دابہ ستنن بؤ نہو کہ سانہی کہ
دین بؤ حج و عہمرہ، لہ خہ لکی نہم ولاتانہو، لہ خہ لکی نہم ولاتانہی
تریش کہ بہ سہر نہم شوینانہ دا دین بؤ حج و عہمرہ، وہ کہ سی لہم
شوینانہی ناومان ہیٹان نزیک تر بوو، نہوہ جیگہ نیحرام دابہ ستنی لہو
شوینہ وہیہ کہ لیئہ وہ دہ کہ ویٹہ ری! تہ نانہت خہ لکی مہ کہ لہ مہ کہ وہ
نیحرام دادہ بہ ستن!) (تاج/ ٢/ ١٦٠ - ش / د/ ت/ ن).

٧٣٤- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ أَتَاخَ بِالْبَطْحَاءِ، بِذِي الْحَلِيفَةِ فَصَلَّى بِهَا، وَكَانَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ
عَنْهُ يَفْعَلُ ذَلِكَ (الحديث ١٥٣٢): بپروانہ: ژمارہ: ٢٩٥: ت = ٤٨٤ فتح) ١٤١.

٧٣٥- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ كَانَ يَخْرُجُ مِنْ طَرِيقِ الشَّجَرَةِ، وَيَدْخُلُ مِنْ طَرِيقِ الْمَعْرَسِ، وَأَنَّ رَسُولَ
اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا خَرَجَ إِلَى مَكَّةَ يَصَلِّي فِي مَسْجِدِ الشَّجَرَةِ،
وَإِذَا رَجَعَ صَلَّى بِذِي الْحَلِيفَةِ، بِبَطْنِ الْوَادِي، وَبَاتَ حَتَّى يُصْبِحَ. (الحديث
١٥٣٣) ١٤٢:

(١٤٠) أخرجه مسلم في الحج، باب: موافيت الحج والعمرة، رقم: ١٨١.

(١٤١) أخرجه مسلم في الحج، باب: التعريس بذي الحليفة.. رقم: ١٢٥٧.

(١٤٢) أخرجه مسلم في الحج، باب: استحباب دخول مكة من الثنية العليا. رقم: ١٢٥٧.

(بپروانہ: ژمارہ / ٢٩٥ ت = ٤٨٤ ف).

عہد ولّائی کو پری عومہر (رمزی خوابان ن بن) - فہر مووی: پیغہ مہبری خوا - درویدی
 خوی لہسمر بن: کاتئ لہ مہدینہ بوو، کہدہ چوو بؤ شوینیکی تر، لہر پگہی ئہل -
 شہ جہرہ وہ لہ مہدینہ دہردہ چوو، کہناوی جینگہ یہ کی شہش میل
 لہ مہدینہ وہ دوورہ، دہکہ ویتہ سہر پگہی مہدینہ بؤ مہککہ، وا لہ لای
 مزگہ وتہ کہی ذولحولہ یفہدا، وہ کاتئ دہگہ پرایہ وہ بؤ مہدینہ، وہ ک نوپزی
 جہژن، پگہی دہگورپی، لہر پگہی موعہر ررہسہ وہ دہاتہ ناو شارہ وہ، کہوا
 لہ خوار مزگہ وتہ کہی ذولحولہ یفہ وہ، دہستووری پیغہ مہبر - درویدی خوی لہسمر بن -
 وابوو، کہ لہ مہدینہ وہ دہچوو بؤ مہککہ، لہ مزگہ وتی شہ جہرہ، کہوا لہ
 ذولحولہ یفہ نوپزی دہکرد، کاتئ دہگہ پرایہ وہ لہ ذولحولہ یفہ، وہ لہ ناو
 شیوی عہ فیق دادہ بہزی و نوپزی دہکردو لہ وئ وچانی دہگرتو ہہتا
 بہیانی لہ وئ دہمایہ وہ، ئہ وچا دہکہ وتہ پری و لہر پگہی موعہر ررہسہ وہ
 داخلئ ناوشار دہبوو. مہبہستی پیغہ مہبر لہم وچانہ ئہ وہ بوو کہ
 خہ لککہ بہو شہ وہ لہ ناکاو ہہ ئنہ کوتنہ سہر مال و منالیان).

۷۳۶- عَنْ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 بِوَادِي الْعَقِيقِ يَقُولَ: (أَتَانِي اللَّيْلَةُ آتٍ مِنْ رَبِّي فَقَالَ: صَلِّ فِي هَذَا الْوَادِي
 الْمُبَارِكِ، وَقُلْ: غُمْرَةً فِي حَجَّةٍ). (الحديث ۱۵۳۴ - طرفاء فی: ۲۲۳۷،
 ۷۳۴۳) ۴۳:

پیشہوا عومہر (رمزی خوی ن بن) - فہر مووی: لہشیوی عہ فیق، کہوا لہ نزیک
 بہ فیق، کہ چوار میل لہ مہدینہ وہ دوورہ، گویم لہ پیغہ مہبر - درویدی خوی لہسمر بن -
 بوو، دہیفہر موو: (ئہم شہو فریشتہ یں، لہ لایہ نی پەروردگار مہ وہ ہات
 بؤلام، دہفہر مووی پیم: لہم شیوہ پیرؤزدا نوپز بکہ، وہ بظہر موو: ئہوا

نیحرامی عمرهم له گهال چه جابه یه گهوه دابه ست). (ت/۱۷۸/۲-
ب/د/ئه حمهد).

۷۳۷- عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ رَأَى وَهُوَ فِي مَعْرَسٍ بِذِي الْحُلَيْفَةِ، يَطْنُ الْوَادِ، قِيلَ لَهُ: إِنَّكَ يَبْطَحَاءُ مُبَارَكَةٌ (الحدیث ۱۵۳۵) ۱۴۴:

ئیبنو عمره (رمزای خویشان ئی بن- فهرمووی: پیغه مبهر- دروودی خوای له سمر بن-
فهرمووی: له موعه ررهس، له ذولحوله یفه، له ناو شیوی عه قیقا، له خهون
دا پیم گوترا: تۆ وایت له ناو شیویکی زیخه لاناوی پیرۆزدا).

۷۳۸- عَنْ يَعْلَى بْنِ أُمَيَّةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ قَالَ لِعُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَرْنِي النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حِينَ يُوحَى إِلَيْهِ، قَالَ: فَبَيْنَمَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِالْجُعْرَانَةِ، وَمَعَهُ نَفَرٌ مِنْ أَصْحَابِهِ، جَاءَهُ رَجُلٌ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، كَيْفَ تَرَى فِي رَجُلٍ أَحْرَمَ بِعُمْرَةٍ، وَهُوَ مُتَضَمِّخٌ بِطَيْبٍ؟ فَسَكَتَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سَاعَةً، فَجَاءَهُ الْوَحْيُ، فَأَشَارَ عُمَرُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ إِلَى يَعْلَى، فَجَاءَ يَعْلَى وَعَلَى رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثَوْبٌ قَدْ أَظْلَلَ بِهِ، فَأَدْخَلَ رَأْسَهُ، فَبَإِذَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُحْضَرُّ الْوَجْهِ، وَهُوَ يَغْطُ، ثُمَّ سُرِّي عَنْهُ، فَقَالَ: (أَيْنَ الَّذِي سَأَلَ عَنِ الْعُمْرَةِ). فَأَتَى بِرَجُلٍ، فَقَالَ: (اغْسِلِ الطَّيْبَ الَّذِي بِكَ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، وَانْزِعْ عَنْكَ الْجُبَّةَ، وَاصْنَعْ فِي عُمْرَتِكَ كَمَا تَصْنَعُ فِي حَجَّتِكَ). (الحدیث ۱۵۳۶ - أطرافه فی: ۱۷۸۹، ۱۸۴۷، ۴۳۲۹، ۴۹۸۵) ۱۴۵:

یه علای کوری ئومه ییه (رمزای خوای ئی بن) به ئیمامی عمره ی فهرموو:
له کاتی هاتنی وهی بۆ پیغه مبهر، پیغه مبهرم نیشان بده، پیغه مبهر- دروودی

(۱۴۴) أخرجه مسلم في الحج، باب: التعريس بذی الحلیفة والصلاة بها، رقم: ۱۳۴۶.

(۱۴۵) أخرجه مسلم في الحج، باب: ما یباح للمحرم یجمع.. رقم: ۱۸۸۰.

خوای لیسر بیر۔ له جیعرانه بوو، که یه کی که له جیگه ی دابه ستنی ئیحرام، ده که ویتته خاکی حیلله وه، له نیوانی طائیف و مه که دایه، له مه که وه نزیکتره، له وئ له جیعرانه، کاتی پیغه مبه ر۔ دروودی خوای لیسر بیر۔ له ناو کۆمه ئی، له هاوړپیانیدا بوو، پیاوئ پیش و قزی خوئ له بۆنی خوشا زمره کردبوو، وه جبه یه کی له به ردا بوو، هاته خزمه تی پیغه مبه ر۔ دروودی خوای لیسر بیر۔ عه رزی کرد: ئه ی ره وانه کراوی خودا ئیحرامی عه مره م دابه ستوو وه به م شیومه شه که ده مبیی؟ پیغه مبه ر۔ دروودی خوای لیسر بیر۔ تاوئیک بی دهنگ بوو، ئه و جا سروس (وحی) ی بۆهات، عومه ریش۔ دروودی خوای لیسر بیر۔ ئامازه ی بۆ یه علا کرد، جا یه علا هات، پروانی پۆشاکئ وه که چه ترو به رده دراوه به پیغه مبه ر، یه علا ده فهرموئ: سهرم کرد به ژیر ئه و به رده یه دا، ته ماشام کرد: وا پیغه مبه ر۔ دروودی خوای لیسر بیر۔ له به ر قورسی باری هاتنی سرووشی، پرووی سوور سوور هه لگه پراوه وه که خه وتوو ی هه ناسه سواربوو، پرخه برخی دئ. پاشان به ره به ره فهرامۆشی بۆ هاتو ئه و حاله ته به ری داو باری له شی سووک بوو، وه هاته وه سه رباری ئاسایی، ئه و جا فهرمووی: (ئه وه ی که له به ره ی عه مره وه پرسیاری هه بوو کوا له کوئیه؟) جا پیاوه که یان هیئا بۆ خزمه تی، فهرمووی: (سئ جار ئه م بۆنه خوشه بشۆره که داوته له خۆت، وه جبه که شت له به رت داکه نه، عه مره ییش له م لایه نانه وه وه که حه ج وایه، له به رئه وه له حه جه که تا چی ده که ی له عه مره که شتا هه مان شت بکه).

پوونکردنه وه:

پروانه: تاج/٢/١٦٢٢/٢-ز-٨٣.

ئەم داستانە ئەوکاتە ڕوویداوە، کە پیڤەمبەر ھروودی خۆی لەسەر بێ. لەغەزای
حونەین گەراوەتەو، لەسالی ھەشتی کۆچی دا بوو. ئەم جۆرە بەھرانە
لەم ڤەرموودەییە وەرەگیرین:

۱- موفتی لە وەلامدانەووەدا پەلە نەکا، ھەتا زانستی تەواو لەبارە
پرسیارەکەووە مسۆگەر نەکا وەلام نەداتەو.

۲- کەھەندئ شت لە عەمرەو لە حەجا یەک بڕیاران ھەیە.

۳- ھەندئ حوکم ھەیە، بە وەحی چەسپاوە، کە ئەو وەحیە غەیری
قورئانە، کەواتە مەرج نییە ھەموو وەحیی قورئانی دەورەو کراوبێ.

یەعلا کورێ ئومەییە تەمیمی، ھاوڕپی پیڤەمبەر بوو، لە ڕۆژی
نازاکردنی مەککەدا ئیسلام بوو پیاویکی دەولەمەندی زۆر سەخی بوو،
ئامادە شەری تانیف و حونەین و تەبووک بوو، لەخزمەت پیڤەمبەردا،
نۆزدە ڤەرموودەیی ھەیە، لە موقەددیمەیی ڤەتحوالباریدا دەڤەرموئ: سئ
ڤەرموودەیی لە بوخاری شەریفدا ھەیە، یەکیکیان ئەم ڤەرموودەییە
ئیرەییە، کە صەفوانی کورێ دەگێڕیتەووە لییەو، یەعلا پیاویکی ناوداری
لیھاتووبوو، لەبەرئەووە لە کاتی حوکمرانی ھەر چوار جینشینەکانی
پیڤەمبەردا، ڕۆژی گەورەیی بینیو، ئەبۆبەکر کردی بەکاربەدەستی سەر
حلوان لەکاتی جەنگی ڕیددەدا، لە سەردەمی عومەردا بوو بە عامل لەسەر
ھەندئ لە ولاتی یەمەن، لە سەردەمی عوسمانیشدا بوو بەکاربەدەستی
عوسمان لەسەر صەنعاو ئەو سالەیی کە عوسمان شەھید کرا ھات بۆ حەج،
زۆر لەدزی بکوژانی عوسمان خەباتی گێرا، لەگەڵ عائیشەدا ئامادە
جەنگی ئەل - جەمەل بو، ئەو حوشرەیی کە لەوجەنگەدا لەژێر
حەزرەتی عائیشەدا بوو (رەزای خۆی ئی بن)، کە شەپەرکە بەناوی ئەو و شترەو
ناودارە، ناوی عەسکەر بوو، یەعلا بە دووسەد لیرەیی زێر کڕی و دای بە

عائیشه، لهو پرووداوه دلتەزینەدا سواری بوو !

له پاشا له گهڵ ئیمامی عه‌لیدا ناماده‌ی شه‌ری صفین بوو، له‌م شه‌ره‌دا له سائی (۲۸) دا شه‌هید کرا، په‌زاو په‌حمه‌تی خودای لایبی.

باسی به‌کاره‌ینانی بۆنی خو‌ش له‌کاتی ئیحرام دا به‌ستن دا

۷۳۹- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا زَوْجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَتْ: كُنْتُ أَطِيبُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِإِحْرَامِهِ حِينَ يُحْرِمُ، وَلِحُلِهِ، قَبْلَ أَنْ يَطُوفَ بِالْبَيْتِ. (الحديث ۱۵۳۹ - أطرافه في: ۱۷۵۴، ۵۹۲۲، ۵۹۲۸، ۵۹۳۰) ١٤٦:

عائیشه (هم‌زی خوی ئی بن) فه‌رمووی: بۆ خو‌م بۆنی خو‌شم دمه‌دا له‌ په‌یغه‌مبه‌ر دروودی خوی له‌سه‌ر بن. له‌کاتی ئیحرام به‌ستندا، به‌لام له‌پیش ئه‌وه‌دا که ئیحرام به‌به‌ستی، وه‌ هه‌روه‌ها بۆ ئیحرام شکاندنیش، له‌پاش په‌جمی شه‌یتان و سه‌رتاشین، له‌پیش ئه‌وه‌دا که ته‌وافی به‌یت بکا، بۆنی خو‌شم له‌په‌یغه‌مبه‌ر دمه‌دا. (تاج/ ۱۶۷/ ۲ ز/ ۸۷).

باسی لۆک کردنی قژو په‌ستانه‌وه‌ی له‌کاتی ئیحرام به‌ستنا

۷۴۰- عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُهَلُّ مُلِدًا. (الحديث ۱۵۴۰ - أطرافه في: ۱۵۴۹، ۵۹۱۴، ۵۹۱۵) ١٤٧:

(١٤٦) أخرجه مسلم في الحج، باب: الطيب للمحرم عند الاحرام، رقم: ١٨٨٩.

(١٤٧) أخرجه مسلم في الحج، باب: التلبية وصفتها ووقتها، رقم: ١٨٨٤.

ئىبنو عومەر (رمزى خوى ئى بن) فەرمووى: پىغەمبەر - دروودى خوى لەسەر بن - لەپیش ئیحرام دابەستندا، قەزە سەرى خۆى، بە سەرىژو دەرمان و شتىوا، وەك لباد، دەپەستايەووە دەپەسپان بە يەكەو، ئەوجا بەچاوى خۆم پىغەمبەرم دى بەو شیوەیە، بەدەنگى بەرز دەستی کرد بە تەلبییە کردن و ئیحرامى دابەست. مەبەست لەم لۆك کردنە ئەوێە کەلێ هەلنەوێ و ورسك و ئەسپ هەلنەهێنێ).

۷۴۱- وَعَنْهُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: مَا أَهْلَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَّا مِنْ عِنْدِ الْمَسْجِدِ، يَعْنِي: مَسْجِدِ ذِي الْحُلَيْفَةِ.. (الحديث ۱۵۴۱) ۱۴۸:

دیسان ئىبنو عومەر -رمزى خوبان ئى بن- لەبەرپەجى قەسەى هەندى کەسا، کە دەیان گوت: ئیحرام دابەستن لەسەر تەختایى یەكەى كیوى بەیدائە، فەرمووى: (بە خوا پىغەمبەر هەرگیز ئیحرامى حەجى دانەبەستوووە مەگەر لە لای مزگەوتەكەى ذولحولەیفەدا، کە ئیستا پێى دەگوترى: بیری (علی).

پوونکردنەو:

نموونهی لەکۆکردنەو (جەمع) لەنیوانى دوو فەرموودەى بەدیمەن جیاوازا، هاوڕێیان (رمزى خوى ئى بن) کۆمەلێکیان دەیانفەرموو: پىغەمبەر لە مزگەوتەكەى ذولحولەیفە ئیحرامى دابەست، هەندى تریان دەیانفەرموو: شەو لە ذولحولەیفە مایەو، بەیانى کە سواری و شترەكەى بو، کە و شترەكە رێك هەلسایە سەرپى ئەو کاتە ئیحامى دابەست، هەندى تر دەیانفەرموو:

(۱۴۸) أخرجه مسلم في الحج، باب: أمر أهل المدينة بالاحرام من عند مسجد ذي

الحليفة، رقم: ۱۱۸۶.

شهو له مزگه‌وته‌که مایه‌وه تا به‌یانی، ئنجا سواربوو رۆیشت، تا وڵاخه‌که‌ی سه‌ری خسته سه‌رشاخ‌ی به‌یداو، له‌وئ ئیحرامی دابه‌ست. سه‌عیدی کوری جوبه‌یر (رمزای خوی ئی) گوتی: گوتم به‌ ئیبنوعه‌باس: ئه‌ی باوکی عه‌باس! سه‌رم سورماوه له‌ راجیایی هاوڕێیانی پیغه‌مبه‌ر - دروودی خوی له‌سه‌ر بی. له‌باره‌ی جیگه‌ی ئیحرام دابه‌ستنی پیغه‌مبه‌ره‌وه، هه‌ر کۆمه‌لێ شوینێ ده‌لێ؟

ئیبنو عه‌باس (رمزای خوی ئی) فه‌رمووی: (من له‌م باره‌یه‌وه له‌ هه‌موو که‌سی باشتی لی ده‌زانم، ئاشکرایه‌ که پیغه‌مبه‌ر - دروودی خوی له‌سه‌ر بی. له‌ پاش کۆچ یه‌ک حه‌جی کردوه، ه‌و‌ی راجیایی ئه‌و خه‌لکه‌ ئه‌مه‌یه: پیغه‌مبه‌ر - دروودی خوی له‌سه‌ر بی. جاری دا که‌وا ده‌چی بۆ حه‌ج، عه‌شاماتیکی زۆر له‌گه‌لیدا چوون بۆ حه‌ج، له‌به‌ر زۆرییان کۆمه‌ل کۆمه‌ل له‌ مه‌لّه‌بنده‌کانی حه‌ج دا به‌خزمه‌تی ده‌گه‌یشتن، مه‌ودا نه‌بوو که‌هه‌موویان هه‌موو کاتێ له‌خزمه‌تیا بن، خه‌لکه‌که‌یش له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه به‌رودوا کۆمه‌ل کۆمه‌ل لی کۆده‌بوونه‌وه، جاکاتێ پیغه‌مبه‌ر - دروودی خوی له‌سه‌ر بی. دوو پکات نوێژی له‌ مزگه‌وته‌که‌ی ذولحوله‌یفه‌ کرد، هه‌ر له‌و مه‌جلیسه‌یدا کاتێ له‌ دوو پکاته نوێژه‌که‌ی بۆوه، حه‌جی له‌سه‌ر خ‌و‌ی پ‌ی‌و‌یست کردو به‌ده‌نگی به‌رز له‌به‌یه‌یکه‌ی کردو ئیحرامی دابه‌ست، جائه‌وانه‌ی له‌وئ بوون ئه‌وه‌یان له‌ پیغه‌مبه‌ره‌وه وه‌رگرتو له‌به‌ر کرد، پاشان کاتێ له‌ ذولحوله‌یفه‌ به‌رپکه‌وت، که‌ سواری وشتره‌که‌ی بوو، وه‌ وشتره‌که‌ ر‌ی‌ک هه‌ل‌سایه‌ سه‌رپ‌ی و پیغه‌مبه‌ر جیگه‌ی خ‌و‌ی گرت له‌سه‌رپشتی، دیسان به‌ده‌نگی به‌رز ده‌ستی کرده‌وه به‌ته‌لبیه‌کردن، کۆمه‌ل‌یک‌یش ناگای له‌مه‌بوو، ناگای له‌ئیحرام دابه‌ستنی یه‌که‌می نه‌بوو، له‌پاشا پیغه‌مبه‌ر - دروودی خوی له‌سه‌ر بی. که‌وته‌ ر‌ی‌ و ر‌ۆ‌یشت، هه‌تا سه‌رکه‌وته سه‌رکیوی به‌یدا، هه‌م‌دیسان له‌و‌پ‌ش به‌ده‌نگی به‌رز، ده‌ستی کرده‌وه به‌له‌به‌یه‌یکه‌ کردن، کۆمه‌ل‌یک‌یش له‌مکاته‌دا له‌وئ بوون، ئه‌مه‌یان

له بهرکرد، جا هه رکۆمه ئی له مانه، به پێی ناگاداری خۆیان قسهیان له جێگهی ئیحرام دابهستنی پێغه مبه رکردوو، و دهه مووشیان راستیان کردوو). (کردوو).

سواربوون و له پاشکۆدا سواربون له چه ج دا

۷۴۲- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ أَسَامَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ كَانَ رَدَفَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ عَرَفَةَ إِلَى الْمُزْدَلِفَةِ، ثُمَّ أَرْدَفَ الْفَضْلَ مِنَ الْمُزْدَلِفَةِ إِلَى مَنَى، قَالَ: فَكِلَاهُمَا قَالَ: لَمْ يَزَلِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُلَبِّي حَتَّى رَمَى جَمْرَةَ الْعَقَبَةِ. (الحديث ۱۵۴۳ - طرفه فی: ۱۶۸۶) و (الحديث ۱۵۴۳ - أطرافه فی: ۱۶۷۰، ۱۶۸۵، ۱۶۸۷) ^{۱۴۹}:

ئیبنو عهباس رمزی خوێنان ئی به: فه رمووی: له چه جی مالاواییدا، ئوسامه له پاشکۆی پێغه مبه رهوه سواربوو بوو، له کۆی عه رمفه وه ههتا موزده لیه، پاشان پێغه مبه ره دروودی خۆی له سه ره به: له موزده لیه، ههتا مینا، فه زلی کوری عه باسی خسته پاشکۆی خۆی. فه رمووی: هه ردووکیان ئوسامه وه فه زل، ده میان فه رموو: پێغه مبه ره دروودی خۆی له سه ره به: له وه ماوه یه دا هه رخه ریکی (لَبَّيْكَ) کردن بوو، ههتا ره جمی شهیتانی ته واو کرد، له کۆگا بهرده کهی چه مره تول عه قه به). (تاج/۲/۱۲۷ ف/۵ ش/د/ت).

جلو بهرگی که سی له ئیحرام دا بی

۷۴۳- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: انْطَلَقَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ

(۱۴۹) اخرجه مسلم في الحج، باب: استحباب إدامة الحاج التلبية حتي يشرع في رمي...

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنَ الْمَدِينَةِ، بَعْدَمَا تَرَجَلَ وَادَّهَنَ، وَلَبَسَ إِزَارَهُ وَرِدَاءَهُ، هُوَ وَأَصْحَابُهُ، فَلَمْ يَنْتَهَ عَنْ شَيْءٍ مِنَ الْأُرْدِيَةِ وَالْأَزْرِ ثَلَبَسُ، إِلَّا الْمُرْغَفَةَ الَّتِي تَرَدُّعُ عَلَى الْجِلْدِ، فَأَصْبَحَ بِذِي الْحُلَيْفَةِ، رَكِبَ رَاحِلَتَهُ، حَتَّى اسْتَوَى عَلَى الْبَيْدَاءِ أَهْلٌ هُوَ وَأَصْحَابُهُ وَقُلْدُ بَدَنَتُهُ، وَذَلِكَ لَخَمْسٍ بَقِيْنَ مِنْ ذِي الْقَعْدَةِ، فَقَدِمَ مَكَّةَ لِأَرْبَعِ لَيَالٍ خَلَوْنَ مِنْ ذِي الْحِجَّةِ، فَطَافَ بِالْبَيْتِ وَسَعَى بَيْنَ الصَّفا وَالْمَرْوَةِ، وَلَمْ يَحِلَّ مِنْ أَجْلِ بُدْنِهِ، لِأَنَّهُ قُلْدَهَا، ثُمَّ نَزَلَ بِأَعْلَى مَكَّةَ عِنْدَ الْحُجَّوْنَ وَهُوَ مَهْلٌ بِالْحَجِّ وَلَمْ يَقْرِبِ الْكَعْبَةَ بَعْدَ طَوَافِهِ بِهَا حَتَّى رَجَعَ مِنْ عَرَفَةَ، وَأَمَرَ أَصْحَابَهُ أَنْ يُطَوِّفُوا بِالْبَيْتِ وَبَيْنَ الصَّفا وَالْمَرْوَةِ، ثُمَّ يُقْصِرُوا مِنْ رُؤُسِهِمْ، ثُمَّ يَحْلُوا، وَذَلِكَ لِمَنْ لَمْ يَكُنْ مَعَهُ بَدَنُهُ قُلْدَهَا، وَمَنْ كَانَتْ مَعَهُ امْرَأَتُهُ فَهِيَ لَهُ حَلَالٌ، وَالطَّيْبُ وَالثِّيَابُ). (الحديث ١٥٤٥ - طَرَفَاةٌ فِي: ١٦٢٥، ١٧٣١) ١٥٠:

عہ بدوللای کوپی عہ باس (رمزی خوی ن ہس) فہر مووی: پیغہ مبہری
خوشہ ویست لہ مہ دینہ سہرو ریشی خوی بہ بوئی خوش چہ ور کردو
شانہ ی کرد، وہ خوی و ہاور پیانی، سہرو دوو پہ شتہ مال (نیزارو ریدا) یان
لہ بہر کردو ننجہ بہرہو مہ ککھی نازدار کہوتنہ ری، پیغہ مبہر - دروودی خوی لہ سہر
- پیگہی لہ بہر کردنی ہہ موو جوڑہ پہ شتہ مال کی دا، بیجگہ لہ وانہی کہ
زہ عفرانہ و ییہ کی وہا بن کہ رہنگ بدہنہ وہو لہش زہرد بکہن، جا نہو
پوڑہ چووہ ذولحولہ یفہ، وہشہو لہوئی مایہ وہ، وہبہ یانی سواری ولاخہ کہی
بوو، وہرؤیشت تا سہر کہوتہ سہر کیوی بہیدا، جا لہوئی خوی و ہاور پیانی
نیجرامیان بہست، وہشہو وشترہ دیاریانہ کہ پیغہ مبہر - دروودی خوی لہ سہر -
ہینا بوونی، کہ لہ مہ ککھی بیانکات بہ قوربانی، لہوئی نیشانہی کردن و سہرو
جووت سوئی کردہ ملیان، جا کہ نہ مانہی کرد ہیشتا لہ مانگی ناوجہ زنان

پینچ پوڑی مابوو، لہر پوڑی چوارہمی مانگی قورباندا گہیشته مہککہ، جا تہوافی بہیتی کردو، سہعی نیوانی صفافو مہرہوی بہجی ہینا، وہخوی ئیحرامی نہشکاند، چونکہ وشتری دیاری (ہہدی)ی ہینابوو لہگہل خوی، ئنجا لہسہرو مہککہوہ، لہلای حہجوون دابہزی و بارگہکہی خست، وہ پیغہمبہر دروودی خوی لہسر بی۔ تہنیا ئیحرامی حہجی بہستبوو، کہ تہوافی کہعبہی کرد، ئیتر توخنی نہکہوتہوہ تا لہکیوی عہرفہ گہرایہوہ، بہلام فہرمانیدا بہ ہاورپیکانی واتہ: بہو کہسانہیان کہ وشتری دیاری بہیت و قورباننیاں لہگہل خویان نہہینابوو، فہرمانی پیکردن: کہ تہوافی بہیت بکہن و تہوافی نیوانی صفافو مہرہوہ بکہن و، ئنجا مووی سہری خویان کورت بکہنہوہو ئیحرام بشکینن، وہبیکہن بہ عہمرہ، وہ لہم ماوہیہدا کہ ئیحرام دہشکینن تا ئیحرامی حہج دہبہستن، ئہوہی ژنی خوی لہگہل بی، وہک جاران بوئی حہلالہ، وہہرہوہا بہکارہینانی بوئی خوش و پوشینی جل و بہرگی ئاسایی). (تاج/۲/۱۶۸ ف/۴).

باسی تہلبیہ کردن

۷۴۴- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ ثَلِيَّةَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ، لَبَّيْكَ لِأَشْرِيكَ لَكَ لَبَّيْكَ، إِنَّ الْحَمْدَ وَالنِّعْمَةَ لَكَ وَالْمُلْكَ، لِأَشْرِيكَ لَكَ). (الحديث ۱۵۴۹) ۱۰۱.

ئیبنو عومہر (رمزی خوی لہ بی) فہرمووی: لہبہیکہ کردنی پیغہمبہر دروودی خوی لہسر بی۔ وابوو: (لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ، لَبَّيْكَ لِأَشْرِيكَ لَكَ لَبَّيْكَ، إِنَّ الْحَمْدَ

وَالنِّعْمَةُ لَكَ وَالْمَلِكُ، لَا شَرِيكَ لَكَ):

واته: بهروردگار! هه‌میشه که‌مهری به‌نده‌ییم به‌ستوو به‌جیبه‌جی کردنی فه‌رمانی تو، تو بی‌چوون و بی‌هاوه‌لی، سوپاس و ستایش هه‌ربو تویه، وه به‌خشش و نازو به‌هره و نیعمه‌ت و دارایی و پاشایی و خاوه‌نی، هه‌رله‌خۆت دئی و هه‌رله‌خۆت جوانه، بی‌چوونی و بی‌هاوه‌لی تو ناشکراو نمایانه). (تاج/۲/ ۱۷۰ ف ۱-ش/د/ت/ن).

۷۴۵- عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: صَلَّى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَنَحْنُ مَعَهُ بِالْمَدِينَةِ الظُّهْرَ أَرْبَعًا، وَالْعَصْرَ بِذِي الْحُلَيْفَةِ رَكَعَتَيْنِ، ثُمَّ بَاتَ بِهَا حَتَّى أَصْبَحَ، ثُمَّ رَكِبَ حَتَّى اسْتَوَتْ بِهِ عَلَى الْبَيْدَاءِ، حَمَدَ اللَّهَ وَسَبَّحَ وَكَبَّرَ، ثُمَّ أَهْلًا بِحَجٍّ وَعُمْرَةٍ، وَأَهْلًا النَّاسُ بِهِمَا، فَلَمَّا قَدِمْنَا أَمَرَ النَّاسَ فَحَلَّلُوا، حَتَّى كَانَ يَوْمَ التَّرْوِيَةِ، أَهْلُوا بِالْحَجِّ، قَالَ: وَخَرَّ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِدَنَاتٍ بِيَدِهِ قِيَامًا، وَذَبَحَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِالْمَدِينَةِ كَبْشَيْنِ أَمْلَحَيْنِ). (الحديث: ۱۵۵۱) ۱۰۲:

ئه‌نه‌س (رمزی خوی ن بئ) فه‌رمووی: پی‌غه‌مبه‌ر درووی خوی لسه‌ر بئ. که چوو بو حه‌جی مالاوایی، له مه‌دینه نو‌یژی نیوهرۆی به چوارپکات بۆمان کرد، ئنجا که‌وته‌رۆ، که‌گه‌یشته ذولحوله‌یفه، له‌وئ نو‌یژی عه‌صری به قه‌صر، به دوو رکات، به جه‌ماعه‌ت بۆمان کرد، ئه‌وجا شه‌و له‌وئ مایه‌وه هه‌تا به‌یانی، نو‌یژی به‌یانی له‌وئ بو‌کردین، پاشان سواریبوو رۆیشت تا‌ولاخه‌که‌ی ژیری سه‌ری خسته سه‌رشاخ‌ی به‌یدا، جاله‌وئ سوپاس و ستایشی خودای کردو سو‌بحانه‌للاو ئه‌للا‌هو ئه‌که‌به‌ری‌کرد، ئنجا به‌و ته‌لبیه

کهوا له فہرموودہی ژماره (۷۴۴) دا ئیجرامی حەج و عہمرہی پیکہوہ دابہستو، خەلکەگەیش ئیجرامی حەج و عہمریان دابہست، بەلام کەچووینە مەککە فەرمانی کرد بەخەلکەکە ئیجرامیان شکاند، ئنجا لەپوژی هەشتەمی مانگی قوربانا، کەدەکاتە پوژی تەروییە، ئەوانەیی کە ئیجرامیان شکاندبوو، سەرلەنوێ ئیجرامی حەجیان بەستەوہ. فەرمووی: پیغەمبەر -حزبوی خوی لەسەر بێ- بەدەستی خۆی چەند وشتێکی لەمەککە سەربریی، لەکاتی سەربرینەکەدا وشتەرکان بەپیوہ راوہستابوون لەسەرسێ قاج.

کاتی گەراشەوہ بو مەدینە دوو بەرانی تەوی سەربریی و کردی بە قاوەلتی بەبۆنەیی گەرانەوہیەوہ لە حەج). (تاج/۲/۱۷۷-۱).

۷۴۶- عَنْ نَافِعٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ ابْنُ عُمَرَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا صَلَّى بِالْفِدَاةِ بِذِي الْحُلَيْفَةِ، أَمَرَ بِرَاحِلَتِهِ فَرُحِلَتْ ثُمَّ رُكِبَ فَإِذَا اسْتَوَتْ بِهِ اسْتَقْبَلَ الْقِبْلَةَ قَائِمًا ثُمَّ يَلْبِي حَتَّى يَبْلُغَ الْحَرَمَ، ثُمَّ يُمْسِكُ حَتَّى إِذَا جَاءَ ذَاطَوَى بَاتَ بِهِ حَتَّى يُصْبِحَ فَإِذَا صَلَّى الْغَدَاةَ اغْتَسَلَ، وَزَعَمَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَعَلَ ذَلِكَ. (الحديث ۱۵۵۳ - أطرافه في: ۱۵۵۴، ۱۵۷۳، ۱۵۷۴) ۱۰۳:

نافیع (حزبوی خوی ئی) فەرمووی: جاران کاتی ئیبنوعومەر -حزبوی خویان ئی- لە دۆلۆلەیفە نوێژی بەیانیی دەکرد، ئەوسا فەرمانی دەدا وشتەرکەیان کۆپان دەکرد بو، ئەوجا سوار دەبوو، جا کە بەباشی لەسەر پشتی وشتەرکەیی خۆی دەگرتو و پێک دادەمەزرا لەسەر پشتی، بەسەر وشتەرکەوہ قیت دادەنیشتو و پوو دەکردە پووگەیی پیرۆز، ئیتەر دەستی دەکرد

به ته لیبیه کردن و بهینه بهینه به بی پسان ته لیبیه ده کرد، تاده گه یشته خاکی حهره م، نه و جا به ته و افو نه رکه گانی تری حه جه وه خه ریک ده بوو، که متر ده پیه رزایه سهر ته لیبیه، هه تا ده چوو زو و طه وا، که نیستا پیی ده گوتری: (آبار الزاهد) له وی شهو ده مایه وه هه تا به یانی، جاکاتی له وی نویژی به یانی ده کرد، نه و سا خوی ده شور د، به قسه ی ئیبنو عومه ر، پیغه مبه ر خو شی - دروودی خوی له سهر بی- ناوای ده کرد).

روونکردنه وه:

نافیعی کوری سهر جیس (رمزی خوی ئی بی)، تابییعی، نازاد کراوی ئیبنو عومه ر بووه، فه قی شی بووه، له نه صلا خه لکی مه غریبه، له غه زایه کا دیلکراو بهرپشکی ئیبنو عومه ر که وت، له خزمه تی ئیبنو عومه ردا بوو تاکاتی مهرگی، زانست و فهرمو وده میه کی زوری لیو مرگرت، عومه ری کوری عه بدولعه زیز ناردی بو میصر، هه تا خه لکه که ی له سونه تی پیغه مبه ردا شارمزا بکات، وه له و مه ودا یه دا رپو لکی جوانی بینی، زورینه ی فهرمو وده شوناسه گه وره کان رپوایه تیان لیوه کردووه، سالی سه دو حه قده له مه دینه کوچی دوایی کرد (رمزی خوی ئی بی).

٧٤٧- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (أَمَّا مُوسَى: كَأَنِّي أُنْظَرُ إِلَيْهِ، إِذْ الْخُذِرَ فِي الْوَادِي يُلَبِّي). (الحدیث ١٥٥٥ - طر فاه فی: ٣٣٥٥، ٥٩١٣) ١٥٤:

ئیبنو عه بباس (رمزی خوی ئی بی) فهرمووی: پیغه مبه ر - دروودی خوی له سهر بی- جاری له مه دینه وه ده رپی بو مه ککه، گه یشته شیوی، فهرمووی: (نهم شیوه کوپی ه؟)

عەرزىيان كەرد: ئەمە وادىلئەزەرق (شىۋە شىن) ۵. فەرەمۋى: (دەئىيى ئىستائىش لەبەرچاۋمە كە مۇسا سەلامى خۋاى لى بى- كە لەشەۋى ئىسرادا دىم، لەددانەى يالەكەۋە دادەپەرى، دوو پەنجەى دانابوو لەناو دووگونە گۈچكەى خۇيدا، لەناو ئەم شىۋەۋە رادەبۇوردو، ھاۋارى دەكرد لەخوداو دەنگى لەبەبەيكە كەردنى بەبەرزى دەھات... (تاج/۴/ ۱۳۸۷ - م).

پۈتۈرگەن ۋە:

ئەو بەھرانەى كە لەم فەرەمۋەدەيەو وپنەيەۋە، وەردەگىرپن:

۱. ﴿الْأَنْبِيَاءُ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ﴾: پېغەمبەران زىندوون، لە خەزەت خوداۋەندا پۈزۈپ و پۈزۈپان پىدەدرى﴿.

۲. پېغەمبەران لەژيانى بەرزەخا خۋاپەرستى دەكەن، وەك نوپۈزكەردن و خەج كەردن و يادى خودا، بگرە كارى دىنيائىيان لى صادردەبى، وەك گريان و پۈيشتن و ھاۋار كەردن و جەل لەبەر كەردن و ھەست بەسۈزو شەفەقت و سەر شانەكەردن و قسەو گەفتوگۈكەردن و چاك و چۈنى لەگەل يەكا.

۳. خەج و غەمرە تايبەت نىن بەنەتەۋەى ئىسلامەۋە، ئەۋەتا پېغەمبەرانى تەرىش وەك: ئىبراھىم و عىسا و يونس و مۇسا - تەۋافو خەج و تەلبىيەو نوپۈز ئەمانە دەكەن. (پروانە: ب/ ۱/ ز/ ۱۵۹ ل/ ۱۷۲).

نېھرام دابەستەن وەك نېھرام دابەستەنى كەسىكى تە دروستە

۷۴۸- عَنْ أَبِي مُوسَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: بَعَثَنِي النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَى قَوْمٍ بِالْيَمَنِ فَجِئْتُ وَهُوَ بِالْبَطْحَاءِ، فَقَالَ: (بِمَا أَهْلَلْتُ). قُلْتُ: أَهْلَلْتُ

كَاهِلَالِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: (هَلْ مَعَكَ مِنْ هَذِي) قُلْتُ: لَا، فَأَمَرَنِي فَطَفْتُ بِالْبَيْتِ وَبِالْصَّفَا وَالْمَرْوَةِ ثُمَّ أَمَرَنِي فَأَحْلَلْتُ فَأَتَيْتُ أَمْرَأَةً مِنْ قَوْمِي فَمَشَطَنِي، أَوْ غَسَلَتْ رَأْسِي. فَقَدِمَ عُمَرُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، فَقَالَ: إِنْ تَأْخُذَ بِكِتَابِ اللَّهِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُنَا بِالتَّمَامِ، قَالَ اللَّهُ: (وَأَتَمُّوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ). وَإِنْ تَأْخُذَ بِسُنَّةِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَإِنَّهُ لَمْ يَحِلَّ حَتَّى كَحَرَ الْهَذَى. (الحديث ١٥٥٩ - أطرافه في: ١٥٦٥، ١٧٢٤، ١٧٩٥، ٤٣٤٦، ٤٣٩٧) ١٥٥:

نهبو مووسای نه شعهری (زمری خوی لی بی) فهرمووی: پیغهمبهر - درویدی خوی لهسر بی - له سالی دهی کوچیدا، ناردمی بو یه مهن کردمی به سه رکاری سه رهوزده کهی خوّم، جا سالی چه جی مالاوایی چووم بو چه ج، که چوومه بهر دهو پیغهمبهر - درویدی خوی لهسر بی - له نه بطه ح بوو، واته: له (موحه صصه ب = ته حصیب = چه صبه = به طحاء = خه یفی به نی کینانه) له سه ره تایی چه جه وه بوو، فهرمووی: (ئی حرامت چوّن دابه ستووه؟) گوتم: ئاوا ئی حرامم دابه ستووه: پیغهمبهر - درویدی خوی لهسر بی - چوّن ئی حرامی دابه ستووه منیش وهک ئی حرام به ستنه کهی نهو ئی حرامم دابه ست. فهرمووی: (نازه لی دیاری به یتت هیئاوه له گه ل خوت، که له شهرعا پیی ده گوتری: هه دی به یت؟). گوتم: نهو، پیّم نییه. فهرمووی: (دهی ماده م دیاری به یتت له گه ل خوت نه هیئاوه برؤ ته وافی به یتت ته وافی صه فاو مهروه بکه، نهو جا ئی حرام بشکینهو ته مه تووع و خوّشی وه ربگره، منیش وام کردو فهرمانه کانی پیغهمبهرم به جی هیئاو نهو جا ئی حرامم شکاندو چووم بوّلائی ژنیکی خزمی خوّم قزه که می بوّ شانه کردم - یافه رمووی: سه ری شوّردم.

ئەبو موسسا (رمزى خىواي نى بىن) فەرموۋى: جاگاتى سەردەمى جىنشىنى ئىمامى عومەر (رمزى خىواي نى بىن) ھات، ۋەباسى ئەۋم دەگردو فەتۋاى تەمەتتوعم لە ھەجدا دەدا، دوايى بىستەمەۋە كە عومەر (رمزى خىواي نى بىن) نەھى لە تەمەتتوع دەكاو تەمەتتوعى لە ھەجا پى ناخۆشە.

جاگاتى بەخزمەتى عومەر گەيشتم ئەمەم عەرزى كردو عەرزمى كرد تو بۇ تەمەتتوعت لە ھەج دا پى ناخۆشە، عومەر لە ۋەلاما فەرموۋى: (من ئىحرام ناشكىنم و رام وانيه، چونكه شتىوا پىچەوانەى نامەى خوداو سوننەتى پىغەمبەرە دروۋى خىواي لەسەر بىن. ئەۋەتا قورئان بەدەق دەفەرموۋى: ﴿وَأَتُمُوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ - واتە: ئەى مەسۇلمانان! ھەج و عەمرەتان كەدەست پىكرد، تەۋاۋيان بىكەن، ۋە ھەر بۇ خودا ئەنجاميان بدەن﴾. خۇ ئەگەر كار بەسۈننەتى پىغەمبەرىش بىكەين، پىغەمبەر دروۋى خىواي لەسەر بىن. خۇى كە ھەجى دابەست ئىتر ئىحرامى نەشكان ھەتا ئازەلى ديارى بەست (ھەرمەى سەرپرەى).

بۇ تىگەيشتنى تەۋاۋ لەم داستانى نىۋانى ئەبوموسساۋ ئىمامى عومەرەۋە بىروانە تاج/۱۷۴/۲ ز/۹۰) باسى تەمەتتوع.

كاتى ھەج كردن و مانگەكانى ھەج

۷۴۹- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: خَرَجْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي أَشْهُرِ الْحَجِّ، وَلِيَالِي الْحَجِّ، وَحُرْمِ الْحَجِّ، فَتَزَلْنَا بِسَرْفٍ، قَالَتْ: فَخَرَجَ إِلَى أَصْحَابِهِ فَقَالَ: (مَنْ لَمْ يَكُنْ مِنْكُمْ مَعَهُ هَدْيٌ، فَأَحَبُّ أَنْ يَجْعَلَهَا عُمْرَةً فَلْيَفْعَلْ، وَمَنْ كَانَ مَعَهُ الْهَدْيُ فَلَا). قَالَتْ: فَلَا أَخِذَ بِهَا وَالتَّارِكُ لَهَا مِنْ أَصْحَابِهِ قَالَتْ: فَأَمَّا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَرِجَالٌ مِنْ أَحَابِهِ، فَكَانُوا

أَهْلَ قُوَّةٍ، وَكَانَ مَعَهُمُ الْهَدْيُ، فَلَمْ يَقْدِرُوا عَلَى الْعُمْرَةِ، قَالَتْ: فَدَخَلَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَنَا أَبْكِي فَقَالَ: (مَا يُبْكِيكِ يَا هُنْتَاةُ). قُلْتُ: سَمِعْتُ قَوْلَكَ لِأَصْحَابِكَ، فَمِنَعْتَ الْعُمْرَةَ، قَالَ: (وَمَا شَأْنُكَ) قُلْتُ: لِأَصْلِي، قَالَ: (فَلَا يَضِيرُكَ، إِنَّمَا أَنْتِ امْرَأَةٌ مِنْ بَنَاتِ آدَمَ، كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْكَ مَا كَتَبَ عَلَيْهِنَّ، فَكُونِي فِي حَجَّتِكَ، فَعَسَى اللَّهُ أَنْ يَرْزُقَكِيهَا).

قَالَتْ: فَخَرَجْنَا فِي حَجَّتِهِ حَتَّى قَدِمْنَا مَنَى، فَظَهَرْتُ، ثُمَّ خَرَجْتُ مِنْ مَنَى، فَأَفْضْتُ بِالْبَيْتِ، قَالَتْ: ثُمَّ خَرَجْتُ مَعَهُ فِي النَّفَرِ الْآخِرِ، حَتَّى نَزَلَ الْمُحَصَّبُ، وَنَزَلْنَا مَعَهُ، فَدَعَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ أَبِي بَكْرٍ، فَقَالَ: (اخْرُجْ بِأَخِيكَ مِنَ الْحَرَمِ فَلْتَهْلُ بِعُمْرَةٍ، ثُمَّ افْرُغَا، ثُمَّ اثْبَايَا هُنَا، فَإِنِّي أَنْظَرُكُمَا حَتَّى تَأْتِيَانِي). قَالَتْ: فَخَرَجْنَا حَتَّى إِذَا فَرَعْتُ، وَفَرَعْتُ مِنَ الطَّوَافِ، ثُمَّ جِئْتُهُ بِسَحَرٍ فَقَالَ: (هَلْ فَرَعْتُمُ) فَقُلْتُ: نَعَمْ، فَاذْنِ بِالرَّحِيلِ فِي أَصْحَابِهِ، فَارْتَحِلِ النَّاسُ فَمَرَّ مُتَوَّجِهَاً إِلَى الْمَدِينَةِ). (الحديث ١٥٦٠) ١٥٦:

عائِشَه (رضي خواي لى بن) فهرمووى: له مانگه كانى حه ج و له شه وه كانى حه ج و له شوين و كات و بارودوخه كانى حه ج دا، له سالى حه جى مالاوايىدا، له خزمهت پيغهمبهردا، له گهل جه ماوهرىكى حه جكارى زوردا، له مهدينه وه بهردو مهككه كه وتينهري بؤ حه ج، رويشتين هه تا گه يشتينه سه ردف، كه ناوى شوينيكه دهكه ويته سه ر سنوورى مهككه، له وى بارو بنه مان خست و دابه زين. عائشه فهرمووى: جا پيغهمبه ر درووى خواي له سه ر بن. له گومه زيبه كه ي دهر جوو، ته شريفى برد بؤ ناو هاوړپكانى، پييانى فهرموو؛ (ههركه سى نازهلئ ديارى بهيتى پى نييه، نه گهر هه زده كا

باحه جه که ی هه ئوه شینیتیه وهو بیکات به عه مره، به لام ئه وه ی که ئازهلئ دیاری به یتى واپئ با به رده وام بئ له سهر چه جه که ی و ئی حرام نه شکینئ). عائیشه (رمزى خوى ئ بئ) فهرمووی: جا به پئی حال، هه ندئ له هاوړپیانى پیغه مبه ر - دروودى خوى له سهر بئ - چه جه که یان کرد به عه مره، وه هه یان بوو نه یان کرد به عه مره وه به رده وام بوون له سهر چه ج).

عائیشه (رمزى خوى ئ بئ) فهرمووی: به لام پیغه مبه رو کۆمه لئ له هاوړپیانى ته وانا یان هه بوو، ئازهلئ دیاری خانه ی خودایان پئ بوو، له به رئه وه ریگه ی عه مره کردنیان نه بوو. عائیشه فهرمووی: جا پیغه مبه ر - دروودى خوى له سهر بئ - ته شریفى هات بو لام، من له وکاته دا ده گریام، فهرمووی: (ها کچکه! ئه وه چیه بو ده گری؟!). گوتم: گویم له فهرمایشته که ی تۆبوو، ده بینم ئه م عه مره یه م له کیس چوو. فهرمووی: (بوچی چیه که وا ناتوانی عه مره ئه نجام بده ی؟!). گوتم: بئ نوێژم، نوێژو شتى تری وام بو ناکرئ! فهرمووی: (قهیناکات، زیانی نییه بوئ، ئه وه شتیکی خوانووسه، تۆیش یه کیکی ت له کچانی نه وه ی ئاده م، خودا له چاره ی هه موو مئینه یه ک له نه وه ی ئاده م ئه م بئ نوێژییه ی نووسیوه، که واته: به رده وام به له سهر چه جه که ت، خوا یاربئ عه مره که یشته به نسیب ده بئ).

عائیشه (رمزى خوى ئ بئ) فهرمووی: ئیتر پئ به پئی پیغه مبه ر له و چه جه یدا، له گه لئ رۆشتین، هه تا گه یشتی نه مینا، له وئ له بئ نوێژی پاکه وه بووم، ئه و جا له مینا وه چووم بو مه ککه، له وئ ته وافی ئیفاجه ی به یتم کرد.

عائیشه (رمزى خوى ئ بئ) فهرمووی: له پاشا له خزمهت پیغه مبه ردا له رۆژی سیازده ی قورباندا، له رۆژی چواره می رۆژه کانی مینادا، ده رچووم، پیغه مبه ر - دروودى خوى له سهر بئ - رۆشته هه تا له موحه صصه ب دابه زی، وه ئیمه ش

لهوئ له خزمه تیدا دابه زین. جا عه بدو پرده حمانی برامی بانگ کردو پیی
فه رموو: (له گه ل عائیشه ی خوشکتا برؤ، تا له به ست (خاکی حه رمه)
ده چنه دمره وه، با له ته نعیم عائیشه ئی حرامی عه مره دابه ستی، کاتی
لیب وونه وه ودرنه وه بؤ لای خؤم بؤ ئیره، چونکه من لیره چاو مروانتان
ده که م هه تا دینه وه بؤ لام).

عائیشه (رمزی خو ی ن بن) فه رموو: جامن و عه بدو پرده حمانی برام
دو چووین، هه تا له عه مره که بوومه وه، وه له ته وافی وه داع بوومه وه، ئه و جا
له به ره به یانا چووومه وه بؤ خزمه ت پیغه مبه ر.

فه رموو: (وادیاره له عه مره که ت لیب وویته وه؟). گوتم: به ئی، ئه و سا
پیغه مبه ر - درووی خو ی له سمه ر بن. جاریدا به ناو هاوړپیانیدا که وا ده که پینه وه،
ئه و سا خه لکه که که ووتنه ری و به ره و مه دینه گه رانه وه). (بر: به رگی ۱/
(۳۴۸/ل

۷۵۰- وَعَنْهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا فِي رَوَايَةٍ: قَالَتْ: خَرَجْنَا مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَلَا تُرَى إِلَّا اللَّهُ الْحُجُّ، فَلَمَّا قَدِمْنَا تَطَوُّفُنَا بِالْبَيْتِ، فَأَمَرَ النَّبِيُّ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَنْ لَمْ يَكُنْ سَاقَ الْهَدْيِ أَنْ يَحُلَّ، فَحَلَّ مَنْ لَمْ يَكُنْ سَاقَ الْهَدْيِ
وَنِسَاؤُهُ لَمْ يَسْقَنْ فَأَخْلَلْنَ، قَالَتْ صَفِيَّةُ: مَا أُرَانِي إِلَّا حَابِسْتَهُمْ، قَالَ: (عَقْرَى
حَلَقَى، أَوْ مَا طُفْتُ يَوْمَ التَّحْرِيرِ) قَالَتْ: قُلْتُ: بَلَى، قَالَ: (لَا بَأْسَ أَنْفِرِي).
(الحديث: ۱۵۶۱) ۱۰۷:

دیسان له گپ رانه ووهی که تر دا عائیشه (رمزی خو ی ن بن) فه رموو: سالی
حه جه که ی پیغه مبه ر - درووی خو ی له سمه ر بن. له مه دینه وه له خزمه ت پیغه مبه ر دا
که وینه ری بؤ مه که که، واما ن هه ست ده کرد که ده چین بؤ حه ج و به س،

کاتی گه‌پشتینه پی‌شه‌وه ته‌وافی به‌یتمان کرد، ئه‌وجا پی‌غه‌مبه‌ر -دروودی خوی
 له‌سهر بی- فهرمانی کرد؛ هه‌ر که‌سی ئاژه‌لی دیاری خانه‌ی خودای واپی با
 ئی‌حرام بشکینی، جائه‌وانه ی که‌دیاری به‌یتیان پی‌نه‌بوو کردیان به‌عه‌مه‌وه
 ئی‌حرامیان شکاند، ژنه‌کانی پی‌غه‌مبه‌ر -دروودی خوی له‌سهر بی- ئاژه‌لی دیاری به‌یتیان
 نه‌هینابوو له‌گه‌ل خویان، له‌به‌رئه‌وه ئه‌وانیش ئی‌حرامیان شکاند، شه‌وی
 نه‌فر، سه‌فیه (رمزی خوی ئی بی) که‌وته سهر بی‌نوژی، جا سه‌فیه‌ی هاوسه‌ری
 پی‌غه‌مبه‌ر -دروودی خوی له‌سهر بی- فهرمووی: (وابزانم گل‌تان دده‌مه‌وه، چونکه
 که‌وتوو مه‌ته بی نوژی‌یه‌وه و هیشتا ته‌وافی مالاوایی (طه‌وا فی ویداغ) یشم
 نه‌کردوو، پی‌غه‌مبه‌ریش -دروودی خوی له‌سهر بی- فهرمووی: (له‌ش به‌بارو زار به
 ئازار بی، بۆ خیر به‌ده‌میا نایی ئه‌ی رۆژی جه‌ژن ته‌وافی نه‌کردوو ؟).
 عائیشه (رمزی خوی ئی بی) فهرمووی: گوتم: با، ئه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خودا ئه‌و
 ته‌وافه‌ی کردوو، به‌لام ته‌وافی مالاوایی نه‌کردوو؟ فهرمووی: (ده‌با
 بکه‌ویته‌ی رۆ له‌گه‌لمان دهرۆینه‌وه بۆ مه‌دینه، ماده‌م ته‌وافی فهرزی
 به‌جیه‌یناوه، ته‌وافی مالاوایی بۆ ئه‌و، له‌به‌رئه‌وه‌ی که‌ بی نوژه، نه‌شی
 کات قه‌یناکات (تاج/۲/ ۲۲۷-۶).

پوونکردنه‌وه:

سه‌فیه‌ی کچی حویه‌یی کوری ئه‌خطه‌بی نه‌ضریه (رمزی خوی ئی بی) به
 ره‌گه‌ز جووله‌که‌یه، له‌نه‌وه‌ی جه‌زه‌تی هاروونی برای جه‌زه‌تی مووسایه
 سلاوی خودا له‌سهر پی‌غه‌مبه‌ری خۆمان و ئه‌وانیش بی- له‌غه‌زای
 خه‌یبه‌ردا یه‌خسیرکرا، کاتی ژنه تالانییه‌کان دابه‌ش ده‌کری‌ن به‌سهر
 جه‌نگاوهره‌کانا، سه‌فی به‌ر ده‌حیه‌ی که‌لبی ده‌که‌وی، به‌لام له‌پاشا عه‌رزی
 پی‌غه‌مبه‌ر ده‌که‌ن، که‌ سه‌فی سازاده‌یه، هه‌ر قابیل به‌خۆیه‌تی، ئیتر
 پی‌غه‌مبه‌ریش و مریده‌گریته‌وه له‌ده‌حیه‌و ماره‌ی کرد له‌خۆی و ئازادی کردو

نازادکردنه که ی خسته بری مارهی بوی. صهفیه خاتون ده فهرموودهی گیراوده توه، یه که فهرموودهی له بوخاریدا ههیه.

صهفی زۆر هیمن و به پیزو سه لارو هۆشمه ند بوو، له سه ره مه رگا عه رزی پیغه مبه ری کرد: ئه ی پیغه مبه ری خودا! سویندم به خودا چه زده که م که ئه م ئیش و نازاره ی تۆ به منه وه بوایه نه وه که به تۆوه، پیغه مبه ر - دروودی خوی له سه ر بئ - فهرمووی: راست ده که یت.

قسه ده گاته وه به صه فی خان که چه زره تی عایشه و چه زره تی چه فسه ده لئین: صه فی بنه جووه، ئیمه له و باشتین، ئیمه ئاموژای پیغه مبه رین، ئه و کچه جووله که یه، ئه ویش له داخا ده ست ده کا به گریان، پیغه مبه ر ده چی به سه ریا، ده روانی ده گری، ده فهرمووی: ئه وه بۆچی ده گری؟ ده لی: چه فسه ی ژنت و عایشه ی ژنت پیم ده لئین: من کچه جووله که م و تانه ی بنه جوویم لئ ده دن. پیغه مبه ر فهرمووی: بۆ پیت نه گوتن: منی که باوکم هاروون پیغه مبه ر بئ و، مامه م موسا پیغه مبه ر بئ و، میردم موحه مه د پیغه مبه ر بئ، ئیتیر چۆن ئیوه له من باشت ده بن. له مانگی ره مه زانی سالی په نجای کۆچیدا، له سه رده می مو عاوییه دا خاتوو صه فی گیانی پاکی سپارد. ره زاو ره حمه تی خودای لئ بئ. (به روانه: تاج/۹۳/۳ ف/۳ + ل/۸۲ ف/۲ + تاج/۱۶۱/۵ ف/۱ + تاج/۲۲۳/۸ ف/۱).

۷۵۱- وَعَنْهَا - فِي رِوَايَةِ أُخْرَى - قَالَتْ: خَرَجْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَامَ حَجَّةِ الْوَدَاعِ، فَمِنَّا مَنْ أَهْلٌ بِعُمْرَةٍ، وَمِنَّا مَنْ أَهْلٌ بِحَجَّةٍ وَعُمْرَةٍ، وَمِنَّا مَنْ أَهْلٌ بِالْحَجِّ، وَأَهْلٌ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِالْحَجِّ، فَأَمَّا مَنْ أَهْلٌ بِالْحَجِّ، أَوْ جَمَعَ الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ، لَمْ يَحِلُّوا حَتَّى كَانَ يَوْمُ النَّحْرِ. (الحديث: ۱۵۶۲/۱۰۸)

له گپړانه وه په کی تردا عائشه (رمزی خوی لی بن) فهرمووی: له سائی چه جی مالاواییدا، له مه دینه وه له خزمهت پیغه مبهردا، له مانگه کانی چه جا، به ره و مه که که که وتینه ری، له سهر نه م سی شیوهیه نیحرامان دابه ست: هه مان بوو بهس نیحرامی عه مره ی به ستبوو، هه مان بوو نیحرامی چه ج و عه مره ی به سهر په که وه به ستبوو، هه مان بوو بهس نیحرامی چه جی به ستبوو، پیغه مبه ر - درودی خوی له سهر بن - ی بهس نیحرامی چه جی به ستبوو، جا نه وانه ی که ته نیا نیحرامی چه جیان به ستبوو، له گهل نه وانه دا که نیحرامی چه ج و عه مره یان به سهر په که وه به ستبوو، نیحرامیان نه شکاند هه تا په که م روژی جه زن). (تاج/۲/۱۷۳ - د - ش/د/ن).

۷۵۲- عَنْ مَرْوَانَ بْنِ الْحَكَمِ قَالَ: شَهِدْتُ عُثْمَانَ وَعَلِيًّا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ثَمَانٍ يَنْهَى عَنِ الْمَتْعَةِ، وَأَنْ يُجْمَعَ بَيْنَهُمَا، فَلَمَّا رَأَى عَلِيٌّ أَهْلًا بِهَمَّاكَ لَبَّيْكَ بِعُمْرَةٍ وَحَجَّةٍ، قَالَ: مَا كُنْتُ لَأَدْعَ سُنَّةَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَلِأَحَدٍ (الحديث ۱۵۶۳ - طرفه في ۱۵۶۹) ۱۰۹:

مهروانی کوری چه که م فهرمووی: سائی له سهرده می جینشینیی عوسماندا، دهر جووین بو چه ج، له عوسفان، که دهوری سی و شهش میل له مه که که وه دووره، خو م به دیاره وه بووم، عوسمان نه یی ده کرد له موعه ی چه ج، هه روا نه یی ده کرد له قیران که نه وه یه چه ج و عه مره تی که ل بکری و به یه که وه بکری، به لکو رای وابوو چه ج له سهر شیوه ی افراد بکری، واته: چه ج به جیا، بکری و عه مره به جیا، نیامی عه لی که نه مه ی بینی فهرمووی: نه ی عوسمان! نه مه ی تو ده ی لیت پیچه وانه ی نه وه یه که پیغه مبه ر خو ی کردوویه تی!

جا بو رینمایو بو پیاده کردنی گوتار به کردار، عهلی خوئی به پیچه وانهای نه هییه که ی عوسمانه وه، عه مره و حه جی به یه که وه دابه ست و فهرمووی: (لَیْسَ بِعُمْرَةٍ وَحَجَّةٍ: خودایه ! نیحرامی حه ج و عه مره به یه که وه بو توی گه وره داده به ستم). عهلی ئه و جا فهرمووی: (به قسه ی که س واز له ری بازو سوننه تی پیغه مبه ر ناهینم درودی خوئی له سهر به).

۷۵۳- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانُوا يَرَوْنَ أَنَّ الْعُمْرَةَ فِي أَشْهُرِ الْحَجِّ مِنْ إِفْجَرِ الْفُجُورِ فِي الْأَرْضِ، وَيَجْعَلُونَ الْحَرَّمَ صَفْرًا، وَيَقُولُونَ إِذَا بَرَأَ الدَّبْرُ، وَعَقَا الْأَكْرُ، وَأَنْسَلَخَ صَفَرٌ، حَلَّتِ الْعُمْرَةُ لِمَنْ اعْتَمَرَ. قَدِمَ النَّبِيُّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ وَأَصْحَابُهُ صَبِيحَةَ رَابِعَةٍ مُهِلِينَ بِالْحَجِّ، فَأَمَرَهُمْ أَنْ يَجْعَلُوهَا عُمْرَةً، فَتَعَاظَ ذَلِكَ عِنْدَهُمْ، فَقَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَيُّ الْحِلِّ؟ قَالَ: (حِلٌّ كُلُّهُ). (الحديث ۱۵۶۴/۱۶۰)

ئیبینو عه باس (رمزی خوئی ئی به) فهرمووی: له سهرده می پئیش ئیسلاما، هوژی قورپهیش و ئه وانهای که له سهر ئایینه پووچه که ی قورپهیش بوون، وایان دانا بو که کردنی عه مره له مانگه کانی حه جداب له گونا هه هره گه وره کانه و له وه خراپتر پرووی نه داوه له سهر پرووی زهوی! وه له باتی مانگی موچه پرهم، که خوئی یه کیکه له و چوار مانگه که ناودارن به ئه شهه رول حوروم، که ره جهب و شه عبان و قوربان و موچه پرهم، ده چوون مانگی صه فهریان ده کرد به مانگی حه رام، له جیاتی موچه پرهم. وه ئاوا کاتی کردنی عه مره میان دیاری ده کردو دمیانگوت: کاتی زام و ناوکه پرئیزی پشتی و لاخی ژیر حاجیان، له پاش ته و او کردنی حه ج ساپیژ بوو، وه شوینه واری کاروانی حاجیان کویره وه بوو، وه مانگی موچه پرهم

تہواو بوو، ئەو حەلە ھەرکەسێ بیهوی عەمرە بکا، عەمرە بۆ دروست بوو!

جا کاتێ لەحەجی مالاًواپیدا، کە پێغەمبەر و ھاوڕێکانی دروودی خۆی لەسەر بێ. لەبەیانێ رۆژی چوارەمی مانگی قورباندا ھاتن بۆ مەککە، ئیحرامی حەجیان بەستبوو، ئیتر پێغەمبەر دروودی خۆی لەسەر بێ. فەرمانی پێکردن، کە حەجەکیان بکەن بە عەمرە، لەپاشا ئیحرام بشارتێ بکەن لەپاش تہواوکردنی کردارەکانی عەمرە، بەلام ئەوان ئەم کارە زۆر گەورەوگران بوو لەسەر شانیان، چونکە ئەوان لەو دەوێش شتی وایان نەدیوو، وەکردنی عەمریان لەمانگەکانی حەجدا، بەگونایێکی گەلی گەورە دادەنا، ئنجا کە بەباشی لە باسەکە تیگەشتن گوتیان: ئەو پێغەمبەری خودا! بەم ئیحرام شکاندنە جیمان بۆ حەلال دەبێتەو، لەو شتانە کەبەھۆی ئیحرام بەستەووە لیمان قەدەغە بوو بوون؟ فەرمووی: (ھەموو شتیکتان بۆ حەلال دەبێتەو). (تاج/۲/۲۵۵-۱/۱-د)

۷۵۴- عَنْ ابْنِ عُمَرَ عَنْ حَفْصَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، زَوْجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهَا قَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، مَا شَأْنُ النَّاسِ حَلُّوا بِعُمْرَةٍ وَلَمْ تَحُلُّ أَلَيْتَ مِنْ عُمْرَتِكَ؟ قَالَ: إِنِّي لَبَدْتُ رَأْسِي، وَقَلَدْتُ هَذِي، فَلَا أَجِلُ حَتَّى أَلْحَظَ. (الحدیث ۱۵۶۶ - أطرافه فی: ۱۶۹۷، ۱۷۲۵، ۴۳۹۸، ۵۹۱۶) ۱۱:

ئێبنوعمەر لە حەفصەیی خوشکیەووە کە ھاوسەری پێغەمبەر بوو. دروودی خۆی لەسەر بێ. فەرمووی: (ئەو پێغەمبەری خودا! ئەو دەبێتەو بۆچی ئەو خەڵکە تر ئیحرامیان شکاندو کردیان بە عەمرە، کەچی تۆ وات نەکرد؟ فەرمووی: (ناخەر من قژە سەری خۆم پەستاندووەتەو، وشتی دیاریی بەیتەم لەگەڵ خۆم ھێناوە، نیشانەم کردوون، سەرو جووت سۆلم

کردوته ملیان، تا خه لک بزائن که نه وه دیاری بهیته، له بهر نه وه من
نیحرام ناشکینم هه تا قوربانی سه رنه برم).

۷۵۵- عَنْ شُعْبَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَخْبَرَنَا أَبُو جَمْرَةَ، نَصْرُ بْنُ عَمْرَانَ
الضُّبَيْيُّ، قَالَ: تَمَتَّعْتُ فَتَهَانِي نَاسٌ، فَسَأَلْتُ ابْنَ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فَأَمَرَنِي،
فَرَأَيْتُ فِي الْمَنَامِ كَأَنَّ رَجُلًا يَقُولُ لِي: حَجٌّ مَبْرُورٌ، وَعُمْرَةٌ مُتَقَبَّلَةٌ، فَأَخْبَرْتُ ابْنَ
عَبَّاسٍ، فَقَالَ: سُنَّةُ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: لِي أَقِمْ عِنْدِي فَأَجْعَلَ لَكَ
سَهْمًا مِنْ مَالِي، قَالَ شُعْبَةُ: فَقُلْتُ: لِمَ؟ فَقَالَ: لِلرُّؤْيَا الَّتِي رَأَيْتُ. (الحديث
۱۵۶۷ - طرفه: ۱۶۸۸) ۱۶۲:

شوعبه (رمزی خوی ن بی) فهرمووی: نه بو جه مره، نه صری کوری عیمرانی
چوبه عی هه وائی پیمان دا، فهرمووی: جاری چووم بو حج تمتع کرد،
چهند که سی گوئیان شتی وا مه که، منیش بو نه مه سه له یه له ئیبنو
عه بباسم پرسی، فهرمووی: بیکه قهیناگا، جا شهوی له خهوما، وهک
پیاوی پیم بلئ: حه جه که ت پیرۆزی و عه مره که ت قه بوول بی ! منیش
نه مه خه ونه م بو ئیبنو عه بباس گیرایه وه، فهرمووی: نه لاهو نه کبهر،
نه لاهو نه کبهر، حه ج و عه مره له سه ر شیوهی ته مه تتوع، سوننه ته،
پیغه مبه ر خو درودی خوی له سه ر بی. فهرمانی پیگردوو، نه و جا ئینو عه بباس
فهرمووی پیم: (له لای من بمینه وه، پشکئ له سامانه که مت بو دهرمه وه،
ومئه م خه ونه ت له باره ی موته عی حه جه وه بو مه ردوم بگيرمره وه) شوعبه
فهرمووی به نه بوجه مره م گوت: له بهر چی وایفه رموو ؟ فهرمووی:
له خو شئ نه مه خه ونه که من له م بارمیه وه بینیم، که به لگه ی راست و
دروستی فه تو اکه ی ئیبنو عه بباس بوو، سه باره ت به کردنی عه مره و حه ج
له سه ر شیوهی ته مه تتوع).

پوونگەردنەو:

ئەم چەند بەھرانە لەم فەرموودەيە وەردەگیرین:

۱. مژدانە دروستە، کەسێ ھەوالێکی خۆشت پێ دەدا، واباشە خەلاتی بکە، مژدانەيەکی سامانی پێ بدە.
۲. کاتێ قسەي زانایي رێکی حەق دەرچوو، خۆشحالی دەربرین بوێ دروستە.
۳. دروستە خەونی باش، بەتایبەتی کە ھی پیاوێکی باش بێ، بکری بە پالێشت بۆ بەلگەي شەری و، لەم بارەيەووە استئناسی پێ بکری.
۴. گیرانەووەی خەون بۆ زانا کاریکی باشە.
۵. ئەللاھو ئەکبەر کردن لەکاتی پوودانی خۆشی و لەکاتی گەشتنی ھەوالی خۆشدا باشەو کاریکی پەسەندە.
۶. کار بەظاہیری بەلگە دەکری، ھەتا بە بەلگەي غەیری ظاہر تەرجیح دەکری.
۷. راجیایي لەنیوان زانایاندا دروستە، بەنیازی ئەو کە فەرماشتی بەھیز کاریکی بەلگەکاری پێ بکری، ھەر وەك دەبێ بەھۆی رەحمەت بۆ ئوممەت.
۸. شوعبەي کورپی حەججاج (رەزای خۆی ئی بێ) تابیی تابیی، بەیەکرایي زانایان پێشەوایە کە لەپێشەوایانی فەرموودە، شوعبە لەپیاوان (رجال)ی صحیحەینە، جێگەي بتمانەي شیخی بوخاری و شیخی موسلیمە، تەنیا ئەو لە (کوتوبی سیئتە = شەش پەرپاوە) کەدا ناوی شوعبەي کورپی حەججاجە، بەلام شوعبە ناوی تر، کە ناوی باوکی جیایی لە نەسائی و ئەبو داودا ھەيە، شوعبەي کورپی تەوئەمیش

هه ندى ده لىن: سه حابى يه، نه گهر و ابى شوعبه ناو له ناو يارانى
پيغه مبهردا هه يه، له ئىصابه دا دمفه رموى: شوعبه ي عه نبهرى،
پيغه مبهردا خوى لىسر بى: به ذوئه يى كورى دمفه رموى: (خودا پيت و
فهرت تيخواو بته لى بؤ باوك و دايكت) كه چى له ته رجهمه ي ناوى
ذوئه يبا، له ئىستيعابو له اصابه دا: ذوئه يى كورى شوعثم نووسروه،
له ئىستيعابدا: ذوئه يى كورى شوعته نى عه نبه ريش نووسراوه،
له ئىصابه ش دا ئامازه بؤ شوعته ن كراوه!

پيشه وا موسليم - رحمه تي خوداى لى بى - په سه ن و مه تىكى زورى
جوانى شوعبه ده كا، به تايبه تي له پيشه كي سه حى موسليم دا
دمفه رموى: (پيشه واپانى فه رموود مناسه كان وهك: ماليكى كورى نه نه سو
شوعبه ي كورى سه حاجو سوفيانى كورى عويه ينه و سه حياى كورى
سه عىدى قه ططان و عه بدو پرهمانى كورى مه هدى و.. له پيشه وا پايه
به رزه گانى فه رموودهن).

سوفيانى نه ورى - كه هاوړى قه قى يه تي بووه، ئاوا شوعبه
ده نر خي نى: (شوعبه ميرى ئيماندارانه له زانستى فه رموودهدا). ئىمامى
ئه حمه د دمفه رموى: (له م بواره دا شوعبه به ته نيا خوى نه ته وه يه كي
سه ربه خو يه).

سه حياى كورى سه عىد دمفه رموى: (له سوفيانى نه ورى و شوعبه و
ماليكى كورى نه نه سو ئىبنو عويه ينه م پرسى له باره ي پياوړى كه وه كه
(ثبت = چه سپاو) نه بى، گه لى جار هه ندى پياو له باره ي پياو و اوه
پرسى ارم لى ده كن ؟!

فه رموويان: (ته نيا نه وه نده يان پى بلى: كه نه و پياوه چه سپاو (ثبت)

نییه). عەبدوللای کورپی موبارەك دەفەر مووی: (چووم بۆ خزمەت شوعە،
کە گەیشتمە خزمەتی گویم لیبوو دەیفەر موو: ئەو پیاوێ عوببادی کورپی
کە پیرە پارێز لە گێرانی هەوی فەر موو دە لەو وە مەبکەن).

عەبدوللای کورپی مو عەزازی ئەل عەنبەری دەفەر مووی: باوکم
فەر مووی: نامەم نووسی بۆ شوعە، لەبارە ئەبوشەیبەو، کە قازی
واسیط بوو، لییم پرسی، فەر مووی: شوعە بە نامە وەلامی دامەو،
فەر موو بوی: پیاوێتی لیو مەکە، واتە: زەعیفو لاوازە.

جا لەبەر ئەوەی کە ئازاوە دروست نەبێ، نامەکە من بۆیم نووسی
بوو دەدرپێنێ، نەبادا بگاتەو بە قازی و بە حوکمی ئەوەی کە قازییە
کێشەیی، ئازاری، ناھەمواریە کەمان بۆ دروست بکا.

نەوونەیی لە (جەرح و تەعدیل) ئیمامی موسلیم - پەحمەتی خودای
لی - دەفەر مووی: مەحموودی کورپی غەیلان فەر موو دە پێمان فەر موو،
ئەبو داوود فەر موو دە پێمان فەر موو: فەر مووی: شوعە پێی فەر موو:
بچۆ بۆ لای جەریری کورپی حازم، پێی بلی: (پەوانییە بۆت کە گێرانی هەوی
فەر موو دە لە حەسەنی کورپی عومارەو ئەنجام بەدەیت چونکە درۆدەکا).

ئەبو داوود فەر مووی: گوتم بە شوعە: بۆم روون بکەرەو چۆن؟
شوعە فەر مووی: (چەند شتیکی بۆمان گێرانی هەو لە حەکەمەو، کە
چوومە بنج و بناوانی وانەبوو، بێ بناغە بوو) گوتم: پێم گوتم: وەکو
چی؟ فەر مووی: لە حەکەمم پرسی: ئایا پێغەمبەر - دروودی خۆی لەسەر بێ - نوێژی
لەسەر تەرمی شەھیدەکانی ئو حود کردوو؟

فەر مووی: نوێژی لەسەر نەکردوون، کەچی حەسەنی کورپی عومارە
لە حەکەمەو، لە میقسەمەو، لە ئیبنو عەبباسەو، دەفەر مووی: پێغەمبەر

دروودی خوی لهسهر بڼ: نوټیژی مردووی لهسهر تهرمی شههیدانی ئوحد کردووه ناستوونیشی).

له چهکههم پرسى: سهبارمت بهمنالی زۆل چی دمهفرمووی ؟

فهرمووی: (نوټیژ لهسهر تهرمی زۆل دهکړئ) عهرزیم کرد: له فهرموودهی کیدا شتیوا گپردراوتهوه ؟

فهرمووی: له چهسهنی بهصریهوه دهیگپرنهوه، که چی چهسهنی کوړی عوماره لهم بارهپهوه دهلئ: چهکههم له پهحیای کوړی جهزارهوه له عهلی کوړی نهبو تالیبهوه (!).

مهبهست لهم روونکردنهوه له پلهی پهکهما، پیادهکردنی زانستی فهرموودهیه، ناشنابوونه به کهله پیاوانی فهرمووده شوناس، لهبهرنهوه دریژه پیدانی بڼ بههره نابڼ.

ههنډئ زانیاری بهنرخى تر لهبارهی شوعبهوه، شوعبه زمان پیس بوو، کهسناوی نهبو بوسطامه نازناوی نهزدییه، له واسیط و له بهصره ژیاوه، فهرموودهی له زۆرکهس وهرگرتووه، خوئی فهقی و شاگردی زۆری ههبووه، شوعبه مامؤستای بوخارییه، واته: شیخی شیخهکهیهتی، لهم فهرموودهی که واین لهخزمهتیدا، رشتهکهی لهصهحیحی بوخاریدا ئاوايه: بوخاری دمهفرمووی: (حَدَّثَنَا آدَمُ حَدَّثَنَا شُعْبَةُ.. تَاد) ههنډئ لهمامؤستاکانی شوعبه:

۱- عهطای کوړی سانیب، عهطا لهکوټایی تهمنیدا تووشی تیکهل و پیکهلی بووبوو، بهلام سوفیانی شهوری، شوعبه لهسهردهمی متمانه پیکراویدا فهرموودهکانیان ئی بیستووه، لهبهرنهوه فهرموودهی هم دوو

زاتہ لہ عہطاوہ ئیحتیاجی پیدہکری، ہہروا ئہو فہرموودانہی کہوان لہ صہحیحہینداو لہعہطاومن ہی پیش ئیختیلاط (تیکہل و پیکہلی)ن.

۲۔ الحکم: ثقہ بوو، جیگہی باوہر بوو، متمانہ پیکراوی فہرموودہناسان بوو، لہپیاوانی صہحیحہینہ، نہوہوی لہبارہیہوہ دمفہرموی: (ج/۱/۶۳): (حہکہمی کوری عوتہیبہ یہکیکہ لہ شہرعزانہ گہورہکانی تابعین و، یہکیکہ لہبہندہ ہہرہ خواہہرستہکانی تابعین).

یہکہم فہرموودہی لہبوخاریدا فہرموودہی ژمارہ (۱۱۷)ہیہ لہ فہتج الباریدا. شیخی عہینی دمفہرموی (ج/۲/۱۷۸): (پیاویکی خواناسی سوئیکہی سوننہتہروہر بوو، جیگہی متمانہی فہرموودہ شوناسان بوو، کؤمہلی فہرموودہ شوناسہکان فہرموودہکانی ئہویان گیراوتہوہ، سالی سہدو جواردہ، یا سہدو پازدہی کؤچی مردوہ).

۳۔ مہنصوری کوری معتمری کوری عہبدوللا، لہ پیاوانی صحیحین و شہش پہراوہکہیہ، شیخی بوخاری لہصہحیحی بوخاریدا فہرموودہکانی لہم زاتانہوہ دہگیرپتہوہ: لہ شوعبہو ئہوری و ئیبنو عویہینہو شہیبان و روحی کوری قاسم و حہممادی کوری زہیدو جہریری کوری عہبدولحہمید، پیشہوا نہوہوی دمفہرموی: (ئہحمہدی کوری عہبدوللا دمفہرموی: چہسپاوترینی خہلکی کووفہ مہنصوورہ، راست و پھوانہ وہکو دووخ، کہسئ نییہ لہ فہرموودہ شوناسان کہ پرخنہی لیئ ہہبی، شہست سال بہرؤژ بہرؤژو دہبوو، بہ شہویش شہونویژی دہکرد، پہرستش و زوہدو و مرعی لہ ئہندازہ بہدہر بوون، میریی بہزؤر ویستی بیکا بہ قازی قہبوولی نہکرد، پرخمہتی خودای لی بی..).

ہہندی لہ شاگردہکانی شوعبہ:

۱- یه حیای کوری سه عیدی قه ططان، که سناو (کونیه) ی نه بو سه عیده، کۆمه لای فهرموده ناسه کان فهرموده کانی نه ویان گیرا و مته وه، به کۆی دهنگ، به بی راجیایی دایانناوه به پی شه وایه کی پایه به رزی حوجهی متمانه پیکراو، شاگردی نه م زاتانه بووه، له گیرانه وهی فهرموده دا:

یه حیای نه نصاری و موحه ممه دی کوری عه جلان و شه وری و نیبنوئه بی ذئب و مالیک و شوعبه و کهسانی تریش، نه م زاتانه یش شاگردی نه بوون.

شه وری و نیبنو عویه ی نه و شوعبه و عه بدور په حمانی کوری مه هدی و نه حمه دو یه حیای کوری معین و عه لی کوری مداینی و نیسحاقی کوری راهه وه یه و.. کهسانی تریش که واته: هه ندی له فه قیکانی مامۆستاشی بوون، وهک: شه وری و شوعبه، شتی وایش له گیرانه وه دا هه ر زۆر زۆره، یه حیای کوری معین ده فه رموی: (بیست سالی په به ق له سه ر یه ک هه موو شه و و پۆژی یه حیای کوری سه عید، خه تمیکی قورنانی ده کرد، چل سال له سه ر یه ک یه حیا له کاتی زه وادا ناماده ی مزگه وت ده بوو).

۷۵۶ - عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّهُ حَجَّ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَوْمَ سَاقِ الْبُذْنِ مَعَهُ، وَقَدْ أَهْلُوا بِالْحَجِّ مُفْرِدًا، فَقَالَ لَهُمْ: (أَحِلُّوا مِنْ إِحْرَامِكُمْ، بِطَوَافِ الْبَيْتِ وَبَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ، وَقَصَرُوا، ثُمَّ أَقِيمُوا حِلًّا، حَتَّى إِذَا كَانَ يَوْمُ الدَّرَوِيَةِ فَأَهْلُوا بِالْحَجِّ، وَاجْعَلُوا الَّتِي قَدِمْتُمْ بِهَا مُتْعَةً). فَقَالُوا: كَيْفَ نَجْعَلُهَا مُتْعَةً وَقَدْ سَمَّيْنَا الْحَجَّ؟ فَقَالَ: (أَفْعَلُوا مَا أَمَرْتُكُمْ، فَلَوْلَا أَنِي سَفْتُ الْهَذْيَ لَفَعَلْتُ مِثْلَ الَّذِي أَمَرْتُكُمْ، وَلَكِنْ لَا يَحِلُّ مِنِّي حَرَامٌ حَتَّى يَبْلُغَ الْهَذْيُ مَحِلَّهُ) فَفَعَلُوا. (الحديث ۱۵۶۸): ۱۶۳

جابیری کوری عه بدوئلا (رمزی خوی ن بن) فهرمووی: له حه جی مالا واییدا که

پيغهمبەر . دروودی خوای لهسەر بێ. وشتري دیاری بهیتی لهگهڵ خۆی برد، خۆم
له خزمهتیدا چووم بۆ حج، لهوچهجهدا هه جکاران بهس ئیحرامی
هه جیان به جیا دابهستبوو، لهسەر شیوهی ئیفراد پيغهمبەر . دروودی خوای لهسەر بێ.
به یارانانی فهرموو: (هه چه که تان هه لوه شیننه وه و بیکه ن به عه مره له سهر
ئهم شیوه یه: ته وافی به یتو سه عی نیوانی صه فاو مه پوه بکه ن و موی
سه رتان کورت بکه نه وه ئیتر کرداره گانی عه مره ته واو. ئیتر له وه پاش له م
ماوه یه دا به بێ ئیحرام له مه ککه بمیننه وه، هه تا رۆژی ته روییه، که رۆژی
هه شته می مانگی قوربانیه، ئه وسا سه رله نوێ له ناو مه ککه وه ئیحرامی
هه ج به جیا دابه ستنه وه، وه ئه وه چه جی که به ته نها، له پيش هاتنتانا بۆ
مه ککه ئیحرامیتان به ستبوو له سهر ئهم شیوه یه ی باسکرا بیکه ن به
عه مره، وه له م ماوه یه دا هه تا رۆژی ته روییه پشو و مرگرن و بیکه ن
به حه سانه وه). حاجیان فهرموویان: چۆن بیکهین به عه مره و پشو و
مرگرن، خۆ ئیمه له سه ره تاوه ناوی هه جمان لی ناوه و نیی هه جمان
هیناوه ئیتر چۆن بیکهین به عه مره ؟ پيغهمبەر . دروودی خوای لهسەر بێ. فهرمووی:
(من چیتان پێ ده ئیم به بێ چه ندو چون بیکه ن، خۆشم له به ره ئه وه نه بێ
که ئاژه لی دیاری به یتم له گه ل خۆم هیناوه، هه مان شتم ده کرد که به
نیوه ده ئیم بیکه ن، به لām ئه و شتانه ی که به هۆی ئیحرام به ستنه وه له من
قه ده غه بووه، بۆم رما و هه لāl نابنه وه. هه تا ئاژه له دیاری به کانه نه گه نه
جیگه ی دیاری کراوی خۆیان و کاتی سه ربپینیان نه یه ت، که ئه وه میه له
رۆژی ده ی قورباندا له مینا سه ربپړن و بدرین به پیشیاوان). (تاج
.(۱-۱۷۴/۲/

پاڻھ و ڀوون ڪرڻ ۽ وه:

هه ڏيئي شوڻي سهر ٻرين و کاتي سهر ٻريني تايبه تي خوي ههيه. هه ڏيئي بهيت ٺاڙه ٿيڪه ڪه دهست بدا ٻو قورباني، ڪه واته: بزن و مهر و ڀشه و لاخ و شتر دهست دهمن ٻو ٺاڙه ٿي ديارى بهيت، گاميش دهي، چونڪه گاميش ٻو حوڪمه شهر عيه ڪان، حوڪمي ڀشه و لاخي ههيه، هه ڏيئي ههيه تي نه دره، ٺهوه حوڪمي نه زري ههيه، ههيه تي خيرى ڀووته واته: تطوعه — ٺهه جوڙميان هه موو ڪه سي دتهواني لئي بخوات.

هه ڏيئي بهيت حيايه له قورباني و له ٺاڙه ٿي ڪه فارمت و له خيرى ٺاسايي، ٺهه به شيوهيه ڪي گشتي، به زورينه ڪات کاتي سهر ٻريني هه ڏيئي بهيت ڀوڙاني سهر ٻريني قوربانيه، ٻو زانياري تهواو ٻروانه (مفتي المحتاج ۱/ص ۵۳۲-۵۳۵ — باب الاحصار والفوات) + (تاج ۲/ ۲۵۵ ز — ۱۲۷ — باسي ٺاڙه ٿي ديارى بهست) + (پر: ژماره: ۷۸۶).

۷۵۷ — عَنْ عِمْرَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: تَمَتُّعًا عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَنَزَلَ الْقُرْآنُ، قَالَ رَجُلٌ يَرَاهُ مَا شَاءَ. (الحديث ۱۵۷۱ — طرفه في: ۴۵۱۸) ۱۶۴:

موطه رريف فهرمووي: له سهرمه رگا، عيمراني ڪوري حوصهين (رمزي خوي ٿي ٻي) فهرمووي پيم: فهرموودهيه ڪت پي دهليم، هيوايه ڪه خودا بيڪا به مايه بههره ٻوت: پيغه مبهر خوي درووي خوي له سر ٻي و ٺيمهش له خزمه تي دا به ته مه تتوع هه چمان ڪردوه، وه هه تا خوشي ڪوچي دوايي ڪرد ٺه مڪاره له سر ٺه شيوهيه وهك خوي مابوو، نه پيغه مبهر.

(۱۶۴) قال الشيخ العيني: (والحديث أخرجه مسلم في الحج — ۲۰۴/۹ — العيني —

المترجم)

دروودی خوی لهسر بئ. له پيش مهرگيدا ياساخى كردبوو، وه نه قورئان قهدهغه
 كردبوو، له گيرانه وهى ئهم شوينه دا: (عيمراني كورپ حوصهين (رمزى خوى ئ
 بئ) فهرمووى: ئايه تى پشوودان و حهسانه وه، له نيوانى عه مروه حه جدا، كه
 ناوداره به ئايه تى ته مه تتوعى حه ج، له نامه ي پيرؤزى خودادا هاتووه،
 ئيمه خوئمان له گه ل حه زرمه ت خويدا، عه مروه حه جمان له سر ئه و
 شيويه كهوا له ئايه ته كه دا كردووه، وه هه تا حه زره تيش -دروودی خوى لهسر بئ-
 كوچى دوايى كرد، ئهم كاره له سر ئهم شيويه وهك خوى مابوو، وه نه
 قورئان قهدهغه ي كردبوو، وه نه پيغه مبه ر -دروودی خوى لهسر بئ- ياساخى كردبوو
 ئيتر هه ندئ كه س- وهك ئيمامى عومهر، يا ئيمامى عوسمان بئ - له لاي
 خوويه وه به ئارمزووى خوى شتئ بلئ، كه جيايئ له م شيويه ي كه من له م
 فهرمووده يه دا رپوونم كرده وه، ئه وه له بهر ئه وه ي به راي خوئه تى بايه خى
 نيه). (تاج/ ۱۷۶/ ۲ - ۱۷۸).

۷۵۸- عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 دَخَلَ مَكَّةَ مِنْ كَدَاءٍ، مِنَ الثَّنِيَةِ الْعُلْيَا الَّتِي بِالْبَطْحَاءِ، وَيَخْرُجُ مِنَ الثَّنِيَةِ السُّفْلَى
 (الحدیث ۱۵۷۵) طرفه فى: ۱۵۷۱ ۱۶۰:

ئيبنو عومهر (رمزى خوى ئ بئ) فهرمووى: دهستوورى پيغه مبه ر وابوو له
 كه دائه وه (واته: له دانهى ژوو رووه وه كه پيى دهگوترئ: ئه نييه تولعوليا،
 كهوا له ناو به طحادا) دهرؤيشته ناو شارى مهككه وه، وه له دانهى
 خوارووشه وه كه پيى دهگوترئ: ئه نييه تول سو فلا، له مهككه دمرده چوو).
 (تاج/ ۱۸۱/ ۲ - ۹۳ - ش/ د/ ت/ ن).

۷۵۹- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: سَأَلْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

وَسَلَّمَ عَنِ الْجَذْرِ أَمِنَ الْبَيْتِ هُوَ؟ قَالَ: (نَعَمْ) قُلْتُ: فَمَا لَهُمْ لَمْ يُدْخِلُوهُ فِي الْبَيْتِ؟ قَالَ: (إِنَّ قَوْمَكَ قَصَّرَتْ بِهِمُ التَّفَقُّةُ). قُلْتُ: فَمَا شَأْنُ بَابِهِ مُرْتَفِعًا؟ قَالَ: (فَعَلَ ذَلِكَ قَوْمُكَ، لِيُدْخِلُوا مَنْ شَاؤُوا وَيَمْنَعُوا مَنْ شَاؤُوا، وَلَوْلَا أَنَّ قَوْمَكَ حَدِيثٌ عَنْهُمْ بِالْجَاهِلِيَّةِ فَأَخَافُ أَنْ تُنْكِرَ قُلُوبُهُمْ، أَنْ أَدْخِلَ الْجَذْرَ فِي الْبَيْتِ، وَأَنْ أُلْصِقَ بَابَهُ بِالْأَرْضِ) (الحديث: ١٥٨٤) ١٦٦:

عائشہ (رمزی خوی لی بی) فہرمووی: پرسیارم کرد لہ حہ زرمٹ دروودی خوی لہ سہر بی۔
 ئایا حیجرى نیسماعیل لہ بنہ رتدا بہ شیکہ لہ مائی بہیت یا نا ؟
 فہرمووی: (بہ لی بہ شیکہ لہ مائی بہیت) عہریم کرد: نہی بوجی نیستا
 نہ خراوہ تہوہ سہر بہیت؟ فہرمووی: (چونکہ گہلی تو کاتی کہ کابہیان
 دروست کردہوہ دہستیان کورت بوو). گوتہ: نہی بوجی دہرگای بہیت
 بہرزہ؟ فہرمووی: (گہلی تو کہ ہوزی قورہیشہ، بویہ وا لہ بہرزی دہرگای
 بہیتیان دروست کردوہ، ہتا بہنارمزی خویان کییان ویست کہ بجیتہ
 ناوی، ریگہی ہی بدہن و، کییان نہویست نہ ہیئن بجیتہ ناوی، لہ بہرنہوہ
 نہ بی کہ گہلی تو ہیشتا نو مسولمانانن و، دہترسم لہ دلہوہ پییان ناخوش
 بی، دہنا حیجرم دہخستہوہ سہر بہیت و دہرگا کہیشم لہ سہر زہویہ کہ
 دادہنا، نہوہک وہک نیستای ناوا بہ بہرزہوہ) (تاج/ ۲/ ۲۷۳ز - ۱۳۵ - ش/ ت)
 بہیت واتہ: کہ عہہ.

روونکردنہوہ:

مہککہو مہدینہو مہسجیدولجہرامو کہ عہہو بہیت و قبیلہو حہرہمو
 حہرہمی مہککی و حہرہمی مہدہنی و مہسجیدولنہقصاو خاکی پیروژو

زۆر ناوی تری شوینە پیرۆزمەکانی دیاری موقەددەسە، وەك کێوی عەرەفەو جەبەلو رەحمەو میناو موزدەلیفەو مەشعەرولجەرام و تەنعیم و.. تاد، نەم جۆرە شوینانە هەر یەکیکیان بگرت، نەخشەو رێگەو سنوورو نەخشە تاییبەتی خۆی هەیه، لەکتیبه گەرەکاندا بەروونی روئکراونەتەو، ئەوەیشتی پەيوەندی بە مەساجیدو چۆنییتی و جوغرافیایە هەبێ لەشوینی خۆیان زۆر بەجوانی روون کراونەتەو.

ئەوێ کە زۆر مەبەستە کە لەم شوینەدا ناماژە ی بۆ بکەم ئەمەیه:

۱- (خائیکێ زۆر گرنگ لەم فەرموودەیه وەردەگیرێ، کە ئەویش ئەمەیه: دئی کۆمەلە ی مسوڵمانان رابگیرێ، کە ئیستا پێی دەگوترێ: ریز گرتنی هەستی جەماوەر، ئەوێ کە لەسەر دەمی پێغەمبەردا -درودی خۆی لەسەر بێ- پێی دەگوترێ: أَسْتِصَلَحِي قُلُوبِي مَوْلَاهُ، گەرچی عومەر لەکاتی خۆیدا فەرمووی: ئیستا ئیسلام عەزیزو بەهێزە، کارمان بەمانە نەماوە، بەلام بەراستی ئیستا کاتی ئەو هاتۆتەو..).

۷۶۰- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لَهَا: يَا عَائِشَةُ لَوْلَا أَنَّ قَوْمَكَ حَدِيثُ عَهْدٍ بِجَاهِلِيَّةٍ، لَأَمَرْتُ بِالْبَيْتِ فَهْدَمَ، فَأَدْخَلْتُ فِيهِ مَا أَخْرَجَ مِنْهُ، وَأَلْزَقْتُهُ بِالْأَرْضِ، وَجَعَلْتُ لَهُ بَابَيْنِ بَاباً شَرْقِيّاً وَبَاباً غَرْبِيّاً، فَبَلَغْتُ بِهِ أَسَاسَ إِبْرَاهِيمَ (الحديث ۱۵۸۶) ۱۶۷:

عائیشە (زەوی خۆی ئێ بێ) فەرمووی: پێغەمبەر -درودی خۆی لەسەر بێ- پێی فەرموو: هۆزی تۆ نۆ مسوڵمانن لەبەرئەو دەترسم کە لەدەو بەیان ناخۆش بێ، ئەگینا کەعبە (بەیت) م دەرپوخانو لەناستی زەوی مزگەوتە کە تەختی بنەکەیم دادەناو، دەرگە کەیشم لەسەر تەختی زەویە کە دادەنا، وە دوو

دەرگایشم بۆ دروست دمکرد: دەرگایئ له خۆرهمه لاتیه وه وه دەرگایئ له خۆرنشینیه وه، تا له دەرگایه کیانه وه خه لک بچنه ژوره وه وه، له وه دەرگاکی تریانیه وه برۆنه دهره وه، وه شهش بالیشم له حیجری ئیسماعیل ده خسته سهری، چونکه قورمیش که گابه یان دروست کردوه – له بهر دهست کورتی – کورتیان کرده وه، له سهه ر بناغه کانی ئیبراهیم دروستیان نه کرده وه. (تا/۲/۲۷۳- ش/ت).

۷۶۱- عَنْ أَسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ قَالَ: يَارَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَيْنَ تَنْزَلُ فِي دَارِكَ بِمَكَّةَ؟ فَقَالَ: (وَهَلْ تَرَكَ عَقِيلٌ مِنْ رِبَاعٍ أَوْ دُورٍ). وَكَانَ عَقِيلٌ وَرِثَ أَبَا طَالِبٍ، هُوَ وَطَالِبٌ وَلَمْ يَرِثْهُ جَعْفَرٌ وَلَا عَلِيٌّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ شَيْئًا، لَأَنَّهُمَا كَانَا مُسْلِمَيْنِ، وَكَانَ عَقِيلٌ وَطَالِبٌ كَافِرَيْنِ. (الحديث ۱۵۸۸- أطرافه في: ۳۰۵۸، ۴۲۸۲، ۶۷۶۴) ۱۶۸:

ئوسامه ی کوری زهید (رمزی خوی ن بی) فهرمووی: له کاتی گرتنی مه که ده دا گوتم: ئه ی پیغه مبهری خوداسبه ینی له کوئ دادبه زی، ئایا بارگه که ت له خانوو که ی مه که ت ده خهیت و ئه وئ ده که ی به باره گای خۆت؟ فهرمووی: (جا بۆچی عه قیل هه یج خانوو بهری بۆ ئیمه هه شتۆته وه، هه تا تیا دابه زین؟).

ئه و جا فهرمووی: (نه مسوئمان که له پوور له نامسوئمانان و مرده گری، وه نه نامسوئمان که له پوور له مسوئمان و مرده گری، هه یجیان که له پوور له هه یج کامیان و مرناگرن). به زوهرییان گوتم: ئه ی کئ که له پوور و میراته که ی ئه بوطالیبی برد بۆ خۆی؟! فهرمووی: عه قیل و طالیب بردیان و ته ریکه ی باوکیان بوو به میراتی ئه وان، چونکه ئه بوطالیبی باوکیان

لهسەر دینی ھۆزەکە ی مرد، عەقیل و طالیبیش ئەو کاتە نامسوڵمان بوون و لهسەر دینی ئەو بوون، بەلام جەعفەری کۆری و ئیمامی عەلی کۆری لەبەر ئەوەی ئەو کاتە مسوڵمان بوون میراتیان لە ئەبو طالیبی باوکیان نەبرد). (تاج/ ٨/ ٢٣٢ ز ٩٥/ ف ٣) + (تاج/ ٦/ ٢١٣ ز ١٠/ ف ٢٢).

رافەو ڕوونکردنەو:

جەعفەر و عەلی و عەقیل و طالیب ھەر چواریان برابوون، ھەق ئامۆزای پێغەمبەر بوون، چونکە کۆری ئەبو طالیبی مامە ی پێغەمبەر بوون، جەعفەر دە سال لە عەلی گەورە تر بوو، عەقیلیش دە سال لە جەعفەر گەورە تر، طالیبیش دە سال لە عەقیل گەورە تر، طالیبیان لە غەزای بەدردا، بئ سەر و شوین بوو، مسوڵمان نەبوو، جەعفەریان لە کۆچکارە پێشینەکان بوو، کۆچی کرد بۆ ولاتی حەبەشە، لە غەزای خەیبەردا گەڕایەو، بۆ خزمەت پێغەمبەر درودی خوی لەسەر بئ لە مەدینە، فەر مووی: (نازانم بە کام لەم دوو مژدە یە شادمان ترم بە هاتنی جەعفەر، یا بە ئازاد کردنی خەیبەر). ناودارە بە جەعفەری طەییار، واتە: جەعفەری بالدار، چونکە لە غەزای مۆتەدا لە ولاتی شام، لە شەر لە گەل سوپای ڕووم دا، کە شەھید کرا، ھەردوو دەستی برا، وە تەرمە کە ی بە شەھیدی کە دۆزرایەو زیاتر لە نەو مەت سەر مەرم و دەمە شیرو جیگە تیری پێو بوو، لەو دەو پێغەمبەر درودی خوی لەسەر بئ فەر مووی: جەعفەر م دی لە بەھەشتا لە گەل فریشتەکاندا بە دوو بال دەفری. ئیبنو عومەر (رەزای خوی ئ بئ) دەستووری وابوو، کاتی سلاوی لە عەبدو للای کۆری جەعفەر دەکرد، دەیفەر موو: سلاو لەتۆ، ئە ی کۆری خاوەنی دوو بال!

له فہرموودہیہ کی تردا پیغہمبہر - درودی خوی لمسر ہی۔ فہرمووی: نیمشہو
 جہعفرم پیگہیشٹ، لہناو پۆلی فریشتہدا بوو، ہہردووبالی خہلتانی
 خوین بوو۔ جہعفر برای باوک و دایکی نیمامی عہلی بوو، دہلین: بیست و
 شہشہم کہس بووہ کہ مسولمان بووہ، پیغہمبہر - درودی خوی لمسر ہی۔ پیپی
 فہرموو: (ہم شپوہی شیرینت و ہم پرفتاری جوانت لہخۆم دہچی!)
 جہعفر ہہژارانی زۆر خوش دہویست، خزمہتی زۆری دہکردن، بہدہستی
 خوی نان و ناوی بۆ دادہنان و لہلایان دادہنیشٹ و قسہو گوفتوگووی لہگہلدا
 دہکردن، پیغہمبہریش ناوی نابوو: باوکی ہہژاران! لہکاتی موناخاتدا
 (برایہتی بہستن دا) پیغہمبہر - درودی خوی لمسر ہی۔ کردی بہ برای موعاڈی
 کورپی جہبہل، نہجاشی پاشای حہبہشہو تاقمہکہی لہسہر دہستی
 جہعفردا مسولمان بوون، کاتی جہعفر ہاتہوہ پیغہمبہر - درودی خوی لمسر ہی۔
 ناوچہوانی ماچ کرد۔

جہعفر دہوری چل سال ژیاوہ، لہ سالی ہہشتی کۆچیدا لہ غہزای
 مۆتہدا شہید بوو، بروانہ: (تاج/۵/۱۰۵ ز/۱۸ ف/۱+۲+۳+۴+۵ تاج/۸/۲۴۴
 ز/۱۰۰)۔ عہقیل درہنگ مسولمان بوو، لہسالی نازاد کردنی مہککہدا ئیسلام
 بوو، چہند فہرموودہیہ کی گپراوہتہوہ، لہ بوخاریدا فہرموودہی نیہ،
 زانیہ کی رگہزناس بوو، لہ مزگہوتہکہی مہدینہدا قالیچہیہ کی
 دادہخست و لہپاش نوپژ لہسہری دادہنیشٹ و خہلک لہدہوری کۆمہل
 دہبوون، فیڑی زانستی رگہزناسی دہکردن، وہلام نامادہبوو، وہلامہکانی
 دہمکوتکەر بوو، لہ عہلی برای جیاوہبوو، لہگہل موعاوییہی نہپاری
 عہلدا بوو، دہلین: پۆژی موعاوییہ دہلی: (عہقیل دہزانی من بوی لہ
 عہلی برای باشترم بوی، بۆیہ لہگہل نیمہدایہو وازی لہ عہلی ہیناوہ!)۔
 عہقیل (رمزی خوی لہ بن) دہفہرمووی: (قسہی راستت دہوی، براکہم بۆ ئایینم بۆ

من له تو باشتره، وه تو بؤ من بؤ جیهانم لهو باشتری بؤم، وهمن نیستا دواى دنیا کهوتووم، وه له خوا داوادمکهه که ناخرم بهخیر بگیژی).

له سهرهتای جینشینی یهزیدی کوری موعاوییه وه مردووه.

ئیبونوعه بدولبهر له نیستیعا با دفره رموی: خووم فهرمووده یه کهم گیرا و ته وه: پیغه مبههر - دروودی خوی لسهه بن- پیی دفره رموی: نه بویه زید من له بهر نه م دوو هویه دوو جار تووم خووش دهوی - جارای له بهر نه وه که خزممی، جاریکیش له بهر نه وه که دزمانم نه بو طالیبی مامهم تووی زور خووش دهویست، رمزاو رهحه ته خودای لی بی.

۷۶۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حِينَ أَرَادَ قُدُومَ مَكَّةَ: (مَنْزِلُنَا غَدَا إِنْ شَاءَ اللَّهُ بِخَيْفِ بَنِي كِنَانَةَ، حَيْثُ تَقَاسَمُوا عَلَى الْكُفْرِ) يَعْنِي ذَلِكَ الْخَصْبَ، وَذَلِكَ أَنَّ قَرِيشًا وَكِنَانَةً تَحَالَفَتَ عَلَى بَنِي هَاشِمٍ وَبَنِي عَبْدِ الْمُطَّلِبِ، أَوْ بَنِي الْمُطَّلِبِ: أَنْ لَا يُنَازِعُوهُمْ، وَلَا يُبَايِعُوهُمْ، حَتَّى يُسَلِّمُوا إِلَيْهِمُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. (الحديث ۱۵۹۰) أطرافه فی: ۱۵۸۹، ۳۸۸۲، ۴۲۸۴، ۴۲۸۵، ۷۴۷۹، ۱۱۶۹.

نه بوهورهیره (رمزای خوی لی بن) فهرمووی: هیشتا له مینا بووین که چه زهت - دروودی خوی لسهه بن- فهرمووی پیمان کاتی ویستی بگهر پیتته وه بؤ مه کهه: (خوا چهزکا سبهینئ له خهیف، له قوقزاییه کهی بهنی کینانه قوناخ دهگرین - واته: له موچه صهب - واته: لهو شوینه دا که کاتی خوی دوشمنه کانی نیسلام پهیمانیان بهست له سهر کوفر).

نهم رووداو میش ناوا بووه: کاتی خوی کافره کانی قوره میش و بهنی

كىنانە، لەو جىڭايەدا لەدژى بەنى ھاشىم بەنى موططەلىب كە
پارىزگارى پىڭەمبەريان دەكرد- بووبوون بەيەك و سويندىيان بۇ يەكترى
خواردبوو لەسەر ئەمە: (ھەتا بەنى ھاشىم بەنى موططەلىب، پىڭەمبەر
دروودى خۇاى لەسەر بى- نەدەن بەدەستيانەو، بۇ ئەوۋى بىكوژن، نە ژن و ژنخوازيان
لەگەل بکەن و نە سەودا و مامە ئە ۱). (تاج/۲/۲۲۷ ز - ۱۱۵ - ش)

پاڭە و بوونکردنەو:

لە ژياننامەى پىڭەمبەردا ھاتووە: (كاتى قورمىش بى باومراني مەككە
بيستيانەو كە پادشاى حەبەشە نەجاشى، رېزىكى زۆرى جەغفەرو
ھاوپىكانى پىڭەمبەرى گرتووە، ئەوھيان زۆر پى ناخۆش بوو، ئاگريان
تېبەربوو، لەدلى خۇيانا گوتيان: واپروا كارى موھەممەد سەردەگرئ،
ئىمەى تىادەچىن، ئىتر بە كۆى را برپارياندا كە پىڭەمبەر بكوژن،
پەيماننامەيەكيان لەناو خۇيانا نووسى، ھەموو كۆمەكى و سەودا و
مامە ئەيى لەگەل خزمان و كەسوكارى پىڭەمبەردا رابىرگن، ھەتا ناچارىان
بکەن كە پىڭەمبەريان تەسلىم بکەن، ئەو تۆمارنامەيان بۇ گىرنگى پىدان
لەناو مالى كابدە ھەئواسى، وە بۆماوۋى سى سال ئابلۆقەيەكى ئابوورى
سەختيان سەپان بەسەر بەنى ھاشىم بەنى عەبدول موططەلىبدا، لەگەل
گەمارۆيەكى كۆمەلايتى، وە لە (شەبى ئەبو طالب) دا عەزلىان كردن و
ھەموو پەيوەندىيەكيان لەگەلدا بىرىن، گەلى گەلى لەم ئابلۆقە
ئابوورىيە سەختىر، كە ئىستا ئەمەرىكا خستووئەتە سەر عىراق! يا
عىراق دايناوە لەسەر كوردستان! خوا تۆلەى سەخت لە ھەموو
ناھەقىكارى بسەنى.

باشان پیغهمبەر - دروودی خوی لسمه بی- به فهرمانی خودا، هه والی بیاندا، که به فهرمانی خودا مۆریانه ئه و شوینانه ی له تۆمارنامه که خواردوو، که زۆرو ناحهقی و سته می تیا دا نووسراوه، به لām ئه و شوینانه ی هیشتوته وه که ناوی خوی واتیا دا. هه تا له پاش گو فتوگۆیه کی دوورودریژ له سالی دهی پیغهمبهرایه تیدا نابلۆقه که هه لگیرا. ده لئین: ئه و کابرایه ی که به میمانمه که ی نووسی، دهستی تووشی گۆدی بوو، خودا پئی نواند.

٧٦٣- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (يُخَرَّبُ الْكَعْبَةَ ذُو السُّوَيْفَتَيْنِ مِنَ الْحَبَشَةِ). (الحديث ١٥٩١ - طرفه فی: ١٧٠) (١٥٩٦).

ئه بو هورمهیره (رمزای خوی ل سمه بی) - فهرمووی: پیغهمبەر - دروودی خوی لسمه بی- فهرمووی: (پیاویکی دوو لاق باریکی حه به شهیی که عبه دمروو خینی!) . له گێرانه وهیه کی تاج دا: دمفه رموی: ده لئیی وا له بهرچاوم، ئه و کابرا قوله ره شه به یزه نه که لاوگه لیه که کابه ی پیروژ، به رد به به رد هه لده ته کینی!) . (تاج/ ٢/ ٢٧٦ ز/ ١٣٧- ش)

٧٦٤- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: كَانُوا يَصُومُونَ عَاشُورَاءَ قَبْلَ أَنْ يُفَرِّضَ رَمَضَانُ، وَكَانَ يَوْمًا تُسْتَرَفِيهِ الْكَعْبَةُ، فَلَمَّا فَرَضَ اللَّهُ رَمَضَانَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (مَنْ شَاءَ أَنْ يَصُومَهُ فَلْيَصُمْهُ، وَمَنْ شَاءَ أَنْ يَتْرُكَهُ فَلْيَتْرُكْهُ) (الحديث ١٥٩٢ - أطرافه فی: ١٨٩٣، ٢٠٠١، ٢٠٠٢، ٣٨٣١، ٤٥٠٢، ٤٥٠٤) (١٧١):

(١٧٠) أخرجه مسلم في الفتن وأشرط الساعة، باب: لاتقوم الساعة رقم: ٢٩٠٩.

(١٧١) أخرجه مسلم في كتاب الصوم، باب صوم عاشوراء (صم ٨ ص ٤ وما بعدها الي ص ٧ - المترجم).

عائيشه (رمزي خوي ئى بىن) فهرمووى: جاران هۆزى قورميش له سهردهمى نه زانيدا پۆزوى پۆزى عاشوراين ده گرت، كه دهى مانگى موچه پرده، قورميش له سهردهمى نه زانيدا، هه موو سائى له دهى موچه رده ما بهرگى نوپيان بۆ كعبه ده كردو بهرگه كۆنه كه يان ده گۆرئ، پيغه مبه ريش - درووى خوي لى سهر بى: چاوى له وان ده كردو ده گرتو كاتى هاتيش بۆ مه دينه هه ر ده گرتو، فهرمانيشى به مسوولمانان ده كرد به گرتنى. جاكاتى خوداى كه وره پۆزوى مانگى رهمه زانى دانا له سهر مسوولمانان، ئيتىر پيغه مبه ر - درووى خوي لى سهر بى: خوى وازى له گرتنى پۆزوى پۆزى عاشورا هينا، وه به خه لكه كهى فهرموو: (ههركه سى دهيه وئ بابيگرئ، وه ههركه سى حه زده كا باوازى لى بهينئ و ئيتىر نه يگرئ). (تاج/٢/١٢٤ - ٥٩ - ش/د/ت).

٧٦٥ - عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (لِيَحْجَنَّ الْبَيْتُ وَلِيَعْتَمِرَنَّ بَعْدَ خُرُوجِ يَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ) (الحديث ١٥٩٣) ١٧٢:

ئهبوسه عىدى خودرى (رمزي خوي ئى بىن) له پيغه مبه ره وه ده فهرموئ - درووى خوي لى سهر بى: (له پاش پهيدا بوونى يه ئىجوو و مه ئىجوو جىش خه لك هه ر ده چن بۆخانهى خودا، بۆ كردنى هه ج و عه مره!).

پووخانى كه عبه

٧٦٦ - عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (كَأَنِّي بِهَ أَسْوَدُ أَفْحَجُ، يَقْلَعُهَا حَجْرًا حَجْرًا). (الحديث ١٥٩٥) ١٧٣.

ومرگه پراوه كهى به دهق له كۆتايى ژماره (٧٦٣) دا رابورد.

(١٧٢) لم يوافقهم مسلم علي تخريجه (فتح/٣/ خاتمة - ٥٩٦ - المترجم).

(١٧٣) لم يوافقهم مسلم علي تخريجه (فتح/٣- خاتمة ٥٩٦ - المترجم).

ماچ کردنی بهرده ره شه که = چه جه رول نه سوهد

٧٦٧- عَنْ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ جَاءَ إِلَى الْحَجَرِ الْأَسْوَدِ فَقَبَّلَهُ، فَقَالَ: إِنِّي أَعْلَمُ أَنَّكَ حَجَرٌ، لَا تَضُرُّ وَلَا تَنْفَعُ، وَلَوْلَا أَنِّي رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُقَبِّلُكَ مَا قَبَّلْتُكَ. (الحديث ١٥٩٧ - طَرَفَاهُ فِي: ١٦٠٥، ١٦١٠) ١٧٤:

پیشوا عومهر (رمزی خوی لی بن) چوو بؤلای چه جه رولنه سوهدو ماچی کردو، فهرمووی: (نهی چه جه رولنه سوهد من دزمانم که تو بهردی کیت، نه زیان دمه خشیتو، نه بههرمو سوود، بهلام نه وهنده هیه من خوم بهچاوی خوم پیغهمبهرم دیوه که توی ماچ کردوو، بویه منیش ماچت دهکهم، نه گینا ماچم نه دهکردیت) (تاج/٢/ ١٨٥ ز/ ٩٥- ١/ د/ت/ن) + (تاج/٢/ ١٨٥ ز/ ٩٥ هتا کو تایی) + (ز/ ٧٧٥).

رافهو ورونکردنه وه:

چهند زانیارییه کی به سوود لهم بارهیه وه، که لهم فهرموودهیه وه و مرده گیرین، راگو یزیان دهکهم له شهرحی عهینی و له شهرحی فهتحول بارییه وه، له گهل رهچا و کردنی ژماره: ١٦٠٥ و ١٦١٠ و ١٦٠٩.

١. ئیبنوعه بباس (رمزی خوی لی بن) له پیغهمبهرموه دروودی خوی لسه ر بن- ده فهرموئی: (بهرده ره شه که که کاتی له بهه شته وه هاته خوارموه، له چری شیر سپتر بوو، بهر بهره گوناھی ئاده میزاده مکان له کاتی ماچکردنیدا رهشی کرد). تهریزی ده فهرموئی: فهرموو دهیه کی دروسته (چه دیسیکی صه حیجه).

٢. بهر دهرهش زمان و دوو لیوی هیه، ههروا دوو چاوی هیه، قسه دهکا، له رۆزی قیامه تدا شایه تی بؤ نهوانه ددها که بههق زیاره تیان کردوو.

۳. بەردە رەشەكە لەخۆیەوه زیان یا سوود نابەخشی، بەلام بەفەرمانی خوا هەم سوود، هەم زیان دەبەخشی.
۴. حەزەرتی عومەر هەموو جاری سێ ماچی دەکرد.
۵. فەزڵ و گەورەیی بەردە رەش لەخواوەیه نەوێك لەخۆیەوه.
۶. کاری پێغەمبەر - درودی خۆی لەسەر بێ - کردبێتی، بەبیانوی ئێهوی کەباوی بەسەرچوو، یا هۆکە کاتی بوو، ئیستا ئێو هۆیه پۆلی نەماو، نابێ کاری پێغەمبەر کردبێتی بەم جوړە مەهانانە تەرك بکری. لەکاتی وادا، راو قیاس کاریان بێ ناکری، بەلکو اتباع پەسەندە.
۷. لەکاتی زیارەتکردنی بەردە رەشەکەدا ماچکردنی سێ جار سوننەتە، وا باشە ماچەکە دەنگی نەبێ، هەردوولوی لەسەر بەردەکە دانێ، ئەگەر مەودای ماچکردنی نەبوو دەستی پیاپهینێ و دوایی دەستی خۆی ماچ بکات، لەحەدیسێکی موسلیما دەفەرموی: (پێغەمبەر لەتەوافی بەیتدا بەگۆچانی ئیستیلامی بەردەرەشی کردو دوایی گۆچانەکە ی ماچکرد).
۸. مۆتابەعە ی پێغەمبەر دەبێ بکری، باهۆو بایستی پەپەرە ی - واتە: اتباعەکەیش - نەزانری، هەتا پەپەرەوی پێغەمبەر هەبێ کار بە رای ئەم و ئەو ناکری.
۹. خوا باوو فەزلی هەندێ بەردو دارو ئازەلی داو بەسەر هەندێ بەردو دارو ئازەلتێردا، وەك چۆن باوی هەندێ شوپێن و کاتو پۆژی داو بەسەر هەندێ شوپێن و کاتو پۆژی تردا.
۱۰. جابیر (زمزی خۆی ئی بێ) دەستی بەبەردە رەشەکەدا هیناو چاوەکانی پڕبوون لە فرمیسک و ماچی کردو دەستەکانی دانا لەسەری و هینانی بەرووی خۆیدا بۆ موفەرکی.
۱۱. ماچ کردنی شوپێنە پیرۆزەکان بەمەبەستی موفەرکی، وە هەروا ماچ کردنی گۆری پیاوچاکان و هەلسان لەبەر چاکان و گەورە پیاوان و

ههروهها ماچکردنی دهست و پێو ریش و جهستهی پیاوچاگان کاریکی جوانی پهسهنده، بهپێی مهبهست و نیازهکهی (تاج/۱۰/۱۲۹-ز/۴۲).
 بپروانه: فتح الباري ج/۳ ص/۶۵، حيث قال الشيخ العسقلاني بالنص: (...
 واختلف في شد الرّحال إلى غيرها، كالدّهَابِ إِلَى زِيَارَةِ الصّالِحِينَ أَحْيَاءَ
 وَأَمْوَاتًا وَإِلَى الْمَوَاضِعِ الْفَاضِلَةِ، لِقَصْدِ التَّبَرُّكِ بِهَا وَالصَّلَاةِ فِيهَا، فَقَالَ الشَّيْخُ
 أَبُو مُحَمَّدٍ الْجَوْنِيُّ: يَحْرُمُ شَدُّ الرَّحَالِ إِلَى غَيْرِهَا... إلخ.. إلى أن قال
 العسقلاني: (... والصّحیحُ عِنْدَ إِمَامِ الْحَرَمَيْنِ وَغَيْرِهِ مِنَ الشَّافِعِيَّةِ أَنَّهُ لَا
 يَحْرُمُ...)

۱۲. ئەبو هورەیره ناوکی ئیمامی حەسەنی ماچ کرد، گوئی: چونکە دیومە کە پێغەمبەری باپیرمت ئەو شوێنەى ماچ کردوو.

۱۳. ثابیتی بەنانی هەموو جارێ دەستی ئیمامی ئەنەسى ماچ دەکردو دەیفەرموو: (ئەمە دەستیکە کە لە دەستی پێغەمبەر کەوتوو!).

۱۴. ئیمامی ئەحمەد فەتوای داوێ کە ماچکردنی قەبرى پێغەمبەر و ماچ کردنی مینبەرەکەى قەیدى نییە.

۱۵. ئیمامی ئەحمەد کراسیکی شافعی شۆردو ئاوەکەى بو موبارەکی و موفەرک خواردوو! شیخی ئیبنوتیمیه لەم دووکارەى ئیمام ئەحمەد متعجب بوو!

۱۶. ماچ کردنی بەرگ و پەرەى قورئان و پەرەى حەدیث و کتیبى شەریعەت و ماچ کردنی گۆرى پیاوچاگان دروستە، بگرە موحیبى طەبەرى دەفەرموی: (يُسْتَنْبَطُ مِنَ تَقْبِيلِ الْحَجَرِ وَأَسْتِلامِ الْأَرْكَانِ جَوَازُ تَقْبِيلِ مَا فِي تَقْبِيلِهِ تَعْظِيمُ اللَّهِ تَعَالَى فَإِنْ لَمْ يَرِدْ فِيهِ خَيْرٌ بِالذَّبِّ لَمْ يَرِدْ بِالكَرَاهَةِ). بپروانه کۆتایی بەرگی یەکەمى تەرجمەى فیهى ئاسان بە کوردی (ل/۴۲۱).

۱۷. جی به جی گردنی سوننهت فهرقی قه ولی و عه مهلی نییه.
۱۸. دروسته که دارو بهردو بی گیان قسه بکات، شت ببینی، یا بگری، یاکه سیکی خوش بوئی، یا رقی لیی بی، وهک ته سبیحاتی زیخو بهرده وردهو نان و حیشت و کۆله کهو گورگ و حوبی کیوی ئو خود.
- ۷۶۸- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي أَوْفَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَعْتَمَرَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَطَافَ بِالْبَيْتِ، وَصَلَّ خَلْفَ الْمَقَامِ رَكَعَتَيْنِ، وَمَعَهُ مَنْ يَسْتَرُهُ مِنَ النَّاسِ، فَقَالَ لَهُ رَجُلٌ: أَدْخَلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْكَعْبَةَ؟ قَالَ: لَا. الْحَدِيث ۱۶۰۰ - أطرافه فی: (۱۷۹۱، ۴۱۸۸، ۴۲۵۵) ۱۷۰:

عه بدوللای کوری ئه بوئه وفا (رمزی خوی لی بی) فهرمووی: له سالی حهوتی کۆچیدا، له پیش ئازادکردنی مه که هدا، پیغه مبهه درودی خوی له سهر بی- له عه مره تول قه چادا، که عه مره ی کرد، ته وافی بهیتی کرد، دوو رکات نویژی سوننهتی له پشت مه قامی ئیبراهیمه وه کرد، که سانی له خزمه تیدا بوون، بهریان له خه لک ده گرت، نه بادا نویژه که ی پی بېرن، یا ئازاریکی بو دروست بکه ن. پیاوی پیی گوت: ئایا له م عه مره یه دا پیغه مبهه درودی خوی له سهر بی- چوو ه ناو ژوری که عبه وه؟ فهرمووی: نه).

هه ندی ده ستوو رو نادابی دینی کابه ی پیروژ

۷۶۹- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَمَّا قَدِمَ، أَبِي أَنْ يَدْخُلَ الْبَيْتَ وَفِيهِ الْإِلَهَةُ، فَأَمَرَ بِهَا فَأُخْرِجَتْ، فَأُخْرِجُوا صُورَةَ إِبْرَاهِيمَ وَ إِسْمَاعِيلَ فِي أَيْدِيهِمَا الْإِزْلَامَ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (قَاتِلْهُمْ اللَّهُ أَمَا وَاللَّهِ قَدْ عَلِمُوا أَنََّّهُمَا لَمْ يَسْتَقْسِمَا بِهَا قَطُّ). فَدَخَلَ الْبَيْتَ

فَكَبَّرَ فِي نَوَاحِيهِ وَلَمْ يُصَلِّ فِيهِ). (الحديث ۱۶۰۱):

ثیبنوعه باس (رمزی خوی ن بى) فہرمووی: پیغہمبہر دروودی خوی لہسہر بى۔ کہ تہ شریفی ہات بو مہککہ، لہ سالی نازادکردنی مہککہدا، ہتا بتہکان لہناو ژووری کابہدا بوون، قاییل نہبوو کہ بجیتہ ناوی، جا پیغہمبہر دروودی خوی لہسہر بى۔ فہرمانی کرد بتہکانیان لیہینایہ دمرہوہ، کہ پیکہری ئیبراہیم و ئیسماعیلیان لہ بہیت ہینایہ دمرہوہ نہ زلامیان لہ دہستا بوو، پیغہمبہر دروودی خوی لہسہر بى۔ فہرمووی: (دہک خودا بجیت بہ گزیانا! نہ مہ چؤن بوختانیکہ کہ نہم خودانہ ناسانہ بو نہم دووزاتہیان کردوہ، دہسا بہ زاتی خودا خویان زور باش دمران کہ نہو دوو پیغہمبہرہ بہر پزانہ، ہہر گیزاو ہہر گیز بہم نہ زلامانہ بہخت و فالیان نہ گرتوتہوہ)۔

جا کہ خودا دروینہکانیان لہ بہیت دمرہینا، نہو جا حہ زمرت دروودی خوی لہسہر بى۔ تہ شریفی چوہہ ناو ژووری کابہو، لہ ناویدا دہستی کرد بہ نہ للاہونہ کبہر کردن، بہ تابیہتی لہلا تہ نیشستہکانیدا، بہ لام نویزی لہ ناویدا نہ کرد)۔ (تاج/۲ / ۲۷۱-ز-۱۳۵۰-ب/د)۔

رہ مہل = لوقہ کردن لہکاتی تہوافی بہیت دا

۷۷۰- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَدِمَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَصْحَابُهُ، فَقَالَ الْمُشْرِكُونَ: إِنَّهُ يَقْدُمُ عَلَيْنَا وَقَدْ وَهَنْتُهُمْ حُمَى يَتَرَبَّ فَأَمَرَهُمُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ يَرْمُلُوا الْأَشْوَاطَ الثَّلَاثَةَ، وَأَنْ يَمْشُوا مَا بَيْنَ الرُّكْنَيْنِ، وَلَمْ يَمْنَعُهُ أَنْ يَأْمُرَهُمْ أَنْ يَرْمُلُوا الْأَشْوَاطَ كُلَّهَا إِلَّا الْإِبْقَاءُ عَلَيْهِمْ). (الحديث ۱۶۰۲ - طرفه فی ۴۲۵۶) ۱۷۶:

ئىبنوعەبباس (رمزى خوى ئى بن) فەر مووى: لە سالى حەوتەمى كۆچيدا، كە
پيغەمبەر و يارانى ھاتن بۆ مەككە بۆ كردنى عەمرە، لە پاش رپكەوتنى
خودەيبىيە، ھاوبەش پەيدا كەرەكان گوتيان: وا محمد خوى و تاقمەكەى
دین بۆ ناوتان لەرزو تاى مەدينە كزو بى ھىزى كردوون!

پيغەمبەریش - درودى خوى لەسەر بى. - فەرمانى بە يارانى كرد: كە لەسى سەرى
پيشەوہى تەوافدا بە لۆقە برۆن و چالاكى و ھىزى خويان نيشانى دوشمن
بدەن، تاجا و ترسيانيان بكەن، بە لام لەنيواني دوو روكنە يەمانىيەكانا
بەرۆيشتنى ئاسايى برۆن، ھەتا لەو ماوہيەدا كەمى بحەسيئەوہ، چونكە
لەويڤا لە بىتەرستەكانەوہ ديار نەبوون! بۆيەيش فەرمانى پىنەدان
كەھەر حەوت جارەكەى تەواف بەلۆقە برۆن، نەبادا بەھوى ئەوہوہ تەواف
شپرزەيان بكا).

لەگيرانەوہيەكى تاجا: جا ھاوہل پەيدا كەرەكان گوتيان: بەمانەتان
دەگوت: گوايە لەرزوتاي مەدينە كەنەفتى كردوون، چاكى كەنەفت
نەكردوون، خۆنەوہتاني لە ھەمووكەس ئازا و نەبەردترن! تاج/۲/ ۱۸۴
ز/۹۴- ش/د/ت/ن).

۷۷۱- عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ حِينَ يَقْدُمُ مَكَّةَ، إِذَا اسْتَلَمَ الرُّكْنَ الْأَسْوَدَ، أَوَّلَ مَا يَطُوفُ: يَخْبُ ثَلَاثَةَ
أَطْوَافٍ مِنَ السَّبْعِ. (الحديث ۱۶۰۳ - أطرافه فى: ۱۶۰۴، ۱۶۱۶،
۱۶۱۷، ۱۶۴۴) ۱۷۷:

ئىبنوعومەر -رمزى خواھان ئى بن- فەر مووى: بەچاوى خۆم پيغەمبەر ديوہ،
دەستوورى وابوو، كە دەچوو بۆ حەج و عەمرە، يا كە دەچووہ ناو

مەككەو، كە دەگەيشته مەككە، لەپيشا تەوافى بەيتى دەکرد، بەم شيوەيه: رۆيشته ناو مزگەوت و دەستى هينا بە حەجەرولئەسودە، لە سەرەتای تەوافەكەيهو، لە پاش ماچکردنى بەردە ڕەشەكە: بەنەرە غار، سى تەوافى لەحەوت تەوافەكان ئەنجام دا). (تاج/۲/۱۷۲ز - ۹۴- ش/د/ت/ن).

۷۷۲- عَنْ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ قَالَ: فَمَا لَنَا وَلِلرَّمْلِ، إِمَّا كُنَّا رَأَيْنَا بِهِ الْمُشْرِكِينَ، وَقَدْ أَهْلَكَهُمُ اللَّهُ، ثُمَّ قَالَ: شَيْءٌ صَنَعَهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَلَا نُحِبُّ أَنْ نُشْرِكُهُ (الحديث ۱۶۰۵) ۱۷۸:

پيشەوا عومەر (رمزى خوى ن بى) فەرمووی: هەقمان چىيە بەسەر رەملەو لەكاتى تەوفا، كە ئەوێه لە سى سەرى يەكەمى حەوت سەرەكانى تەوفا بە نەرە لۆقە بپروا، ئەوێ كاتى خۆى كە لەخزمەتى پيغەمبەردا، لە تەوفا رەملەمان ئەنجام دەدا، لەبەر ئەوێبوو: هيزو باهووى خۆمان پيشانى هاوبەش پەيداكەرەكان دەدا، تاوا نەزانن كە ئيمە ماندووو بيهييز بووين و ئەگەر بچن بەگژماندا دەرەقەتمان ديّن، بەلام خۆ ئەو تەخودا ئەوانى لەناوداودو ترسى ئەوانمان نەماو، كەواتە: ئيستا كارمان بە رەمل نەماو لەكاتى تەوفا، لە پاشا عومەر لەم بۆچوونەى پەشيمان بۆووە فەرمووی: (ئەمە شتيكە سوننەتى پيغەمبەر، چونكە كاريكە كە ئەو زاتە ئەنجامى داو، لەبەرئەو حەزناكەين كە وازى لى بهيئين).

رافەو ڕوونکردنەو:

ئيمامى عومەر (رمزى خوى ن بى) كەسايەتییەكى زۆر ھۆشيارو بليەت بوە،

خاوهنی عه قلیکی داهینهری اجتهادی بووه، له سائی ریمادهدا که وشکه سائیکی ئیجگار سهخت بوو، دهستی دزی ههژاری نه دمپری، ماومیی پشکی (مؤلفه القلوب) له پشکهکانی زهکات بری، به مههانهی نهوهی که نیسلام بههیز بووه، پیویستی به پشگیری نهوان نهماوه. به لام له گهال نهوهیسا له ناستی سوننهتی پیغه مبهرو فهرمانی شهرع دا ملکه چ بوو، به موو له سوننهتی پیغه مبهر لای نهدهدا. ودهمه بهستی سه رهکی ئیمامی عومهر لهه جوړه فهرمایشانه له پلهی یه که مدها نهوهیه: که سه رنجی مسولمانان رابکیشی بولای سوننهتی پیغه مبهرو اتباعی و دوورکه وتنهوه له خۆدزینهوه له جیبه جی کردنی شه ریعه تی خوا، بههوی بیانووی لاوازهوه!

۷۷۳- عن ابن عمر رضي الله عنه قال: مَاتَرَكْتُ اسْتِلَامَ هَدْيِ الرُّكْنَيْنِ، فِي شِدَّةٍ وَلَا رَخَاءٍ مُنْذُ رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَسْتَلِمُهُمَا (الحدیث ۱۶۰۶- طرف فی ۶۱۱۱) ۱۷۹:

ئیبنو عومهر (دزی خوی ن ب) فهرمووی: لهوکاتهوه که به چاوی خۆم پیغه مبهرم دیوه، لهکاتی تهوافی بهیتا، دهستی هیناوه بهم دووگۆشه یه مانیهی بهیتا و ماچی کردوون، لهوکاتهوه منیش لهکاتی تهوافی بهیتا، وازم له دهست پیداهینان و ماچ کردنی نهه دوو گۆشه یه مانیه نه هیناوه).

۷۷۴- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ طَافَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي حَجَّةِ الْوَدَاعِ عَلَى بَصِيرٍ يَسْتَلِمُ الرُّكْنَ بِمَحْجَنٍ. (الحدیث ۱۶۰۷- اطرافه فی: ۱۶۱۲، ۱۶۱۳، ۱۶۳۲، ۵۲۹۳) ۱۸۰:

(۱۷۹) اخرجه مسلم في الحج، باب: استحباب استلام الركنين اليمانيين رقم: ۱۲۶۸.

(۱۸۰) اخرجه مسلم في الحج باب: جواز الطواف علي بعير.. رقم: ۱۲۷۲.

ئیبینو عەباس (رمزی خوی لی بی) فەرمووی: لەحەجی مالاویدی دا پیڤەمبەر دروودی خوی لەسر بی. بە سواری و وسترئ تەوافی بەیتی دەکرد، هەموو جاری کە دەگەشتە ئاستی گۆشە ی بەردە ڕەشەکە، گۆچانیکی بە دەستەووە بوو، گۆچانەکە ی دەهینا بە بەردە ڕەشەکە دا. لەگێڕانەو دیەکی پیڤەشەوا موسلیم دا دەفەر موئ: (بە گۆچانی ئیستیلامی حەجەر و لئەسوودی دەکردو پاشان گۆچانەکە ی ماچ دەکرد).

۷۷۵- عَنْ الزبير بن عَرَبِيٍّ رَحِمَهُ اللهُ تَعَالَى قَالَ: سَأَلَ رَجُلٌ ابْنَ عُمَرَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا عَنِ اسْتِلامِ الْحَجَرِ، فَقَالَ: رَأَيْتُ رَسُولَ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَسْتَلِمُهُ وَيُقَبِّلُهُ. قَالَ: قُلْتُ: أَرَأَيْتَ إِنْ رُحِمْتُ، أَرَأَيْتَ إِنْ غُلِبْتُ؟ قَالَ: أَجْعَلَ أَرَأَيْتَ بِالْيَمَنِ، رَأَيْتُ رَسُولَ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَسْتَلِمُهُ وَيُقَبِّلُهُ (الحدیث ۱۶۱۱) ۸۱:

زوبەیری کوری عەرەبی ڕەحمەتی خوی گەورەیان ئیبی. فەرمووی خۆم لە ئیبینو عومەر پرسی: لەبابەت دەستەینان و ماچ کردنی بەردە ڕەشەووە فەرمووی: (کاریکی ڕەوایە، چونکە بۆ خۆم پیڤەمبەرم بینووە دەستی هیناو بە بەردە ڕەشەکە داو ماچی کردووە). عەرزیم کرد: ئەری پیم بلئ: ئەگەر لەبەر جەنجالی و قەرەبالی دەستم نەپەرژا بەم کارە هەستم؟ یا ئەگەر کەسانی تر زۆریان بۆم هیناو بەزاند میان بۆم نەکرا چۆن؟ ئیبینو عومەر فەرمووی: (ئەووە چۆن قسە یەکە، من پیت دەلیم پیڤەمبەر وادەفەر موئ، کەچی تۆ ڕو بیانوو دەهینی تەووە، لەکاتی وادا پەیرەوی ڕیبازی پیڤەمبەر بکە، ڕای جیاوازی خۆت توو ڕدە بۆ وولاتی خۆت کە یەمەنە !).

٧٧٦- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّ أَوَّلَ شَيْءٍ بَدَأَ بِهِ حِينَ قَدِمَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ تَوَضَّأَ ثُمَّ طَافَ، ثُمَّ لَمْ تَكُنْ عُمْرَةً. ثُمَّ حَجَّ أَبُو بَكْرٍ وَعُمَرُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا مِثْلَهُ (الحديث ١٦١٤ - طرفه في: ١٦٤١) ١٨٢:

عائشه (رمزي خوي لي بي) فهرمووی: پیغه مبهري - درویدی خوی لسمري بي. له حه جه كهيدا، كاتئ هاته ناو مه كه وه، يه كه م شت كه كردي، طه وافي قودوم بوو له پيشدا بو ته وافه كه ي ده ستونويژيكي گرت، نه و جا ته وافي قودومي نه نجامدا، وه نه مه يش به عه مره دانه نرا. له پاش پیغه مبهريش نه بوبه كر له سه رده مي جينشيني خويدا عومهر له سه رده مي جينشيني خويدا (رمزي خوي لي بي) له سه ر نه م شيويه ي پیغه مبهري حه جيان كرد. (تاج/٢/٨٢ ب).

٧٧٧- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا طَافَ فِي الْحَجِّ أَوْ الْعُمْرَةِ، أَوَّلَ مَا يَقْدُمُ سَفَى ثَلَاثَةِ أَطْوَافٍ، وَمَشَى أَرْبَعَةً، ثُمَّ سَجَدَ سَجْدَتَيْنِ ثُمَّ يَطُوفُ بَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ (الحديث ١٦١٦ - طرفه: ١٦٠٣ وَأَطْرَافَهُ) ١٨٣:

عه بدوللاي كوري عومهر (رمزي خوي لي بي) فهرمووی: به جاوي خوم پیغه مبهري ديوه، كاتئ ده چوو بو حه ج يا بو عه مره، كاتئ ده گه يشته ناو مه كه كه، له پيشا ته وافي قودومي له سه ر نه م شيويه نه نجام ددها: سي جار به هه را كردن ده سوو رايه وه به ده وري به يت داو چوار جاريش به رويشتني ناسايي، نينجا دوو ركات نويژي سوننه تي ته وافي ده كرد، نينجا ته وافي نيواني سه فاو مه روه شي ده كرد. (تاج/٢/٨٢-٩٤ ف-٢ ش/د/ت/ن).

٧٧٨- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَرَّ وَهُوَ يَطُوفُ بِالْكَعْبَةِ بِإِنْسَانٍ رَبَطَ يَدَهُ إِلَى إِنْسَانٍ بَسِيرٍ أَوْ بِخَيْطٍ أَوْ بِشَيْءٍ غَيْرِ

(٨٢) أخرجه مسلم في الحج (صم/٨/٢١٩) - المترجم).

(٨٢) أخرجه مسلم (صم/٩/٧٠ استحباب الرمل في الطواف..) - المترجم).

ذَلِكَ، فَقَطَعَهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَدَهُ، ثُمَّ قَالَ: (قُدَّهْ يَدَهُ)
(الحديث ١٦٢٠ - أطرافه في: ١٦٢١، ٦٧٠٢، ٦٧٠٣) ١٨٤:

ثِيْبَنُوْعُهُ بَاس (رمزی خوی لی بن) فهِرْمُوْی: جَارِیْ پِیْغِهِمْبِهَر - درویدی خوی لِسْمِر بن-
تِه وافی کِه عِبِه ی دِه کُرد، مَرُوْفِیْکِی بِنِی بِه سِیْرْمِه یی، یا بِه هِه وِدایی، یا
بِه شَتِیْتر، دِه سَتِی خُوْی بِه سَتَبُو بِه مَرُوْفِیْکِی تِرْمُو، پِیْغِهِمْبِهَر - درویدی خوی
لِسْمِر بن- پِه تِه کِه ی قِرْتَانْد، ئِه وِجَا پِیْی فهِرْمُوْی: (دِه ئِه مِجَار دِه سَتِی بَگِرْمُو
رَايْکِشِه !).

٧٧٩- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ أَبَا بَكْرٍ الصَّدِيقَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ،
بَعَثَهُ - فِي الْحَجَّةِ الَّتِي أَمَرَهُ عَلَيْهَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَبْلَ حَجَّةِ
الْوَدَاعِ - يَوْمَ النَّحْرِ، فِي رَهْطٍ يُؤَدُّنَ فِي النَّاسِ: أَلَا، لَا يَحُجُّ بَعْدَ الْعَامِ مُشْرِكٌ،
وَلَا يَطُوفُ بِالْبَيْتِ غُرْيَانٌ). (الحديث ١٦٢٢ - ١٨٥):

ئِه بُو هُوْرِه يِرِه (رمزی خوی لی بن) فهِرْمُوْی: لِه وِ حِه جِه دَا کِه پِیْغِهِمْبِهَر - درویدی
خوی لِسْمِر بن- ئِه بُو بِه کُری کُرد بُو بِه سِه رِدَارِی سِه رِ حِه ج، کِه بِه ر لِه حِه جِی
مَالَاوایی بُوو، لِه وِ حِه جِه دَا ئِه بُو بِه کُر مَنی لِه گِه ل دِه سَتِه یِه کِی تِرْدَا نَارْد،
رُوْزِی جِه زَن جَارْمَانْدَا: ئِیْتر لِه م سَال بِه دَوَاوِه بَتِه رِسْت وِ هَاوِبِه شِپِه یِدَا کُور
نِه یِه ن بُو حِه ج، وِه کِه سِیْش نَابِی بِه رُوْتِی تِه وافی بِه یِت بَکَا. (تاج/٢/١٨٨-
ش/ت).

٧٨٠- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَدِمَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ مَكَّةَ، فَطَافَ وَسَعَى بَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ، وَلَمْ يَقْرَبِ الْكَعْبَةَ بَعْدَ طَوَافِهِ بِهَا

(١٨٤) لم يوافقهم مسلم علي تخريجه حسب خاتمة كتاب الحج في الفتح الباري) ..

(الترجم)

(١٨٥) أخرجه مسلم في الحج، باب: لا يحج بالبيت مشرك. رقم: ١٣٤٧.

حَتَّى رَجَعَ مِنْ عَرَفَةَ (الحديث ۱۶۲۵) ۱۸۶:

عہدو ثلاثی کوری عہباس (رمزی خوی لی بن) فہرمووی: لہ حہجی مالاً وایدا، پیغہ مبہر - درویدی خوی لمسر بن: کاتخ ہاتہ ناو مہککہ تہوافی قودومی کرد، وسعی نیوان صفوا مہروہی ٹہنجام دا، پاش ٹہوہی کتہوافی کتہعبہی کرد، نیتز نزیکی کتہعبہ نہکوتہوہ تا لہ حیای عہرفات گہراپہوہ).

ناو دان بہ حاجیان

۷۸۱- عَنْ ابْنِ عَمْرِو بْنِ رَضِي اللّٰهُ عَنْهُمَا قَالَ: اسْتَأْذَنَ الْعَبَّاسُ بْنُ عَبْدِ الْمَطْلَبِ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ رَسُولَ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَنْ يَبْتَئِمَ بِمَكَّةَ، لِيَأْتِيَ مِنِّي، مِنْ أَجْلِ سِقَايَتِهِ، فَأُذِنَ لَهُ). (الحديث ۱۶۳۴ - أطرافه: ۱۷۴۳، ۱۷۴۴، ۱۷۴۵) ۱۸۷:

ثیبنو عومہر (رمزی خوی لی بن) فہرمووی: عہباسی کوری عہدولوطہ لیب، کہ مامہی پیغہ مبہر بوو، ریخوازی لہ پیغہ مبہر کرد، کہ ریگہی بدا، شہوہکانی مینا لہ مہککہ بمینیتہوہ، لہبہر ناودان بہ حاجیان ٹہویش ریگہی مانہوہی بی دا). (تاج/۲/۲۱۰-۱۰۶-ش/د/ن)

۷۸۲- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ جَاءَ إِلَى السَّقَايَةِ فَاسْتَسْقَى، فَقَالَ الْعَبَّاسُ: يَا فَضْلُ اذْهَبْ إِلَى أُمِّكَ فَاتِ رَسُولَ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِشَرَابٍ مِنْ عِنْدِهَا. فَقَالَ، (أَسْقِنِي). قَالَ: يَا رَسُولَ اللّٰهِ، إِنَّهُمْ يَجْعَلُونَ أَيْدِيَهُمْ فِيهِ، قَالَ: (أَسْقِنِي). فَشَرِبَ مِنْهُ، ثُمَّ أَتَى زَمْزَمَ، وَهُمْ

(۸۶) قال العلامة العيني - عليه الرحمة -: (هذا الحديث من أفراد البخاري ج/۲۶۸/۹ - المترجم).

(۸۷) أخرجه مسلم في الحج، باب: وجوب المبيت بمكة، ... رقم: ۱۳۱۵.

يَسْقُونَ وَيَعْمَلُونَ فِيهَا، فَقَالَ: (اعْمَلُوا، فَإِنَّكُمْ عَلَى عَمَلٍ صَالِحٍ) ثُمَّ قَالَ: (لَوْلَا أَنْ تُغْلَبُوا لَنَزَلْتُ، حَتَّى أَضَعَ الْحَبْلَ عَلَى هَذِهِ). يَعْنِي: عَاتِقَهُ، وَأَشَارَ إِلَى عَاتِقِهِ). (الحديث ١٦٣٥) ١٨٨:

ثیبنو عہبباس (رمزی خوی ن ہی) فہرمووی: پیغہمبہر - درویدی خوی لمسر ہی۔ ہات بو سہرچاوہکھو داوای ناوی خواردنہوہی کرد، عہبباسیش بہفہزلی کوپی فہرموو: نہی فہضل برپو لہ لای دایکت خواردنہوہی باش بہینہ بو پیغہمبہر - درویدی خوی لمسر ہی۔ پیغہمبہریش - درویدی خوی لمسر ہی۔ فہرمووی: ناوم بدری لہم ناوہی دمیدہی بہم خہلکہ۔ عہبباسیش فہرمووی: نہی پیغہمبہری خوداناخر مہردومہکہ دەستی تیدہخہن؟ فہرمووی: بم دہری قہیناکا، خو من ناغاو پاشا نیم تاخوم لہیہکہیہکی نہتہوہ جیابکہمہوہ۔

ننجا لیی خواردہوہو چوو بو سہر زہمزہم، لہوکاتہدا ناویان ہلڈہگؤستو دمیاندہ بہخہلک، فہرمووی: ناو ہلگؤزن، بہراستی نیشہکہتان نیشیکی گہلی چاکہ). لہپاشا فہرمووی: (نہبادا خہلکہکہی تریش چاو لہ من بکھن و، کہلکہتان لی بکھن و لہ نہنجاما زورتان بو بہینن و مہوداتان نہدن کارہکہتان نہنجام بدن، نہگینا منیش لہولآخہکہم دادمہبزمیم و وہک نیوہ گوریسی سہتلہکہم دنایہ سہر نیرہم و خوشم لہگہل نیوہدا ناوم لہگہلتانا ہلڈہگؤزی و دم دا بہحاجیان! وہ نامازہی بو سہرسانی کرد، لہویدا کہ فہرمووی: گوریسی سہتلہکہم دنایہ سہر نیرہم۔ (تاج/٢/٢٦٧ ز - ١٣٣ - ب)۔

٧٨٣- عَنْ عَاصِمٍ عَنِ الشَّعْبِيِّ: أَنَّ ابْنَ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ حَدَّثَهُ قَالَ: سَقَيْتَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ زَمْزَمَ فَشَرِبَ وَهُوَ قَائِمٌ قَالَ

عَاصِمٌ: فَحَلَفَ عِكْرِمَةُ: مَا كَانَ يَوْمِنِي إِلَّا عَلَى بَعِيرٍ. (الحديث ۱۶۳۷ - طرفه فى: ۵۶۱۷) ۱۸۹:

عاصيم له شهعبى يهوه (رمزى خوى نى بن) فهرمووى: ثيبنوعه بباس قسهى بو كردم، فهرمووى: بهدهستى خوّم لهئاوى بىرى زهمزهم ئاوى خواردنهوه و پيشكهش به پيغه مبهىر كرد، بهپراوهستانهوه خواردنيهوه. عاصيم فهرمووى: عهكرمه سويندى خوارد: كه پيغه مبهىر (درووى خوى لىسر بن) لهوكاتهدا كه نهو ئاوهى نوش كرد، به سوارى و شترى بوو). (تاج/۲/۳۶۵-۱۳۲).

۷۸۴- عَنْ عُرْوَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَأَلْتُ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا فَقُلْتُ لَهَا: أَرَأَيْتَ قَوْلَ اللَّهِ تَعَالَى: إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوْ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطُوفَ بِهِمَا فَأَوَّلَهُ مَا عَلَى أَحَدٍ جُنَاحٌ أَنْ لَا يَطُوفَ بِالصَّفَا وَالْمَرْوَةِ قَالَتْ عَائِشَةُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا بئسَ مَا قُلْتَ يَا ابْنَ أُخْتِي، إِنَّ هَذَا لَوْ كَانَتْ كَمَا أَوَّلْتَهَا عَلَيْهِ، كَانَتْ: لَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ لَا يَطُوفَ بِهِمَا، وَلَكِنَّهَا أُنْزِلَتْ فِي الْأَنْصَارِ، كَانُوا قَبْلَ أَنْ يُسَلِّمُوا، يُهْلُونَ لِمَنَاةَ الطَّائِفَةِ الَّتِي كَانُوا يَعْبُدُونَهَا عِنْدَ الْمُشَلِّ، فَكَانَ مَنْ أَهْلٌ يَتَحَرَّجُ أَنْ يَطُوفَ بِالصَّفَا وَالْمَرْوَةِ، فَلَمَّا أَسْلَمُوا، سَأَلُوا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ ذَلِكَ، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّا كُنَّا نَتَحَرَّجُ أَنْ نَطُوفَ بَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى: (إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ) الْآيَةَ. قَالَتْ عَائِشَةُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: وَقَدْ سَنَّ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الطَّوْفَ بَيْنَهُمَا، فَلَيْسَ لِأَحَدٍ أَنْ يَتْرُكَ الطَّوْفَ بَيْنَهُمَا). (الحديث ۱۶۴۳ - أطرافه فى: ۱۷۹۰، ۴۴۹۵، ۴۸۶۱) ۱۹۰:

عوروهى كورى زوبه بىرى خوشكهزای چه زرهتى عائیشه (رمزى خوى نى بن)

(۱۸۹) أخرجه مسلم في الأشربة، باب: في الشرب من زمزم قائما، رقم: ۲۰۲۷.

(۱۹۰) أخرجه مسلم في الحج باب: بيان أن السعي بين الصفا والمروة ركن لا يصلح الحج إلا به رقم: ۱۳۷۷.

فهرمووی: له عائیشهی پوورم پرسی، پیم گوت: پووری به خودا واده زانم
 نه گهر که سی له کاتی چه ج و عه مرده نه پیش گهری له ناوهندی صه فاو
 مه پرده گوناھی ناگا؟ فهرمووی: بو؟ عه رزیم کرد: چونکه خودای گه وره
 ده فهرموی: ﴿إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوْ اعْتَمَرَ فَلَا
 جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطُوفَ بِهِمَا﴾ - واته: صه فاو مه روه له دروشمه کانی خودان،
 جا هر که سی چه جی کرد، یا عه مره ی کرد، گوناھی له سه رنیه که
 بگهری له نیوانی ئەم دوو دهکا. دهی ئەمه به لگهی ئەوهیه که کردنه که ی
 تاوان نییه، نه که به لگهی ئەوهیه که کردنه که ی پیویسته. که واته:
 نه کردنی دروسته عائیشه (رمزی خوی ن بی) فهرمووی: ئەی خوشکه زای شیرینم !

ئەمە ی تۆ دهیلئیت قسه یه کی زۆر ناپه سه نده، چونکه ئەم نایه ته،
 نه گهر وه که تۆ ته نیولی ده که ییت وایی، ده بوو نه ظمه که ی ئاوا بوايه:

﴿لَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ لَا يَطُوفَ بِهِمَا﴾: تاوانی له سه ر نییه نه گهر ته وافی
 نیوانی ئەم دوو دهکا. له بهر ئەوه هر که سی له ناوهندی صه فاو مه پرده
 هاتو چۆ نهکا، له سه ر شیوه ی بریار دراو، ئەوه خودا نه چه جی ته واو دهکاو
 نه عه مره ی.

ده زانی بوچی ئەم نایه ته له سه ر ئەم شیوه یه که هه یه هاته
 خواره وه: چونکه له پیشا یاریده دهرمان (ئه نصار) له سه رده می نه زانی دا،
 له پیش ئیسلام بوونیاندا، جاران ئیحرامی چه جیان بو بوتی ده به ست که
 ناوی مه نات بوو، که مسولمانان ناویان نا: مه ناتی طاغیه، واته: مه ناتی
 سه رکه ش، چونکه خه لکیکی ئیجگار زۆری گومرا کردبوو، ئەم بته له لای
 موشه لله لا بوو، که ناوی شوینی که وا له نزیکه قه دیده وه، له پرووی دهریاوه،
 له ویدا ده یان په رست، جا ئەوانه ی که ئیحرامی چه جیان بو ئەم بته

سەرکەشە دەبەست، ئیتەر دووره پارێزبان لەتەوافی صەفاو مەپۆه دەگرت، هەتا توخنی بتهکانی خەلکی مەککە نەکەون، کە ناویان ئیساف و نائیلە بوو، ئیساف لەسەر تەپۆلگە ی صەفا بوو، وە نائیلە لەسەر تەپۆلگە ی مەپۆه بوو، جاکات ئێکە یاریدەدەران ئیسلام بوون، لەم بارەییەو پرسیاریان لە پیڤەمبەر کرد، عەرزبان کرد:

قوربان! ئێمە جاران ئاقاری راگردنی نیوانی صەفاو مەپۆه نەدەکەوتین، جا ئایا ئیستا ئەرکی سەرشانمان لەم بارەییەو چیه؟
ئیتەر بەم بۆنەییە خۆدای گەورە، یەزدانی مەزن، ئەم ئایەتە ی ناردە خواریوە: ﴿إِنَّ الصِّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ. البقرة: من الآية ۱۵۸﴾ تا کۆتایی ئایەت.

عائیشە (ڕەزای خۆی ئی) فەرمووی: وەکی تریش ئەومتا پیڤەمبەر خۆی. بروودی خۆی لەسەر ی. بەگەردارو بە گوتار، تەوافو هەلسوورانی نیوانی صەفاو مەپۆه کردوو بە دەستوور، کەواتە: هیچ کەسێ مافی ئەو ی نییه کە واز لە هەلسوورانی نیوانی ئەم دوانە بهێنێ بەهیچ مەهانەیی. (تاج/۲/۱۸۹۸-ز ۹۷).

پاشەو بوونکردنەو:

عوورە ی کۆری زوبەیر کچەزای حەزەرەتی ئەبوبەکری صەدیقه، فەقیی عائیشە ی پووری بوو، هەمیشە لەگەڵ کۆمەڵی زانای تردا، ئامادە ی کۆری زانستی عائیشە دەبوون، کە لە مائی خۆیدا لە مەدینە دەبەست، بۆ پەخشی زانست و راگەیانندی فەرموودەکانی پیڤەمبەر. -بروودی خۆی لەسەر ی.

عوورە یەکیکە لەپیشەوا هەرە ناودارە پێژدارە مەزنەکانی پەیرەوان

که پییان دهگوتری: (تابعین: چینی دووهمی مسؤلمانان) یه کیکه له
حهوت مه لا گه وره کانی جیهانی ئیسلامی، که له زارای شهردا ناودارو
ناسراون به (فوقه های سهبعه = ههوت شه عزانه کان).

که ئهم زاتانه:

۱. عوورووه.

۲. سه عیدی کوپی موسه ییب.

۳. عوبه یدوئلای کوپی عهبدوئلای کوپی عوتبه.

۴. قاسمی کوپی موحه ممه دی کوپی ئه بوبه کری سه دیق.

۵. سلیمانی کوپی یه سار.

۶. خاریجهی کوپی زهیدی کووپی ثابت.

۷. سالی کوپی عهبدوئلای کوپی عومه ر.

هه ندی ده لئین: هه وتهم: ئه بوبه کری کوپی عهبدوورپه حمانی کوپی
حاریشه، هه ندی تر ده لئین: هه وتهم: ئه بوسه له مهی کوپی
عهبدوورپه حمانه.

ناوی دایکی ئه سمای کچی ئه بوبه کری سه دیقه، که خوشکی باوکی
عائیشهیه خاوهنی ئهم شانازیانهیه: پیغه مبه ر - درودی خوی له سهر بی - زاویه تی،
ئه بوبه کر باپیریته، زوبه یر باوکیته، ئه سماو دایکیته، عائیشه
پوریه تی خوشکی دایکیته، سالی بیستی کوچی له دایک بووه، له نه وه دو
چوارا مردوووه، کۆمه ئه ی فهرمووده زانه کان فهرمووده کانی ئه ویان
گیراوه ته وه،

واته: جیگه ی متمانه ی ئه وانه، که واته: له پیاوانی سه حیحی بوخاری

و صہ حیجی موسلیمیشہ، لہ شہش کتیبہ ناودارہکانی فہرموودہدا جگہ لہ
خوی عوروہی کوری زوبہیر ناوی تریان تیادا نییہ، لہناو ہاودہلانیشدا
عوروہی زوبہیر ناویان تیادا نییہ، بو زیدہ بہہروو شارہزابوون ہروانہ:
(تاج/۵/۷۹-۱۰۔ مہزناہی زوبہیری کوری عہوام + ژمارہ/۳ لہم پہراوہ
پیروژہ، کہوا لہبہرگی یہکہمیدا + ۶۰۲/۳۴۹ + ۷۵/۳ + تاج/۵/۱۵۲ + ۳۷/۳ +
ریاض/۱/۱۸۶ + ۲۰۲/۳ + ۲۵/۳ + تاج/۱۰/۲۵۴ + ۹۷/۳)۔

۷۸۵- عن ابن عمر رضي الله عنهما قال: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا طَافَ الطَّوَّافَ خَبًّا ثَلَاثًا وَمَشَى أَرْبَعًا، وَكَانَ يَسْنَى بَطْنَ الْمَسِيلِ
إِذَا طَافَ بَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ (الحديث ۱۶۴۴) ۱۹۱:

ٹیبنوعومہر - رمزی خوابان لہ بن۔ فہرمووی: جاران دہستووری پیغہمبہر - درودی
خوای لہسہر بن۔ وابوو کہ تہوافی یہکہمی ٹہنجامدہدا، کہ ناودارہ بہتہوافی
قودووم - واتہ: ہہلہسورانی ہاتنہ پیش۔ سی سہری یہکہمی لہ حہوت
سہرہکانی تہواف بہ نہرمہغار ٹہنجامدہدا، وہچواریشیانی بہرؤیشتنی
ناسایی ٹہنجام دہدا، وہگاتی تہوافی نیوانی سہفاو مہروہی دہکرد، بہنیو
شیوہکہی نیوانی سہفاو مہروہدا پای دہکرد)۔

ہوونکردنہوہ:

شیخی عہینی - حہمتی خودی لہ بن۔ دہفہرموی: (مہسیل - کہ بہ واتا
ٹاورپژگہیہ - شیویکہ وا لہنیوانی گردی صہفاو گردی مہروہدا، بریٹیہیہ لہ
ٹہندازہیہکی زانراو، لہپیش ٹہوہی کہ بگہیتہ میلہ سہوزہکہی کہ
بہگوشہی مزگہوتہکہوہ ہہلہواسراہ، ہہتا دہگاتہ ناستی دوو میلہ

سه وزه که ی که وان له به رابه ی یه کتری، که یه کیکیان وا له حه وشه ی
مرزگه وتاو نه وی تریان وا له خانو وده که ی عه بباس دا (رمزی خوی لی بن).

۷۸۶- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَهْلُ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هُوَ وَأَصْحَابُهُ بِالْحَجِّ، وَلَيْسَ مَعَ أَحَدٍ مِنْهُمْ هَدْيٌ غَيْرَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَطَلْحَةَ، وَقَدِيمَ عَلِيٍّ مِنَ الْيَمَنِ وَمَعَهُ هَدْيٌ، فَقَالَ: أَهْلَلْتُ بِمَا أَهَلَّ بِهِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَأَمَرَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَصْحَابَهُ أَنْ يَجْعَلُوهَا عُمْرَةً وَيَطُوفُوا، ثُمَّ يَقْصِرُوا وَيَحْلُوا إِلَّا مَنْ كَانَ مَعَهُ الْهَدْيُ، فَقَالُوا: نَنْطَلِقُ إِلَى مَنَى وَذَكَرُ أَحَدِنَا يَقْطُرُ، فَبَلَغَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: (لَوْ أَسْتَقْبَلْتُ مِنْ أَمْرِ مَا اسْتَدْبَرْتُ مَا أَهْدَيْتُ، وَلَوْلَا أَنَّ مَعِيَ الْهَدْيَ لَأَحْلَلْتُ) (الحديث: ۱۶۵۱) ۱۹۲:

جابر ی کوری عه بدوللا (رمزی خوی لی بن) فه رمووی: له حه جی ماللا واییدا، پیغه مبهرو هاوړپیکانی نیحرامی حه جیان دابه ست، جگه له پیغه مبهرو طه لحه، که سیان دیاری به یتیان پی نه بوو، عه لیش له یه مهنه وه هات بو حه ج نازهل دیاری له گهل خوی هی نابوو، عه لی فه رمووی: منیش کاتی نیحرام دابه ستن گو توومه: نهوا نیحرامم دابه ست پیک وک نیحرام دابه ستنی پیغه مبهرو (درودی خوی له سمر بن) جا له مه که که پیغه مبهرو (درودی خوی له سمر بن).

فه رمانی کرد به هاوړپیکانی، که حه ج که یان بکه ن به عه مره، له سه ر نه م شیوه یه: ته وافی به یت بکه ن و توافی نیوانی صه فاو مه پرویش بکه ن و نه و جا مووی سه ریان کورت بکه نه وه، نیتر نیحرام بشکینن، هه تا روژی ته رویه (بپ: ژماره/ ۷۵۶) به لام نه وانه یان که نازهل دیاری به یتیان واپی بابه رده وام بن له سه ر حه ج که یان و نیحرام نه شکینن و نه یکه ن به

عه مره.

هاورپیانی پیغهمبهریش - دروودی خوی لسمه بر- وهك سهرسام بوونی،
فهرموویان: شتی وا سهیره! چونکه سهردهکیشی بؤئهوه، کاتی ئیحرام
ببهستینهوهو بکهوینه ری له مهککهوه بهروه میناو عهرهفات، چووک
(زهکهر) مان مهنی لی بتکی، که ئیحرام بشکینین، لهگهل ژنیش
کۆدهبینهوه، شتی وایش لهگهل باری چه ج دا ری ناکهوی.

جا کاتی ئهم قسهیهیان گهیشتهوه بهپیغهمبهر - دروودی خوی لسمه بر-
فهرمووی: (لهدهستم چوو! دهنه گهر ئیستام نهوسا بوايه، منیش نازهل
دیاری بهیتم لهگهل خۆم نهدههینا، وهلهبهه نهومیش نهبی کهدیاری
بهیتم وایی منیش ئیستا دهمکرد به عه مرهو ئیحرامم دهشکاند).

۷۸۷- عَنْ عَبْدِ الْعَزِيزِ بْنِ رُفَيْعٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَأَلْتُ أَنَسَ بْنَ مَالِكٍ
رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قُلْتُ: أَخْبِرْنِي بِشَيْ عَقَلْتُهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَيْنَ
صَلَّى الظُّهْرَ وَالْعَصْرَ يَوْمَ التَّوْبَةِ؟ قَالَ: بِمَنِي، قُلْتُ: فَأَيْنَ صَلَّى الْعَصْرَ يَوْمَ النَّفَرِ؟
قَالَ: بِالْأَنْطَحِ، ثُمَّ قَالَ: أَفْعَلْ كَمَا يَفْعَلُ أَمْرَاؤُكَ. (الحديث ۱۶۵۳- طرفاه
فی: ۱۶۵۴، ۱۷۶۳، ۱۹۳)

عه بدولعهزیزی کوری روفهیه فهرمووی: له ئهنهسی کوری مالیکم
پرسی، گوتم: شتیکم پی بهرموو: که خۆت لهبیرت مابی و له
پیغهمبهرهوه وهرتگرتبی لهم بارهیهوه: پۆزی تهروییه، که پۆزی
ههشتهمی مانگی قوربان، پیغهمبهرهو مسولمانانی چهکار لهکوی نوپزی
نیوهپۆوه عهصریان کرد؟؟ فهرمووی: لهمینا گوتم: نهی ئهه پۆزهی که
ناوداره بهپۆزی نهفر، که پۆزی سیازدهی مانگی قوربان، که حاجیان له

میناوه دمگه پینه وه بۆ مهككه، پښه مبهرو هاوړپیانې نوپژى عه صریان له كوئى كرد؟ نه نه س فهرمووى: له نه بطه ح (بر: ژماره: ۱۵۵۹/۷۴۸) نه و جا نه نه س (رمزى خوى نى بن) فهرمووى: (گرنگ نه و مپه له كاتى نه نجامدانى حه ج و عه مردها په پره وپى فهرمان په واكانت بكه و نه وان چى ده كهن توپش وا بكه و به مبه هانه و هندی ورده كاری جیاوازی و دووبه رهكى له ناو پریزى كۆمه لئى حاجى یان دا بهرپامه كه). (تاج/۲/۲۲۵/۱۱۵-ش).

۷۸۸- عَنْ أُمِّ الْفَضْلِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: شَكَ النَّاسُ يَوْمَ عَرَفَةَ فِي صَوْمِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَبَعَثْتُ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِشَرَابٍ فَشَرِبُهُ). (الحديث ۱۶۵۸ - اطرافه فى: ۱۶۶۱، ۱۹۸۸، ۵۶۰۴، ۵۶۱۸، ۵۶۳۶) ۱۹۴:

نوممول ففضل (رمزى خوى نى بن) فهرمووى: پوژى عارفه، كه پوژى نو هه مى مانگى قورباننه، كه حاجيان له و پوژدها له چپای عه رفه سه رگه رمى نه نجامدانى كرداره كانی حه جن، مهردومه كه كه وتنه گومانه وه كه نايا پښه مبه ر (دروودى خوى لسمه بن) له و پوژدها به پوژوه يانا؟ جا منيش جامى شيرم بوى نارد، تابزانين به پوژوه ووه يا نا، جا حه زره ت (دروودى خوى لسمه بن) شير هكه و خواردموه، ئيت زانيمان كه به پوژوو نپه). (بر: تاج/۲/۱۳۴ ز/۶۶ - ش/د/ت).

نوممول ففضل، ناوى لوبابه و كچى حاريته، له پيش كوچ دا ئيسلام بووه، فهرمووده و زورى له پښه مبه روه گپراوه ته وه، پښه مبه ر (دروودى خوى لسمه بن) ده فهرموئ: (جوار خوشكه مسوئمانه كه: مهيموونه و كچى حاريثو نوممول ففضل و سه لماو نه سماء). مهيموونه يان هاوسه رى پښه مبه ر بوو،

که خوشکی ههقی ئوممول فهضله. جارئ خهوی دهبینی، دهیگیرپتهوه بو پیغه مبهه، عهرزی دهکا: قوربان! لهخهونمدا بینیم ئه ندامی لهئهندامهکانی تو له مائی مندا بوو، پیغه مبهه درودی خوی لعمهه به فهرمووی: (فاطمه کچم کورپکی دهبی، تو شیر پی ددهی، زوری پینهچوو حوسهین له دایک بوو).

گهلی جار پیغه مبهه بو ریژلیانی دهچوو بو مائی ئوممو فهضلی ناموژنی.

ئوممو فهضل له پێش ئیمامی عهباسی میردیدا له سهردهمی جینشینیی عوسماندا دهمری. رهزاو پهحمهتی خودای لای.

۷۸۹- عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَلَّهُ: جَاءَ يَوْمَ عَرَفَةَ حِينَ زَالَتْ الشَّمْسُ، فَصَاحَ عِنْدَ سُرَادِقِ الْحَجَّاجِ، فَخَرَجَ وَعَلَيْهِ مِلْحَفَةٌ مَعْصُفَرَةٌ، فَقَالَ: مَالِكُ يَا أَبَا عَبْدِ الرَّحْمَنِ؟ فَقَالَ: (الرَّوَّاحُ إِنْ كُنْتُ تُرِيدُ السُّنَّةَ) قَالَ: هَذِهِ السَّاعَةُ؟ قَالَ: نَعَمْ، قَالَ: فَأَلْظَرْنِي حَتَّى أَفِيضَ عَلَى رَأْسِي ثُمَّ أَخْرُجْ، فَتَنَزَلَ حَتَّى خَرَجَ الْحَجَّاجُ، فَسَارَ بَيْنِي وَبَيْنَ أَبِي، فَقُلْتُ: إِنْ كُنْتُ تُرِيدُ السُّنَّةَ فَأَقْصِرِ الْخُطْبَةَ وَعَجِّلِ الْوُقُوفَ، فَجَعَلَ يَنْظُرُ إِلَى عَبْدِ اللَّهِ فَلَمَّا رَأَى ذَلِكَ عَبْدُ اللَّهِ قَالَ: صَدَقَ، وَكَانَ عَبْدُ الْمَلِكِ قَدْ كَتَبَ إِلَى الْحَجَّاجِ: أَنْ لَا يُخَالِفَ ابْنَ عُمَرَ فِي الْحَجِّ (الحديث ۱۶۶۰ - طرفاه فی: ۱۶۶۲، ۱۶۶۳) ۱۹۰:

سالی کوری ئیبنوعومهه (زمای خوی ئی بن) فهرمووی: عهبدول مهلیکی کوری مهروان که یهکی بوو له بهناو جینشینهکانی ئه مهوی یهکان- نامه ی نووسی بو چه ججایی کوری یوسفی ئهل شهقه فی که والی عهبدولهلیک

بوو له مهككه لهوكاته‌دا، وه مير حه‌ج بوو: (كه له بابه‌تي حه‌ج دا سهرپيچي له فهرمانی ئيبنو عومهر نه‌كات).

جا رۆزي عهرمه كه له نه‌ميره دابه‌زي بوون، له‌كاتي ده‌می نيومرۆدا من خۆم له‌گه‌ل ئيبنو عومهر دا بووم، كه‌له‌و كاته‌دا ته‌شريفی هات هه‌تا گه‌يشته لای سهرابه‌رده‌كه‌ی حه‌ججاج، له‌وئ هاواری ليّه‌ئسا!!

حه‌ججاجيش دهرپه‌ري، به‌ركۆش (ازار) يكي گه‌وره‌ی به‌عه‌صفه‌ر رهنگراوی گرتبووه، گوتي: ئه‌وه چيته ئه‌ی باوكی عه‌بدوره‌حمان! خيهره چی فه‌وماوه، بۆ واده‌كه‌ی؟ ئيبنو عومهر -ره‌زي خوايه‌ان ئی بن- پيی فهرموو: (ئيسا ده‌می رۆيشتنه، كاتي ئه‌وه هاتوو كه‌بكه‌وينه‌رپۆ و به‌زويی برۆين بۆ ئيستگای عهرمه‌فات، ئه‌گه‌ر ده‌ته‌ويّت په‌رپه‌روی ته‌واوی سونه‌تي پيغه‌مبه‌ر بكه‌ی له‌م لايه‌نه‌وه) حه‌ججاج گوتي: ئيستا ئا به‌م قرچه‌ی گه‌رمایه‌؟ باوكم فهرمووی: (به‌ئ). حه‌ججاج گوتي: ده‌ مؤلّه‌تم بده تا ئاوئ ده‌كه‌م به‌خۆم دا و خۆم ده‌شۆرم و دهرده‌جم. جا ئيبنو عومهر دابه‌زي تا حه‌ججاج ئاويكي كرد به‌سه‌ر خۆيداو ئه‌وجا دهرچوو وه‌كه‌وته‌رپۆ، سالم فهرمووی: (له‌ ريگه‌ حه‌ججاج له‌ به‌يني من و باوكم دا دهرپۆی، جاپييم گوت: (ئه‌گه‌ر ده‌ته‌ويّت به‌ته‌واوی سونه‌تي پيغه‌مبه‌ر -درووي خوي لسه‌ر بن- له‌م باره‌يه‌وه به‌يكييت ئه‌وا نوێژ به‌ زوويی بكه‌و وتاره‌كه‌ كورت بكه‌ره‌وه و به‌زويی بگه‌ره ئيستگای عهرمه‌فه، هه‌تا وه‌ستان له‌كيوی عهرمه‌فه زوو ئه‌نجام به‌ديت). حه‌ججاجيش ته‌ماشايه‌کی استفساو ئامي‌زي باوكمی كرد، وه‌ك بلي ئايا وایه‌؟ باوكيشم كه‌واي بينی پيی فهرموو: (به‌ئ سالم راست ده‌كا).

روونکردنه وه:

- ئهم بههرانه لهم فهرموودهيه ومردهگیرین، له سهر فهرمايشتی مامؤستای عهینی و مامؤستای عهسقه لانی:
۱. نوپزی جه ماعت له پاش نیمامی بهدکارو فاسقه وه دروسته، به لام به مهرجی بیدعته و فیسقه که ی نه گاته راده ی کوفرو دزایه تی نیسلام.
 ۲. زانا نه گهر بو پپووستی کاری مسوئلمانان هاموشوی پیاوی دمه سه لاتداری سته مکار بکا قهیدی نییه، وهك ئهم هاتنه ی ئیبنوعومهر بؤلای چه حاج، بو که وتنه ری له کاتی دیاریکراوی خویدا.
 ۳. دروسته باشر له ژیر فهرمانی له خو ی خوارتردا بی، وهك ئیبنو عومهر له ژیر فهرمانی چه حجاج دا بوو.
 ۴. تیگه یشتن و و مرگرتنی زانست به ئاماژه یش ده بی، وهك سهر له قاندن و به چاوو دمست ئاماژه کردن.
 ۵. دروسته شاگرد له حوزوری مامؤستای دا فهتوا بدا. وهك سالم له خزمهت باوکیدا فهتوای دا.
 ۶. دروسته زیانی که م له پیناوی سوودی گه ورتردا قه بوول بکری، که ئهمه له شهرعی پیروژدا پیی ده گوتری: (احتمال المفسدة القلیلة لتحصیل المصلحة الکبیره).
- ۷۹۰- عَنْ جُبَيْرِ بْنِ مُطْعِمٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَضَلَلْتُ بَعِيرًا لِي، فَذَهَبْتُ أَطْلُبُهُ يَوْمَ عَرَفَةَ، فَرَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَاقِفًا بِحَرَفَةَ فَقُلْتُ: هَذَا وَاللَّهِ مِنَ الْحُمْسِ، فَمَا شَأْنُهُ هَهُنَا؟ (الحديث ۱۶۶۴) ۱۹۶.

جوبه پیری کوری موطعیم (رمزی خوی ن بى) فهرمووی وشتريکم ون بو بوو،
 رۆژى عارفه بوو چووم بۆى بگه رپم، بينيم پيغه مبه ر - درووى خوى لمه ر بى -
 له خاكى عهرمفات وهستا بوو، كه عهرمفات وا له دهره ودى خاكى حهره م،
 له بهرئه وه سه رم سو رما، چونكه پيغه مبه ر قورده شى يه، قورده شى ش
 به خويان ده گوت: حومس، له بهر ئه وه له رۆژى عهرمه دا نه ده چوون بۆ
 عهرمه و له خاكى حهره م دهرنه ده چوون، له موزده ليفه ده وهستان، جا
 عه جايه ب مام وگوتم: چ عه جهب پيغه مبه ر لي ره وهستاوه، خۆبه خوا
 نه ویش له حومسه كانه).

روونگردنه وه:

بۆ تيگه يشتنى ته واو له م فهرمووده يه ئه م فهرمووده يه تر له تاجول
 ئوصووله وه راگويز ده كه ين، بهرگى دووم، لاپه ره (۲۰۱):

عائيشه (رمزی خوی ن بى) فهرمووی: جاران قورده يش و ئه وانى له سه ر
 نايينى قورده يش بوون، له موزده ليفه راده وهستان، له رۆژى عهرمه دا،
 وه پييان ده گوتن: حومس، كه كۆى (أَحْمَس)ى عهره بى يه، واته: دليره كان،
 عهره به كانى تريش له عهرمه راده وهستان، جاكاتى كه نايينى پيرۆژى
 ئيسلام هات، خوداى گه ورمه سه روهر، فهرمانى كرد به پيغه مبه رى خۆى،
 كه له خاكى به ست (حهره م) دهرچى و وهك خه لكانى تر بپروات بۆ خاكى
 عهرمفات، له وى راوه ستى و له پاشا له وپوه دايه رن و بپرون بۆ موزده ليفه و
 مه شعه رولحه رامو مينا. وهك خودا له م نايه ته دا ده فهرموى: ﴿ثُمَّ أَلْبَسُوا
 مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ النَّاسُ. البقرة: من الآية ۱۹۹﴾.

۷۹۱- عَنْ أَسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ سُئِلَ: كَيْفَ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَسِيرُ فِي حَجَّةِ الْوَدَاعِ حِينَ دَفَعَ؟ قَالَ: كَانَ يَسِيرُ الْعَنْقَ، فَإِذَا وَجَدَ فَجُوءَ نَصَّ. (الحديث ١٦٦٦ - طرفاه في: ٢٩٩٩، ٤٤١٣) ١٩٧:

عوروه (رمزی خوی لی بن) فہرمووی: خوُم دانیشتبووم لہ خزمہتی ٹوسامہی کوری زمیددا، کہ لییان پرسی: لہحہجی مالآواییدا، ٹہوکاتہی کہ پیغہمبہر دروودی خوی لہسمر بن۔ دہرچوو لہ عہرمفاتہوہ بو موزدہلیفہ، کہ بہم کردارہ لہ زاراوی شہرعی پیروژدا دہگوتری (دفع) لییان پرسی: لہ ری چون دہرپویشٹ؟ فہرمووی: بہ رہوت وشرہکھی ژیری لیڈہخوری، ٹہگہر ہواریشی دہست کہوتایہ تاوی دہدا). (پر: تاج/٢/٢٠٦-ز-١٠٤ش/د/ن - رحمہتی خودیان ابن بن).

پوونکردنہوہ:

لہتاج دا دہفہرموی: (خوُم دانیشتبووم لہخزمہتی ٹہنہس دا..تاد). وا دہزانم: ٹہنہس ہٹہی نووسیاریہ، یا سبق القلمہ، چونکہ لہ عہینی و فہتحوالباری و سہرچاودہکانی بہرہدہستم دا، ہہموویان ہہر ریوایہت لہ ٹوسامہی کوری زمیدہوہ دہکەن، زورینہی کات ٹہگہر فہرموودہی لہدوو کہسہوہ بگیړنہوہ ٹاماژہ بو ہہردووکیان دہکەن ہروانہ: عمدہ القاری بہرگی دہیہم لاپہرہ/٦، فتح الباری فہرموودہی ژمارہ/١٦٦٦ ج/٣ ص/٥٨، صم، ٩ ص/٣٤ بحث الافاضة من عرفات الى المزدلفة. صم = صہحیحی موسلیم بہ شہرحی نہوہوی).

٧٩٢- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّهُ دَفَعَ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَ عَرَفَةَ، فَسَمِعَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَرَاءَهُ زَجْرًا شَدِيدًا، وَضَرْبًا وَصَوْتًا لِلْإِبِلِ فَأَشَارَ بِسَوْطِهِ إِلَيْهِمْ، وَقَالَ: (أَيُّهَا النَّاسُ، عَلَيْكُمْ بِالسَّكِينَةِ فَإِنَّ الْبِرَّ

لَيْسَ بِالْإِضْطَاعِ). (الحديث ١٦٧١) ١٩٨:

ثیبنو عه بیاس (رمزی خوی لی بن) فهرمووی: رۆژی عه رفه که له خزمه تی
حه زه رتدا - دروودی خوی له سهر بی- له عه رفه وه رۆیشترین بۆ موزده لیفه، له رێ
پیغه مبه ر - دروودی خوی له سهر بی- گوێی لی بوو، هه ندی کهس، له دوایه وه، ده بیان
له ولاخه کانیان ده کردو به توندی تییان ده خو پین و لییان دهدان، تاخیرا
برۆن، جا پیغه مبه ر - دروودی خوی له سهر بی- به قامچییه که ی ئاماژه ی بۆیان کردو
فه رمووی: (ئه ی مسوئمانینه له سه ره خو بن باشی به په له په ل نییه).
(تاج/ ٢/ ٢٠٦ ز - ١٠٤ - ب/ د).

٧٩٣- عَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ أَبِي بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَلْهَا نَزَلَتْ لَيْلَةَ جَمْعٍ عِنْدَ
الْمُرْدَلَفَةِ، فَقَامَتْ تُصَلِّي، فَصَلَّتْ سَاعَةً ثُمَّ قَالَتْ: يَا بَنِيَّ هَلْ غَابَ الْقَمَرُ؟ قُلْتُ:
لَا، فَصَلَّتْ سَاعَةً، ثُمَّ قَالَتْ: هَلْ غَابَ الْقَمَرُ؟ قُلْتُ: نَعَمْ، قَالَتْ: فَارْتَحِلُوا،
فَارْتَحِلْنَا وَمَضَيْنَا، حَتَّى رَمَتِ الْجُمُرَةَ، ثُمَّ رَجَعَتْ فَصَلَّتِ الصُّبْحَ فِي مَنْزِلِهَا،
فَقُلْتُ لَهَا: يَا هَيْتَاهُ مَا أَرَانَا إِلَّا قَدْ غَلَسْنَا، قَالَتْ: يَا بَنِيَّ، إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَذِنَ لِلظُّعْنِ). (الحديث ١٦٧٩) ١٩٩:

عه بدو لای مه ولای ئه سما ی کچی ئه بوبه کری سه دیق - دروودی خوی له سهر بی-
فه رمووی: شه وی موزده لیفه، که شه وی جه ژنه، که پیی ده گوتری: شه وی
جه مع، چونکه نوێزی شیوان و خه وتنان له وی کۆده کری نه وه، له خزمه تی
ئه سماء دا بوم، خه ریکی ئه نجام دانی هه ج بوو، له موزده لیفه دابه زی بوو،
هه ستا تاویک دهستی کرد به نوێژکردن، پاشان پیی فه رمووم: رۆله کهم!
بزانه مانگ ئاوا بووه؟ گوتم: نه و، دیسان تاوی تریش دهستی کرده وه به

(١٩٨) لم یوافقہ مسلم علی تخریجه (فتح/ ٢/ ٥٩٦ - خاتمة کتاب الحج) - المترجم).

(١٩٩) اخرجه مسلم في الحج، باب: استحباب تقديم دفع الضعفة رقم: ١٢٩١.

نویژ کردن، دیسان فهرموویه وه: ئایا مانگ ئاوابوو؟ گوتم: بهئی، فهرمووی: کهواته بارکهن با برۆین بۆ رهجمی شهیتانی گهوره، جاکه وتینه ریگه و رۆیشتین ههتا رهجمی شهیتانی کرد له کۆگا بهردهکهی عهقه به، که پیی دهگوتری: (جمرة العقبه: الجمرة الكبرى: کۆگا بهردهکهی عهقه به) ئینجا ئه سما گه رایه وه بۆ ههواره کهی مینای، وه نویژی به یانه کی له شوینه کهی خوی له مینا کرد. منیش پییم گوت: خانم! واده زمانم: زوو رۆشتین له موزده لیفه وه بۆ رهجمی شهیتان و زووهاتین له موزده لیفه وه بۆ ئیره که مینایه؟ فهرمووی: کوری شیرینم! پیغه مبه ر. دروودی خوی له سهر بی. مؤله تی ژنانی داوه، که به شهو له موزده لیفه وه بکه ونه ری بۆ مینا، ومبه ر له جه نجالی، رهجمی شهیتان ئه نجام بدهن و نویژی به یانه کی له مینا بکهن (وهک له م فهرمووده یه دا ده فهرمووی: ئیبنو عه بباس (رمزی خوی ل بی) فهرمووی: (پیغه مبه ر. دروودی خوی له سهر بی. منی له گه ل لازه بونه کانی که سوکاری خویا نارد، به شهو له موزده لیفه وه به ره و مینا که وتینه ری، نویژی به یانیمان له مینا کردو رهجمی شهیتانمان کرد - نه سائی گیراویه ته وه).

۷۹۴- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَتْ: نَزَّلْنَا الْمَزْدَلِفَةَ، فَاسْتَأْذَنْتِ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سَوْدَةَ: أَنْ تَدْفَعَ قَبْلَ حَطْمَةِ النَّاسِ، وَكَانَتْ امْرَأَةً بَطِيئَةً فَاذِنْ لَهَا، فَدَفَعَتْ قَبْلَ حَطْمَةِ النَّاسِ، وَأَقَمْنَا حَتَّى أَصْبَحْنَا نَحْنُ، ثُمَّ دَفَعْنَا بِدَفْعِهِ، فَلَأَنْ أَكُونَ اسْتَأْذَنْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَمَا اسْتَأْذَنْتُ سَوْدَةَ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْ مَفْرُوحٍ بِهِ. (الحديث ۱۶۸۱) ۲۰۰:

عائیشه (رمزی خوی ل بی) فهرمووی: سه ودهی دایکی مسولمانان، ئافره تیکی

قه‌به‌ی گرانه رږو بوو، له‌به‌رئ‌ه‌وه داوای له‌پيځه‌مبه‌ر کړد، که رږگه‌ی بدا که به‌شه‌و له موزده‌لیفه‌وه ب‌پ‌روات بږو مینا له‌گه‌ل لازم‌بوون و بږی هی‌زه‌کانا، به‌ر له‌وه خه‌لکه‌که بیکه‌ن به قه‌ره‌بالغی و جه‌نجالی، پيځه‌مبه‌ریش درویدی خوی لسه‌ر بږی رږگه‌ی نه‌وه‌ی دا، خ‌وزگه‌م منیش وه‌ک سه‌وده بږو نه‌مه، کاتی خو‌ی، رو‌خصه‌تم له پيځه‌مبه‌ر ده‌خواست، شت نییه که وه‌ک نه‌وه پي‌م خو‌ش بږی). (تاج/۲۰۶/۲ ز/۱۰۵ ش)

روونکړدنه‌وه:

وه‌ک له فه‌رمووده‌گه‌ی ئی‌ره دم‌رده‌گه‌وئ: عائیشه له‌و حه‌جه‌دا، که حه‌جی مال‌اوایی بوه، داوای مؤ‌له‌تی له‌پيځه‌مبه‌ر نه‌کړدووه که له‌گه‌ل لا زه‌بونه‌کانا، شه‌و بگړئ به‌ده‌مه‌وه‌و له موزده‌لیفه‌وه ب‌پ‌روات بږو مینا، به‌لکو‌و له‌خزمه‌ت پيځه‌مبه‌ردا له موزده‌لیفه‌وه ماوه‌ته‌وه، هه‌تا به‌یانی لی داوه، له‌وئ نو‌پ‌زی به‌یانیان زوو به‌زوو کړدوه‌و نه‌وسا له‌گه‌ل پيځه‌مبه‌ردا له موزده‌لیفه‌وه دم‌رجو‌وین بږو مینا.

۷۹۵- عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ يَزِيدٍ - رَحِمَهُ اللَّهُ تَعَالَى - قَالَ: خَرَجْنَا مَعَ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ إِلَى مَكَّةَ، ثُمَّ قَدِمْنَا جَمْعًا، فَصَلَّى الصَّلَاتَيْنِ، كُلَّ صَلَاةٍ وَخَذَهَا بِأَذَانٍ وَإِقَامَةٍ وَالْعِشَاءَ بَيْنَهُمَا، ثُمَّ صَلَّى الْفَجْرَ حِينَ طَلَعَ الْفَجْرُ، قَائِلٌ يَقُولُ طَلَعَ الْفَجْرُ، وَقَائِلٌ يَقُولُ: لَمْ يَطْلُعِ الْفَجْرُ، ثُمَّ قَالَ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (إِنَّ هَاتَيْنِ الصَّلَاتَيْنِ حَوَّلَتَا عَنْ وَفْتِهِمَا فِي هَذَا الْمَكَانِ، الْمَقْرَبِ وَالْعِشَاءَ، فَلَا يَقْدِمُ النَّاسُ جَمْعًا حَتَّى يُعْتَمُوا، وَصَلَاةَ الْفَجْرِ هَذِهِ السَّاعَةِ). ثُمَّ وَقَفَ حَتَّى أَسْفَرَ، ثُمَّ قَالَ: لَوْ أَنَّ أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ أَفَاضَ الْآنَ أَصَابَ السُّنَّةَ. فَمَا أَذْرَى: أَقَوْلُهُ كَانَ أَسْرَعَ أَمْ دَفَعَ عِثْمَانُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فَلَمْ يَزَلْ يَلْبِى

حَتَّى رَمَى جَمْرَةَ الْعَقَبَةِ يَوْمَ النَّحْرِ. (الحديث ١٦٨٣) أطرافه في: (١٦٧٥)،
١٦٨٢) ٢٠١:

عہبدو لہرحمانی کوپی یہزید (رمزی خوی لہ بن) فہرمووی: لہخزمہتی
عہبدوللای کوپی مہسعووددا، لہ سہردہمی جینشینی عوسمانا، لہ مہدینہ
دہرچوویں بؤ مہککہ بؤ حہج، کاتی گہیشتینہ موزدہلیفہ لہوئ عہبدوللای
نویژری شیوان و نویژری خہوتنانی بہجہمع کرد، لہپیئشہوہ بؤ شیوان
بانگو قامہت کرا، ئہوسا بؤ خہوتنانیش بانگو قامہت کرا، وہ
لہنیونینا شیوی خوارد، ئہوجا زؤر بہزوی نویژری بہیانیشی
لہموزدہلیفہ کرد، زؤر زو بو، یہکئ دہیگوت شہبہقی داوہ، یہکئ
دہیگوت شہبہقی نہداوہ. ئہوجا ئیبنومہسعوود فہرمووی: پیغہمبہر خووی
خوای لہسر بن. فہرمووی: (ئہم دوو نویژرہ - واتہ: شیوان و بہیانی - لہم
شویئہدا کہ موزدہلیفہیہ - کاتہکہیان گؤراوہ، شیوان دوا دہخرئ تاکاتی
نویژری خہوتنان و لہگہل ئہودا بہجہمع دہکری، بہیانیش کہمئ لہپیش
کاتی ئاسایی خؤیدا دہکری، چونکہ حہجکاران نایہن بؤ موزدہلیفہ، تا
تاریک نہکا، لہبہرئہوہ شیوان لہگہل خہوتنانا، لہکاتی خہوتنانا بہجہمع
دہکەن، بہیانیش لہم دہمہدا، کہکہمئ پیش کاتی ئاسایی خؤیہتی).
عہبدورہحمان فہرمووی: ئنجا ئیبنو مہسعود لہمہشعہرول حہرام
راوہستا، تابہری پؤژ زہرد ہہلگہرا، ئہوجا فہرمووی: (بریا ئا ئیستا لہم
دہمہدا فہرمانرہوای مسؤلمانان ئیمامی عوسمان دہستی دہکرد
بہرہوکردن بؤ مینا، دہی ئہگہر وابکا سوننہتی پیغہمبہر خووی
دہپیکی، ئہوہی کہ پیغہمبہر خؤی کردوویہتی لہم کاتہدا بہرہووی ئہوہ
دہکا). عہبدورہحمان فہرمووی: جا نازانم: قسہکہی ئیبنو مہسعوود

کردی، خیراتر بوو، یار وکردنی عوسمان، نیتړ ئیبنومه سعود بهدم
رېگه وهو تابهردی فرېدا بو کؤگا بهرده کی عهقه به له یه کهم رږوژی
جه ژندا، هر له ببه یکه ی ده کرد). (تاج/ ۲/ ۲۰۶ ز - ۱۰۴ ف/ ۱+۲+۳+۴+۵+۶
ل- ۲۰۱ ز- ۱۰۷ ف/ ۳+۱)

۷۹۶- عن عمر رضي الله عنه أنه صلى بجمع الصبح، ثم وقف فقال:
إِنَّ الْمُشْرِكِينَ كَانُوا لَا يَفِيضُونَ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ، وَيَقُولُونَ: أَشْرَقَ نَبِيٌّ، وَأَنَّ
النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَالَفَهُمْ، ثُمَّ أَفَاضَ قَبْلَ أَنْ تَطْلُعَ الشَّمْسُ. (الحديث
۱۶۸۴ - طرفه فی: ۳۸۳۸) ۲۰۲:

عه مری کورې مهیموون (رمزی خوی لې بړ) فه رمووی: بوخوم له گهل عومه ری
کورې خه طابدا بووم، له کاتی جینشینیی خویدا، له کاتی هج کردندا،
کاتی نوپزی به یانی له موزده لیفه کرد، فه رمووی: جاران
هاوبه شپه یداکه ره کان که له زار او د پیا یان ده گوتړی: موشریکین - تاخوړ
نه که وتایه، له موزده لیفه وه په ویان نه ده کرد بو مینا، له م باره یه وه
دهیانگوت: (با خوړ له چای په بیر گزنگ بدا نه وسا دپروین بو مینا).
(به لام پیغه مبه ر - درودی خوی له سر بړ - پیچه وانه ی نه وانی ده کردو له پیش
خوړکه وتندا دپرویشت بو مینا). (تاج/ ۲/ ۱۰۸ ز- ۱۰۴ ف/ ۶).

۷۹۷- عن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم
رَأَى رَجُلًا يَسُوقُ بَدَنَةً، فَقَالَ: (ارْكَبْهَا) فَقَالَ: إِنَّهَا بَدَنَةٌ، فَقَالَ: (ارْكَبْهَا) قَالَ:
إِنَّهَا بَدَنَةٌ، قَالَ: (ارْكَبْهَا وَتِلْكَ). فِي الثَّالِثَةِ أَوْ فِي الثَّانِيَةِ. (الحديث ۱۶۸۹ -
أطرافه فی: ۱۷۰۶، ۲۷۵۵، ۶۱۶۰) ۲۰۳:

(۲۰۲) لم يوافق مسلم علي تخريجه وهو من افراد البخاري عن مسلم (فتح/ ۳/ ۵۹۶ -
خاتمة، عيني/ ۱۰/ ۲۲) - المترجم).

(۲۰۳) أخرجه مسلم في الحج، باب: جواز ركوب البدنة المهداة لمن احتاج إليها، رقم: ۱۳۲۲.

نهبوهورهیره (رمزای خوی لی بن) فهرمووی: پیغهمبهر - دروودی خوی لهسر بن. تهماشای کرد واپیاوی و شتری لی دهخوری و خوی بهی دپروا، فهرمووی: (سواری به) پیاوهکه گوتی: ناخر چون سواری به، نهمه و شتری دیاری مهککهیه؟ فهرمووی: (سواری به) گوتی: ناخر نهمه و شتری دیاری مهککهیه؟ پیغهمبهر - دروودی خوی لهسر بن. له جاری سییه م دا، یا له جاری دووهدا، بو تهمی کابرا پی فهرموو: (سواری به نهی خانه خراب!). بو یه پیغهمبهر وای پیغهمرموو، چونکه مافی نهوی نهبوو، که فهرمانهکهی جی به جی نهکا).

۷۹۸- عن ابن عمر رضي الله عنهما قال: تَمَتَّعَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي حَجَّةِ الْوَدَاعِ بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحَجِّ، وَأَهْدَى، فَسَاقَ الْهَدْيَ مِنْ ذِي الْحَلِيفَةِ، وَبَدَأَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَهْلًا بِالْعُمْرَةِ، ثُمَّ أَهْلًا بِالْحَجِّ، فَتَمَتَّعَ النَّاسُ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحَجِّ، فَكَانَ مِنَ النَّاسِ مَنْ أَهْدَى فَسَاقَ الْهَدْيَ، وَمِنْهُمْ مَنْ لَمْ يَهْدِ، فَلَمَّا قَدِمَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَكَّةَ، قَالَ لِلنَّاسِ (مَنْ كَانَ مِنْكُمْ أَهْدَى فَأِنَّهُ لَا يَحِلُّ لَشَيْءٍ حَرَّمَ مِنْهُ، حَتَّى يَقْضِيَ حَجَّهُ، وَمَنْ لَمْ يَكُنْ مِنْكُمْ أَهْدَى فَلْيَطْفِ بِالْبَيْتِ وَبِالصُّفَا وَالْمَرْوَةِ، وَلْيَقْصِرْ وَلْيَحْلِلْ، ثُمَّ لِيَهْلَ بِالْحَجِّ، فَمَنْ لَمْ يَجِدْ هَذَا فَلْيَصُمْ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ وَسَبْعَةَ إِذَا رَجَعَ إِلَى أَهْلِهِ). (الحديث ١٦٩١) ٢٠٤:

ئيبنو عومهر - رمزای خویان لی بن. فهرمووی: پیغهمبهری خودا - دروودی خوی لهسر بن. له حه جی مالاوايیدا، عهمرهو حه جی بهیهکهوه کرد، له سه رشیوهی قیران، وهئاژه لی دیاری بهیتیشی له ذولحولهیغه وه له گهل خوی برد، پیغهمبهر. دروودی خوی لهسر بن. له پیغهمهوه ئیجرامی به حه ج دابهست، نهوسا عهمرهیشی

تیگه ل کرد، له کاتی تیگه لکردنی عه مرکه به چه که وه دیسان دهستی کردوه به ته لیبیه کردن به ههردووکیان، جا چه جکاران ههیان بوو رپک وهک پیغه مبهه چه ج و عه مرهیان کرد، چونکه: ههیان بوو ئازهل دیاری بهیتی له گه ل خوئی ههیان بوو، وههیان بوو ئازهل دیاری بهیتی له گه ل خوئی نه ههیا بوو. جاکاتی پیغه مبهه دروودی خوئی له سهه بئ. گه یشته مه که، به مهردومه که ی فهرموو: (هه رکه سی له ئیوه ئازهل دیاری بهیتی له گه ل خوئی ههیا وه، نه وه ده بی به ردهوام بئ له سهه ئیجرامه که ی و ئیجرام نه شکیئ هه تا چه که ی ته وادهکا، چونکه هیچ شتی له وانه ی که به هوی ئیجرام به ستنه که یه وه لی قه دهفه بووه، هه تا چه که ی ته وادهکا، نه و شتانه ی بۆ ره و نابیته وه، به لام هه رکه سی له ئیوه دیاری بهیتی له گه ل خوئی نه ههیا وه با ته وافی بهیت و ته وافی نیوانی صه فاو مهروه بکا و مووی سهه ری گورت بکاته وه و ئیتر ئیجرام بشکیئ، له پاشا له رۆژی ته روویه دا ئیجرامی چه ج به ستنه وه، به لام نه وانه ی که ئیجرام ده شکیئن ده بی دیاری بهیت سهه رپن، جا نه گه ر نه مانه دیای بهیتیان بۆ پهیدا نه کرا، نه واده بی سی رۆز له رۆزانی کاتی کردنی چه که به به رۆزووبن و چه وت رۆزیش که گه رانه وه بۆ ناو کهس و کاریان).

۷۹۹- عَنْ الْمُسَوِّرِ بْنِ مَخْرَمَةَ وَمَرْوَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَا: خَرَجَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنَ الْمَدِينَةِ فِي بَضْعِ عَشْرَةِ مِائَةٍ مِنْ أَصْحَابِهِ، حَتَّى إِذَا كَانُوا بِذِي الْحُلَيْفَةِ، قُلَّدَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْهَدْنَى وَأَشْعَرَ وَأَحْرَمَ بِالْهُمُرَةِ (الحديث ١٦٩٤ - أطرافه في: ١٨١١، ٢٧١٢، ٢٧٣١، ٤١٥٨، ٤١٧٨، ٤١٨١). (الحديث ١٦٩٥ - أطرافه في: ٢٧١١، ٢٧٣٢، ٤١٥٧، ٤١٧٩، ٤١٨٠) ٢٠٠:

میسومری کوپی مه خرده مه و مه پروانی کوپی چه که م (رمزی خوی لی بی)
 دهفه رموون: له کاتی پروودای حوده یبیه دا، پیغه مبه ر درودی خوی لمسر بی- خوی
 و نزیکه ی هه زارو چوار سه دکس له یارانی، له مه دینه وه پویشتن بو
 مه که، جارویشتن هه تا گه یشتنه ذولحوله یفه، له وی پیغه مبه ر درودی خوی
 لمسر بی- وشتره دیارییه کانی به یتی دیاری کردو یه کی جووتی سولی کرده
 ملیان و تیغی دا له دووگیان، تانیسانه ببن که ئه م نازه لانه دیاری مالی
 خودان، باکس دهستیان بو نه با، هه تا دهگه نه جیگه ی سه ربړینیان،
 ئه گه ر که سیکیش کاری به گوشته که یان هه یه باشوینیان بکه وی بوئه وی.
 وه پیغه مبه رو هاوړیانی له میقاتی خه لکی مه دینه وه که ذولحوله یفه
 ئیجرامی عه مره یان به ست). (تاج/۲/۲۴۳-۱۱۹ + تاج/۲/۱۶۰ ز/۸۱ ف/۲+۲۴۲
 ز/۱۸۸ ف/۱ + ل/۲۴۳ ز/۱۱۹ ف/۱).

پاڼه و پوونگر دنه وه:

میسومری کوپی مه خرده مه (رمزی خوی لی بی) هاوړپی پیغه مبه ر، به دوو
 سال له دوا کوچ له مه که له دایک بووه، له ریجالی سه حیه ین، واته:
 له بیاوانی بوخاری و موسلیمه، که پیغه مبه ر وفاتی کرد ئه و ته مه نی
 هه شت سالان بوو، مه لایه کی شه رعزانی گه وره بوو، زور به پړزو به دین
 بوو، له ته مه نی شه ست و دوو سالی، له حیصاره که ی مه که دا، له سه رده می
 ئیبنو زوبه یردا، له شه ست و چواری کوچیدا، له کاتیکا، له مه سجید و لحه رام،
 له ناو حیجردا، نویژی ده کرد، به ردی له مه نجه نیقی گه مارو دمره گانه وه
 به ری که وت و شه هیدی کرد، ئیبنو زوبه یر له حه جون نویژی له سه ر
 ته ره که ی کرد.

مەرۋانی كۆرى حەكەم (رمزى خوى نى بى) قورەيشىيە، ئەمەۋىيە، دەلىن: لەپاش كۆچ بە دوو سال، يا بە چوار سال لە داىك بوو، چەسپاۋە كە پىغەمبەرى بە منالى ديوە، بەلام نەچەسپاۋە كە شتى لە پىغەمبەر بىستى، ئەم فەرمودەيە لە مەراسىلى صەحابەيە.

۸۰۰- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: مَنْ أَهْلٌ هَذَا، حُرْمٌ عَلَيْهِ مَا يَحْرُمُ عَلَى الْحَاجِّ، حَتَّى يُنْحَرَ هَذِي، فَقَالَتْ عَائِشَةُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا لَيْسَ كَمَا قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ، أَنَا قَلِيلٌ هَذَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَدِي، ثُمَّ قَلَدَهَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِيَدِهِ، ثُمَّ بَعَثَ بِهَا مَعَ أَبِيص، فَلَمْ يَحْرُمْ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ شَيْئًا أَحَلَّهُ اللَّهُ حَتَّى يُحْرَمَ الْهَذَا). (الحديث ۱۷۰۰- اطرافه فى: ۱۶۹۶، ۱۶۹۸، ۱۶۹۹، ۱۷۰۱، ۱۷۰۲، ۱۷۰۳، ۱۷۰۴، ۱۷۰۵، ۲۳۱۷، ۵۵۶۶: ۲۰۶)

گەيشتەو بەعائىشە (رمزى خوى نى بى) كە عەبدوللاى كۆرى عەباس (رمزى خوى نى بى) دمفەرموى: گوايە ھەركەسى ئازەلى ديارى بنىرى بۆ مەككە، ئەوھى لە حاجى لەكاتى حەج كردندا، حەرام دەبى لەوېش حەرام دەبى، ھەتە ئازەلە ديارىيەكەى لە كاتو جىگەى خۇيدا سەردەبەرى، ئەوسا جى لى قەغەدە بوو، بۆى رەۋادەبىتەو. عائىشە (رمزى خوى نى بى) فەرمووى: ئەمە وا نىيە ھەك ئىبنوعەباس دەلى، چونكى من بەدەستى خۆم ملوانكەكانى ئازەلە ديارىيەكانى پىغەمبەرم ھۇنيوئەتەو، پىغەمبەرىش بەدەستى خۆى ئەو ملوانكانەى كەردە مل وشرە ديارىيەكانىو، ئەوجا لەو سائەدا

كهئه بوبه كرى باوكم مير چه ج بوو، به باوكما ناردنى بۆ هه ژارانى مهككه، وه پيغه مبهه خوشى لهو ماوه مه دا به هوى ناردنى نهو ديار پيه وه، نه وهى خوا بوى چه لال كردبوو، لى قه دهغه نه بوو).

٨٠٠ (مكرر - ١) - وَعَنْهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا فِي رَاوَاةٍ، قَالَتْ: أَهْدَى النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَرَّةً غَنَمًا. (الحديث ١٧٠١ - اطرافه تقدمت قبله):

له گيرانه وه پيه كى تريدا عايشه (رمزى خوى لى بى) فهرموى: سالى پيغه مبهه دروودى خوى له سهه بى. ئاژه لى وردهى به ديارى نارد بۆ مهككه.

٨٠٠ (مكرر - ٢) - وَفِي رَاوَاةٍ عَنْهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: كُنْتُ أَفْتُلُ الْقَلْبَ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَيَقْلِدُ الْغَنَمَ، وَيُفِيمُ فِي أَهْلِهِ حَلَالًا. (الحديث ١٧٠٢):

له گيرانه وه پيه كى تريدا: خۆم مليونكه ده هونيه وه بۆ پيغه مبهه دروودى خوى له سهه بى. بۆ ديارى كردنى ئاژه لى ديارخانهى خودا، پيغه مبهه ريش دروودى خوى له سهه بى. به دهه ستى خوى دهيكردى ملى بزن و مهرو دهيناردن به ديارى بۆ بهيت، وه خوشى له ناو مال و منالى خويدا ده مايه وه نه ده چوو بۆ چه ج، وه لهو ماوه دا حالى حالى بى ئيحرام بوو، نه وهك حالى ئيحرامدار (تاج/٢/٢٥٧ ف/٥+٤).

٨ - (مكرر/٣) - وَفِي رَاوَاةٍ عَنْهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: فَتَلْتُ قَلْبَهَا مِنْ هَيْهَنْ كَانَ عِنْدِي. (الحديث ١٧٠٥):

له گيرانه وه پيه كى تردا عايشه (رمزى خوى لى بى) فهرموى: مليونكه ئاژه له ديار پيه كانم له هه ندى خورى بادا، كه هى خۆم بوو.

٨٠١ - عَنْ عَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَمَرَنِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ أَتَصَدَّقَ بِجِلَالِ الْبُذْنِ الَّتِي نَحَرْتُ وَبِجُلُودِهَا (الحديث ١٧٠٧ -

اطرافه فی: ۱۷۱۶ و ۱۷۱۶م، ۱۷۱۷، ۱۷۱۸، ۲۲۹۹) ۲۰۷.

پیشہ و اعلیٰ کوری نہ بوطالیب (رمزی خوی ن بن) دمفہ رموی: پیغمبر حروودی
خوی لسمہ بن۔ فہرمانی پی کردم کہ رابوہستم بہ سہر و شترہ قوربانۃ کانیہ وہ،
وہ گوشت و پیست و جلو و کوپانہ کانیاں بہہ خشمہ وہ، وہیچیان لینہ دم
بہ قہ سابعہ کہ، لہ باتی کریں سہر برین، بہ لام لہ جیاتی پشک قہیناکات،
فہرمووی: خومان شتیکیتری لہ باتی نہ وہ دہدینن (تاج/۲-۲۱۶-ش/د/ن)
+ (تاج/۲ ۲۵۶/ف/۲) + (بر: ژمارہ/۸۰۵).

۸۰۲- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَتْ: خَرَجْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِخَمْسِ بَقَيْنَ مِنْ ذِي الْقَعْدَةِ، لِأَتِيَ إِلَّا الْحَجَّ، فَلَمَّا ذَكَّوْنَا مِنْ مَكَّةَ، أَمَرَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَنْ لَمْ يَكُنْ مَعَهُ هَدْيٌ إِذَا طَافَ وَسَقَى بَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ أَنْ يَحِلَّ، قَالَتْ: فَذَخِلَ عَلَيْنَا يَوْمَ النَّحْرِ بِلَحْمٍ بَقَرٍ فَقُلْتُ: مَا هَذَا، قَالَ: نَحْرَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ أَزْوَاجِهِ (الحديث ۱۷۰۹) ۲۰۸:

عائشہ (رمزی خوی ن بن) فہرمووی: لہ خزمہت پیغمبردا حروودی خوی لسمہ بن۔
لہ مانگی ناوجہ ژنان پینج شہوی مابوو، لہ مہککہ دمرچووین بو حج،
لہ سالی حجی مالاواییدا، جا کاتی نزیکی مہککہ بووینہ وہ، پیغمبر۔
حروودی خوی لسمہ بن۔ فہرمانی کرد بہ وانہی کہ نازہ لی دیاری خانہی خودایان پی
نیہ، تہ وافی بہیت بکہن و سہعی نیوانی سہ فاو مہ پروہ بکہن و نہ و جا
سہرکورت بکہنہ وہو نیحرام بشکینن، عائشہ فہرمووی: لہ روژی جہ ژندا
گوشتی گایان بو ہیئانین۔ من پرسیم: نہ مہ چیہ؟ وتی: پیغمبر حروودی
خوی لسمہ بن۔ قوربانۃ کردوہ بو هاوسہرہکانی).

(۲۰۷) أخرجه في الحج، باب: في الصدقة بلحوم الهدي وجلودها وجلالها رقم: ۱۳۱۷.

(۲۰۸) أخرجه مسلم في الحج (عيني/۱۰/۴۷) — المترجم.

۸۰۳- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّهُ كَانَ يَنْحَرُ فِي الْمَنْحَرِ،
يَعْنِي: مَنَحَرَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (الحديث ۱۷۱۰) ۲۰۹:

نافع (رمزی خوی لی بی): فہرمووی: دستووری عہدوللای کوری عومہر رمزی
خوابان لی بی: وابوو، لہ وجیگہیہدا گہ پیغہمبہر نازہلی دیاری تیادا سہردہبری،
نہویش نازہلی دیاری خوی لہویدا سہردہبری).

۸۰۴- عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّهُ أَتَى عَلَى رَجُلٍ قَدْ أَتَاخَ بَدَنَتَهُ،
يَنْحَرُهَا، قَالَ: أَبْعَثْهَا قِيَامًا مُقَيَّدَةً، سَنَةَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. (الحديث
۱۷۱۳) ۲۱۰:

ئیبنو عومہر رمزی خوابان لی بی: پیاوئیکی دی، وشتریکی قوربانی پیخ دا بو،
خہریکبو سہری دہبری دہیکرد بہقوربانی بوخوی، ئیبنو عومہر پیی
فہرموو: ہہئیسینہ سہر پیو، دەستی چہپی لہ نہژنویا بچہمینہوہو
بہپہتی بیبہستہ بہ قولیہوہ، چونکہ یاساو دستووری پیغہمبہر درودی خوی
لہسہر بی: وابوو، لہسہر نہو شیومیہ وشتری قوربانی و دیاری بہیت و وشتری
تری سہردہبری (تاج/۲-۲۱۵ ش/د/ن).

روونکردنہوہ:

لہ عہرہبیدا (نہحر) و (زہبح) جیاوازیان ہہیہ، بو روونکردنہوہو
تیگہیشتنی تہواو لہم بابہتہ، ئہم دہقہ لہ پہراوی (۳- بریارہکانی
سہربرین و سہربرپاوہکان) راگویز دہکم، لہزنجیرہی رؤشنیری
تہندروستی، لہ روانگہی دستوورہکانی ئایینہوہ، کہ ریخراوی

(۲۰۹) قال العيني: (وهذا الحديث من افراد البخاري) - المترجم).

(۲۱۰) أخرجه مسلم في الحج، باب: نحر البدن قياماً مقيدة، رقم: ۱۳۲۰.

تەندروستی جیهانی دەری کردوون بە عەرەبی، وەبەندە ھەوت ژمارەیانم
و مرگێراوەتە سەرزمانی شیرینی کوردی، وە لەسالی (١٩٩٩) چاپکراون،
لەلایەن پێکخراوی ناوبراوە:

١- چەند بێهەمەکی گشتی:

١- ھەڵاڵ کردنی ئەو گیانلەبەرانی کە گۆشتیان دەخوری، لەسەر
شیوێ شەری، جوۆرە خواپەرستی یەکە، بەلای مسوڵمانانەو، وەبەھەکی
لەم شیوێ شەری یانە دوو تەواو دەبێ:

١- سەربرپن، لە شەرا بپیتییە لەو کە قورقورچکەو سوورپنچکەو
دووشا دەمارەکانی ئەم دیوو ئەو دیوی قورقورچکە بەتەواوی بپرن، ئەم
جوۆرە بەزۆری بۆ بزنی مەرۆ پەشەوڵاخ و بانندە دەبێ، بۆ شتی تریش
دروستە بەکاربھێنرێ.

ب- سەربرپن لە بۆتەقە می دا، لە دەم سەرۆوی سینگەو، کە (ئەم
جوۆرەیان) بەعەرەبی پێ دەگوترێ: (النحر). شیوێ (ا) بەعەرەبی پێ
دەگوترێ: (الذبح). جیاوازی ئەم دوو شیوازە ئەوێ:

یەکەمیان لەلای سەرۆی ملەو ئەنجام دەدرێ (جیگە سەربرپنەکە
لەلای سەرۆ نزیکە) دووێمیان لەلای خوارووی ملەو ئەنجام دەدرێ،
(واتە: لەچەئەمە سینگەو نزیکە). ئەم شیوێ (ب) یە، بەزۆری بۆ
وشترو شتی ملدیری وەکوو وشتەر بەکار دەھێنرێ، دروستە بۆ پەشە
وڵاخیش بەکار بھێنرێ.. (بروانە: پەرایی ناوبرا، لاپەرە/٦) وەکی تر
گوتە هاورپی پێخەمبەر - دروودی خۆی لەسەر بێ. - کە بھەرموێ: (سوننەتی
پێخەمبەر لەم بارمەو وایە، یا یاسا دەستووری پێخەمبەر، سەبارەت
بەم کارە وایە) یان بھەرموێ: (ئەم شتە لە سوننەتدا وایە) ئەم گوتە یە

داده نری به فهرمووده‌ی بهرزوه بوو، واته: به حه‌دییسی مه‌رفووع، له‌لای هه‌ردوو پیر، که شیخی بوخاری و شیخی موسیلمن، ر‌حمه‌تی خودایان لی‌بی، چونکه نه‌وه‌تا نه‌م دوو زاته، نه‌م فهرمووده‌یه‌یان کردوو به‌به‌لگه له‌سه‌ریه‌گی له سه‌رباسه‌کانی سه‌حیحه‌ینه‌که‌یان.

۸۰۵- عَنْ عَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ أَمَرَنِي النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ أَقُومَ عَلَى الْبُذْنِ، وَلَا أُعْطِيَ عَلَيْهَا شَيْئًا فِي جِزَارَتِهَا (الحديث ۱۷۱۶ مکرر) ۲۱۱:

وه‌رگی‌راوی نه‌م فهرمووده‌یه به‌ته‌واوی له‌ژماره/۸۰۱ دا ر‌ابوورد.

۸۰۶- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كُنَّا لَا نَأْكُلُ مِنْ لَحْوٍ بُذِنَا فَوْقَ ثَلَاثِ مَنِيٍّ، فَرَخَّصَ لَنَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (كُلُوا وَتَزَوَّدُوا) فَأَكَلْنَا وَتَزَوَّدْنَا (الحديث ۱۷۱۹ - أطرافه فی: ۲۹۸۰، ۵۴۲۴، ۵۵۶۷) ۲۱۲:

جابیری کو‌ری عه‌بدو‌للا (ر‌مزای خوی ن‌بی) فهرمووی: له‌پیشدا به‌س له‌ماوه‌ی س‌ی ر‌ؤ‌زه‌کانی مینادا، که له‌کاتی ه‌ج دا له‌وی ده‌ماینه‌وه، له‌گوشتی قوربانی خو‌مان ده‌خوارد، هه‌روا له‌گوشتی ئازده‌لی دیاری‌خانه‌ی خوداو گوشتی تری له‌م باب‌ه‌تانه، له‌پاشدا پی‌غه‌مبه‌ر (خو‌روی خوی ن‌س‌م‌ر بی) ری‌گه‌ی داین‌و فهرمووی: (لی‌ی بخو‌ن و تو‌یشوو‌یشی لی به‌رن بو ری‌گه‌تان، ئیتر ئی‌مه‌یش له‌وه دوا هه‌م لی‌مان ده‌خواردو هه‌م تو‌یشوو‌شمان لی‌ده‌کرد). (تاج/۲/۲۱۶-ش).

(۲۱۱) حسب قول الشيخ العسقلاني في خاتمة كتاب الحج الحديث من افراد البخاري وحسب قول الشيخ الغيني الحديث طرف من حديث طويل رواه مسلم - المترجم).
(۲۱۲) أخرجه مسلم في الاضحي، باب: بيان ماكان من النهي عن اكل لحوم الاضاحي
رقم: ۱۹۷۲.

۸۰۷- عَنْ أَنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: حَلَقَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي حَجَّتِهِ. (الحديث ۱۷۲۶ - طرفاه فی: ۴۴۱۰، ۴۴۱۱) ۲۱۳:

ثیبینوعومهر - رمزی خویشان ن بی- فہرمووی: پیغہمبہر - درودی خوی لسمہر بی-
لہحہجہکہیدا، کہ لہسائی حہجی مالاواییدا نہنجامیدا، لہپاش
تہواوکردنی کردارہکانی حہج، بو ئیحرام شکاندن سہری خوی تاشی).
(تاج/۲/۲۱۶ ز/۱۱۱ بہتایبہتی فہرموودہی ژمارہ/۲)

۸۰۸- وَعَنْهُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ:
(اللَّهُمَّ ارْحَمْ الْخَلِيقَ). قَالُوا: وَالْمَقْصُرِينَ يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: (اللَّهُمَّ ارْحَمْ
الْخَلِيقَ) قَالُوا: وَالْمَقْصُرِينَ يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: (وَالْمَقْصُرِينَ). (الحديث
۱۷۲۷) ۲۱۴:

دیسان ثیبینوعومهر - رمزی خویشان ن بی- فہرمووی: حہزرت - درودی خوی لسمہر بی-
بوئہوہی مسولمانان حالی بکا، کہ لہپاش حہج و عہمرہ، سہرتاشین باشترہ
لہ سہر کورتکردنہوہ، فہرمووی: (رہحمہتی خودا لہو کہسانہبی کہ
لہپاش تہواوکردنی حہج و عہمرہ، قرہسہری خویان دہتاشن). یارانیش
عہرزیان کرد: قوربان ئہی پیغہمبہری خودارہحمہت بکہ لہو کہسانہش
کہ مووی سہریان کورت دہکہنہوہ ؟ بہلام پیغہمبہر - درودی خوی لسمہر بی- دیسان
فہرموویہوہ: (سوژو رہحمہتی خودا لہو کہسانہ بی، کہ سہری خویان
دہتاشن). دیسانہوہ یارانی پیغہمبہر عہرزیان کردہوہ: ئہی پیغہمبہری
خودارہحمہت بکہ لہو کہسانہش کہ مووی سہریان کورت دہکہنہوہ ؟
ئہوجا خوشہویست - درودی خوی لسمہر بی- فہرمووی: (سوژو رہحمہتی خودا

(۲۱۳) أخرجه مسلم في الحج، باب: تفضيل الحلق علي التقصير وجواز التقصير، رقم: ۱۳۰۴.

(۲۱۴) أخرجه مسلم في الحج، باب: تفصيل الحلق علي التقصير وجواز التقصير، رقم: ۱۳۰۱.

(٢١٧) لم يوافقهم مسلم علي تخريجه، علي ما ذكره العسقلاني بصدد هذا الحديث في خاتمة كتاب الحج، بقوله: (وحديث جابر في رمي جمرة العقبة ضحي وبعد ذلك بعد الزوال، وحديث ابن عمر في هذا المعني..).

فهرمووی: میرحه جه کهت کهی ره جمی شهیتانی کرد، توش نه وکاته بیکه، با نه بی به تیکه ولیکه و ههر که سی بۆ خوی. منیش دووباره پرسیاره کهم لیی دووباره کرده وه، فهرمووی: (جاران نیمه کاتمان راده گرت و چاوه نوارپان ده کرد: کهی خور له ناوه پراستی ناسمان لای ددها، ئیتر دهستان ده کرد به ره جمی شهیتان).

۸۱۲- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّهُ رَمَى مِنْ بَطْنِ الْوَادِي، فَقِيلَ لَهُ: إِنَّ نَاسًا يَرْمُونَهَا مِنْ فَوْقِهَا؟ فَقَالَ: وَالَّذِي لَا إِلَهَ غَيْرُهُ، هَذَا مَقَامُ الَّذِي أُنْزِلَتْ عَلَيْهِ سُورَةُ الْبَقَرَةِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. (الحديث ۱۷۴۷- اطرافه فی: ۱۷۴۸، ۱۷۴۹، ۱۷۵۰) ۲۱۸:

جاری عه بدوللای کوری مه سعود (رمزی خوی ل بن) له ناو شیوه که وه، له خواره وه بۆ سه ره وه، به ردی فرمدا بۆ کۆگا به رد که ی عه قه به، عه رزیان کرد: هه ندی کهس له لای سه رووی شیوه که وه به ردی بۆ فره ددهن؟ فهرمووی: (به تاقه خواکه، نا ئیره که من ره جمی شهیتانم لییه وه کرد، جیگه ی پیغه مبه ر خویه تی، که سوور ه تی به قه ره ی بۆ هاتۆته خواره وه، که نه و سوور ه ته یه زۆربه ی یاسا و ده ستوور ه کانی چه جو عه مره ی واتیادا، پیغه مبه ر خووشی نا له میدا به ردی فرمدا بۆ نه م کۆگا به رد).

۸۱۲ مکرر- وَعَنْهُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّهُ أَتَاهُ إِلَى الْجَمْرَةِ الْكُبْرَى، جَعَلَ الْبَيْتَ عَنْ يَسَارِهِ، وَمِنْهُ عَنْ يَمِينِهِ، وَرَمَى بِسَنَعٍ، وَقَالَ: هَكَذَا رَمَى الَّذِي أُنْزِلَتْ عَلَيْهِ سُورَةُ الْبَقَرَةِ. (الحديث ۱۷۴۸ - اطرافه سَبَقَتْ فِي رَقْم: ۸۱۲ / ۱۷۴۷) ۲۱۹:

(۲۱۸) اخبره مسلم في الحج، باب: رمي جمرة العقبة من بطن الوادي رقم ۱۲۹۶۰.

(۲۱۹) م / اخبره مسلم في الحج، رقم: ۱۲۹۶.

عەبدوڕەحمانی کۆری یەزید (ڕەزای خۆی ئی بێ) فەرمووی: عەبدوڵلای کۆری مەسعوود (ڕەزای خۆی ئی بێ) چوو بۆ ڕەجمی شەیتان، ڕۆیشت هەتا تەشریفی گەیشتە کۆگا بەردە گەورەکە، کە لەزاراوی یاسانامە ی پڕۆزی خوادا ناودارە بە جەمەرە تۆلکوبرا، ئیتر لەوێدا ڕاوەستاو خانووی بەیتی خستەلای شانی ڕاستی و مینای خستەلای شانی چەپی و ڕووی کردە میلەکەو حەوت بەردی بۆ فەرپەدا، ئەوجا فەرمووی: پێغەمبەری خودا، کە سوورەتی بەقەرە ی بۆ هاتوووە لەسەر ئەم شیوەیە ڕەجمی ئەم کۆگا بەردە ی کرد. (اج/۲/۲۱۰ف-۱).

۸۱۳- عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّهُ كَانَ يَرْمِي الْجَمْرَةَ الدُّنْيَا بِسَبْعِ حَصِيَّاتٍ، يُكَبِّرُ عَلَىٰ إِثْرِكُلِّ حَصَاةٍ، ثُمَّ يَتَقَدَّمُ حَتَّىٰ يُسَهِّلَ فَيَقُومُ مُسْتَقْبِلَ الْقِبْلَةِ فَيَقُومُ طَوِيلًا، وَيَدْعُوا وَيَرْفَعُ يَدَيْهِ، ثُمَّ يَرْمِي الْوُسْطَىٰ ثُمَّ يَأْخُذُ ذَاتَ الشِّمَالِ فَيُسَهِّلُ، وَيَقُومُ مُسْتَقْبِلَ الْقِبْلَةِ، فَيَقُومُ طَوِيلًا وَيَدْعُوا وَيَرْفَعُ يَدَيْهِ وَيَقُومُ طَوِيلًا، ثُمَّ يَرْمِي جَمْرَةَ ذَاتِ الْعَقْلَةِ مِنْ بَطْنِ الرَّادِي وَلَا يَقِفُ عِنْدَهَا، ثُمَّ يَنْصَرِفُ، فَيَقُولُ: هَكَذَا رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَفْعَلُهُ. (الحديث ۱۷۵۱ - طرفاه فی: ۱۷۵۲، ۱۷۵۳) ۲۲۰:

سالی کۆری عەبدوڵلای (ڕەزای خۆی ئی بێ) فەرمووی: باوکم فەرمووی: پێغەمبەر -خوودی خۆی لەسەر بێ- کە ڕەجمی شەیتانی دەکرد، لەپڕۆزی دوو دەمی جەژندا، لەسەر ئەم شیوەیە دەیکرد: یەکەم جار حەوت بەردی فەرپەدا بۆ کۆگا بەردەکە ی ئەولای مزگەوتەکە ی میناوە، کەوا ڕێکەوتوووە لەهەموو کۆگاکانی تر لە میناوە نزیکترەو لەمەککەووە دوورترە، لەپاش هەڵدان ی هەموو بەردی ئەللاھو ئەکبری دەکرد دەیفەرموو:

(الله أكبر، الله أكبر، لا إله إلا الله، والله أكبر، الله أكبر والله الحمد) ئىنجا دەچوۋە پېشەۋە ھەتا دەگەشتە دەشتايى، لەۋى بەرمو ۋوگە رادەۋەستاۋ، ھەردوۋ دەستى لەكاتى پارانەۋە نزاكرنددا بەرزەۋە دەگرد، ۋە بەپېۋە لەۋىدا زۆر دەپاراپەۋە، ئنجا دەپۇشت بۇ كۆگا بەردەكەى دوۋەم، واتە: بۇ كۆگا بەردى ناۋەمپاست (الجمرة الوسطى) ۋە ھەوت بەردى ترى فېرە دەدا بۇ ئەۋ مىلەپش، ۋە لەپاش تىگرتنى ھەموۋ بەردى ئەللاھو ئەكبەرى لەسەر شېۋەى پېشۋو دەگرد، ئنجا بەلەى چەپا لەلەى شىۋەكەۋە دادەپەرى، ھەتا دەگەشتە ناۋ دەشتايى ۋ لەۋى ماۋەيەكى دوۋوردېژ بەپېۋە رادەستاۋ ھەردوۋ دەستى بەرزەۋە دەگردو زۆر زۆر نزاى دەگردو دەپاراپەۋە، ئەنجا دەپۇشت بۇ كۆگا بەردەكەى كن عەقەلە، لەناۋ شىۋەكەۋە، لەخوارەۋە بۇ سەرەۋە، ھەوت بەردى فېرەدەدا بۇ ئەۋ مىلەش، لەۋەپاش تىگرتنى ھەر بەردى لەسەر شېۋەى پېشۋو ئەللاھو ئەكبەرى دەگرد، ئىتر دەگەپراپەۋە لەۋى نەدەۋەستا). (تاج/۲/ ۲۲۴/ز ۱۱۴-ب/د).

ۋوونكرندنەۋە:

كە دەچىنەۋە سەر صەحىحى بوخارى لەم شوپنەدا دەبىنين، پېشەۋا بوخارى لەم شوپنەدا بەرودوا ئەم فەرموۋدەپەى كردوۋە بە بەلگە بۇ سى بابەت، ۋە بە سى لەفز (بېژەى كەمى جىاجىا ۋە بە سى رشتەى جىاجىا، كە ژمارە/۱۷۵۱، ۱۷۵۲، ۱۷۵۳ ین لەفەتھولبارى لەم شوپنەدا، گېراۋەتپەۋە. بەندە لەكاتى ۋەمرگېرانی فەرموۋدەكاندا سوود لەم لایەنە، ۋەردەگرم، لەگەل گېرانەۋەكانى تاج الاصول دا، ۋەتەرجه مە كوردپەكە لە ژمارە/۱۷۵۲ ۋە نزيكترە.

ئەم گېرانەۋەى ئېرە دەفەرموئ: ئىبنوعمەر - رمزى خواپان لى بىس - خۇى

وایدمکرد، وه لهکوټاییدا، کهله رهجم کردنی ههرسی کۆگاگان دهبیتهوه دهفهرموئ: (به چاوی خوّم پیغهمبهرم دی ئاوا لهسهر ئهم شیوهیه رهجمی ئهم سی میلهی ئهجمادا).

۸۱۴- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَمَرَ النَّاسُ أَنْ يَكُونَ آخِرُ عَهْدِهِمْ بِالْبَيْتِ إِلَّا أَكَّهْ خُفِّفَ عَنِ الْحَائِضِ. (الحديث ۱۷۵۵) (تاج/۲/۴۸-۱۲۱-۲۲۱).

ئیبینوعه بعباس (رهزای خوی ئی بن) فهرمووی: فهرمان کراوه به حاجیان که ناخرشت دهیکهن تهوافی مالاوایی خانهی خودایی، کهناوداره بهتهوافی وهداغ، بهلام بۆ ئافهرتی بیئویژ چاوپۆشی لهم تهوافه کراوه، ههروایش بۆ زهستانیش چاوپۆشی لهم تهوافه کراوه).

۸۱۵- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَلَّى الظُّهْرَ وَلَعَصَرَ وَالْمَغْرِبَ وَالْعِشَاءَ، ثُمَّ رَقَدَ رَقْدَةً بِالْمَحْصَبِ، ثُمَّ رَكَبَ إِلَى الْبَيْتِ فَطَافَ بِهِ. (الحديث ۱۷۵۶ - طرافه فی: ۱۷۶۴) (تاج/۲/۲۲۶-۲۲۲).

ئهنهسی کوری مالیک (رهزای خوی ئی بن) فهرمووی: پیغهمبهر -هروودی خوی لهسهر بی- نوپژ نیومرپۆ وهصرو شیوانو خهوتنانی کرد، ئهوجا له موحهصههه پاناییهکه وه لهنیوانی مهکههه مینادا، سهرخهویکی شکاند، ئهوجا سواربوو رویشت بۆ بهیت، لهوی تهوافی مالاوایی کرد).

۸۱۶- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: رُخِّصَ لِلْحَائِضِ أَنْ تَنْفَرَ إِذَا

أَفَاضَتْ (الحديث ١٧٦٠) قَالَ: وَسَمِعْتُ ابْنَ عُمَرَ يَقُولُ: إِنَّهَا لَا تَنْفِرُ، ثُمَّ سَمِعْتُهُ يَقُولُ بَعْدُ: إِنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - رَخَّصَ لَهُنَّ. (الحديث ١٧٦١) ٢٢٣:

تاووس له ئیبنوعه باسه وه (رمزی خوی ئی بن) فهرمووی: ریگهی ئافرهتی بینویژ دراوه: که بگه ریته وه بۆ ولاتی خۆی و تهوافی مالاوایی نهکا، نهگهر له وه پێش به پاکی تهوافی ئیفازه ی کردبوو، تهوافی ئیفازه فهزره.

تاووس په حمه تی خودای ئی بن- فهرمووی: وه له ئیبنوعومهرم بیست، له سه ره تاوه ئاوا فهتوای ددها، دهیغه رموو: ژنی بینویژ نابێ بگه ریته وه بۆ ولاتی خۆی، ده بی چاوه پروان بکا، له مه ککه، هه تا له بینویژی پاک ده بیته وه، نه وسا به پاکی تهوافی مالاوایی نه نجام بدا نه و جا بگه ریته وه. به لام له وه پاش له م فه رمایشته ی خۆی په شیمان بووه وه به گوێی خۆم لییم بیست دهیغه رموو: (پێغه مبه ر - دروودی خوی له سه ر بن- ریگهی به م جوړه ژنانه داوه که بگه ریته وه بۆ ولاتی خۆیان با تهوافی وه داعیشیان نه کردبێ).

٨١٧- عن ابن عباس رضي الله عنه قال: لَيْسَ التَّخَصُّيبُ بِشَيْءٍ إِلَّا مَا هُوَ مَنَزَلُ نَزَلَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. (الحديث ١٧٦٦) ٢٢٤:

ئیبنو عه عباس (رمزی خوی ئی بن) بۆ مه سه له ی دابه زین له موحه صصه ب، کاتی حاجی له مینا رهو دهکا به رهو مه ککه، بۆ تهوافی مالاوایی فهرمووی نهو وچان گرتن و سه رخه وشکاندنه له موحه صصه ب، له یاساو ریساکانی هه ج نییه، به لکوو نهو وه کاتی خۆی هه واری بوو، پێغه مبه ر - دروودی خوی له سه ر بن- لهو ئی دابه زی و، وچانیی گرتو سه رخه وپکی شکاند، چونکه نه وه بوو به هو ی نهو که دهر چونیان بۆ مه دینه ئاسانه بکات).

(٢٢٣) لاحظ خاتمة كتاب الحج في الفتح الباري، يشعر بانه من المتفق عليه. المترجم).

(٢٢٤) أخرجه مسلم في الحج، باب: استحباب النزول بالمحصب يوم النفر، رقم ١٣١٢.

۸۱۸- عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّهُ كَانَ إِذَا أَقْبَلَ بَاتَ بِذِي طُوًى،
 حَتَّى إِذَا أَصْبَحَ دَخَلَ، وَإِذَا نَفَرَ مَرَّ بِذِي طُوًى وَبَاتَ بِهَا حَتَّى يُصْبِحَ، وَكَانَ يَذْكُرُ
 أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَفْعَلُ ذَلِكَ (الْحَدِيثُ ۱۷۶۹ فِي فَتْحِ الْبَارِي
 شَرْحَ صَحِيحِ الْبُخَارِيِّ لِلْإِمَامِ ابْنِ حَجَرٍ الْعَسْقَلَانِيِّ رَحِمَهُ اللَّهُ تَعَالَى) ۲۲۵.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پایانی

ماموستای عه سقه لانی - رحمتی خودی لغتیں - دھفر ممووی: نامہی حج
 لہ سہرمتایہ وہ، ہہتا ئیرہ کہ نامہی عہر مریہ، سی سہدو دوازده فہر مودہی
 لہ خو گرتو وہ، بی رشت (تہ علیق) ہکانیان پہنجاو حہوت فہر مودہن، نہوانی
 تریان کہ دووسہدو پہنجاو پینج فہر مموودہن - گشتیان پہیوہست
 (موصول)ن، دووبارہ بوہکانیان - واتہ: نہوانہیان کہ لہ چہند شوینیکا، لہ
 سہرمتای پہراوہ کہ وہ، ہہتا ئیرہ کہ کوتای نامہی حجہ -
 دووبارہ بوہکانیان سہدو نہوہدو یہک فہر مموودہن، پوختہ کہیان: (۳۱۲-
 ۱۹۱=۱۲۱) سہدو بیستو یہک فہر مموودہن، پی شہوا موسلیمیش - پرگوری
 پیروزی لہ نوور بی- ہہموو فہر مموودہ پالفتہکانی گیراوتہ وہ، بیجگہ لہم
 فہر مودانہی دواوہ، کہ ناماژمیان بو دکہین، نہوہدو یہک فہر مموودہیان لہ
 تہ جریدہ کہدا ہہن، لہ ژمارہ (۷۲۸) وہ ہہتا ژمارہ (۸۱۸) ناوا: ۸۱۸-۷۲۷=۹۱.
 نہو فہر مموودانہی کہ لہ نہفرادی بوخارین، واتہ: ئیمامی موسلیم -
 رحمتی خودی لہ بن - نہی گیراوتہ وہ نہمانہن:

(۲۲۵) لاحظ خاتمة کتاب الحج، حيث أشار العسقلاني إلى أن هذا الحديث من المتفق
 عليه بين الشيخين، إذ لم يحكم فيه بافراد البخاري فيه عن مسلم - المترجم).

۱. فہرمودہ کی جابیر، ژمارہ (۱۵۱۵)، لہفہ تحولباریدا، لہتہ جریدہ کہدا نییہ.
۲. فہرمودہ کی ٹہنہس، ژمارہ (۷۳۰ ت = ۱۵۱۷ ف).
۳. فہرمودہ کی عائشہ (رمزی خوی لہ بی) (لکن أفضل الجہاد حجّ مبرور) (۷۳۱ ت = ۱۵۲۰ ف).
۴. فہرمودہ کی ثیبونوعہ بباس (وتزوّدوا فإنّ خيرَ الزّادِ التقوی) (۱۵۲۳ ف) لہ تہ جریدہ کہدا نییہ.
۵. فہرمودہ کی (حدّ لأهل نجدِ قرناً. ۱۵۲۲ ف) لہ تہ جریدہ کہدا نییہ.
۶. فہرمودہ کی عومہر: (وَقُلْ: عُمْرَةٌ فِي حَجَّةٍ). (۷۳۶ ت = ۱۵۳۴).
۷. فہرمودہ کی ابن عباس (انطلق من المدينة بعدما ترجَل وادھن). (۷۴۳ ت = ۱۵۴۵ ف).
۸. وَحَدِيثُهُ أَنَّهُ سُئِلَ عَنْ مُتْعَةِ الْحَجِّ، ٹہگہر مہبہست لہم فہرمودہ کیہ ژمارہ (۷۵۵ ت = ۱۵۶۷ ف) بی، ٹہوا ٹہم فہرمودہ کیہیش نیمامی موسلیم گپراویہ تیہوہ، بپروانہ پہراویزی ژمارہ (۷۵۵ ت = ۱۵۶۷ ف).
۹. فہرمودہ کی ٹہبو سہ عیدی خودری: (ليحجّن البيتُ وَلَيَعْتَمِرُنَّ بَعْدَ خُرُوجِ يَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ) (۷۶۵ ت = ۱۵۹۳ ف).
۱۰. فہرمودہ کی ابن عباس (لہبارہی پووخواندنی کابہوہ) (۷۶۶ ت = ۱۵۹۵ ف).
۱۱. فہرمودہ کی ژمارہ (۷۶۹ ت = ۱۶۰۱ ف).
۱۲. فہرمودہ کی ثیبونوعومہر لہبارہی دہستہینان و ماچکردنی حہ جہرول ٹہسوہدوہ (۷۷۵ ت = ۱۶۱۱ ف).
۱۳. فہرمودہ کی ثیبونوعہ بباس (۷۷۸ ت = ۱۶۲۰ ف).
۱۴. فہرمودہ کی عائشہ (تطوف حجرة من الرجال). (۱۶۱۸ ف) لہ تہ جریکہدا نییہ.

١٥. فهرموودهى زوهرى (لم يطف النبي إاصلى ركعتين). (ژمارهى نبيهه وا له پيش ژماره/١٦٢٣ لهفتهح دا.
١٦. ئيبنو عهباس (قَدِمَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَكَّةَ فَطَافَ وَسَعَى = ١٦٢٥ ف) له (ت) نبيهه.
١٧. عائشه (كراهة الطواف بعد الصبح = ١٦٢٨ف) له (ت) نبيهه.
١٨. ئيبنو عهباس (في الشرب من سقاية العباس) (١٦٣٥ف = ٧٨٢ت).
١٩. ابن عمر (تعجيل الوقوف بعرفة). (٧٨٩ ت = ١٦٦٠ف).
٢٠. فهرموودهى (ليس البر بالإيضاع). (٧٩٢ت = ١٦٧١ف).
٢١. ئيبنو عهباس (تقديم الضعفة..). (١٦٧٨ف) له (ت) نبيهه.
٢٢. عومهر (إفاضة المشركين من مزدلفة). (٧٩٦ت = ١٦٨٤ف).
٢٣. فهرموودهكهى ميسوهرو مهروان (في الهدى). (٧٩٩ت—١٦٩٤ف).
٢٤. ئيبنوعوهمه (النحر فى المنحر). (٨٠٣ت = ١٧١٠ف).
٢٥. جابير (في السؤال عن الخلق قبل الذبح = ١٧٢١ف). لهتهجريدةكهدا نبيهه.
٢٦. فهرموودهى ئيبنوعومهر (حَلَقَ فِي حَجَّتِهِ). (٨٠٧ت = ١٧٢٦ف).
٢٧. ههديسى ئيبنو عهباس (اخر الزيارة إلى الليل). بى ژمارهيه وا لهپيش ژماره (١٧٣٢ف)هوه.
٢٨. فهرموودهى جابير (فى رمي جرة العقبة ضحى وبعد ذلك بَعْدَ الزوال) تهعليقه، ژمارهى نبيهه وا لهپيش ژماره/١٧٤٦ف. لهتهجريدةكهدا نبيهه.
٢٩. فهرموودهى ئيبنو عومهر (٨١١ت = ١٧٤٦ف).
٣٠. فهرموودهى ئيبنوعومهر (كان يرمي الحجرة الدنيا بسبع..). (٨١٣ت = ١٧٥١ف).

۳۱. فہرموودہی ثیبونوعومہر (فی نزول الغصب). (۱۷۶۷ف) لہ
تہجریدہکہدا نییہ.

۳۲. فہرموودہی ثیبونوعومہرباس (کَانَ ذُو الْحِجَازِ وَعُكَاظُ). لہ تہجریدہکہدا
نییہ لہفہتج دا ژمارہکہی (۱۷۷۰ف).

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۳۳- باسہکانی عہمرہ (أبواب العمرة)

۸۱۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
وَسَلَّمَ قَالَ: (الْعُمْرَةُ إِلَى الْعُمْرَةِ كَفَّارَةٌ لِمَا بَيْنَهُمَا، وَالْحَجُّ الْمَبْرُورُ لَيْسَ لَهُ جَزَاءُ
إِلَّا الْجَنَّةُ). (الحديث: ۱۷۷۳) ۲۲۶:

ئەبو ھورەیرە (رەزای خەوی ئی بێ) فەرمووێ: پێغەمبەر -درودی خەوی لەسەر بێ-
دەفەرموێ: (ئەم عەمرە ھەتا ئەو عەمرە بریتیی گوناھێ نیوانی
ھەردووکیان دہکەوێ، ھەجی قەبوولیش ھەر بەھەشتە پاداشی و بەس).
(تاج/ ۱۴۹/ ۲ + ریاض/ ۹۳۳/ ۳ + ف/ ۵/ ۲۳۳).

۸۲۰- عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّهُ سُئِلَ عَنِ الْعُمْرَةِ قَبْلَ الْحَجِّ؟ فَقَالَ:
لَا بَأْسَ وَقَالَ: اعْتَمَرَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَبْلَ أَنْ يَحُجَّ (الحديث
: ۱۷۷۴) ۲۲۷:

لە ئیبنونوعومەر پرسیار کرا: ئایا لەپێش ھەج دا، کەسێ لہ ژیانیدا

حەجی نەکردبێ، دروستە عەمرە بەتەنھا بکا؟ فەرمووی: (قەیدی نییە، چونکە پێغەمبەر خۆی خوای لەسەر بێ لەپێش ئەوەدا، کە حەج بکا، چەند عەمرەیهکی کرد، سائی عەمرەتولقەضاو عەمرە ی جەعرانە).

۸۲۱- عن مجاهد رضي الله عنه قال: دخلت أنا وعروة بن الزبير المسجد، فإذا عبد الله بن عمر رضي الله عنه، جالس إلى حجرة عائشة، وإذا ناس يصلون في المسجد صلاة الضحى قال: فسألناه عن صلاتهم، فقال: بدعة. ثم قال له: كم اعتمر رسول الله صلى الله عليه وسلم؟ قال: أربعاً: إحداهن في رجب فكرهنا أن نرُدَّ عليه (الحديث ۱۷۷۵ - طرفه في: ۴۲۵۳) ۲۲۸:

موجاهید (رمزی خوای ن بێ) فەرمووی: من و عوروەی کۆری زوبەیر چوین بۆ مزگەوت، کە چووینە ژورەو تەماشامان کرد ئیبنوعومەر دانیشتوو، پشتی داو بەھۆدەکە ی عایشە ی ھاوسەری پێغەمبەرەو، کە تەماشامان کرد وا کۆمەڵێ لەناو مزگەوتەکە ی پێغەمبەردا نوێژی چێشتەنگاو دەکەن. فەرمووی: لەبارە ی ئەم نوێژکردنە ی ئەم کۆمەڵەو لە ئیبنوعومەرمان پرسی: ئەمە حوکمی چییە؟ فەرمووی: بیدەتە، کاری تازە قەڵایە، لەپاشان عوروە لە ئیبنو عومەری پرسی: قوربان! پێغەمبەر خوای لەسەر بێ چەند عەمرە ی کردوو؟

فەرمووی: چوار عەمرە، یەکیکیان لەرەجەبا بوو، ئیتر حەزمان نەکرد کە رەدد لە ئیبنوعومەر بدەینەو. فەرمووی: گوێمان لەدەنگی سیواک کردنی عایشە بوو، کە لەژوورەو لەھۆدەکە ی خۆیدا، کەدەرگاکی لەسەرماڵی مزگەوت بوو، بەسیواکی سیواکی دەرکرد، جا عوروە ی خوشکەزای عەرزی کرد: پووری:

ئەى داىكى ئيمانداران! خۇ گويت لىيە ئەبوعەبدورەحمان - واتە: ئىبنوعومەر - چى دىمفەرموى ؟

عائيشه (رەزى خۇاى لى بى) فەرمووى: چى دىمفەرموى:

فەرمووى: دىمفەرموى: (پېغەمبەر - دروودى خۇاى لەسەر بى - چوار عەمرەى کردووه، عەمرەيەكيان لە مانگى رەجەبا بووه).

فەرمووى: رەحمەتى خودا لە باوكى عەبدورەحمان، چ زوو وا لە بىرى چوو، خۇ پېغەمبەر - دروودى خۇاى لەسەر بى - چەند عەمرەى كردى ئەوى لەگەل دا بووه، بەلام پېغەمبەر - دروودى خۇاى لەسەر بى - ھەرگىز لە رەجەبدا عەمرەى نەکردووه).

۸۲۲- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ سُئِلَ: كَمْ اعْتَمَرَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ؟ قَالَ: أَرْبَعًا: عُمْرَةُ الْحَبِيَّةِ فِي ذِي الْقَعْدَةِ حَيْثُ صَدَّهَ الْمُشْرِكُونَ، وَعُمْرَةُ مِنَ الْعَامِ الْمُقْبِلِ فِي ذِي الْقَعْدَةِ، حَيْثُ صَالَحَهُمْ، وَعُمْرَةُ الْجِعْرَاءَةِ، إِذْ قَسَمَ غَنِيمَةً - أَرَاهُ - خَتْنَيْنِ، قُلْتُ: كَمْ حَجَّ؟ قَالَ: وَاحِدَةً (الحديث ۱۷۷۸ - أطرافه في: ۱۷۷۹، ۱۷۸۰، ۳۰۶۶، ۴۱۴۸) + (تاج ۲/۲۴۲ ز/ ۱۱۸) ۲۲۹:

پرسىارگرا لەپېشەوا ئەنەسى كورى مالىك: پېغەمبەر - دروودى خۇاى لەسەر بى - چەند عەمرەى کردووه؟

فەرمووى: (چوار عەمرە: عەمرەكەى سالى رېكەوتنەكەى حودەيبىيە، كە لەمانگى ناوجەژناندا بوو، كە ھاوبەشەيدا كەرەكان نەيان ھيشت كە تەواوى بكا، وه عەمرەكى سالى ئايىندە، كەئەويش ھەر لەمانگى ناو جەژنان دابوو، كە لەسەر ئەو رېك كەوتبوون، كە

پیغهمبهر و یارانى ئهو سائله بگهړینه وه و له سالى ناييندهدا بڼ بؤ
 عه مړه، وده مړه کهى جيعرانه، که له سالى نازاگردنى مهککهدا بوو، که
 له وکاتهدا ئهم عه مړه پهى کرد، که غه زای حونهين له سالى هه شتى
 کوچيدا، له مانگى شه شه لاند ا پروویدا، که له پاش سرکه وتن به سهر
 دوشمندا، پیغهمبهر - دروودى خوى لسمه بڼ: تالانییه کهى دابه شکرد به سهر
 جهنگاو رهکاندا. عه رزیم کرد: ئهى له پاش فهرزبوونى حج له سهر
 مسولمانان، پیغهمبهر - دروودى خوى لسمه بڼ: چهند حه جى کردووه؟

فهرمووى: (یهك حج که حه جى مالاوایی بوو، که له گهل ئهم
 حه جهیدا عه مړه په کیشى کرد، ئهو ده بوو به چوار عه مړه).

۸۲۳- عَنْ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَعْتَمَرَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى
 اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: أَعْتَمَرَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي ذِي الْقَعْدَةِ قَبْلَ
 أَنْ يَحْجَّ مَرَّتَيْنِ. (الحديث ۱۷۸۱ - اطرافه فى: ۱۸۴۴، ۲۶۹۸، ۲۶۹۹،
 ۲۷۰۰، ۳۱۸۴، ۴۲۵۱) ۲۳۰:

بهرائى کورى عازيب (رمزى خوى لى بڼ) فهرمووى: پیغهمبهر - دروودى خوى لسمه بڼ:
 له مانگى ناوجه ژنان (زلیقه عده) دا، له پيش ئهو ده که حج بکا، دوو
 عومره ی کردووه.

۸۲۴- عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ أَمَرَهُ أَنْ يُرْدِفَ عَائِشَةَ وَيُعْمِرَهَا مِنَ التَّعْمِيمِ. (الحديث ۱۷۸۴ - طرفه
 فى: ۲۹۸۵) ۲۳۱:

عه بدوره حمانى کورى ئه بويه کرى صهديق (رمزى خوى لى بڼ) فهرمووى:
 پیغهمبهر - دروودى خوى لسمه بڼ: فهرمانى پڼ کردم، که عائيشه ی خوشکم له پاشکووى

خُوْمَهُ و سوار بکہم و بچم له تهنعیم ئیحرامی عہمرہی پی ببهستم و عہمرہیہ کی پی تہواو بکہم، منیش وامکرد (تاج/۲ ۱۷۹ ز/۹۲ + تاج/۲ ۱۹۸ ز/۱۰۰ ف/۱ + بپروانه: ژماره ۷۴۹ که له پیشهوه لهم بهرگه دا راپورد).

۸۲۵- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ سُرَاقَةَ بْنَ مَالِكٍ بْنِ جُعْشَمٍ لَقِيَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ بِالْعَقَبَةِ وَهُوَ يَرْمِيهَا، فَقَالَ: أَلَكُمُ هَذِهِ خَاصَّةٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: (لَا، بَلْ لِلْأَبَدِ). (۱۷۸۵) ۲۳۲:

جابیری کوری عہدو لالا (روزی خوی لی بی) فہرمووی: سوراقہی کوری مالیکی کوری جوعشوم، لہ حہ جی مالاوا پیدا، لہ عہ قہ بہ گہ شت بہ پیغہ مہر درودی خوی لہسر بی۔ پیغہ مہر درودی خوی لہسر بی۔ خہریکی رہ جمی شہیتانہ کی عہ قہ بہ بوو، سوراقہ عہرزی کرد: ئہی پیغہ مہری خودا! ئہمہی کہ عہمرہ لہ مانگہ کانی حہ ج دا دروستہ، یا ئہوہی کہ عہمرہو حہ ج تیکہ ل بکریں و لہسر شیوہی قیران بکریں، ہہر بو تو وایہ بہ تاییبہ تی، یا بو ہہموو مسولمانان وایہ ہہتا ہہتایہ؟

فہرمووی درودی خوی لہسر بی: (نہء، ہہر بو من بہ تاییبہ تی وانییہ، بہ لکوو بو ہہموو نہتہوہی نیسلام وایہ ہہتا ہہتایہ).

۸۲۶- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: خَرَجْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُوَافِينَ لِهَيْلِ ذِي الْحِجَّةِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (مَنْ أَحَبَّ أَنْ يَهْلَ بِعُمْرَةٍ فَلْيَهْلْ، وَمَنْ أَحَبَّ أَنْ يَهْلَ بِحَجَّةٍ فَلْيَهْلْ، وَلَوْ لَا أَنِّي أَهْدَيْتُ لَاهْلَلْتُ بِعُمْرَةٍ). فَمِنْهُمْ مَنْ أَهْلَ بِعُمْرَةٍ، وَمِنْهُمْ مَنْ أَهْلَ بِحَجَّةٍ، وَكُنْتُ مِمَّنْ أَهْلَ بِعُمْرَةٍ، فَحِضْتُ قَبْلَ أَنْ أَدْخُلَ مَكَّةَ، فَأَذْرَكَنِي يَوْمَ عَرَفَةَ أَنَا حَائِضٌ، فَشَكَّوْتُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: (دَعِي عُمْرَتَكَ، وَانْقُضِي رَأْسَكَ وَامْتَشِطِي،

وَأَهْلِي بِالْحَجِّ). فَفَعَلْتُ، فَلَمَّا كَانَتْ لَيْلَةُ الْحِصْبَةِ، أَرْسَلَ مَعِيَ عَبْدُ الرَّحْمَنِ إِلَى التَّنْعِيمِ، فَأَرْدَفَهَا فَأَهَلَّتْ بِعُمْرَةٍ مَكَانَ عُمْرَتِهَا، فَقَضَى اللَّهُ حَجَّهَا وَعُمْرَتَهَا، وَلَمْ يَكُنْ فِي شَيْءٍ مِنْ ذَلِكَ هَذِي وَلَا صَدَقَةٌ وَلَا صَوْمٌ). (الحديث ۱۷۸۶) ۲۳۳:

عائشه (رمزای خوی ن بی) هاورسهری پیغهمبهر درودی خوی لسمر بی. فهرمووی: له حه جی مالآواییدا، له گهل پیغهمبهردا، له مه دینه درچووین بو مه ککه بو حه ج، مانگی ناوجه ژنان (ذولقعدة) پینج شهوی مابوو، له ری مانگی نوئی قوربانمان لی هه لئات، له رۆژی چواری نویمیندا هه لپزاینه ناو مه ککه وه، پیغهمبهر درودی خوی لسمر بی. فهرمووی: (ههرکه سی حه زده کا بائیحرامی عه مره ببهستی، وه ههرکه سی دهیه وی با ئیحرامی حه ج ببهستی، وه من خۆم له بهرئه وه نه بی که ناژه لی دیاریخانه ی خودام له گهل خۆم هیناوه، دنا منیش ئیحرامی عه مره م دبهست).

جا حه جکاران هه یانبوو ئیحرامیان به عه مره بهست، وه هه یانبوو ئیحرامیان به حه ج بهست، عائشه فهرمووی: من خۆم یه کیك بووم له وانه ی که ئیحرامیان به عه مره بهستبوو، به لام پیش ئه وه ی که بچه م ناو مه ککه وه وه عه مره که م له وی ته واو بکه م، که وتمه سهر بیئویژی، رۆژی عارفه من بیئویژ بووم، کاتی سکاالی ئه م حاله م بو پیغهمبهر کرد، فهرمووی: (واز له عه مره که ت بهینوه قزه که ت هه لوه شینه وه و شانه ی بکه و ئیحرامی حه ج ببهسته). منیش ناوام کرد، جا کاتی حه جمان ته واو کرد، شهوی حه صبه (بر: ژ/ ۷۴۹) گوتم: ئه ی پیغهمبهری خودا! ئه م خه لکه هه موو حه ج و عه مره یان کردوو، ته نیا من نه بی، که ههر حه جم بو کراوه؟ جا پیغهمبهر درودی خوی لسمر بی. فهرمووی به ئه و ره حمانی برام،

ئەویش لەپاشکۆی و شترەکی خۆیدا. بردمی هەتا چووینە تەنعیم، جالەوی ئیجرامی عەمرەم دابەست، لەباتی ئەو عەمرەیی کە خەلکە کە کردبوویان، ئاوا خودا حەج و عەمرە لە چارە عائیشە نووسی، وەبەهۆی ئەووە کە عەمرەکی تیگەل بە حەج کردو، هەروا بەهۆی ئەووە کە عەمرەییکی سەربەخۆی لە تەنعیمەوە دامەزراند نە ئازەلی دیاریکەوتە سەر، نەخێرو نەپۆژوو). (تاج/۲/ ۱۷۹ ز/ ۹۲ ف/ ۱ + تاج/۲/ ۱۹۸ ز/ ۱۰۰ ف/ ۱ + ژ/ ۱۵۶۰/۷۴۹ لەپێشەو رابووورد).

۸۲۶ مکرر - وَعَنْهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: يَارَسُولَ اللَّهِ، يَصْنَدُ النَّاسُ بِنُسْكَيْنٍ وَأَصْنَدُ بِنُسْكَ؟ فَقِيلَ لَهَا: (انتظري، فإذا طَهَرْتَ فَاخْرُجِي إِلَى التَّعْنِيمِ فَأَهْلِي، ثُمَّ اثْنَيْنَا بِمَكَانٍ كَذَا وَلَكِنَّهَا عَلَى قَدَرٍ تَفَقَّتِكَ أَوْ نَصَبِكَ). (الحديث ۱۷۸۷) ۲۳۴:

دیسان عائیشە (عزای خوی ن ب) فەرمووی: ئەو پێغەمبەری خودا! هەموو حەج کارەکان حەج و عەمرە لەگەڵ خۆیان دەبنەووە بۆخۆیان، کە حەج و عەمرە دوو پەرستشی جیا جیا، بەس من بەیەك عیبادەتەو دەگەرێمەووە کە حەجە؟

پێغەمبەر (دروودی خوی لەسەر ب) پێی فەرمووم: (چاوەروان بکە هەتا لە بێنویژی پاک دەبیتەووە، ئەوجا برۆ بۆ تەنعیم، لەوێوە ئیجرامی عەمرە دابەستەو کە تەواوت کرد، بێرەووە بۆلامان بۆ فیسارە شوین. بەلام ئەوەش بزانە، کە خێروفەرێ عەمرەکەت بەپی خەرجی یەکەت و ماندوو بوونەکەتە لەم عەمرەیدا). (بڕ: ژ/ ۱۵۶۰/۷۴۹).

۸۲۷ - عَنْ أَسْمَاءِ بِنْتِ أَبِي بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهَا كَانَتْ كُلَّمَا مَرَّتْ

بِالْحَجَّوْنَ تَقُولُ: صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ، لَقَدْ نَزَّلْنَا مَعَهُ هَاهُنَا وَنَحْنُ يَوْمَئِذٍ خِفَافٌ، قَلِيلٌ ظَهَرْنَا، قَلِيلَةٌ أَزْوَائُنَا، فَاعْتَمَرْتُ أَنَا وَأَخْتِي عَائِشَةُ وَالزَّبِيرُ وَفُلَانٌ وَفُلَانٌ، فَلَمَّا مَسَحْنَا الْبَيْتَ أَحْلَلْنَا، ثُمَّ أَهْلَلْنَا مِنَ الْعَشِيِّ بِالْحَجِّ. (الحديث ۱۷۹۶) ۲۳۵:

نہ سمای کچی نہ بوبہ کری صہدیق (رمزی خواہی لٰی بی) ہہ موو جاری، کہہ دهگہ یشتہ حہ جوون، کہ ناوی کیویکی ناسراوہ وا لہ مہ ککہ، دہیفہ رموو: (صَلَّی اللہ علی محمد = دروودی خودا لہ سہر مو حہ مہد، نا لہم شوینہ دا لہ خزمہ تیدا، دابہ زین و وچانمان گرت، نہو پوژگارہ بارمان سووک بوو، شہہ کی کہ ممان پی بوو، ولاخی سواریشمان کہم بو، نان و ناوو تویشوویہ کی سوو کہ لہ مان پی بوو، من و عائیشہ ی خوشکم و زوبہیری ہاوسہرم و فیسارو نہو فیسار، پاش نہوہ حہ جہ کہ مان پووچ کردہوہ لہ بہر نہوہ ناژہ لی دیاریمان پی نہ بوو، عہمرہ مان نہ نجامدا، جاکاتی لہو عہمریہ دا، تہ وافی بہ یتمان کردو سہعی نیوانی صہفاو مہرودہ مان تہ و او کردو سہرمان کورت کردہوہ ئیتر لہ ئیجراما نہ ماین و بووینہوہ بہ بی ئیجرام، جا لہ پاشا، پوژی تہ روییہ کہ ہہشتی مانگی قوربانہ، تاقی ئیوارئی، ئیجرامی حہ جمان دابہ ست).

۸۲۸- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا قَفَلَ مِنْ غَزْوٍ أَوْ حَجٍّ أَوْ عُمْرَةٍ يَكْبُرُ عَلَى كُلِّ شَرْفٍ مِنَ الْأَرْضِ ثَلَاثَ تَكْبِيرَاتٍ، ثُمَّ يَقُولُ: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى شَيْءٍ قَدِيرٌ آيُونَ تَائِبُونَ عَابِدُونَ سَاحِدُونَ لِرَبِّنَا حَامِدُونَ، صَدَقَ إِلَهُ وَعَدُهُ، وَكَصَرَ عَبْدُهُ وَهَزَمَ الْأَحْزَابَ وَخَدَعَهُ). (الحديث ۱۷۹۷ - أطرفه في: ۲۹۹۵، ۳۰۸۴، ۴۱۱۶، ۶۳۸۵) ۲۳۶.

(۲۳۵) أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ فِي الْحَجِّ بَاب: مَا يَلْزَمُ مِنْ طَافٍ بِالْبَيْتِ وَسَعْيٍ، رَقْم: ۱۲۳۷.

(۲۳۶) وَأَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ أَيْضًا فِي الْحَجِّ (الْعَيْنِي/۱۰/۱۲۱) - الْمُرْجَم.

عہد ولّای کوری عومەر - رمزی خولیان لّی بن - فہرمووی: پیغہ مبہر - دروودی خوی لہسہر
بن کاتئ لہغہزا، یا لہ حہج، یا لہ عہمرہ، دہگہ پاپیہ وہ، لہ پئی لہسہر ہہموو
بہرزاییہک و قوتکہ و قوفزایی و تہبؤلکھیئ کہ سہردہکہوتہ سہری،
بہدہنگیکی بیسراو، لہ پیشا سئ جار ئہ لّاھو ئہ کبہری دہکرد، ئہوجا
دہیفہرموو: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ آيُونَ تَائِبُونَ عَابِدُونَ سَاجِدُونَ لِرَبِّنَا حَامِدُونَ، صَدَقَ اللَّهُ وَعْدُهُ
وَنَصَرَ عَبْدُهُ وَهَزَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ). (ریاض/۳/۷۹۶ ف/۳) + (تاج/۹/۲۲۰ ف/۴/
ز/۷۳).

۸۲۹ - عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: لَمَّا قَدِمَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ مَكَّةَ، اسْتَقْبَلَتْهُ أُعَيْلِمَةُ بِنْتُ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ، فَحَمَلَتْ وَاحِدًا بَيْنَ يَدَيْهِ وَآخَرَ
خَلْفَهُ (الحديث ۱۷۹۸ - طرفا في: ۵۹۶۵، ۵۹۶۶) ۲۳۷.

عہد ولّای کوری عہباس (رمزی خوی لّی بن) فہرمووی: ئہوکاتہی کہ
پیغہ مبہر - دروودی خوی لہسہر بن - تہ شریفی ہات، لہسائی ئازادکردنی مہککہدا، ہات
بؤ مہککہ، کؤمہ لّی منالانی نہوہی عہد ولوتہ لیبی باپیرہی، چوون
بہ پیریہ وہ، ئہویش دوانی لیان ہہ لگرت، یہ کیکیانی لہ بہردہمیہ وہ
ہہ لگرت و ئہوی تریشیانی لہ پاشکؤیہ وہ).

۸۳۰ - عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
لَا يَطْرُقُ أَهْلَهُ لَيْلًا، كَانَ لَا يَدْخُلُ إِلَّا غُدُوَّةً أَوْ عَشِيَّةً (الحديث ۱۸۰۰) ۲۳۸.

ئہنہس (رمزی خوی لّی بن) فہرمووی: دہستووری پیغہ مبہر - دروودی خوی لہسہر بن - وا
بوو، کہ لہ سہفہر دہگہ پاپیہ وہ، بہشہو لہناکاودا نہیدہدا بہسہر مالّو

منالیدا، به لککوو یاسهر له به یانی، یاسهر له نیواری دهاته وه (ریاض/۳/۸۰۲ ف/۱ ز/۱۷۶).

۸۳۱- عن جابر رضي الله عنه قال: نهى النبي صلى الله عليه وسلم أن يطرق أهله ليلاً (الحديث ۱۸۰۱) ۲۳۹:

جابر (رمزی خوی ن بئ) فهرمووی: پیغه مبه ر - دروودی خوی لسمه بئ - ریگهی نه وهی نه ده دا که پیاو به شهو له نا کاوا خووی بکا به مالا، مه به سستی نه وه بی که ژنه که ی تاقی بکاته وه نایا ناپاکی ده کا یا نا، یا له هه له وه سهر سمی خیزانی خووی بگه ر (ریاض الصالحین /۳/۸۰۲ ف/۱).

۸۳۲- عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا قَدِمَ مِنْ سَفَرٍ، فَأَبْصَرَ دَرَجاتِ الْمَدِينَةِ أَوْضَعَ نَاقَتَهُ، وَإِنْ كَانَتْ دَابَّةً حَرَكَهَا. وَزَادَ فِي رِوَايَةٍ: مِنْ حَيْهَا. (الحديث: ۱۸۰۲) طرفه فی: ۱۸۸۱ ۲۴۰:

نه نه س (رمزی خوی ن بئ) فهرمووی: جاران پیغه مبه ر - دروودی خوی لسمه بئ - که له سه فهر دهاته وه، که چاوی به قات قاته کانی (واته: پله کانی) ریگه که ی مه دینه ده که وت، له خو شه ویستی مه دینه و شتری خیرا لی ده خو ری، نه گهر به سواری و لاخی تریش بوایه، و لاخه که ی تیژ لی ده خو ری، نه وه نده ی مه دینه خو ش ده ویست). (تاج / ۲/ ۲۸۸ - ز - ۱۴۲).

۸۳۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (السَّفَرُ قِطْعَةٌ مِنَ الْعَذَابِ، يَمْنَعُ أَحَدَكُمْ طَعَامَهُ وَشَرَابَهُ وَتَوَمُّهُ، فَإِذَا قَضَى نَهْمَتَهُ فَلْيُعِجِلْ إِلَى أَهْلِهِ). (الحديث ۱۸۰۴ - طرفاه فی: ۳۰۰۱، ۵۴۲۹) ۲۴۱:

نه بوهوره یره (رمزی خوی ن بئ) له خو شه ویسته وه - دروودی خوی لسمه بئ - ده فهرمووی:

(۲۳۹) أخرجه مسلم في الإمارة، باب: كراهة الطروق وهو الدخول ليلاً.. رقم: ۷۱۵.

(۲۴۰) والحديث انفرد به البخاري (عيني/۱۰/۱۳۵) - المترجم).

(۲۴۱) أخرجه مسلم في الإمارة، باب: السفر قطعة من العذاب.. رقم ۱۹۲۷..

(سەفەر پارچەیی سزاو مەینەتەو، کۆلی ئەرک و ئازارە، ئەودتا نان و ئاوو خەوو خۆراکتان لی هەراسان دەکا، دەی کەواتە، هەرکاتی کە مەبەستی سەفەرکەتان هاتە دی، ئیتەر بی درەنگ بگەرێنەووە بۆلای کەس و کارتەن). (ریاض/٣/٨٠١ ز-١٧٥- ش. بەشی کوردی).

پایانی

مامۆستای عەسقلان -محەممەتی خودی لێ- دەفەرموی: (باسەکانی عەمرەو باسەکانی دەستوورەکانی گەرانیوە لە سەفەر، کەوا لەپاش ئەم باسانە ی عەمرەو، چل فەرموودە بەرزەو بوی لەخۆی گرتوو، چواریان بی رشتەن، ئەوانە ی تریان پەییوەستن، بیستو یەکیان دووبارەن، موسلیمیش -محەممەتی خودی لێ- هەموویانی گێراوەتەو، جگە لەم فەرموودانە:

١. (١٧٧٤ف) لە (ت) دا نییە.
 ٢. (أعتمار النبی قبل الحج - حدیث البراء فیہ) (٨٢٣ت = ١٧٨١ف).
 ٣. فەرموودە ی عانیشە: (العمرة علی قدر النصب). (١٧٨٧ف = ٨٢٦ م ت)
 ٤. (٨٢٩ت = ١٧٩٨ف) حدیث ابن عباس فی إزداف اثنین.
- هەروا مامۆستای عەسقلان دەفەرموی: پێنج بیسراوی مەوقوو فیشی وا تیادا، سیانیان پەییوەستن، لەزیمنی حەدیسه کە ی بەرپادان. لەتەجریدە کەدا (١٥) یان هەیه ئاوا: (٨٣٣ - ٨١٨ = ١٥).

تێبینی:

١. باسی حج و عەمرە بە دوورو درێژی وا لە بەرگی دووومی تاج الاصول دا، وەرگیراوە کوردییە کە ی، لە لاپەرە/ ١٤٩ وە هەتا لاپەرە/ ٢٩٥. واتە: لە زنجیرە ی حەفتا و هەشتەو، هەتا زنجیرە ی/ ١٤٤.

۲. باسی حەج و عەمرە لە (ریاض الصالحین) دا، وەرگیراوە کوردییەکی،
وا لە بەرگی ۳/ م ۹۳۱/ ز ۲۳۳.
۳. لە فێقهی ئاسان دا، وەرگیراوە کوردییەکی، وا لە بەرگی یەکیەم دا،
لایەرە/ ۳۵۱ هەتا لایەرە/ ۴۲۸. واتە: لە زنجیرە/ ۱۵۷ هەتا زنجیرە/ ۱۸۴.
بەپشتی خودا مۆتالاکردنی ئەم شوێنانەش بۆ کەسی خۆی بێ بەهرە نابێ.

وەرگیر

نوری فارس حەمەخان

سلیمانی / مامۆستایان

۲۰۰۲/۱۰/۲۵

پیوستی سه رباسه کان

بابه ت

لايه ره

- ۲ باسی گه ورهیی نوپز له مزگه وتی مه ککه وه مه دینه دا
- ۳ باسی مزگه وتی قوباء
- ۵ باسی گه ورهیی نیوانی گۆزی پیرۆزی پیغه مبهرو مینبه ره که ی
- ۱۲ ۲۷- باسه کانی کارکردن له ناو نوپزدا
- ۱۲ باسی نه وهی که له ناو نوپزدا نهیی ئی ده کړئ
- ۱۴ باسی تهخت کردنی چه وو شتی وا له جیگه ی کوپنووش دا
- ۱۶ باسی: نه گهر و لاخه که ی له ناو نوپزه که پدا خو ی راده پسکان چی بکا؟
- ۱۹ له ناو نوپزدا وه لایمی سلاو نادریته وه
- ۲۰ نهیی کراوه له دهست گرتن به که له که وه له ناو نوپزدا
- ۲۱ ۲۸- باسه کانی هه له ی ناو نوپز (أَبْوَابُ السَّهْمِ)
- ۲۱ باسی نه وه: نه گهر نوپز خوین به هه له پینج پکاتی کرد
- ۲۱ نه گهر نوپز خوین قسه ی له گه لدا کراو گوپی له قسه گرتو به دهست نامازه ی کرد: که نوپز ده که م، نوپزه که ی پووج نابیته وه ۱
- ۲۴ ۲۹- نامه ی تهره م
- ۲۴ باسی نه وه که سه ی له سه ره مه رگدا دوا وشه ی ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ بی
- ۲۵ فه رمان کراوه به شوین که وتنی تهرمی مردوو
- ۲۶ چوونه ژووره وه بۆ لای مردوو له پاش کفن کردنی
- ۳۰ دروسته له سه ر شیومه کی په وا مردنی مردوو رابگه په نرئ
- ۲۲ نوپزی مردوو له سه ر مردووی نادیار دروسته
- ۲۲ پاداشتی منال مردن
- ۲۳ شۆردنی مردوو دهست نوپز گرتن بۆی به ناوو به مؤرد
- ۲۴ به رگی سپی بۆ کفن باشه، باسی کفن
- ۴۶ کفن ناماده کردن بۆ کاتی مردن دروسته

- ۴۷ چوونى ژنان له گهڼ تهرما بۇ گۆرستان
- ۴۸ ماتهم دانانى ژن له سى رۆژ بۇ غەيرى مېردى
- ۵۰ دېنى و سەردانى گۆر و گۆرستان
- ۵۱ گريان بۇ مردوو، پەواو نارهواى
- ۵۸ باسى راسپېرى و بەزمى ھاتنەو بەمردودا
- ۶۰ شين و شەپۆر روومەتو قز رنېنەو دانىشتن بەغەمبارى
- ۶۷ ھەستان لەبەر تەرم و شتى ترى وەھا
- ۷۰ ئەو شوپانەى كە نوپژيان تيا باش نييه
- ۷۱ نوپژ خوین له كوینى تەرمەو دەوستى
- ۷۲ مردوو له ناو گۆردا شت دەبىستى و گفتوگۆ دەكا
- ۷۵ نوپژ لەسەر تەرمى شەھيد
- ۷۸ داواى ئيمان ھېنان لەمنال دەكرئ
- ۸۲ داواى باومې ھېنان له بى بېوا لەكاتى سەرە مەرگا
- ۸۶ باسى خویندەنەوى نامۆزگارى لەسەر گۆر و دانىشتن لەدەورى نامۆزگار
- ۸۸ باسى خۆ كوشتن
- ۹۰ باسى بەچاكە ناو ھېنانى مردوو
- ۹۲ سزاي ناو گۆر
- ۹۶ پەناگرتن بەخودا له سزاي گۆر
- ۹۷ مردوو لەگۆرا، بەيانيان و ئىواران چيگەى خۆى پيشان دەدرئ
- ۹۸ منالى بېپروايان، كە بەمندالى دەمرن چيگەيان كويپە؟
- ۹۸ ئەوہى كە لەبارەى مندالى ناموسولمانەكانەو لەئايپندا پروون كراومتەو
- ۱۰۳ مردنى كوتوپرى
- ۱۰۴ باسى گۆرى پېغەمبەرو ئەبوبەكرو عومەر
- ۱۱۲ ۴۰- نامەى زەكات
- ۱۱۲ باسى پېويستى زەكات
- ۱۱۶ تاوانى زەكات نەدەر
- ۱۲۲ ئەو مالەى زەكاتەكەى بدرئ بەر ئەو (كنز)ە ناكەوئ كە ھەر شەى سەخت

- له خاوه نه که ی کراوه
 ۱۲۳ خیر کردن له که سابه تی پاک
 ۱۲۴ تا زوو خیر بکړئ درهنگه
 ۱۲۸ خیر که میشی هر زوره
 ۱۲۹ کام خیره زور خیره
 ۱۳۱ خیر به ده و نه مهندو دزو داوین پیس
 ۱۳۲ خیر به خزمی خوتو به کورو کچی خوت
 ۱۳۴ خیر کردن مهرج نییه مروؤ به دهستی خوی بیکا
 ۱۳۵ خیر دهب له سهر تیری بی
 ۱۳۸ باسی هاندان له سهر خیر کردن
 ۱۴۰ خیر کردن کلیل به دهست له و ماله ی وا له زیر دهستیدا
 ۱۴۴ زهکاتی نازه ل
 ۱۵۴ دانی زهکات به خزمی پی شیاو خیر تره
 ۱۵۸ دانی زهکات به هه تیو و به میړد
 ۱۶۴ باسی نایه تی ﴿وَفِي الرِّقَابِ وَالْغَارِمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾
 ۱۶۷ باسی پووسووری دووری له سوال
 ۱۷۲ باسی خه مل و خه رساندن به رزه درخت
 ۱۷۵ زهکاتی دانه ویله و به رو بوومی دیمی و به راو
 ۱۷۵ کاتی و مرگرتنی زهکاتی خورما کاتی پنینی به ره که یه تی
 ۱۷۶ نایا دروسته زهکاتدم زهکاته که ی له زهکات و مرگر بکړیته وه؟
 ۱۷۹ زهکات دهش به نازاد کراوه کانی هاوسه ره کانی پیغه میبه
 ۱۸۰ که ی زهکات له زهکاتی دمرده چی
 ۱۸۰ زهکات له ده و نه مهند و مرده گیرئ و ددرئ به هه ژار
 ۱۸۱ نزی خیر کردن بؤ خیر که رو زهکاتدم
 ۱۸۳ نه وه ی که له دم ری دمرده هیئرئ
 ۱۹۴ له که نجینه ی کونی دوزرا ودا پینج یه ک هیه
 ۱۹۵ باسی لیپر سینه وه ی زهکات کؤ که ره وه
 ۱۹۵ باسی داخ کردن و شتری زهکات

- ۳۱- باسه کانی زه کاتی سه رفیتره
۲۰۰
۲۰۰
۱- باسی گه وره یی و پیویستیوونی چه ج
۲۱۰ باسی به کاره یئانی بۆنی خوش له کاتی ئیحرام دابهستن دا
۲۱۰ باسی لۆک کردنی قزو پهستانه وهی له کاتی ئیحرام بهستنا
۲۱۳ سواربوون و له پاشکۆدا سواربون له چه ج دا
۲۱۳ جل و بهرگی کهسێ له ئیحرام دا بی
۲۱۵ باسی تهلبییه کردن
۲۱۹ ئیحرام دابهستن وهک ئیحرام دابهستنی کهسیکی تر دروسته
۲۲۱ کاتی چه ج کردن و مانگه کانی چه ج
۲۴۸ رووخانی که عبه
۲۴۹ ماچ کردن بمرده ره شه که = چه جهرول نه سوهد
۲۵۲ هه ندئ دهستوورو ئادابی دینی گابه ی پیروژ
۲۵۳ رهمه ل = لۆقه کردن له کاتی تهوافی بهیت دا
۲۶۰ ئاو دان به حاجیان
۲۹۹ ۳۳- باسه کانی عه مره (أبواب العمره)
۳۱۱ پیترستی سه رباسه کان